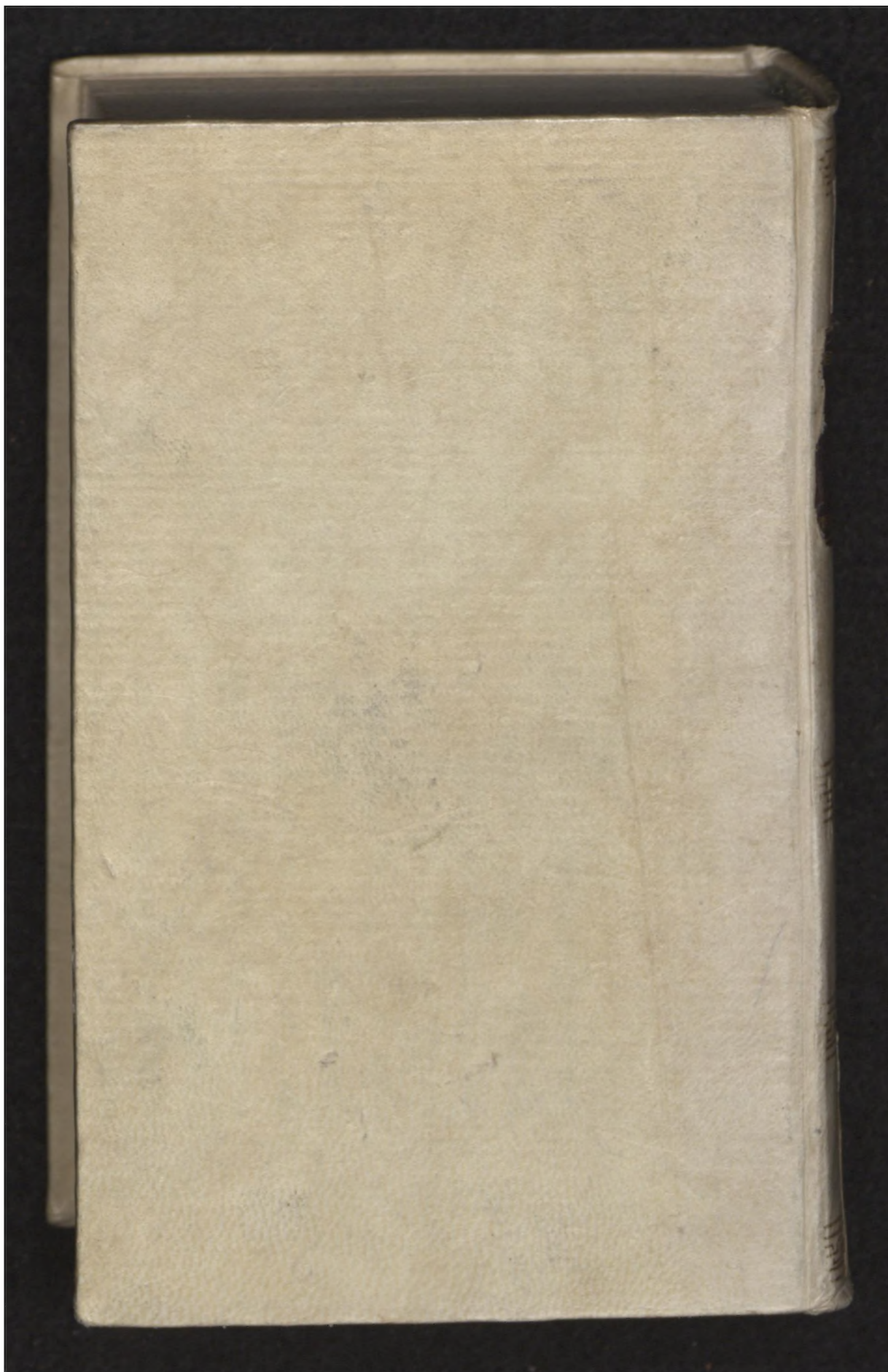

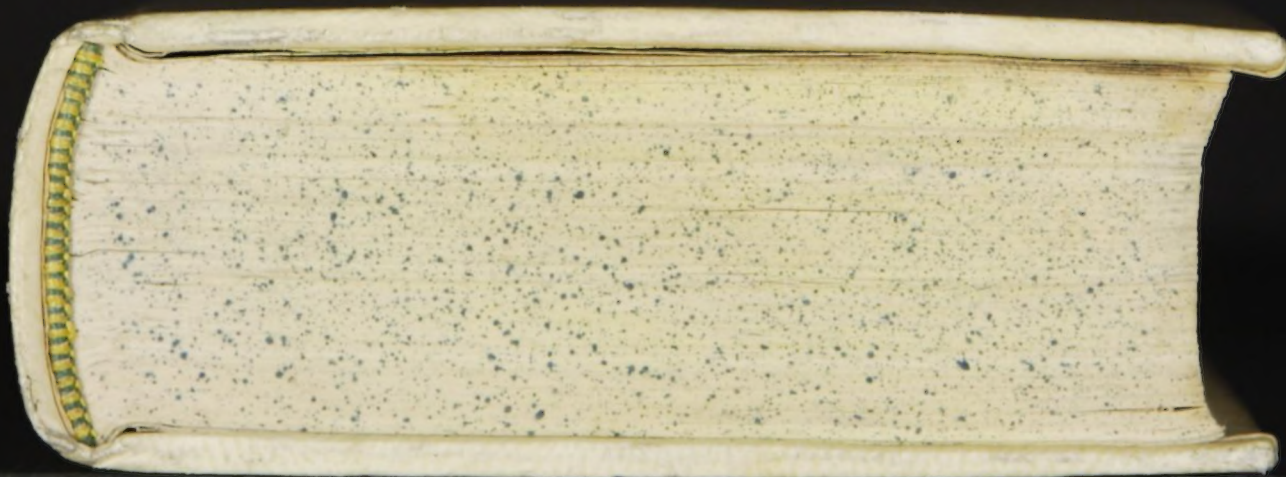

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.19

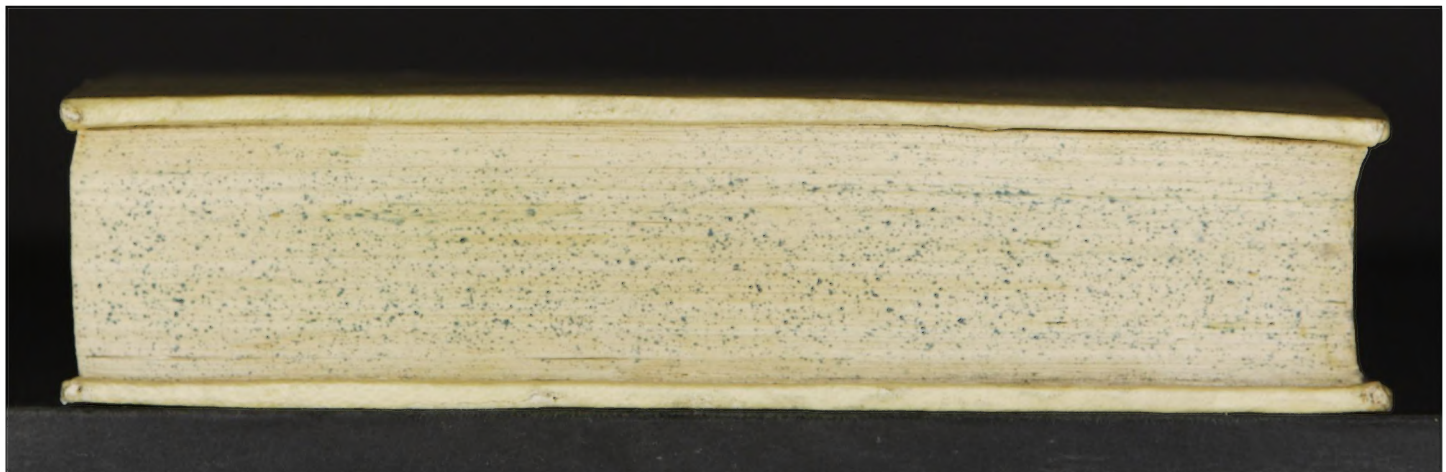

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.19

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.19

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.4.19

Atto. 1/4

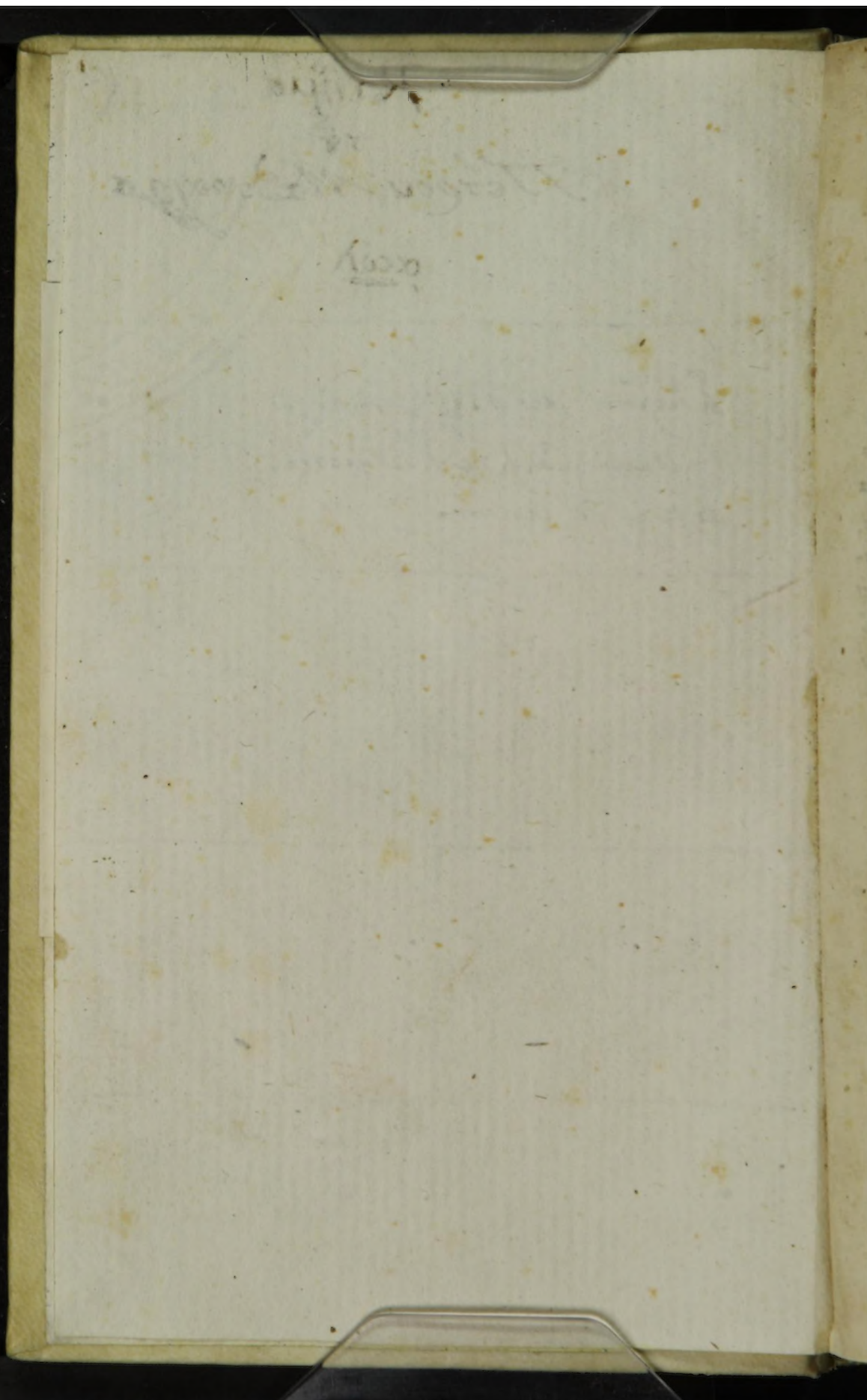

Ex Libris Joannis Nencini

1874

Ἐν ᾧ
Πέτρος Μαδραγζα
αὐτὸς

Edizione del 1517. manca
l'ultima Carta col registro,
data, ed Ancora.

Madonna

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΗΣ
ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΟΜΗΡΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΣ
ΚΑΙ ΒΙΟΤΗΣ

Πρόδος ὁ ἀλικαρνασσεὶς περὶ ὁ μὴ
 οὐ γενέσιος, καὶ ἡλικίης καὶ βιο-
 τῆς τάδε ἰσχυρῆς, ἡ τῆσας ἐπεξε-
 λθεὶν εἰς τὸ ὄρεκέσασθαι· ἐπεὶ δὲ ἡ πα-
 λαι ἀπολιώτις κύμη ἐκτίζου, συ-
 νῆλθον ἐν ταυτῷ πατρὶα καὶ ἔθνεα
 ἑλληνικὰ, καὶ δὴ καὶ ἐκ μαγνησίας, ἄλλοι τέτινθε,
 καὶ μελάνωπος ὁ ἰθαγενέος τῶ κρίθωνος, ὁ πολύφο-
 ρος, καὶ βραχέα τῶ βίον· ὅς δὲ ὁ μελάνωπος
 ἐξηκῶν ἐν τῇ κύμῃ πύθουατέρα ὁ μύρηος, καὶ αὐτῷ
 γίνεταί ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ὃ ὄνομα τίθεται κρι-
 θῆς· καὶ αὐτὸς καὶ ὁ μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ, ἐτε-
 λούσασιν τὸ βίον· τῇ θυγατέρῃ ἐπιτέτρετο ἀνδρὶ ὃ ἐχρῆ-
 το μάλιστα κλειάναντι τῷ ὄρεκέσθαι· χρόνος δὲ προδόντος συ-
 νέβη πύθουα καὶ μνηστῆσαν ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ
 χεῖν· τὰ καὶ ὅτι πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δὲ ἡ ὄρεκα ὁ κλει-
 αὖς ἡ χεῖρ τῇ συμφορῇ, καὶ κλεισάδηνος πύθουα κριθῆ-
 ρα χωρὶς πάντων ἐν αὐτῇ μεγάλη εἶχεν, ἐπιτετόμε-
 νος τῷ ἀλκίῳ τῷ πρὸς τὴν πόλιν· προβλαύεται δὲ
 περὶ αὐτῆς τάδε· ἐτυχον δὲ κυμαῖσι κτίζοντες τῷ ἐρ-
 μῇ κόλπον μυχόν· κτίζομενοι δὲ τῷ πόλιν σμύρ-
 ναν· ὅτε τὸ ὄνομα θησὶν μνηστῆσαν ἐθέλων καταστῆσαι
 τῆς ἐαυτῷ γυναικὸς ἐπάνουμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τὸ ὄνομα
 σμύρνη· ὅτε θησὶν ἦν τῷ κύμην κτισάντων ἐν τοῖς
 πρώτοις θησάντων, ἀπὸ ἀμμήν τῷ ἀδμήν, χέρτα δὲ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἔχων τὸ βίον, ἐν ταῦθα ὑπεκτίθεται ὁ κλεάνναξ τὴν κρη-
 θιδά πρὸς ἰσμινίην τὴν βοιώτιον τ' ἀποίκων λελοχό-
 τα ὃς ἔτυχεν αὐτῷ ἐὼν ἐταῖρος τα μάλισσα. χρόνος δὲ
 προϊόντος, ἐξελεύσασα ἡ κριθὴς μετ' ἄλλων γυναικῶν
 πρὸς ἑορτὴν τινὰ ἐπὶ τὴν ποταμὸν καλὸν μὲν μέλητα,
 ἥδη ἐπὶ ρυτὸς ἔστα, τίμηται τὸν ὁμηρον ὁ τυφλόν, ἀλλὰ δὲ
 δορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδί μελισσιγενέα ἀπὸ
 τῆς ποταμῶς τ' ἐπὶ νυμῖαν λαβῶσα· τέως μὲν ἦν ἡ κρη-
 θιδὴς ἦν παρὰ τῷ ἰσμινίᾳ· προϊόντος ἡ τῶ χρόνος ἐξῆλ-
 θε καὶ ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὥρμημένη ἔφερε τὸ παρ-
 ον καὶ ἐνυπὶν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἐργαλαμβάνουσα,
 καὶ ἐπαίδουσε τὴν παῖδα ἀπ' ὧν ἐδιδάσκει· ἦν δὲ τις ἐν
 σμύρῃ τῶν τ' χρόνον φήμιος τῆνομα, παῖδας γράμ-
 ματα καὶ πῶν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν· ὅς
 μεθ' ἑαυτῆς τ' κριθιδά, ὡν μονότροπος, ἐριρρῆσαι αὐ-
 τῷ ἐρίαντινα, ἀπὸ παρὰ τ' παίδων εἰς μεθ' ἑαυτῆς ἐλάμβαν-
 νεν· ἡ ἡ παρ' αὐτῷ ἡρᾶζετο πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφρο-
 σιᾷ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ φιμίῳ κέρτα ἡρέσκετο,
 τέλος δὲ προσηνέγκτο αὐτῇ λόγους πείθων ἐαυτῷ συ-
 νοικῇ, ἄλλατε πολλὰ λέγων, οἷς μιν ὤετο προσάξε-
 σθαι· καὶ ἔτι πρὶ τῆς παιδὸς ἡδὸν ποιέμενος· καὶ ὅτι φά-
 ρης καὶ παιδουθεὶς παρ' αὐτῷ ἀξίος λόγους ἔσται· ἐώρα δὲ τ'
 παῖδα ὄντα σωεῖν καὶ κέρτα ὑφύεα, ἐς τ' ἀνέπεισεν
 αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα· ὁ πᾶς ἡντε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν,
 ἐπιμελίστηκε καὶ παιδούσιος προσγινομένης, αὐτίκα πολ-
 λὸν τ' πάντων ὑπεῖχε· χρόνος ἡ ἐπιγενομένης ἀνδρῶμε-
 νος, ὃ δὲν τ' φιμίῳ ὑπεδέεσερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ
 ὥστε ὁ φήμιος ἐτελεύτησε τ' βίον καὶ ταλιπὼν πάντα τῷ
 παιδί· ὁ πολλῷ ἡ ὑπερον καὶ ἡ κριθὴς ἐτελεύτησεν· ὃ ἡ με-
 λισσιγενὴς ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ θήκη, καὶ ἐαυτῇ ἡ γενε-

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

μένος, μάλλον ὅτ' ἄνθρώπων ἐωρᾶτο· καὶ αὐτὸς θυν-
 μαται καθεστῆσαν ὅτε ἐχώριοι, καὶ τ' ξένων οἱ ἐσα-
 πικνεόμηναι ἐμπορίον ἢ ἢν ἡ σμύρνη, καὶ σίτος ἐξήγε-
 το πολὺς αὐτόθι ἐκ τ' ἐπικεμένης χώρας σαφιλέως
 κέρτα ἐσαγρόδου ὅς αὐτὴν· οἱ δ' ἐξένοι ὁκότε παύσιν
 τοῦ τῶν ἔργων ἀπεχόλαζον παρὰ τῷ μελησιγενεῖ ἐκ-
 θέζοντες· ἢν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ μέντης ναύκληρος
 ἀπὸ τῶν πρὶ λουκῆδα τόπων καταπεπλουκῶς ἐπὶ σίτον
 ἔχων ναῦν, πεπαυμένους τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ
 χρόνῳ καὶ πολυέτωρ, ὅς μιν ἔπρσε τὴν μελησιγενὴ μεθ'
 ἐωυτὸς πλὴν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθόν
 τε λαμβάνοντα, καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας
 καὶ πόλεως θεήσασθαι ἄξιον ἦν αὐτῷ ἕως νέος ὄν· καὶ
 μιν οἶομαι μάλιστα τύτοις προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ
 τῇ ποιήσει τότε ἐπενόη ἐπιθήσεσθαι καταλύσας δὲ
 πλὴν διδασκαλίαν, ἐναυτίλλετο μετὰ τὸ μέντεω, καὶ ὁ
 πρὸ ἐκείνου ἀφίκοιτο πάντα τὰ ἐπιχώρια διωρᾶτο·
 καὶ ἰσορέων ἐπαυθάνε· εἰκὸς δὲ μιν ἦν καὶ μνημό-
 σινα πάντων γράφεσθαι· ἐνακομιζόμενοι ἢ ἐκ τυρῶν
 νείας καὶ τῆς ἰβηρίας ἀπικνεύονται εἰς ἰθάκην· καὶ τῷ με-
 λησιγενεῖ σιμῆβη νοσήσαντι τὴν ὀφθαλμὸς κέρτα δει-
 νῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θραπέης ἐνεκα πλεῖν μέλλων εἰς
 πλὴν λουκῆδα καταλιπεῖν ὁ μέντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἐ-
 ωυτὸς ὅς τὰ μάλιστα μέντορι τῷ ἀλκίμῳ ἰθακησίῳ
 πολλὰ δειθεὶς ἐπιμελήναι ἔχειν· ἐπαναπλώσας ἢ ἀνα-
 λήφασθαι αὐτὸν· ὁ δὲ μέντωρ ἐνοσηλόνειν αὐτὸν ἐκτενέ-
 ως· καὶ ἢ τὸ βίον ἀρκούντως ἔχει, καὶ ἡκεῖν αὐτὸς δικαιο-
 σύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῶν μάλιστα τῶν ἐν ἰθάκῃ
 ἀνδρῶν· ἐνταῦθα σιμῆβη τῷ μελησιγενεῖ πρὶ ὁδουέ-
 ως ἐξισυρῆσαι πυθιάσαι· ὅμ' ἢ ἰθακήσιοι λείγουσι τότε

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μιν παρ' ἑωυτῆς τυφλωθῆναι, ὥς δὲ ἐγώ φημι ῥ' τε μὲν
 ὑγίη γενέσθαι· ὕστερον δὲ ἐν κολοφῶνι τυφλωθῆναι· σωθ
 μοιογῆσι δὲ μοι κῆ κολοφῶνιοι τύτοις· ὃ ἡ μὲν τῆς ἀνα
 πλέων ἐκ τ' λουκῆδος προσέχεν ἄς πλὴν ἰθάκην κ' ἀνέ
 λαβὲ τ' μελισσιγενέα, χρόνον τε ἐπὶ συχρὸν συμπρίε
 πλῆ αὐτῷ, ἀποικομένῳ, ἡ δὲ κολοφῶνα σαοῦ βῆ πάλιν
 νοσήσαντα τῆς ὀφθαλμῆς, μὴ δαΐσασθαι διαφυγῆν πλὴν
 νόσον, ἡμὰ τυφλωθῆναι ἐν ταῦθα. ἐκ δὲ τῆς κολοφῶνος
 τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέεται εἰς πλὴν σμύρναν, κ' ὕτως ἐπε
 χέρει τῇ ποιήσῃ· χρόνος ἡ προΐόντος ἐν τῇ σμύρνῃ ἀπο
 ρος ἐὼν τῷ βίῳ διενούθη ἀπικέσθαι ὅς κ' ὑμῖν πορευο
 μένος δὲ διὰ τῷ ἔρμῃ πεδίῳ, ἀπικνέεται ὅς νέον τέ
 χος ἀποικίην κυμαίων· ὡκίῳ δὲ τῷ ῥ' χωρίον ὕστα
 ρον κύμης ἔτεσιν ὀκτώ· ἐν ταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάν
 τα ἐπὶ σκυτῶν τι ἐπὶ πρῶτα τὰ ἔπειτα τὰ δὲ

Α ἰδοῦσε ξενίων κεραιμένον ἠδὲ δόμοιο,
 οἳ πόλιν ἀπὸ γῆν κ' ὑμῖν ἐριώπιδ' ἀκέρην
 ναίεται σαρδίνης πόδα νέκτορον ὑψιμόμοιο·
 ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θεῖα ποταμῶ
 ἔρμῃ δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκερ ξοῖα.

Η δὲ σαρδίνη ὅρος ἔστιν ὑπὲρ κέλευθον τῷ τε ἔρμῃ ποτα
 μῷ καὶ τῷ νέῳ τῷ χῆς, τῷ δὲ σκυτῶν ὄνομα ἦν τύχιος.
 ἀκρόσσαντι δὲ τῶν ἐπέων, ἔδοξε αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἀν
 θρωπον ἡλέησε τ' ἀλγέοντα τυφλὸν καὶ μεθέξεν ἐφ' ἣ
 τ' παρεόντων· ὁ δὲ ἐσῆλθε, καὶ θήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτῶ
 παρεόντων κ' ἄλλων τὴν τε πόλιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυ
 το, ἀμφιάρειν τε πλὴν ἐξελασίαν πλὴν δὲ θήβας, κ' τῶς
 ὕμνος τῶς δὲ θεῶς πεποιημένους αὐτῷ, καὶ πρὶ τῶν λι
 γομένων ὅς τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀπο
 φανέμενος θαυμάριος ἄξιος ἐφάνη ἦναι τοῖς ἀνέ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

καί τ' ἔως μὲν οὖν κατέχεν ὁ μελισσιγενὴς πρὶ ἡνέον τέ-
χος ἀπὸ τῆ ποιήσιός γε τῶ βίον πῶ μηχανὴν ἔχων· ἐδίδ-
κνυσεν δὲ οἱ νεοτ' ἄλλοις μέχρις ἐπ' ἐμὴν τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ κα-
τίζων τὰ ἐπέων πῶ ἐπίδειξιν ἐποιέετο καὶ κέρτα ἐπέ-
βοντο τὸ τόπον, ἐν ᾗ καὶ ἀγέρος ἐπεφύκει, ἣν ἐκείνοι ἐφα-
σαν, ἀφ' ἧς ὁ μελισσιγενὴς ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι· χρό-
νος δὲ προϊόντος ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις πῶ τροφήν
ἔχων ἐπενούθει εἰς τὴν κύμιν ἀπικέσθαι, ὅτι βέλτιστον
πρήξας μέλλων δὲ πορεύεσθαι τὰ δὲ τὰ ἔπεα λέγει·

Α ἴψα πόδες με φέροιεν ὅς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μήτις ὀρίση·
Α πρὸ δὲ τῆ νέου τέχεος πορεύομενος, ἀπικέτο εἰς τὴν κύ-
μιν διαλαρίωνος τὴν πορείαν ποιησάμενος· ἦν γὰρ ὅ-
πως αὐτῷ ἀπορώτατον· καὶ ὥς κυμαῖοι λέγουσι τῷ φρυ-
γίῳ βασιλεῖ μίδῃ τῷ γορδίῳ δευθέντων πενθερῶν
αὐτῷ ποιεῖ καὶ ἐπίγραμμα τόδε, ᾧ ἐτικῇ, νῦν ἐπὶ τῇ
σῆλῃ τῶ μνήματος τῷ γορδίῳ ἐπιγέγραπται·

Χ αλκὴ παρθένος εἰμὶ, μίδῃ δ' ἐπὶ σήματι κῆμαι·
εἰς τ' ἀν' ὕδωρ τε ῥέοι, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλοισι
ἡελίος τ' ἀνιῶν λάμποι λαμπρά τε σελήνη·
αὐτῷ τῇ δὲ μένυσσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ·
αἷμα δὲ παρῖοι μίδῃς ὅτι τῇ δὲ τέθαπται·

Κ ατίξων δὲ ἐν ταῖς λέξαις τῶν γρόντων ἐν τῇ κύμιν ὁ
μελισσιγενὴς τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυ-
το, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἐτ' ἐπετὸς ἀκρόντας, καὶ αὐτῷ θωπεύ-
σας καθιστήσας, γνῶς δὲ ὅτι ἀποδέχονται αὐτῷ τὴν ποι-
ήσιν οἱ κυμαῖοι, καὶ εἰς σωθήσιν ἔλκων τὸς ἀκρόντας,
λόγους πρὸς αὐτὰς τοιαύτας δὲ προσήνεγκε λέγων ὡς εἰθέ-
λοιεν αὐτὸν δημόσιον εἶφειν, ἐπικλεεσάμενος αὐτῶν τὴν
πόλιν ποιήσει· τοῖς δὲ ἀκρόνσι βυλομένοισι τι ἦν ταῦτα

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

καὶ αὐτοὶ παρήνεον, ἐλθόντα ἐπὶ πλὴν βελὴν λειθῆναι τῷ
βελαντέων, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξιν· ὁ δὲ ἐπὶ τῷ
αὐτοῖς, καὶ βελῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τῷ βελῶν,
ἔειπε τὸ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος, ἀπαγαγὼν αὐ-
τὸν ἐπὶ πλὴν βελὴν· ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε, καὶ ἐπὶ καὶ ῥοῖς
ἦν ἀπήγαγε κατὰ σῶς· ὁ δὲ μελισσιγενὴς ἔλεξε πρὶ τῆς
φροφῆς τὸν λόγον, ὅτι καὶ ἐν ταῖς λέχαις ἔλεγεν· ὡς ἡ εἴπερ
ἐξελεθὼν ἐκείθην· οἱ δὲ ἐβελούοντο ὅτι χρεῶν ἦν ἀπο-
κρίνασθαι αὐτῷ· προθυμυμένους δὲ τὸ ἀπάγοντος αὐτῶν,
καὶ ἄλλων ὅσοι τῷ βελαντέων ἐν ταῖς λέχαις ἐπήκοοι ἐγ-
γοντο τῷ βελαντέων ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρη-
μῇ αὐτῷ, ἀλλὰ τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὡς ἡ τῶς ὁ μῆρας
δόξει φέρον αὐτοῖς ὁμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξ-
σιν· ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὸ νομα ὁ μῆρας ἐπεκράτησε τῷ με-
λισσιγενεῖ ἀπὸ τῆς συμφορῆς, οἱ τὸν κυμαῖοι τῶς τυφλῆς
ὁ μῆρας λέγουσιν· ὡς τε πρότερον νομαζόμενος αὐτῷ με-
λισσιγενέος τὸ γενέσθαι τὸ νομα ὁ μῆρας· καὶ οἱ ξένους
διήνεγκαν ὅτε μνήμην αὐτῷ ἐποιῶντο· ἐτελεύτα δ' οὖν
ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ φέρον τὸν ὁμιλον· ἔδοξε δὲ
πῶς τῇ ἄλλῃ βελῇ ἐπελθὼν ἡ δὲ ἐπιστάτης καὶ παριζόμε-
νος αὐτῷ διηγήσατο τῇ ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρημῇ
αὐτῷ, καὶ τὰ δόξαντα τῇ βελῇ· ὁ δὲ ὡς ἠκυσεν ἐσυμφό-
ρην τε καὶ λέγει τὰ ἔπειτα τὰ δὲ·

- ἢ μὲν αἴση δῶκε πατὴρ Ἰδὲ κύρμα γενέσθαι
νήπιον αἰδοῖς ἐπὶ γύνασι μνηρὸς ἀτάλλων
ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βελῇ διὸς αἰγιόχοιο·
καὶ φρίκωνος· μάρων ἐπιβήτορος ἱππων·
ὁ πλότριοι μαλ' ὅτι πυρὸς κρίνοντο ἄρνα
αἰολίδα σμύρνην ἀλιγέτονα ποτνιαάνκτον,
ἦν τε δὲ ἀγλαὸν ἦσαν ὕδωρ ἰδὲ οἶο μέλιτος,

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ἔνθεν ἀπορνύμεθα κῆραι διὸς ἀλλὰ τέκνα,
 ἥβελήτην κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
 οἷδ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὅπα φημι αἰοιδῆν.
 ἀφραδίην τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται εὖθις·
 ὅσφιν ὀνείδεσιν ἐμὸν διεμήσατο πότημον.
 κῆρα δ' ἐγὼ τῇ μοι θεὸς ὥπασε γηνομένῳ πρ,
 τλήσομαι ἀκράντον φέρων τετληότι θυμῷ.
 εἰδὲ τι μοι φίλα γῆα μένειν ἱεράς ἐν ἀγλαῖς,
 κῦμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ μοι θυμὸς ἐπείγῃ
 δῆμον ὅθ' ἀμφοτέρων εἶναι δλίγον πρ' εἶοντα.

Μετὰ τὸ τοῦ ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς κῦμης ὅθ' φωναίην κυ-
 μαίοις ἐπαρησάμενος μὴδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ
 χώρᾳ γενέσθαι, ὅτις κυμαίους ἐπαγαλῆϊ· ἀπικόμενος
 δὲ ὅθ' φωναίην, τῷ αὐτῷ πρόπῳ ἐβίόταυσεν, ἐπεὶ ἐν δὲ
 κνύμενος ἐν ταῖς λέχαις κατίζων· ἐν δὲ τῇ φωναίᾳ τῷ
 ᾧ ᾧ χρόνον θεωρίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων
 τὴν παῖδας, ἀνὴρ ἑκρήνους· κατανόησας δὲ τῷ ὁ μῆρ
 ᾧ ποίησιν, λόγους τοῖς δὲ αὐτῷ προσήνεγκε, φάς ἐτοι-
 μος εἶναι θραπύειν καὶ ῥέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν, εἰ εἴθε-
 λοι ἅ γε πεποιημένα εἴη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράφει-
 ναι· καὶ ἄλλα ποίων, πρὸς ἐώνων ἀναφέρειν αἰδ'· τῷ δὲ
 ὁ μῆρ ἁκύναντι, ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐν δὲ
 ἦ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης· διαπορεύων δὲ πα-
 ρὰ τῷ θεωρίδῃ, ποῖς ἱλιάδα πλὴν ἐλάσσῃ, ἢς ἡ δὲ χθ.

Ιλιον αἰείδω, καὶ δαρδανίην εὐπωλον·
 ἢς πέρι πολλὰ πάθον δαυτοὶ θεράποντες ἄρμος.

Καὶ τὴν κλειμένην φωναίᾳ ἦν φασιν οἱ φωνεῖς ὁ μικρὸν
 παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι· ἐπεὶ δὲ τῇ τε φωναίᾳ καὶ ταῖς
 λα πάντα παρὰ τῷ ὁ μῆρ ὁ θεωρίδης ἐγράψατο, διε-
 νοήθη ἐκ τῆς φωναίης ἀπαλλάσσεται τὴν ποίησιν θέλων

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

τῷ ὁ μῆρ' ἐξειδίωσασθαι, καὶ ἐν ἐτί ὁ μῶϊος ἐν ἐπιμὴ
λεία ἔχε τὸν ὁ μῆρον· ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπειτα τάδε·

Θ εσορίδης θνητοῖσι ἀνώϊστων πολέων πρ,

ἔδεν ἄρραστῶν πέλεται νόον ἀνθρώποισιν·

Ο λῦθ' ἡ θεσορίδης ἐκ τῆς φωναίης ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς χί' ἔ-
σθ'· κ'· διδάσκει τὴν κατεσκευάσασθαι, καὶ τὰ ἔπειτα ἐπὶ τῇ
κνύμενος ὡς ἐωυτὴ ἐόντα, ἐπαινόντε πολλὸν ἔχε, καὶ
ἠφελῆτο· ὁ δὲ ὁ μῆρος, πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διηγεῖται
ἐν τῇ φωναίᾳ, ἀπὸ τῆς ποιήσεως τῷ βίῳ τῷ ἔχων· χρὸ
τῷ δὲ ἡ πολλῶ μετέπειτα ἀνδρὸς χί' οἱ ἐμπηροὶ ἀπὸ
μονοῦ δὲ τῷ φωναίᾳ· ἀκῶσαντ' ὅτι τῶν ἐπέων τῷ ὁ-
μῆρ', ἀπὸ τῶν ἀκῶσαντ' ὅτι πολλοῖς ἐν τῇ χί' τῷ
θεσορίδῃ, ἐξήγελλον ὅτι ἐν τῇ χί' τῷ ἐπιδεικνύμε-
τος τὰ ἔπειτα ταῦτα· ἡ μῶϊος διδάσκει τὸν κέρτα
πολλὸν ἔχε· ὁ δὲ ὁ μῆρος κατενόησεν, ὅτι θεσορίδης ἀν-
τὶν· κ'· παντὶ θυμῷ ἐπαύσατο εἰς τὸν χί' οἱ ἀπικέσθαι·
καταβάς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, δὲ τῷ χί' οἱ ἐκταλαμ-
βάνῃ· ὁ δὲ πλοῖον πλέον· δὲ τῷ ἐρυθραίᾳ τινὲς ἐπὶ
ξύλῃ παρεσκευάσθησαν· καὶ τῷ δὲ ἔχε τῷ ὁ μῆρ' ὁ
ἐρυθραίᾳ τὸν πλέον ποιήσασθαι, καὶ προσελθὼν ἔχε
ἐκ παρὰ τῶν ταυτέων διέξασθαι αὐτὸν σύμπλην, πολ-
λά τε προσαγωγὰ λέγων, οἷς σφέας ἐμελλε πείσειν·
τοῖς δὲ ἐδόξε διέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν
εἰς τὸ πλοῖον· ὁ δὲ ὁ μῆρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐ-
σέβη· καὶ ἐπὶ ἐζέτο, λέγει τὰ ἔπειτα τάδε·

Κ λῦθ' ἡ ποσειδάων μεγαλοθένης ἐννοσίγαιε,

ἔρυσχόρα μεδίων ἡδὲ ξανθῶν ἐλικῶνος·

δοὺς δ' ἔρρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόσον ἰδὲ θάλα-

ναύταις οἰνὸς πομποὶ ἡδὲ δῶχόϊ' εἶσι·

δοὺς δ' ὅτι ἐπὶ ὤρσαν ὑψιπλήμυσι μίμαντες,

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

κέρδοιον μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισάμην ὅς ἐμὸν νοὸν ἠπείδοσαν·
ὠδύσαρ ξῆνα ξένιον ξένιν τε προπέζην·

Ε' πρὶ δὲ ἀπίκοντ' ἀπλοήσαντ' ὅς πλὴν ἐρυθραίην, τό τε
ὁμηρος πλὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποίησαν· τῇ δὲ ὕπερ
ραίη, ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ὅς πλὴν
πόλιν· οἱ δὲ σῶνέπε μ' ἔσαν ἑνα αὐτῶν· πορυνόμηνος δὲ
ὁμηρος ἐπὶ ἐτυχέ ηῖς ἐρυθραίης προαχῆς καὶ ὀργνῆς
ἐδῆς, φθέγγεται τὰ δὲ ἔπεα·

Γ' ὅτνια γῇ πάνθ' ὥρε δότειρα μελίφρονος ὄλβη·
ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν ὀνοχθος ἐτύχθης·
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ ῥηχὴ ὁῖς ἐχολώθης·

Α' πικόμενος δὲ ὅς πλὴν πόλιν τῶν ἐρυθραίων ἐπηρεώησε
πρὶ τῶ ὅς πλὴν χίον πλὴν καί τινος προσελθόντος αὐτῷ
τῶν ἐωρακότων ἐν τῇ φωκαίῃ καὶ ἀπασα μένη, ἔχρη
ξεν αὐτῶ σῶνέπε αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς πλὴν χίον
ἀν' διαβαίῃ· ἐκ μὲν δὴ τῶ λιμένος ὅδ' ἐν ἡν ἀπόστολον· ἀντὶ
ἡ αὐτῶν ἐνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμίζεται· καὶ πῶς
ἐν τυγχάνει μέλλασι τισὶ διαπλῆν ὅς τ' ἡ χίον, ὧν ἐδέε
το προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτῶ ἀναλαβεῖν τὸν ὁμηρον· οἱ
δὲ ὅδ' ἐν λόγον ποιησάμενοι ἀνήγοντο· ὁ δὲ ὁμηρος
φθέγγεται τὰ δὲ τὰ ἔπεα·

Ν' αὐταὶ ποντοπόροι συρρῇ ἐναλίγκιοι ἄτη·
πλωχάσιν αὐθιγῇσιν βίον δύσζηλον ἔχοντες·
αἰδῶσι ξενίοιο διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίᾳ διὸς, ὅς κ' ἀλλ' ἔπται·

Α' ναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς, σῶνέπε ἐκαστὴν ἀνέμω γενομένην
παλινδρομῆσαι, καὶ ὅς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀντὶ
τάγοντο· καὶ τὸν ὁμηρον ἀναλαβεῖν καὶ θῆκεν ἐπὶ τῇ
συμπαρῆς· μαθὼν δὲ αὐτὸς πεπαλινδρομηκότας,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

ἔλεξε τὰ δὲ.

Υ μᾶς ὡ ξένοι ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμηνος·
αὐτῷ ἐτι καὶ νῦν με δέξασθαι, καὶ ὁ πλῆς ὑμῖν ἔσται.

Ο ἰ δὲ ἀλιεῖς ἐν μεταμελήν γενόμενοι ὅτι ὁ πρότερον
ἔδεδαντο, εἰπόντες ὅτι ὁ καταλιμπανῶσιν ἢν ἐθέλοι
συμπλεῖν ἐκέλευον ἐσβαίνειν· καὶ ὕτως ἀναλαβόντες
αὐτὸν ἀνέχθησαν, καὶ ἰσχυρῶς ἐπ' ἀκτῆς· οἱ μὲν δὲ ἀλλο
εἰς πρὸς ἔργον ἐβράπησαν· ὁ δὲ Ὀμηρος τὴν νύκτα ἐπὶ
τῷ αἰγιαλῷ κατέμεινε· τὴν δὲ ἡμέραν πορευόμενος, καὶ
πλανώμενος ἀπὶ κετο εἰς τὸ χωρίον, ὃ πίτυς καλεῖται·
κάνταυθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα, ἐπιπίπτε
καρπὸς πῆς πίτυος· ὃν δὲ μετεξείτροι ἐρόβηλον οἱ δὲ
κῶνον καλέουσιν ὁ δὲ Ὀμηρος φθέγγεται τὰ ἐπὶ τὰ δὲ·

Ἀ λη τίς σε πύκη ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν.

Ἰ δης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃς ἡνεμοέως
ἐνθα σίδηρος ἄρμος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται αὐτῷ ἄν μιν κιβήνιοι ἄνδρες ἔχουσι.

Ι αὖ κιβήνια τῶτον τὸ χρόνον κτίζειν οἱ κυμαῖοι παρὰ
σημαίνοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ καὶ γίνεσθαι αὐτόθι σίδηρος·
ἐν τῷθεν ἀναστὰς Ὀμηρος, ἐπορεύετο κατὰ φωνήν τινα
αἰγῶν νεμομένων· ὡς δὲ ὑλάκτεον αὐτῷ οἱ κῶες, ἀνέ
κραγεν· ὁ δὲ γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς (ἦν ἡ τῷτο ὄνο
μα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας) ἐπέδραμεν ὀφθαλμῶς· τὰς
τε κῶας ἀνεκχεῖτο, καὶ ἀπεσώβησεν αὐτὸν τῷ ὀμῆρῳ·
ἐπὶ πολὺν ὃ χρόνον ἐν θωύματι ἦν, ὅπως τυφλὸς ὢν,
μόνος ἀπὶ κοιτο ἐς τοιαύτης χώρης· καὶ ὅτι θέλων, πρὸς
σελῶν τέ μιν ἐσύρειν ὅς τις τε ἦν, καὶ τίνι ῥόπῳ ἀπὶ κοι
το ἐς τόπους ἀοικήτους, καὶ ἀπὸ βέα χωρία καὶ τίνος κε
χρημένος εἴη· ὁ δὲ Ὀμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πά
σιν καταλεζόμενος· εἰς αὐτὸν προηγάγετο, ἦν ἡ ὡς εἶπεν

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

μεν ὁ δ' ἀγνώμων ὁ γλαῦκος ἀναλαβὼν δὲ αὐτὸν ἀνήγα-
γεν ἐπὶ τὸν σταθμόν· πῦρ δὲ ἀνακαύσας, δῖπνον παρὰ
σικυάξει· καὶ παραθεὶς δειπνῆν ἐκέλευεν ὁ γλαῦκος· τῶν
δὲ κωῶν μὴ ἐοθιόντων καὶ ὑλακτόντων δειπνῆντα κα-
θάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς τὸν γλαῦκον ὁ μηρὸς τὰ ἑ-
πεία τάδε.

Γλαῦκε πέπων ἐπιὼν ὃ ἐπος ὃ ἐνὶ φρεσὶ θήσω.

πρῶτον μὲν κυσὶ δῖπνον ἐπαυλείησι θύρησι
δῖναι· ὡς γὰρ ἄμεινον, ὃ τὸ καὶ πρῶτον ἀκύνει
ἀνδρὸς ἐπερχομένον· καὶ ὅτε ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ γλαῦκος, ἤσθη τῇ παρανέσῃ, καὶ ἐν θώ-
ματι ἔχεν αὐτόν· δειπνήσαντες ἡ δὲ λόγων ἐσιπῶντο·
ἀπηγεομένον ἡ ὁ μῆρς τὴν τε πλάνην τ' ἐαυτῆς, καὶ τὰς πό-
λεις ὅς ἐσαπίκοιτο, ἔκπληκτος ἦν ὁ γλαῦκος ἀκύνων·
καὶ τό τε μὲν ἐπεὶ ὥρῃ κοίτη ἦν, ἀνεπαύετο· τῇ δ' ὕστεραίῃ
διενοήθη ὁ γλαῦκος πρὸς τὸν διαπότην πορευθῆναι ση-
μανέων τὰ πρὶ ὁ μῆρου· ἐπιβέβας δὲ σὺν σκεδάλῳ
τέμειν τὰς αἰγὰς, τὸν ὁμηρον καταλέγει ἐν δον ἐπὼν
πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι· καταβάς δὲ
ὅτε βολιαιόν, (ἔστι δὲ πλησίον τῆ χωρίᾳ τῆς) καὶ συγγε-
νόμηνος τῷ διαπότη, ἀπηγέετο ὑπὲρ ὁ μῆρς πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν, πρὶ τε αὐτοῦ πῆς ἀφίξιός ἐν θώματι
ποιούμενος, ἡρώτεε τε ὅ, τι χρὴ ποιεῖν πρὶ αὐτῷ· ὃ ἡ δαί-
μα μὲν προσίετο τῶν λόγων κατεμίνωσκε ἡ τὸ γλαῦκος,
ὡς ἄφρονος ἐόντος, καὶ τὰς ἀναπήρας δεχομένους καὶ βέ-
ροντος· ἐκέλευσε ἡ ὁ μὲν τ' ἔειπον ἄγειν πρὸς ἐαυτόν·
ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν ὁμηρον, διηγήσατο ταῦτα ὁ γλαῦκος
καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τὸτον ὅτω τὸν αὐτὸν πῆξεν· ὃ δὲ
ὁ μηρὸς ἤθελε πορεύεσθαι ἀναλαβὼν αὐτὸν ὁ γλαῦ-
κος, ἤγαγε πρὸς τὸν διαπότην· διὰ λόγων δὲ ἰὼν τῷ ὁ μῆ-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ρω δ' ἄλκιος ἀρίσκει ἐόντα δεξιὸν, καὶ πολλῶν ἑμπερόν,
 ἐπειθέ τε αὐτὸν μένειν, καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν
 ποιεῖσθαι ἦσαν ἰδὲ τῷ χίῳ παῖδός ἐν ἡλικίῃ· τῆς δ' αὖ
 αὐτῷ παρατίθισι παιδεύειν· ὃ δ' ἔπρηνε ταῦτα· καὶ
 τῆς κέρκωπας καὶ βαρβαρομυομαχίαν· καὶ ἐπικιχλί-
 δας, καὶ τὰλλα πάντα ὅσα παῖγνιά εἰσιν ὁ μὲρ ἐν ταῦ-
 θα ἐποίησε παρὰ τῷ χίῳ ἐν βολιαῶ· ὥς τε καὶ ἐν τῇ
 πόλει· πρὶβόοντος ἦδη ἐγένητο· ἐν τῇ ποιήσῃ· καὶ ὁ μὲν
 θεοσρίδης ὥς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα ὅχλῳ
 ἐκπλέων ἐκ τῆς χίῳ· χρόνος δ' ἐπρόϊόντος, δευθεὶς τοῦ
 χίῳ πορεύσθαι αὐτὸν εἰς πύχον ἀπὶ κερεῖς τὴν πόλιν·
 καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος ἐδίδασκε παῖ-
 δας τὰ ἑπεῖα· καὶ κέρτα δεξιὸς ἐδόκειν εἶναι τοῖς χίῳ
 καὶ πολλοὶ θυνμασὰ αὐτῷ καθεστήκεσαν· συλλεξάμε-
 νος δ' ἐβίον· ἰκενὸν γυναικὶ ἐγχεύειν, ἐξ ἧς αὐτῷ θυγα-
 τέρης δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ αὐτῶν ἀγάμος ἐτελεύτησε,
 τὴν δ' ἐσώωκισεν ἀνδρὶ χίῳ· ἐπιχρήσας δ' ἐν τῇ ποιή-
 σῃ, ἀπέδωκε χάριν, ἣν εἶχε· πρῶτον μὲν μέντορι τῷ
 ἰθακησίῳ ἐν τῇ ὀδυσειᾷ, ὅτι μιν κέκνοντα τῆς ὀφθαλ-
 μὸς ἐν ἰθάκῃ ἐνοσήλωνεν ἐκτενῶς, τὸ νομα αὐτῷ ἐναρ-
 μόσας ὅς τιν' ποίησιν· ὀδυσειῶς τε ἐταῖρον φάσκειν εἶναι
 ποιήσας ὀδυσειᾷ ὥς ὅς τιν' ἐπλεε, μέντορι ἐπιβέ-
 ψαι τὸν οἶκον ἐόντι ἰθακησίων· ἄριστῳ, καὶ δικαιοτάτῳ·
 πολλὰ χῆ δ' ἐκείνη τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν, τὴν
 ἀθηνᾶν ὅποτε ἐς λόγον τινὶ καθίσταται τῷ μέντορι· ἐκεί-
 νη ποιῆσθαι ἀπέδωκε δ' ἐκείνῳ τῷ αὐτῷ διδασκα-
 λῶ· βροφῆα, καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ ὀδυσειᾷ, μάλιστα
 ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἑπεσὶ·

Κ ἦρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν πρὶ καλλέ' ἔθηκε
 φημί, ὅς τε πολλὸν ἐκάνυστο πάντας ἀείδων·

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

καὶ πάλιν·

αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο κελὸν αἰεὶν·

Μέμνεται δὲ καὶ τῆ ναυκληρίας, μεθ' ἧς ἐκπρίεπλυν-
σεν, καὶ ἦδε πόλις τε πολλὰς, καὶ χώρας· ὧ ἄνομα
ἦν μέντης, ἐν τοῖς ἑπεσι τοῖς δὲ·

Μέντης ἀρχαῖοιο δαΐφρονος ὕχομαι ἦναι
ἦος, αὐτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσω·

Απέδωκε δὲ χάριν καὶ τυχίῳ τῷ σκυτῇ, ὃς ἐδέξατο αὐ-
τὸν ἐν τῷ νέῳ τέχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον,
ἐν τοῖς ἑπεσι καταξάξας ἐν τῇ ἱλιάδι τοῖς δὲ·

Αἴας δ' ἐπ' ὕθεν ἦλθε φέρων σάκος ἡύτε πύργον
χάλκειον, ἐπ' αἰβόρον· ὃ οἱ τύχιος καὶ μετ' ὅλως
σκυρτόμων ὁ χ' ἄριστος ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·

Απὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης Ὀδυσσεὺς ὁ μὲν πρὶν τε
πλὴν ἰωνίαν, καὶ δὲ πλὴν ἐλλάδα ἦδη πρὶ αὐτῶν λόγος
ἀναφέρεται, καὶ οἰκίων ἢ ἐν τῇ χίῳ, καὶ Ὀδυσσεύων πρὸ
πλὴν ποιήσιν ἀπικεομένων πολλῶν, σικεβύλαον οἱ ἐν
τυχάνοντες αὐτῷ δὲ πλὴν ἐλλάδα ἀπικέσθαι· ὃ ἢ προ-
σεδέξατο τὸν λόγον, καὶ κέρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι,
κατανοήσας δὲ ὅτι δὲ καὶ ἄργος πολλὰ καὶ μεγάλα
ἦεν Ὀλογίαι πεποιημένα, δὲ ἢ τὰς ἀθήνας δ' ἐμποῖς
δὲ πλὴν ποιήσιν, δὲ καὶ ἱλιάδα πλὴν μεγάλην ἐρεχθεῖα
μεγαλύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἑπεα τάδε

Δῆμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος ὄντοτ' ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ξείλωρος ἄρσρα·

Καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν μενεαθέα, ὡς πάντων εἴη ἄριστος
τάξαι περὶ ὄν στρατὸν καὶ ἰππότας, ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἑπε-
σιν εἶπε·

Τῶν αὖθ' ἡγεμόναυεν ἦος πετεῖο μενεαθέα
τῷ δ' ἔγω τίς ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ποσμήσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας·

Α ἴαντα δὲ τὸν τελαμῶνος, καὶ σαλαμίνις ἐν νεῶν κε-
ταλόγῳ ἔταξε πρὸς ἀθηναίους λέγων τάδε·

Α ἴαο δ' ἐκ σαλαμῖνος, ἄγε δυσκοαίδεα νῆας
σησε δ' ἄγων ἵν' ἀθηναίων ἴσαντο φάλαγγες·

Ε ς δὲ πλὴν ὀδυσσεύην τάδε ἐποίησεν, ὥς ἀθηνᾶ δὲ λόγους
ἐλθῶσα τῷ ὀδυσσεῖ δὲ πλὴν ἀθηναίων πόλιν ἀπῆκετο,
τι μῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολλῶ μάλιτα·

Ι κερ δ' ὅς μαραθῶνα, καὶ αὐρυχόρους δὲ ἀθήνας·
δαῖε δ' ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον·

Ε μποιήσας δὲ δὲ πλὴν ποιήσιν ταῦτα, καὶ παρασκευάσας
μενος, δὲ ἐλλάδα βυλόμενος ποιεῖσθαι τὸν πλὴν προ-
σίχει τῇ σάμῳ· ἔτυχον δὲ οἱ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν
ἄγοντες ἑορπὺν ἀπατέρια· καὶ τις τῶν σαμίων ἰδὼν
τὸν ὀμηρον ἀπιγμένον, πρόττον αὐτὸν ἐπιστάμενος ἐν
χίῳ ἐλθὼν δὲ τὸν φράκταρ διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ με-
γάλῳ ποιούμενος αὐτὸν· οἷός τις φράκταρ ἐκέλευον ἄγειν
αὐτὸν· ὁ δὲ ἐντυχὼν τῷ ὀμήρῳ ἔλεξεν· ὦ ξένη, ἀπατέρ-
ρια ἀγέσεις τῆς πόλιος, καὶ λῆσιν οἱ φράκταρ οἱ ἡμέ-
τεροι σωεορτάσσοντα· ὃς ὀμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσεν·
καὶ ἦς μετὰ τῷ κελύσαντος· πορνούμενος δὲ ἐχρίμ-
πεται γυναιξὶ κερροπόφῳ θυύσας ἐν τῇ ποιοδῳ· ἡ δὲ
ἑρέια ἦπε πρὸς αὐτὸν δυσχεράνασα τῇ ὀφθ'· ἀνερ ἀπὸ
τῶν ἱερῶν· ὁ δὲ ὀμηρος δὲ θυμόν τε ἐβαλε τὸ ρηθὲν, καὶ
ἤρετο τ' ἄγοντα, τίς τε εἴη ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν
ἱερὰ θύεται· ὁ δὲ αὐτῷ διηγήσατο, ὅτι γυνὴ εἴη κερρο-
πόφῳ θυύσα· ὁ δὲ ἀκῆσας λέγει τάδε τὰ ἑπεα·

Κ αὐθί μοι ἀχομένῳ κερροπόφῳ, δὸς δὲ γυναιξὶ
πὴν δὲ νέων, καὶ ἀνήνασθαι φιλόπτητα καὶ δυνήν,
ἥ δ' ἐπιτερπέσθω πολιορκητάφοισι γέρεσιν·

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ὣν ὥρῃ μὲν ἀπαμβλαύνεται θυμὸς δὲ μολοῖν
 ἔπει δὲ ἦλθεν ἥς πλὴν φρήθριν, καὶ τῷ οἴκῳ ἔνθα δὴ ἐδαίν
 νωτοῦ ἐπὶ τὸν ὄδον ἔστη· οἱ μὲν λέγουσι κακομένεος πυρὸς
 ἐν τῷ οἴκῳ· οἱ δὲ φασὶ τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ
 ὁ μῆρος τὰ ἔπεα ἔπεν·

Ἀ νδρὸς μὲν σέφρανος παῖδός, πύργοι δὲ πόλιος·

ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·

χρήματα δ' αὖξει οἶκον ἀτὰρ γέραροι βασιλῆος

ἡ μὲν οὖν ἐν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι,

αἰδομένους δὲ πυρὸς γέραρώτρου οἶκος ἰδέσθαι·

Ἐ ἰσελθὼν δὲ κατακλιθεὶς, ἐδαίνυντο μετὰ τῶν φρατρί-
 ρων· καὶ αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐν θυμῷ αὐτοῦ ἔχον· καὶ τότε
 μὲν τὴν κοίτην αὐτῷ ἐποίησαν ὁ μῆρος· τῇ δὲ εἰσαύριον
 ἀποπορεύοντες ἰδόντες κεράμενους τινές, καὶ μιν
 ἐρχόμενους κεράμην λεπτὴν, προσεκέλευσαντο αὐτὸν, πε-
 πυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν αἰῶσαι, φά-
 μνοι δώσεν αὐτῷ τὰ κεράμην, καὶ ὅτι αὐτὸν ἄλλοι ἔχω-
 σιν· ὁ δὲ ὁ μῆρος ἀείδῃ αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, καὶ κελεύ-
 εται καμίνος·

Ἐ ἰ μὲν δώσετε μισθόν, αἰῶσω ὧ κεράμην·

δούρ' ἂν ἀθηναῖη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνην·

αὐτὴ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱρά·

φρύνχθηναι τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὧγον ὀρέσθαι·

πολλὰ μὲν ἐν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀργαῖς,

πολλὰ δὲ κερδύναι ἡμῖν δὲ δὴ ὧς σφι νοῦσαι·

ὣν δ' ἐπ' ἀναιδείην βεβηθέντες φούδην ἄρῃατε,

συγκελεύω δ' ἡπειτα καμίνην δηλιτῆρα·

σαῦριβ' ὁ μὲν μάραρον τε, καὶ ἄσβεστον, ἡ δὲ τ' ἀβακκὸν

ὧ μόδαμόν δ' ὅς τῃ δετέχῃ πολλὰ κεκαπορίξει·

πείθετε τυράβδεσσαν καὶ δώματα, σαῦ δὲ καμίνος

πάντα

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

πᾶσα κυκλιθεὶς κρᾶμέων μέγα κωκισάντων·
 ὡς γνάθος ἰππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κέμινος·
 πάντ' ἐντοῦ αὐτῆς κρᾶμήϊα λεπὰ ποιεῖσα·
 δῶρο, καὶ ἡελίῳ θυγάτηρ πολυφάρμακε κίρκη·
 ἄγρια φάρμακος βάλλε, κέκχ, δ' αὐτὸς τε, καὶ ἔργα·
 δῶρο δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους
 οἷδ' ἡρακλείδης χείρας φύζον, ὅτ' ἀπόλοντο·
 τύποιεν τὰ δὲ ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κέμινον·
 αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντο δὲ ὀρώατο ἔργα πονηρά·
 γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην·
 ὃ δ' ἐχὺπρὺν πρὶ ταῦτα πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεχθείη· ὡς πάντες ἐπίσαντ' ἄσιμα ῥέζειν·
 Γ αραχεμάξων δὲ ἐν τῇ σάμῳ ταῖς νεμηνίαις πρὸς πε-
 ρυόλῃος πρὸς ταῖς οἰκείας τὰς αὐδαμονεσάτας·
 ἐλάμβανέ τι αἰείδων τὰ ἑπεατά δὲ, ἃ καλῆται εἰρεσιῶ-
 νη· ὠδήγην δὲ αὐτὸν καὶ συμπάρῃσαν αἰ τῶν παίδων
 τινὲς τῶν ἐχωρίων·
 Δ ὦμα προσεβράπομεν ἀνδρὸς μέγας δαυαμένοιο·
 ὃς μέγα μὲν δάυαται μέγα δὲ βρέμει ὀλβιος αἰεὶ·
 αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλῆρες γὰρ εἴσεισι
 πολλὸς σιῶ· πλῆτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθιγγῆα·
 εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ, ὅσα δ' ἄγγεα μετὰ μὲν εἴη·
 κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδία ἔργοι μάξα·
 τῷ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν·
 ἡμίονοι δ' ἄξεσι κραταίποδες ὅς τό δὲ δῶμα·
 αὐτὴ δ' ὕφαινοι ἰσὺν ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαῖα·
 νῶμαί σοι νῶμαι ἐνιαύσιος, ὥς τε χελιδών·
 ἔσηκ' ἐν προθύροις, καὶ εἰ μὲν τοι δώσῃς, εἰ δὲ μή,
 ἔχ' ἔσηξο μὲν, ὃ γὰρ σιωοικῆσον τε ἐνθάδ' ἡλθο μὲν·
 ἦ δὲ καὶ τὰ δὲ ἐν τῇ σάμῳ, ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τ' παῖ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

δων, ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τῷ ἀπόλλωνος· ἀρχομέ-
 νος δὲ τῷ ἔαρος, ἐπεχείρησε πλῆν ὁ μηρός ὃς τὰς ἀθῆ-
 νας ἐκ τῆς σάμης καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινων ἐχωρίων
 ἀπινέχθη εἰς τὸν ἰόν, καὶ ὠρμίσθησαν ὃ κατὰ πόλιν,
 αὐτὸς δὲ πᾶσι τῆς σωῆβης δὲ τῷ ὁ μήρῳ κατὰ πολὺ τι ἄρ-
 ξαθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐμβαὲς δὲ ἐκ τῶν πλοῖς, ἐκοιμᾶ-
 ται ἐπὶ τῆς κυματῶν ἀδωάτῳ ἔχων· πλείους δὲ ἡμέ-
 ρας ὁρμύντων αὐτὸν διὰ πλοῖον καταβαίνοντες αἰετι-
 νες τὸ ἐκ τῆς πόλιος ἀπεχόλαξον παρὰ τῷ ὁ μήρῳ, καὶ
 ἐν θωύματι ἔχον αὐτὸν ἀκρόντες αὐτῶν· τῶν δὲ ναυτέ-
 ων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡ μένων παρὰ τῷ ὁ-
 μήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλγῆς τὸν τόπον, καὶ ἐκ-
 βάντες, ἐκ τῶν ἀκροτῶν προσελθόντες αὐτοῖς, τάδε εἶ-
 πον· ἄγετε ὦ ξένοι· ἐπακύνετε ἡμέων, ἀνὰ ἅρα δαΐνη-
 σθε διαγνώσκειν, ἀλλ' αὐτὸ μὲν εἰπωμεν καὶ τις τῶν παρι-
 όντων ἐκέλευε λέγειν· οἳ δὲ εἶπαν· ἡμεῖς ἀνακείλομεν,
 κατελίπομεν, αὐτὸ δὲ μὴ εἰλωμεν· φέρομεν· οἳ δὲ φασιν μέ-
 ρῳ εἰπεῖν αὐτῶν, αὐτὸ εἰλωμεν, λιπόμεθα· αὐτὸ δὲ ἔχ' εἰλω-
 μεν, φρόμεθα· ὃ δαΐναι μένων δὲ τῶν παριόντων γινώ-
 ναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες,
 αὐτὸν ἐδωκοντο εἰλῆν· καὶ θήκηνοι δὲ ἐν γῇ ἐφθειρίξοντο·
 καὶ ὅσους μετὰ ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον· ὅσους δὲ
 μὴ ἐδωκοντο, ὅς οἱ κῆς ἀπεφείροντο· οἳ δὲ ὁ μηρός ἀκ-
 σασ ταῦτα, ἔλεξε τὰ ἑπεα τάδε

Τοῖων γὰρ πατέρων ἐξαίματος ἐκγεγάτε,
 ὅτε βαθυκλήρων, ὅτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων·

Εκ δὲ τῆς ἀθηνάσ ταύτης σωῆβης τὸ ὁ μηρον τελευτή-
 σαι ἐν ἰῷ, ὃ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥη-
 θέν ὥς οἰοντάς τινος, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ τελευτήσας δὲ
 ἐν τῇ ἰῷ αὐτὸς ἐπ' αὐτῆς ἐτάφη ὑπὸ τῶν συμπλοῶν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

των καὶ τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐ-
τῷ, καὶ τὸ ἐλεγείον τό δε ἐπέγραψαν ἦνται ὕστερον
χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἦδη ἢ τε ποίησις ἐξεπεπῶκεε, καὶ
ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων, ὃ δὲ ὁ μῦθος ἐστίν·

Εὐνά δὲ πῖν ἰδὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα θεῖον ὁμηρον·

Οὔ τι ἦν αἰολοῖς ὁμηρος, καὶ ὅτε ἴων, ὅτε δωριόε, τοῖς
τε ῥηιμένοις δεδήλωταί μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖς δε τεκμαί-
ρεσθαι παρέχει ἄνδρα ποιητὴν τιλικῆτον ῥηός ἐστι τῷ
νομίμων τῷ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιῶντα ὅς πῶ ποίη-
σιν, ἦτοι τὰ χέλιστα ἐξουρόντα ποιεῖν, ἢ τὰ ἐνυτὲ πᾶ-
ρτα ἐόντα ἦδη τοίνυν τὸ ἐνθέν δε αὐτῷ τῷ ἐπέων ἀκῆ-
οντὸς κρινεῖτε ἰσοποιῖν τὸν, ἢ πῶ κρατίστην ἐξουρῶν
ἐποίησεν, ἢ τῷ ἐνυτὲ παρίστα προσήκυσαν· λέγει δὲ ὡδε·

Αὐτὸς ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφραξαν καὶ ἐδαιραν·

μηρὸς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίαν ἐκάλυψαν·

δήπυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

Εἰν τούτοις ὑπὲρ ὁσφύος ὅθεν εἴρηται, ἢ ἐς τὰ ἰβὰ χρε-
ονται· μονώτατον τὸν τῶν ἐλλήνων τὸ αἰολικὸν ἔθνος,
ἡ καίει ὁσφύ· δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς δε πῖς ἐπεσιν, ὅτι
αἰολοῖς ὦν τοῖς κόμοις ταῖς τῶν ἐχρήτο·

Καὶ ἐπὶ χίλῃς ὁ γέρων ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον

λήβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπύβολα χρυσίν·

Αἰολοῖς τὸν μόνον τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὁπῶ-
σιν· οἱ δε ἄλλοι Ἕλληνες, ἐπὶ τριῶν· καὶ δὲ ὀνομάζουσιν
οἰαολῆς τὰ πέντε, πέμπε· τὰ μὲν αὖ ὑπὲρ τῆς γενέ-
σιος, καὶ τελευτῆς, καὶ βίης, δεδήλωταί μοι· πρὶ δὲ ἡλι-
κίης τῆς ὁμῆρος, ἐκ τῶν δ' ἅντις ἐπισκεπτόμενος, ἀκρῶς
βῶς, καὶ ὀρθῶς λογιέσθαι· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡς ἱλίον στρατήας

ἦν ἀγαμέμνων, καὶ μελέαρος ἡγήσαν ἔτεσιν ὕπερον
 ἑκατὸν, καὶ ῥιάκοντα, λέσβος ὠκίῳ κατὰ πόλιν, πρὸ
 τρον ἐσσαῖα πόλις. μετὰ δὲ λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτε
 σιν ὕπερον ἡκοσι κύμν, ἢ αἰολίῳτις, καὶ φρικῶτις κα
 θεο μένι ὠκίῳ. μετὰ δὲ κύμν, οἰκτωκαίδεκα ἔτε
 σιν ὕπερον σμύρνα ὑπὸ κυμνίων κατὰ πόλιν, καὶ ἐν τῷ
 τῷ γίνετα Ὀμηρος. ἀπὸ δὲ Ὀμηρος ἐγένετο ἔτεα ἔθιν
 ἐξακόσια ἐκοσιδύο μέχρι τῆς ξέρσεω διαβάσεως, ἡν
 στρατὸς αἰῶνος ἐπὶ τῆς ἑλληνίδος, καὶ ζύξας τὸν ἑλλη
 σπονδὴν διέβη ἐκ τῆς ἀσίας εἰς τὴν εὐρώπην. ἀπὸ δὲ
 τῆς ῥητῆς ἔθιν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι
 ζητῆν ἐκ τῶν ἀρχόντων ἀθηνῆσι. τῶν δὲ ῥωϊκῶν ὕπε
 ρον γέγονεν Ὀμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξηκονταοκτώ.

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Β Ι Ο Ν
 Τ Ο Υ Ο Μ Η Ρ Ο Υ .

π

Εριπὸν ἔσως δόξει ἑτίσι πολυ
 πραγμονεῖν πρὶ ὁ μῆρα ποίων τε
 ἦν γονέων, καὶ πόθεν, ἐπεὶ μήδ
 αὐτὸς ἡξίωσεν ἡπῆν τὰ πρὶ αὐ
 τῶ. ἀλλ' ὅπως ἐγκρατῶς ἔχεν, ὥς μὴ
 ἢ τὴν ἀρχὴν τῶ ὀνόματος ἐπιμνη
 σθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὡς πρὸς ἡσαυγὴν τῶν ἀρχομένων πα
 δούεσθαι χρήσιμος ἢ πολυπληθὺς, πειρασόμεθα εἰπῆν
 ὅσα ἰσχύεται τοῖς πάλαι πρὶ αὐτῶ.
 Εἰς φθορὰς μὲν οὖν ὁ κυμαῖος ἐν σωματάγματι τῷ ἐπιγραφ
 μένῳ ἐπιχωρίῳ κυμαῖον αὐτὸ ἀποδεικνύμεθα πρῶ
 λῆτος, φησὶν ὅτι ἀτελής, καὶ μαίων καὶ δῖος ἀδελφοὶ
 κυμαῖοι τὸ γένος. ὧν δῖος καὶ διὰ χρέα μετώκησεν εἰς αἶσ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

κριν κώμην τῆς βοιωτίας, καὶ κείνη μάστιγι πυκνὴ
 δὴν, ἐγέννησεν ἡσίοδον· Ἀτελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν
 τῇ πατρίδι κώμῃ, κατέλιπε θυγατέρα κρεθιδά τ' ἔνο-
 μα, προσήσάμενος αὐτῇ τὸ ἀδελφὸν μαίονα· ὃς διακο-
 ρύσας τὴν προσηρμένην, καὶ τὸ ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ
 γεγονότι δέσας κατὰ γνώσιν, ἔδωκεν αὐτῷ πρὸς γά-
 μον φιμίᾳ σμυρναίῳ διδασκάλῳ γραμμάτων· φοι-
 τῶσα δὲ αὐτῇ ἐπὶ τῷ πλωτῆς, οἱ ἦσαν παρὰ τῷ μέλι-
 τι, ἀπεκύνθησε τὸ ὄμιρον ἐπὶ τὸ ποταμὸν, καὶ διὰ τῆς
 μελισσιγενῆς ἐκλήθη· μετὰ νομάθῃ δὲ ὁ ὄμιρος, ἐπει-
 δὴ τὰς ὀφείας ἐπιρῶθι ἔτῳ δὲ ἐκάλον οἷτε κυμαῖοι, καὶ
 οἱ ἰωνοὶ τῶν τὰς ὀφείας πεπρωμένους, παρὰ τὸ δεῖσθαι
 τὸ ὄμιρον ὄντων, ὃ ὅτι τὴν ἡγεμόνων ταῦτα καὶ ἔφορος.
 Ἀριστοτέλης ἡ ἐν τῷ τρίτῳ πρὸ ποιητικῆς, ἐν ἡ φησὶ τῇ
 νήσῳ, καὶ ὅτι καὶ ῥὸν νηλεὲς ὁ κόρη καὶ ἰωνικῆς ἀποι-
 κίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τὴν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό-
 τινος δαίμονος τὴν συχορῶν τὴν μάστιγι ἐκνύμονα, αὐτὴ
 αἰσῶσα τὸ συμβαῖν διὰ τὸν ὄμιρον τὴν γαστρός, ἐλθεῖν εἰς
 τὴν χωρίον, τὸ καλούμενον ἀγριναν· ὃς δὲ κατὰ δρομὸν-
 τας ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προσηρμένην καὶ ἀγαγόν-
 τας εἰς σμύρναν ἔσαν ὑπὸ λυδοῖς τότε τῷ βασιλεῖ τῶν
 λυδῶν ὄντι φίλῳ τ' ἔνομα μαίονι χαρίσασθαι, τὴν δὲ
 ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ καλὸς γῆμαι, ἣν διαβί-
 βυσαν παρὰ τῷ μέλιτι, καὶ συνεβόσαν ὑπὸ τῷ ὠδίνῳ,
 ἔτυχεν ἀποκυῖσαι τὸ ὄμιρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ· ἐν αὐ-
 τῇ λαβὼν ὁ μαίον, ὡς ἰδιὸν ἔρεφε, τὴν κρεθιδά με-
 τὰ τὴν κύνῃσιν οὐδέως τελευτήσας· χρόνον δὲ ὃ πολλὸν
 διελεύσας, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε· τὴν δὲ λυδῶν κατὰ πο-
 ρεύμενων ὑπὸ τῶν αἰολέων, καὶ κρινάντων κατὰ λιπῆν τὴν
 σμύρναν, καὶ κερυξάντων τὴν ἡγεμόνων τὸν βυλόμε-

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

τον ἀκολαθῆν, ἐξείναι τῆς πόλεως, ἐτι νήπιος ὦν ὁ μη-
ρος ἐφ' ἡ καὶ αὐτὸς βύλευται ὁ μηρῶν. ὅθεν ἀντὶ μελὴ
σιγῆς, ὁ μηρὸς προσηγορεύθη.

Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεντη-
μένος ἦδ' ἐπὶ πρῶτα τὸν θεὸν τίνωντε εἴη γόνέων, καὶ
πόθεν ὁ δὲ ἀνείλεν ὅπως.

Ε' σιν ἴος νῆσος μηρὸς πατρὸς, ἥσε θανόντα
δέξεται, ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν ἀνιγμὰ φύλαξαι.
φέρειται, καὶ ἔτ' ὅς χρησμός τοι ὅτος.

Ο' λβιε, καὶ δύσδαιμον (ἔφυσ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι).
παρίδα δὲ ζεῖαι, μηρὸς δὲ τοι, ὃ πατὴρ ἔστι
μητρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ κρήνης ὑρέης.
μόνως γαίης ὅτε χερσὶν, ὅτ' ἀπὸ πηλῶ.
ἐν τῇ, σὴ μοῖρά ἐστι τελευτῆσαι βοιότοιο.
αὐτ' ἀν' ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπαμύσασθαι
δυσχεῖαν σκολιῶσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
δοιὰς γὰρ ζῶης μοῖρας λάχῃς, ἣν μὲν ἁμαυράν
ἡελιδωνόων, ἣν δ' ἐχχάτοισι ἰσόμοιρον
καὶ ἔων, καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἐτι πολλὸν ἀγέρω.
Μετ' ὃ πολὺν χρόνον πλέων ὅς ἴηται ἐπὶ τὰ κρόνια αἰῶν
δὲ ὅς ἀγεται παρ' αὐτοῖς μυσικὸς, ἥλθεν δὲ ἴον ἐν
θα ἐπὶ πέρας καθεζόμενος, ἐθεάσατο αἰεὶς προσπλέ-
οντας, ὧν ἐπὶ πρῶτον εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ θηρά-
σαι καὶ μὴ δύνανται φθερίσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θη-
ρας, ὅπως ἀπεκρίναντο.

Ο' αὐτὸν, λιπόμειθα, ὅς' ἔκ' ἐλοιδυ, φρόμεθα. αἰ-
γιατόμυθοι ὡς ἔρα ὅς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτε-
ναντο δὲ, κατέλιπον ὅς δ' ἔκ' ἐλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇ τι φέ-
ροιντο ὅτ' ὅς δ' αὖθις συμβαλεῖν ὁμηρὸς διὰ τὴν ἀθυ-
μίαν ἐτελεύτησε, θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ ἴηται μεγάλῳ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

περιπῶς, τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτῷ τῷ τάφῳ,
 Εἰ νθάδε πῶ ἰβάν μεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.
 Εἰ σὶ δὲ οἷς κολοφώνιον αὐτ' ἀποδείκνυται, μεγίστω
 τεκμηρίῳ χρώμενοι, πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τῆς ἀνα-
 δριάς ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγεῖω, ἔχει δὲ ὅτως.
 Χρὶς μάλιστα Ὀμιρεὺς σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάση,
 καὶ κολοφῶνι πάρῃ θῆκας ὅς αἴδον
 καὶ τὰς δ' ἀντιθέῳ φυλῇ γεννήσας κέρας
 διασῆς ἡμιθέων κρατάμενος σελίδας.
 ὕμνῃ δ' ἡμῶν νόστον Ὀδυσσεὺς πολὺπλαγκτον,
 ἡ δὲ τὸν ἱλιάκον δαρδανιδῶν πόλεμον.
 Αἴξιον δὲ μὴ δὲ τοῦ ὅτε ἀντιπάρῃ γραφέν, ἐπίγραμ-
 μα παραλιπέν, ἔχον ὅς ἀσμένως ἔχει δὲ ὅτως.
 Οἱ μὲν σὺ κολοφῶνα τιθηνήτηραν Ὀμιρε-
 οἱ δὲ, καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπυσσι χίον.
 οἱ δ' ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ὠκλαρον σαλαμῖνα.
 οἱ δὲ νυτῶν λαπιθῶν ματέρα θεαγαλίαν.
 ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίσχον· εἰδὲ μεφείβῃ
 χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσαῖν,
 πάρῃ τοι τελέθει μέγας ὕρανός, ἐκ δὲ γαιαικός
 ὁ θνατῆς, μηδὲ δ' ἐπὶ πλεοκαλλίόπας.
 Γενέσθαι ἢ αὐτόν φασιν τοῖς χρόνοις, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἡρώων
 πόλεμον, ὅς καὶ αὐτόπῃν γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν
 ἔτη τῶ πολέμου ἄλλοι ἢ μετὰ πεντήκοντα, καὶ ἑκατὸν
 ἔγραφε δὲ ποιήματα δύο, ἱλιάδα, καὶ Ὀδυσσειαν. ὡς δὲ-
 τινες ἐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίᾳ καὶ παιδείᾳ ἔνε-
 κα, καὶ βαρβαρομομαχίαν προσθεῖς, καὶ μαρτίην τῆς
 ἡρώων καὶ πολέμου καὶ Ὀμηρόν τινες φασιν ὁρμήν ἔναε
 πῶ τῶν θεῶν κτίσιν, ἡρώων, καὶ ἀθηνῶν, καὶ ἀφροδίτης πα-

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ρὶ χθλὸς ὑπ' ἀλέξανδρον γενόμενῃν, λέγειν ἅ τ' ποιή-
Θς νείκεα θεὸς ὅτε οἱ μέγαυλον ἵκοντο.

πλὺ δ' ἦνεα· ἢ οἱ πόρε μαχλοσαῖν ἀλεγεινὴν.

Αλλ' ὥς δ' ἐπρέπον ὑπολαμβάνειν θεὸς ὑπ' ἀνθρώπων κρί-
 νεσθαι, ὅτε ὑπὸ μήρῳ δι' ἄλλων παρίσταται τῷ το· ὅθεν
 αὐλόγως ἠθέπνεται οἱ προκείμενοι σίχαι· ἄμεινον δ' ἂν λέ-
 γειν ὅτι ἀλέξανδρος ὁ πριάμῃ πᾶς ἐπιθυμήσας ἑλλην-
 νικῶ βίᾳ μαθεῖν ἀγωγὴν ἐπλυσεν εἰς σπάρτην· καὶ
 ἐπιξενωθεὶς ἑλένην ἠδυελέα κατὰ τ' οἶκον ἔκ' ὄντος,
 ἀνέπρσεν αὐτὴν ἀκολυθεῖν ἐλθὼν δὲ εἰς πλὺ κριναῖν
 καλυμένην νῆσον ἐμίγη πρῶτον τῇ γυναικί· καὶ ἔπειτα
 πλούσας διὰ σιδῶνος, καὶ φοινίκης, ἤκεν δὲ ἵλιον· ἐπι-
 γνόντες δὲ οἱ πρὶ ἀγαμέμνονα, καὶ ἠδυελέοντα πε-
 πραμένον, στρατιὰν ἠθροισαν ἐν αὐλίδι πόλῃ τῆς βοι-
 ωτίας, ἐνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, δακρυῶν ἐπὶ τὸ πλησί-
 ον ἀνελθὼν δένδρον, στρεφθεὶς νεοαῖς ὁκτὼ διέφθρεν·
 οἷς ἡ μήτηρ ἐννάτη συγκατέλεκτο· ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖ-
 ον, ὅτι ἐννέα ἔτη πολεμήσαντες ἑλληνας, τῷ δεκά-
 τῳ αἰετοῖσι πλὺ ἵλιον.

Ηνίκα δ' ἐπλύσαντες, ἐπέβησαν τῆς ἱφίας, μετὰ πρῶτην
 συμβολὴν, καὶ ἦν ἀνιρέθη προτεσίλαος, ἠδυελέοντα τε
 καὶ ὀδυελέα πρέσβης ἀπέσειλαν τ' ἑλένην ἀπατῆντας·
 αὐτὴν δὲ ἱφίῳ ἀντιπόντων, πάλιν συμβολὴν ἐποιῶντα
 πολέμῳ· καὶ ἐπικρατήσαντες, τὸς ἰδὼν, εἶασαν παρε-
 δρῶν τῇ πόλει, οἱ δὲ στρατηγόντος ἀχιλλεύς, τὰς πε-
 ρικειμένους πόλεις ἐπόρθεν· συμμαχίας ἀφαιρέμε-
 νοι δ' ἱφίῳ· ἐξ ὧν μίαν ἐλόντες χύσαν, γέρας ἰδο-
 σαν ἀγαμέμνονι χρυσήϊδα χρύσει ἰβείως ἀπόλλωνος
 θυγατέρα· ὃν ἐλθὼν ἐπὶ τ' ναύσταμοι, ἵνα λυτρώσῃται
 πλὺ πᾶσα, καὶ ὑβριαθεὶς ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ἤνευξε τῷ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἀπόλλωνι, κολάσαι ἢ ἑλληνας· ἐπακύνει δὲ τῆς αὐ-
 χῆς ὁ θεὸς λοιμὸν ἐπέμψεν αὐτοῖς· καὶ τότε Ἀχιλλεύς
 παραινέσαντος ἀποδῶναι πῦρ χρυσήϊδ' ἀγαμέμνων
 ὀργισθεὶς ἠπεύχοντο ἀφαιρήσεσθαι τὸν Ἀχιλλεύς γέρας·
 βρισηΐδ' αὖ δὲ πῦρ μητέρα θέτιν ἐπὶ σεν αἰτήσασθαι
 παρὰ τῷ Διὶ ἢ ἦσαν ἑλλήνων· ἔννεο μένος, πάροκλος
 πρόβραχες ὑπὲρ νέστρος, ἐκέλευσεν Ἀχιλλεὺς δῶναι καὶ
 ἐπ' ὀλίγον πῦρ πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τὸς βῶλος τῶν
 θεῶν ἀπώσῃται· ἐξελθὼν ἔνθ' ὁ πάροκλος, καὶ γενναίως
 ἀρξιδύσας, μετ' ὅ πολὺν ἔννεο· χαλεπήνεις ἢ ὁ Ἀχιλ-
 λεύς, ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς ἀγαμέμνονα ἑχθρας·
 λαβὼν δὲ ἠφαιστόν κτον πανοπλίαν, ἄλλους τε πολ-
 λὰς καὶ τελευταῖον ἀνείλεν ἔκτορα· ἡ μὲν ἔνθ' ἑτάεις τ'
 πραγμάτων ἔστιν αὕτη· ὃ ἡ ποιητὴς ἀπὸ τῆς ἐννάτης ἐκ τῆς
 ἡρξάτο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλεύς μνήιδος ἦν ἀτοιῶ
 τρὰς, καὶ πράξεις ἐκ ἔχοντα, μακρὰς ἔνθ' ἐπ' ἀμύληας·
 συμμάχωντος γὰρ ἑλλήσιν Ἀχιλλεύς ὑδὲ ποτε πρῶτος
 πρὸ πυλῶν δαρδανιδῶν οἵχεσθον· κῆρυ γὰρ ἐδίδου
 σάν ὄβριμον ἔχος· θαρσύναντες τῶν ἀποσάντων,
 προῆλθον· καὶ τῆς μάχης ἵσθις γενομένης, πολυπρόσω
 ποί τε, καὶ σωεχεῖς τ' ἡρώων ἀρξιδύσαι κατέστησαν·
 ● μῆρον τὴν ποιητὴν, χρόνῳ μὲν τῶν πλεόντων, δυνάμει
 δὲ πάντων πρῶτον γενομένον, ἐικότως ἀναγινώσκου-
 μεν πρῶτον ὠφελύμενοι τὰ μέγιστα, ἧς τε τ' φωνὴν,
 καὶ τ' διάνοιαν, καὶ πῶν πραγμάτων πολυπρόσω-
 πον λέγωμεν δὲ πρὸ τῆς τότε ποιήσεως πρότερον
 μνησθέντες διὰ βραχείων τὰ γένος αὐτῶ·
 ● μῆρον τὸν πίνδαρος μὲν ἔφη χιόν τε, καὶ σμυρνᾶ
 οὐ γενέσθαι· Σιμωνίδης ἢ χιόν· ἀντίμαχος δὲ καὶ νῦν
 πίνδαρος, κολοφώνιος· ἀρξιδύτης ἢ ὀφιδόστροφος, ἰήτης·

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἔφορος δὲ ὁ ἱστορικὸς κυμαῖον· ἢ ὠκνησαν δὲ τινες
σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπῶν ὅτι κὺπρον· τινὲς δὲ ἄργεϊον·
ἄρισταρχος δὲ, καὶ Διονύσιος ὁ θράξ Ἀθηναῖον· ὃς δὲ
ὑπὸ ἐμῶν λέγεται μαίονος, καὶ κριθιῆδος, ὑπὸ δὲ τινῶν
μέλιτος τὸ ποταμῷ.

Ὡς περὶ δὲ τὰ τῶν γένεσιν αὐτῶν διαπορεύεται, ἔγωγε καὶ τὰ πε-
ρὶ τῶν χρόνων, καὶ ὅς ἐστιν ἐγγενὲς· καὶ οἱ μὲν περὶ ἄρισταρ-
χόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν ἰώνων ἀποικίαν, ἢ
τις ὑπερῷ τῆς τῶν Ἡρακλείδων καθόλου, ἔτεσιν ἐξήκον-
τα· τὰ δὲ περὶ τῆς Ἡρακλείδου λέγεται τῶν βωϊκῶν
ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ κράτητα, καὶ πρὸ τῆς τῆς
Ἡρακλείδων καθόλου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι· ὥς ὅδε
ὅλα ἔτι ὀγδοήκοντα ἀπέχον τῶν βωϊκῶν· ἀλλὰ πο-
ρὰ τοῖς πλείστοις πετίσονται μετὰ ἔτι ἑκατὸν τῶν
βωϊκῶν γεγονέναι, ὃ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμ-
πίων, ὅφ' ἥς ὁ κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται.

Εἰσὶ δὲ αὐτῷ ποιήσεις δύο ἱλιάς, καὶ ὀδύσεια διηρημέ-
νη ἑκατέρωθεν τὸν ἀριθμὸν τῶν σοικείων, ὃ ἔστιν ὅτε
αὐτὸς ποιητὴς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, τὴν περὶ ἄρι-
σταρχον, ὣν ἡ μὲν ἱλιάς, ἔχει τὰς ἐν ἱλίῳ πράξεις ἐλ-
λίνων τε, καὶ βαρβάρων διὰ τὴν ἑλλήνης ἀρπαγὴν, καὶ
μάλιστα πρὸς Ἀχιλλέως ἐν τῷ πολέμῳ τότε διαδραχθῆ-
σαν Ἀλκην· ἡ δὲ ὀδύσεια πρὸς Ὀδυσσεύς ἀνακομιδὴν
ὅτε πρὸς Πάριδα ὅτι τὸ βωϊκὸν πολέμῳ, καὶ ὅσα πλε-
νῶμενος ἐν τῷ νόσῳ ὑπέμεινε· καὶ ὅπως τῆς ἐπιβου-
λεύοντος τῷ οἴκῳ αὐτὸς ἐτιμωρήσατο· ἐξ ὧν δήλός
ἐστι παριστὰς διὰ μὲν τῆς ἱλιάδος, ἀνδρῶν σώματος·
διὰ δὲ τῆς ὀδυσεΐας, ψυχῆς γενναϊότητα.

Εἰδὲ μὴ μόνον δόξαίης, ἀλλὰ καὶ κακίαν ψυχῆς ἐν ταῖς
ποιήσεσι παρίησι, λύπῃ τε, καὶ χαρᾷ, καὶ φόβῳ, καὶ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἐπιθυμία, ἢ χρηαῖτιάζειν ἢ ποιῆναι, παρόντα ἡμιμεί
σθαι ἢ μόνον τὰ χρῆστα ἦν; ἀλλὰ καὶ τὰ φάυλα ἀνυ
κτύντων παράδοξοι πράξεις ἢ σωίσανται ὧν ἀκούοντα
ἐνεστὶν αἰρεῖσθαι τὰ βελτίω· πεποίηκε δὲ τὸς θεὸς καὶ
ἀνθρώποις ὁμιλῦντας, ἢ μόνον ψυχάζωγας καὶ ἐκ
πλήξεως χάριν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἐν τούτῳ παραδείξῃ, ὅτι
κρίνονται, καὶ οὐκ ἀμελῶσι τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

Καὶ τὸ μὲν ὅλον παρ' αὐτῇ διήγησις τῆς πραγμάτων πα
ράδοξος, καὶ μυθώδης κατεσκευάσται, ὑπὲρ τῶν πληρῶν
ἀγωνίας, καὶ θαύματος τὸς ἐντυγχάνοντάς, καὶ ἐκ
πληκτικὴν τὴν ἀκρόασιν καθιστάει· ὅθεν δοκεῖ τινὰ πα
ρὰ τὸ εἶκος ἔρηκεναι· καὶ γὰρ αἰ τὸ πιθανὸν ἔπεται, ἐν
ᾧ τὸ παράδοξον, καὶ ἐπὶ τὸ μένον πρόκειται· διὸ καὶ ἢ
μόνον τὰ πράγματα μετεωρίζῃ, καὶ ἐκτρέφῃ τῆς σι
νηθείας, ἀλλὰ καὶ τὸς λόγους· ὅτι δὲ αἰ τὰ καινὰ καὶ ἔξω
τῶν προχείρων θαυμάζεται, καὶ τὸν ἀκρατὴν ἐπάγεται,
παντὶ δὴλον· πλὴν καὶ ἐν τοῖς μυθώδεσι τούτοις λόγοις
εἴ τις μὴ παρέρξω, ἀλλ' ἀκριβῶς ἔκστα τῶν εἰρημένων
ἐπιλέγοιτο, φανεῖται πάσης λογικῆς ἐπιστήμης, καὶ τῆ
χρῆς ἐν τῷ γενόμηνος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἰονεῖσθαι
ματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ'
αὐτὸν παρεχόμενος· καὶ ἢ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ
τοῖς περὶ τῶν λόγων σωθέταις, ἱστορικῶν τε καὶ θεωρη
ματικῶν· ἴδωμεν γὰρ πρότερον τὴν τῆς λέξεως αὐτῆς
πολυφωνίαν, ἔπειτα καὶ τὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ πολυ
μάθειαν· πᾶσα μὲν οὖν πόσις, τάς τε τινὶ τῶν λέξε
ων σωτιθεμένων, βυθμῶ καὶ μέγῳ πρᾶνεται, ἐ
πει τὸ λῆον καὶ οὐ πρὸς σεμνὸν ἅμα, καὶ οὐ γενόμενον,
διὰ τῶν τέρπην εἰς τὸ προσέχειν ἐπάγεται· ὅθεν συμ
βαίνει κατὰ τὸ αὐτὸ μὴ μόνον τοῖς ἐκ πλῆθους, καὶ οὐ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

γυσιτέρπεισαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἄρετὴν ὠφελῶσι
πείθεσθαι ῥαδίως.

Τὰ δὲ ὁ μήρξ ἐπὶ τὸ τελειότατον ἔχει μέρος, τατέστ
τὸ ἐξάμερον, ὃ καὶ ἡρώων καλεῖται· ἐξάμερον μὲν,
ὅτι εἰς ἑκστος σίχρος ἔχει πόδας ἐξ ὧν ὁ μὲν ἔστιν ἐκ
δύο συλλαβῶν μακρῶν σπονδεῖος καλούμενος· ὁ δὲ, ἐκ
τριῶν, μίᾳς καὶ μακρᾶς, δύο δὲ βραχείων, ὃς λέγεται
δάκτυλος· καὶ εἰσὶν ἀμύλοισι ἰσόχρονοι· αἱ δὲ δύο βρα
χεῖαι μίᾳς μακρᾶς χρόνον ἐπέχουσιν· οὗτοι ἢ παρ' ἀμύ
λοισι σωτιθέμενοι, πληρῶσι τὸ ἐξάμερον ἔπος· ἡρώων
ἢ λέγεται ὅτι διὰ τὴν ταύτην τῶν ἡρώων πράξις διηγεῖται.

Δ ἐξεί δὲ ποικίλη κεκρημένος, ἥ ἀπὸ πάσης διαλέ
κτου τῶν ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκυτέμιξεν· ἐξ ὧν δὴ
λόγος ἔστι πᾶσαν μὲν ἐλλάδα ἐπελθὼν, καὶ πᾶν ἔθνος.

Κ αὐδωρίων μὲν τῇ σωθήναι τὴν βραχυλογίαν ἐλλείπει
κέκρηται· τὸ δῶμα λέγων δῶ· αἶψα δὲ οἱ δῶ ἀφνης ὄν
πέλεται, καὶ ὅτι, ὃ ὁμοῖα καὶ ἐκτανε χῆναι· καὶ τὸ
ὀπίσω, αἶψα, μεταβαλὼν τὸ καὶ οἷς τὸ α, τὸ δὲ π, καὶ τὸ σ
εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς· καὶ τὸ ἄλλοτε ἄλλο· ἥδη γὰρ με
καὶ ἄλλο τε καὶ ἐπίνυαιεν ἐφετμή, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁμοῖ
ως δὲ καὶ τὰ μέσα σωτεμῶν λέγει· ἢ ὁ μόριχος,
καὶ ὁ μοιτεῖς ὀρίχας, καὶ οἰτέας· καὶ τὸν ὁμοπαρί
ον, ὁ παρῖον, καὶ τὸ πρόμεν, ῥεῖν· καὶ τὸ τριμῶ, τίω· τῶ
αὐτῶν δὲ ἔστι καὶ τὸ ὑπερβιβάξιν τὰ σιχῆα· ὡς ἐν
τῷ κέρτισσι, ἀντὶ τῶ κράτισσι.

Αἰολέων ἢ κρηται ἐν τοῖς σωθέτοις τῇ συνηγορίᾳ καὶ δόξα
θείην λέγων, ἀντὶ τῶ κατεδραθέτην, καὶ ὑβάλλειν ἀντὶ
τῶ ὑποβάλλειν· καὶ ἐπὶ τῶ παρατατικῷ χρόνῳ, τὰ ῥίτα
πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν δίδωσθαι
διὰ τῶν παρὰ τοῖς αἰολαῖσιν ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ ἐφί.

1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300

1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300

1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300

1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

πρὸς τὰ ταύτην πλὴν σωθήθειαν ἔστι παρ' αὐτῶν ὁ πινέλεως,
 καὶ τὸ χρέως· ἔστι δὲ αὐτοῖς σωθήθαι καὶ τὸ σωαλέφθαι
 αὐτοῖς, καὶ ἀντὶ δύο ποιῶν μίαν συλλαβὴν· τὸ ἔπος τῶ
 πρὸς τὸ ἰμάτιον θοιμάτιον· οἷς ὅτιν ὁμοιον· πρῶτον δὲ
 πρὸς κυψαν ἀολλέθαι· καὶ πεδίον λωτῶντα, ἀντὶ τῶ λω-
 τῶντα· καὶ τὸ ὑφαρῆν καὶ τὸ τῶν οὐκτικῶν τῶ τοιῶτων· δο-
 κούης, δοκούης· τιμῶης, τιμῶς ἔστιν ἀπικόν ὡς ἀκολυθῶς
 εἰρηται· ἄλλοι δὲ δῖα κριθῆτε· τάχιστα ὁμοίως δὲ καὶ
 τῶν ἀπικόν· οἱ πλέονθαι καὶ κίης· παῦροι δὲ τε παρὸς
 δρέιης· ὁ λέρομην καὶ κίονθαι, καὶ δρῶνθαι· καὶ τὰς αὐτια-
 τικῶς τῶ τοιῶτων μὴ διαρεῖν· τὸς βῆς· τὸς ἰχθῦς· βῆς
 πρὶτε μνο μένης· καὶ ἰχθῦς, ὁρνιθῶς τε καὶ κῆρνο δὲ εἰρη-
 ται ἀπικῶς, ὅδε τε μιν ἀνέει· ῥήγνυσιν ῥέονθαι, ὡς ξού-
 γνυσιν, ὁμνυσι· καὶ τὸ ἐξαίρεν τὰ βραχέα τῶν ἀπικῶν·
 λῦεται, λῦται· οἷομαι, οἷμαι, ὅπως οἶομαι καὶ τὸ λῦν ἀντὶ τῶ
 ἐλύετο· τῶν αὐτῶν ὅδε καὶ τὸ ἐώρων, καὶ ἐωνησάμην, ἐκ
 πρὶαυ προσιθέντων καὶ ὁ θέν ὅδε καὶ τὸ ἐωνοχόει· καὶ
 τὸ σωαίρεν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν τοιῶτων· ἡ ὄνες· νηρηίδες·
 ὅτω καὶ τὸ σφῶ δὲ μάλ' ἡθέλετον· καὶ ἐπὶ τῆς εἰς τὴν κα-
 θαρὸν ληγῆσης δοτικῆς παρατελευτῶντος τῶ ἀκέραι·
 γέρα· σέλα· ἔστι δὲ καὶ τὸ τοῦ ἀπικόν τὸ λέγειν ἔστω,
 καὶ ἐπέσθων, ἀντὶ τῶ ἔσθων, καὶ ἐπέσθωσαν· ἔστι δὲ
 καὶ τῶν οὐκτικῶν χρήσις ἀντὶ τῶ παρεληλυθότων τῶ
 ὀριστικῶν τῶ αὐτῶ σωθήθαι· ἡ καὶ ὁ μῆρος χρήται σω-
 χῶς, καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὁρσενικῶς ἄρθρα, ἡ μεταχῶς, ἡ ἐ-
 πίθετα σωτάμην, ὡς τὸ χῆρε, τὸ γυναικί· καὶ παρὰ
 πλάτωνι δὲ ἄροντε, καὶ φέροντε· καὶ ἡ σοφὸς γυνή· καὶ
 ἡ δίκαιος ὅπως ὅν καὶ ὁ μῆρος ἐπὶ ἡρᾶς, καὶ ἀθηνᾶς
 ἐφ' ἡ καὶ ἐφ' ἡ μετέρων ὀχέων πληγέντε κδαονῶ, καὶ
 ἡ τοῖς ἀθηνᾶν ἀνέων ἡν καὶ κλυτὸς ἰπποδάμεια·

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Κ αὐτὸ πρὶ πάντων σώταξιν δὲ πολλὰ ἰδιώματα ἔχουσιν ἡ
 διαλέκτων ὅταν ῥηθῇ ὁ ποιητὴς, αἷμα δὲ οἱ αὖτον κοινὴ
 λαὸν κυδαλίμοιο, ἀπὸ κινὴν δὲ κινύσι τὴ σωθήειαν ὅταν
 δὲ εἴπῃ δὲ ξατό οἰσκήπρον, καὶ θέμισι δὲ καλλιπαρήμ
 δὲ κρ δὲ παρ' ἐν τῷ τοῖς διορίξῃ, ὅπως μὲν δὲ τὰς πάν
 των ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίζων, ποιητὴν ἀπρὸς ἔσται τὴ
 λόγον, καὶ χηται ποτὲ μὲν τὰς ξέναις, ὡς πέρ ἐσιν αἱ
 προσηρμέναι, ποτὲ δὲ τὰς δὲ χαίαις ὡς ὅταν λέγῃ
 αὐρ, καὶ σάκος, ποτὲ δὲ τὰς κοινὰς, καὶ σωθήειαν,
 ὡς ὅταν λέγῃ ξίφος, καὶ ἀσπίδα, δῆλον καὶ θαυμάσιόν
 τις ὅτι καὶ κοινὰ λέξεις παρ' αὐτῷ σώξασιν τὸ σεμνόν
 τῷ λόγῳ, ἐπεὶ δὲ ὁ ἐγκρατῆς λόγος φιλεῖ τὴν συ
 νήθειαν ἐξαλλὰν, ὅφ' ἡς ἐναργέστερος, ἢ σεμνότερος, ἢ
 πάντα τὸ πνότερος γίνεται, καὶ ἡ μὲν τὴν λέξεων ἐκτροπὴν
 καλῶται πρόπος, ἡ δὲ τῆς σωθήειας, χημα, καὶ ἔστι τὰ
 ῥηθῇ τύπων, ἐν τῇ τεχνολογίᾳ ἀναγεγραμμένα, θεασώ
 μεθα τί τύπων ὁ μὲν παραλέληται, ἢ τί ἔτρον ὅφ'
 τῶν μετ' αὐτὸν ὀρύεται, ὁ ἐκείνος ἢ εἴπε πρῶτος.

Ι ὧν τὸν ὄντομα ὀνομαζομένη, καὶ πάντων σωθήειας ὅτι
 αὐτῷ εἴδῃ τὴ καὶ τὴ παλαιὰν δὲ χημ τὴ ὀνομάτων, ὅτι
 οἱ πρῶτοι τὰ πράγματα ὀνομάσαντες, πολλὰ ἀπὸ τῶ
 συμβεβηκότος προσηγόρευσαν, καὶ τὰς ἀνθρώπων φωνὰς
 τοῖς ἐγγράμμασι ἐξετύπωσαν, ὡς τὸ φυσᾶν, καὶ τὸ πρί
 ζην, καὶ μυχεῖσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν, καὶ τὰ τῶν οἰκῶν ὅθεν
 καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τινὰ ὀνόματα ἢ ὄντα πρότερον πρὸς
 τὰ σημαίνοντα τυπώσας, ὅταν τὸ δῆπον, καὶ τὸ ἄραβον,
 καὶ τὸ βόμβον, καὶ τὸ ῥόχθῃ, καὶ τὸ αἰέβρυχε, καὶ τὸ σῖξε, καὶ
 τὰ τοιαῦτα, ὧν ἢ ἐν αὐτοῖς αὖσι μόνον, καὶ πάλιν
 ἄλλας τινὰς λέξεις ἐπ' ἄλλων πραγμάτων καὶ μέναις ἐπ'
 ἄλλα μετατέθεικεν, οἷον δὲ καὶ τῶν, φλέγμα καὶ κῆρ.

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

Φορένσα, ὅση μάλιστα πῶς κατὰ ῥοφλέγειν ἐνέργειαν, καὶ τὴν
 πυρετὸν, ἀντὶ τῆς πυρός, οἷς ὁμοίον ἔστι καὶ τὸ χαλκοτῦ-
 πος ὡτὶ γλῶσ· βύλεται ἢ εἰπεῖν τὰς ὑπὸ τῆς χαλκῆς τετυ-
 πωμένους, καὶ ὅλως πολλῇ τῇ καινότητι κέχρηται με-
 τὰ πολλῆς τῆς ἐξουσίας, τὰ μὲν ἐξαλλάσσων παρὰ τὴν
 σωήθειαν, τὰ δὲ οὖσι μὲν ῥα καθίστας ἐνεκεν τῆς καλ-
 λος καὶ μέγεθος ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις.

Πολλὴ δὲ ἔστιν αὐτῷ καὶ ἡ τῶν ἐπιθέτων ὑπορσία, ἅπρ
 οἰκείως, καὶ προσφῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμοσμένα,
 θωάμιν ἴσῃν ἔχει τῆς κυρίως ὀνόμασιν, ὡς πρὸ τῆς
 ὡν ἐκείνῳ ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν προτίθησιν, ὡς δὲ
 μιτίετην, καὶ ὑφιβρεμέτην, καὶ τὸν ἥλιον ὑπρίονα, καὶ
 τὸν ἀπόλλωνα φῶιβον καλῶν, μετὰ τὴν ὀνοματοποι-
 ῖαν ἰδωμὸν καὶ τὴν ἄλλαν ῥόπην.

Κατὰ χρῆσιν μὲν δὲ ἡ πρὸς τὴν κυρίως δηλωμένη με-
 ταφῶρ πὴν χρῆσιν, καὶ ἐφ' ἑτέρων ἢ ἔχον ὀνομακύριον.
 ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ ὅταν λέγῃ σείρην χρυσήν· σείρα
 ἢ κυρίως ἐπὶ τῇ χοινίᾳ τάσσεται, καὶ ὅταν ἔπῃ ἀγέην κυ-
 νέν· ἡ μὲν ἢ πρὶ κεφαλαία κέκληται καὶ ἐν παρ' αὐτῷ,
 ἐπὶ ἐν δέρματος καὶ οὐκ ἵνα αὐτῷ ἔθος ἦν ἐνταῦθα
 ἢ καὶ τῆς αὐτῆς δέρματος γινόμενην καὶ ἐν καλῇ.

Μεταφορὰ ἡ ἢ πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς κυρίως δηλωμένη πράγμα-
 τος ἐφ' ἑτέρων μετενηνεγμένη, μετὰ τῇ ἀμφοῖν ἀναλό-
 γῃ ὁμοιότητος, καὶ πολλή ἔστι, καὶ ποιικίλη παρ' αὐτῷ. οἷον
 ἔστιν ἡ κεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλου· καὶ νῆ-
 σος πὴν πρὶ πόντος ἀπείριτος ἐσφάνωται· ὃν ἢ λόγον ἔ-
 χῃ κορυφὴ πρὸς ἄνδρ', τῶν καὶ ἡ ἀκρόρεια πρὸς τὸ ὄρος,
 καὶ ὃν σέφανος πρὸς τῷτον ὃν πρίνεται τὸ αὐτὸ θάλασσαν
 πρὸς νῆσον· ἀλλὰ τὸ χρῆσθαι τοῖς ὁμοίοις ἀντὶ τῶν
 κυρίων ὀνόμασιν ὡς δὲ σέρον, καὶ ἐναργέστερον ποιεῖ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἐν λόγῳ·

Εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμψύ-
χων, ἐπὶ ἑμψύχα· οἷον φθέγγεσθαι δ' ἢν ἰοχος νηὸς κυά-
νοπρώροιο, ἀντὶ τῆς ναύτης· καὶ βῆ δὲ μετ' ἀρείδην ἀ-
γαμέμνονα ποιμένα λαῶν, ἀντὶ τῆς βασιλείας· αἰδὲ ἀπὸ
ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα· οἷον ὑπαὶ πόδα νείακον Ἰδης,
τὸ ὑπώρσαν· καὶ ὄθαρ ἄρ' ἔρης, τὸ γόνιμον· ἀπὸ δὲ ἄψύ-
χων ἐπὶ ἑμψύχα, οἷον σιδήρειον νύ τοι ἦτορ, ἀντὶ τῆς
σκληρόν· ἀπὸ δὲ ἄψύχων ἐπὶ ἄψυχα, οἷον σπέρμα
πυρὸς σῶζων, ἀντὶ τὸ γόνιμον ἄρχην ὥς περ ἡ ὀνομά-
των, ὅτω καὶ ῥήμάτων εἰσὶ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ· οἷον
ἠϊόνες βοάσιν ἐραυτομένης ἀλὸς ἔξω, ἀντὶ τὸ ἡχῶσιν·

Ἐτὺς τρόπος ἐστὶν ἡ κελευμένη μετάληψις, κατὰ σιω-
νυμίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον· οἷον, ἔνθεν δ'
αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε βοῇσι· βύλεται γὰρ σημήναι
τὰς κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους· ἐπὶ σιωνυμῇ
τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ· ὁ δὲ ἔμμόνον τὸ κατὰ κίνησιν τα-
χύ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ χῆμα προηγούμενον εἰς λεπτό-
τητα· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, ἐγὼ δὲ θώσω παρασάς·

Ἄλλος τρόπος σιωυεκδοχὴ λεγομένη ἀπὸ τῆς κυρίως ση-
μαινομένης, ἑτερόν τι τ' ὑπὲρ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων πα-
ριστώσα· καὶ ἐστὶν ὁμοίως ὁ τρόπος ἕως ποικίλος· ἐκ δὲ
χόμεθα ἢ ἡτοιχῆται τὸ ὅλον τὸ μέρος· πρὸς τῆς ἄλλης οὐδ' ἂν
τὸν βόας· αὐτὰς ἀπὸ τῶν βοῶν τὰς βύρσας, ἐξ ὧν
ἀσπίδες δηλῶν βύλεται· ἢ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον οἷον· τοί-
μιν δ' αὖ κεφαλὴν ποθέω· ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄνδρα
σημαίνει· καὶ ὅταν λέγῃ λακώλενον πύλινον, καὶ αὖ
κνήμιδας τῆς αὐτοῦ πλῆξ· ἢ ἀπὸ ἐνὸς τὰ πολλὰ, ὡς ὅταν
εἴπῃ ἐπὶ τῷ ὀδυσσεύς· ἐπεὶ φροῖς ἰβὸν πολίεθρον ἐπε-
σεν· ἢ τὸν μόνον, ἀλλὰ σὺ τοῖς ἄλλοις ἔλλησι τ' ἐφροῖς

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ἐπόρθισεν· ἄπρ δὲ τῶν πολλῶν, τὸ ἐν· οἷον εἴθε ἂν ἴμε-
 ρέντα· τατέστι τὸ εἶδος· ἄπρ δὲ ἴδους, γένος· μαρμάρῳ
 ὀκρυόεντι βαλὼν· εἶδος ἔστι λίθος ὁ μάρμαρος· ἄπρ δὲ γέ-
 νος, τὸ εἶδος· οἷον ὀρνιθας γινῶναι, καὶ ἐκασίμα μυθήσα-
 σθαι· καὶ ἔστι πάντα, οὐκ ἂν μαντικὸς ὀρνιθας ἴπρην
 βέλεται· ἄπρ δὲ τῶν παρεπομένων, τῶν πρᾶξιν, οἷον πάν-
 διαρος, καὶ κατὰ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἐδωκεν· ἄπρ τὸν τῶν
 τόξων, τῶν πρὶ τὸ τόξον ἐμπερίαν δηλοῖ· καὶ, ἐξ ὁμοιοῦ,
 λούκωνον ὕδωρ· καὶ, οἱ ἡ πανημέριοι σείον (υἱὸν· ἄπρ
 τὸν τῶν συμβαινόντων ἐπὶ μὲν τὰς προτέρων τὸ ἡλαυνον,
 ἐπὶ ἡ τῶν δυνάμεων τὸ ἐρέχον δηλοῖ· ἄπρ ἡ τῶν προηγουμέ-
 νων, τὸ ἀκόλυσθον· λύσε παρθενικὴν ζώνην· ἀκολυθεῖ ἔστι τὸ
 τῶν τὸ διεκόρουσεν· ἄπρ ἡ τῶν ἀκολυθῶν, τὸ προηγούμενον·
 ὥς ὅταν ἐκείνην λέγει τὸ φονεύειν, ἀντὶ τὰς σκυλεύειν·
 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ῥόπος ἡ μετωνυμία, λέξεις ἐπ' ἄλλων
 κυρίως κειμένι, ἄλλο δὲ κατὰ ἀναφορὰν σημαίνοντα·
 οἷον ἐστὶ παρ' αὐτῶν· ἡ μὲν ὅτ' αἰετοὶ δημήτρα βωλο-
 τῶν αὐτοῖς· τῶν πύρινον καρπὸν δηλοῖ, ἄπρ τῆς εὐρύσεως
 δημήτρος ὀνομάσας· καὶ ὅταν εἴπῃ· σπλάγχνα δ' αἶρ
 ἐμπεύραντες, ὑπερέχον ἡ φαίσοιο· ἐν γὰρ τῶν τῶν φαίσεω
 ὀνόματι· τὸ πῦρ λέγει· ὁμοιον δὲ εἴπῃ τοῖς ἱεραιμένοις
 καὶ τῶν ὅς κεν ἐμῆς γελόινικος ἀπῆται· λέγει τὸν τὰ
 ἐμπεριεχόμενα ἐν τῇ χοίνικι·
 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ῥόπος ἡ ἀντωνομασία, λέξεις δι' ἐπε-
 θέτων, ἡ συναήμων, ὀνομαζόμενον σημαίνοντα· ὥς ἐν τῶ
 τῶ, πηλείδης δ' ἐξ αὐτοῖς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν ἀρεῖσθαι
 προσέειπε· δηλοῖ τὸν διὰ τῶν τόν τε ἀχιλλέα, καὶ τῶ
 ἀγαμέμνονα· καὶ πάλιν θάρσος ἱερογένεια φίλον τέκος·
 καὶ ἐν ἄλλοις, φοῖβος ἀμφεκόμης· τὸ μὲν, γὰρ πᾶσι ἀπὸ
 πάντων τὸ δὲ, τὸν ἀπόλλωνα δηλοῖ·

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Ε' σι καὶ ἡ ἀντίφρασις λέξις, τὸ ἀναντίον, ἢ τὸ παρὰ
κείνου σημαίνουσα ὡς ἐν τῷ ὅδ' ἄρα τὰς ἰδῶν
γῆθησεν ἀχιλλεὺς βέλεται τὸν ἰπὸν τὸ ἀντίον, ὅτι
ἰδῶν αὐτὸς ἐλυπήθη.

Ε' σι καὶ ἡ ἐμφασίς, ἡ περὶ δυνάμειος ἐπίτασιν τὰ λε-
γομένων παρίησιν· οἷον, αὐτὰρ ὅτ' ὅς ἴππον κατεβαί-
νομεν ὃν καὶ ἐπειὸς ἐν γὰρ τῷ κατεβαίνοντι, τὸ μέ-
γεθος τῶ ἵππῳ ἐμφαίνει· ὁμοιον δὲ καὶ κῆνος· πᾶν δ'
ὑπερβερμάνθη ξίφος αἵματι καὶ τὸν ἐν τῷ παρὲ-
χει μέζονα ἐμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ὕδωρ ἢ ξίφος,
ὡς τε θερμανθῆναι· τοιοῦδε γὰρ οἱ τῶν λεγομένων
τρόποι, ὑπὸ ὁμῆρου πεποιημένοι.

Ι' δὴ γὰρ δὲ καὶ τὰς τῆς σιωπᾶς ἐκτροπὰς, τὰ κα-
λύμενα χήματα, εἰ καὶ ταῦτα πρῶτος ὁ μίρος ὑπέ-
σχεε· τὸ δὲ χήμα ἐστὶ λόγος ἐξηλασμένος τῷ ἐν ἑ-
θεὶ κατὰ τινὰ πλάσιν κόσμῳ, ἢ χρεῖας χάριν· κάλλος
γὰρ τὸν τοῖς λόγοις περιτίθεισι διὰ τῆς ποικιλίας, καὶ
μεταβολῆς τῶ λόγου, καὶ σεμνοτέρην ἀπεργάζεται τῇ
φράσιν· χρεῖαν δὲ εἰς τὸ ἐξάσαι, καὶ ἐπιτείνει τὰς ποιῶ-
ντας, καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων.

Τ' ὧν δὲ χημάτων, τὰ γὰρ κατὰ πλεονασμόν ποιεῖ· ἐνέ-
στε γὰρ διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τῷ, χρυσὸν δὲ σῆσας ὁ
δυνατὲς δεκά πάντα τάλαντα· τὸ δὲ πάντα μηδὲν σιω-
τελὲν ἐνκειται· ἐστὶ δὲ ὅτε κόσμῳ χάριν· ἢ μάλα δὴ
τέθνηκε μενοιτῖς ἄλκιμος υἱὸς· τὸ γὰρ μάλα πλεονά-
ζει κατὰ σιωπῆσαν ἀπικνή.

Ἄλλοτε δὲ δὴ ἀπαιόνων λέξεων τὸ σημαίνον ἀποδύ-
δωσιν, ὃ καλεῖται πρίφρασις· ὡς ὅταν λέγῃ, ἦς ἀχαι-
ῶν τὰς ἀχαιῶς· καὶ βίην ἡρακλείην τῇ ἡρακλέα, καὶ τὰ
τοιαῦτα ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν χηματίζει, τῇ εἰς μένην

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τάξιν ἀναγράφων.

Κ αὖ ἤτοι ἐν μέσῳ λέξιν ἐντιθεὶς, ὃ καλεῖται ὑπερβαρόν·
ὥς ἐν τῷ τῷ αὖ ματόφς ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐ-
δηδώς· ἀντὶ τῶ λέων ταῦρον κατεδηδώς· καὶ λέξιν μὲν
ἔτις ὑπερβιβάσει· ἐνίοτε δὲ καὶ ὅλον λόγον, ὡς ἐν τῷ
τῷ ὀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον· ἀμφὶ δὲ νῆδς σμῖδαλέον
κονάβησαν αὐτάντων ὑπ' ἄχαιων, μῦθον ἐπαινέσαν
τὸν ὀδυσῆος θεοῖο· καὶ δὲ ἐξῆς ἔστιν ὀργεῖοι δὲ μέγ' ἰα-
χον μῦθον ἐπαινέσαντ' ὃν ὀδυσῆος θεοῖο.

Τὸ δ' αὖτ' εἶδος ἔχεται καὶ ἡ καλεῖται μένη παρεμβολή· ὅταν
ἐξωθέν τινος μὴ δὲν προσήκοντα τοῖς προηγμένοις ἐμ-
βάληται· ἀλλ' ἐξέλη τις, ὅθεν τῆς σωτάξεως ἀφαι-
ρεῖ, οἷον ὅτι· καὶ μὰ τόδε σκήπτρον· καὶ μὲν ποτε φύλλα,
καὶ ὅς φύσει ἐπὶ δὴ πρῶτα καὶ μὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
καὶ ἀναβλήσῃ· πρὶν ἢ ῥά ἐχαλκὸς ἔλεφε, καὶ τὰ ἐξῆς,
ὅσα πρὶν τὸ σκήπτρον λέγῃ· ἔτα ἐπιφέρει καὶ ἀκόλουθη
ὀρχή· ἢ ποτ' ἄχιλλῆος ποθὴ ἵξεται ἦς ἄχαιων.

Εστὶ παρ' αὐτῷ καὶ ἡ παλλιλογία, ἐπαναλήψις ὅσα μέρας
τινὸς λόγῳ ἢ πλειόνων λέξεων ἐπαναλαμβάνομένων·
ὃ καὶ ἀναδίπλωσις καλεῖται· οἷον ἐστὶ, τὸ δ' ἐγὼ ἀντί-
ος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν· ἢ πυρὶ χεῖρας ἔοι-
κε μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ· ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων
ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλαμβάνομέ-
νων ὡς ἐν τῷ, ἀλλ' ὃ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε πηλόθ'
εἶόντας, αἰθίοπας τοῖσι χυθὰ δὲ δαΐαται ἔχαστοι ἄλλων·
ἐστὶ δὲ καὶ ἡ χῆμα κίνησιν ἐμφανέον τὸ λέγοντος, καὶ αἰ-
μα κινῶν τὸν ἀκροατὴν.

Τὸ δ' αὖτ' εἶδος ἐστὶ καὶ ἡ ἐπαναφορά, ὅταν ἐν ὀρχῇ πηλό-
νων κώλων ταύρων μόριον ἐπαναλαμβάνηται· τότε
ἡ παράδειγμα παρὰ τῷ ποιητῇ· νῆρ' ὃ δ' αὐτὸν μῆνεν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἀγε βῆς νῆας εἴσας, νηρὸς ἀγλαΐης ἕως, χαροποιότ'
ἀνακτος· νηρὸς δὲ καλλιπὸς ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν· καὶ
ἔστιν ὁ μοῖος τὸ χῆμα οἰκειότατον κινήσεως, καὶ συνεπίσας·

Ε' σι παρ' αὐτῷ καὶ ἡ ἐπάνοδος· ἡ πέρ ἐστιν ὅταν δύο πράγματα
τα, καὶ ὀνόματα προτιθῇς τις μὴ πω τὸ νῦν πέρασ' ἔχον
τος, ἐπανίη, ἐφ' ἐκείττον τῶν ὀνομάτων ἀποδιδύς τ'
ἡς διανοίᾳ· ἐλλίπες, ὡς ἐν ἐκείνῳ· ἄρως τε βροτοισι
τὸς ἐρις τῶμων μεμαῖα· ἡ καὶ ἔχουσι κνύοι μόν' ἀναε
δέα δνιότῃς· ἄρως δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔχου
ἐνώμα· ἔργον δὲ τὸ χῆμαρος ποικιλία, καὶ σαφύνεια·

Υ' παρ' χειρὶ δὲ ὁ μοιοτέλευτον χῆμα παρ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τὰ κῶ
λα ἔς ὁ μοῖος τ' ἡ χων λέξεις τελευτᾷ, τὰς αὐτὰς συλ
λαβὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα, οἷόν ἐστι· χῆμα ξείνον πα
ρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν· καὶ ἐν ἐκείνῳ
ἔλυμπόν δὲ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰετ' ἐμμε
να· ὅτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ὅτε ποτ' ὀμβρῷ δάεται,
ἅτε χιῶν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἰθρη πέπταται ἀνέ
φελος, λουκή δ' ἐπιδέδοχον αἶγλη· ὅταν δὲ εἰς ὄνομα
ματα ὁμοῖος κλινόμενα, λήγωσιν αἱ πρόσοι, ἡ τὰ
κῶλα, καὶ ταῦτα εἰς πώσεις ὁμοῖος, ὁμοιόπῳ τὸν
εἰδίως ὀνομάζεται· οἷόν ἐστιν· ἡντ' ἐθνεα εἴσι μελισσῶν
ἀδινάων, πέρις ἐκ γλαφυρῆς αἰετ' ἐν ἐρχομένων· τὰ
δὲ ἔρημένα, καὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα προσέθησι τῷ λόγῳ
χάριν καὶ ἡδονήν· δῆγμα ἢ τ' πρὶ σάωθεις φιλοτοχνη
ας, ὅτι καὶ πολλάκις, καὶ δυσὶ χῆμασιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔ
πεσι κέχρηται, τῇ τε ἐπαναφορᾷ· καὶ τῷ ὁμοιουτελεύ
τῳ, ὡς ἐν ἐκείνῳ· ὅ μὲν τις δόρυ θιξάσθω· ὅ δὲ τις ἀσπί
δα θέσθω· ὅ δὲ τις ἵπποισι δῆπνον δότῳ ὠκυπόδεσι·

Τ' ὅτων ἔχεται ἐκείνο τὸ χῆμα τὸ καλὸν παρίσον· ὅ
γίνεται ἐκ δυοῖν, ἢ πλεόνων κῶλων, ἴσας ἀλλήλαις τὰς

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

λέξεις ἐχόντων καὶ τὸ πρῶτον ὁμηρος ἐποίησεν
 ἡ πῶν, αἰδέσθην καὶ ἀνέπαυσαι δῆσαν δ' ὑποδέχθαι καὶ
 πάλιν, μνησθὲν καὶ ἀπορρίψαι, φιλοπῆτα δ' ἐλέσθαι.
 καὶ τὸ πρῶτον δὲ ὅτι πολλὰ ἔχει τῆς φράσεως κόσμον, ὅσον
 λον· τὸ δὲ ὁμοίως χάρις ἔχεται καὶ ἡ παρανομασία,
 ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἔτρου ὄνομα ἐμφρὲς τεθῇ
 αὐτὸς κατὰ σύμμετρον διάστημα οἷον ὅτι, ὅτι καὶ ὅτι
 ὁρῶντος παῖς, κρατὸς λυγρόχους· καὶ ἐν ἄλλῳ· τῶν
 ἡτοι πρόθετος θεὸς ἡγεμόναυεν· καὶ τὰ καὶ προσηρμένα ἡ
 τοι κατὰ πλεονασμόν, ἡ κατὰ τινα ποίαν πλάσιν χή-
 ματίζεται· ἄλλα δὲ κατὰ ἐνδογὰν λέξεως· ὡς ὅτι ἡ κα-
 λαμένη ἑλλειψις, ὅταν καὶ ἄνω τὸ ῥηθῆναι τινα λέξη
 ἢ τῶν προσηρμένων ἡ διάνοια φαίνεται· οἷον ὅτι, Δῶ
 δεκα δὲ σῶν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ· ἀνθρώπων περὶ
 δ' ἐνδεκα φημί· λέγει καὶ ἡ ἀλαπάξαι νοεῖται δὲ ἐκ τῆ
 προσηρμένων καὶ κῆννο ἡ λέγεται κατὰ ἑλλειψιν· ὅς οἱ
 νὸς ἄριστος ἀμειψέσθαι πρὶ πάσης· ἐν δὲ γὰρ τὸ ἐστὶ καὶ
 ὡ πόποι· ἡ μοι ἄχος μεγαλήτορος ἀνείας· λέγει γὰρ τὸ
 πάρεστιν, ἡ συμβέβηκεν ἡτοι τοῖσιν τοῖσδ' ὅτι καὶ τὸ
 ἀσπιδόεν· ὅ ποτ' ἐξαίρονται οἱ σπιδόσμοι οἱ σπιδό-
 οντες πῶ φράσιν· ὅπρ' ἔμνον τάχως, ἀπὸ καὶ ἐμφά-
 σεως παθητικῆς χάριν γίνεται· οἷον ὅτι καὶ τὸ ἴομεν
 ὡς ἐκέλευε ἀνὰ δρυμά φαίδιμ' ὀδυσσεύ· ὁρῶμεν ἐν
 βήανσι τετυγμένα δώματα κίρκης· ἐν τούτοις καὶ ὁ κατ'
 σπιδόσμος ἐξήρηται· ὡς τάχιστον πρόπον τῆς ἀπαφῆς
 λείας (ἡρῶντος τὸ λέγοντος· ἐστὶ ἐν τοῖς χήμασι, καὶ τὸ
 καλὸν καὶ ἀσπιδόεν· ὅ καὶ ἀμειψίσι καλεῖται, ἐπειδὴ
 ἡ σπιδόσμος τάξις ἀμειψί γένεται, καὶ ἐστὶ ποικίλη ἐνεκα τῆ
 κόσμον, ἡ χάριν ἐμποῖν τοῖς λόγοις τὸ ἀσπιδόεν τὰ
 ξεως ἡ δονόσης ἀπολαύειν· ἐπὶ τι δὲ ἴδιον ἀναφορὰς
 ὁχόσης ἀπολαύειν.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Συμβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τ' ὀνομάτων ἐναλ-
λαζομένων, οἷόν ἐστι τὸ κλυτὸς ἵπποδάμεια, ἀντὶ τ' κλυ-
τὴ· καὶ θήλυς ἑέρση, ἀντὶ τ' θήληα· σωήθες δὲ ἦν τοῖς πα-
λαιῶς χρῆσθαι τοῖς ἄρσενικοῖς, καὶ ἀντὶ τ' θηλυκῶν, ὡς
κρείττοις, καὶ δυνατωτέροις· ὅτι ἁμέλως μὲν τοι, ὅδ' ἄ-
λόγως· ἀλλ' ὅταν δὲ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτω, ἐκτὸς
ὄντι τ' σώμαρος πρὶ δ' ἐστὶν ὁ λόγος· ἐκείνο γὰρ ἐστὶ
περὶ τὸ σῶμα· ὁ μέγας, ἡ μεγάλη· ὁ καλὸς, ἡ καλή,
καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτὸς δὲ οἷον ἔνδοξος, αὐτυχής· καὶ ἐτι-
ταῦτα διὰ τὸ σωθετον ἐπαμφοτέρῃ ζεῖ· καὶ δὲ καθολι-
κῶς πάντα τὰ σωθετα κοινὰ ἐστὶν ἐκτέρῃ γένος· καὶ
ὅταν κοινῶς ἄρσενικῶ, καὶ θηλυκῶ ὀνόματι ἐπιφέρε-
ται ῥήμα, ἢ μετοχή, τὸ ἄρσενικὸν ἐπικρατεῖ, ὡς ἐν
τῷ παρθενικαί τε, καὶ ἡ θεοὶ ἀταλά φρονέοντες·

Τινὰ δὲ καὶ παρὰ τὸν τ' δι' ἀλλέκτων ἰδιότητα, ἢ τ' τὸ
τε σωθήσαν λέγεται διαφόρως οἷόν ἐστιν, ἔχον δὲ τὸ
κίονας αὐτὸς μακρὰς· πολλάκις ἢ καὶ μέγας χάριν, ἐναλ-
λάζει τὰ γένη· ὡς ἐν τῷ δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φέ-
λε τ' εἰδωμι· καὶ ἡ τέκνον ὑδ' ἄλλοτερον ὄνομα ἐπὶ νέε-
κε ἢ ἄρσενικόν τ' φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτένας
τ' λόγον· ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ αἶψα τ' διώνυς πρὸς τ' ἄφρο-
δίτην ἐριμένον· τέταθι· τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάχεο κη-
δομένη περὶ σὺν δὲ αὐτ' ἀναλογίαν καὶ ἡ νό· ἔχεται·
ἦλθε δ' ἐπὶ φυγὴν θηβαίαν τειρεσίαν σὺν πρὸν ἔχων· τὸ
δὲ ἔχων, ὃ πρὸς τ' φυγὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τ' σώματος·
τὰτέστι πρὸς τ' τειρεσίαν ἤρμωσε· πολλάκις δὲ ὃ πρὸς
τ' λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνον ποιεῖται τ' ἅπαν-
τησιν· ὡς ἐν τῷ πᾶσιν ὠρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν ἢ φά-
λαγγες· ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα τηλείωνα·
καὶ δὲ ἐλπόμενοι ὃ καὶ ἀφάλαγγες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες, ἐξ ὧν αὖ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

φάλαγγ' ὅθ' σπασαῖται·

Κ αὖ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τὰ γένη ἐξαλλάσσει· ὥς ὅταν εἴ
 πῃ νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη· ὃ μὲν ὅποτε
 ῥοθῇ· ἐπεὶ δὲ σπασαμένη λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος προση-
 γων τὴν νεφέλην, ἐπήνεγκε τὸ ὅδε τὸν νέφος· ὁμοίᾳ δ'
 αὖ τῷ καὶ ἀκῆνα τὰ ἐπὶ, ὅτ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεινῶν
 ἐθνεα πολλὰ, χηνῶν, ἡ γράνων, ἡ κύκνων δαλιχοδέρων·
 ἐνθα, καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερυγίσαι προ-
 θείς τὸν ὀδετέρως τὸ γενικὸν τ' ὀρνίθων ὀνομαεῖται ἀρ-
 σενικῶς εἰπὼν τὰ εἰδικῇ· ἐπήνεγκε πάλιν ὀδετέρως τὸ
 κλαγγυδὸν προσηγοριῶν, ἀποδιδὼς τὸ ἀκῆνον τῷ γενι-
 κῷ ὀνοματι τ' ὀρνίθων· ἅμα ἡ τῷ γένει, καὶ τὰς ἀριθμὰς
 ἐξαλλάσσει πολλάκις ὁ ποιητὴς λέγων· ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆ-
 ας ἀχαιῶν ἀπονέοντο· προθεῖς δὲ ἐνικὸν, ἐπήνεγκε τὸ πλη-
 θωτικὸν, δηλονότι πρὸς τὸ σημαίνονμενον ἀναφέρω·
 ἐπειδὴ πρὶν ἡ πληθὺς πῶ μὲν προσηγορίαν εἶναι ἐνικόν,
 πολλὰς δ' ἐν αὐτῷ πρίσληφεν

Ε καὶ τὴν ἐναντίαν δέ ἐστ' ὁ ὁμοιον ἐπειδὴν προτεθέντος τ' πλη-
 θωτικῇ τὸ ἐνικὸν ἐπενεχθῇ, ὥς ἐν τῷ· οἱ δ' ἄλκιμον
 ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς πέτεται· τὸ δὲ πᾶς, τῷ λόγῳ
 ἐνικὸν ἐστὶ τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους, ἴσον δ' αὐτῷ μένον
 τῷ πάντῳ· τὸ δὲ αὐτῆς τῆς χήματος ἰδέσθαι ἐστὶ καὶ κῆτο·
 οἱ δὲ πύλον κηλῆος ἐκτίμενον πολέεθρον ἔξον· τοῖς δ'
 ἐπὶ θῆναι θαλάσσης ἰβὰ ῥέξον· νοῦνται γὰρ οἱ πύλαιοι·

Γ δὲ δὲ τὰς πλώσεις γίνεταί μοι ὁμοίωσις παρ' αὐτῷ ἀνθείας
 μὲν, καὶ κλητικῆς ἐξαλλακτομένης ἐν τοῖς τοιαύτοις· αὐ-
 τὰρ δ' αὖτε θυεὺς ἀγαμέμνονι λήπε φορῆναι, καὶ νεφε-
 λιγρέτα ζεῦ· καὶ δὲ φίλος· ὅ γάρ μοι δοκέεις ὁ καὶ
 σὺς ἀχαιῶν γενικῆς δὲ, καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιαύτοις· ἔω-
 σι δὲ ἀπὸ μάχης ἀλέεσθαι θεοῖς, ἀντὶ τῆς πρώτης

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

κ, ἐκ τ' ἐναντίας· ἡ δ' αὖτ' ἐτεάνυστο πρὶ ἀπείρου γλαφυ
 ροῖο· ἀντὶ τὸ πρὶ ἀπέσι· καὶ τῶν δὲ θῆν ἡ αἰτία αὐ
 τη, ὅτι συγγένειαν τινὰ ἐδόμην ἔχον πρὸς ἀμύλας, ἡ
 τε αὐθεῖα, καὶ αἰτιατική, καὶ κλητική· διὰ καὶ ἐν τοῖς
 δευτέροις εἰσὶν αἱ αὐταί, καὶ ἐν πολλοῖς τ' ἀρρενικῶν, καὶ
 θηλυκῶν· ἡ τε αὐθεῖα, καὶ ἡ αἰτιατική, καὶ ἡ κλητική ἢ
 αὐτὴ θῆν· ὁ μοῖως δὲ καὶ ἡ γενική πρὸς τὴν δοτικήν ἐ
 χῃ τινὰ συγγένειαν· ταῦτα δὲ ἐν τοῖς δηλοῖς δρῶσι μοῖς
 ἐπὶ πάντων τ' ὀνομάτων ὁρίσκειται· ὅθεν εἰκότως πα
 ρὰ τὴν σωήθειαν τὰς πώσεις ἐναλλάσσει· ἐνίοτε δὲ καὶ
 λόγος θῆν εὑρεῖν τῆς ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐν τῷ ἐπιστάμενοι
 πεδίῳ· καὶ τὸ διέπρηστον πεδίῳ, ἴσον τῷ ἐπέρων
 διὰ τὸ πεδίον αὐτὸ ἔχει παρ' αὐτῷ ἢ τῶν πώσεων με
 ταβολὴν ἐν ὁρῇ· ἐκτέρων τ' ποιήσεων· ἐν αἷς προθεῖς
 αἰτιατικήν, ἐπὶ γένε· αὐθεῖαν, ἐπὶ μῦθον αἰεὶ δὲ
 θεῶν ἢ μυρί' ἀχαιῶς ἀλγέ' ἐθηκε· καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε
 μῦσα πολύροπον, ὃς μάλα πολλὰ ἐπλάγχθη· ἐστὶ ἵδτε
 τῇ γενικῇ τὴν αὐθεῖαν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τῷ τ' οἶν αὐβρο
 τοί εἰσι· πολλὰ ἢ καὶ ἐτέρως χηματίξῃ· ὡς ἐν τῷ φημι
 γῶν κῶταν αὔσαι ὑπὲρ ἠδύα κρονίωνα, ἡ ματι τῷ, ὅτε
 γηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἐβαινον δρῶντες, ῥώας φόνον,
 καὶ κῆρα φέροντες, ἀσράπλων ἐπιδίξῃ· ἐναΐσιμα σήμα
 τα φάνων· τῷ δὲ ὁμοίον ἐστὶ καὶ κῆν· ὁ δ' ἀνελκὴν φε
 ρεποιθὼς, ῥίμφα ἐγὼνα φέρῃ· καὶ ταῦτα ἢ ἐξήνεγκε κα
 τάτινα ὁρῶν τὴν σωήθειαν· καὶ ἐπὶ ταῦτα ἀλόγως· ἐπὶ
 γάρ τις τὰς μετὰ ἀναλύσει εἰς ῥήματα, ὅροι αὖτ' ἢ
 ἀκόλουθον· τὸ γὰρ ἀσράπλων ἴσον ἐστὶ τῷ ἡσραπτε· καὶ τὸ
 πεποιθὼς τῷ ἐπὶ πέποιθε· τῷ τοῖς ἐστὶ καὶ κῆν· παρα
 πλῆσια· οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ἔρανδον ὕμνῳ ἰχθύνει· καὶ
 τὸ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν, μετὰ λαὸν ἀχαιῶν ἦτο·

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ὁ δὲ δὴ βρώνων ὁ μαδον κίε, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔκ αὐτοῦ
 γὰρ τὸ μέλλοντα πρὶ δυνῶν τινῶν λέγειν, προτάξει τὸ
 αὐθιάν πῶσιν· καὶ τὸ κοινὸν αὐτὸ ἐκαστέρῳ φυλάξαντα,
 ἀπρὸς ἀζέται κερνὸν τὸ λόγος· ὅτι ἡ τὸ κερνὸν τὸ λόγος χε
 ριν πολλὴν ἐπιφέρει, πρόσδηλον· ἐστὶ δὲ ὅπως τὸ κοινὴν
 πῶσιν προθεῖς, τὸ πρὶ ἐνὸς ἐπιφέρει λόγον· ὡς ἐν τῷ τῷ
 ἀμφω δὲ ἐξομένω γραφῶτος ἦεν ὁ δυνάστης.

Κ αὶ τὰ εἰδη δὲ τὸ ὀνομάτων ἐξαλλάσσῃ πολλάκις καὶ
 τὸ συγκριτικὸν τιθεὶς ἀντὶ τῶ ἀπλῶς ὡς ἐξ ὑπέρβουλης
 τὸ σαφὲς ὡς κενεῖται· ποτὲ ἡ τὸ ὑπέρβουτικὸν ὁμοίως
 ἀντὶ τῶ ἀπλῶς ὡς τὸ δικαιότατος κενταύρων· τοιαύτη
 καὶ ἡ ἐξαλλάξις ἐν τοῖς ὀνόμασιν· ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι
 γίνεταί ἐξαλλάξις· τὸ μὲν κλίσεων, ὡς ὅταν τὸ ἀπαρέμ
 φαν ἀντὶ τὸ προσεκτικῶς καταληφθῇ· ὅσον θαρσύνει
 διόμηνος, ἐπὶ βρώσει μάχεσθαι, ἀντὶ τῶ μάχῃ· ἡ τὸ
 ὀριστικὸν ἀντὶ τὸ ἀντικτικῶς ὅσον, πληθύνει δὲ ἔκ ἀν ἐγὼ μὴ
 θήσομαι, ἔκ δὲ ὀνομήνῳ ἀντὶ τῶ μυθισαίμην, καὶ ὀνο
 μήναιμι· καὶ ἔκ τὸ ἐκντίς, ἀντικτικὸν ἀντὶ ὀριστικῶς· ὅ
 ον, καὶ νύκειν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄρης, ἀντὶ τῶ ἀπώλετο.

Τ ὦν ἡ χρώνων, ὅταν ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τῶ μέλλοντος τεθῇ·
 ὡς ἐν τῷ τῷ· τὴν δὲ ἐγὼ ἢ λύσω πρίν μιν καὶ ἡρᾶς· ἐπὶ
 σιν, ἀντὶ τῶ ἐπελεύσεται· ἡ ἀντὶ τὸ παρωχηκότος· ἐνθ'
 ἦτοι πλωσοῖσαν ἐπιετανοῖ πολὺ δ' ὕδωρ καλὸν ὕπεκ
 προρρέει· ἀντὶ τὸ ῥέει· ἡ μέλλον ἀντὶ τὸ ἐνεστὼτος· οἱ καὶ
 δυσομένῳ ὑπρίονος, οἱ δὲ ἀπρίονος· ἡ ἀντὶ τὸ παρωχηκό
 τος· δὲ δὴ μὴ δὴ πάντα θεῖαν μὲν τῆς αἰτίας, ἀντὶ τὸ εἶπε·

Κ αὶ διαθέσεις ἡ ἐξαλλάσσονται παρ' αὐτῷ πολλάκις· καὶ τί
 θεταί ἀντὶ ἐνβρητικῶν παθητικῶν, ἡ μέσα ὅσον, ἔλκετο
 δὲ ἐκ κολεῖο μέγα ξίφος, ἀντὶ τὸ εἶλετο· καὶ καθορώμενος
 πᾶς, ἀντὶ τὸ ὅρων· καὶ τὸ ἀντίον τὸ ἐνβρητικὸν ἀντὶ τὸ πα

ΒΙΟΣ ΟΜΗΤΟΥ

θητικῶν δωρήσω φίλους χρυσάρεν, ἀντὶ τῶν δωρήσομαι.
 ἔστι δὲ ἰδεῖν ὅπως καὶ τῶν ὀρθῶν ἐκκαλάων, τὴν πλη-
 θυστικὸν ἀντὶ τῶν ἐνικῶν τίθισιν, ὡς πολλάκις ἐν τῇ συ-
 νθεσίᾳ, εἰ τις πρὶ ἐαυτοῦ λέγων οἶον, τὸ ἀμόθεν γε θεὰ
 θυγατρὶ Διὸς εἶπε καὶ ἡ μὲν ἀντὶ τῶν ἐμοὶ γίνεται δὲ
 παρ' αὐτῷ καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ καὶ ἕνα αὖ
 ῥόπον ὅπως ἄλλοι καὶ ἅπαντες ὅσοι θεοὶ εἰσὶν ὁλύμε-
 πω, σοὶ τ' ἐπιπέθονται, καὶ δὲ δμήμεθα ἕκαστος πολλῶν
 ἅδ' ὄντων τῶν θεῶν, ἐν οἷς ὅτι τὸ λέγον πρόσωπον, ἕκαστον
 καλῶς ἐξενήνοχε τό τε πέθονται, καὶ τὸ δὲ δμήμεθα.
 Καὶ ἕτ' ὅσον δὲ ῥόπον, ὅταν τὸν αὐτὸν εἰσάσῃ, ἀφ' ἑτέρου ἐφ'
 ἕτ' ὅσον πρόσωπον μεταβῇ, ὅπρ' ἰδίως ἀποστροφὴ καί-
 ληται τῷ ἡμιμητικῷ κινεῖ, καὶ αἶψα τὸ ἀκρωμένον οἶον
 ἐστὶ καὶ τὸ ἐκτωρ δὲ ῥώεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐτῶν
 νηυσὶν ἐπιπλέεσθαι ἐὰν δ' ἕνα ρα βροτόεντα ὄν δ' αὖ
 ἐγὼν ἀπάνευθεν ἐτέρω σε νοήσω ἀπὸ τῆς διηγημα-
 τικῆς, μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικὸν καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ
 διηγηματικῷ πολλάκις χρῆται τῇ ἀποστροφῇ ἀμφὶ
 σὲ πηλὴς ἢ μάχης ἀκόρητοι ἀχαιοὶ ἀνὰ καὶ ἐν τῷ μι-
 μητικῷ χρῆται, καὶ μεταβολῇ τῶν προσώπων, ὡς ἐν τῷ
 ἡ δὲ πασίᾳ ἐοικότες ἀγοράσθαι νηπιόχοις. οἷς ὅτοι μέλ-
 λη πολεμῆται ἔργα ἀρεῖδ' ἐν δὲ θῶς πρὶν ἔχων ἀπε-
 φέα βελὴν ἀρχαυ ἀργείοισι κατὰ κρατράς ὕσμινας.
 Καὶ ἕτ' ὅσον δὲ εἶδος ἀποστροφῆς ἐστὶ τοιοῦτον τυδείδην δ'
 ἔκ' αὖ γνοῖς ποτέροισι μετέη ἐστὶ ἅντ' ὅτι καὶ ἀντὶ
 γνοῖν καὶ πάλιν ὁ δὲ μὴ δ' ἡ δ' αὖ ἀπὸ κρητῆρος ὁ δ' ὡς θε-
 σπεσίη, τότ' αὖ ὅτοι ἀποχέσθαι φίλον ἦεν καὶ μετὰ χεῖρ
 ἢ χρῆται ἀντὶ τῆς μάχης ὡς ἐν τῷ ἐνὶ κήπῳ καὶ ῥῶ βρο-
 θομένη, ἀντὶ τῆς βρίθεται καὶ ἐν θοῇ εἰσέλασαν πρὶν εἶ-
 δότ' ὅτι, ἀντὶ τῆς πρὶν εἰδέναι καὶ τὰ ἔθρα δὲ ἐκκαλάσ-
 σε πολλάκις, ἀντὶ τῆς ὑποτακτικῶν τοῖς προτακτι-

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

κοῖς χρώματος· οἷον τῆς ἑτέρας ζεφύρω ἀνέμω ἄρπυια
πυθάρρη· καὶ θώρη· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖ-
ρος· καὶ τὸναντίον· ὅτω καὶ τὰς προθέσεις ἔωθε μετα-
λάσσειν· χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, ἀντὶ τῆς ἐπὶ δαῖτα
καὶ νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν.

Οὐ μούως καὶ προθέσει πῶσιν ὀνόματος ἢ οἰκείαν ἐπιφέ-
ρει ὡς ἐν τῷ, μή πως καὶ διὰ νύκτα μνησιν ἡσώσι μά-
χεσθαι, ἀντὶ τῆς διὰ νυκτός· ἐνίοτε δὲ ἀφαιρεῖ τὰς προ-
θέσεις, οἷον τῆς ὅ γε καὶ τ' ἀχέων, ἀντὶ τῆς πρὶ ἡς· καὶ πο-
τιδὲ γινώσκουσιν εἶτι μιν εἴπη, ἀντὶ τῆς προσείπη· καὶ ἄλλας
προθέσεις ὁ μούως τὰς ἡ, ὑπαλλάσσει, τὰς ἡ ἀφαιρεῖ· καὶ
ἐπιρρήματα τινὰ ἐναλλάσσει, τῆς εἰς τόπον, καὶ τοῖς ἐν
τόπῳ· καὶ τοῖς ἐκ τόπου ἀδιαφόρως χρώματος· ἡ γὰρ οἱ
δι' ἐτέρωσε καθίζον, ἀντὶ τῆς ἐτέρωθι· καὶ αἶας δι' ἐγγύ-
θεν ἦλθεν ἀντὶ τῆς ἐγγύς.

Εἴσι δὲ παρ' αὐτῶ καὶ ἡ τῶν σιωδῆσεων ἐναλλαγή· οἷον
οὐκ ἔστι δ' ἄπωποτ' ἐμικρὸν· χόλον δ' ἀλέεινε γινώσκον, ἀντὶ
τῆς χόλον γὰρ ἀλέεινε γινώσκον· ταῦτα μὲν δὲ καὶ τὰ λέ-
ξιν ὅτι χήματα· οἷς καὶ ἄλλοι πάντες ὁ μόνον ποιη-
ταί· ἀλλὰ καὶ πεζῶν λόγων σιωθεταὶ καὶ χρηνται.

Εἴσι δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ' αὐτῶ πολλοῖς ἡσιν ἐχρημα-
τισμένη· ὧν ἐστὶ καὶ ἡ προαναφώνησις, ἡ τις γίνεταί ὅταν
τις διηγεῖται μετὰ τὸ ἐν ἐτέροις τάξιν ἐχόν τῶν ῥη-
θῆναι προλέγει· ὡς ἐν τῷ, ἡτοιθῆσθε πρῶτος γινώ-
σθαι ἐμελλεν· καὶ ἡ ἐπιφώνησις, οἷον ἐστὶ, ῥεχθέν δὲ τὸ
ἐν πῶς ἐγνώ.

Εἴσι καὶ τὸ τῆς προσοπωποιίας παρ' αὐτῶ πολὺ, καὶ ποιη-
λον, πολλὰ μὲν γὰρ, καὶ διάφορα πρόσωπα εἰσάγει δια-
λεγόμενα· οἷς καὶ ἡθι παντοῖα πρὶ τιθῆσιν· ἐνίοτε δὲ καὶ
τὰ μὴ ὄντα πρόσωπα ἀναπλάσσει· οἷον, ἡ καὶ μέγ' οἱ μὲν

Γ ΝΟΥΤΑΡΧΟΥ.

Τ ὑτοῖς παραπλησίως ἔχει καὶ ἡ ἀμνηρορία. ἡ πρὸ ἐτθον
δι' ἑτέρη παρίσθιν. οἷόν ἐστι τὸ π. ναῦ μὲν δὴ μάλα
πάγχυ μελάνθει νύκτα φυλάξεις. οὐκ ἐν μαλακῇ καὶ
ταλέρμενος, ὡς ἐπέοικε. ἡ γὰρ ἐν δεισμοῖς ὄντα, καὶ
ἀνηρημένον, ἐν κοίτῃ ἀπαλῇ ὑπνώσκειν λέγει.

Κ ἔχρηται πολλάκις, καὶ τῇ ὑπερβολῇ. ἡ τις ὑπεράρυσσα
πῶ ἀλήθειαν, πολλὴν ἐπίτασιν ἐμφάνη. οἷον, λουκότε
ροι χιόνος θέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοι τοῖς τοῖς μὲν δὴ ἑὸ
ποις, καὶ χήμασι χρυσάιδνος ὁ μηρος, καὶ τοῖς μετ' αὐ
τὸν ὑποδείξας, τῆς ἐπὶ τούτοις αὐτοδείξας πρὸς πάν
των δικαίως τυγχάνει.

Ε πρὶ δὲ καὶ χαράκηρές εἰσι τῶν λόγων τὰ καλὰ μὲν πλάσ
ματα, ὡς τὸ μὲν, ἄδρον, τὸ δ' ἰχνόν, τὸ δὲ, μέσον λέγε
ται, ἰδω μὲν εἰ πάντα δι' παρ' ὁ μὲν, τῶν μετ' αὐτὸν
ποιητῶν, ἡ λογογράφων ἐπιτηδουσάντων ἐν τιτύται. ἡ
κρίτου. ὡς καὶ ἐστὶ παραδείγματα.

Θ σκυλίδος μὲν, τὸ ἄδρον. λυσίς δὲ τὸ ἰχνόν. δημοθένης
δὲ, τὸ μέσον.

Τ ὁ μὲν οὖν ἄδρον πλάσμα ἐκείνόν ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξε
ων, καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλως ἔχει
ἐμφάσεις. οἷόν ἐστιν ὡς ῥῶν, σάκχινε νεφέλας. ἐτάρα
ξε δὲ πόντον χρῆσι, τὸ ἰακινανέλων. πάσας δ' ὀρόθαινε
ἀέλλας παντοίων ἀνέμων. σὰν δὲ νεφέλαι κέλυφε καὶ
αν ὁ μὲν καὶ πόντον ὀρώρει δ' ἔρρανόθεν νύξ.

Ι' χνόν δὲ τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν καὶ τῇ
λέξει κατιχνωμένον. οἷόν ἐστι τὸ π. ὡς ῥῶν, ἡ παιδὸς
ὀρέξατο φαίδιμος ἐκ τῶν. ἡ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον
εὐξάνοιο τιθήνης. ἐκλίνθη, ἰάχων παρὸς φίλιν. ὅτι
αὐτοχθὲς. τὰρ βήσας χαλκόν τ' ἡ δ' αὖ λόφον ἰππίο
χαίτην.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

Μέσον δὲ τὸ ἐκτέρες τῶν μεταξὺ, τὸ μὲν ἰχνότρονον,
τὸ δὲ ἀσρότρονον· οἷον αὐτὰρ ὁ θυμῶν ῥακίων πολὺ
μητις ὀδυσαδὲς· ἄλλο δ' ἐπὶ μέγαν ὕδον ἔχων βιὸν ἥδε
φαρέρην, ἧν ἐμπλήν, ταχέας δ' ἐκ χύατ' οἷσιν πρὸ
θε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

Ὅτι ἡ ἐν ἀνθιρὸν ἔσθας τῶν λόγων ἔτι πολὺ παρὰ τῷ
ποιητῇ, κάλλος ἔχον, καὶ χάριν δὲ πότερπην, καὶ ἡδεῖν
ὥς πρὸ ἄνθος, τί ἄν τις καὶ λέγοι· μετὰ γὰρ ἔστιν ἡ ποίησις
τῆς τοιαύτης κατὰ σκευῆς· ἡ δὲ δὴ τῆς φράσεως ἰδέα,
τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ ὁμήρῳ, οἷαν διήλθην
μεν, ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι, ἐξ ὧν ἔστι καὶ τὰ ἄλλα
κατανοῆν.

Ἐπεὶ δὲ παντὸς τοῦ ἀσκημένου παρ' ἀνθρώποις λόγου, ὁ μὲν
τις ἔστιν ἰσορικός, ὁ δὲ πολιτικός, φέρε θεασώμεθα εἰ
καὶ τῶν εἰσὶν αἱ ἄρχαί παρ' αὐτῷ

Ὅτι δὴ ἰσορικός ἐστι, ὃ τ' γεγονότων πραγμάτων ἔχων διή-
γησιν· πάσης δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται· πρόσω-
πον· αἰτία· τόπος· χρόνος· ὄργανον· πράξεις· πάθος· πρό-
πος· καὶ ὕδον τῶν ἐξ ὧν ἐν ἰσορίᾳ πρὶέχει ὕδὲ μία διή-
γησις· ὅπως δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, πολλὰ πράγματα ὥς γε-
γονότα, ἢ ὥς ὄντα διηγούμεθα· ἐπιότε δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῶ
των διηγήσεως εὐρεῖν ἐστι· προσώπων μὲν ὥς τὸ τοιόνδε· ἦν δὲ
τις ἐν ἐν βώλει δάριος ἀφηνεὶς ἀμύμων, ἱβὲς ἡ φαίσιος
δύο δὲ οἱ ἦσαν ἡέες ἡσὴν· φηγύς· ἰδαῖός τε, μάχης δὲ ἡ
δότε πάσης· καὶ ἐν οἷς ἔστιν τινῶν διακράφει, ὥς ἐπὶ τῷ θρσί-
τε· πολλὸς ἔην, χωλὸς δ' ἔτβρον πόδα· τὸ δὲ οἷον μὲν κυρ-
τὸ ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπρθε φοξὸς ἔην κε-
φαλήν· φεδνή δ' ἐπενήνωθε λάχνη· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν οἷς
ἡ εἶδος, ἡ ῥόπον, ἡ πράξιν, ἡ τύχην προσώπων διεξέσσει
πολλάκις, ὥς ἐν τούτοις· δάρδανον ἄρ' πρῶτον τέκετο

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

νεφεληγρέτα ξοῖα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Τότ' δ' ἐστὶ παρ' αὐτῷ διήγησις, ὁ ποίαν πρὶ τῆς νῆσθ
τῆς χειτνιώσης τῇ τῶν κυκλώπων λέγει. ἐν οἷς τὸ ἦθος
τὸ τότ' διαγράφει, καὶ τὸ πηλίκον, καὶ τὸ ποῖον αὐτῇ,
καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ παρ' αὐτῇ, καὶ πρὶ τῶν παρα-
κειμένων τῷ ἄνθρωπῳ τῆς καλυψῆς. ὕλη δὲ σωείος ἀμφι-
πεφύκει τηλεθώσα. κλείθρητ', αἰγείρος τε, καὶ δυνάμης
κυπάριας, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα.

Χρόνος δὲ, οἷον ἐνέα δὴ βεβάχσι διὸς μεγάλας ἐνιαυτοί.
καὶ χθιζά τε, καὶ προίξ' ὅτ' ὅς αὐλίδα νῆος ἀχαιῶν ἦ-
γρέθοντο, καὶ πρίάμῳ, καὶ πρῶσι φέρουσαι αἰτίας δὲ
ἐν οἷς ἐμφαίνει, δι' ὃ γίνεταί τι, ἢ γέγονεν, οἷα ἐστὶ τὰ
ἐν δόχῃ τ' ἰλιάδος εἰρημένα. τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἐ-
ριδι ξωιένε μάχεσθαι; λητὸς, καὶ δνὸς ὕος. ὁ δ' βα-
σιλῆϊ χολωθείς, νῦσον ἀνὰ στρατὸν ὤρσε κηκὴν, ὁλέ-
κοντο δὲ λαοὶ. ἔνεκεν τὸν χρύσιν ἠτίμης δ' ὀρητῆρα ἀ-
φείδης, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν γὰρ τούτοις λέγει τὰς αἰτίας. τὸ
αὐτὸ ἀχιλλέως, καὶ ἀγαμέμνονος διαφορὰς τὸν λοιμὸν.
τὸ δὲ λοιμὸν, τὸν ἀπόλλωνος χόλον. τὸ δὲ χόλον, τὴν
ὑβριν πλὴν ἧς τὸν ἱβέα τὸ δαίμονος.

Οργάνον δὲ διήγησιν ὁ ποίαν διέξεισι τῆς ἀσπίδος, ἣν ἦ-
φαιτος ἀχιλλεὶ κατεσκεύασε. καὶ ἄλλη σαυτόματος πρὶ
τὸ ἐκπρος δόρατος. ἐν δ' ἐκτωρ ἡσῆλθε διτ' φίλος, ἐν δ'
ἄρα χειρὶ ἔχους ἔχ' ἐν δὲ κέπηχυν, πάροιθε δὲ λάμπει
δυσρὸς αἰχμὴ χαλκείη, πρὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.

Γράξεως δὲ διηγήσεις εἶναι, ἀλλά τε, καὶ αἰ τοιαῖαι. οἷα δ' ὅ-
τε δὴ ῥ' ὅς χῶρον ἕνα ξωιόντ' ὅς ἱκοντο, σῶν ῥ' ἐβα-
λον ῥινὰς, σῶν δ' ἔχουα, καὶ μέν' ἀνδρῶν χαλκεοβω-
ρήκων. ἀτὰρ ἀσπίδ' ὅς ὀμφαλόεσσαι, ἔπλην τ' ἀνῆλτοι-
σι. πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρε.

πάθος

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

πάθος δὲ διήγησις ἐστὶν ἐν ᾗ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίας, ἢ
ἐξ ἐνέργειας τινὸς σαφηνίζεται, ὅποιά φησι πρὶ τῶν
δρῆς, ἢ φόβου, ἢ λύπης κατεχομένων, ἢ τρώσκομέ-
νων, καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἀλλότι τοῖς παχόντων·
ἐξ αἰτίας ἁλῶ· ἀχνύμενος μένεος δὲ οἱ μέγα φρένες
ἀμφὶ μέλαινα· πίμπλυντ', ὅτε ἢ οἱ πυρὶ λαμπέτωρ
τι ἐκτεν· ἐξ ἐνέργειας δὲ, αἵματι οἱ δάοντες νόμα
χαρίτεσιν ὁμοῖα· πλοχμοῖσι οἱ χρυσῶ τε, καὶ ὀρνύρω
ἐσφηνκοντο.

Ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ
χέσεώς τινος· καὶ θ' ἦν τὸ μὲν, ὡς δὲ τι ἐνέργει· τὸ δὲ, ὡς δὲ πως
ἔχει· καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διήγησιν παράδειγ-
μα δὲ αὐτὸ τὸ τιθέν· ἂν ἔη· τὸ δ' ὀδυρόμενος κατὰ λα-
μὸν ἐπιχόλῳ βάλεν ἰὼ· ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε· δὲ πᾶς
δὲ οἱ ἐκπέσε χειρὸς βλημέν· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥέ-
να παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο, καὶ τὰ ἐξ ἧς.

Ἔστι δὲ διήγησις παρ' αὐτῷ, ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλατύν-
αν φράσιν, καὶ ἐξ ἑρμηνείας ἀρμόζουσας τῆς ὑποκειμέ-
νοιο ἐχούσας· ἐνίοτε δὲ αὐτονος, ὡς ἡ τοιαύτη κηται πᾶ-
ρτοκλος· νέκυος ἢ δὴ ἀμφιμάχονται θυμῶ· ἀτὰρ τὰ
γε τὰ χεῖρ' ἐχούσας κορυθαίολος ἐκτάρ· τὸ δὲ ἔδος πολλὰ
κίς ἐστὶ χρήσιμον τὸ ἅ τὰχος τῶν λόγων· αὐτονώτρων κα-
θήσεισι, καὶ τὸ λέγοντα· καὶ τὸν ἀκροώμενον· καὶ ῥαδίως
τυγχάνει τὸ προκειμένον· διηγείται δὲ ποτὲ ἁλῶ φε-
λῶς, ποτὲ ἢ μετὰ εἰκότος, ἢ ὁμοιώσεως, ἢ παραβολῆς·
εἰκότος μὲν ὡς ὅταν εἴπῃ, ἢ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο πρίφρων
πηνελόπεια, ὅρτέ μιν ἰκέλη, ἢ ἐ χρυσῇ ἀφροδίτῃ· ὁ-
μοιώσεως δὲ, ὅταν αὐτὸς δὲ κτῆλος ὡς ἐπεπωλεῖτο σί-
χας ἀνδρῶν· παραβολῆς ἢ, ὅταν παραπλησίον πραγ-
μάτων παρὰ θεοῖν ποιήσῃται, ἢ χούσαν ἀνταπόδοσιν τῷ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

αὐτῶν τὸ πρόκει μένιν διηγήματος· καὶ ἔστι παρ' αὐτῶν ποι
 κίλα τὰ ἔδνη τῶν παραβολῶν· σιωπῶν γὰρ καὶ πολυὺς
 πῶς παρατίθησι ταῖς τῶν ἀνθρώπων πράξεις, καὶ χέ
 σεσιζῶν ἄλλων ἐν γεία, καὶ φύσεις·

Κ αὶ ἔστι μὲν ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῆται τὸ ὁ μείωσιν·
 ὁ πρὸς τὸ μέγεθος τὸ σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύσιν ἐκ
 σου ἀφορῶν ὅθεν τὴν αὐτὴν ἰταμότητα ἀπέκχεσε μήα,
 καὶ οἱ μήης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε· καὶ τὴν σιωπῶν
 αὐτῶν αὐτῶν ζῶν· ἡὺτε μήων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ·
 ὅν δὲ ἀφροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ' οὐταξίαν
 μελίαις· ἡὺτ' ἔθνεα εἰσι μελιπλάων ἀδινάων· ὅτω δὲ
 καὶ τὴν ὀργὴν· καὶ τὴν δῖωξιν ἔδωκεν ὅτων, σφίκεσιν
 ὅθεν ὅθεν ἔθροισι· καὶ ἔτι προαθεῖς ὅς παῖδες ἐριμαί
 νουσιν ἔθοντες· ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμοῖ
 δὲς τῶν ἀπὸ τῶν παίδων ἐρεθισμῶν ἐπιτείνῃ· ἐπὶ δὲ συ
 νελήσων φωνῆς φησὶν· ἐσθλοὶ τεπείχεσιν ἐοικότως· ἀλλὰ
 σαρὸν τὸν τὸ ζῶν, καὶ ἀπαυσον ἐν τῇ τῇ·

Τ ὦν δὲ ἀσυντάκτως φρομένων φωνὰς παμμιγᾶς· ὅ
 τως ἔκχεσιν, ἡὺτε πρὸ κλαγγῆς γράνων πέλει ἔρανός
 πρό· τὰ δὲ εἰς τάξιν κεθιστάδην πλήθει τοῖς κεθι με
 νοις ὀρνέοις ὁμοῖοι κλαγγὰς ὁν προκεθισόντων·

Τ ἢν δὲ ὀξύτητα πῆς ὀφείας, καὶ πῆς πράξεως, ποτὲ αὐτὸ
 ἔρακι παραβάλλει· ὡς φασοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πε
 τεηνῶν· ποτὲ δὲ αὐτῶν ὅν τε καὶ ὑφ' ὅθεν ὄντα πόδας τα
 χὺς ὅκ' ἔλαβε πῶς· παρίσσει γὰρ τὴν ὀξυδέρκειαν ἐν
 τῇ πόρρωθεν ἰδεῖν· τὸ δὲ τάχος, ἐν τῇ ποδοκέσσαν
 ζῶν ἔλῃ· ὅν δὲ ἐκ πλαγίοντα πρὸς ὄφιν πολεμίου,
 δρακόντος ὁράματι προσέκχεσιν, ὅκ' ὀκνήσας ὁδὸν
 τῶν ἐρπετῶν παραδύγματα λαβεῖν· ὡς δ' ὅτε τις δρακ
 ὄντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη·

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Α ἢ δὲ τῶν ἄλλων ζώων θηρίων· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς λαζων λαμβά-
νει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφης, ὁμοίως· τίφθ' ὅπως ἔστητε τεθνη-
πότ' οὖν ἡῦτε νεβροὶ καὶ ὧν δὲ ὅτε μὲν ἀλκήν· ὡς δ' ὅτε
καρχαρόδοντε δ' ὡ καὶ, ὅτ' ἐπὶ θήρης· ὅτε δὲ φιλο-
τεκνίαν ὡς ἡ κύων ἀπαλῆσι πρὶ σκυλαέεσι βεβῶσα·
ὅτε δὲ προθυμίαν πρὸς τὸ φυλάειν· ὡς δὲ καὶ ὅτε πε-
ρὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ.

Α ῥτακὴν δὲ ἅμα μυθικῶς καὶ ταμῶς πρασομένην, λυ-
κοὶς ἤκεσεν· ὡς ἡ λύκοι ἀρνεῖσθαι ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι·

Τ ὁ δ' ἀλκιμον, καὶ ἀρετῆον διατέ συὼν ἀγρίων καὶ παρ-
δάλεων, καὶ λεόντων ἔδειξε, μερίζων ἐκείνῳ τὸ πρὸς
πλὴν φύσιν οἰκῆον.

Τ ὧν μὲν συὼν πλὴν ὁρμήν, ἣν ἔχει πρὸς μάχην ἀνυπόστα-
τον ποῖον ἰδομένη δ' ἄρ' ἐνὶ προμάχοις συὶ ἱκέλος
ἀλκήν· τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἀπαυσον τῆς τόλμης· ἀλ-
λά τε καὶ πρὶ θυρί πεπαρμένω ἐκ ἀπληγῆς λεόντων
δὲ τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος δὲ γενναῖον· ὅρῃ δὲ πλουράς
τε καὶ ἰχία ἀμφοτέρωθεν μασέται.

Γ ἄλιν δὲ παραβάλλει ὁρόμον ἀνδρὸς γενναῖος, ἢ πῶ· ῥο-
φῆς κεκορεσμένῳ ὡς δ' ὅτε τις σαρτὸς ἱπποσ ἀκοσῆσας
ἐπὶ φάτιν καὶ τὸναντίον βραδείαν πορῆαν ἀήτητον ἐν
τῷ καρτερῆϊν ὅπως ἔδειξεν· ὡς τ' ὄνος παρ' ἄρ' ἔρασαν ἰών·
ἐβίησατο παῖδας· χῆμα ἡ βασίλῃον, καὶ ὑπρέχον ἐπὶ
πῶσε διατάτων· ἡῦτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἐξοχος ἐπλετο
πάντων· ἐκτέλιπε ἡ δὲ τῆς θαλασσίων ζώων ὁμοιότη-
τας· πολυπόδος μὲν τὸ παράμονον, καὶ δυσάποσασ-
σον τῆς περὶ ὧν ὡς δ' ὅτε πολυπόδος θαλάμης ἐξελεκο-
μένοιο· Δελφῖνος δὲ τὸ ἡγεμονικόν, καὶ κρατιστεῦον τῆς
ἄλλων· ὡς δ' ὅτε δελφῖνος μηχανήτεος ἰχθύος ἄλλοι·

Γ ὁλλάνις δὲ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων πρασόμενα ἄλλαις

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ὁ μοίως πράξεισι παραβάλλει, ὡς πρὶν τούτῳ • οἷός τις
τῶ ἀμνηστῶ ἐναντίοι ἀμύλοισι, πλὴν ἐνστασιν, καὶ κερτε
ρίαν δεικνύων τῶν ἀνδρῶν • τῷ δ' ἀγεννῶς δακρύοντι,
ὄνει δίξει μετὰ ἐναργῆς ὁ μοιώσεως • τί πῃ δὲ δάκρυσαι
παρόκλεις ἤντε κέρη νηπίη.

Εὖ τὸ λήμισε δὲ καὶ τοῖς συγχεύουσιν παραβαλεῖν • πράξεις αὐ
θρωπίνους ὡς ἐν τούτῳ • ὡς ἔφατ' • ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον,
ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ ὅτε κινήσει νόρος ἐλθὼν
προβλήτι σκοπέλῳ, τὸν δ' ὅποτε κύματα λείπει πάν
τοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ' ἡ ἡνθα γένωνται ἐν οἷς δὴ λόγος
ἔστι καὶ ὑπερβολῇ, καὶ αὐξήσει κεχρημένος • ὅτε ἡρ
μεσε κύμαρος ἡ χῶ πλὴν κραυγὴν ἀπεικάζει, ἀμὰ τῶν
προφρομένων ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε μετεωρίζεται ὁ ἄνθρωπος
τὸ κῦμα μέγιστον ἡ χῶ ἀποτελεῖ, καὶ ὁ χῶ πλὴν κῦμα,
ἀμὰ τὸ κινήθην ἀπὸ νότος, τὸ μάλιστα τὰ ὑπερβαίνειν,
καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλήτι τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέ
λαγος, καὶ πρὶν κλυζομένῳ ὑπ' αὐτῆς • ὅς καὶ ἀδελφῆπον
ἔχει τὸ κλύδωνα, ὅ ποθεν αὐτὸν προσπίπτωσιν οἱ πνέοντες
ἄνεμοι • τοιαῦτα μὲν ἔστι τὰ τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξ ἑ
στασίας παρ' αὐτῷ • ἀπρὸ ἐνέσι καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κα
τανοεῖν, ἐν τῶν ὀλίγων παραδείγματων.

Σ μετὰ μέθοδον δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἥδη τῶν λόγων, ἃ ἔστι παρὰ
τῷ ὁ μὴρῳ πρώτῳ, καὶ τὰς ἐννοίας αὐτῶν λαβόντι, καὶ
ἐναργῶς κατασκευάσαντι • ὁ μοίως ὀλίγα παραδείγμα
τα παρατεθέντα, καὶ τὰ ἄλλα νοεῖν κατασκευάσει.

Ο δὲ θεωρητικὸς λόγος ἔστιν, ὁ πρὶν ἔχων τὰ κελεύεθαι θεω
ρήματα, ἀπρὸ ἐστὶ γνώσις τῆς ἀληθείας γινόμενῃ μετὰ
τέχνης • ἀπρὸ ὧν ἐστὶ πλὴν φύσιν τῶν ὄντων θείων τε, καὶ ἀν
θρωπίνων πραγμάτων κατανοεῖν καὶ τὰς πρὶ τὸ ἥθος
ἀρετάς, καὶ κακίας διακρίνειν καὶ εἰ τι τῆς τέχνης, λογικῆς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μετέρχεσθαι τὴν ἀλήθειαν προσήκει μανθάνειν. ταῦτα
 δὲ μετεχειρίσαντο οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ διαρίψαντες, ἡς
 ἔστι μέρη τὸ φυσικόν, καὶ ἠθικόν, καὶ διαλεκτικόν. ἐν δὲ
 πᾶσι τούτοις τὰς ἀρχάς, καὶ τὰ σπέρματα ἐνδιδόντες
 ὁ μῆρον εἰς κατὰ μάθαιμι, πῶς ἂν αὐτὴν πρὸ πάντων
 θαυμάζεσθαι ἀξίως εἴδῃ δι' ἀνιγμάτων, καὶ μυθικῶν
 λόγων τινῶν ἐμφάνεται τὰ νοήματα, ὅ γ' ἢ παράδο-
 ξον ἢ γῆθαι. τὸ γὰρ αἰτίον ποιητικῆς, καὶ τῶν ἀρχαί-
 ων ἡθος. ὅπως οἱ μὲν φιλομαθεῖντες μετὰ τινος εὐμη-
 σίας ψυχὰς ὠγίοντο, ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς ἐξήκοντος, καὶ οὐρίσκει
 ἀλήθειαν οἱ δὲ ἀμαθῆς, μὴ κατὰ φρονῶσι τῶν, ὧν ἂν
 δυνάμει σπυριέναι, καὶ ἔστι πῶς, τὸ μὲν δὲ ὑπονόημα ση-
 μαινόμενον ἀγασθῶν, τὸ δὲ φανερῶς λεγόμενον, οὐτελές.
 Ἀρξώμεθα τὸν αὐτὸν τὴν τῆς παντὸς ἀρχῆς, καὶ γενέσεως,
 ἣν θαλῆς ὁ μιλήσιος εἰς πλὴν τῆς ὕδατος ὑσίαν ἀναφέ-
 ρει, καὶ θεασώμεθα, ὃ πρῶτος ὁ μῆρος τῶν ὑπέλαβεν
 εἰπὼν, ὧκεανός θ' ὅς πρὸ γενέσεως πάντεσσι τέτυκται.
 μετ' ἐκείνον δὲ ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος ὑριστάμενος
 τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν, εἰοικε ἀπα-
 σαι τὴν ἀφορμὴν ταύτην, ἐκ τῆς ὁμηρικῆς τῶν αὐτῶν αἰ-
 μῆς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοντο. σημαίνει, ὅτι
 πλὴν ἀνάλυσιν ὅς τὰ γεννητικὰ στοιχεῖα τῆς παντὸς ἡδὲ
 μάλιστα ἀληθοῦς δόξα, τέσσαρα στοιχεῖα σωίστησι πῦρ
 αἶρα, ὕδωρ, γῆν, ταῦτα δὲ καὶ ὁ μῆρος εἰδῶς φαίνεται,
 μυυμονύων ἐν πολλοῖς αὐτῶν ἐκείνῃ, καὶ πλὴν τάξιν δὲ
 αὐτῶν ὅπως ἔχει κατέμαθεν.
 Ὅτι μὲν καὶ ἡ γῆ κατὰ τὰ πάντων ἐστὶ θεασώμεθα. σφαι-
 ροειδὲς γὰρ ὄντος τῆς κόσμου, ὅ γ' ἢ πρὸ ἔχων τὰ πάντα
 ἔρανός, τὸν ἀνω τόπον ἐπέχειν εἰκότως λέγοιτ' αὖν. ἡ δὲ
 γῆ ἐν μέσῳ ὅσα πάντα χόβειν, κατὰ τὴν τῆς πρὸ ἔχου

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τος ἐστὶ τὸν δὴ ὁ ποιητὴς ἐν τούτοις μάλιστα δηλοῖ, ἐν
οἷς φησιν ὁ Ζεὺς ἅπλῃ τῇ θύμῃ σφαιρὰν ἀναψάλλουσαν,
πῶ γῆν, καὶ πῶ θάλασσαν ἀνασπάσειν, ὥς πάντα με-
τέωρα γενέσθαι. αἷμα δὲ κεν καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοι-
μι ἐρύσαι, αὐτῇ κεν χάρις ἐρύσαι μ' αὐτῇ τε θαλάσῃ.
σφῆρην μὲν κεν ἔπειτα πρὶ ῥέον ὑλύμποιο δισαί-
μην. τὰ δὲ κ' αὖθις μετέωρα πάντα γένοιτο.

Ἰ Περὶ δὲ γῆς ὄντος τῷ αἰέρος, τὸ αἰθέρα ὑψηλότερον εἶναι
φησὶν ὅπως εἰς ἐλάττω ἀναβὰς πρὶ μῆκετον, ἢ τὸ τ' ἐν
ἰδὴ ἀκροτάτῃ πεφυγῇ. δι' ἡέρος αἰθέρι' ἔκειν τὰ δὲ αἰ-
θέρος ἀνωτέρω τὸν ἔρανόν. ὥς οἱ μὲν μάρανται· σιδή-
ρος δ' ὀρυγμαδὸς χάλκεον ἔρανόν. ἵκεν δὲ αἰθέρος
ἀβρυχέτοιο· καὶ ἐπὶ ἐν τούτῳ ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν ἔρα-
νόν, ὑλύμπόν τε καὶ καθαρώτερον τῷ αἰέρος ἀνωτάτω
ὄν. καὶ τὸ μάλιστα ἀπέχον τῇ γῆς, καὶ τ' ἐξ αὐτῆς ἀναθυμιά-
σεων, ὥς ὅλον λαμπρόν φασιν ὀλυμπον προσηγορέω-
σθαι. ἐν οἷς δὲ φησιν ὁ ποιητὴς σαυοικεῖν τῷ Διὶ τὸ ἦραν
ἔσαν ἀδελφὴν, δοκῇ ταῦτα ἀνηγορεύσθαι. ὅτι ἦρα καὶ
νοῆται ὁ αἷρ, ἡ πέρ ἐστιν ὑψὺ καὶ ὕψια, διὸ καὶ λέγει ἡέρος
δι' ἡρὴν πύτνα πρόσθε βαθεῖαν. Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ· ταχέστιν
ἡ πυρώδης, καὶ ἐνθ' ἔσται ὕψια. Ζεὺς δ' ἄλλ' ἔρανόν ὑψὺ
ἐν αἰθέρι, καὶ νεφέλῃσιν· ἀδελφοὶ μὲν ὅν ἐδοξάν διὰ τὴν
συνάφειαν, καὶ τὴν κατὰ τὴν ὁμοιότητα, ὅτι ἅμφω κέφοι,
καὶ κινῆσθαι σαυοικοὶ δὲ, καὶ ὁ μόλεκτροι, ὅτι ἐξ αὐτῶν
συνιόντων, γινώσκειν τὰ πάντα. διὸ καὶ ἐν τῇ ἰδὴ σαυέρ-
χονται· καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας, καὶ τὰ ἄνθη.

Ἱ Ὡς αὐτὸς λόγος ἔχεται καὶ κῆρυκα. ἐν οἷς φησιν ὁ Ζεὺς κρε-
μαῖσθαι πῶ ἦραν, καὶ ἐξάπτεσθαι τῶν ποδῶν αὐτῆς ἀκ-
μονας δύο, ταχέστιν πῶ γῆν, καὶ πῶ θάλασσαν· μάλιστα
ἵνα ἐκείνοις, ἐξεργάζεται τὸ πρὶ σοι χεῖρων λόγον, διὸ καὶ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ὁ ποσειδῶν λέγει αὐτῷ· ῥεῖς γάρ τε κρόνῳ εἰδὼν ἀδελ-
φοί, ὃς τέκε ῥεῖα, ζεῦ, καὶ ἐγὼ, ῥίτατος δ' αἰΐδος ἐνέροι-
σιν ἀνάντων· καὶ ῥιχθὰ δὲ πάντα διδάσαι· ἔκτιστος δ'
ἔμμορε τι μῆς καὶ ὅτι ἐν τῇ τῷ παντὸς νομῇ ζεῦ καὶ
ἐλαχε τῇ τῷ πυρὸς ἑστίαν· ποσειδῶν δὲ πῦρ τῷ ὕδατος,
αἰΐδος δὲ πῦρ τῷ αἰέρος· τῶτον δὲ λέγει ζῶφον ἡερόεντα,
ἐπειδὴ φῶς οἰκῆον ἔκχει, αἰὲρ ὅτ' ἡλίου, καὶ σελη-
νης, καὶ τῶν ἄλλων ἀστρῶν καταλάμπεται.

Τ' ἐτάρη δὲ, κατελέφθη καὶ κοινὴ πάντων ἡ γῆ ἡ ἴδω καὶ τῇ
ῥίτων σοιχείων ἑστίαν κινεῖται ἀπὸ μόνῃ δὲ ἀκίνητος ἡ
γῆ μένει, καὶ τῷ ὀλυμπον προσέθηκεν, εἰ μὲν δ' ὅρος
εἰσιν, ὥς μέρος τῇ γῆς· εἰ δὲ τῷ ἕραν τὸ λαμπρότατον,
καὶ καθαρώτατον, ὥς καὶ ταύτης ἑστίς ἐν τοῖς σοιχείοις
πέμπης ἑστίας· ὅπερ ὤνθησαν τινὲς τῶν ἐνδόξων φι-
λοσόφων· ὥς τε κατὰ τὸ εἶκος κοινὰ ὑπέθετο εἶναι, πῇ
τε γῆν κατωτάτῳ διὰ βαρύτητα, καὶ τῷ ὀλυμπον αἰὼ
τάτῳ ὄντα διὰ κρυφότητα, ὅτι εἰς ταῦτα αἰ μεταξὺ φύ-
σεις, πῇ καὶ καταφέρονται, πῇ δὲ ἀναφέρονται· τῇ ἡ σοι-
χείων φύσεως ἐξ ἐναντίων σωεσώσης, ξηρότητός τε,
καὶ ὑγρότητας, καὶ θερμότητος, καὶ ψυχρότητας, ὅτ'
δὲ τῇ πρὸς ἀλλήλα ἀναλογία, καὶ κρύσεως ἐναπεργα-
ζομένης τὸ πᾶν, καὶ μεταβολὰς μὲν μερικὴς ὑπομε-
νύσης, τῇ ἡ παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδοχομένης, ἐμπεδω-
κλῆς ἐφ' ἣν τὰ ὅλα σωεσάναι ἔτως, ἄλλοτε καὶ φιλότητι
σωερχόμενα εἰς ἐν ἅπαντα, ἄλλοτε δ' αὖτις ἐκτρε-
φούσθαι νέκυος ἀχθῆ· καὶ συμφωνίαν καὶ ἔνωσιν τῇ
σοιχείων, φιλίαν προσαγορεύσας· νέκος ἡ τῇ ἐναντίωσιν.

Τ' ρὸ δὲ τῶν ὁμηρος τῇ φιλίαν, καὶ τὸ νέκος ἀνίσταται,
ἐν οἷς φησιν ἡρὰ παρ' αὐτῷ· εἰμι δ' ὁ φομένη πολυφόρ-
βη πείρατα γαίης, ὡς κινεῖν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μήτερος

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τηθαύτης εἰ μὲν ὁ φόμεν, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

Τοῖσιν δὲ γε καὶ πλὴν ἀφροδίτην, καὶ τὴν ἄρην ὁ μῦθος ἀνίπτεται, τῆς μὲν ταυτὸ δαυαμένης, ὃ παρὰ τῷ ἐμπεδοκλεῖ ἢ φιλία· τὴν δὲ ὃ παρ' ἐκείνῳ τὸ νῆκος· ὅθεν ποτὲ μὲν σωῶσιν ἀμύλοισι· ποτὲ δὲ διαλύονται· ἐλέγχῃ δὲ αὐτὴς ἡλίου, καὶ δεσμοῖ μὲν αὐτὴς ἡφαιστος· λυεῖ δὲ ποσειδῶν· ἐν οἷς δὴ λόγόν ἔστιν, ὅτι ἡ ἔνθεος, καὶ ἡ ξηρὰ ἔστιά, καὶ ἡ ταύτη ἐναντία, ἡ ψυχράτε, καὶ ὑγρά, ποτὲ μὲν σωῶσιν τὰ πάντα, ποτὲ δὲ λύουσιν.

Απολυθεὶ δὲ τούτοις καὶ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς ἐρμηνέον, ὅτι ἐκ τῆς ἄρεος, καὶ ἀφροδίτης σωσιέας ἁρμονία σωῆσιν ἐξ ἐναντίων βαρέων τε, καὶ ὀξείων, κίρναμένων ἀμύλοισι ἀναλόγως· ὅπως δὲ ἀντίκεινται ἀμύλοισι τὰ τῆς ἐναντίας φύσεως τετυχηκότα, ἀνίπτεται αἰεὶ οἰκεν ὁ ποιητής· καὶ ἐν τῇ παρατάξει τῶν θεῶν, ἐν ἡ πεποίθηται τῆς μὲν τοῖς ἔλλησι, τῆς δὲ τοῖς ῥωσὶ βοήθωντας, ἀμνηστικῶς ἐμφαίνων τὰς δαυαμεις ἐκείνων· καὶ τὸ μὲν φοῖβον τῷ ποσειδῶνι ἀντιτάσσῃ, τὸ θέρμην, καὶ ξηρὸν, τῷ ὑγρῷ, καὶ ψυχρῷ· πλὴν δὲ ἀθηνᾶν τῷ ἄρει, τὸ λογιστικὸν τῷ ἀλογίῳ, τὸ τέλει τὸ ἀγχαθὸν τῷ κακῷ· πλὴν δὲ ἦραν τῇ δ' ὀρέμει· τὴν αἰετῇ σελήνῃ· καὶ ὅτι ὁ μὲν, σαθρὸς, ἡ δὲ, πολυκίνητος· τὴν δὲ ἑρμῆν τῇ λητοῖ, ὅτι ὁ μὲν λόγος, αἰετῇ, καὶ μέμνεται· ἡ δὲ λήθη τὸν ἔστιν ἐναντίον· τὴν δὲ ἡφαιστον τῷ ποταμῷ, καὶ τὰ τὸ αὐτὸν λόγον καὶ ὃν τὸν ἡλίον τῇ θαλάσσῃ· θεὰ πλὴν δὲ τῆς μάχης τὸν πρῶτον θεόν, καὶ ἐπὶ τῷ γερνέοντα.

Εκ δὲ τῶν προσημνίων ἅμα, καὶ τῶν ὑποδεικνύς ὁ μῦθος φαίνεται· καὶ ὅτι εἰς τὴν ὁ κόσμος, καὶ πεπρασμένος· εἰ δὲ ἁπείρος ἦν, ἢ καὶ ἀνὰ τὸν ὅλον πέραν ἔχοντα διηρεῖται· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σιμάνῃ τὸ σιωπᾶν· ἡ δὲ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς χρῆται, ἀντὶ τὸ ἐνικῆ τῷ πληθύνει
 τικῶ. σαφέστερον δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐν τῷ ῥ' πρῶτον πείρα
 τα γαίης· καὶ πάλιν ἐν οἷς φησὶν, ὅδ' ἔστι κε τὰ νήματα πεί-
 ραθ' ἵκηται γαίης· καὶ πόντοιο, καὶ ἐν τῷ, ἀκροτάτῃ
 κορυφῇ πολυδράκτος ὑλύμποιο· ὅπως γὰρ ὅτιν ἀκρό-
 τῆς, ἡκεῖ καὶ πέρασ' ὅπως δὲ καὶ πρὶ ἡλίου γινώσκῃ, ὅτι
 ἀδελφον, ὅτινυ κλοφορικὴν ἔχων δαΰαμιν, ποτὲ μὲν
 ὑπὲρ γαίης φαίνεται, αὐθις δὲ ὑπὸ γῆν ἀπέρσι· καὶ τὸ
 τὸ δηλον ποιῇ λέγων, ὧ φίλοι, ὅ γὰρ τοῖς δαδν ὅτῃ ξό-
 φος, ὅδ' ὅτῃ ἡὼς, ὅδ' ὅτῃ ἡέλιος φαεσίμβροτος ἔσ' ὅ
 τὸ γαῖαν, ὅδ' ὅτῃ ἀνείται· καὶ ὅτι αἰὲ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰὼν,
 καὶ διὰ τὸ ὑπὲρ ἰὼν προσαγορεύόμενος ὑπὸ αὐτῆς τῆς
 ποιητῆς τῆν τε ἀνακλὴν ἐκτὲς πρίεχοντος πλὴν γῆν ὑ-
 δαρος, τῆς τε τῆς ὠκεανῶ ποιῆται, καὶ ῥ' αὐτὸν κατὰ δύε-
 ται, δηλοῖ σαφῶς πλὴν μὲν ἀνακλὴν καὶ τῶν τοῖς ἡέλιος
 δ' ἀνόρθεσε λιπὼν πρὶ κεφαλῆα λίμνην ἔρανόν ῥ' πολὺ
 χαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνη· τὸ δὲ δύσιν, ἐν δ' ἔπεσ'
 ὠκεανῶ λαμπρὸν φάος ἡελίοιοι, ἔλκον νύκτα μέλαι-
 ναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσαν.

Δ εἰκνυσι δὲ αὐτὲς καὶ τὸ εἶδος λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς,
 καὶ μέγεθος, οὗ τε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπὲρ ἔχεθε γαῖαν·
 καὶ ἔστι μᾶλλον ἐν τῷ τῷ ἡμῶς δ' ἡέλιος μέσον ἔρανόν
 ἀμφιβεβήκη· καὶ πλὴν δαΰαμιν ἡέλιος, ὅς πάντ' ἐφο-
 ρᾷ, καὶ πάντ' ἐπακνύει· καὶ τὸ ἐμφύχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κε-
 ρήσῃ αὐτὸν προάγει, ἐν οἷς ἀπειλεῖ, δύσομαι εἰς αἶδα,
 καὶ ἐν νεκύεσσιν φάγνῃ· καὶ ἐπὶ τῷ τῷ ὁξέα αὐτὸν παρα-
 καλῇ ἡέλι, ἥτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάγνῃ, καὶ
 θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσαν· ἐξ ὧν δηλοῖ
 ὅτι, ὅτι πῦρ ὅτιν ὁ ἡέλιος, αἷ ἑτέρας κρείσσων ὁσίᾳ· ὅ-
 τι καὶ ἀριστοτέλης ὑπέλαβεν· εἶπε τὸ μὲν πῦρ ἔστιν αὐτὸ

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

φερές, καὶ ἀφυχόν, καὶ ἀδιδάκτῳ, καὶ φθαρτὸν· ὁ δὲ
 ἥλιος κυκλοφορητικὸς, καὶ ἑμψυχος, καὶ αἰθρίας, καὶ
 ἀφθαρτος, καὶ τῶν ἄλλων δὲ τὰ κατὰ τὸ ἔρανον ἀσρων·
 ὅτι ἐκ ἀπείρου ὁ μῆρος ἔχεν, φανερὸν ἔστιν ἐξ ὧν πε-
 ποίηκε· πλησίον δὲ ὕδατος τε, τότε αἰθέρος ὠρίωνος, καὶ
 πλὴν ἀρκτον τὴν ἀστρομενὴν πρὶ τὴν ἀειφανὴ πόλον
 τὸν βόρρον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἀπομένειν τὸν ὀρί-
 ζοντος· ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὅτε μικρότατος κύκλος ἐν
 ᾧ ἔστιν ἀρκτός, καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ ὠρίων στέφεται, ἐν
 τῇ τῆς κόσμου περιφορᾷ, καὶ τὴν βραδείως διόρθον βοῶ-
 τιν ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὸ κατὰ δύσιν, ἔτω πε-
 πτωκὺς θέσει, ὥς τε ὀρθὸν καταφέρεσθαι, καὶ συγκατα-
 δύεσθαι τέσσαρσι ζωδίοις· τὰ πάντων εἰς ὅλην νύκτα
 μβριζομένων ἐξ ζωδίων· εἰδὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τὴν
 ἀσρων θεωρήματα διεξῆλθεν, ὥς ἄρατος, ἢ ἄλλός τις,
 ἐχρήσθαι μάξιμ· ὃ γὰρ τὸ τοιοῦτον προέκειτο αὐτῷ ἐκ ἀγνοῆ-
 δις τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ στοιχεῖα συμπληρωμάτων,
 οἷον σφισμῶν, καὶ ἐκλείψεων·
 Ἐπεὶ γὰρ ἡ γῆ σύμπασα μετέχει ἐν ἑαυτῇ αἰέρος τὸ,
 καὶ πυρὸς, καὶ ὕδατος ὑφ' ὧν καὶ περιέχεται κατὰ τὸ
 ἦθος ἐν βάθει αὐτῆς, σπνίσκονται αἱ μοῖραι πνευματικαί·
 τῆς φασὶν ἐξω καὶ φερομένης κινῆναι τὴν αἰέρα· ἢ
 χθόντας ἢ ἀνοιδάνειν, εἰς τὸ ἐξω βιαζομένης, τὴν δὲ
 νειλεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἐν τῇ τῆς γῆς τὴν θέλασαν αἰτίαν
 εἶναι νομίζουσιν ἐμφοράσασθαι ἐκείνους τὰς εἰς τὸ ἐξω
 διόδους· εἰ δὲ ὅτε ὑποχωρῶσαν αὐτῇ, κατερέπειν τὴν
 γῆς τινὰ μέρη· καὶ τὸ ἢ ὁ μῆρος ἔδωκε, πλὴν αἰτίας
 τῶν σφισμῶν τῷ ποσφῶνι ἀνατίθῃσι, γαιήοχόν τε
 αὐτὴν, καὶ ἐκσίσχονα προσαγορεύων·
 Ἐπεὶ δὲ τὰ πνεύματα ἐν τῇ γῇ καθιερῶνται,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

νινε μίαι συμβαίνουσι, καὶ ζόφοι, καὶ ἀμαυρώσας τῆ
 ἡλίου, σκεπώμεθα εἰ καὶ τὸν σωεῖδε· πεποίηκε μὲν ἅ
 τ' προσδῶνα σείοντα πλὴν γῆν, μετὰ τ' Ἀχιλλέως ἔξο-
 δον ἐπὶ τ' μάχην· προφρήκει ἢ ἐπὶ τῆς προτράϊας,
 ὅποια ἦν ἡ τῆς αἰέρος κατὰσσις· ἐπὶ αὖ τῆς σαρπηδό-
 νος ξύς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοην τανύσας κρατρῇ ὕσμίνῃ·
 καὶ πάλιν ἐπὶ τῇ παρόκλη· ὅδε ποτ' ἠέλιον σόον ἐμ-
 λδουαι, ὅτε σελήνην· ἠέρι ἅ κατέχοντο, καὶ μετ' ὀλίγον
 ὁ αἶας ἄρχεται, ἔνθα πάτερ, ἀγὰρ σὺ εὔσαι ὕπν' ἠέρος ἦ-
 εας ἀχαιῶν· ποίησον δ' αἰθήρην, δός δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέ-
 σθαι· μετὰ ἢ τ' σφισμὸν τῷ πνέματι· ἔξω κατὰσάν-
 τος, σφοδροὶ γίνονται ἄνεμοι, ὅθεν ἠραφισὶν· αὐτὰρ
 ἐγὼ ζεφύριοι, καὶ ὀργέσσα νότοιο εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν
 χαλεπὴν ὀρέσσα θύελλαν· ἔτα τῇ ὑπεραίῃ· ἢ ἀνέμους
 ἢ ἱρίς ἐπὶ τ' πυρὰν τῆς παρόκλη παρακαλεῖ· οἱ δ' ὀ-
 ρέοντο πνοῇ ὑπὲρ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὅπιθεν·
 ἔτως ἢ καὶ τ' ἐκλεψίν τῇ ἡλίου φυσικῶς γινομένην, ὅ-
 ταν ἡ σελήνη ἐν τῇ πρὸς αὐτὴν σωδῶ κατὰ καθετόν
 ὑπελθῶσα ἐπισκοπήσῃ· εἰδὼς φαίνεται· προειπὼν ἅ ὅ-
 τι ἐλεύσεται ὁ ὀδυσεύς, τῷ αὖ φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἑ-
 σταμένου· τὰ τέστιν ὅτε αἶμα παύεται, καὶ ἄρχεται, ὁ μὲν
 σωίσσης τῷ ἡλίῳ τ' σελήνης, αἶμα τῷ ἔλθειν αὐτὸν
 φησὶν ὁ μάντις πρὸς τῷ μνηστῆρας· ἃ δειλοὶ τί κακὸν
 τόδε πάχετε, νυκτὶ μὲν ὕμνων εἰδύσασαι κεφαλαί τε
 πρόσωπά τε νέρθε τῇ γῆν· εἰδῶλων δὲ πλείων πρόθυ-
 ρον, πληγὴ δὲ καὶ αὐλὴ ἱεμένων· ἐρεβός δὲ ὑπὲρ ζόφον·
 ἠέλιος ἢ ἔραν ἔξ ἀπόλωλε· κακὴ δ' ἐπιδέδρο αὖ ἀχλὺς·
 καὶ αἰρέμων δὲ φύσιν ἀκριβῶς κατένόησεν· ὦν πλὴν μὲν
 γένεσιν ἐκ τ' ὕγρων εἶναι· τῷ αὖ ἅ ὕδατος μεταβολή,
 ὡς αἶρα γίνεται· ὁ δ' ἄνεμος, εἶσιν αἰθέρων ἔτα δὲ, ἔθ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμφαίνει, καὶ ἐν οἷς φησὶν, ἀνέμων
 μένος ὑπὸν ἀέντων· πῶς ἡτάξιν αὐτῶν, ὡς ἔχει διέβη
 κέ· σὺ δ' αὖρὸς τε νότος τ' ἐπέσε, ζέφυρός τε δυσαῆς,
 καὶ βορέης ἀβρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων· τύτων
 γὰρ ὁ μῦθος, ἀπὸ ἀνακλῆς ὁρμάται, ὁ δὲ, ἀπὸ μεσημβρί-
 ας· ὁ δὲ, ἀπὸ δύσεως· ὁ δὲ, ἀπὸ ἀρκτῆ· καὶ ὁ μῦθος ἀπὸ πηλιώ-
 της ὑγρὸς ὢν, μεταβάλλει εἰς νότον θβ μὸν ὄντα· ὁ δὲ
 νότος λεπτὸν ὁ μῦθος, ὅς ἐξέφυρον, ὁ δὲ ζέφυρος ἐτι μᾶλ-
 λον λεπτὸν ὁ μῦθος, εἰς βορέαν ἀποκῆθαίρεται· διὸ ὥστε
 ἐπὶ κραπνὸν βορέην, τὰ δὲ κύματα ἄξεν· καὶ πῶς ἀν-
 τίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο· ἄλλοτε μὲν νό-
 τος βορέη προέηκε φέρεσθαι· ἄλλοτε δ' αὖρὸς ξεφύ-
 ρω εἴξασκε διώκον·

Ἡ πίστατο δὲ καὶ κῆνος ὅτι βορέιος πόλος, ὑπὲρ γῆν ἐστὶ
 μετέωρος, ὡς καὶ ἡμᾶς ἔκ ἐν τῷ κλίματι τύτῳ κα-
 τοικῶντας· ὁ δὲ νότιος ἐκ τῆς ἐναντίας βαθὺς· ὅθεν ἐπὶ
 μῦθος τὸ βορέης φησὶ· καὶ βορέης ἀβρηγενέτης μέγα κῦ-
 μα κυλίνδων· τ' ἀνωθεν ἐμπίπυσαν φορὰν τῆς ἀνέμου
 ἐμφαίνει· ὅ δὲ ὡς, τ' ἀπὸ τῆς κοιλότερας πρὸς τὸ ἀνάν-
 τος βίαν· ὅτι δὲ καὶ ἡ τ' ὑετ' γένεσις ἐστὶν ἐκ τῆς τῶν
 ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως, ἐπεδήλωσεν εἰπὼν· κατὰ δ' ὑψό-
 θεν ἦκεν εἶρσας αἵματι μυδαλέας ἐξ ἀβέρος, καὶ αἰ-
 ματοέας δὲ ψιάδας κατέχαιεν ἔραξε· προειρήκει
 ἅ τ' αἶμα κελαινὸν ἐν ῥῶν· ἀμφισχέμανδρον, ἐσκέ-
 δασ' ὀξὺς ἀρης, ψυχὰ δ' αἰθὴς δὲ κατέπληθον· ὅθεν δὴ
 λόγόν ἐστιν ὅτι τὰ ἀναφ' ὀρθοῖα ἀπὸ τ' περὶ γῆν ὑδάτων
 ὑγρὰ ἀναπεφυρμένα τῷ ὑδατι, τοιαῦτα ἀνωθεν κατε-
 νέχθη· τ' δ' αὖτ' λόγος ἔχεται καὶ κείνο· ἡματι δ' ὡρινῶ
 ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὑδάτω· τότε δ' ὁ ἥλιος ἐκ βάθους
 ἡνασπῶν διαξήρατο τὰ γῆς τὰ ὑγρὰ, θαλάσσαν καὶ γαῖαν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἀναφέρει τὰ ἢ ὑπὸ βάρους λάβρα κατὰ ῥήγνυται· αἱ δὲ
 ἐν ὑγρῷ ἀναθυμιάσας, ὑετὸς γεννώσιν, αἱ ἢ ξηραὶ ἀνέ-
 μως· ὅταν ἢ ἐνέθῃ ἀποληφθῇ ἄνεμος, ἔπειτα βία ῥή-
 ξη τὸ νέφος, βροντᾶς, καὶ ἀσραπὰς ἀποτελεῖ· εἴ ἢ ἐκ πί-
 πτοι ἢ ἀσραπῇ, καὶ αὐτὸν ἀφίησιν· ὁ πρὸ ῥόδως ὁ ποιητὴς
 λέγει τὰ τοιαῦτα· ἀσράτας ἢ μετὰ ἄλ' ἐκτυπε καὶ ἐν ἄλ-
 λοις· (ὅδε δ' ἂν μυθὸς βρόντησε, καὶ ἐμβαλεν νηὶ καὶ αὐτὸν·

Θ) εὖς εἶναι πάντων οἵ γε ὀρθῶς φρονέοντες νομίξεσι, καὶ
 πρῶτος ὁ μῆρος· αἱ δὲ μέμνηται τῶν θεῶν λέγων, μά-
 καρ δὲ θεοὶ ῥεῖα ζῶντες ἀθανάτοι καὶ ὄντες, ῥαδίαν· καὶ
 ἀπαυσον ἐχουσι πλὴν τῆς ζῆν φύσιν, καὶ ὀδόνται τροφῆς
 ἧς δῆται τῶν θνητῶν ζώων τὰ σώματα· ὅ γὰρ σῖτον ἐ-
 δασ, ἐπίνουν ἀλθοπα δῖνον· τένε καὶ ἀνάμονές ἐσι, καὶ ἀθά-
 νατοι καλέονται· ἐπεὶ δὲ ἐδείτο ἡ τοίησις θεῶν ἐν ῥήγ-
 των ἵνα πλὴν γνώμην αὐτῶν, ἀπαθήσῃ τῶν ἐν τυχεράνων των
 παραστήσῃ, πρίεθηκεν αὐτοῖς σώματα· ὅθεν δὲ ἄλλο
 σώματος εἶδος ἢ τῆς ἀνθρώπων δικτηκόν ὅτι ἐπιστήμης·
 καὶ λόγῳ, προσεκέσασ' ἐκείων τῶν θεῶν, μετὰ τῆς κοσ-
 μῆσαι μετέθετε, καὶ κάλλει ἅμα καὶ τότῳ ὑπέδειξε,
 τὸ εἰδόντας, καὶ ἀγάλματα θεῶν μετὰ τῆς εἰς ἀνθρώπων
 εἶδος, ἡκριβωμένα ἰδρύσθαι ὑπὲρ τῆς παρέχειν ὑπό-
 μνησιν, καὶ τοῖς ἑλάσσον φρονέουσιν, ὅτι εἰσι θεοί· τῶν
 δὲ πάντων ἀρχηγόν, καὶ ἡγεμόνα τὸν πρῶτον θεὸν νο-
 μιζόντων τῶν ἀρίστων φιλοσόφων ἀσώματον ὄντα, καὶ
 νοήσει μᾶλλον καταληπτόν· καὶ ὁ μῆρος ταῦτα ὑπολαμ-
 βάνων φαίνεται, παρ' ᾧ λέγεται ὁ ὅδε, πατὴρ ἀνδρῶν τε
 θεῶν τε· καὶ ὧ πάτερ ἡμέτερε κρονίδι ὕπατε κρείον-
 των· καὶ αὐτὸς μὲν ὁ ζῶς φησιν· ὅσον ἐγὼ πέριτ' εἰμι
 θεῶν πρίτ' εἰμ' ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἀθηνᾶ πρὸς αὐτόν· οὐ νυ
 καὶ ὑμῖς ἴδμεν, ὅτοι αἰένος ἔκ ἐπιεκτόν· εἰ δὲ δῖ καὶ

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

τὸ ζῆτῆσαι, εἰ νοῦν ἢ πίστιν τὸν θεόν, ἢ ἀντικρυσ
 αὐτὲς ἐν ποιήσει πολὺ τὸ μυθῶδες ἐχέσῃ. ὁ μὲν δὲ ἐστὶ
 κῆτα μαθεῖν, ἐν οἷς φησὶν· αὐρεν δ' αὐρύοπα κρονίδην ἄ-
 τρ' ἢ ἰδμεν ἄλλων· κ, ἐν οἷς αὐτὸς λέγει· αἴψ' ἦτοι αὐτὸς ἐγὼ
 ἀδυέω πῦρ καὶ ἑλύμποις ἡμενος, ἐν δ' ὁρῶν φρένα τέρ-
 φομαι· ἢ ἂ μόνωσις αὐτῇ, καὶ τὸ μὴ κῆτα μινύειν τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς ἐαυτὸν, αἴψ' αὖ χαίρειν ἐαυτῷ σωόντα, καὶ
 χρώμενον ἢ συχίαν ἄγοντι, καὶ αἰεὶ διακοσμεῖντι τὰ
 πάντα, πῶς τὸ νοῦν θεῶ φύσιν παρίστησιν· οἷδε δὲ ὅτι
 οὗτος ἐστὶν ὁ θεός· ὁ πάντα ἐπιστάμενος, καὶ διέπων τὸ πᾶν·
 φησὶ γὰρ ὁ ποσειδῶν· ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁ μὲν γένος
 ἢ δὲ γε πάρι· αἴψ' αὖ πρὸς ἐγγόνει, καὶ πλήρη αἴψ'
 φησὶ καὶ τὸ πολλὰ κίς, ἐν δ' αὐτὰ ἀλλ' ἐνόησε· τὸ σημάει
 νη ὅτι αὐτὸς διανοεῖται.

Τῆς δὲ τὸ θεῶ διανοίας ἐχεται, καὶ ἡ πρόνοια, καὶ ἡ μαρ-
 μένη, πρὶ ὧν ῥηνται λόγοι πολλοὶ παρὰ τῆς φιλοσό-
 φοις· τῶν δὲ πάντων τὰς ἀφορμὰς ὁ μῆρος παρέχε-
 τὰ μὲν τῆς προνοίας τῶν θεῶν τί αὖ καὶ λέγοι τίς, ὅπως
 διὰ πάσης τῆς ποιήσεως ὁ μόνον πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν
 ἀνθρώπων διαλέγονται, αἴψ' αὖ κῆτα βάντ' ἐπὶ πᾶν
 γῆν, τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλῶσιν· ὁλίγα δὲ παραδείγματα
 ἐνεκὸς θεασώμεθα ἐν οἷς ἐστὶν ὁ εὖ λέγων πρὸς τὴν ἀδελ-
 φόν, ἐγὼ οὐκ ἐπιστάμεν ἐμὴν ἐπὶ σῆθεσι βυλὴν, ὧν ἐνεκὸς
 ξυώχρη, μέλασί μοι ὁ λυμένονί πρ'· καὶ ἐν ἄλλοις, ὡς
 πόποι, ἢ φίλον ἄνδρα διωκόμενον πρὶ τείχεος ὀφθαλ-
 μοῖσιν ὁρῶμαι, ἐμὸν δ' ὁλοφύρεται ἦτορ.

Ἐπεὶ δὲ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ φιλόανθρωπον ἦθος
 ἐμφαίνῃ εἰπὼν, πῶς αὖ ἐπειτ' ὀδυσηὶς ἐγὼ θεοῖο λαβοί-
 μην, ὅς πρὶ αὐτὸν ἐπὶ βροτῶν, πρὶ δ' ἰβ' ἀθεοῖσιν ἀβα-
 τῆτοισι δέδωκε, τοὶ ἔρανον αὐρὸν ἔχουσιν, ἐν οἷς ὁρᾷ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἔστιν ὅτι ἐπίνευσεν τὸν ἄνδρα πρῶτον ἐπὶ τῷ νῦν ἔχον·
 αὐτὸν ἔπει τῷ σέβῳ θεῶν πῶς ἡ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ὁμιλῶντας, καὶ συμπονεῖντας ποιῇ τὰς θεῶς ἐν
 πολλοῖς ἐστὶ κατὰ μαθεῖν ὡς πρὶ καὶ πᾶσι ἀθηνῶν, ποτὲ δὲ
 τῷ ἀχιλλεῖ. αἶψά δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ τὸν ἐρμῆν τῷ πριά-
 μῳ, καὶ αὖ πάλιν τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ θόλῳ. ἡ δὲ τὰς θεῶν τοῖς
 ἀνθρώποις παραστατεῖν οἶεται. φησὶ γὰρ καὶ τε θεοὶ εἰσι
 νότῳ ἀγορᾶ ποῖσι παντοῖσι τελέθοντες ἐπισφωρῶσι
 πόλιν, ἀνθρώπων ὕβριν τε, καὶ ἀννομίην ἐφορῶντες
 πῆς ἡ προνοία τῶν θεῶν. ἰδίον ἐστὶ τὸ βύλεσθαι δικαίως
 τὰς ἀνθρώπων βίαν. καὶ τὸ φησιν ὁ ποιητὴς ἐναργέστα-
 τὰ ἔσθ' ἔργα θεοὶ μάχες φιλέουσιν. ἀλλὰ δὲ
 κινὴν τίθει, καὶ ἄσιμα ἔργα ἀνθρώπων. καὶ ὅτε δὴ τὸ
 ἀνδραγι κοτεσάμηνος χαλεπήνῃ οἱ βίην ἀγορῇ σκο-
 λίας κρύνωσι θέμιστας. ὡς πρὶ τὰς θεῶν προνομή-
 νες τὸ ἀνθρώπων εἰσαγγέλλω καὶ τὰς ἀνθρώπων μεμνη-
 μένες αὐτὴν ἐν πάσῃ τύχῃ, καὶ ὁ μὲν ἀνδρῶν στρατηγὸς
 φησὶν ἔλπομαι ἐν χόλῳ διὰ τ' ἄλλοισι τε θεοῖσιν ἐ-
 ξελάαν ἐνθέειν δὲ καὶ ἀσκηρασιφορήτης ὁ δὲ κινδυνού-
 ων. ζῶν πάτρ' ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος ἡγας ἀχαιῶν. καὶ
 πάλιν ὁ μὲν κατείνασεν, ἐπειδὴ τὸν ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι
 ἔδωκεν. ὁ δὲ θνήσκων, φράζεο νῦν μή τοι τι θεῶν μή-
 νιμα γένωμαι. πόθεν οὖν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν ἐρημένων
 ἐστὶ τὸ δόγμα ἐκείνο τῶν πωϊκῶν;

Τὸ δὲ ἓνα μὲν εἶναι τὸν κόσμον, συμπολιτεύεσθαι δὲ ἐν
 αὐτῷ θεῶν καὶ ἀνθρώπων δικαιοσύνης μετέχοντας φύσει
 καὶ ἃ ὅταν εἴπῃ. ξύς δὲ θέμισ' ἐκέλευσε θεῶν ἀγορήν
 δὲ καλέσασθαι. τίπτε αὐτὸν ἄρτι κέραινε θεῶν ἀγορήν δὲ κα-
 λεύειν ἢ τι πρὶ ῥῶων, καὶ ἀχαιῶν μερμηρίζεις. τί ἄλ-
 λου ποδείκυσιν, ἢ ὅτι νόμῳ πόλεως ὁ κόσμος διοικεῖ;

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ται· καὶ προβυλόνται οἱ θεοὶ ἐξάρχοντες τῶν θεῶν τε,
καὶ ἀνθρώπων παρόντες·

Τὴν δὲ πρὶ τῆς ἐμαρμένης δόξαν, δεικνυσὶν ἐν ἐκγόνοις
σαφῶς, μοῖραν δ' ἂν τινά φημι πεφυγμένον ἐμμεναὶ ἀν-
θρώπων, ὃ καὶ κόν, ὃ ἢ καὶ ἐσθλόν, ἐπὶ τὰ πρῶτα γένεται·
καὶ ἐν οἷς ἄλλοις κραταῖος τ' αἰάμιν τ' ἐμαρμένης, ἡ γὰρ
ταὺ μὲν τοι καὶ αὐτὸς ὡς πρὶ καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δοκιμώτα-
τοι τῶν φιλοσόφων, πλάτων, καὶ ἀριστοτέλης καὶ θεόφρα-
στος ὅτι πάντα καὶ ἐμαρμένην παραγίνεσθαι, ἀλλά τι
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὧν ὑπάρχει καὶ τὸ ἐκεί-
σιν· τὸ γὰρ δὲ πως σαυάπειν τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν
τίς πράξας ὃ βύλεται, εἰς ὃ μὴ βύλεται, ἐμπίσῃ· καὶ
ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς διδῆλωκεν· ὥς τε, καὶ ἐν ταῖς
δοχαῖς ἐκτέρας τῆς ποιήσεως· ἐν καὶ τῇ ἱλιάδι λέγων
πῶς ὀργὴν τῶ ἀχιλλέως αἰτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν ἐλλή-
νων γένεσθαι· καὶ τό τε πῶς δῖος βῆλῃσιν ἐκ τελεσθῆναι·
ἐν δὲ τῇ ὀδυσσεύς τῆς ἐταίρου τ' ὀδυσσεύς διὰ πῶς αὐ-
τῶν ἀβυλίαν ὀλέθρῳ πρὶπεσθῆναι· ἐξήμαρτον γὰρ ἀφ' αὐ-
τῶν τῶν ἱβῶν τῶ ἡλίου βοῶν, ἐξ ὧν ἀποχέσθαι αὐτῶν·
καὶ ἃ ἦν προειρημένον, τὰς δὲ καὶ καὶ ἀσινέας ἐάσης, νό-
σου δὲ μέδῃαι καὶ κενεῖ τ' εἰς ἰθάκην καὶ καὶ πρὶ πάχον
τὸ ἵκιοσθαι· ἐπὶ δὲ σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι ὅλε-
θρον· ὥς τὸ καὶ μὴ ἀδικῆσαι, ἐπ' αὐτοῖς· τὸ ἢ ἀδικῆ-
σαντας ἀπολέσθαι, ἐκ τῆς ἐμαρμένης ἀκόλῃσιν ἦν·
ἐνέστι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν·
ὃ πρὶ ἐν τῷ παρίσσειν ἐνθα, δὲ καὶ δύστηνος ὑπὲρ μό-
ρον ὦλετ' ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶ-
πις Ἀθήνη· ἀμφοτέρησι δὲ χρὸν ἐπεαυνέχους λάβε-
τέρης, τῆς ἡγετοῦ σενάχων, εἰς μέγα καὶ μακρὰ παρήλθει·
ἐν ταῦτα γὰρ ἐκ τ' ἐναντίον κινδυνεύων ὑπὸ τύχης ἀπο-
λέσθαι,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

λέσθαι, ἐκ προνοίας ἐσώθη.

Κ αθάτρε ἢ πρὶ τῶν θεῶν πολλοὶ καὶ ποιηταὶ παρὰ τοῖς φι-
λοσόφοις τὰς πλείους ἀφορμὰς ἐξ ὁμήρου λαβῶσιν, ὅτε
καὶ πρὶ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων, ὧν πρῶτον πρὶ τῷ
ψυχῆς πρᾶσώμεθα. καὶ ἰδοὺ δὴ τῶν δογμάτων, πυθαγό-
ρος καὶ πλάτωνος γενναυότατόν ἐστι, ὅτι εἶναι τῷ ψυχὴν
ἀθάνατον, ἢ καὶ πρὸ τῶν λόγων προστίθουσιν ὁ πλάτων. τίς
δὲ τὸ πρῶτον ἀνέφνησεν; ὁ μηροεῖπων ἄλλα τε, καὶ
ταῦτα. ψυχὴ δ' ἐκ βεθέων πλάμενη, αἰδώς δὲ βεβήκει,
εἰς τὸ αἰεθλόν, καὶ ἀόρατον. εἴτε αἶρα θεὸς τίς, ἢ τε ὑπόγει-
ον τόπον. καὶ ἐν μὲν τῇ ἱλιάδι ποιεῖν τὸ παρόκλη-
ψυχὴν ἐφισταμένην κοιμωμένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ. ἦλθε δ'
ἐπὶ ψυχὴ παρόκλητος Δειλοῖο. καὶ λόγος αὐτῷ πρὶτί-
θουσιν. ἐν οἷς καὶ τὸ λέγει. πηλὴ με εἴργουσι ψυχὰς εἰδω-
λα καὶ μόντων. ἐν δὲ τῇ ὀδυσσεύῃ δὲ ὅλης τῇ νεκρῶσιν
ἄλλο, ἢ τὰς ψυχὰς δεικνύσι μετὰ θάνατον διαμενε-
σας, καὶ φθεγγομένας ἅμα τῷ πῖναι τῷ αἵματος. καὶ ἔ-
περ ἡδεῖ ὅτι τὸ αἵματι νομῇ, καὶ βροφῇ ὅτι τὸ πνέματι.
τὸ ἢ πνέματι. ἐστὶν αὐτὴ ἡ ψυχὴ, ἢ ὄχημα τῇ ψυχῆς.
Ε νὰρ γὰρ εἰς τὴν καὶ κείνο ἀπέφηνεν, ὅτι τὸ ἀνθρώπον ὅστις
ἄλλο, ἢ τῷ ψυχὴν νομίζει. ἐν οἷς λέγει. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυ-
χὴ θιβαῖα τρεσῖα, χύσειον σκῆπτρον ἔχων. ἐπίτη-
δες γὰρ ἅπασαν τῆς ψυχῆς ὀνόματι εἰς τὸ ἄρρενικὸν
μετέβαλεν, ἵνα δείξῃ ὅτι ἡ ψυχὴ ἦν ὀτρεσῖα. καὶ ἐν
τοῖς ἐξῆς πάλιν τὸν δὲ μετ' ἑσπέρην βίην ἡρακλεῖδῃ
ἠν εἰδωλον. αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι. καὶ τὸ ἐν τούτοις
πάλιν εἰδῶσεν, ὅτι τὸ ἰδοὺ εἰδῶλον, ὅπρ' ἦν ἀποπε-
τασμένον τῷ σώματι. ἡκέτι τῆς ἐκείνου ὕλης ἐφελ-
κόμενον ἐφάνταζεν. τὸ δὲ καταρῶταρον τῆς ψυχῆς
ἀπελθὼν αὐτὸς ἦν ὁ ἡρακλεῖδης.

ΕΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Οὐδὲν κ' ἐκείνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις ὅτι εἶναι τὸ σῶμα ἴσθ' ὅτι πόν τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμωτήριον· κ' τὸ δὲ ὁ μῆρος πρῶτος ἐδήλωσε· τὸ μὲν γὰρ τὸ ζώντων ἀπὸ δὲ μᾶς προσσχορεύς, ὡς ἐν τούτοις· ὁ δὲ μᾶς ὁ δὲ φύειν, καὶ δὲ μᾶς δ' ἡ ἴκρ' ἡ καὶ κ' ἡ τοῖς ἐμὴν ἄρετ', εἰδός τε, δὲ μᾶς τε· τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, ὅθεν ἄλλο, ἢ σῶμα καλεῖ· ὡς ἐν τούτοις· σῶμα δὲ οἷον δ' ἐμὸν δόμῃσαι πάλιν, κ' σῶμα τ' ἀμειδιὰ κείται ἐν μεγάροις ὁδυσῆος· κ' σῶμα γὰρ ἐν κίρκῃς μεγάρω κατελείπομην ἡ μῆς· τὸ γὰρ αὐτὸ ζώντος καὶ τὸ ἀνθρώπου δεσμός ἦν τῆς ψυχῆς· τελευτήσαντος δὲ, ὡς περὶ σῆμα κατελήπτεται·

Τὸ γὰρ δὲ ἔπεται κ' ὁ τὸν δόγμα τὸ πυθαγόρειον· τὸ μεταβαίνειν τὰς ψυχὰς τῶν τελευτήσαντων εἰς ἑτέρας σωμαμάτων ἡ δὲ αὐτὴ δὲ τὸ τὸ μῆρος διανοίας ἐκτός ὄν· ὁ γὰρ ποιήσας καὶ τὸ ἐκτορα τοῖς ἑπτοῖς διαλεξιόμενον, κ' τὸ ἀντίλοχον· καὶ αὐτὸ τὸ ἀχιλλέα, καὶ μὴ ὅτι διαλεξιόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀκύνοντα, καὶ τὸ καὶ πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν οἰκίων ἐπιγινώσκοντα τὸν ὁδυσέα, τὸ ἄλλο, ἢ τὸ κοινωρίαν τὸ λόγῳ, καὶ συγγένειαν τὴν ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, κ' τῶν ἄλλων ζώων παρίσσει· καὶ οἷα βῆς τὴν ἡλίαν καταφρόντες, κ' ἐν τούτων ὁλέθρῳ πρίπτεσόντες, ἐλέγχουσιν, ὅτι ὁ μόνον βόες, ἀλλὰ κ' πάντα τὰ ἄλλα ζῶα ὡς τὸ αὐτὸ φύσεως ζωτικῆς μετέχοντα, τι μᾶται ὑπὸ τῶν θεῶν· κ' τὸ μεταβάλλειν ἢ τὸ ἐταίρους τὸ ὁδυσέα εἰς σύας, κ' τοιαῦτα ξῶα, τὸ ἀνίηται, ὅτι τὸ ἀφρόνων ἀνθρώπων αἱ ψυχὰς, μεταλλάτθουσιν, ὅς ἐστιν σωμαμάτων θηριωδῶν ἐμπεσῆσαι εἰς τὸ τὸ παντὸς ἐγκύκλιον πρίφοραν, ἢ κίρκην προσσχορεύς· κ' κατὰ τὸ εἶκος ἡλίαν πᾶς δ' αὐτοῖς ἴδεται οἰκῆσαι ἐν τῇ αἰετῇ νήσῳ ταύτην ἢ ἀπὸ τῆς αἰετῆς, κ' ὁδύρεσθαι τὸν ἀνθρώπου ἐπὶ τοῖς θανάτοις
(καὶ κληκεν·

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

Ο δὲ ἑμφρων ἀνὴρ αὐτὸς ὁ δὲ δουρὶς ἐκ ἑταβῆ τ' τοιαύτης
μεταβολὴν παρὰ τῆς ἐρμῆς τέστι τῆς λόγῃ τὸ ἀπαθὲς
λαβὼν αὐτὸς δὲ ἔτος, κ' εἰς ἄλδ' ἐκτείσιν, ὡς πρὶ εἶναι
λέγων χωρὶς ἔιν τ' ψυχὴν ἀπὸ τ' σώματος· κ' θεατὴς τῶ
χῶν τ' τε ἀγαθῶν, κ' φάτων γιγνόμενος· αὐτὸς ἢ τ' ψυ-
χὴν οἱ πωτικοὶ ὀρίζονται πνῦμα συμφυὲς, καὶ ἀναθυ-
μίαςιν ἀσθητικὴν ἀναπλομένην ἀπὸ τ' ἐν σώματι ὑ-
γρῶν, ὁ μὲν ἄκοιτις ἴσταντ' ἐκ λέγοντι, εἰσὶν αὐτὸ μὴ
ἐν σῆθεσι μένη· καὶ πάλιν, ψυχὴ ἢ κατὰ χθονὸς ἢ ὑπὲρ
καπνὸς ἐν οἷς τὸ μὲν ζωτικὸν πνῦμα ἄτε ἐνιμον ἀπὸ
τιδιδῶν· ἢ κατὰ σβεννύμενον ἦδη, καὶ πνῦ ἀπὸ κατὰ
καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τῆς πνύματος ὀνόματι κ' ἐχρηται ἐπὶ
αὐτῆς· ὡς ἔπων, ἐμπνέουσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
καὶ θυμὸν ἀποπνέων· καὶ ἦ δ' ἐπὶ τῷ ἀμπνυρ, καὶ ὅς
φρένα θυμὸς ἀγέρθη, τέστι τὸ πνῦμα διεπαρμένον
σιωλέξαρ· καὶ αὐτὸς δ' ἀμπνύθη· παρὰ ἢ πνοιὴ βο-
ρέαυ, ζώρη ἐπιπνέουσα καὶ κῶς κεικφιοτάθυμὸν· ἢ
ἢ λειποθυμῶν τὸ πνῦμα ῥιπίσασα ἢ ἔξωθεν πνοιὴ
συμφυὲς ἔσα, ζῶντα αὐτὸν κατέστησε· σιωαίρεται δὲ
τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτὸς πνύματος τῷ τῆς ψυ-
χῆς ὀνόματι κ' ἐχρηται ἔπων, ἢ καὶ μάλα φύξασα,
βύλεται γὰρ εἶπεν ἀντιπνύσασα.

Πλάτων δὲ, καὶ Ἀριστοτέλης τὴν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι
ἐνόμισαν· ἀλλὰ δὲ πρὶ σώμα ἔχει· καὶ τῆς ὡς πρὶ ὁ χῆ-
μας δῖσθαι· διὸ καὶ ἀπαλλασσόμενην τῆς σώματος,
τὸ πνυματικὸν ἐφέλκεσθαι πολλάκις καὶ θάπρ ἐκ μα-
γῆον, ἢν ἔχει τῷ σώματι μορφὴν διαφυλάσσον· ὅπως
ἐν καὶ ὁ μῆρος ὁ δαμῶ τῆς ποιήσεως ὀρεθήσεται σῶ-
μα τ' ψυχὴν καλῶν, ἀλλὰ τὸ ἐσπεριμένον ψυχῆς ἀπὸ τῆς
τῷ τῷ ὀνόματι προσαγορεύ, ὡς καὶ τινων ἐν τοῖς πρὸ

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

θεν ἐμνημονόσα μὲν σῆς ἢ ψυχῆς ἐχέσης, ὡς καὶ τοῖς
 φιλοσόφοις δοκεῖ, τὸ μὲν λογικὸν ἐκιδρυμένον τῇ κε-
 φαλῇ, τὸ ἡ ἀλογον, καὶ τὰ τε, τὸ μὲν θυμικὸν ἐνοικῶν τῇ
 καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, ἐν τοῖς πρὶ τῇ γαστέρᾳ, ἅρ-
 ᾧ δὲ πρότερος ὁ μῆρος εἶδε τὸ τὸ τε διαφορὰν ὡς ἐποίη-
 σεν, ἐπὶ μὲν τῆ ἀχιλλέως, τὸ λογισμὸν τῷ θυμῷ μα-
 χόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοόμενον, ἢ ἀμαίεσθαι
 τὸν λευπηκότα, ἢ παῦσαι τὸν χόλον· ἐὼς δὲ ταῦθ' ὤρ-
 μαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν· τὰ τεστὶ τὸ φρόνη-
 σιν, καὶ πῶς ἀντικειμένην αὐτῷ θυμικὴν ὀργήν, ἥς τὸ
 φρόνησιν ἐπικρατέσαν πεποίηκε· τὸ γὰρ αὐτῷ ἢ ἐπι-
 φάνηται τῆς ἀθηνᾶς βύλεται· καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιεῖ τὸ λο-
 γισμὸν τῷ θυμῷ παραινῶντα· καὶ ὡς πρὸ ἄρχοντα τῷ
 ὑποτεταγμένῳ κελεύοντα· τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ καὶ
 τρὸν ἄλλό ποτ' ἔτλης· καὶ πολλάκις καὶ τῷ λογισμῷ
 πείθεται τὸ θυμὸν μὲν, ὡς ἐν ταῖς τοῖς· ὡς ἐφατ' ἐν σῆθεσι
 καὶ θαπτόμενος φίλον ἢ παρ· τῷ δ' αὐτ' ἐνπέσει κραδίη
 μένε τετληκῆς· ὁ μὲν δὲ καὶ τὸ λυπέμενον, ἀμὰ τὰ
 μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ, θυμὸν ἐν
 σῆθεσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη· ἐνίοτε δὲ πρὶ γε-
 νόμενον τὸν θυμὸν τῆ λογισμῷ παρίσταν· ὅπερ καὶ
 ἑταίρων, ἀμὰ φέγων φανερὸς ἔστιν, ὡς ὁ νέτωρ τῷ ἀγα-
 μέμνονι τὸ εἶς τὸ ἀχιλλέα ὕβριν ὀνειδίζων φησὶν· ἔτι
 καὶ ἡ μέτρησεν νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπε-
 μυθεόμην· σὺ ἢ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ ἔξασ' ἄνδρα φέ-
 ρισον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, ἠτίμησας· ὁμοία δὲ
 πύτοις καὶ ὁ ἀχιλλεὺς πρὸς τὸ αἶαντα λέγει· πάντα τί μοι
 κατὰ μοῖραν εἰσὼ μυθήσασθαι· ἀμὰ μοι οἰδάνετα
 κραδίη χόλῳ, ὅππότε ἐκείνη μνήσομαι, ὅς μ' αἰσούφη-
 λον ἐν ὀργαῖσιν ἔρεξε· ἔγω δὲ καὶ τὸ φόβον ἔστιν ὅτε

ὁ λογισμὸς ἐξίσταται· ὅπν' ἐκτωρ καὶ διανοεῖται ὑποστῆ
ναι τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς μάχην· βέλτερον αὐτ' ἔριδι
ξυλαυνέμεν· ὅππ' ἰτάχιστα ἔειδομεν ὁ ποτέρῳ κεν ὀλύμ
πιος ὄχος ὀρέξῃ· εἴτ' ἀναχωρῇ πηισίον γενομένη τῷ
Ἀχιλλεύῳ· ἐκτορα δ' ὡς ἐνόησεν, ἔλε βρόμος, ὅτε παρ' ὅ
τλη αὐτὸν μένῃν· ὁπίσω δὲ πύλας λίπε· βῆ δ' ἠφοβηθῆς.
Εἰσι δὲ καὶ κείνο δῆλον, ὅτι τὰ πάθη περὶ τὴν καρδίαν
σωτήσιν, ὁρῶν καὶ ὅτως, καρδίῃ δὲ οἱ ἐνδον ὑλάκτῃ·
λύπην δ' ἢ τέο μέχρις ὁδυρόμενος, καὶ ἀχέων σὴν ἐδιδε
καρδίην· τὴν φόβον, καρδίῃ δὲ μοι ἐξωσθεῶν ἐκθρῶ
σκε· προμείει δ' ὅππ' ἀνιδίμα γῆα· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ λό
γον ὡς πρὸ φόβον, ὅτω καὶ θάρσος πρὶ καρδίαν ἀπο
φαίνει· καρδίῃ ἄλλη κεν πολεμίζῃν, ἠδὲ μάχεσθαι·
ἐκ δ' ἢ τὴν εἰρήμην, ἔδοξε τοῖς πωτῆκοις τὸ ἡγεμονικὸν
εἶναι πρὶ καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, ὅπως περὶ
γαστέρα ἐν πολλοῖς διασαφῆ, καὶ ἐν ταῖς ἀνὰ μέγα γαστρί
θρῶναι κακοεργὸς, καὶ γαστέρα δ' ὅπως θῆν ἀποκρίψαι
μεμαῖαν· καὶ τὰς αἰτίαις δ' ἢ περὶ τὸ θυμικὸν μέρος
τῆς ψυχῆς, φύσεις συμβαινύσας κατὰ τὴν καὶ ὁρῶν ὑπὸ
λύπης ἐγγινομένην, ζέσιν δὲ τινὰ τῶ ἀίματος, καὶ τῶ ἐν
αὐτῷ πνύματος ὅσαν ἐμφάνων, ὡς ἐν ταῖς ἀχνύμε
νος, μένεος ἢ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί τιμπλάντ,
θαυ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετώοντι εἴητην· μένος παρ' τὸ
πνύμα προσαγορεύειν εἴοικε· τὸ δὲ ἐγγίναται, καὶ φλέ
γεσθαι ἐπὶ τὴν θυμικὴν οἶεται· πάλιν δ' αὐτὸ τὴν φθ
βημένων πνύμα συχρόμενον, καὶ καταψυχόμενον,
τὰς φρίκας, καὶ τὴν βρόμος ποιεῖ, καὶ τὰς ὠχρώσεις ἐν
τοῖς σώμασι· πάντα δ' ταῦτα συμβαίνει ὑπὸ φύσεως·
ἠδὲ ὡς χρόνης, ὅτι τῶ θερμῷ σωρέχοντος εἰς τὰ μέ
σα, τὸ ἔρυνθος ἀπολείπει τὴν ἐπιφάνειαν· ὅτ' ἢ βρόμος, ὅτε

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ὅτι πηγνυμένα τὸ ὕγρὸν αἰετίζετο· πηλόμενοι οὖν
 πάντα ἐν ταῦτα σαφῶς σημαίνει ὁμηρος φησὶ
 τὸ χλωροῦ παλὶ δείξ, καὶ χλωρὸν δέος ἤρει· καὶ φρομέει ὁ
 ποφάδι μαχίῃ· καὶ ὡς φάτο, σὺν ἡ γέροντι νοὸς χύρ· δὲ
 διε δ' αὖν ὧς· ὁρθαὶ ἡ βίχες ἔσαν ἐλὶνα μπόισι μέλειαν

Κ ατὰ ταῦτα οὖν καὶ τὸ ἐφοβήθη· εἰρήνησε λέγει, καὶ τὸν φό
 βον κρυφόντα προσαγορεύει· ἐκ ἧς ἐκιντὶς, θαλπορὴν
 τὸ θάρσος, καὶ πλὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα τὰ μὲν ἐν φαύλῃ πά
 θῃ τὴν διακρίεται τὴν πρόπον· πάλιν δὲ τῶν πρὶ δ' αἰ
 ποτέλην ἀπειρὰ πάθῃ ἡ γνυμένων τὴν νέμεσιν, καὶ τὴν ἔλεον·
 τὸ δὲ τὴν ἀγαθὴν δάκνεται ἐπὶ τοῖς πλησίον, εἰ παρ' αἰ
 αν οὐτυχεῖσι, νέμεσις καλεῖται· τὸ ἡλυπείσθαι, εἰ παρ' αἰ
 ξίαν δυστυχῶσιν, ἔλεος λέγεται, ταῦτα καὶ ὁμηρος προ
 σήκειν τοῖς ἀγαθοῖς νομίζῃ, ὅτι καὶ τῷ διὸ ἀντιθέσιν
 αὐτά· ποιεῖ δ' ἄλλα τε, καὶ ταῦτα αἰαντος δ' ἀλέεινε μά
 χην τελαμονιάδαο, ἵδμε γὰρ οἱ νεμεσῶν ὅτ' ἀμύνοιο
 φωτὶ μάχιστο· καὶ ἐν ἄλλοις, πάλιν οἰκτερεῖ τὸν αὐτὸν
 τρόπον διωκόμενον πρὶ τείχεος.

Γ ρὶ δὲ ἄρετῃς, καὶ κακίας φυγῆς, ἢν ἔχει δόξαν ὁ ποιη
 τὴς ἐν πολλοῖς παρίσησιν· ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν τί τῆς φυγῆς
 βορὸν, καὶ λογικόν ἔστι, τὸ δὲ ἄλογον, καὶ ἐμπαθές, καὶ
 διὰ τὸ μέσος θεῶν, καὶ θηρίων γέγονεν ἄνθρωπος· πλὴν τῷ
 ἄκραν ἄρε πλὴν, θεῶν ἡγεῖται· πλὴν δὲ ἄκραν κακίαν, θηρίω
 δ' ἄν· ὡς ὕπερον ἄριστοτέλης ἐνόμισε, καὶ ταῦτα ἐμφα
 τίξει ἐν ταῖς ὁμοιώσεσιν· αἰετὶ δὲ τὸ ἀγαθὸς ὀνομαζέσθαι
 δῆς, καὶ διὸ μῆτιν ἀτάλαντον· τῶν δὲ φαύλων τὴν μὲν
 δειλὴν, φουξακινῶς ἐλάφοισιν εἰκάζει, καὶ προβάροις ἀση
 μάντοισι, καὶ λαγωῖς διωκομένοις· ἐπὶ δὲ τῶν προπε
 τῶς, καὶ ἀνοήτως ὁ τὸ ὀρθῆς φρομένω φησὶν, ὅτ' οὐκ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

παρδάλιος τόσσον μένος, ὅτε λέοντος, ὅτε σὺν δὲ κέπρω
 τ' ὀλόφρονος, ὅτε μάλιστα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι παρὶ θεῶ
 νεῖ βλεμειάνει, ὅσσον πάνθ' ἔσθ' εὐμμελίαι φρονέει
 σι τὰς δὲ λιπυμένων ἐμπαθέερον ὀδυρμὸς ἀηδό-
 νων φωναῖς ἀπεικάζει τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος
 πετεινὰ γενέσθαι· οἱ μὲν οὖν παῖδες, τὴν δ' ἄρετὴν τίθεν-
 ται ἐν τῇ ἀπαθείᾳ, ἐκγόνοις ἐπόμοιοι, ἐν οἷς πᾶν πάθος
 μα ἀναιρεῖ λέγων παρὶ μὲν λύπης· ἀλλὰ γὰρ τὸν μὲν κα-
 ταθάπην, ὅς κε θάνησιν ηλιάθυμὸν ἔχοντασ· ἐπ' ἡμᾶ
 τι δακρύσαντας, καὶ τίπτε δαδάκυσσαι παρὸ κλέης ἡ
 τε κέρη· περὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἔρις ἔκτε θεῶν, ἐκτ' ἀνθρώ-
 πων ἀπόλοιτο· περὶ δὲ τὸ φόβον, μή τι φόβον δ' ἀγόρευε
 ἐπ' ἧ δὲ σε πεισέμεν οἶω, καὶ ὅς δὲ κεν ὑμῶν βλήμε-
 νος, ἢ ἐτυπείσθαι θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσση, τεθνήτω·
 ὅπως καὶ προκλάδουσι εἰς μονομαχίαν ἀφόβως ὅποι
 κύνες, καὶ πλήεις ἀνθ' ἐνὸς ἀνίστανται· καὶ ὁ τε βρωμένος,
 ὅστις ἦσαν ἔχει τ' ἰσχυρὸς παρὰ μένον ὡς πεφισι· νῦν
 δὲ μ' ἐπιγμάψας τάρσῳ ποδὸς ἀνέχεαι αὐτῶς· καὶ πᾶς
 ὁ γενναῖος ἀπεικάζεται λέοντι, ἢ κέπρω ἢ χεῖ μάργῳ ἢ
 λαίλαπι· οἱ δ' ἐκ τῶ πριπᾶν τὴν ἀπάθειαν ἀνέφικον
 ἀνθρώπων νομίζουσι· τὴν δὲ μετριοπάθειαν εἰσάγοντες,
 τῷ τὴν ὑπερβολὴν τῶν παθῶν ἀναιρῶν μεσόπτι τὴν
 ἄρετὴν ὀρίζονται· καὶ ὁ μῆρος ἀπ' ἀπαρχῆς τὰς ἀρίστους
 ὅτε ἀγενεῖς, ὅτε μὲν ἀρόβους, ἢ ἀλύπους παντελῶς, ἐν
 τῷ μὴ ἄν' ἢ τοῖς πάθεσι κρατεῖσθαι, τῶν φάουλων δια-
 φέροντας· φησὶ δὲ, τὸ μὲν γὰρ τε καὶ ἡ βρέπεται χῶς
 ἀλλυδὶς ἀκλή· ὅ δὲ οἱ ἀρέμας ἦσαν· ἐρυταίτ' ἐν φρεσὶ
 θυμὸς· ἐν ἧ δὲ οἱ κραδίη· μέγала σέρνοισι πατάσσ'· καὶ
 ρας ὅτ' ὁ μένος, πάταγος δὲ τε γένετ' ὀδόντων· τὰ δ' ἀρ-
 ᾶ, ὅτ' ἀρ βρέπεται χῶς, ὅτε τι λῆνταρ βεῖ· ἀνδρῶν δὲ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἔτι τὸ ἀγαθὸν τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφελὼν, τὸ μέγιστον καὶ
τέλειπε· τὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ λυπῆσθε, καὶ ὀργῆς
καὶ νοῆν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ κείνο· βῶας μὲν ῥόμος αἰνός
ὑπὲρ λυθε γῆρας ἔχουσιν, ἐκτορίτ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι
πάτασεν· οἱ μὲν τὸν ἄλλοι καὶ ὁρῶντες, ἔρεμον· ὁ δ' ἐν
τῷ κινδύνῳ καθεστὼς ἀνδρείος ὢν, μόνον ἡγωνία· ὅθεν
ἄλλως μὲν ποιεῖ τὸν δόλωνα, καὶ τὸν λυκτόνα φοβᾷ μέ-
νους· ἄλλως δὲ τὸ αἰάντα, καὶ τὸν μελέαον, ἐν ῥοπαλιξο-
μένους, καὶ βᾶθιν ὑποχορῶντας, ὡς πρὸ ἀπώσαμένους
σταθμῶς λέοντας· ὡσαύτως δὲ καὶ λυπῶμένων διαφο-
ρὰς ἐπιδείκνυσιν, καὶ ἡδονῶν ὁμοίως· ὡς πρὸ ὁ μὲν
ὁδυαδὲ διηγάμενος ὃν ῥόπον τῆς κύκλωπας ἐξηπά-
τησεν, ἔφη· ἐμὸν δ' ἐγέλασε φίλον κῆρ· οἱ δὲ μνηστῆ-
ρες πεισόντα τὸν πῶχον ἰδόντες, χεῖρας ἀναχόμενοι
γέλω' ἐκθανον· φαίνεται δὲ ἐν κατωτέροις ἢ τῇ μετρίᾳ
διαφορᾷ· καὶ ὁ μὲν ὁδυαδὲ τ' ἐαυτὸ γυναικὸς ἐρῶν, καὶ
κλαίεισαν ἐπ' αὐτῷ ὁρῶν, φέρει· ὁφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα
ἔσασαν, ἢ ἐσίδμερος· τὸ δὲ μνηστῆρων τῆς αὐτῆς ἐρῶν-
των τῷ θείασα μένων αὐτὴν λυγρὰ γένατα· ἔρως δ' ἄρα θυ-
μὸν ἐθελγε· πάντες δ' ἡγήσαντο παραλέχεσθαι κλι-
θῆναι· τοιοῦτα μὲν ἐστὶν τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ πρὸ ψυχῆς
δυναμῶν, καὶ παθῶν· πρὸ δὲ ἀγαθῶν, καὶ οὐδαιμονίας,
πολλῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

Ι ὁ μὲν πάλιν ὁρετὴν τῆς ψυχῆς μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν
κατὰ πάντα σιωέσθην· ἀλλ' οἱ μὲν σιωτοὶ τῷ ὁρετῇ αὐ-
τάρκην ἡγῶνται, πρὸς οὐδαιμονίαν λαβόντες τὸ ἐν δό-
σιμον ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τέτων· ἐν οἷς τὸ σφοδρὰ καὶ κα-
φρονιμώτα καὶ πετόμεν, ὑπὲρ ἀκλείας πόνης κατὰ-
φρονῶντα, καὶ ἡδονῆς ὑπὸ δαῶντα· τὸ μὲν πρότερον, ὅ-
πως ἀλλοῖον τό δ' ἔρεξε, καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ· αὐτὸς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἃ πληγῆσιν ἀεικελίησι δαμάσας· σπείρα καὶ ἄμφο
ῶ μοισι βαλὼν οἰκῇ εἰοικώς, ἀνδρῶν δυσμυθέων κατέ
δυ πόλιν· τὸ δούτρων δὲ ὕψος ἦ μὲν αὐτόθεν ἔρυνε κα-
λυφὼ δῖα θεῶν· ὥς δ' αὐτως, κίρην κατερήτυεν ἐν με-
γάροισιν αἰαίνε δολόεσσιν, λιλασιμένη πόσιν εἶναι· αἷ
ἔ μὲν ὕπο τε θυμὸν ἐκίσθησαν ἔπειθεν·

Μάλιστα δὲ ἐν τέτοισι πλὴν τῆς δρετῆς δόξαν σωίστησιν,
ἐν οἷς τὴν μὲν ἀχιλλέα ποιεῖ ὁ μόνον ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ
καλλίστην τὴν εἶδος, καὶ ποδωκέσπρον, καὶ ἀγνέσπρον, καὶ
παρσίδος ἐπιφανῆς· καὶ ὅτι τὸ μέγιστον τῶν θεῶν βοήθης
μυθόν, τὸν δὲ δολυαέα σαιετὸν μὲν, καὶ καρτρὸν τῇ φυ-
γῇ, τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ὁμοίᾳ τύχῃ κεχημένον ἠλικίᾳ
τε, καὶ ὁφείως ἐκίσθη, καὶ γονέων ὅσων ὀνομασῶν,
καὶ πατρίδος ἀδόξου, καὶ ἀπεχθόμυθον ἐτέρω θεῷ, ὡν
ἔστιν ἐκώλυεν αὐτὸν εἶναι οὐκ ἐξ, πλὴν τῆς φυγῆς δρε-
τῆς κεκτημένον·

Ο ἰ δὲ τὸ πρὶ πάντεσσι πρωτόθεν καὶ τὰ τῆς φυγῆς ἀγα-
θὰ νομίζουσιν, οἷον φρόνησιν, ἀνδρίαν, σωφροσύνην, δι-
καιοσύνην· δούτρα δὲ εἶναι τὰ τῶν σώματος, οἷον, ὑγίει-
αν, ἰσχὺν, κάλλος, τάχος· τρίτα δὲ τὰ ἐκ τῶν, οἷον ἀδο-
ξίαν ἀγνέειαν, πλῆτον ἐπαινετὸν μὲν γὰρ εἶναι, καὶ θαυ-
μαστὸν τὸ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ νόσῳ, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ συμφο-
ραῖς ἀβελήτοις, χρῆσθαι τῇ δρετῇ τῆς φυγῆς ἀντεχέ-
σθαι τοῖς κακοῖς, ὅς μὲν τοῖς ἀρετῶν, ὅς δὲ μακρότερον·

Τὸ δὲ ἐν ἀγαθοῖς νῦν ἔχειν, τῷ ὄντι ἀδαιμον· ὅς δὲ γὰρ τῇ
κτῆσιν μόνην τῆς δρετῆς, ἀλλὰ καὶ τῇ χρῆσιν, καὶ τῇ ἐνέ-
ργειαν εἶναι καλὸν· ταῦτα δὲ καὶ ὁ μῆρος δείκνυσιν ἀντι-
κρυσ· τὰς μὲν γὰρ θεὸς, αἰεὶ ποιεῖ δολιχεύων, τὰ δὲ τῇ
ἀγαθῶν, αἰεὶ ὄντων· οἱ ἄνθρωποι παρέχον αὐτοῖς τὴν
θεὸς, ἐκ ἀνωφελῆς δὴλον ὅτι ὄντα αὐτοῖς, ὅς δὲ ἀδιδάκτο

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ρα, ἀλλὰ πρὸς εὐδαιμονίαν χρήσιμα.

Τίνα οὖν εἴη τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἐρίενται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δι' ἃ μακρρίζονται, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ ἅμα καὶ πάντα ἐπὶ τῷ ἑρμῇ, οἷος δὴ σὺ δέμας, καὶ εἶδος ἀγῆρας, πέπνυσαι δὲ νόῳ, μακρόρων δ' ἐξεῖναι ῥημάτων· μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ κάλλος σῶμαρος, καὶ φρόνησιν, καὶ εὐγένειαν· τὰ δὲ κατὰ μέρος, τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἡγορέην ἐρατὴν ὥπαυαν, καὶ θεασέσιον πλῆκον κατέχουσιν κρονίων. δῶρον γὰρ εἴη καὶ τὸ τῷ θεῷ· ἔσθ' δ' αὐτὸς νέμεθ' ὀλύμπιος ἀνθρώποισι.

Γοτὲ δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἡγεῖται καλὸν· τιμή μιν δ' ὥς τίειτ' ἀθηναίη, καὶ ἀπόλλων· πῶς ἢ τὴν εὐπαιδίαν, ὥς ἀγαθὸν, καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι· πῶς δὲ τὴν ὀικείων ἀπόλαυσιν, πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοὶ ἡδὴ ἢ τετελέσθαι ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς, πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἑραινῶν καὶ Ὀδύσια ποιήσιν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἀκοίτιν νοσήσας αὔροι μισῶν ἄρτε μέλει φίλοισιν· ὁ μὲν δ' αὖθι μένον τὰς εὐφραίνοιτε γυναικῶν καὶ ἰδέσθαι, καὶ τέκνα, θεοὶ δ' ἄρτι τὴν δ' ὀπάσειαν παντόϊν, καὶ μή τι κακὸν μετασθῆμιον εἴη.

Οτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει, τὸ πλεόντε κρείσσον εἴη αὐτὸ τὸ δυνάμει, δηλοῖ δὲ τῶν, ὅς καὶ χυρὸν ἐχῶν, πόλεμον δ' ἔνι ἡνίκα κέρη· νῆπιος ἢ δὲ τί οἱ ῥ' εἴη πῆρεσε λυγρὸν ὀλεθρον· καὶ ὥς ἢ τοι χαίρων, πῶς δὲ κτεάτεσιν ἀνάσσω· καὶ ὅτι τὸ φρονεῖν, τὸ καλὸν εἶδος ἀμεινον· ἄλλος καὶ ἑρ' ἢ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει· ἀνὴρ, ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι σέφει.

Δῆλον καὶ οὖν ὅτι καὶ τὰ πρὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς εὐτυχία καὶ ἀγαθὸν νομίζει· ὅτι δὲ αὖν τῶν ἡνίκα εἴη, αὐτὰρ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

κῆρ δ' ἄρετὴ μόνῃ πρὸς ὀδυσσεύῳ ἐκείνοισι· δύο δ' ἄνδρες εἰς τέλος ἄρετῆς ἠκοντ' ἀσὺποθέμενοι, τὸ νέστορα, καὶ τὸν Ὀδυσσεύα, καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφέροντας, ἀμύλοις δ' ὁμοῖς φρονήσει, καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ λόγων δυνάμει, δ' ἐκείνῳ ὁμοῖς ἐν ταῖς τύχαις πεποίηκεν, ἀμὰ τῷ μὲν νέστορι, τὸς θεὸς ὄλβον ἐπικλῶσαι, γαμέοντί τε, γηνομένῳ τε· αὐτὸν δ' ἔλπιπαρῶς γυρασκέμενον, ἐν μεγάρῳ σιν· ἔπειτα αὖ πινυτός τε, καὶ ἔχουσιν εἶναι ἄρίστους· τὸ δ' Ὀδυσσεύα καὶ πρὸ πολύμητιν ὄντα, καὶ ἀγίνοον, καὶ ἐχέφρονα, ἀποκαλῆ δύσηνον πολλάκις· καὶ γὰρ τὸν μὲν, εἴς πῶς ἀνακομιδὴν πλῆσαι ταχέως, καὶ ἀσφαλῶς· τὸ δ' ἐπλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ, καὶ πόνης, καὶ κινδύνους ὑπομένειν αἰὲς μυρίας· ὅπως ἄρετῶν, καὶ μακρόβιον ἔσθ' ὅταν τῇ ἄρετῇ, σωαιρομένη, καὶ μὴ ἀντιπρόστυσα ἢ τύχῃ παρῇ.

Γ' ὥς δ' ἐκτετῆσιν τῆς ἄρετ' ὅδ' ἐν εἰς ὄφελος αὖ μὴ καὶ ἐν βῆ φανδρὸν ἐκ τῶν· ὅπῃ δ' αὖ πάροκλος ἐπιπλήσων τῷ ἀχιλλεῖ, λέγει ἀναρέτην· τίς σὺ, ἄλλος δ' ἠγέσεται οὐ γινός πρ', αἴ κε μὴ ἄρχοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμώης· εἴ περ προσεῖπε τὴν πράξι' ἀνωφελῆ ποιεῖντα τὴν ἄρετῇ· ὁ δ' ἀχιλλεὺς τὴν ἀπραξίαν ταύτην ὀδυρόμενός φησιν· αἴ μ' ἦ μακρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἄρ' ἔρης, τοῖος ἐὼν, οἷος ὅστις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· ἄχθεταί τ' ὅτι πῇ ἄρετῇ κεντημένος, ὃ κέχρηται αὐτῇ, ἀλλὰ μνηίων ῥίς ἀχαιοῖς· ὃ δ' ἐπὶ τῷ ἄγαρῳ πωλέσκει περὶ δ' ἰάνθραν, ἀμὰ φθινύθες κε φίλον κῆρ αὖθι μένων· ποθέεσκε δ' αὖ πῇ τε, πόλεμόν τε· καὶ ὅπως ὁ φῶνιξ ἐπαίδαν, μύθων τε ῥητῶν ἐμμεναι πρὸς κτῆρά τε ἔργων· ὅθιν καὶ θενεὼς ἀχθεταί τῇ ἀπραξίᾳ λέγων· βυλόμεν καὶ ἐπ' ἄρ' ἔως, ἐὼν, θητὸν ἐμὲν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ· ὃ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

μηβίους πολὺς ἦν· ἢ πᾶσιν νεκύνει καταφθιμένοι-
σιν ἀνάγειν· κ' ἐπιφέρει τ' αἰτίαν· ὃ δ' ἐγὼν ἐπαρωχὸς
ὑπ' αὐτὰς ἡελίοιο· τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ προίῃ ἀνρήν·

Εἰ τι, τοῖναι οἰσωτ' κοίφίλως θεῶν ἢ ἀγαθὸς ἀνδρῶς ἀπο-
φαίνοντες, παρ' ὁ μὴρ κ' ἐπὶ τὸν ἔλαβον, λέγοντος ἐπὶ
τὸ ἀμφιάραι, ὃν περὶ κῆρι φίλη ξυλὸς αἰγίοχος, κ' ἐπὶ
ἀπόλλων· κ' ἐπὶ τὸ δ' Ὀδυσσεύς, χαῖρε δ' ἀθηναίη πε-
πνυμένω ἀνδρὶ δικάει· ἐστὶ δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων
δόγμα, κ' ἐπὶ τὸ διδασκτὴν εἶναι τὴν δρετὴν, ἔχουσιν μὲν
δρ' αἴν τὴν ἀνέγκαν· ὃ κ' ὁ μῆρὸς φησι, τοῖς γὰρ πα-
ροῖς, ὃ κ' πεπνυμένα βάζει· ὑπὸ δὲ παιδείας, εἰς τὸ
τέλειον προαγομένην·

Εἰ γὰρ δρετὴς ἐπιστήμη τὸ ὀρθῶς βίβν· τὰ τέστιν, ὧν ἢ
αὐβιωσομένους προάγειν προσήκει· κ' ταῦτα ἦν ὅτι παρ'
ὁ μὴρ· λέγει δ' ἐνὶ πῖον ὑπὸ εἰδοῦ ὁ μοῖτ' ἀπολέμοιο,
ὃ δ' ἀγορέων· κ' ἐν ἄλλοις, ὃ δὲ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπὶ
μάθον ἐμῶναι ἐπὶ λόγος· κ' ὁ φῶνιξ φησὶν ἐπὶ τὸ ἀ-
χιλλέως· τ' ἐνέχμε προέηκε διδασκῆναι τὰ δὲ πάν-
τα, μύθων τε ῥήτῃ ἢ ἐμῶναι, πρὶν κ' ἰπρά τε ἔργων·

Εἰ περὶ γὰρ ὁ βίος ἐκ πράξεων, κ' λόγων σωέσκη, τ' ἄτων
φησὶ διδάσκαλον ἑαυτὸν τὸ νεανίσκου γεγονέναι· ἐκ
δὲ τῶν ἡρμμένων δηλονότι, πᾶσαν δρετὴν ἀποφαίνει
διδασκτὴν· ὅτω μὲν οὖν πρῶτος ὁ μῆρὸς ἐντε ἡθικῶς,
κ' φυσικῶς φιλοσοφῇ·

Εἰ χεταί δὲ τ' αὐτ' θεωρίας, κ' δριμνητικῆ, κ' μουσικῆ,
ἃς κ' πυθαγόρας διαφρόντως ἐτίμει· ἴδωμεν οὖν
ἢ κ' ἐπὶ τῶν ἡρμμένων παρὰ τῷ ποιητῇ λόγος, ἀλλὰ μὲν πλε-
στος· ὁλίγα δὲ ἐκ πολλῶν παρατεθέντα ἐξαρκέσει·

Ο ἢ πυθαγόρας ἢ δριμνὸς μερίσιν δάμασιν ἔχειν ἡ-
γεμόνος, κ' πάντα εἰς δριμνὸς ἀναφέρειν τ' τι ἄλλω

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

τάς πρίσθας, καὶ τῶν ζώων τὰς γενέσεις, δύο τὰς ἀνω
τάτω ἄρχας ἐλάμβανε, τὴν μὲν ὠρισμένην, μονάδα, τὴν
δὲ ἄοριστον, δυάδα καλῶν. τὴν μὲν, ἀγαθῶν, τὴν δὲ, κακῶν
ἔσαν ἄρχῃν. ἡ μὲν γὰρ τῆς μονάδος φύσις ἔπενομέ-
νη τῷ μὲν πρίεχοντι, ἀκμασίαν· φυλαῖς δὲ ἄρετῶν,
σώματι δὲ, ὑγίαν· πόλεσι δὲ, καὶ οἰκοῖς, εἰρήνην, καὶ ὁ-
μόνοιαν παρέχε· πᾶν γὰρ ἀγαθὸν, συμφωνίᾳ οἰκεῖόν
ἔστιν· ἡ δὲ τῆς δυάδος, πᾶν τὸναντίον, ἄερί, χερμῶνα, φυ-
λαῖς, κακίαν, σώμασι, νόσους, πόλεσι δὲ, καὶ οἰκείαις,
στάσις, καὶ ἔχθρας ἐγέννησε· πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διαστά-
σεως, καὶ διαφορᾶς γίνεταί· ὅθεν καὶ τὴν ἐφεξῆς ἄριθ-
μῶν, ὅν μὲν ἄρτιον, ἐνδεῆ, καὶ ἀτελῆ, ὅν δὲ περιττὸν,
πλήρη τε, καὶ τέλειον ἀπέφηνε· ὅτι μνηνόμενός τε πρὸς
τὸ ἄρτιον, αἰετὴν ἐαυτῷ διαύχμιν διασώζει· τὸ περιττὸν
καὶ ἐν τούτοις ἐπικρατῶντος, ἐαυτῷ τε σωτιθέμενος
γεννᾷ τὸ ἄρτιον· γόνιμος γάρ ἐστι, καὶ ἔχει διαύχμιν ἄρ-
χῆς, καὶ διαίρεισιν ἐκ ἐπιδέχεται· αἰετὴς τῆς μονάδος ἐν
αὐτῷ πρίσθης· ὁ δὲ ἄρτιος· ὅτε γεννᾷ ποτε ὅν περισ-
σὸν σωτιθέμενος ἐαυτῷ, ὅτε ἔστιν ἀδιαίρετος.

Κ αὖ ὁ μῆρος τοίνυν πᾶν τε τὸ ἐνὸς φύσιν, ἐν τῇ τῷ ἀγαθῷ
μοίρᾳ, καὶ τῇ τῆς δυάδος ἐν τῇ τῷ κακῷ τιθῆς φαίνεται
πολλάκις, ἐν ἑα τὸ ἀγαθὸν λέγων πολλάκις, καὶ ἐν ἑα τὸ κακὸν
τὴν τοιαύτην διάθεσιν, δύνην δὲ τὴν κέκωσεν· καὶ ὅτι ἐκ
ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ἔστω· καὶ μήτε ἐν πο-
λέμοις δίχα βάξεν, μήδ' ἐν βυλῇ ἀν' ἑνα ἔχοντες νό-
ον, καὶ ἐπίφρονα βυλὴν· αἰετὴ γὰρ περιττῷ ἄριθμῷ χρῆ-
ται ὡς κρέσσονι· καὶ ἔτι τὸ σύμπαντα κόσμον πέντε μοί-
ρας ἔχοντα ποῶν, τὰς ῥῆστῶν ἔσας μέσας δια-
ρεῖ· ῥιχθὰ ἢ πάντα διδάσκει· ἐκ τούτου δὲ μὴ μορετιμῆς·
διὸ ἄριστοτέλης, πέντε εἶναι τὰ στοιχεῖα ἐνόμισεν, ὡς τὸ

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

πρίαν, καὶ τελείη· ἐν παντὶ τὸ κράτος ἔχοντες, καὶ τοῖς τοῖς
 ὑβρίοις δαίμοσι, τὰ πρίαν ἀπονέμει· ὅτε γὰρ νέσωρ
 τῷ ποσειδῶνι θυῖ· ἐννεάκεις, ἐννεά ταύρους· καὶ τὸ δούσεα
 θύειν κελεύει ὁ τερεσίαν· ἄρνηον, ταῦρόν, τε συνὴν ἐπι
 βήτορα καίπρον· ὁ δὲ ἀχιλλεύς τῷ πατρόκλῳ ἐναγίξει
 πάντα ἄρτια· ἵππους μὲν τέσσαρας, δώδεκα δὲ ἡρώων με
 γαθύμων ἡέας· ἐσλῆς, καὶ ἐννεά κωῶν, ὄντων· ἢ δὲ
 ἐμβάλλει τῇ πυρῇ, ἵνα ἢ ἐπὶ αὐτῷ ἀπολίπῃται· καὶ
 ἐν πολλοῖς τῷ τῷ φίλων· καὶ πέντε, καὶ ἐπὶ ἀριθμῷ χρῆ
 ται· μάστιγα δὲ τῷ τῷ ἐννεά· ὡς νήκεα ὁ γέρων, τοῖς δὲ
 ἐννεά πάντες ἀνέσαν· καὶ ἐννεάροι τὸν τοῖς· καὶ ἐννεά
 πήχεις ἦσαν ὄρος· ἀτὰρ μῆκος τε γενέσθην ἐννεόρ
 γχοι· καὶ ἐννὴ μάστιγας ἀνὰ σπῆραν ὡς κῆλα θεοῖο· καὶ
 ἐννὴ μάστιγας, καὶ ἐννεά βῆς ἰέρουσε·

Τὶ δὲ ποτ' ἦν ἐστὶν ὅτ' ἐννεά ἀριθμὸς τελειότατος· ὅτι ἔστι
 ἀπὸ τῆς πρώτης πρίαν τε βράχωνος· καὶ πρίαν καὶ πρίαν
 εἰς τρεῖς διαμερίζεται· ὡς ἐκείνη πάλιν, εἰς τρεῖς
 μονάδας διαμερίζεται· ὁ μόνον ἢ τὴν δυνάμιν τῷ ἀριθμῷ
 ἀμὰ καὶ τὴν λογιστικὴν μέθοδον ὑπέδειξεν· ἐν μὲν τῷ κα
 τὰ λόγῳ ποιήσας, τὸ μὲν πεντήκοντα νέεσι κίον· ἐν δὲ
 ἐκείνῃ, καὶ οἱ βοιωτῶν ἐκείνη, καὶ εἰκοσι βῆτον· καὶ πάλ
 λιν, πεντήκοντ' ἔσαν ἀνδρες· ἐξ ὧν λογίζεσθαι πάρε
 σιν, ὅτι τῶν νέων πασῶν ὅσων ἐπὶ ὅς χιλίων διακοσίων,
 καὶ ἐκείνων ἐξ ἐκείνων ἀνδρῶν, ὁ σύμπαρ ἀριθμὸς, δώ
 δεκα πρὸς μυριάδων γίνεσθαι· πάλιν δὲ ἐπὶ τῶν φή
 σας, χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὸς καίει· παρ δὲ ἐκείνῃ, πεν
 τήκοντ' ἔσαν ἀνδρες· παρέχῃ λογίζεσθαι, ὅτι ἦσαν πεν
 τὰς μύριοι· ἀνὰ τὴν σύμμεχων· τὴν μυσικὴν οἰκισ
 τὰς ἦσαν τῇ ψυχῇ, καὶ ὅτι ἔστιν ἁρμονία κεκραμένη
 ἐκ διαφόρων ἀρχῶν· καὶ τοῖς μέλεσι, καὶ ῥυθμοῖς τότε

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἐκλελυμένον αὐτοῖς ἐπιτῆνυσαν, καὶ τὸ σφοδρὸν ἀνίει
σαν, οἳ τε πυθαγορικοὶ διὰ ἀπηνείας εἶχον, καὶ πρὸ αὐτῶν
ὁ μῆρος· καὶ ἐκώμιον· καὶ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ σειρῇ των διεξέρ
χεται, ὡς καὶ ἐπιλέγει· ἀλλ' ὅ γε τῷ φάιδος νῆται· καὶ πλείο
στα εἰδώς· ἄλλοτε δ' ἐν ταῖς αὐτοῖς χίαις τῇ κιθάραν παρὰ
λαμβάνει, ὡς καὶ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι· φόρμιγξ, ἣν ἄρα
δαίτι· θεοὶ ποίησαν ἐταίρην· καὶ παρ' ἀλκινόῳ ὁ κιθαρω
δὸς ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδέειν· καὶ ἐν γάμοις αὐτοῖς· φόρ
μιγγές τε βοὴν εἶχον· καὶ ἐν ἔργοις ὅππῃ βυζωμένης ὁ πῶ
ρας· πᾶσις φόρμιγγι λιγείη, ἡ μὲν ἐν κιθάριζε, λίνον δ' ὅ
τῃ καλὸν αἰδέει· καὶ ἐν πολέμῳ· αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνο
πὴν ἀκρόεσσαι λέγει· ὅθεν ἡ ἡσων καὶ εἰς πένθι παραλαμ
βάνει τῇ μασικῇ, θρήνων ἐξάρχους αἰοιδῶς ποιῶν· ὡς τῇ
ληότῃ τῇ μελῶν τῇ φυχῇ τῇ τ' ὑψὺς κατὰ γέλλον
τα· ἐκ αἰδέειν ὅτι διττὴ ἔστιν ἡ μελωδία· ἡ μὲν, ἐν τῇ
φωνῇ, ἡ δ' ἐν ὀργάνοις, τοῖς τε ἐμπνευστοῖς, τοῖς τε ἐντα
τοῖς· τῇ δ' ἐν αὐτῇ φθογῇ, ὁ μὲν, ἔστι βαρὺς, ὁ δ' ὀξύς.
καὶ τῶν τῇ τὰς διαφορὰς, ὁ μῆρος ἐγγὺς· ὁ δ' αἰδέει
μὲν, καὶ πᾶσις, καὶ γέροντας, ὁ ξυφώνως ποιεῖ διὰ τὸ
λεπτὸν τῇ πνύμας· τὸ δ' ἀνδρῶν, βαρυφώνως, ἐντε
ἄλλοις, καὶ ἐν τούτοις· τῇ δ' βαρυτενέχοντι, παρίστα
το πότνια μήτηρ· ὁ δ' ἐκ κωκύσασα, καὶ ῥη λάβε πα
δὸς ἐοῖο· καὶ πάλιν, ὡς ὁ βαρυτενέχων, ἐπεὶ ὀργείοισι
μεπνύδα· οἳ δ' ἐν τῇ φθογῇ τέπειξιν εἰκότῃ, ζῶσις ὁ ξυ
φώνοις ἰσάονται· καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις δ' αἰχορδαὶ ὁ
σκελεπταίεσι, καὶ σωτόνως κινεῖσθαι, ῥαδίως τέ μνη
σι τὸν ἄερα· ὅθεν τὸν ὀξύ φθογῇ ἀποτελεῖσιν· αἱ δ' ἐ
παχέαι, βραδείαν εἶχσαι τῇ κίνησιν, ἡ χῶσι βαρεῖ·
καὶ ὁ λόγον καὶ ὁ μῆρος πῶν μάστιγα, λιγυρὴν προσηρό
ρουν· ἐπεὶ λεπτὴ ἔσται, ὁ δ' ἐν τῇ φωνῇ ἀποδίδωσι· ταῦτα μ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

ὅσω περὶ τῆς παρ' ὁμήρου μυθικῆς.

Ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς κτ' πυθαγόρει μνημονεύσασιν, ὧς μά-
λιστα ἤρεσκεν ἡ ἐχεμυθία, κτ' σιγᾶν, ἃ μὴ χρὴ λέγειν,
θεασώμεθα εἰ καὶ ὁ μῆρος ταύτης ἔχει τὴν γνώμην ἐπί-
τε καὶ τὴν παροινῶντων ἐφί. καὶ τίς ποσὶ προέηκεν, ὅπερ
τὸ ἄρρητον ἁμεινον· καὶ τῷ θρσίτῃ ἐπιπλήθει· θρσίτ
ἀκριτόμυθε, λυγρὸς πρὶ ἐὼν ἀγορητὴς, ἴχεο· κτ' ἴδομε
νέως καθ' ἀπὸ μινος ὁ ἀέας, λέγει· ἀλλὰ μύθοις λαβρύνει,
καὶ δὲ τι σε χρὴ λαβραγόρην ἐμμεναι· καὶ τὴν στρατοῦ μά-
των ἣς μάχην σπαιόντων· βῶδ' ἰδὼν κλαγγὴν τὴν ἐνοπῆν
τὴν ἴσαν ὀρνιθῶν ὡς· οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείον-
τες ἀχαιοὶ· βαρβαρικὸν καὶ κραυγὴν ἑλληνικὴν ἢ σιω-
πὴν· διὸ καὶ τὴν φρονιμωτάτης ἐγκρατεστάτης γλώσσης πε-
ποίηκε, καὶ τὴν ὁδυνάει, τῷ ἡμῶν διακελευόμενον· εἰ ἐτέον
ῥ' ἐμὸς ἐαί, ἐμοὶ δὲ σε γείναρ μήτηρ· μήτε τι λαέρτης
ἴσω τόδ' ἐ, μήτε συβώτης· μήτε τις οἰκείων, μήτ' αὖ-
τῃ πηνελόπει· καὶ πάλιν αὐτῷ παραινῇ· σίγα, καὶ κα-
τὰ σὸν νόον ἴχανε, μήδ' ἐρέεινε.

Τοιαῦτα μὲν δὴ τῶν ἐνδόξεων φιλοσόφων, τὰ ἐξ ὁμήρου
τὴν ἀρχὴν ἔχει δόγματα· εἰδὲ δὲ καὶ τὴν ἰδίαν τινὰς ἀ-
ρέσεις ἐλομένων μνημονῶσαι, αὐροίμεν ἂν καὶ κείνης,
παρ' ὁμήρου τὰς ἀφορμὰς λαβόντας· διημύκρινον μὲν,
τὰ εἰδωλὰ ποιήσαντα ἐξ ἐκείνων· αὐτὰρ ὁ εἰδωλόν
ταῦτ' ὀργυρόροφος ἀπόλλων· ἄλλος ἢ πλανηθέντας, οἷς
ἐκείνος ὄχ' ἐπόμενος, ἀμὰ πρὸς τὴν παραπίπτοντα καὶ
ρὸν ἄρμολόζομενος, πρὶέθηκεν· ἐπεὶ καὶ ὁ ὁδυνάει παρ'
ἀλκινόω κατεχόμενος, ἡδυπαθὴς, καὶ βυφῆ κεχρημέ-
νῳ πρὸς χάριν αὐτῷ διαλεγόμενος ἐφί· καὶ ἐγὼ γέ τι
φιμὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, ἢ ὅταν ἀφροσύνην εἴῃ καὶ
κατὰ δὴ μὲν ἅπαντα· δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματι ἀμύν-
ονται

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ζονται αἰοδῶ. ἡμενοὶ ἐξείης. παρὰ δὲ πλήθυσι βράπεια
σίτῃ, κὶ κρείων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύων. ὀνοχόος
φορέησι, καὶ ἐχέει δεπάαι. ἔρ' τι μοι κέλλισυν ἐνὶ
φρεσὶν ἔσεται ἔναι τούτοις παραχθῆς καὶ ἐπίκρυος,
πῶς ἡδονὴν τέλος αἰδομονίᾳς ἐνόμισε. καὶ ἐπεὶ αὐ-
τὸς ὕψος ὁ ὀδυσσεὺς ποτὲ λυγρὸν ἔλῃ, ἐκ ἀπαλῆ χλανίῃ
ἡμίχερ, ποτὲ δὲ ῥακίοις καὶ πήραις. καὶ νῦν λυγρὴ
κελευφῶσι σωενεπαύερ. νῦν δὲ ὑπὸ ἴρῃ, καὶ μελανθίῃ
πρυβρίζερ, ταύτην εἰκόνα τέ βίῃ παραλαβὼν ἄρι-
στιππος, καὶ πένιᾳ, καὶ πόνοις σωινέχθῃ ἐρρωμένως,
καὶ ἡδονῇ ἀρειδῶς ἐχρήσατο.

Τῆς δὲ ὁμήρου σοφίας καὶ κείνα καταμαθεῖν δεῖ δαίμα-
τα. ὅτι κελεύει, καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθεγμάτων
προανεφώνησεν. οἷον τὸ ἐπεὶ θεῶ. ὅς κε θεοῖς ἐπιτείδν-
ται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῶ. καὶ μηδὲν ἄλλαν καὶ δ' ἄλλω
νεμεσῶ. ὅς κ' ἐξοχα ἡ φιλέησιν, δ' ἐξοχα ἐχθαίρῃσιν.
ἀμύνω δ' αἰσιμα πάντα. καὶ ἐπ' ὅσα πάρα δ' ἄτα. δηλαῆ
τοὶ δειλῶν γε, καὶ ἐγγύα ἐγγυάσθαι. καὶ τὸ πύθαρ ὅρος
πρὸς τὸ πύθαρ ὅσον, τίς ἐστι φίλος ῥηθὲν ἄλλος ἐγὼ, ἴ-
σον ἐμῇ κεφαλῇ.

Ἐστὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἰδέας τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἡ κελευ-
μένη γνώμη, ἥ τέρ' ἐστὶν ἀπώρασις καθολικὴ, πρὶ τῶν
κατὰ τὸ βίον λόγῳ σωτόμῳ. καὶ τέττω δὲ χρῆσάμενων
πάντων ποιητῶν καὶ φιλοσόφων, καὶ λογογράφων. καὶ
γνωμικῶς τινα ἀποφάνεσθαι ἐπιτηδυσάντων. πρῶτος
ὁμήρος πολλὰς, καὶ ἀγαθὰς γνώμας ἐξήνεγκε, δι' ὅλης
ἐκείνης ποιήσεως. τὸ τοῦ ἀποφαινομένου, οἷόν ἐστιν ὁ βύ-
λεται παρατῆσαι, ὡς ὅταν εἴπῃ. κρείων γὰρ βασιλεὺς,
ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη. τὸ τοῦ ὡς δὲ ὄντος πράγμα
τί. οἷον, ὅς κ' ἐπὶ παννύχιον αὐδεῖν βασιφόρον ἀνδρα.

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Πολλὰς ἡ γνώμης, καὶ παραινέσεις ἀγαθὰς ὁ μήρξ ἐξένει-
κόντος παρέφρασαν ἐν ὀλίγοι τῶν μετ' αὐτόν. ὧν τινὰ
παραδείγματα ἐκ ἀκαιρόν ἐστι παραθέσθαι. οἷόν ἐστι τὸ
ὁ μήρξ νήπιοι, διξηνὶ μενεάνομεν, ἀρρονέοντες, ἢ ἔτι
μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες, ἢ ἔτι
βίβα, ὅδ' ἀφ' ἡμετέρου ἐκ ἀλεγχίσει, ἢ δ' ὀθεταί. φησὶ γὰρ ἐν
ἀθανάτοισι θεοῖσι κέρτεται, σθένεταί, διακριδὸν εἶναι
ἀριστος. τῷ ἔχει, ὅ, ἦκεν ὕμμι κερδὸν πέμπησιν ἐκ
σω. παρὰ τὸ δ' ἐστὶ πυθαγορικόν, ὅσα τε δαιμονία
σιτύχαις βροτοὶ ἀλλεῖ ἔχουσιν. ὧν αὖ μῶραν ἔχεις πρά-
ως φέρε μήδ' ἀγανάκτει, καὶ ἐπὶ τέρε, τὸ ἀριπύδ-
τοῖς πράγμασι τὸν ἔχει θυμῷσθαι χρεῶν. μέλλει γὰρ αὐ-
τοῖς ἔδεν. αὖτ' οὐ τυχεύων τὰ πράγματα, ὁρθῶς ἀντιθεῖ
ἐπράσει καλῶς. πάλιν ὁ μήρξ μετ' ἡμετέρου τέκνον ἐμὸν,
τέο μέχρ' ὁδύρομενος. καὶ ἀχούων, σὴν ἔδωκε κραδίην
ὁ δὲ πυθαγόρας, φέδω τῆς ζωῆς, μή μιν καταθυμο-
βορήσης. ἐτι ὁ μήρξ ἐπόντος, τοῖς τὸν νόος ἐστὶν ἐπι-
χρονίων ἀνθρώπων, οἷον ἡ μαρὰ ἀγῆσι πατὴρ ἀνδρῶν
τε, θεῶν τε.

Ἀρχίλοχος τὰ τε ἄλλα αὐτὸς μιμνήσκους, καὶ τὸν καὶ πα-
ρέφρασαν ἐπὶ τῶν τοῖς ἀνθρώποισι θυμὸς γλαύκει λεπί-
νιω παῖ. γίνεται θνητοῖς ὁ πόιν ξὺς ἐφ' ἡμέρην ἀγῆ.
καὶ ἐν ἄλλοις ὁ μήρξ ἐπόντος, ἄλλω μετ' ἡμετέρου θεὸς
πολεμήτ' ἔργα, ἄλλω δ' ἐν σῆθεσι τιθεῖ νόον ἀνρύοπα
ξὺς ἐσθλόν. τὸ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκονται ἀνθρώποι,
καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δὲ αὐτὸς ἀνέγνω.

Ἐὐριπίδης παρὰ τὸν ἐποίησε. γνώμης γὰρ ἀνδρὸς αὐτὸν
οἰκοῦνται πόλεις, αὐτὸς οἶκος. εἰς δ' αὖ πόλεμον ἵχυνται
μέγα. σοφὸν τὸν ὄν βέλαιμα, τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ.
σὺν ὁ γὰρ δ' ἀμαθία πλῆσιν κερδὸν αὐτὸν δὲ παρακινεῖ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

πεινον, τῷ ἐταίρῳ τὸν ἰδρυμένον ἀπεποιήκεν. ὡς πέποι-
 ῃ μὲν δὴ πόλεμον πρὶ τὸν δεφυρόντος. ἀλλὰ δὴ μέ-
 λαι μὲν ἀνὴρ ὅτ' ἀθανάτω τε ἴσεται, ὅτε κεν αὐτὸς ἐνὶ
 πρώτοισι μάχοιμιν, ὅτε κέ σε σέλωμι, μάχην δὲ κυ-
 διάνειραν νῦν δ' ἔμπεδος γὰρ κῆρυξ ἐφείσσει θανάτοιο
 μυρία. ὡς ἐκ ἑστ' ἐφυγὼν βροτὸν, ὅδ' ὑπαλύξαι ἴομεν.
 ἡέτω αὖχος ὁρέξομεν, ἡέτις ἡμῖν.

Α ἰχθύος μὲν δούτερος λέγων, ὅπως ἔφη. ἀλλὰ τε πολλά
 φράματ' ἐν σέρνοισι λαβὼν θνήσκουσιν, εἰ μὴ τέρμασι
 φέροι βίαν, ὅτ' ἐν σέτῃ τις ἡμενος παρ' ἐστὶ φύγει τι
 μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον. ἐν δὲ περὶ λέγει δὴ μο-
 ρθῆναι ὅπως. πέρας μὲν γὰρ ἐστὶν ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ
 βίη θάνατος, ἡ δὲ ἐνδοκίση τις αὐτὴ καθεύξασθαι πρὶν.
 δὲ δὲ τὸς ἀγαθὸς ἀνδρας εἰχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀλλὰ τοῖς
 καλοῖς, φέρεται δ' ὅτι αὐτὸς θεὸς διδῶν γενναίως. πάλιν ἡ
 τὸ ὁμήρου. ὅτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα σοφο-
 κλῆς παρέφρασεν εἰπὼν. θεὸς τὸ δῶρον ἔτο. χρὴ δ' ὅς
 αὐτὸς θεοὶ διδῶσι, φύγην μὴ δὲ νῦν τέκνον ποτέ. παρ' ἐ-
 κείνῃ δὲ. τὸς καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐ-
 τῷ. θεὸς κριτος εἶπεν. ἔνεκεν οἱ γλυκὺ μῦθος κατὰ σῶμα
 τὸς χέει νέκταρ. πῶς ἡ καὶ ἄρατος παρέφρασε, τὸ μὲν,
 οἷός ἐστι μμορός ἐστὶ λοετῶν ὡκεανοῖο, εἰπὼν, ἄρκεται
 ἀνέκ πεφυλαγμένος ὡκεανοῖο, τὸ δὲ θυμὸν γὰρ ὑπεκθα-
 νάτοιο φέρονται, εἰπὼν. ὁλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρύ-
 κει. καὶ πρὶ μὲν τῶν, ἄλλος.

Ο δὲ πολιτικὸς λόγος, ἐστὶν ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ, ἥς ἐν τῷ
 ὁμήρῳ πρῶτος γέγονεν, ὡς φαίνεται. εἰ γὰρ ἐστὶν ἡ ῥη-
 ρικὴ δύναμις, τὸ πιθανῶς λέγειν τίς μᾶλλον ὁμήρου
 ἐν τῇ διανομῇ ταύτῃ κατέστηκεν. ὅς τῃ τε μεγαλοφωνίᾳ
 πάντα ὑπέραιρει ἐντε τοῖς διανοήμασι πᾶσι τῶν τοῖς

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

λόγοις ἰχὺν ἐπιδέκνυται.

Κ αὖ πρῶτον ἐστὶ τῆς τέχνης ἡ οἰκονομία· ἣν δὲ ὅλης τῆς ποιήσεως παράτησι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν πραγμάτων. ὃ δὲ πόρρωθεν ἐμβαλὼν πρὸς ἀρχὴν τῆς ἱλιάδος ἐποίησατο, ὡς καὶ καθ' ὅν χρόνον αἱ πράξεις ἐν βροτῶν καὶ ἀναιότρω κατέστησαν· τὰ δὲ τῶν ἀναιότρω, ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένοντο, σωτὴρ μὲν ἐν ἄλλοις τόποις παρεδιηγέσατο, ὃ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεύᾳ πεποίηκεν· ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων τῆς πλάνης τῆς Ὀδυσσεύς χρόνων, ἐν οἷς καὶ ῥοὶ ἦν ἡδὴ καὶ τῇ τηλέμαχον εἰσάγειν· καὶ πρὸς τῶν μνηστήρων ὕβριν ἐμφανίσειν. τὰ δὲ πρὸς τῶν ὅσα τῷ Ὀδυσσεὶ ἀλωμένῳ συνέπεσεν αὐτὸν παράγει διηγόμενος, ὡς καὶ δεινότρω, καὶ πιθανώτρω ἐμελλεφαίνεσθαι. ὃ δὲ αὐτὸς τῷ παθόντι λεγόμενος· αἰεὶ τοίνυν χρωμένῳ τῷ ῥητόρων πάντων τοῖς προοιμίοις ὑπὲρ τῶν προσεκτικῶν τρωαν, ἢ οὐκ ἄνερον ποιεῖν τὸν ἀκροατὴν.

Α ὁ δὲ ποιητὴς κέχρηται προοιμίοις, τοῖς μάλιστα κινῆσαι καὶ παρατρέχει πρὸς τῷ ἀκροατῇ διακείμενοις, ἔντε τῇ ἱλιάδι προαναφωνῶν· ὅτι μέλλει λέγειν ὅσα διὰ πρὸς Ἀχιλλεύς ἀρχὴν, καὶ τῷ ἀγαμέμνονος ὕβριν, καὶ τῶν τοῖς ἔλλησι σωέβη· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεύᾳ, ὅσοις τόποις, καὶ κινδύοις περιπεσὼν ὁ Ὀδυσσεύς, πάντων τῇ τῇ ψυχῆς σωέσθαι, καὶ κατὰ τῶν περιγένητο, καὶ ἐν ἐκτέροις τῶν προοιμίων, πρὸς μῦσαν παρακαλεῖ, ἵνα θεοτέραν, καὶ μείζονα πρὸς δόξαν τῶν λεγόμενων παραστήσῃ. πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπὸ αὐτῷ προσώπων λέγοντα ποιῶν, ἢ πρὸς οἰκείους ἢ φίλους, ἢ ἐχθρούς, ἢ δῆμους, ἐκείνῳ τὸν ἥρετον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν, ὡς πρὸς ἀρχὴν πεποιήται αὐτῷ ὁ χρύσιος ἐν τοῖς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν λόγον.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ροῖς, χρησιμωτάτῳ προσιμίῳ κεχρημένος· σωαύχεται
 ἢ αὐτοῖς πρότερον κρατῆσαι τὴν πολέμιον, καὶ οἷόςδε
 ἀναστρέφαι, ἵνα τὸ παρ' αὐτῶν εὐνοίαν ἐπιστάσῃται· ἐπε-
 τα ὕτως ὑπὲρ τῆς παιδὸς παρακλεῖται. ὃν Ἀχιλλεύς ἐπὶ
 τῇ ἀπειλῇ τὸ ἀγαμέμνωνος θυμῷ μενος, μινύει τὸ
 πέρ αὐτὸς, καὶ τὴν ἑλλήνων λόγον, ἵνα καὶ κείνης ἀκῆσαν
 τὰς, οὐκ ἐξέρχεται κατὰ σῆσιν· πάντας ἢ ἐπὶ τὸν πόλεμον
 ἐστάλθαι, ἢ κ' ἰδίῳ τινὸς ἀπεχθείας ἔνεκα. ἀλλὰ ὅς χά-
 ριν αὐτῷ τὸ ἀγαμέμνωνος, καὶ τὸ ἀδελφῷ αὐτοῦ· καὶ
 πολλὰ ἰδὼν πεποινηκέναι ἑαυτὸν· τὸ δὲ γέρας, ὃ παρὰ τε-
 των, ἀμὰ παρὰ τὸ κοινὸν τῶν ἑλλήνων ἐληφέναι· οἷς ἀν-
 τιλέγων ὁ ἀγαμέμνων, ἢ ἀπορεῖ ὅπως καὶ αὐτὸς θε-
 ραπύσῃ τὸ πλῆθος· φήσαντος γὰρ τὸ Ἀχιλλεύς ἀπε-
 λούσεσθαι ὅς τ' παρίστα, δὴ ἢν ἔπαθεν ὕβριν, ἢ εἴπεν
 ἀπιθί· ἀλλὰ φῶντε, τὸ ἅπλως ῥηθέν, εἰς τὸ ἀδοξόετον
 μεταβαλὼν καὶ ὅτι ὃ παρακλεῖσθαι μένειν· παρῆσι ἢ
 καὶ ἄλλοι, οἳ τι μὴς ἀξιόσσοί με· ἦν δὲ καὶ τὸ τοῖς
 ἀκῆσαι κεχαρισμένον·

Κ αὖ ἐπὶ ταῖς εἰσάγεται ῥήτωρ ὀνέτωρ· ὃν ἡδυνεπῆ, καὶ λι-
 γνὰ ἀγορήτ' προσῆπε· τὸ δὲ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίῳ
 ῥέειν αὐτῇ ὃ μῆζον ἐγκώμιον, ἢ ἂν γέννητο ῥήτορος·
 τί ἢ ὅτος διαπράσσεται τῷ λόγῳ· ἄρχεται καὶ ἀπὸ προσ-
 μίῳ, δὴ ὃ μετὰ γνώσιν ἐμποιεῖν πειράται τοῖς διαφρο-
 μένοις, ὁρῶσιν, ἐννοῶν αὐτῷ παρασκευάζων, ὅτι μα-
 χόμενοι παρέχουσιν ἀφορμὴν χαρᾶς τοῖς πολέμοις·
 πρόεισι ἢ νῦν τ' ἐκείτ' ὅσον, καὶ πείθεσθαι ἑαυτῷ, ὡς πρὸς
 σβυτέρῳ παραινῶν· καὶ ἐν τῷ σωφρονίζον τ' ἐτέρον, κε-
 χαρισμένῳ αὐτῷ ἐτέρῳ λέγει· τῷ καὶ ἢ ἀγαμέμνονι, πα-
 ραινῇ, μὴ ἀφαιρῆσθαι τὸ δοθέν τῷ πολλὰ κεκμηκός
 τι γέρας· τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ, μὴ ἐρίῃ τῷ βασιλεύοντι πρὸ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

κρινόμενῳ· καὶ πρέποντα ἐκτέρω ἔπαινον· τῷ μὲν ὡς
πλεόνων βασιλεύοντι, τῷ δὲ ὡς πλεονίχυνοντι· τέκον
τὸ ῥόπον πρᾶνθην αὐτὸς ἐπιχρηρεῖ.

Τί δὲ, ὅχι καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὁπότε εἶδε τὸ ὄνειρον ὁ ἀγαμέ-
μνων, ἐλπίδας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τοῦ Διὸς,
καὶ ὁ πλείων ἢ ἑλλήνας παρακελεύσας, ῥητορικῶς
χρηται τέχνη, τὸναντίον οἷς βύλεται πρὸς τὴν πολλὰς
λέγων, ἵνα πείραν πῆς ὁρμῆς αὐτῷ λάβῃ, καὶ μὴ ἐπα-
χθὴς ἢ, πολεμεῖν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς αὖ
πρὸς χάριν λέγει· ἄλλος δὲ τις τὸ πείθην αὐτῷ δυνάμε-
νων, προτρέπει μένειν, ὡς τέκον τῇ ἀληθείᾳ τοῦ βασιλέ-
ως θέλοντος· καὶ γὰρ ἐν οἷς δημιγορεῖ, ἐμφαίνει ὅτι τὸ
ναντίον βύλεται· ὁ δὲ δεχόμενος τὴν λόγους τῆς τῆς, ἔστιν
ἀδυσσά, παρρησία τῇ πρεψῇ, χρώματος· καὶ τὸ μὲν ὀρί-
σας, λόγοις προσινέσι πείθων, ἢ ἡ ὑποδεξέρης, καὶ τα-
πληκτικῶς ὑπακύνει τοῖς κρείττοσι· ἀναγκάζει καὶ τὸ
ἄτακτον, καὶ θορυβῶδες τὸ πολλῶν καὶ ταπᾶσας, ἅμα
πάντας πείθει λόγοις ἐμφορσι· μετρίως αὖ ὀνειδίσας,
διότι ἐκείτι τελευτῶσιν, ἃ ὑπέχοντο, καὶ ἅμα συνήνωμης
ἀξιόσας, ὅτι πολὺν χρόνον ἀπρακτοὶ μένοντες, τὸ
φιλτάτων ἐσέρηνται· παρακληθεὶς δὲ, καὶ ἐλπίδι τῇ
ἐν τῶν μαντείων, συμπείθων μένειν.

Ομοίως ἢ καὶ ὀνέτωρ λόγους ἐξηλλαγμένους αὐτῷ, ὅς ταν-
τὸ δὲ τείνοντας ποιῶντος· καὶ πλείονι παρρησίᾳ πρὸς τὴν
ἡδὴ μεμαλαγμένους χρώμενος, πείθει τὸ πλῆθος, καὶ
τὸ αὐτίαν τὸ ὀλιγωρίαν· εἰς ὀλίγους τὸ μηδενὸς ἀξίους
ἀναφέρων, ἢ πολλὰς ἐνδέχει· προστίθει δὲ καὶ ἀπα-
λὴν τοῖς ἀπειθεῖσι, καὶ ἀθέως συμβαλὴν τῷ βασι-
λεῖ, ὅπως καὶ καταλέγειν τὰ στρατιωτικὰ τάγματα.

Γάλην ἢ ἐν ταῖς κατὰ τὸ πόλεμον πράξεσι τὴν ἑλληνικὴν,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

τὰ μὲν οὖν χιτῶν, τὰ δὲ πλῆσιν, καὶ ἐν φόβῳ
κατασπέντων, ὃ δὲ διομήδης ἄτε ὅ ἐκ τῆς νεότητος θροέ
σος, καὶ πλὴν ἐκ τῆς ἀριστείας παρρησίαν ἔχων, πρὸ τῶ
ἐπιδήξασθαι πλὴν ἀνδραγαθίαν, σιωπῆς ἀξιῶσας ὅ πα
ρὰ τῶ βασιλείῳ ὄνειδος, τότε ἐπιπλήσσει τῷ ἀγαμέ
μνονι, ὡς ὅτ' ἀνδρείας συμβαλόντι φεύγειν. φησι
τὸν ἄρ' ἔφη, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδὸντι· ἢ θε
μεις θῆν' ἀναξ' ἀγορῇ, σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς. ἐν οἷς ἅμα
μὲν νθετὴν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ ἅμα δὲ πλὴν παρ' αὐτῶ ὁ ρ
γὴν παραιτῆται· καὶ τὰ μὲν φθάνοντα διαπεπράχθαι
ἐαυτῷ, ἀνεπαχθῶς ὑπομιμνήσκει λέγων· ταῦτα δὲ
πάντα ἴσας ἄρχων, ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες.

Εἰς δὲ τὰ ἐξῆς προφέρει τὰς ἑλλήνας τεχνικῶς ἐγνώ
μιαζων αὐτὸς· δαίμονι· ὅτω πρὸς μάλα ἔλπει ἡ δὲ
ἀχαιῶν, ἀπολέμεν τ' ἔλπει, καὶ ἀνάλκιδος ὡς ἀγο
ρεύς· καὶ αὐτὸν τὸν ἀγαμέμνονα δυσωπῇ, συχωρῶν
αὐτῷ ὃ βόλεται ἀπιέναι· τὸς γὰρ ἄλλους ἐξαρκέσθην, ἢ
καὶ πάντες φύγωσιν, αὐτόν γε σὺν τῷ ἐταίρῳ μένῃν,
καὶ μάχεσθαι· εἰπὼν νῦν δ' ἐγὼ ἀτένελός τε μαχισό
μεθα· ὃ δὲ νέστωρ, τὸν μὲν γνώμης τὲ, καὶ πράξεως
ἄρετὴν μαρτυρεῖ· ὅσα δὲ ἦς τέλος τῆς συμβολῆς δια
φέρει, ἐαυτὸν ὡς πρεσβύτερον δῆν παραινεῖν ἀξιῶ· καὶ
ἐπέξεισι τῷ λόγῳ, πλὴν πρὸς ἀχιλλεῖα πρεσβεῖαν πα
ρασκαυάξειν ἐπιχειρῶν.

Καὶ ἐν αὐτῇ ἢ τῇ πρεσβείᾳ, ποιικίλως τέχναις ποιεῖ χρω
μένους τὸς ῥήτορας· ὃ μὲν γὰρ ὁδυμνὸς ἀρχόμενος τῶ
λόγῳ, ὅτι οὐθέως ἔφη, ὅτι ἀγαμέμνων μετεννοῶς ἐπὶ
τῇ τῆς βρισηΐδος ἀφαιρέσει, τὴν τε κόριν ἀποδίδω
σι, καὶ δῶρα τὰ μὲν, παραιτίκ' πέμπει, τὰ δ' ὑπερον
παγγέλλεται· ὃ δὲ ἦν χρήσιμον, οἰδῶντος ἔτι τὸ θυμῷ,

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ταῦτα ὑπομνήσκειν, καὶ πρῶτον ἠθέλησεν ἐμβαλεῖν
 τὸν Ἀχιλλεὺς εἰς οἶκον τῶν ἑλληνικῶν ἀτυχημάτων.
 εἶτα ἐπὶ τῶν ὑπερον βυληθεὶς ἐπανορθώσασθαι τὰς συμ-
 φoras, καὶ ἐτι δαυήσεται, μετὰ ταῦτα τῶν πηλέως πα-
 ραιέσεων ἀνέμνησεν· αὐτὸς δὲ ἀφαιρῶν τὸ ἐπαχθές,
 τῷ δὲ μάλλων οἶον ῥέπην δαυάδης προσώπῳ τῷ
 τὸ παρὸς πρὶθεὶς τὸν λόγον καὶ ὅτε ἐδόκη πραότε-
 ρον αὐτὸν εἶναι, τότε καὶ τὸ ἀγαμέμνονος δῶρων ἐμνη-
 μόνουσε καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων δειήσε-
 μετέβαλε τὸν λόγον· ὅτι εἰ καὶ δικαίως ἀγαμέμνων
 μέμφεται, καλὸν γὰρ σῶσαι τὸς μηδὲν εἰς αὐτὸν ἐξῆ
 μαρτηρότας.

ἔχῃν δὲ καὶ τὸν ἐπίλογον, μηδὲν τὸ λυπνόντων ἔχειν τὸ
 ἀκρόντα· ἐπεὶ καὶ μάλιστα μνημονεύεται τὰ τέλη τῶν
 λόγων· ἡ δὲ τελευταία παράκλησις ἔχει τι καὶ διεγερ-
 τικὸν ἐπὶ τῇ πολέμῳ ὡς καὶ αὐτὸς καταφρονῶντας· καὶ
 δὲ ἀνφισιν ἐλοῖς τὸ ἐκ τῆς ῥῆσεως κατεναντίον σάμῃ· ἐπεὶ
 ὁ δὲ τῶν ἑλλήνων ἐαυτῷ φησὶν εἶναι ὁμοιον· ὃ δὲ φῶι
 νῆξ διδοικὼς μὴ ἐνδύεσθαι, ἢ προσῆκε, χρῆται τῇ διή-
 σει, δάκρυα προΐεται· καὶ πρῶτον δὲ τῇ ὁρμῇ αὐτὸς σιω-
 τίθεται, φησὶς μὴ ἀπολειφθήσεσθαι αὐτὸν, εἰ ἀποπλέοι·
 τὸ δὲ ἦν αὐτῷ κεχαρισμένον, καὶ τὸ αἰτίαν λέγει, ὅπως
 πρέφειν αὐτὸν ἐπισύβη παρὰ τὸ πηλέως νήπιον παρα-
 λαβὼν, καὶ διδάσκαλος ἔργων, καὶ λόγων εἶναι ἡξιώθη-
 ται· ἀραδινῶνται δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῇ νεότητος ἀμαρτίας αὐ-
 τῷ, ἐμφαίνων ὡς καὶ ἄβυσσον ἢ τοιαύτην ἡλικίαν, καὶ προΐων
 ὁ δὲ τῶν εἰς πρόσποιν παραλείπει τῶσι τοῖς κεφα-
 λαίοις ῥητορικῶς χρώμενος, ὅτι διηλλάχθαι καλὸν τῷ
 ἡμετέροντι, καὶ δῶρα τίμωσιν, καὶ πρέσβεις τὸ δῶν-
 τας, καὶ κτήνων τιμωτάτας ἀπιστηνότητι, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

δίκαιός ἔην ἀκαστῆναι βοφούς γε ὦν, καὶ διδάσκαλος.
καὶ ὅτι μεταγνώσεται προέμῳ τὸ παρόντα καιρόν.
καὶ παραδείγματι γήται τῷ κατὰ μελέαχρον διηγή-
ματι ὅτι καὶ κείνος παρακαλέμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων βοη-
θεῖν τῇ πατρίδι, ὃ συγκατέθετο, ἕως ὑπὸ πῆς ἀνέγκης τῆς
καταλαβασῶν τὴν πόλιν συμφορῶν, ἐπὶ τὸ ἀμύνειν
ἐπράπετο· αἶας δὲ οἶκτον μὲν, καὶ ἰκασίαν, ὃ δὲ ἐδελή-
θη παρρησίαν δὲ χρυσάμενος, καθελεῖν τὸ φρόνιμα τῶ
Ἀχιλλέως δειγνῶ. τὰ μὲν οὐκ αἰρώς ἐπιπήτηων, τὰ δὲ,
οὐ γενῶς παρακαλῶν, ἵνα μὴ τελέως παροξυσθῇ. ὅττω δὲ
ἤρμοζε τῷ τῷ ὄρετῆς μετελιθοῖ· πρὸς δὲ τούτων
ἔκαστον ὁ Ἀχιλλεύς ἀποκρινάμενος, ἥθος γενναῖον ἅμα,
καὶ ἀπὸν ἐμφάνει· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἐλεγκτικῶς
ἅμα, καὶ μεγαλοφρόνως ἀντιλέγει, αἰτίας δὲ λόγους τῶ
ὄρετῆς παριστὰς· αἶαντι δὲ ἀπολογεῖται, καὶ ὁδυναῖ μὲν
ἔφη ἀποπλύσεσθαι τῇ ὑπεραίᾳ· καὶ μπιόμενος δὲ πως
ταῖς φόνικος δολήσεσι, βυλόμεσθαι φησι πρὶ τῶ ἀπό-
πλιν· ἐννικηθῆς δὲ ὑπὸ πῆς αἶαντος παρρησίαν, ἐξομο-
λογεῖται πᾶν, ὃ μέλλει ποιήσῃν, ὅτι ὃ πρότερον ἔξε-
σιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, πρὶν αὖν ὃ ἐκτωρ ἐπὶ τὰς σκη-
νάς αὐτῆς, καὶ τὰς ναῦς ἀφίκηται, τὴν πολλὰς τῶ ἑλλή-
νων ἀπεκρυνῶς· ἐνθα φησὶν, ὅτι καὶ πρὶ ἐκθύμως μα-
χόμενον τὸν ἐκτορα παύσεσθαι νομίζω. καὶ γὰρ τὸ το-
προειρημένον πρόσθεν ὑπὸ τῶ ὁδυναῖως, πρὶ τῶ ἐνστῆ-
ναι τῇ ὁρμῇ τῶ ἐκτρος ἀντέθηκεν.

Ἐν δὲ τοῖς τῶ φόνικος λόγοις καὶ κῆνον παρίστησιν, ὅτι τῶ
γενῆ ἔην ἡ ῥητορικὴ φησὶ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ· διότι παρέ-
λαβόν σε νήπιον, ὅπῃ εἰδόθ' ὁμοῖον πολέμοιο, ὃ δὲ ἀγα-
ρέων, ἵνα τὸ ἀνδρὸς ὄρι πρεπέδω τελέθῃσι, τῶνεκὶ με-
προέηκε διδάσκαλός με, τὰς δὲ πάντα· μύθων τε ῥητῶν

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἔμνησε, πρὶν κτῆρά τε ἔργων· ἐν οἷς καὶ πρὸς δεικνύουσιν,
ὅτι ἡ τῶν λόγων δυνάμεις μάλιστα ἢ ἄνδρα δυνάμει
ἀπὸ γράσσεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῆς ποιήσεως τόποις εὐρεῖν
λόγους τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐχομένους· καὶ καθηγορί-
αις, καὶ ἀπολογίαις ὑποδείκνυσιν ὅσον, ἐν τε ἄλλοις, καὶ
ἐν οἷς ὁ ἑκτωρ καθάπτεται τὰ ἀδελφεῶν, ὁ νεοδίδων αὐτῷ
δειλίαν, καὶ ἀκολασίαν· καὶ ὅτι τοῖς ὄντων, ἡ δὲ καὶ πόρρω
ἀπωκισμένους· ὅθεν αἰτίας καὶ ἡν τῶν τοῖς οἰκείοις ἐγένετο·
καὶ ὁ ἀλέξανδρος ἐκλύει τὸ θυμὸν τῶν ἀδελφεῶν δυνά-
ως ἐπιπλήσσειν συγκατατιθέμενος· καὶ τῷ ὑποχέσθαι
πῶς πρὸς τὸν μελέαον μάχην, ἀπολυόμενος τὸ ἐγκλη-
μα τῆς δολιχείας.

Καὶ ὅτι μὲν τεχνίτης λόγων ὁ μῆρος, πᾶς τις ἂν εἴποι
εὖ φρονῶν· δηλὰ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσε-
ως· ὅτι ἡ μέλει δὲ ὅδε χαρακτερίσαι ἢ ῥήτορας· τὸ
μὲν γὰρ νέστορα ἡδυνῶ, καὶ προσήνῃ τοῖς ἀκούςιν εἰσα-
γεῖ· τὸ δὲ μελέαον, βραχυλόγον, καὶ ἀνέχριν, καὶ τὸ προ-
κειμένον τυγχάνοντα· τὸ δὲ ὁδυμεία, πολλῇ, καὶ πυκνῇ
τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεκρημένον· ταῦτα γὰρ τοῖς δυ-
σὶ τῶν τοῖς ἡρώων, ὁ ἀντήνωρ μαρτυρεῖ ἀκούςας αὐτῶν,
ὁπότε πρεσβύοντες ἀφίκοντο εἰς πῶς ἴλιον.

Καὶ ταῦτα τὰς ἰδέας τῶν λόγων ὁ μῆρος παρίσχειν, αὐ-
τὸς ἐν τῇ ποιήσει δείξει ἀπάσῃ· οἷον δὲ καὶ πῶς ἀντί-
θεσιν τῶν λόγων ἀφ' ἑναντίων ἐπὶ παντὸς πράγμα-
τος τιθεμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κατασκευάζοντων, καὶ
ἀναρρέντων διὰ πῶς ἀπορίαν τῆς λογικῆς ἐξέως· φη-
σὶ γὰρ σρεππὴ δὲ γλῶσσά βροτῶν, πολέου δ' ἐνὶ μῦ-
θοι· παντῶν δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα, καὶ ἔνθα· ὁ πῶς
καὶ πῶς ἔπος, τοῖον καὶ ἐπακμύσης.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Επίσταται δὲ ταῦτα καὶ διὰ πολλῶν λέγειν, καὶ δι' ὀλίγων
ἐπαναλαμβάνειν, ὅπως κελεῖται ἀνακεφαλαίωσις, καὶ
ἔστιν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ὁπόταν δὲ πολλὰ
πράγματα ἐρημένα ἀναμνήσαι σιωτόμως· ἃ γὰρ
ἀνηγήσας ὁ δὲ συγγραφεὺς παρὰ τοῖς φάσιξιν ἐν τέλει
ῥαψωδίας, ταῦτα πάλιν διὰ βραχέων διέξεισιν ἐν
τέτοις· ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίνησας δάμασ', αὐτὰρ
ἐπείτα, καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὸ δὲ πολιτικὸν λόγος ἔχεται καὶ ἡ τῶν νόμων ἐπιστήμη, καὶ
ὁ δὲ ταύτης ἐκτὸς τὸ ὁμιρον ὕροισιν ἀν. ἡ μὲν καὶ τὸ
ὄνομα τῶν νόμων ἦν καὶ αὐτὸ ἐν χρήσει, ὅπως ἐστὶ σαφὲς διὰ
ρίσασθαι· οἱ μὲν γὰρ φασὶ δῆλον αὐτὸ εἶναι, εἰδότα τὸ νο-
μα τὸ νόμον ἐν τῷ εἰπεῖν ἀνθρώπων ὕβριν, καὶ ὀνομί-
ην, ἐφορῶντος· ὁρίσας δὲ ὤκηθι τὸ ὀνομίαν εἰρή-
σας, παρὰ τὸ εὐγέμεσθαι καὶ τοὶ καὶ ὀνόμος λέγεσθαι ἐ-
οικεν, ἀπὸ τῆς νέμειν τὰ ἴσα πᾶσιν· ἢ τὸ καὶ ἀξίαν ἐκεί-
νω· ὅτι ἡ δαίμων τῶν νόμων οἶδεν, εἰμὴ καὶ ἐν ἡφαιστῷ,
ἀλλ' ἐν ταῖς γνώμας τῶν ἀνθρώπων φυλασσομένην, ἐν πολ-
λοῖς παρίσῃσι· τὸ γὰρ ἀχιλλέα ποιεῖ ὑπὲρ τὸ σὺν ἡπείρ
λέγοντα, γὰρ αὐτὸς ἐμὴν ἡδὲ ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φο-
ρέεσι δικαστοὶ, οἵτε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύεται.
θέμιστας δὲ καὶ θεσμοὶ, οἱ νόμοι, ὧν τὸ δία ἡσθητὶ παραδί-
δωσιν. ὡς καὶ τὸ μίνωα τὸ τῷ κρητὶ βασιλέα φησὶν ὁ-
μιλεῖν· ἡ δὲ ὁμιλία νόμων μάθησις ἦν· ὡς καὶ πλάτων
μαρτυρεῖ· σαφὲς ἡ καὶ ἐν ἐκείνοις διηλοῖ, ὅτι χρηνομοῖς
ἐπεσθαι, καὶ μὴ ἀδικεῖν. τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ
ἀθέμιστος εἴη, ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχον, ὅτι δίδοιεν.
Πρῶτος τοίνυν ὁμηρος τὰ τῆς πολιτείας διείλεν· ἐν δὲ τῇ
ἀπείδει ἦν τὸ νόμον παντὸς μίμημα κατεσηκώσεν
ἡφαιστῷ· ταῦτέστιν ἡ πνευματικὴ δαίμων ἐμπριεχθῇ

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

μένει, ἐποίησε δύο πόλεις· τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ, καὶ εὐφρο-
σύνῃ διάγρσαν· τὴν δ' ἐν πολέμῳ χολάζουσιν· καὶ παρὰ
θῆς τὰ ἐκείνῃ πρόσφορα παρίσκει· ὅτι ὁ μὲν, πο-
λιτικός ἐστὶ βίος, ὁ δὲ, στρατιωτικός.

Οὐ παρέσθαι ἢ ὅτι τὸν γεραιόν. ἀλλὰ καὶ τὸν ἔδει
ξεν ἐνάρξαν ἅμα, καὶ κάλλος πρὶς τοῖς λόγοις· ὅτι, ἐν
πάσῃ πόλει νενομοθέτηται ὅτι εἶναι σωεὶς βουλῆς·
καὶ τὸ προβολύειν πρὸ τῆς δῆμον σωιέναι, πρόδη-
λον ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τύπων· βουλὴν ἢ πρῶτον με-
γαθύμῳν ἱερέων· σωαίης ἢ ἀγαμέμνων ἢ γέρον-
τας, καὶ σκέπεται πρὶ αὐτῶν, ὅπως ὁ πλῆθος πρὸς
τὴν μάχην· καὶ ὅτι δὲ τὸ ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντί-
ξεν τὴν πάντων σωτηρίαν· ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ διδά-
σκει, ὡς καὶ παραινέει· καὶ πᾶννύχιον εὐδεν βελήφορον
ἄνδρα· καὶ ὅτι δὲ τῷ ἡγεμένῳ, πρὸς τοὺς ὑποτέτακ-
μένους· καὶ ὅπως ἐκείνῳ προσφέρεται ὅτι προτετακ-
μένον ὁ ὀδυσσεὺς ὑποδάκνυσι· καὶ αὖ ἐντίμους, λόγοις
προσινέει πείθων· τοῖς ἢ ἐκ τῶν ὀχλῶν, πικρότερον ἐπι-
πλήσων· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκείνῳ τοῖς ἀμείνοισι, παρὰ
πᾶσι νεόμισται· ὅτι καὶ αὐτοὶ οἰθεοὶ ποιεῖσιν ἐπὶ τῇ δυνάμει· ὅ-
τις ἐπὶ τῇ μῆναι ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα, ἀλλ' ἀντίοι ἐσαν ἅπαντες·
νόμος παρὰ τοῖς πλείστοις τὸ πρεσβύτερον λέγειν· ὅτι
διομήδης ὑπὸ ἀνάγκης τὸν πολέμῳ πρῶτος θαρσύνει
λέγειν, συγνώμης εἶναι ἀξιοῦ· καὶ μὴ νότῳ ἀγασσάσθαι·
ἐνεκεν δὲ γενεῇ φινεώτατος ἔμι μεθ' ὑμῶν.

Κ αἰεὶνο ἢ παρὰ πᾶσι νεόμισται, καὶ κολλάσθαι τὰ ἐκεί-
σια ἀμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκέραια, συγγνώμης τυχεῖ
νεῖν· τὸ τοῦ πάλιν δεικνύειν ὁ πρῶτος, ἐν οἷς φησιν ὁ ἄσ-
προς, παρ' αὐτῷ· καί κεν πλεῖμαχος τὰ δὲ τῶν φί-
λος ἢ ὅς, ὡς ἐγὼ ὅτι ἐκὼν ὅς σὺν δόμον, ὅς κατὰ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ξων πολυμήνη μνηστῆρσιν ἀσόμενος μετὰ δαΐτασ·
 αἰὲς πολὺ πλεονεξέειπε κρείωνος ἦχον ἀνάγκη·

Τριῶν ἢ ὕσων πολιτῶν πρὸς δικαιοσύνην, καὶ ὀνομί-
 αν βασιλείας τε, καὶ ἀριστοκρατίας· καὶ δημοκρατίας·
 καὶ ταύταις πάλιν ἀντικειμένων ῥιῶν προσῶδιν, καὶ
 παρονομίαν, τυραννίδος, ὀλιγαρχίας, ὀχλοκρατίας·
 ἃ δὲ ταύτας ὁ μῆκος ἀγνοῶν ἔειπε· πῶς ἂν βασιλέαν δὲ
 ὅλης τ' ποιήσεως ὀνομάζων, καὶ ἐγκωμιάζων· ὥς ἐν
 τούτοις· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοφρέων βασιλῆων· τι-
 μήδ' ἐκ διὸς ἔστι φιλεῖ δὲ ἐμψύχεται· καὶ ὁ πόσιον δο-
 κεῖν εἶναι τὴν βασιλείαν σαφῶς δηλοῖ· λαῶν δ' οἷσιν ἀνακε-
 πατῆρ δ' ὡς ἡπίος ἦεν· καὶ ἔτε τινα ῥέξας ἐξαίσιον ἔ-
 τέ τι εἰπὼν ἐν δῆμῳ· ἢ τ' ἔστι δὲ κηθίων βασιλῆων· τ' ἢ
 ἀριστοκρατίαν, ἐν οἷς βιοῶντ' βασιλέας πέντε κατὰριθ-
 μεῖ· καὶ παρὰ τοῖς φαίεξι· δῶδε καὶ τὴν κατὰ δῆμον ἀρι-
 στεινέας βασιλῆας, ἀρχοὶ κρινέσσι, ῥις καὶ δέκατος δ' ἐγὼ
 αὐτός· δημοκρατίας ἢ εἰκόνα ἐναργῶς ἐν τῇ κατὰ στυγ-
 τ' ἀπιδόσθι δὲ κινύει· ἐν ἣ δὲ δύο ποιήσας πόλεις, τ' ἐτέραν,
 δημοκρατεῖσθαι φησὶ, μηδενὸς ἡγεμένον, πάντων ἢ
 πρὸς πᾶσι βύλησιν κατὰ νόμους βιούντων, ἐνθα
 καὶ δικαστήριον ἔσται, καὶ ἐν ἐκείνῃ γε πᾶσι δημοκρατί-
 αν παρίσσειν, ἐν οἷς φησὶ δῆμον ὑποδείσας· δὴ τὸν
 κεχολώσασθαι λήν· ἔνεκεν ληϊστῆρσιν ἐπιπρόμενος ταφί-
 οισιν, ἢ καὶ θεαπρωτῶν· οἳ δὲ μὴν ἀρθμοὶ ἦσαν· ὅν δὲ
 βιάως, καὶ παρανόμως ἀρχόντας, τύραννον καὶ ἔκλει-
 νεώτερον τὸν ὄνομα, οἷος δὲ τοῖς ἔργοις γίνετα δεικνυ-
 σιν ἐν τούτοις· εἰς ἑξῆς βασιλῆα βροτ' δὴ δῆμονα πάν-
 των, ὅς κ' ἀπὸ ῥίνας τὰ μῆσι, καὶ ἑατὰ νηλεῖ χαλκῷ· καὶ
 ὅν αἰγισθον δὲ τυραννικὸν ἀποφαίνει· ὅς ἀποκτείνεσθαι
 ἀγαμέμνονα, ἐκράτῃ τ' μυκηναίων, καὶ ὁ πότε ἀνιρέθη

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ .

φισίν, ὅτι ἔκ' αὐτῆς ταφῆς εἶπε μενέλαος παρῆν.
 ἥ τοι γὰρ ἐπὶ τῶν τυράννων νενόμισται· τῷ δ' ἡ θανάτῳ
 χυτὴν ἐπιγῆσαν ἐχούσαν· ἀλλ' ἄρα τόν γε κούδ' τε, καὶ
 οἷονοι κατέδαψαν κείμηνον ἐν πεδίῳ· μάλα τοῖς μέ-
 γα μήσατο ἔργον.

Ο' λιγαρχίαν δὲ διηλθὺν δοκῆ, διὰ τῶν μνηστῆρων πλεο-
 νεξίας πρὶ ὧν φισίν· ἡ δ' οἱ κρῆναν ἰθάκην καὶ τα-
 κοιρανέσσι· τῷ δὲ ὁ γλοκράτιαν ἐν τῇ τῶν πόλεως πολιτείας
 παραδίδωσιν, ἐν ἧ καὶ σικωράμηνοι πάντες ἀλεξάν-
 δρω κακοῖς πρίεπεσον· καὶ ὁ πρίαμος λοιδορεῖται
 τοῖς παισίν, ὡς τῶν αἰτίοις, ἀσύνετον μοι καὶ τέκε-
 να κατηφόνον· καὶ ἄλλος δὲ τις τῶν πρώων ὁ ἀντίμα-
 χος χρυσὸν ἀλεξάνδροιο διδόμενος ἀγλαὰ δῶρα, ἔκ-
 ῃ αὖ ἐλένην δόμεναι ξανθῷ μενελάῳ.

Ε' πρὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίκαιον τῆτο νομίζεται,
 τὸ ἀπονεμητικὸν ἐκείνῳ τῷ κατ' ἀξίαν· ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ
 τὸ θεὸς σέβειν, γονέας, καὶ δικαίους τιμᾶν, πλὴν μὲν εἰς θε-
 οὺς ἀσεβήσαν ἐν πολλοῖς διδάσκει εἰσάγων τὰς ἡρώας
 θέοντας, καὶ ἀχόμενος, καὶ δῶρα ἀνατιθέντας τοῖς θε-
 οῖς, καὶ ὕμνοις ὑφαίροντας αὐτὰς, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀ-
 μοιβὴν ἀπολαμβάνοντας τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐπικερίαν·
 πλὴν δὲ πρὸς τῇ γενωμένους τιμῇ, ἐν τῷ πλεμάχῳ
 προσώπῳ μάλιστα δέκνυνται, καὶ ἐν οἷς ἐπαινεῖ τὸν ὀρέ-
 σιν, ἔκ' αὖ οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος ὀρέσης· πάντα δὲ
 ἐπ' ἀνθρώπων ἐπὶ ἔκτανε παροφονῆα;

Καὶ ὅτι τὸ γηροποθεῖσθαι τὰς γονέας ὑπὸ τῶν παίδων φύ-
 σει δίκαιον, καὶ ἐξ ἀμοιβῆς ὀφειλόμενον, διὰ μιᾶς λό-
 ξεως ἐδίδωσεν εἰπὼν, ὃ δὲ τοῖσι θεοῖσι φίλοις ἀπέ-
 δωκεν· ἀδελφῶν ἢ ἀνδρῶν, καὶ πᾶσι πρὸς ἀλλήλους, ἐν τῷ
 ἡρώα μέμνηται, καὶ μετὰ τὴν φίλων δὲ ἐν ἀχιλλεῖ, καὶ πα-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

ῥόκλῳ δέικνυσιν· γυναικὸς δὲ σωφροσύνῃν, καὶ φιλαν-
δρίαν· ἐν τῇ πινελόπῃ· ἀνδρὸς ἡ πόθον τῆς αὐτῆς γυναι-
κὸς, ἐν τῷ ὀδυσσεὶ παρίστησιν.

Ὅπως ἡ καὶ ὑπὲρ πατρίδος καὶ πράσιν· ἐν τῇ μάλιστα
ἐδήλωσεν· εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμυνέσθαι πρὶ πάσης· καὶ
πάλιν ὅπως ἡ τὴν πολιτείαν κοινονῶντας φιλίας ἔχον
δὴ ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέσιός ἐστιν ἐκείνος, ὃς πολέμῳ
ἔραται ἐπιδιμίξαι ἀκρυόεντος· πῶς ἡ τὸ ἀλμυρὸν τίμι-
ον, καὶ ἡ ἐναντίον φονικόν· ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁ μῶς
αἰῶνα πύλησιν· ὅς ῥ' ἔτρεν καὶ καύθη ἐν φρεσὶν, ἄλλο
ἢ εἶπεν· καὶ οὔτ' αὖτε βίβησι, καὶ κῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσι.

Τῶν ἡ οἰωνὸν μάλιστα σωζομένων, ὁ πόταν γυνὴ μήτε
τὰς ἀπορρήτους διανοίας τῶν ἀνδρῶν πολυπραγμονῇ, μή
τε ἄνδρα τὴν γνώμης αὐτῆς πράσιν τι ἐπιχειρῇ, ἐκείτε-
ρον ἐκ τῆς ἡρας ὑπέσχετο· καὶ πρῶτον τῷ δι' ἑ-
λόντι πρὶθεῖς, ἤρη, μή δὴ πάντα ἐμὲς ἐπιέλπεο μή-
θεος ἐδήσεν· καὶ ἡ ἔτρεν τῇ ἡρᾷ, μήπως μοι μετέπηται
χολώσεται, αἶνεσιωπῇ· οἷχό μοι πρὸς δῶμα βαθυρρόον
ὠκεανοῖς· καὶ δὲ καὶ τὰς ἐξίόντας ἐπὶ πόλεμον, ἢ ἐν κιν-
δύνῳ καθεστῶτας ἐν τέλλεσσι· τί τοῖς οἰκείοις εἰθισμένον
παρὰ πᾶσιν, οὐκ ἠγνόησεν ὁ ποιητής· ἡ καὶ τὸν ἀνδρα
μάχῃ σέυσσα τὴν ἐκπράφισιν, καὶ γὰρ μοι θνήσκων, λε-
χέων ἐκ χῆρας ὀρεξας· καὶ δὲ τοιμοιῖπας πυκινὸν ἔπος
καὶ τέκεν αἶψά με μνήμην νύκτας τε, καὶ ἡ ματα δακρυ-
χέυσσα· ἡ δὲ πινελόπῃ, τὴν τῆς ὀδυσσεὺς ἐν κλῶν μνημο-
νάει, φήσαντος ὁ πότε ἐξήει τῷ ἐκ οἴδ' ἤκεν μ' ἀνέσθαι
θεὸς ἤκεν ἀλώω· αὐτὴ ἐν τῇ φροῖῃ· σοῖσ' ἐνθάδε πάντα με-
λόντων· μεμνησθαι πατρός, καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
ὥς νῦν ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμὲ ἀπόνοσφιν ἐόντος· αὐτὰρ
ἐπειδὴ παῖδα γενεήσαντα ἴδῃαι, γήμασ' ἢ ἐθέλῃσθαι

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

τεδὸν κατὰ δῶμα λιπῶσα· οἶδ' ἢ ἐπὶ ῥόπῃς· καὶ οἱ ἰὼν
ἐν νηυσὶν, ἐπέπρεπεν οἶκον ἅπαντα· πῆθεσθαι τε γέρον-
τι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάειν.

Τὰ δ' ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων πένθῃ· ὅτε ἂν μεβρα
εἶναι ἀξιό· (ἀγεννὲς γὰρ τὸ τοῦ) ὅτε παντελῶς ἐκκεκό-
φθαι ἔα· (ἀδωάτον ἢ ὁ ἀπαθὲς ἐπὶ ἀνθρώπων) ὅθεν λέ-
γῃ τὰ τοιαῦτα· ἀνὴρ τοι κλαύσας, καὶ ὀδυρόμενος μεθέη
κεν· τλήν γ' ὅρ' μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν· ἐν ἄλ-
λοισι δὲ φησὶν· ἀλλὰ χρὴ τ' ἰδὼν, κατὰ θάπτειν ὅσπερ θάψῃ
σι κηλέα θυμὸν ἔχοντα· ἐπ' ἡματι δακρύσαντας· ἔ-
γνω ἢ καὶ κῆνα, ἃ καὶ νῦν ἐν ταῖς ταφαῖς νομίζεται ἐν
τε ἄλλοις, καὶ ἐν τούτοις ἐνθάδε τὰρχύουσιν, καὶ σίγησιν· οἵ τε
ἔται τε, τύμβῳ τε, σήλῃ τε, καὶ γέρας δὲ θανόντων· καὶ
οἷα ἢ ἀνδρομάχη φησὶν· εἰς τ' ἔκτορος νέμειν γυμνὸν
κεῖ· θρόνον αἰόλαι δὲ λαὸντα· ἐπεὶ κε κώες κορέσων-
ται γυμνὸν, ὅτ' αὖ μοι ἡματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται λε-
πῶν τε, καὶ χαρίεντα, τετυμμένα χρυσὴ γυναικῶν· ἀνὴρ
τοῖ τὰ δὲ πάντα κατὰ φλέξω πυρὶ κηλέω· ὅδ' ἐν σοί γ'
ὄφελος ἐπεὶ ἔκ' ἐγκείσεται αὐτοῖς· ἀλλὰ πρὸς προῶν, καὶ
ῥωϊάδων κλέος εἶναι· ὅτω καὶ ἡ πηνελόπεια τ' ἐδῆτα κα-
τασκευάζει λαέρτη ἡρώϊ ταφῆϊον· καὶ ταῦτα, μὲν μέ-
γιστα· ὅ δὲ πρὶα τὰ τῶν ζῶα ἄλλά τε, καὶ ἀνθρώπου
ἐπὶ καὶ γὰρ τ' ἀχιλλέει τῇ τ' πατρόκλῳ πυρρῷ· ὅ κ' ἐπαινῶν
λέγει· διὸ καὶ ἐπιφωνεῖ· καὶ καὶ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Καὶ τὰ πολλὰ ἀνδρῶν ἢ πρῶτος ἢ γὰρ· τύμβον δ' ἐκπεδίω
εἶνα χόου, καὶ ἐξαγαρόντες· καὶ τῆς ἐπιταφίης ἀρχῆς
ἔδειξε πρῶτος ταῦτα μὲν κοινὰ τ' ἐν εἰρήνῃ, καὶ τ'
ἐν πολέμῳ καθεστώτων· τὴν δὲ πρὶ τῆς πολέμου ἐμ-
πειρίαν, ἣν καὶ τακτικὴν τινὰς καλεῖσιν· ἢ τοῖσις πεποι-
τισμένη μὲν πεζομαχίαις, τειχομαχίαις, ἢ πιναν-
μαχίαις,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

μαχίαις, παρατάξεσι, μονομαχίαις, πολλὰ ἢ κ' στρα-
τηγικῇ πρίεχσας, ὧν ὀλίγα παραθέσθαι ἔστιν ἄξιον.

Ἐν ἧ ταῖς παρατάξεσιν ἀγ' ἤν' προτέταχθαι τὸ ἱππικόν,
καὶ ἔπειτα τὸ πεζόν· καὶ τὰρ δι' εἰκνυσιν ὕψος· ἱπ-
πῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποισι, καὶ ὄχλοισι, πεζοὺς δ' ἔ-
ξοπιθεν σῆσας, πολέας τε, καὶ ἑσθλούς· καὶ τὸ εἶναι ἐν
τοῖς στρατιώταις ἡγεμόνας κατὰ τάξιν· ἐπὶ δ' ἔσαν ἡ-
γεμόνες φυλάκων· ἐκ τῶν δ' ἐκείνων κῆρυ αἱ μὲν πειχόν,
δολιχ' ἔχοντες χροσὶν ἔχοντες.

Καὶ τῶν ἡγεμόνων, ἧ μὲν προαγωνίζεσθαι ἐν πρώτοις τε-
ταγμένους· ἧ δὲ κατόπιν γενομένους, ἐπεὶ γὰρ ἧ λεγτο-
μένους πρὸς τὴν μάχην· οἳ δ' ἀμφ' ἰδομένηα δαΐφρονες
θωρήσαντο· ἰδομένηα μὲν, ἐνὶ προμάχοισι συγ-
κελος ἀλκήν, μηρόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄραντο
φάλαγγας.

Καὶ ὅτι δὴ ἧ δυνάμει διαφέροντας ἐν τοῖς ἐξω στρα-
πεδούχοις πρὸ τείχεος τ' λοιπῶν περιβεβλημένους, τὸν
δὲ βασιλέα ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ, τετέστι τῷ μεσαιτάτῳ
κατασκηῖν δεικνυσιν, ἐν τῷ ἧ μὲν γενναιωτάτους τὸν
ἀχιλλέα, καὶ τὸν αἰάντα ἐν τοῖς ἐχάρις μέρεσι τῶν νε-
ῶν κατασκηνωμένους· τὸν δὲ ἀγαμέμνονα, καὶ τὸς ἄλ-
λους ὀρίστους, ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ
εἶναι χάρακας τε περιβάλλεσθαι, καὶ τάφρους ἀπωσκά-
πτειν, εἰς αὔρος, καὶ βάθος, καὶ σκόλοφι κύκλῳ διαλα-
βάνην, ὥς μή τε ὑπὲρ πιδῶν τινα διὰ πλάτος, μή τε διὰ
βάθος κατίεναι δυνάσθαι, γινεσθαι τε ἐν τοῖς πολέμοις,
καὶ παρ' ὁμήρῳ· ἀπὸ γὰρ δεδίατο τάφρος αὐρεῖα ὑπὸ
ὑπὲρ θορέειν χερσὶν, ὥστε πρῆσαι ρηϊδίῃ· κρημνὸν γὰρ
ἐπιρφεῖσθαι πρὶ πάσαν ἔτασαν ἀμφοτέρωθεν ὑπὲρ-
θεὶν ἢ σκολόπεσιν ἰοξέειν ἢ ῥήρειν ἢ ἔτασαν ἢ ὅτι ἀχαι-

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ων πυκνός· καὶ μεγάλως δ' ἡτῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν· ἢ μά-
 χόμοι θνήσκουσι γενναίως οἱ τύχης ἐπόμοι· μὴ μὲν
 ἀποσθῆναι, καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην· ἀλλὰ μέγα ῥέξασ-
 τι ἐσόμενοισι πυθέσθαι· καὶ πάλιν· ὅς δ' ἐκεν ὕμνων
 βλήματος ἢ τυπείς, θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσση, τεθνά-
 τω· οἱ ἀγκυρὸς ἀμυνομένω πρὶ πάρος τεθνάμεν· καὶ
 τοῖς μὲν ὄρισεῦσι, γέρα νέμεται· ἄλλα δ' ὄρισηται δι'
 δ' ἄρα καὶ βασιλεύσι· τοῖς δὲ λεητοτάκταις ἀπειλεῖ·
 ὃν δ' ἀν' ἐγὼν ἀπάνευθεν ἐθέλοντα νοήσω, αὐτὰς δὲ
 θάνατον μητίσομαι.

Ἐν δὲ ταῖς μάχαις, ὃν ἰδοὺ πρόπον, καὶ ὅπως διαφόρως,
 καὶ ποιικίλως ἢ ἥρωας ποιεῖ τιφώσκοντάς, καὶ τιφώ-
 σκομένους, τί δ' ἄλλ' ἐκείνο ἢ ὑπομῆσαι ἄξιον, ὅ-
 τι ἢ ἢ πρόθεν τέρωμένους, ἐνδοξότερος ἢ γὰρ μεθὰ, ἄ-
 τε πλὴν ἐκ τῆς σωεσθῆναι, καὶ παραμένειν προθυμίαν δὲ
 κινύοντάς· ἢ ἢ τῶν, ἢ τῶν μετὰρρενον πεπληγότας,
 ἀτιμωτέρους, ὡς ἐν τῷ φεύγειν τῶν πεπονθότας, καὶ ταύ-
 τὰ οὖν ἐκ τῆς παρ' ὁμήρου· εἴπερ τὸ καὶ βλεῖο πο-
 νύθνος, ἢ τυπείας, ἢ ἀν' ἐπ' αὐχέν' ὅπιαθ' ἐπέσοι βέ-
 λος· ἢ δ' ἐνὶ νώτῳ· ἀλλὰ κεν ἢ σέρνων, ἢ νηδύος ἀντιά-
 σθαι, πρόσω ἰεμένιο μετὰ προμάχων ὀχρυσύν· καὶ πάλ-
 λιν· ὅ μὲν μοι φάνοντι μεταφρένω ἐν δόρυ πήξεος·
 αἰὲθ' ὅς με μαῶτι· διὰ σῆθεσφιν ἔλαλλον· χρησίμως
 δὲ καὶ ἐν τῇ ῥοπῇ τῶν πολεμίων πᾶσαν· μὴ πρὶ
 τὰ σπύλα γίνεσθαι, μὴ δὲ ἐν δίδόναι κερὸν φυγῆς· αἰὲθ'
 ἐκπύσαι καὶ δινῶν· μή τις νεῶν ἀνείρων ἐπιβαλλόμε-
 νος μετόπισθεν μιμνέτω, ὥς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ
 νῆας ἵκηται· αἰὲθ' ἀνδρῶν κτείνομεν ἔπητα δὲ καὶ τὰ,
 ἔκκοι νεκρὸς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεώτας·

Ἐπὶ δὲ παρ' αὐτῷ πάσης ἡλικίας κατόρθώματα, ὑφ' ὧν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

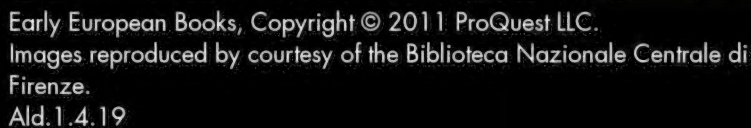
πᾶς ὅς τις ἐν ἱπαρθείῃ· ὁ μὲν, αἰμάλων, ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεύῳ, καὶ αἰάντος, καὶ διομήδους, ὁ δὲ νεώτερος, ὑπὸ τῷ ἀντιλόχῳ, καὶ τῷ μηριόνῳ· ὁ δὲ μεσαιπόλιος, ὑπὸ τῷ ἰδομένηῳ, καὶ τῷ ὀδυσσεύῳ· ὁ δὲ γέρων, ὑπὸ τῷ νέστορος· καὶ πᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν πάντων, καὶ τῷ ἀγαμέμνονι· ὅτι παρ' ὁ μὲν τὰ λήμματα·

Θ εἰσώμεθα δὲ καὶ πρὶ τῶν ἱατρικῶν, εἰ καὶ τῶν μὴ εἶχεν ἀπείρως ὁ μῆρος· καὶ ὅτι μὲν πολλὰ ἀξίαν ἔτεχνον ὑπελάμβανε, δῆλον ἐκ τούτων· ἰατρὸς ἔσθ' ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός τε ἀλλων· δοκεῖ δὲ ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι νοσῶν, καὶ ὑγιεινῶν, ἀπρὸς ἐκ τούτων ἀντις μάθοι, ὅτι μὲν ἐπιστήμη· ἰατρὸς δὲ ἐκείνος ἐπιστάμενος πρὶ πάντων· ὅτι δὲ ὑγιεινῶν· καὶ νοσῶν, φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, σημαίνει τούτων ἐκείτρου· ἐστὶ μὲν τῆς ἱατρικῆς θεωρητικὸν μὲν, τὸ διὰ τῶν καθολικῶν λόγων, καὶ διὰ μεθόδου ἐπὶ πᾶσι τῶν κατὰ μέρος γινώσκον· τούτων δὲ αὐτὰ μέρη, τὸ μὲν, σημειωτικὸν, τὸ δὲ, αἰτιολογικὸν· πρακτικὸν δὲ τὸ, διὰ τῶν ἐνδεχέσθαι αὐτῆς βαλεῖσθαι· τούτων δὲ μέρη, τὸ μὲν, διαγνωστικὸν, τὸ δὲ, χειρουργικὸν, τὸ δὲ, φαρμακευτικὸν· πῶς οὖν ἐκείνῳ τούτων ὁ μῆρος ἐπιβέβληκεν, ὅτι καὶ θεωρητικόν τι εἶναι ἐπίσταται, ἐν τούτῳ ἀνίσταται· τοῖα δὲ οὐκ ἐστὶν ἐχέ φάρμακα μνησιόεντα· μνησιόεντα ἔλεγε, δηλονότι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα·

Τ ὁ δὲ σημειωτικὸν ἀντικρὺς ἰσορεῖ, διὰ τῶν Ἀχιλλεύου· μαθητῆς τὸν ὦν χείρωνος, πρῶτος πᾶσι αἰτίαν τῆς κατὰ χεῖρος τῆς ἑλληνικῆς νόσου κατενόησε· σιωπῶν ὅτι τὰ ἐπιδημία νοσήματα, ἐκ τῶν ἀπολλωνός εἴη, ὅς γε δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίου· ὅτος ἔταξεν ὥρα τῶν ἐπεὶ

Ἰ ΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Φ ανρ'ς δ' ἔστι κ' πλὴν λιτῶν δι' αὐτὰν ὑγιεινὴν ὑπολαμβά-
νων· πεποίηκε ἂν ἡ ῥωσὸς ὁπποῖς κρέασι χρωμένους, πε-
ριελών τ' πρὶ τὰ βρώματα περιγίαν· ἐπεὶ ἡ γαστήρ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὸ δὲνται πληρώσεως, ὅταν τὰ πρότρεα στία καταπε-
φθίντα, καὶ μὲν οἰκόν τῷ σώματι, εἰς καρδίαν, καὶ τὰς
φλέβας ἀναπέμψῃ· καὶ δὲ πρὶαὸν ἐκβάλλῃ, τοιαῦτά
φῃσιν, αἷμα μὲν δὲ δὸρπῆσαι εἰσαυτε κηδόμενον τρ-
ῦ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι καὶ τῶν ἄλλο ἐπερ· ἢ τ'
ἐκείλυσεν ἐο μνήσασθαι ἀνάνη· καὶ πάλιν· ἢ δὲ μάλ'
αἰεὶ ἐσθ' ἐμναι κέλεται, καὶ πινέμεν ἐκ δὲ με πάντων
ληθάνει, ὅς ἐπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

Οἱ δὲ δὲ καὶ οἶνον χρήσεως διαφορὰς· ὅτι ὁ μὲν πολὺς πο-
θὲς, βλαβρὸς, ὁ δὲ μέτριος, ὠφέλιμος· καὶ μὲν, ὅπως· ὅ-
νός τοι μελινδῆς, ὅς τε καὶ ἄλλος βλάπτει, ὅς ἀν μιν
χάνδον ἔλη, μὴ δ' αἰσιμα πίνῃ· καὶ δὲ, ἐκείνως ἀνδρὶ ἢ
κεκμηῶτι, μένος μέγα οἶνος ἀέξῃ· καὶ, ὅτι δαυάμεως
ποιητικὸς· ὅς δὲ ἀνὴρ οἶνοιο κορεσάμενος, καὶ ἐδω-
δῆς, ἀνδράσι δυσμενέσι πανημέριος πολεμίζῃ, θαρ-
σαλέον νύτοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὅδε τι γῆρα πρὶν κέ μιν εἶ-
πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο· καὶ τ' ἰδὼν ἡδυν, εἰς
τὰς φιλοφροσύνας παραλαμβάνει, ὡς φάτο, ποντόνοος
δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα· τ' δὲ σφοδρὸν, καὶ κερω-
τικὸν, τῷ νύκλωπι ὁ δὲ δυνάει τίθεισι· τ' δὲ σύροντα,
πρὸς ἵασι· ὅπως γάρ θεν ὁ πρᾶμνιος, ὃν τῷ μαχά-
νι τεύω μένω δίδωσιν.

Ὅπως ἢ καὶ γυμνασίοις χρῆσθαι παρατέλλει, φανερὸν ἐκ
πολλῶν· αἱ δὲ πονῶντας ποιεῖ· καὶ μὲν, ἐν τοῖς προσήκει
σιν ἔργοις, καὶ δὲ, ἐπὶ τοῖς μάταις· ὅποτε καὶ τ' μάλι-
στα τῇ ἡδοναίᾳ κεχρημένους φαίναται, καὶ τ' ἀσώτους
μνηστῆρας γυμναζομένους εἰσάγει· καὶ πόνους μὲν καὶ αὐ-
τάρκους αἰτίας ὑγιείας ὅπως νομίζῃ· τῶν δὲ καταβα-
ρύντων τὸ σῶμα καμάτων, ἵαμα τ' ὕπνον εἶναι· φησὶ
καὶ τῷ ὀδυνᾷ κεκμηνοῖσι τὸ θάλασσης ὕπνον ἐπι-
7 14

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Θεῖν· ἵνα μιν παύσῃ τάχιστα δὺς πραγέος καὶ μάτοιο· ἡ δὲ
φύσις ἀπαιτεῖ τὸ κεκμηκὸς σῶμα ἀναπαύεσθαι· καὶ ἐν τῷ
ὀλίγον τὸ θρῆνον ὑπάρχει, τῷ δὲ ἐπεὶ δυνάται πάν-
τῃ ἐξιπνεῖσθαι, ἐν τῷ βάθει μένειν· πῶς ἢ καὶ ἀναπαύε-
ται τὸ σῶμα, ὅτι ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνιέται, καὶ τὰ
μέλη τῶ σώματος λύεται, καὶ τὸ ἐκκαρτεῖται· ἔπειτα δὲ
διὰ ἀνακλινθῆσα, λύθεν δὲ οἱ ἄλφια πάντα· καὶ ἐν τοῖς
ἄλλοις ἀπασιν ἄμετρον, ὅν δὲ ὠφέλιμον, καὶ ἐπὶ τῷ ὑ-
πνῶ ἀποφαίνεται, ποτὲ μὲν ἡ πῶν, ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος·
ποτὲ δὲ ἀνίη καὶ τὸ φυλάττειν πάννυχον ἐκρήσσοντα.

Ἐπίσταται δὲ καὶ ἁέρων ἀκραιφνὴς ὑγιεινὴ ὅσαν παρα-
σκευαστικὴν, ἐν οἷς φησὶν ἀηδᾶσθαι ἡλύσθαι πεδίον, καὶ
πεύρατα γαίης, ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς ῥαδά-
μανθος· τῇ πρὸς ῥήϊσιν βιοτὴ πέλας ἀνθρώποισιν· ὅτι νιφε-
τός, ὅτ' ἀρχὴ μὲν πολὺς, ὅτ' ἐποτ' ὁ μβρος· ἀνὰ δὲ ζεύ-
ροιο λιγύ πνέοντα ἀήτας, ὡς κεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχων
ἀνθρώπων· ἐν οἷς δὴ ταῦτα μάλιστα ὀρθῶς διεγνωκὼς
φαίνεται, ὅτι τε ἡ δρῶν τῶ ἀνέμων ἀπὸ τῶ ὑγρῶν γίνε-
ται, καὶ ὅτι τὸ ἐμφυρὲν τῶ ὕδατος θρῆνον, δέχεται ἀναψύξεως·
καὶ ἰάματα ἢ παθὴ μάλων οἷον· λειποθυμίας καὶ ἀγᾶψ-
ξιν, ὅπρ' καὶ ἐπὶ τῇ σαρπηδόνης ποιεῖ αὐτοῖς δ' ἀμπναι-
θῇ, πρὶν ἢ πνοιὴ βορέαο· ζώρει ἐπιπνέουσα κακῶς καὶ
καθηότα θυμὸν· ψύξεως δὲ θέρμιν, ὡς ἐπὶ τῇ ὀδυσ-
σέως κεχρημασμένον, ὅς ἐν τῷ θάμνῳ κρύπτεται, ἐνθα
καὶ ἀνέμων, καὶ ὁμβριῶν ἦν ἡσκέτη· καὶ τῇ παρῶν
ὑλῇ καλύπτεται, καὶ ὅπρ' ἢ λυγρὰ, καὶ χρίσματα ὡς ἐπὶ
τῇ διομήδους, καὶ τῇ ὀδυσσεύς ἐκ τῆς νυκτερεσίας ἀνα-
νομιθεύτων· καὶ ἅ οἱ ὠφέλιαν ἔχει τὰ λυγρὰ, διὰ
τῶν μάλιστα δηλοῖ θυμῷ καὶ δάσασα κατὰ κρατὸς
τε, καὶ ὧμων· φανερὸν ὅτι ἐνταῦθα ἔχοντα τὸ δρῶν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

τὰ νῦν· εἰκότως ἂν αὐτῶν, καὶ τὴν ἰασιν τὴν κόπην
λαμβάνει· αὐτὴ δὲ ἔστιν ἡ διατὸ θερμανθῆναι, καὶ ὑ-
γραυνθῆναι· ξηραίνουσι γὰρ οἱ πόποι·

Λοιπὸν ἔτι σκοπῆν ὅπως καὶ τὰ τὴ χειρουργίᾳ κατενόησε·
τὸν γὰρ δὴ μὲν ἔλαον, ὁ μαχάων ἰᾶται, πρῶτον ἐκκομι-
σάμενος τὸ βέλος, ἔπειτα σκεψάμενος τὸ ἔλκος, καὶ ἐκ-
πίεσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας· καὶ τὸ
το πρόδηλον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράσσεται· τὸ δὲ ὅν
ρύτυλλον κατὰ τὴ μὲν τερωμένον, πάροκλος πρῶτα
αὐτῷ ἀπορηθέντι μαχαίρῃ διαχειρίζεται· ἔπειτα ἀπο-
νίψας ὕδατι λιανῷ, ὡς ἀνωδυνώτρων γένοιτο, ῥίξαν
ἐπιβάλλει· πολλὰ γὰρ πανταχῇ πρὸς ἰασιν ἐλκῶν πε-
φύκασιν· ἐγὼ δὲ, καὶ τὸ, ὡς τὰ πικρὰ φάρμακα πρὸς
τὸ ξηραίνεσθαι ἔστιν ἐπιτίθειν· ξηραίνεισθαι ἢ χεῖρε τὰ ἐλ-
κη, καὶ ἔκ ἀσθῆως ἰασάμενος ὁ πάροκλος ἀπῆλθεν· ἀλλ'
ἦ σὺ τε, καὶ τὸ ἐτέρπε λόγους· ἔσθ' ἢ τῷ ὀδυνωμένῳ παρα-
μυθίᾳ· τὴν μαχάονα βρωθέντα ὁ μεγάλην, ὃ ἢ καίριον
πληγὴν ἐπὶ τῷ ὤμῳ, εἰκότως ἀφυλακτοτέρᾳ διαίτη ποι-
εῖ χρώμενον· ἴσως καὶ τὴν τέχνην αὐτὸς δεινύσιν· ὃ δὲ τὰ
ἄλλα ὡς ἐτυχὲ διαιτῶμενος, ἐμὲ ἰᾶσθαι ἐδυνάτο·

Καὶ κείνο δὲ ἔτι κατανοῆσαι παρ' αὐτῷ, ὅτι ἔκ ἀγνοεῖ τῶν
ἰατρικῶν φαρμάκων· τὰ μὲν ἐπίπλαστα, καὶ ἐπίπαστα,
ὡς ὅταν εἴπῃ· ἐπ' αὐτὴν ἡ πικρὰ φάρμακα πάσσει· τὰ δὲ πῶ-
τα, ὅπως ἢ ἡλένη τῷ κρητῆρι μίσσει· φάρμακον γὰρ
πενθὲς, ἀχολόν, τε κρυφῶν ἐπίληθες ἀπάντων· τὸν αὐτὸν
δὲ ῥόπον, καὶ τῶν δηλητηρίων φαρμάκων τὰ μὲν ἐ-
πίχριστα οἶδεν ὡς ἐν τέτοις· φάρμακον ἀνδροφόνον δὲ
ζήμενος, ὃ φραδίῃ ἢ ἰσὺς χρίσθαι χαλκήρεος· τὰ ἢ ποτὶ
ἐν ἐκγόνοις· ἐν ἢ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέρας πάντα ὀλέσ-
σῃ· ταῦτα μὲν καὶ πρὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ ἰατρικῶν·

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Ὡς φελλένται δὲ οἱ ἀνθρώποι, ὡς πρὸς τὸ ἰατρικὴν, ἔτι
 ὅτε καὶ τὸ μαντικὴν ταύτης ἐν τῷ αἵματι τεχνικόν
 φασιν εἶναι οἱ σωτῆροί οἱον, ἰσοσκοπίαν, καὶ οἰωνούς, καὶ
 πρὸ φήμας, καὶ κληιδόνας, καὶ σύμβολα, ἀπὸ συλ-
 λήβδην τεχνικὰ προσηγόρευσαν· τὸ δὲ αἵματι τεχνικόν, καὶ
 δακρυόν, τὰ τέστιν ἐνύπνια, καὶ ἐνθυσιασμούς, ὅθεν ταῦτα
 ἐν ὁμήρῳ ἠγνόησεν· αἷμα δὲ μὲν μάντις, καὶ ἰβείας, καὶ
 ὀνηροπόλεις· ἐπὶ δὲ καὶ οἰωνιστάς, καὶ τίνα ἐν ἰθάκῃ σο-
 φὸν, ὁρμηθῆς τε γνῶναι, καὶ ἐναίσια μυθήσασθαι· καὶ ὁ-
 δυνάμεις φησὶν ἀχόμους, φήμην τίς μοι φαίνεται ἐγρο-
 μένων ἀνθρώπων ἐνδοθεν· ἐκτασθὲν δὲ διὸς τέρας φά-
 νη μοι καὶ πᾶρ μὸς ἢ παρ' αὐτῷ σύμβολον ἀγαθὸν γί-
 νεται· τοῖς δὲ μνηστῆρσιν ἐφίσταται ἐνθεὸς μάντις, ἐκ-
 τινος ἐπιπνοίας σημαίνων τὰ μέλλοντα· ἐπὶ δὲ καὶ ὁ
 ἑλένος αὐτῇ κοῦς φησὶ θεῶν φωνῆς γεγονέναι, ὡς ἂν ἐχὼν
 ὁ πᾶν σαθεῶν ἀγρονετάων, παρέχῃ πιστεύειν ὅτι καὶ
 σωκράτης ἀπὸ τῆς τῆς δαίμονος φωνῆς ἐμαντάνετο·

Τίς ἐστὶ καὶ ταλάνηται λογικὴ τέχνη, ἢ ἐπιστήμη, ἀλλὰ μὴν
 καὶ ἡ προφητεία τὸ ἄρχον ἐλάβεν ἐξ ὁμήρου, εἰς ὅγκον
 πραγμάτων, καὶ λόγων ἐπαρθέσας· ἐστὶ δὲ παρ' αὐτῷ πᾶν
 εἶδος προφητείας, ἔργα μεγάλα, καὶ παράδοξα, καὶ θεῶν
 ἐπιφάνειαι, καὶ λόγοι φρονήματος μεσοί, καὶ ἡθῶν παν-
 τοίων μιμητικοί· σωελόντι δὲ εἴπῃν ὅτι ὅδ' ἐν ἄλλοι,
 αἷμα ἢ δροάματα αὐτῶν εἰσι τὰ ποιήματα, σεμνὰ μὲν, καὶ
 ἐπιρμήνα, τῇ λέξει, καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πράγμα-
 σιν· ἢ ἐχόντα δὲ ἀνοσίων ἔργων ἐπιδείξας, γάμους ἢ
 θεμίτους, ἢ παίδων, ἢ γονέων σφαγὰς, ἢ ὅσα ἄλλα ἢ
 νεωτέρᾳ προφητεία τραπύεται· ἀλλὰ καὶ ὅταν τοιοῦτα
 τινὸς ἐπιμνησθῇ, ἐπιχέμπῃ μᾶλλον, ἢ ὅναι δίδῃν πε-
 ρᾶται τὸ ἀμάρτημα· ὡς ἐπὶ τῆς κλυταί μνηστῆρος τε-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ποίηκε· φησὶ γὰρ ὅτι φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι καὶ πρότε-
ρον, ἕως παρόντα ἔχει τ' ἀριδὸν, τατέσι διδασκῶν τι
να ὑπὲρ τῶ ἀγαμέμνονος ἐπισαθέντα ὅπως αὐτῇ τὰ
ἀρίστα παραινῇ· τὸν δὲ ἐκ ποδῶν ὁ ἀγχιος θέμε-
νος, παρέπρσεν αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν· καὶ ὅτι ὁ ῥέ-
σις δικαίως ἐτιμωρήσατο τῷ πατρὶ, τ' ἀγχιον ἀπο-
κτείναν, πῶν δὲ τῆς μητρὸς ἀνείρεσιν ἀπεσίγησε· καὶ ἄλ-
λα πολλὰ τοιαῦτα ἰδὲν ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, βραχυ-
δίαν σεμνὴν, καὶ ἔκ ἀπάνθρωπον φάφοντι.

- ὁ δὲν ἡ ἑλλάδων καὶ ἡ κωμῶν ἀνθένδε ποθὲν ἔλαβε
ἀφορμὴν· οὐρὲ γὰρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα, καὶ
ὑψηλότατα διηγεμένῳ, ἐπεισὸ δὲ τινὰ ὅτι γέλωτα καὶ
ἔχοντα· διὸ ἐν τῇ ἱλιάδι, ὃ μὲν ἡφαίστος χολῶν, εἰσάγε-
ται οἶνοχοῶν τοῖς θεοῖς· ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐν ὧν γέλωτος μα-
κάρει θεοῖσιν· ὁ δὲ θρσίης τῷ τε σώματι ἀγχιος,
καὶ πῶν ψυχὴν κέκιστος, ἐκ τῶ θορυβεῖν, καὶ κωμολογῆν,
καὶ αὐχὼν, ἐφ' οἷς τυπτόμενοι ὑπὲρ τῶ ὀδυλέως, πάντας
γέλων παρεσκύασεν· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ
ἡδὺν γέλασαν· ἐν δὲ τῇ ὀδυράῳ ὁ παρὰ τοῖς ἡδυπαθεῖ-
σι φαίεξι, διημοδόκος ἄδει πῶν ἄρεος, καὶ ἀφροδίτης
μοιχρῶν, καὶ ὅπως ἐμπεσόντες εἰς τὰ τῶ ἡφαίστου δε-
σμά, κατὰ φωροῖ τε ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέχον τοῖς,
ἄλλοις θεοῖς· οἱ καὶ ἐσκῶσαν χαριέντως πρὸς ἀμύληας,
καὶ παρὰ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πῶν χὸς
ἦρος, τῷ γενναιοτάτῳ ὀδυσεὶ ἐρίζων εἰς πάλην, καὶ ἐν
τῷ ἔργῳ φαινόμενος κατὰ γέλαστος· καὶ θόλῃ γὰρ οἰκείον
ὅτι τῇ τῶ ἀνθρώπου φύσει, μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ
καὶ ἀνείεσθαι, ἵνα καὶ διαρμῇ πρὸς τὸ ἐν τῷ ζῆν πόνησ-
τοιαύτη μὲν καὶ ἡδυμυδία παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνρίσκειται·
ὅτι οἱ μετ' αὐτὸν εἰσαγαγόντες τὴν κωμῶν διὰ λόγους αἰσ-
χρῶν, καὶ ἀποκωμῶν μύθοις, καὶ παρακωμῶν γέλωτος

Ρ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ἐχρήσαντο, ἃ καὶ ἐποίησαν ἀμνηνόν τι αὐρικέναι, καὶ τὰ ἑρ-
 τικῶν διαθέσεων, καὶ λόγων, ὁμηρος καὶ ἑκαταῶς ἐπε-
 μνήσθη, ὡς πρὸ ζυγισθῆσιν· ἃ καὶ πρῶτον μὲν ἔρωσ φρένας
 ἀμφεκέλυψε καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ἐπὶ τῇ ἐλένης, ἃ νέμεσις
 βρώσ τε, καὶ ἀκνήμιδας ἀχαιῶς· τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ
 πολλὸν χρόνος ἄλγεα πάχειν· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· οἳ δ'
 ἄλλοι ποιηταὶ ἰακχαῶς, καὶ ἀμέφως ἀλισκομένους τῷ
 πάθῳ τῇ ἀνθρώπου ἐποίησαν· καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτον·

Ἔστι δὲ τι χάριεν εἶδος λόγων, καὶ τῶν ἐπιγραμμάτων·
 ὁ πρὸ ἀνέστη ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ αὐτὰ πάλιν ἐπὶ
 τῶν μνημάτων, σημαῖνον σωτόμως τὸν τῶν τινὶ
 τετιμημένον· ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ μῆρος, ὁ πρὸ φησὶν· ἀνδρὸς
 μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατὰ τεθνηῶτος, ὃν ποτ' ἄρι-
 στεύοντα, κατέκτανε φαίδιμος ἕκτωρ· καὶ πάλιν, ἕκτο-
 ρος ἦδε γυνή, ὃς ἄριστεύεσκε μάχεσθαι τρώων ἱππο-
 δάμων, ὅτε ἱλίον ἀμφιμάχοντο.

Ἐἰ δὲ καὶ ζωγραφίᾳ διδάσκοντες ὁμηρον φαίνετις, καὶ αὐ-
 τὰ μαρτάνοι· καὶ ἔπειτα τις τῶν σοφῶν, ὅτι ἐστὶν ἡ ποιη-
 τικὴ, ζωγραφία λαλῶσα· ἡ δὲ ζωγραφία ποιητικὴ σιω-
 πῶσα· τίς ὁ πρῶτος, ἢ τίς μᾶλλον ὁ μῆρος τῇ φαντα-
 σίῃ τῶν νοημάτων, ἢ τῇ ἀνθρωπίνῃ τῶν ἐπῶν ἐκόςμισε
 θεὸς ἀνθρώπου, τόπος πράξεις ποιήσας· ἀνέπλασε ἢ
 τῇ ὕλῃ τῶν λόγων, καὶ ἔωκ παντοῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἀλ-
 κημιώτατα, λέοντας, σύας, παρδάλεις· ὧν τὰς ἀφορ-
 μὰς, καὶ διαθέσεις ὑπογράψας, καὶ ἀνθρωπείοις πράγμα-
 σι παραβαλὼν, ἐδείξεν ἐκτέρας τὰς οἰκειόπτας· ἐ-
 τόλμησε δὲ καὶ θεὸς μορφὰς ἀνθρώπων εἰχῆσαι ὁ δὲ
 πῶς ἀπὸ δατῶ ἀχιλλεὺς κατὰ σκευάσας ἤφαιστος, καὶ ἐν
 τορυσάσ τῷ χρυσῷ, γῆν, ἔρανόν θάλασσαν·

Ἔτι ἡ μέγεθος, ἡλίος, καὶ ἑλλος σελήνης· καὶ πληθος ἄστρον
 στεφανέντων τῶν πάντων, καὶ πόλεις ἐν διαφόροις ῥέποις, καὶ τὸ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

χαις καθιεύσας, κ' ἐξῶ, κινύμενος, καὶ φθεγ' ὀλύνει, τίνας
 ὁφείνεται τέχνης τοιαύτης διμυρῶν τεχνικῶν τῶν;
 Ἰ^α δὴ μὲν δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλῃ ἐνός ἐκ πολλῶν παραδείγμα-
 τος ὅτι ὁρῶ μένοις μᾶλλον, ἢ ἀκρομένοις ἔοικε τὰ ποιή-
 ματα ὡς πρὸ τοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς πλὴν ἔστιν τὸ
 δυναίως φράσας ἐπιφέρει τὰ τῆς ἀρυκλείας· πλὴν γρῆ-
 υς χεῖρα καὶ καταπνέει λαβῶσα, γινώρ' ἐπιμασάμε-
 νη, πόδα, ἢ προέηκε φέρεσθαι. ἂν δ' ἐτέρωσ' ἐκλήθι-
 τόδ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ· πλὴν δ' ἄμα χάρμα, κ'
 ἄλλος ἔλε φρένα· τὸ δ' οἰόσασε, δακρυόφιν πλῆσθεν· θα-
 θαλρὴ δ' οἱ ἔχει φωνή· ἂν φάμεν δὲ γένει, ὁδυσῆος
 προσέειπεν· ἢ μάλ' ὁδυσσεύς ἐστι φίλον τέκος· ὃ δ' ἐσ-
 ἔγνω πρὶν ἔγνω πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσ-
 ασαι· ἢ καὶ πινελόπην ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι, πρὸ
 φραδέειν ἐθέλῃσιν καὶ ἐξῆς.

Ἐν ταῦθα γὰρ καὶ τῶν ἐν πίνακι γραπτῶν διδγμένων τῶν
 ὕπὸ τ' ὀφθαλμὸν περὶ τὴν δεικνύμενων· ἐμφαίνεται πλῆ-
 τὰ μὴ ἢ τῇ ὁφεί· ἐπὶ καταληπτὰ· ἀλλὰ τῇ νοήσῃ μόνῃ·
 ἢ τε διὰ πλὴν ἐκπληξιν ἄφρασις τ' ποδὸς, καὶ ὁ φόρος τὸ
 χαλκῶ, καὶ τὸ ἐκ χεόμενον ὕδωρ· καὶ τ' τραπὸς λύπη τε
 ἄμα, καὶ χαρὰ, καὶ τὰ ῥηθέντα πρὸς τὸ ὁδυσῆα, καὶ ἂν
 πρὸς πλὴν πινελόπην ἀποβλέψασα εἰπεῖν ἐμέλησε.

Ἡ οὐδὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ ποιητῇ δεικνύ-
 ται ἂν πρὸ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει θεάσασθαι ἐνεστίν.

Ἐν ταῦθα καιρὸς καταπαύειν τὸ λόγον, ὃν ὡς πρὸ εἴφα-
 ρον ἐκ λειμῶνος πολυανθῶς, καὶ ποικίλῃ πλέξαντ' ὅς,
 ταῖς μύσαις ἀνατίθεμεν, κ' ἐκ αὐτῶν φροντίσαιμεν εἴ τις
 ἐπιτιμήσῃ, ὅτι πονηρῶν πραγμάτων ὑπόθεσιν ἔχει
 σῶν τῶν τῶν μήρῃ ποιήσεων, προσοπίομεν αὐτῷ λόγῳ
 φυσικῶς, πολιτικῶς, καὶ ἠθικῶς, καὶ ἐπισήμας ποικί-
 λας· ἀλλὰ καὶ μὴν ἔστιν τῷ ποιητῇ πράξεις παραδόξας,

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

καὶ πάθῃ, καὶ ἦν διαφορά ὑποθέσθαι· ἐπὶ τὰ μὲν ἄνα
 θὰ καθεαυτὰ, ἀπλᾶ ὅτι, καὶ μονοθεῖ, καὶ ἀκατασκήνυα
 σα· τὰ δὲ τοῖς κακοῖς ἀναμεμιγμένα, πολλὰς ἔχει καὶ
 ἑρόπας, καὶ παντοίας διαθέσεις, ἐξ ὧν ἡ ὕλη τῶν πραγμάτων
 τῶν σωίσταται· ἐν ἧ παρατιθεμένων τῶν χερρόνων, ἡ
 τῶν ἀμεινόνων γνῶσις, καὶ αἵρεσις, ῥάων καθίσταται· καὶ
 τὸ ὅλον, ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις παρέχεν ἀφορμὰς τῇ ποιη
 τῇ παντοδραπὺς κινήσαι λόγους, ἃ μὲν, ἀπ' αὐτῆς, ἃ δὲ,
 ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων· ὥς τε πλὴν αὐτῶν
 ὠφέλειαν, τοῖς ἐντυγχάνουσι παραχρῆν· πῶς ἢ ἐκ αὐτῶν
 σάν ὄρεται ἀναθείη μὲν ὁ μήρω; ὅπερ καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ
 ἐπεπείδουσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν
 αὐτὸς κατενόησαν· καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς μαντεύ
 αν τοῖς ἐπεσιν αὐτῆς, καθεαυτὰ τοῖς χρησμοῖς τῆ θεᾶ· ἄλ
 λοι ἢ ἐτέρας ὑποθέσεις προθέμενοι, ἀρμόζουσιν ἐπ' αὐ
 τὰς τὰ ἐπὶ μετατιθέντες, καὶ σωζόντες.

Π Ε Ρ Ι Ο Μ Η Ρ Ο Υ Λ Ο Γ Ο Σ Ν Γ Δ Ι Ω Ν Ο Σ Τ Ο Υ Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Υ.

Μὲν δὲ μόκρητος πρὶ ὁ μὴρ κφι
 σὶν ὅπως· ὁ μῆρος φύσεως λαχὼν
 θεαξέσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτῆ
 ναρ παντοίων· ὥς ἐκ ἐνὸν, ἄνδρ θεῶ
 ας, καὶ δαίμονας φύσεως, ὅτω κα
 λὰ, καὶ σοφὰ ἐπὶ ἐργάσασθαι· πολ
 λοὶ δὲ καὶ ἄλλοι γεγράφασιν, οἱ μὲν ἀντικρυς ἐγκωμιοῦ
 ζοντες τὸν ποιητὴν ἅμα, καὶ δηλῶντες ἐναντία τῶν
 ὑπ' αὐτῆς λεγομένων· οἱ δὲ, αὐτὸ τὸν, τῇ δianoian ἐξηγῶ
 μενοι ὃ μόνον ὀρίσσεσθαι, καὶ κρᾶναι, καὶ ἑτέρωι πλεῖ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ως τῶν ὑπερον γραμματικῶν κληθέντων· πρότερον δὲ
κριτικῶν· καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὀρίσσοτέλης, ὅφ' ὃ φασι πλὴν
κριτικὴν τε καὶ γραμματικὴν ὀρχὴν λαβεῖν, ἐν πολ-
λοῖς διαλόγοις πρὶ τῇ ποιητῇ διέξεισι, θαυμάζων αὐτὸν
ὡς τὸ πολὺ, καὶ τιμῶν· ἐτι δὲ ἡρακλέους ὁ ποντικός· τῶ
των δὲ πρότερος πλάτων πανταχῶς μέμνεται, τὴν δὲ ἡδο-
νὴν, καὶ χάριν πλὴν τῶν ἐπῶν ἐκ πληθύνει· πολλάκις
γεμὴν ἀπομειφόμενος ἐν τοῖς πρὶ θεῶν μύθοις τε, καὶ
λόγοις ὡς ἐσυμφέροντα τοῖς ἀνθρώποις· ὁ δαμῶς αὐτῷ
ῥηϊκότα, πλεονεξίας, καὶ ἐπιβυλας καὶ τ' αἰγύλων, καὶ
μοιχείας, καὶ ἐρίδας, καὶ φλονηκίας πρὶ θεῶν ἐπε-
ξιόντα· μετὰ ταῦτα, ὁ μεταδιδῶς αὐτῷ τῆς αὐτῆς πό-
λεως τε, καὶ πολιτείας σοφῆς, ὅς αὐτὸς ἐομίξεν ἐσομέ-
νης, ἵνα μή τε ταῦτα ἀκῶσι πρὶ θεῶν νεοὶ ὄντες, ὅς
ἐκ ἡνός ἀποφάνει φύλακός τε, καὶ ἡγεμόνας· τῆς πό-
λεως· μή δ' αὖ πρὶ τῶν ἐκείνου μισθὸν σκυθρωπὸν λεγόν-
των, μαλακοτέρως αὐτῷ πρὸς τε τὸ μάχεσθαι, καὶ τὸ
ἀποθνήσκην ποιῇ· μισθὸν ὡς πρὸ πολλὰς καὶ καὶ πολιταν
θέντας ἐξ ὀρχῆς ὑπὸ τῇ πρὸς τὰ μὴ φόρα· πρὶ μὲν δὴ
τῶν ἐτῶς λόγος πλείων, καὶ μακρότερος, καὶ ὁ ῥά-
διος, πρότερον δὲ ὁμηρος ἡμαρτε πρὶ ταῦτα, ἢ φυσικῶς
τινας ἐνόντας ἐν τοῖς μύθοις λόγους, κατὰ πλὴν τό τε συ-
νήθειαν παρεδίδατο τοῖς ἀνθρώποις· ὁ δὲ ῥάδιον διαστῆ-
σαι τὸ τοῦτον, καὶ θάπρ' οἶμαι δύο φίλων ἀνδρῶν ἀμ-
φοτέρων σεμνῶν τῶ ἐτέρῳ τῷ ἐτέρῳ ἐγκληνῶς, ἐνὸς
αὐτῶν κατὰ γινῶναι· γέγραφε δὲ ξένων ὁ φιλόσοφος, εἰς
τε πλὴν ἱλιάδα· καὶ πλὴν ὁδύσσειαν, καὶ πρὶ τῆ μαργήτης
δὲ, δοκεῖ τὸ καὶ τῆς τοῦ ποιήμα ὁμήρου γερονέναι
νεωτέρῳ, καὶ ἀποπειρωμένῳ τῆς αὐτῆς φύσεως πρὸς ποί-
ησιν· ὁ δὲ ξένων, ὁ δὲ τῶ ὁμήρου λέγει, ἀμὰ δὴ-

γέλωτος, καὶ διδάσκων, τὰ μὲν κατὰ δόξαν, τὰ δὲ κατὰ
 ἀλήθειαν γέγραφε, ὅπως μὴ φαίνεται αὐτὸς αὐτῷ ἐν
 τισι δοκῶσιν ἐναντίως ῥηθῆναι. ὁ δὲ λόγος ὅτος ἀντιθέ-
 νης ἐστὶ πρότερον· ὅτι τὰ μὲν δόξη, τὰ δὲ ἀληθείᾳ εἰρητὰς
 τῷ ποιητῇ· αὐτὸς δὲ ἐξ ἐργασίας αὐτῆς, καὶ ἔχουσιν
 τὴν ἐπὶ μέρους ἐδήλωσεν· ἐτί γὰρ πρῶτος ὁ τὴν ξήνωτος
 κατὰ αὐτὴν ὑπόθεσιν γέγραφε· καὶ ἄλλοι πλεονεξοῦντες
 αἵμα αὐτιώδης αὐτῆς ὡς εἶπον, καὶ τὴν δὲ αὐτὴν θαν-
 μαστὴν τινὰ ἀποφάνει τὴν ποιήσεως, ὡς ἔχον ὅντα παρ-
 ῶς χρημάτων, καὶ πάσας ἀτεχνῶς ἀφιέντα φωνὰς ποτα-
 μῶν τε, καὶ ἀνέμων, καὶ κυμάτων· καὶ κελύφει μάλᾳ ἐρη-
 νικῶς σέφοντα αὐτῆς ἐρίω· καὶ μύρω κατὰ χέαντας, ἀφι-
 εῖναι παρ' ἄλλους τὴν δὲ αἰγυψίαν ἐπὶ τὴν χελιδόνων
 ποιῶσιν· ἐτί γὰρ αὐτὴ τὴν χάριτος ἐπιόν, τὴν ποιήσιν, σφά-
 δρα ἄγεται τὴν ἀνδρῶν ἀτεχνῶς, ἐκ ἀνὰ θείας τύχης, ἐ-
 δ' ἀνὰ μυστῶν τε, καὶ ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας· ἦν δὲ αὐτὴ
 τῶς ὑψηλῆς, καὶ μεγαλοπρεπῆς, καὶ προσέτι ἡδῆσαν γενέ-
 σθαι ποιήσιν, ὡς τε μὴ μόνον τὴν ὁμογλώττης, καὶ ὁμοφῶ-
 νης ῥῶτον ἡδῆ κατέχον χρόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν βαρβάρων
 πολλὰς· τὴν μὲν διγλώττης, καὶ μιγάδας, σφόδρα ἐμπέρας
 εἶναι τὴν ἐπὶ αὐτῇ, πολλὰ τὴν ἄλλων ἀγνοῦντας τὴν ἑλλη-
 νικῶν· ἐνίς γὰρ τὴν σφόδρα μακρὰν διωκισμένων, ὅ-
 ποτε καὶ παρ' ἰνδοῖς ἀδελφαίφασιν τὴν ὁμῆραν ποιήσιν, με-
 ταλαβόντων αὐτῇ εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτόν τε, καὶ φω-
 νήν, ὡς τε καὶ ἰνδοῖς, τὴν μὲν ἄσρων τὴν παρ' ἡμῖν, πολλῶν
 εἰσιν ἀθέατοι τὰς γὰρ ἄριτας, ὅφασιν φαίνεσθαι παρ'
 αὐταῖς· τὴν δὲ πρίαμα παθημάτων, καὶ τὴν ἀνδρομάχης,
 καὶ ἐκβῆς θρήνων, καὶ ὁδυρμῶν· καὶ τὴν ἀχιλλέως τε,
 καὶ ἐκπρος ἀνδρείας, ἐκ ἀπείρω ἐχούσι τοσούτων ἔχον-
 τιν ἐνὸς ἀνδρός μυστικῆς· καὶ δοκῶν ἐμοί, τῇ δὲ αὐτῇ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μη ταύτη, τάς τε σιρῆϊας ὑπὲρ βαλέσθαι, καὶ τὸ ὄφρ' ἔα·
 τὸ γὰρ λίθος τε, καὶ φυτὰ, καὶ θηρία καλεῖν, καὶ ἄρ' ἔτι
 τί ὄν' ἔτ' ὄν, ἢ τὸ βαρβάρους ἀνθρώπους ἀσυνέτους τ'
 ἑλληνικῆς φωνῆς, ὥτως ἄν' ἠρῶσθαι, μήτε τ' ἰγνώτ
 της, μήτε τ' πραγμάτων ἐμπείρους ὄντας, ὑπὲρ ὧν
 ὁ λόγος, ἀλλὰ ἀτεχνῶς καθάπερ οἶμαι, πρὸς κισθάραν
 κηλυμένους ἡγῶμαι ἡ ἐρωγε πολλὰς καὶ τ' ἀμαθεσέρων
 ἔτι βαρβάρων, τότε ὄνομα ἀκηκοέναι τὸ ὀμήρου· ὅτι
 ἡ δημοτὶ τὰ μὴ εἰδέναι σαφῶς, ἢ τε ζῶν, ἢ τε πρῶτα
 ἔτ' ὄν, ἢ τε φθόν· ὅ μιν, ἀλλὰ καὶ ὅν βίον ἐπαίνεσαι
 τινὰς τὰ ἀνδρὸς πολὺ μᾶλλον τῆς ποιήσεως· τὸ γὰρ ἐν
 πενία διακινεῖσθαι, καὶ ἀλώμενον, καὶ τοσούτῃ ἀπὸ τῶν
 ποιημάτων πορίζοντα ὅπόσον ἀποξῆν, θαῦμα τ' ἀν
 δρῆας, καὶ μεγαλοφροσύνης· ἔτι ἡ τὸ μηδ' αὖτε γερὰ
 φθαι τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἀλλὰ μὴ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ποιήσει μνη
 σθῆναι· καί τοι τ' ἄλλων ἀπάντων, ὅποσοι τινὰ ἔδοξαν
 ἔχον δαίμονιν, ἢ πρὶ ποίησιν, ἢ καταλογάδην συγγρα
 φοντάς, καὶ πρῶτον, καὶ τελευταῖον, τὸ αὐτὸ ὄνομα συγ
 γραφόντων· πολλῶν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε, καὶ
 ποιήμασιν, ὡς πρὸ ἐκταῖός τε, καὶ ἡρόδοτος, καὶ του
 κιδίδης· ὅς τις μὲν οὖν ὅλ' ἅπαξ μόνον ἐν ἀρχῇ τ' ἰσο
 ρῆας, ἀλλὰ πολλάκις διαμαρτυράμενος, καθ' ἑκάστην
 χειμῶνα· καὶ θέρος, ὅτι ταῦτα ξυγέγραφε θεκυδίδης·
 ὁ δὲ, ὥτως ἄρα ἐλεύθερος ἦν, καὶ μεγαλόφρων, ὡς τε ὁ
 δαμῶ φανήσεται τ' ποιήσεως αὐτῆς μεμνημένος, ἀλ
 λὰ τῷ ὄντι ὡς πρὸ οἱ προφῆται τ' θεῶν, ὡς πρὸ ἐξ ἀφ' αὐ
 τῶν, καὶ ἀλύτῃ ποθὲν φθγγόμηνος· ὅτι δὲ καὶ ὠφέλιμα
 πάντα, καὶ χρήσιμα ἔγραφε, τὰ μὲν ἄλλα δ' διεξίσι
 τις, πολὺ ἂν ἔργον ἐπεὶ ὅσα πεποίηκε περὶ ὁδοῦ, καὶ
 καὶ κακίας· περὶ δὲ τῶν βασιλείων, ἐν βραχέϊ οἷος φη

ΔΙΩΝΟΣ

σι δ' ἔπειτα· ὃν γὰρ αὖ ἐπαινῆται βασιλέων, διὸ μῆτιν
 αὐτὰλάντον φησιν εἶναι, καὶ διορέεας ἅπαντας τὸς
 ἀγαθὺς βασιλεῖς· καὶ τὸ μίνω, μεγίστην ἐπιδικασαύην
 δόξαν ἔχοντα παρὰ τοῖς ἔλλησι, τὸ δὲ δῖος ὁ μινητὴν
 τε, καὶ μαθητὴν ἔναι φησιν, ὡς πρῶτον δὴ καὶ μέγιστον
 ἅπαντων ἐκείνων βασιλέα, καὶ μόνον αὐτὸν ἐπιστάμε-
 νον, καὶ παραδιδόντα πῶς βασιλικὴν τέχνην, καὶ τὸ
 ἀγαθὸς βασιλεῖς δέον πρὸς ἐκείνον βλέποντας, καὶ τα-
 θυάειν πῶς ἄρχην· ἀφομιῖντας ὡς δαυατόν ὅτιν ἄνθρω-
 πος θεῶ, τὸ αὐτὸν ῥόπον· ὃ δὲ τὸ δῖος ἦθος, καὶ πῶς βα-
 σιλείαν, ὃ πόικα τις ἦν, ἐν πολλοῖς ἄλλοις ποιεῖ φανβάν·
 ὡς δ' ἐν βραχεὶ περιλαβόντα εἰπῶν τὸ δῖος μιν αὐτῷ, καὶ
 τὸ δῖος νοῖαν, διηλοῖ πολλάκις αἰέποτε αὐτῷ· ὅπως ὄνομά
 ζων πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε, ὡς δέον τὸ βασιλέων
 ἐπιμέλειαν παρικήν, καὶ κινδύμονικὴν εἶναι, μετ' αὐτοῖς
 αὖ, καὶ φιλάσ, ὡς κινδύμονι ἄλλως προσήκον ἄνθρωπον
 προϊστασθαι τε, καὶ ἄρχειν, καὶ ἀγαπῶντα, καὶ προνοῶντα ὅ-
 τῳ δὲ ὁ γὰρ ὑπὸ ῥῶ πατὴρ τῶ ἀνθρώπων κελῆσαι·

ΤΕΛΟΣ·

OMHPOY IAIAS.

HOMERI ILIAS.

1504

A LDVS PIVS MANVTIVS ROMA
NVS HIERONYMO ALEANDRO
MOTENSI. S. P. D.

Siquisq̃ est, qui nos, quod alienos libros huic, & illi
pro arbitrio nostro nuncupamus, accusat, etsi cur id
meo iure mihi quodammodo facere uideor, alia epi
stola memini scribere, ut inde causam posset cognosce
re, tamen & hic, si libuerit, legat, & desinat maledi
cere. cum enim renasci quodammodo uideantur libri
summa cura, summis laboribus informati in ædibus
nostris, licere mihi arbitror *δὴ δὴ τοιαύτην παλιγγε
νεσίαν* eos, cui libuerit, dedicare. Quare Homeri Ili
dem, Vlyssæamq; cum cæteris, quæ extant eiusdem
poëtæ, sub tuo nomine mi Aleāder exire ex Neacade
mia nostra uolumus, nō ut hac dicatura te ad bona
rum literarum studia redderemus alacriorem, cum
tibi freno magis sit opus, q̃ calcaribus, sed ut summa
beneuolentia in te mea, ob diuinū ingenium tuū, ac
plurifariam doctrinam, multarumq; linguarū cogni
tionem hac epistola omnibus innotescat. Tu enim nō
dum quartum & uigesimum annum agens, es huma
norum studiorum utriusq; linguae doctiss. nec minus
hebraicam calles, nuncq; & Chaldaæ, & ara
bicæ tanto incumbis studio, ut quinq; te habentem
corda breui sint homines admiraturi, nam tria, ut
olim grandis de se Ennius dixit, tu hac ratione uel
nunc habes. Tanta præterea linguae uolubilitate uer
ba græca pronuntias, tantaq; aptitudine et facilitate
inspiras hebraicæ, ac si medijs Athenis, mediāq; israe
litarum urbe, quo stabāt tempore, natus, & educatus

2
esses. quid de nostra. i. latina lingua dixerim? in qua
adeo præcellis, ut equestri oratione lyricorū, sylva-
rum, epi grammatu, Iambicorum omne genus carmi-
num iam magnos, & doctos libros, pedestri uero epi-
stolas, orationes, dialogos, et pleraq; alia felici stilo ab-
solueris, quæ omnia an doctissimi cuiusq; probatione
digna sint, iudicabunt ij, quorum propediem in ma-
nus uenerint. omitto Musices, & Mathematicarum
artium, quæ tibi inest, cognitionē, omitto liberalium
disciplinarum omnium, ipsiusq; uniuersæ, ut græci
dicunt, ἡμετέριον ἄστυδιον, cui nunc una cum
Maphæo Leone patricio ueneto excellentis ingenij ado-
lescente, bonarūq; literarum perstudioso die, noctūq;
indissolubili amore, & cura Patavij nauas operam-
sed quod ē omnium maxime laude dignum, es mori-
bus ornatissimus, es christianissimus, nec imitandos
ducis leuissimos quosdam, q; ut excellenti, nimisq; de-
licato esse ingenio uideantur, communem bonorum
uiam quasi fastidientes, uix olfactis, ut sic dixerim,
doctrinis, infideles euadunt, & quod inde sequitur,
uitiosissimi. Cum igitur hæc nemini adhuc uideam
contigisse ex hominibus nostris, merito poëtarum prin-
cipem, omniumq; doctrinarum fontem, poetæ etiā
ingeniosissimo, & omnium pariter doctrinarum stu-
diosissimo tibi dedicauerim. Et quis eum ipsum Ma-
phæum Leonem Mecænatem tuū nunq; tibi deesse ui-
deam, quem parcis his temporibus liberalissimum esse
mirabile est, tamen de me etiam tibi queas uolo omnia
constantissime polliceri. Itaq; tibi persuadeas uelim,
me eum esse, cui ob ingentes uirtutes, ob sanctissimos
mores tuos æque carus sis, ac fuisti patri. Vale.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α· ΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΥΛΙΔΙΑΣ.

Χ Ρύσης ἱερὰ τὸ ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ
τὸ ναῦσταθμον τῶν ἑλλήνων Βυλόλιδος λυβῶ
σταθαί τ' θυγατέρα αὐτῆς Χρυσήϊδα· ἔκ ἀπολαβῶν
δὲ, ἀμφὶ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ ἀγαμέμνο-
νος, ἤυξεν τῷ ἀπόλλωνι κατὰ τῶν ἑλλήνων· λοιμὸν
δὲ γενομένον καὶ πολλῶν ὡς εἰκὸς διαφθειρομένων,
ἐκκλησίαν ἀχιλλεὺς σιμῆσατο· Κάλχαντος δὲ διασα-
φίσαντος πῶς ἀληθεῖς αἰτίαν καὶ κελύσαντος ἀχιλλέ-
ως ἐξιλάσκεισθαι τὸ θεὸν ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, δινὲ
χθι πρὸς τὸν ἀχιλλεῦα καὶ αὐτὸς τὸ γέρας ἀπέσπασε
πῶς Βρισηΐδα· ὅδ' ὀργίζεται τοῖς ἑλλησι· Θέτις δὲ
τὸς ἦν Διὸς εἰς ὄλυμπον ἀνελθῶσα, ἠτήσας πα-
ρὰ τῷ Διὶ, ὅπως τὴν ἑῷα ἐπικρατεσέας τῶν ἑλ-
λήνων ποιήσῃ· ἦρα δὲ γῆσα τῶν δινέχθι πρὸς τὸν
Δία ἕως αὐτὸς διέλυσεν ἠφεςτος οἶνο χοήσας ἐν ἐκ-
πύματι χρυσείῳ· οἷδ' ὅλοιον τῆς ἡμέρας ὠχθηθέν
τὸς ὅς ὕπνον πρόπονται·

3
ΙΛΙΑΔΟΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ

Ἄλφα λιτάς Χρυσή, λοιμὸν στρατὸς, ἔχθος ἀνάντων

Ἦνιν αἰεὶ θεὰ Πηνελόπειά ῥα ἀχι-
λῆος,
μ οὐλομένην· ἢ μυρὶ Ἀχαιοὺς ἄλγε-
ῖσθι κεν·

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶψα
πρόειπεν

ἡρώων· αὐτὰς δ' ἑλώρια τῷ χερσὶ κεύεσθαι·
θῶν' οἷσί τε παῖσι· Διὸς δ' ἐτελέετο βουλή·
ἔξ ὧ δ' ἡ τα πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς,
τίς τάρσφω θεῶν ἐρίδι ξωέηκε μάχεσθαι·
Ληϊστὴς, καὶ Διὸς υἱὸς, ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς·
ἦδ' ὅν' ἀνὰ στρατὸν ὥρσε Κρονίην, ὀλέκοντα δὲ λαοὶ
ἔσπευον· ὃν Χρυσήν ἠτίμης ἄρηπ' ἔρα
Ἀτρεΐδης, ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυγρόν τε θυγάτ' αἶψα, φέρων Τρῳάδ' ἄποινα,
Σέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκὼν βόλ' ἀπόλλωνος·
χρυσέῃ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίπερ πάντας Ἀχαιούς·
ἄρ' ἔσθ' αὖ δὲ μάλιστα δύω Κρομμύτορε λαῶν·
ἄρ' ἔσθ' αὖ τε καὶ ἄλλοι στυγνὴ μίδ' ἐς Ἀχαιοί·
ὅ μιν ἰδὼ θεοὶ δόϊν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
ἔκ περσαι Τρῳάμοιο πόλιν, οὐδ' οἴκ' ἰκέσθαι·
παῖδά δέ μοι λύσατε φίλιν Τρῳάδ' ἄποινα δέχεσθαι·
ἄξόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκὼν βόλ' ἀπόλλωνος·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπεφύμηναν Ἀχαιοί·
κτείνεσθαι δ' ἴδ' ἦα, καὶ ἄλκα δέχεσθαι ἄποινα·

ΟΜΗΡΟΥ

αἰὲν ἄρ' εἴδη ἄγαμέμνονι ἦν δ' αὖτε θυμῷ,
 αἰὲν κακῶς ἀφίει, κρατρὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχέω,
 ἢ νῦν λιθαῶντ' ἢ ὕπερον αὖτις ἰόντα,
 μὴ νύ τοι ὤχραϊσ' ἢ σκῆπτρον καὶ σέμμα θεοῖο·
 κῆν δ' ἐγὼ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἢ μετέρω ἐνὶ οἴκῳ ἐν ἄργεϊ πηλόθι πάρις
 ἵσον ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λῆχος ἀντιώσασθαι.
 αἰὲν ἴθι, μή μ' ἐρέθῃς σαώτ' ὥς κε νέηαι.
 ὧς ἔφατ'· ἔδρασε δ' ὁ γέρον, καὶ ἔπειθε μῦθον·
 βῆ δ' ἄκρων παρὰ θῆνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ' ἐπὶ τ' ἀπάνευθε κίων ἦρ' ἄδ' ὄρ' αἰὲς
 ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἦ ὕκομος τέκε λητῷ·
 κλυθί' μοι ὄρνυρ ὁρ' ὅς χυρὸν ἀμφιβέβηκας,
 κίλλαν τε ξαθέην, τενέδοιό τε Ἴφιανόαντις·
 σμινθεῶ· ἔπειτέ τοι χάριεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρετα·
 ἢ γὰρ ποτέ τοι κατὰ πτόνα μηρί' ἔκηκα
 ταύρων, ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τί σ' αἶψα δαίμων σῶσι βέλεται.
 ὧς ἔφατ' ἀχόλιδος· τὸ δ' ἔκλυε φῶϊβος ἀπόλλων·
 βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο κερήνων χολόλιδος ἠΐρ·
 τόξ' ὥμοισι ἔχων ἀμφιρεφέα τε φαρέριον·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἱ σὸι ἐπ' ὤμων χωόμενοι·
 αὐτὰρ κινηθέντες ὁ δ' ἦν νυκτὶ ἐοικώς·
 ἔξεντ' ἐπὶ τ' ἀπάνευθε κίων, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ὄρνυρ ὅσοιο βροτοῦ·
 ἔρῃας δ' αὖ πρῶτον ἐπώχετο, καὶ κύνας ἄρχοντες·
 αὐτὰρ ἐπὶ τ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευαμένοισι αἰεὶς·
 βάλλ' αἰὲν πυραὶ τεκύνων καίοντο θαμναῖ·
 ἐνὶ μαρμαίῳ ἀνὰ σπάρην ὄχετο κῆλα θεοῖο·

τῇ δ' ἐκείτῃ δ' ἀγορήνδε καλέατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λυκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥά θνήσκοντασ' ὄρατο·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν ἦγερθεν, ὁμιχερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνίσταμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 ἄρ' ἔδη· νῦν ἄμ' με παλιμπλαγχθέντας οἴω
 ἄψ' ἀπονοσήσιν, ἥ κεν θανάτῳ γε φύγοιμεν,
 ἔσθῃ ὁ μὲ πόλεμός τε δαμάῃ, καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς·
 αἴψ' αὖγε δῆτινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
 ἢ καὶ ὄντροπόλον· καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν·
 ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἦ τ' ἄρ' ὃν ὠχολῆς ἐπιμέμφεται, ἢ θέκ' ἀτόμβης
 αἰκνέει πῶς ἀργῶν κνίαυς αἰγῶν τε τελέων
 βύλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
 ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας θετορίδης οἰωνοπόων ὄχι ἄριστος,
 ὅς ἢ δὴ τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐσόμενα, πρότ' ἐόντα,
 καὶ νῆαδ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν ἱλίου ἔσω,
 ἦν δ' ἰαὶ μαντοσύνην, τὴν οἰ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέεπεν
 ὅτ' Ἀχιλλεῦ· κέλεαί με δὴ φίλε μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκπιβελέτασ' ἄνακτος·
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὁμοῦσιν,
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἐπέσιν, καὶ χερσὶν ἀρήξην·
 ἢ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
 ἀργῶν κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
 11 Κρήων γὰρ βασιλῆς ὅτε χώσεται ἄνδρ' ἰχέρι;
 12 ἔπερ γάρ τε χόλονγε καὶ αὐτῇ μαρ καταπέτῃ,
 13 αἴψ' αὖγε καὶ μετόπισθεν ἔχῃ κότον ὄφρα τελέσῃ·
 14 ἐν στήθεσιν ἐοῖσι, σὺ δὲ φράσαι ἦ με σάωσ' ἔτι.

ΟΜΗΡΟΥ

Τὸν δ' ἄπα μὲν βόλῳ προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 θαρσύνει μάλα ἔπε' θεοπρότιον ὅ,τι οἶσθα·
 ἔμὰ γὰρ ἀπὸ λλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος δαναοῖσι θεοπρεπὶ δ' ἀναφάνης,
 ἔτις ἐμῷ ξῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δδμομένοιο,
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρέας χεῖρας ἐποίσει,
 συμπάντων δαναῶν, ὃδ' ἦν ἀγαμέμνονα ἔπης
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχεται εἶναι·
 καὶ τό τε δὴ θάρσυνε, καὶ ἦν δα μάντις ἀμύμων·
 ἔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, ὅθ' ἐκτόμβης·
 αἷ' ἐνὲ δ' ἄρ' ἡπυρος ὃν ἡτίμης ἀγαμέμνων.
 ὃδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, καὶ ὅθ' ἀπεδέξατ' ἄποινα·
 τ' ἐνὲ δ' ἄρ' ἄλλ' ἔδωκεν ἐκὶ βόλος ἡδ' ἔτι δῶς γ·
 ὃδ' ὅ γε πρίν λοιμῷ βαρέας χεῖρας ἀφέξει,
 πρίν γ' ἄρ' πατρὶ φίλῳ δόδωκεν ἐκὶ ὠπιδιᾷ κέρην
 ἀπριάτην, ἀνάποιον, ἀργυρῆϊ βῆν ἐκτόμβην
 ὅθ' χρύσῃν· τό τε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπύθοιοι δα·
 ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζεν· τοῖσι δ' αἰνέσῃ
 ἥρωσ ἀφροδίτης ὕρυκ' ἔσαν ἀγαμέμνων
 ἀχνύτοιο· μένεος δ' ἐμέγα φρένες ἀμφι μέλαινας
 πύμπαντ' ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴητην·
 καλ' ἔχοντα πρῶτιστ' ἀφροδύτοιο προσέειπε
Ἄντι κακῶν ὅτ' ἔγωγε μοι τὸ κρήνην ἔπασ·
 αἰεὶ τοῖτά κακ' ἔστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
 ἐσθλὸν δ' ὅθ' ἐπὶ πῶ γ' ἔπασ' ἔπος, ὃδ' ἐτέλειον·
 καὶ νῦν ἐν δαναοῖσι θεοπροπείων ἀγορεύεις,
 ὡς δὴ τὸ δ' ἐνὲ κατ' ἐκὶ βόλος ἀλγιστὰ τάχῃ,
 ἔνι ἐγὼ κέρης χρυσῆς δὸς ἀργαῖ' ἄποινα
 ἢ ἔσθλ' ὅθ' ἐδέξαται ἐπὶ πολὺν βόλομαι αὐτῷ
 ἢ καὶ ἔχειν· καὶ γὰρ ῥα κλυταί μιν ἔσθ' ἐπὶ προβέβηκε

κεριδίης ἀλόχῃ· ἐπεὶ δ' ἔθεν δὴ χρεῖων
 δ' δέμας, δ' δὲ φῦν' ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτε τι ἔργα·
 αἰνὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, ἥτόγ' ἄμεινον
 βύλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοίμασάτ', ὅφρα μὴ οἶος
 δργείων ἀγέραςος ἔω, ἐπεὶ δ' ἐοικε.
 λαύσετε γὰρ ὅ γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ·
Τὸν δ' ἰμύβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἄρ' εἴη κύνισε φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσῃσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 δέ τι πω ἴδμεν ξανήϊα κείδῃσιν πολλὰ
 αἰνὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέ δακται.
 λαὸς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίστοισι ταῦτ' ἐπαγείρειν·
 αἰνὰ σὺ μὲν νῦν πῖν' δὲ θεῶν πρόσ· αὐτὰρ Ἀχαιοί
 ῥιπῇ τετραπλῆτ' ἀποτίσομεν, ἀνέκ' ὅθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν βροτῶν ἀντήχων ἐξαλαπάξει·
Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 μή δ' ὅπως ἀγαθὸς πρὶ ἑὼν θεοεικέλ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ δ' παρελῦσαι, δ' δέ με πέσῃς·
 ἢ ἐθέλῃς ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δαυόμενον, κέλεαι δέ με πῖν' δ' ἀποδύναι·
 αἰνὰ μὲν δώσῃσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεδόν, ἢ Αἰῶνος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄλω' ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι
 αἰν' ἥτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς·
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύκομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 οὐδ' ἐρέτας ἐπιπιδίς ἀγρόμεν· οὐδ' ἐκτόμβην
 θέομεν ἀνδ' αὐτῶν χρυσὴν ἰδὲ καλλιπάρην·

ΟΜΗΡΟΥ

βῆσοιμεν· ἥς δὲ τις ἄρχος ἀνὴρ βασιφόρος ἔστω
ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ Δῖος ἑδναυτής·
ἢ σὺ πηλείδῃ πάντων ἐκ παλαιοτάτ' ἀνδρῶν
ὄφρ' ἢ μῖν ἐκέρχον ἰλάσσαι ἱβὰ ῥέξας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
ὦ μοι ἀναιδὴν ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἐπέσιν πέθεται ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
ὦ γὰρ ἐγὼ βῶων ἐνεκ' ἡλυθον ἀχμητῶν
δούρο μαχισσόδεος· ἐπεὶ ἔτι μοι αἵτιοι εἰσὶν·
καὶ γὰρ πῶποτ' ἐμὰς βῆς ἤλασαν, καὶ δὲ λυγρὸν ἵππυς.
ὦ δὲ ποτ' ἐν φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
κερτὸν ἐδηλῆσαντ'· ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξὺ
ἔρεά τε σκιοέντα θάλασσά τε ἡ χῆμα·
αἰεὶ σοὶ ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἄμ' ἐσπόμειθ', ὄφρα σὺ χάρης
τιμὴν ἄρνύμενοι Μενελάῳ σοὶ τε κλυῶπα
πρὸς βῶων· τῶν ἔτι μεταβρέπη, καὶ δ' ἀλεγίζης.
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλῆς.
ὦ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι ἦες ἀχαιῶν.
καὶ λυγρὸν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε ἀχαιοὶ
βῶων ἐκ πέρσῳσ' ἀνεόλκον πολίεθρον·
αἰεὶ λυγρὸν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο,
χεῖρες ἐμὰ δέπας· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἱκνῆται·
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον· τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας ἐπὶ νῆα κερχέμω πολεμίζων·
νῦν δ' εἴμι φθίνον· ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτρ' ὅν ἔστιν
οἴκῳ δ' ἰλίου σιῶν νηυσὶ κωρωνίσιν, καὶ δὲ σ' ἔγω
ἐνθάδ'· ἀτιμὸς ἔων, ἄρετος, καὶ πλεονέκτης.
Τὸν δ' ἡ μείβετ' ἐπεὶ ταῦτα ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
φῶντε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπίανται, καὶ δὲ σ' ἔγωγε

αἶσα μοι γένε' ἐμῷ μένειν· παρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσῃσι· μάλιστ' αὖ μὴ τίεται ξυῖς.
 ἔχθιστος δὲ μοι ἐαὶ Διοτρεφῶν βασιλῆων.
 καὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλε μοί τε μάχαι τε·
 εἰ μάλ' αὖ κερτρὸς ἐαί, θεὸς περ σοι τόγ' ἔδωκεν.
 οἷός δ' ἰὼν σῶν νηυσὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 μυρμιδόνεσσιν ἄνακτα, σέθεν δ' ἐγὼ δὲ ἀλεγίζω
 ἄθ' ὁδομαχῶν κατέοντος· ἀπειλήσω δὲ τοι ὦδ',
 ὥς ἐμ' ἀφαιρῆται χρυσηΐδα φοῖβος ἀπόλλων·
 πῶν μὲν ἐγὼ σῶν νηῶν ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω ἐγὼ δὲ κ' ἄνω βρισηΐδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίην δὲ τὸν γέρας ὅφρ' αὖ εἰδῇς
 ὅσσον φέρτρ' ὅς ἐμι σέθεν συγῆν δὲ καὶ ἄλλος
 ἔσσαν ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην·
 ὥς φάτο· πηλείωνι δ' ἄχος γένετο· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 σῆθεναι λαοῖσισι δ' ἰάνθη χαμῆρ' ἠρίξεν.
 ἢ ὅγε φάσανον ὅξυ ἐρυακέμενος παρὰ μιν
 τὸς μὲν ἀναστήσειεν· ὃ δ' ἄρ' εἰδὼν ἐναρίξοι,
 ἢ ἐχόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμὸν,
 ἔως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεῶιο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 ἔρ' ἀνόθεν, πρὸ τοῦ ἦκε θεὰ λουκώλενος ἦρη,
 ἔμψω ὁ μῶς θυμῷ φιλέσά τε κηδομένη τε·
 εἴη δ' ὀπίθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε πηλεῶνα
 οἶω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων ὅστις ὄρατο·
 θάμβησεν δ' Ἀχιλλεὺς, μετὰ δ' ἐβράπετ' αὐτίκα δ' ὄρνυ
 παλλὰ δ' Ἀθηναίην, δεινὴ δὲ οἱ ὅσ' αὖ φάσθαι
 αἰετὸν φωνήσας ἔπειτ' ἰβρόντα προσηΐδα·
 τί π' αὐτ' αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἐλήλυθας·
 ἵνα ὑβρίῃ δὴ ἀγαμέμνονος ἀργείοιο·

αἷ' ἔκτοι ἔρέω· ἢ δὲ, καὶ τετελέσθαι οἶω
 ἧς ὑπὸ πλῆσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἦλθον ἐγὼ παύσασα τὸν μένος, αἶκε πίθισα,
 ἔρανόθεν· πρὸ δ' ἐμ' ἦκε θεὰ λαικῶλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσσά τε, κυδομένη τε·
 αἷ' ἄγε λῆγ' ἱρίδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 αἷ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον ὥς ἔσσεται· πρ.
 ὦ δὲ τὸρ ἐξερέω· ἢ, καὶ τετελεσμένον ἔσαι
 καὶ ποτέ τοι βίης τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος ἔνεκα τῆς δὲ σύ δ' ἵχαιο πέθεο δ' ὕμιν·

Τὴν δ' ἄπαμφοβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 λῆ μὲν σφωί τ' ἄν γε θεὰ ἔπος ἐρύσασθαι
 καὶ μάλα πρὸ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς τ' ὁρᾷ μείνον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπύθεται, μάλα τ' ἐκλυνον αὐτῷ·
 ἦ καὶ ἐπ' ὄρνυρέν κώπῃ χέθε χεῖρα βαρῆαν·
 ἄτ' δ' ὅς κε κλεῖον ὥς μέγα ξίφος· ὃ δ' ἀπίθισε
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' ἄλυστον δὲ βεβήκει,
 δῶματ' ἐς ἀγίοχοιο Διὸς μετὰ δάμονα· ἄλλος
 Πηλεΐδης δ' ἐξ αὐτῆς ἀταρτηροῖς ἐπέειπεν
 Ἀρείδην προσέειπε, καὶ ἔγω λῆγε χόλοιο·
 οἶνοβαρές κωὸς ὁμματ' ἔχων κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 ἔτε ποτ' ἐς πόλεμον· ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι
 ἔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ὀρισηαῖν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· ἢ δὲ τοι, κῆρ ἔιδεται εἶναι·
 ἦ πολὺ λωϊόν εἴη κατὰ στρατὸν εὐρώ· Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποκαρῆσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ·
 δημόβορος βασιλὲς ἐπεὶ ἔτι δαυοῖσι ἀνάσσει·
 ἦ γὰρ ἂν Ἀρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο·
 αἷ' ἔκτοι ἔρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρμον ὁμῶμαι·

καὶ μὰ τὸ δῖον σκῆπτρον ἃ ἰδὼν ἔπαυε φύλλα καὶ ὄξυς
 φύσει· ἐπειδὴ πρῶτα το μὴν ἐν ὄρεσι λείλοιπεν,
 ἔδ' ἀναβλήσκει· πρὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεφε
 φύλλα τε καὶ φλοιδὸν· ναῦ αὖ τέ μιν ἔδ' ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δίκαστοί, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς φρύαται· ὃ δὲ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἢ ποτ' ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται ἦσ' ἀχαιῶν
 ξυμπάντας τοῖσ' ἔτι δαυήσεται ἀχνύμενός περ,
 χραίσμειν· αὐτ' αὖ πολλοὶ ὑφ' ἐκτόρος ἀνδροφόνου
 θνήσκοντες πίπῃσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξῃς
 χυόμενος ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν ἔδ' ἐτίσας·
 ὧς φάτο· πηλεΐδης ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε· καὶ
 χρυσεόισι ἡλοῖσι πέπαρμένον· ἔπειτα δ' αὖ ῥ' ἔειπε
 ἀφρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμνήνι· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδ' υἱὸς ἀνόρεσε λιγυρὸν πυλίων ἀγορητής·
 τὰ καὶ ἄρ' ἐλπίων μελίτος γλυκίων ῥέει· αὐδὴ·
 τῷ δ' ἦ δὴ φύω ἰδὼν γενεὰν μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθιάθ'· οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα πρόφην ἦδ' ἐγένοντο
 ἐν πύλῳ ἠγαθέη μετὰ δὲ βριτάτοισιν ἀνασθεν·
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιῶν καὶ ἰχθύνει·
 ἦ κεν γηθήσαι πρίαμος πρίαμοιό τε παῖδες
 ἄλλοι τε βῶν· μέγα κεν κειχαρόμετο θυμῷ·
 εἰσφῶϊν τάδε πάντα τυθείατο μαρναμένοισιν·
 οἳ πέρι λῶν βελλῆ· δαναῶν πέρι δ' ἐσὲ μάχεσθαι·
 οὐκ ἀπὸ πύθου· ἀμφω δὲ νεωτέρω ἐσὺν ἐμείο·
 ἦ δὴ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀφρείδουσιν ἠέ περ ὑμῖν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα καὶ ἔπαυέ μ' οἶζ' ἀθέριζον·
 ἔγάρ πω τοῖς ἰδὼν ἀνέρας ἔδ' ἰδῶμαι,
 οἷον Γερίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,

Ο ΜΗΡΟΥ

Καινέατ' ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θυσίατ' αἰχμήδην ἐπιήκελον ἀθανάτοισι
 κέρτισοι δὴ κῆνοι ἐπιχθονίων πρᾶφεν ἀνδράων·
 κέρτισοι μὲν ἔσαν καὶ κέρτισοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόησι καὶ ἐκπάλως ἀπόλεσαν·
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ πύλης ἐλθὼν
 πηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, καλέσαντο δὲ αὐτοὶ
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ κῆνοισι δ' ἂν ὕτιθ
 τῶν οἰκῶν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μὲν μὲν βυλέων ξυῖον πείθοντό τε μύθῳ,
 αἰὲν ἀπίθεα καὶ ὕμῃσιν ἐπὶ πείθεσθαι ἀμεινον·
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς πρὲν ἀποαίρεο κῆρην,
 αἰὲν ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ἦες ἀχαιῶν
 μήτε σὺ πηλείδ' ἠθέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην· ἐπεὶ ὅποθ' ὁμοῖς ἐμμορετιμῆς
 σκηπτῆχος βασιλεύς ὦ τε (ὅς κ' ἔδωκεν)
 εἰ δὲ σὺ κέρτρὸς εἴσι, θεὰ δὲ σε γένατο μήτηρ,
 αἰὲν ὅγε φέρτρὸς ὕην ἐπὶ πλεόνεσσιν ἀνέσθ·
 ἀφείδῃ σὺ δὲ παῦε τέον μένος· αὐτὰρ ἔγωγε,
 λίανομ' ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος ἀχαιῶσι πέλεται πολέμοιο κακοῖο·
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 αἰὲν ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει πέρι πάντων ἐμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνίσταειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν ἅτιν' ἐπείσσειται δῖος
 εἰδὲ μιν αἰχμητῶν ἐθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 τῶν καὶ οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι,
 Ἦν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος ἀχιλλεύς,
 ὃ γάρ κεν δηλὸς τε καὶ ὕτιθανός κελεύομεν,

εἰδήσοι πᾶν ἔργον ὑπέξομαι ὅππῃ κεν ᾖ ποῖς·
 ἄλλοισιν δὲ ταῦτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 σήμαιν' ὅ γ' ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.
 ἄλλο δὲ τοι ἑρέω σύδ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι·
 χερσὶ μὲν ὅτι ἔγωγε μαχήσομαι ἐνέκ' κέρους
 ὅτε σοὶ ὅτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μὲν ἀμφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶνδ' ἄλλων ἃ μοι θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 τῶν ἔκ' ἀντιφέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμῆο·
 ᾗ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνῶωσι καὶ οἳδε.
 αἰψά τοι αἶμα μελαίνον ἐρωήσῃ πρὶ δ' ἄρ' ἰ.
 ὧς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσάμενω ἐπέειπεν·
 ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίῃσ' ἐκὼν ἦεν· εἴσας
 ἦτε σάω τε μενοειτιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 ἀρβείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδ' προέρυσεν·
 ὅς δ' ἑρέτας ἔκρινεν εἰκοσὶν ὅς δ' ἐκτόμβην
 βῆσε θεῶ· ἀνὰ δὲ χρυσηΐδ' αὖ καλλιπάρηον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ὄρχος ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα·
 λαῦς δ' ἀρβείδης ἀπολυμάνεσθαι ἄνωγεν·
 οἳ δ' ἀπ' ἐλυσμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα ἔβαλον·
 ἔρπον δ' ἀπόλλωνι τελιέσας ἐκτόμβας
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' ἔρανον ἵκνεν ἐλισσομένη πρὶ καπνῷ·
 ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν· ὅ δ' ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος πλεῖν πρῶτον ἐπηπείλησ' ἀχιλῆϊ,
 αἴψ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσείπε·
 τῷ οἱ εἶσαν κήρυκε καὶ ὀππορῶ θράποντε·
 ἔρχεσθον κλισίην Πηλεΐάδ' αὖ ἀχιλῆος·
 χερσὶς ἐλόντ' ἀγέμεν βρισηΐδ' αὖ καλλιπάρηον·

εἰ δὲ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἔλθων σὺν πειθέει· ὃ οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.
 ὧς εἰπὼν προΐει κρατὶρ ὄν· δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 τῷ δ' αἰέοντε βῆτιν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀπρυγέτοιο.
 μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίῃσ' καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τόν δ' οὔρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· ὃ δ' ἄρα τῷ γείδῳ γήθησεν ἀχιλλεύ.
 τὸ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,
 σῆπην, ὃ δὲ τι μὲν προσεφώνεον· ὃ δ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε.
 Χ αἴρετε κήρυκες Διὸς ἀδελφοί, ἦ δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 ἄσωνί τ' ἔστι μοι ὑμῖν ἐπαίτιοι· ἀν' ἀγαμέμνων.
 ὃς σφῶι προΐει βρισηΐδος εἵνεκα κῆρης.
 ἀν' ἄγε διογενὲς Πατρόκλης ἔξαγε κῆρην,
 καὶ σφῶιν δὲς ἄγειν, τῷ δ' αὐτὸ μάρτυροί εἰσιν
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καὶ πρὸς τῷ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὐτὲ
 χρεὼν ἐμείο γένηται ἀφικέαι λαιῶν ἀμύων
 τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
 ὃ δὲ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί.
 ὧς φάτο· Πατρόκλης δὲ φίλῳ ἐπεπρήθε' ἐταίρῳ.
 ἔκ δ' ἄρχε κλισίῃσ' βρισηΐδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὖτις ἵπην παρὰ νῆας ἀχαιῶν.
 ἦ δ' αἰέεσθ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ ἀχιλλεύ
 διακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιαθεῖς,
 θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολίης ὁρώων ἐπὶ οἶνοπα πότον.
 πολλὰ δὲ μετ' ἐφίλη· ἠρήσατο χθῆρας ὀρεγνύς.
 μεῖτερ· ἐπεὶ μὲν ἔτεκός γε μιναιθάδιον πρὸ ἰόντα,
 τιμήν περ μοι ὄφελ' ἔνδ' ἀνύμπιος ἐπ' οὐαλίεσσι

Ζῆς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' ἄδ' ἐμε τυτθὸν ἔτισεν.
 ἦ γὰρ μ' ἀτρείδης ὀρυκτῶν ἀγαμέμνων
 ἦτι μισεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπύρας.
 ὣς φάτο δακρυχέων· τῷ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἦ μὲν ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι·
 καρπαλίμως δ' ἀνέδυστο λιγὴς ἄλως, ἥντ' ὁ μίχλη.
 καὶ ῥα πάριθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος·
 χερὶ τέμιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον, τί κλαῖς; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κῦθε νόω, ἵνα ἴδωμεν ἄμφω.
 Τὴν δὲ βαρυσενάχων, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οἶθ' α· τίη τοι ταῦτ' εἰδύη; πάντ' ἀγορεύω,
 ὥχό μεθ' ἐς θήβην ἱερὴν πόλιν ἠετίωνος.
 τὴν δὲ διεπράθομέντε, καὶ ἦγομεν ἐνθάδε πάντα·
 καὶ τὰ μὲν, αἷ δάσαντο μετὰ σφίσιν ἕως Ἀχαιῶν.
 ἐκ δ' ἔλον ἀτρείδην χρυσήϊδα καλλιπάρηον.
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερὸς ἐκνηβόλῃ ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμεός τε θύγατρα, φέροντ' ἀπερὶ στήθεσσι.
 σέμμετ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκνηβόλῃ ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ στήθεσσι, καὶ ἐλίπετο πάντας Ἀχαιούς·
 ἀτρείδῃ δὲ μέλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαυθήμεσαν Ἀχαιοί,
 αἰδοῦσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἀλλ' ἔκ ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἦν δανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀρίστω κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 χυόμενος δ' ὁ γέρον, πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' ἀπόλλων
 αἰξάμενός ἦεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 ἦκε δ' ἐπ' ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δ' ἐνυλαοὶ,
 θνητὸν ἐπαυτέροι· τάδ' ἐπ' ὥχετο κῆλα θεοῖο

ΟΜΗΡΟΥ

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν ὠρὺν ἄχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 οὗ ῥέως ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο·
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκειν·
 ἀτρήωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀνάσας,
 ἠπῆλυσεν μῦθον, ὃ δ' ἤ τετελεσμένος ἐστὶ·
 πῶ μὲν γὰρ σὺν νῆϊ θαρ' ἐλίκωπες ἄχαιοι
 ἔδωχ' ἡρώσῃν πέμπυσιν, ἄγχι δὲ δῶρα ἄνακτι·
 πῶ δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κέρην Βρισηΐος· τὴν μοι δόσαν ἦες ἄχαιῶν·
 αἴμα σὺ ῥέδυνασά γε, περὶ χροῦ παιδὸς ἑῆος·
 ἐλθὼς ἔλνυμ' ὀνείδε, Δία λίσαι, ῥ' ὅποτε δῆ τι
 ἦ ἔπει ὦνισσας κρηδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ·
 πολλὰ μὲν γὰρ σέο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄνευσα
 ἀνχομένης· ὅτ' ἐφίεσθαι κελαινεφεί· κρονίωνι
 οἷον ἐκ' ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγρὸν ἀμύναι,
 ὅππότε μιν ξυλῆσαι ὀλύμπιοι ἠέλον ἄλλοι,
 ἦ ῥ' ἦ τ' ἦ δὲ προσφάων, καὶ παλλὰς ἀθήνη·
 αἴμα σὺ τόν γ' ἐλθὼσα θεᾷ, ὑπελύσας δεισμῶν,
 ὥχ' ἐκ' ὀχέου κλέεσσι θεοῖ· ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίῳ· ὃ γὰρ αὖτε βίη ἔσ' πατρὸς ἀμύμων·
 ὅς ῥ' ἀπαρὰ κρονίωνι καθεζέτο κύδ' αἰ γαίων·
 τὸν, καὶ ὑπέδδυσαν μάχες θεοὶ, ὅδ' ἐδῆσαν·
 τῶν νῦν μιν μνήσασα, παρέξει, καὶ λάβε γένων,
 αἰνέειν πως ἐθέλησιν ἐπὶ τρώεσσι ἀρῆξαι·
 τῆς δὲ κατὰ πρύμνας τε, καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι ἄχαιῶς
 κτηνομένους· ἵνα πάντες ἐπαύωνται βασιλῆος,
 γυνὴ δὲ καὶ ἀτρήδης οὐρυκρείων ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην· ὅτ' ἄριστον ἄχαιῶν ἔδ' ἐν ἔτισιν·
 Τὸν δ' ἠμύβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

ὦ μοι τέκνον ἐμὸν τί νύ σ' ἔφερον αἰνὰ τεκῆσα;
 αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπῆμων
 ἦσθαι ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μιν μθάπερ, ὅτι μάλα δὴν.
 νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος, καὶ οἷζυρὸς πέρι πάντων
 ἔπλεο· τῷ, σε καὶ ἡ αἴση τέκνον ἐν μετάρσιον.
 γὰρ τοι εἰρέουσα ἔπος Διὶ Τερπικεραύνῳ
 ἔμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπόν· ἀγάννιφον, αἴκε πίθεται.
 αἶψά σ' ἔλθ' ἐν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 μῆνι Ἀχαιοῖσιν πολέμῳ δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γάρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας ἀθιόπῃας
 χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο.
 δωδεκάτη δ' ἐτοίμῃσι ἐλούσεται ἔλυμπόνδε.
 καὶ πῶτ' ἐπ' ἡτάτοισι ἔμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 καὶ μιν γαῖάσσομαι· καὶ μιν πῆσεσθαι οἶω.
 ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπαυτ' ἄ,
 χῶδμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γαίαικός·
 τήν, ῥα βίη' ἀεκοντος ἀπὸ νῆρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ὅτε χρύσῃν ἦκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκτόμβην.
 οἶδ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐν τῷ ἵκοντο,
 ἵστα μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ.
 ἵσ' ἐν δ' ἵσοδ' ὅκῃ πέλασαν πρόπνοισιν ὑφέντες,
 κερπαλίμῳ τήνδ' ἄσ' ὄρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' ὀνείας ἔβαλον κατὰ δὲ πρυμνήσιν ἔδησαν.
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἐκ δ' ἐκτόμβην βῆσαν ἐκὶ βόλῳ ἀπόλλωνι.
 ἐκ δὲ χρυσηῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 πλὴν μὲν, ἐπ' ἡτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολὺμητις Ὀδυσσεύς,
 παρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθη' καὶ μιν προσέειπεν,
 ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 παῖδά τέ σοι ἀγέμεν· φοίβῳ θ' ἱερὴν ἐκτόμβην

ῥέξαυ' πέρ δ' ἀνὰ ὄφρ' ἱλασώμεθ' ἄναικτα,
 ὃς νῦν ἀρχέοισι πολύτρονα κῆδ' ἐφῆκεν.
 ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 παῖδα φίλιν· τοῖ δ' ὦκα θεῶ κλητὴν ἐκ αὐτὸ μβην,
 ἐξ ἧς ἐσησαν ἐὺδμητον περὶ βωμόν.
 χερνίφαντο δ' ἐπειτα, καὶ ἔλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ χρύσης, μεγὰλ' ὄχετο χῆρας ἀναχών.
 Κλυθὶ μὲν ἀργυρότοξ', ὃς χρύσῃν ἀμφιβέβηκας,
 κίλλαν τέ ζαθέην· τενέδοιό τε ἱφιδάσας.
 ἦ δ' ἡ μὲν ποτ' ἐμοῦ πάρος ἔκλυες ὄξα μένοιο.
 τί μιν σὺ μὲν ἐμέ. μέγα δ' ἵφαιολόν ἀχαιῶν.
 ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ.
 ἦ δ' ἡ νῦν δαναοῖσιν ἀζηκέα λοιγὸν ἀμυνον.
 ὣς ἔφατ' ὁ χόρμενος· τῷ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπ' ἣρ' ὄξαντο, καὶ ἔλοχύτας προβάλλοντο,
 αἰέρουσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδωκαν,
 μηρὺς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίαν ἐκάλυψαν,
 δίπρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν,
 καὶ ἐπὶ χίρῃς ὁ γέρων ἐπὶ δ' αἶθοπα ὄνον.
 ἄρ' ἔβη· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπύβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπ' ἣ κατὰ μῆρ' ἐκάν, καὶ σπλάγχν' ἐπύσαντο.
 μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπῆραν.
 ὠπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπ' ἣ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα.
 δαίνωντ' ὅδ' ἐτι θυμὸς ἐδάετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπ' ἣ πόσιος, καὶ ἐδντύος ἐξέρονέντο.
 κῆροι μὲν, κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 νόμισαν δ' ἄρ' ἀρχαῖσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάειν.
 οἳ δὲ, πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο.
 παλὸν ἀγῶντες παῖδονα κῆροι ἀχαιῶν.

μέλποντες ἐκέρχον. ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκύνων.
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε πειτ' ἀνέχοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 τοῖσιν δ' ἵκμενον ὕρον ἵει ἐκέρχος ἀπόλλων.
 οἷδ' ἰσὺν σῆσαντ', ἀνὰ θ' ἰσάλα κὶ πέτασαν.
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰσίων. ἀμφὶ δὲ κῦμα
 σείρη πορφύρεον, μέγα λ' ἰαχενήος ἰσσης.
 ἦσ' ἔθεν κατὰ κῦμα διαπρήσασα κελυθα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν.
 ὕψ' ἐπὶ ψαμάθοις. ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν.
 αὐτοὶ δ' ἐσκήιδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 αὐτὰρ ὁ μῆνιεν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 διογενὴς Πηλεὺς υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὅτε ποτ' ἤσ' ἀγορήν, πωλεσκέτο κῦδ' ἰάνθησαν,
 ὅτε ποτ' εὖ πόλεμόν, ὃν ἄμα φθινύθεισκε φίλον κῆρ,
 αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε, πόλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυνάδεα κτή χέεντ' ἠώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ὄντες,
 πάντες ἅμα. Ζεὺς δ' ἦρχε θέτις δ' ὕλῃσ' ἐφ' ἐτμέων
 Πάριος εἶο, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης.
 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν ὕραν ὄν, Ὀλυμπόν τε.
 εὐρεν δ' αὐρὸν πακρονίδην, ἄτερ ἠμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδαιράδος Ὀλύμποιο.
 καὶ ῥα παρσὶθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γυνῶν
 σκαῖν, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὕπ' ἀνθερέωνος ἑλῦσα,
 λισομένη προσέειπε Δία κρονίων ἀνακτα.
 Ζεὺ πάτερ, ὅποτε δή τοι μετ' ἀθανάτοισιν ὦνῃσ' αἶσα

ΟΜΗΡΟΥ

ἔπειθ' ἡ ἔργω, τόδ' ἐμοὶ κρήνον ἐέλδωρ·
 τί μισόν μοι ἦν, ὅς ὤκυμορώτατος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γέ ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἦτί μισεν· ἐλὼν γὰρ ἔχθ' ἔγερσ' αὐτὸς ἀπύρασ·
 αἰχμὰς δ' ἐπὶ βῶεαι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν ἀχαιῶν,
 ἦν ἐμὸν τίσωσιν, ὁφέλλωσιν τεέ τιμῃ.
 ὣς φάτο· τὴν δ' ἔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 αἶψ' ἀκέων δὴν ἦσο· Θέτις δ' ὥς ἤφατο γυνῶν,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα καὶ ἠρέτο δαυτερόν αὖθις·
 νημερτές μιν δὴ μοι ὑπόχεο, καὶ κητάνυσον,
 ἢ ἀποείπ', ἐπεὶ ἔτοι ἐπιδέος, ὄφρ' αὖ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἄτι μοτάτη θεὸς ἔμι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ δὴ λόγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπήσαι ἐφίσης
 ἦρῃ, ὅταν μ' ἐρέθισιν ὀνηδίσις ἐπέεσσιν.
 ἦ δέ, καὶ αὐτὸς μ' αἶψ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 νεικῇ καὶ τέ μερσιδὶ μάχῃ βῶεαιν ἀρήξῃ.
 αἰχμὰς μιν νῦν αὖθις ἀπόσχε, μή σε νοήσῃ
 ἦρῃ ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσῃ.
 ἦ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κητάνυσσ' αἶμα, ὄφρα πεποιθήσῃ.
 τὸ γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκνωρ'· ἔγχερ' ἐμὸν παλινάγρετον· ὃ δ' ἔπαθ' ἡλὸν
 ὃ δ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κητάνυσσ' αἶμα.
 ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' ὕσιν νῦν σε κρονίων.
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χύεται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,
 κραιπρὸς ἅπ' ἀθανάτοισι· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὀλύμπου.
 τῶν ὥς βυλούσαντε, διετμαχεν· ἦ μιν, ἔπειτα
 ἦς ἄλλα ἔλτο βαθῆαν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἄμα πάντες αἰετοῦ

ἔξ ἐλέων σφ' πατρὸς ἀνεντίον· ὃ δέ τις ἔτλη
μῆναι ἐπερχόμενον, αἳ ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες·
ὥς δ' αὖ μὲν ἐνθά κ' ἐθέλει ἐπὶ θρόνῳ, ὃ δέ μιν ἦρι
ἠγνόησεν· ἰδὲ δ' ὅτι οἱ συμφράσατο βυλάς
ἄρχυρόπεζα· Θέτις θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·
αὐτὴ κ' κερτομίοισι Δία κρονίωνα προσιύδα·
τίς δ' αὖ τοι δολομήτα θεῶν συμφράσατο βυλάς;
αἶψά τοι φίλον ἔσιν ἐμῷ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
κρυπῆδι φρονέοντα δικάζέ μεν· ὃ δέ τι πώ μοι
πρόφρων τέτληκ' ἢ πῶν ἔπος ὅ, ἠινοήσῃς.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
ἦρι· μὴ δὲ πάντας ἐμὲς ἐπιέλπεο μή τις
ῥῆσιν χαλεποί τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἔσσι.
αἳ δ' ὃν μὲν ἢ ἐπεικὲς ἀκέμεν, ὅ τις ἔπειτα
ἔτε θεῶν πρότερος πόν' ἔσεται, ἢ τ' ἀνθρώπων.
ὃν δ' αὖ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθελομινῶσαι,
μή τι σὺ ταῦτ' ἐκείσ' ἀνείρεο, μὴ δὲ μεταλλά.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρι·
αἰνότατε κρονίδη, πόϊον ἦν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' ἔτ' ἔρομαι, ἔτε μεταλλῶ·
αἳ μάλ' ὀκνηλός, τὰ φράζεαι, ἅα' ἐθέλησθα.
νῦν δ' αἰνῶς δέδοικ' ἐκ τὰ φρένα μὴ σε παρήπῃ
ἄρχυρόπεζα· Θέτις θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·
ἠερίη γὰρ σοὶ γε παρέζετο, καὶ λάβε γένων·
τῇ, σ' οἶω καταναῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
τιμῆσ' ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
δαίμονι νῆαί γ' αὖ μὲν ὄϊα· ὃ δέ σε λήθω·
πρῆξαι δ' ἔμης ἔτι δαΐσειαι, αἳ ἀπὸ θυμῷ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι, γὰρ δέ τοι καὶ ῥ' ἵον ἔσαι.

ΟΜΗΡΟΥ

εἰδ' ἔγωγε τὸν ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον γναι.
 ἀλλ' ἀνέεσσα καθῆσο, ἐμῷ δ' ἐπιπύθεο μύθῳ.
 μὴ νύ τοι ὕχραισ' μωσὶν ὅσοι θεοὶ ἔσ' ἐν ὀλύμπῳ
 ἄαντον ἰόνθ' ὅτε κέν τοι ἀκπῆς χεῖρας ἐφείω.
 ὣς ἔφατ'· ἐδίδασεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη.
 καὶ ῥ' ἀνέεσσα καθῆσο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοὶ ἄρα νῖνες.
 τοῖσιν δ' ἦφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύει,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων λυκωλένῳ ἦρ.
 ἥ δ' ἡ λóιγια ἔρχετ' ἔπειτα, ὅδ' ἐτ' ἀνεκτῆ.
 ἥ δ' ἡ σφῶν ἐνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦλε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαίνετον, ὅδ' ἐτι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἐσέτα ἦδος, ἐπὶ τῇ χερσὶ ἄνακτος.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφηνι καὶ αὐτῇ περ νοέωσι.
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὴ
 σθεινέησι πατήρ· σὺν δ' ἡ μῖν δαῖτα τάραξῃ.
 ἥ περ γὰρ ἡ ἐβέλησιν ὀλύμπιος ἀπεροπιτῆς
 ἐξ ἐδέων συφελίξαι ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσιν ἀπάπλεσθαι μαλακοῖσι.
 αὐτὴ δ' ἐπειθ' ἴλαος ὀλύμπιος ἐσέτα ἡμῖν.
 ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀνὰ ξανθὴν ἀμφιπύπτελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει· καὶ μιν προσέειπε.
 τέτλαθι μήτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάχθεο κηδομένην περ,
 μή σε φίλῃν περ ἔσσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θηνομένην· τότε δ' ἔτι δυνήσομαι ἄχνυμένος περ,
 χραίσμην· ἀργαλέος γὰρ ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦ δ' ἡ γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
 ῥίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλῶν θεσπεσίοιο.
 πάν δ' ἡ μάρφερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι,
 ἀππῆσον ἐν λήμνῳ· ὁλίγος δ' ἐτι θυμὸς ἐγμῆρ.

ἐνθά με σῖντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεισόντα.
 ὧς φάτο· μέσσησεν δὲ θεὰ λυκώλενος Ἥρη.
 μεσσησασα δὲ, παῖδός ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 ὦνο χόρῳ, γλυκύνε κταρὰ πὸ κρητῆρος ἀφύσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐν ὦρτο γέλως μακάρεσσιν θεοῖσιν,
 ὥς ἴδον ἤφαισιν διὰ δώματα πομπύοντα
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ὅθ' ἥελιον καταδύντα,
 δαίνυντ'· ὅσ' ἔτι θυμὸς ἐξέμετο δαίμων ἐῖσις.
 ἔ μὲν φόρμιγγος περικαλλέας ἦν ἔχ' ἀπόλλων,
 μισαίων θ' αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπίκαλῃ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
 οἱ μὲν, κληήγοντες ἔβαν οἵ κόνδε ἑκάστος·
 ἤχι ἐκάσῳ, δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῆς
 ἤφαιστος ποίησ' ἄδ' ἤησι πρᾶπτι δέει.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὄν λέχος ἠΐ' ὀλύμπιος ἀετοπιτῆς,
 ἐνθα πάρος κοιμάθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 ἐνθα κάθοντ' ἀναβάς· παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β'. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

ὡς ὄνυχρον ἐπιπέμφας ἀγαμέμνονι, παρακελεύε-
 ται τὰς ἑλληνας ἐξέρχ' αὐτὸν ἐπὶ τὸν πόλεμον.
 ὃ δὲ, πρῶτον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγα-
 γεν· εἰπεῖτα δὲ ἐκ κλησίων ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται
 αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν ἢ τὰς πατρίδας.
 κατέχη δὲ αὐτὸς ὁδυσσεὺς ἀθηναῖς προνοία καὶ Νέστωρ
 διημνηρόσας· εἴτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται
 αὐτοῖτε, καὶ ἡγεμόνες· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ τρῶες ἔριδος

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτοῖς ἀπαγγελίας· κατὰλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε
τῶν στρατιωμάτων, καὶ τῶν νηῶν.

Α Λ Λ Ω Σ.

ὅτι ἐμὲ μνητο Θέτιδος τῆς ἱεσίδας· τῶν ἄλλων
θεῶν τε, καὶ ἀνθρώπων ὑπὸ χολαζόντων, πρὸ ὀ-
φθαλμῶν ποιεῖ μενος ὅν τῃ Πηλέως, ὄνειρον ἄγαμέ-
μνονι πέμπει, κελεύων αὐτὸν ἐκβάλλειν πάντα τὰς
ἑλληνας ἃς πῦρ μάχην· καὶ συμβαλόντων αὐτῷ διηλα-
δῆ καὶ ὅν Ἀχιλλεὺς παρακαλέσαι. ὁ δὲ, ὅσων ἴσας ὁ
ναρ, τοῖς ἀριστοῦσιν αὐτῷ διηγῆται. καὶ μετὰ τὸ ἃς
ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντα ἑλληνας ὑπόπῳ πρὸς
αὐτὸς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι ὅν Ἀχιλλεὺς ἐπιτιθέ-
μενον αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσοικεῖσθαι τὸ πᾶν πλῆθος
πειράζων, φέρειν αὐτὸς ἃς τὰς παρὶδας κελεύει· οἱ δὲ,
ἔσονται ἐπὶ τὸ κατέλιπον τὰς ναῦς, καὶ ἃς τὰς πα-
τρίδας ἀπαλλάττειν χωρεῖσιν. ὁ δὲ ναυτὸς δὲ ὑποθε-
μένης αὐτῷ ἀθηνᾶς, τὰς μὲν ἀρίστους, πᾶσι κατέχρη-
τῶν δὲ στρατιωτῶν, πικρῶς κατὰπτεται. παύει δὲ καὶ
Θερσίτην ἀμύσας πρὸς ὅν βασιλεὺς σεσιάζονται.
καὶ τὰς ἑλληνας μῆναι, καὶ πῦρ ἱλιονέλῃν προῖε πρὸς
συμβαλόνσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, ἄγαμέ-
μνων θύσας τῷ Διὶ, τὰς γέροντας ἐστῶ· καὶ προῖε-
ψάμενος τὰς ἑλληνας, ἐπὶ ὅν πόλεμον ἐξέχρη ἅπαν-
τας. ἐξῆς δὲ ἔστιν ὁ κατὰλογος τῶν νηῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον
οἱ ῥῶες, καὶ οἱ ἑλληνες, καὶ τῶν ἐπικύρων, καὶ τῶν ἡ-
γεμόνων αὐτῶν.

14
ΙΛΙΑΔΟΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχῃ· ἀγορήν, καὶ νῆας ἀριθμῇ·

ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε, καὶ ἄνδρες ἱπποκο-
ρυσαί,
αὐδὸν παννύχιοι· Δία δ' ἔκ' ἔχε νήδυμος
ὕπνος.

οἷον γὰρ μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς ἀχιλῆα
τιμῆσιν, ὅλεσθαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βολή·
πέμψαι ἐπ' ἀργεῖν ἀγαμέμνονι ὄλον ὄνειρον.
καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Βᾶσι γ' ἔτι ἔλε ὄνειρε θεὸς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
ἐλθὼν ὅς κ' κλισίην ἀγαμέμνονος ἀργείας,
πάντα μάλ' ἀρεκέως ἀγορᾶν μεν ὥς ἐπιτέλλω·
θωρῆξαι ἐκέλευε κερηκομόωντας ἀχαιῶς
πασυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν ἑρυσάχην
τρώων· ἔγὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγραμψε γὰρ ἅπαντας
ἦρ' ἰαυομένην· τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται.
ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκυσσε·
κερπαλίμως δ' ἵκανε θεὸς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀργεῖν ἀγαμέμνονα τὸν δ' ἐκίχανεν
αὐδὸν τ' ἐν κλισίῃ· περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
οἷον δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς νηληϊῶ ἦϊ ὅσιν κῶς,
Νέστορι τίν', ῥα μάλιστα γερόντων τῇ ἀγαμέμνωνι.
τῷ μιν ἐφσάμενος προσεφώνεε θεὸς ὄνειρος.
αὐδεὶς ἀρέος ἦε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
οὐ γὰρ παννύχιον αὐδὲν βοληφόρον ἄνδρα,

ΟΜΗΡΟΥ

ὦ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσα μεμνη·
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δ' ἐτοί ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σὺ ἀνέσθεν ἐὼν, μέγα κήδετα, ἦ δ' ἐλεάργ·
 θωρήξά σε κέλευσε κρηνημόωντας ἄχαιούς·
 πανσυνδίν· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν ὑρυσσάν·
 τρώων· ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 ἦρην λιγυρόμεν· τρώεσσι δ' ἐκὶ δ' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ· μή δ' ἐσελήθῃ
 αἰρέτω· οὐτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήν·
 ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσετο· πῶν δ' ἔλιπ' αὐτῷ
 τὰ φρονέοντ' ἀνάθυμὸν, ἃ ῥ' ὕπελέεσθαι ἐμέλλε·
 φῆ γὰρ ὅτ' αἰρήσειν Τριόχμην πόλιν ἡματι κήνη
 νήπιος· ὃ δ' ἐτ' ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θῆσιν γὰρ ἐτ' ἐμέλλεν ἐπ' ἀλγέα τε, σπονδὰς τε,
 πρῶσ' ἴτε καὶ δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμιναι·
 ἔρρετο δ' ἐξ ὕπνου· θῆν δέ μιν ἀμφέχοντ' ὄμφη·
 ἔζετο δ' ἐρθωθῆς· μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα
 μαλὸν, γηγᾶτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὕπαι λιπαροῖσιν ἐδήσαστο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
 ἔλειτο δ' ἐσκήπτρον πατρῷον ἀφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἐβη κατὰ νῆας ἄχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
 ἥως μὲν ῥά θεᾷ προσεβήσαστο μακρὸν ὄλυμπον·
 Ζηνὶ φῶος ἔρεσσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόροισι κέλευε
 κηρύσσειν ἀγορήν· τοῖς δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·
 οἱ μὲν ἐκὶ νηυσὶν τοῖς δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·
 βυλὴν γὰρ πρῶτον μεγαθύμων ἔζι γιρόντων
 νεοτρεῖα παρὰ τῇ πυλινίῳ βασιλῆος·

τὸς, ὃς συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτύνετο βελὴν.
 κλυτὲ φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἃ μβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖῳ
 ἦδός τε, μέγας τε, φῦντ' ἀρχιστα ἑώκε.
 σὴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὐδης ἀτρέως ἧς δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
 » ἔχρη παννύχιον εὐδην βεληφόρον ἄνδρα,
 » ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλε·
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι.
 ὅς σ' αὖ ἀνυσθεν ἐὼν, μέγα κήδεταί, ἧδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σε κέλευσε καρηνομόωντας ἀχαιῶς,
 πανσυδίη· νῦν γὰρ κενέλοις πόλιν ἄρυσσιν
 τρώων· ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 ἦρι λιαομένη· τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν,
 ὧ χετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ' αἰκένπως θωρήξομεν ἧς ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπεσὶν περήσομαι, ἧ θέμις ἐστὶ·
 καὶ φύσιν σὺν νηυσὶ πολυκληῖσι κελύσω.
 ὅμῃς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύην ἐπέεσσιν.
 ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα πύλοιο ἀναξὶς ἦν ἡμαθόεντος·
 ὅσφιν εὐφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
 ὧ φίλοι, ἀρχῶν ἡγήτορες ἧδ' ἐμέδοντες·
 ἦ μέν τις τὸν ὄνειρον ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε,
 ψῆδός κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον.
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἀρίστος ἐνὶ στρατῷ ὄνχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ' αἰκένπως θωρήξομεν ἧς ἀχαιῶν.
 ὧς ἄρα φωνήσας, βελῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

δυσκλέα ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν
 90 ἔτῳ πρὶν Διὶ μέλλει ὑπὲρ μενέϊ φίλον ῥῆναι,
 95 ὃς δὴ πολλὰν πολίων κτελέυσεν κάρηνα,
 100 ἡ δ' ἔτι κηλύσσει, γὰρ κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ὅτι κηλ' ἐσθ' ἀσόμενοισι πυθέσθαι,
 μάτ' ἔτῳ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἀπρηκτόν πολεμον πολεμίζον, ἡ δὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι. τέλος δ' ὅπως τι πέφανται.
 105 ἔπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε, ῥῶές τε
 ὅρκια πιστὰ τὰ μόντες ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 ῥῶας κηλ' ἀλέσθαι ἐφ' ἑστί, ὅσοι ἔσονται,
 ἡ μῆς δ' ὅτε δεκάδ' αὖς διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοὶ,
 ῥῶων δ' ἀνδρᾶ ἐκείσων ἐλοίμεθα οἶνοχοοῖν,
 110 πολλαί κεν δεκάδες δαυόκτο οἶνοχοοιο.
 τόσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι ἦσ' Ἀχαιῶν
 ῥῶων, οἵ ναῖσι κητὰ πόλιν. αἳ ἐπὶ κρητοὶ
 πολλέων ἐκ πολίων ἐχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν.
 οἶμε μέγα πλᾶξσι, κηλ' ἔκ' εἰώσ' ἐθέλοντα
 115 ἱλίσσ' ἐκπέσαι δυναιόμενον πόλιεθρον.
 ἐννέα δ' ἡ βεβᾶσσι Διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί.
 κηλ' δ' ἡ δ' ὄρα σέσηπενεῶν, κηλ' σπάρτα λέλαιται.
 αἶ δέ περ ἡ μέτερά τ' ἄλοχοι, κηλ' νήπια τέκνα,
 120 ῥάται ἐν μεγάροισι ποτιδόμεναι. ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, ὅς ῥ' ἐνεκ' δ' αὖρ ἰκόμεσθαι.
 αἳ ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
 125 φῶντο μιν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ὃ γὰρ ἔτι ῥοῖον ἀρήσομεν εὐρυάχαν.
 ὣς φάτο. τοῖσι δ' ἐθυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε
 130 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι δ' ἐβλήης ἐπάκυσαν.
 κινήθη δ' ἄγορῃ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΥ

πόντι καί οἱο, τὸ μὲν τ' αὐρὸς τε, νοτὸς τε
 ὦρ' ὅρ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν
 λάβρος ἐπαγίζων, ἐπὶ τ' ἡ μῆϊ ἀσάχευιν,
 ὥς τῶν, πᾶς ἀγορὴ κινήθῃ. τοῖς δ' ἀλλήλησιν
 νῆας ἐπεσφύοντο. ποδῶν δ' ὑπένερχε κοινή
 ἴσα τ' αἶρο μένι τοῖς δ' ἀμύλοισι κέλευθον
 ἀπλοῦσαι νηῶν, ἡ δ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὅρ' ὅς τ' ἐξεκχέαιρον. αὐτὴ δ' ἄρα νὸν ἵκεν
 οἰκαδ' ἰεμένων, ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.
 ἐνθά κεν ἀργείοισιν ὑπέρμοραν ὅσος ἐτύχθῃ,
 εἰ μὴ ἀθηνάην ἦρι πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ὦ πόποι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτῶν.
 ἔτω δὴ οἰκόνδε, φίλιν δὲ πατρίδα γαῖαν
 ἀργῆοι φάρονται ἐπ' ἀρέαν ὧτα θαλάσσης.
 καὶ δέ κεν ἀχολὴν Γερίαμω καὶ τρωσὶ λίποιεν
 ἀργείην ἐλένην, ἥς ἔνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
 ἐν τρόιῃ ἀπόλοντο φίλης ἀποπατρίδος αἰῆς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 σοῖς δ' ἀγανόις ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἑκάστον,
 μηδ' ἐξ νῆας ἄλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 ὣς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο καρήνων αἰξασα.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 αὐρὴν ἔπειτ' ὀδυσῆα Διὸς μῆτιν ἀτάλαντον
 ἔσαότ'. ὃ δ' ὄγε νηὸς εὐσέλμοιο μελαινῆς
 ἀπλεῖτ', ἐπ' ἣ μιν ἄλγος κραδίη, καὶ θυμὸν ἵκανε.
 αἶψ' δ' ἴστα μῆνι, προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 διογενὲς λαερτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 ἔτω δὴ οἰκόνδε, φίλιν δὲ πατρίδα γαῖαν
 φάρονται

φόνεαθ' ἐν νῆασι πολυκλήϊσι πεσόντες,
 καὶ δέκεν αὖχων πρίαμω, καὶ ῥωσὶ λίποιτο
 ἄργήνῃ ἐλένην· ἥς δ' ἔνεκε πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν ῥοίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀποπαρίδος αἰῆς;
 οἷον ἴθιν' ὦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μήδ' ἔ' ἐρώει.
 σοῖς δ' ἄγαν οἷς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχουσιν.
 μὴ δὲ ἑανῆας ἄλλας ἑλκε μέν' ἀμφιελίαντας.
 ὧς φάθ'· ὁ δ' ἔ, ξωέηκε θεῶς ὁ παφωνισάσης.
 βῆ δὲ θέειν ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήνδ' ἐκὸ μίαιε
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδῃ.
 αὐτός δ' ἄρ' ἔδωκεν ἀγαμέμνονος ἀντίοι ἐλθῶν,
 δέξατό οἱ σκήπτρον παρ' ὧϊον ἄρβιτον αἰῶ.
 σὺν τῷ, ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ὄντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχῃ,
 τόνδ' ἄγαν οἷς ἐπέεσσιν ἐριτύσασκε παρασῆς.
 δαίμόνι, ὅς σε ἔοικε κακὸν ὥς δὴ δ' ἴαεσθαι;
 οἷον αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλος ἰδόνε λαός.
 ὅ γάρ πω σάφα οἶαθ' οἷος νόος ἄρ' ἔδωκε.
 νῦν μὲν περὶ χῆται, τάχα δ' ἴψεται ἦας Ἀχαιῶν.
 ἐν βυλῇ δ' ὅς πάντες ἀκέσται μιν δῖον ἔειπε.
 μή τι χολωσάμενος, ῥέξῃ κακὸν ἦας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἔστ' ἀσφραγέος βασιλῆος.
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἔστ'· φιλῇ δὲ ἐμνῆσται Ζεύς.
 ὃν δ' αὖθις μὲν τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντά τ' ἐφάροι,
 τὸν, σκήπτρῳ ἐλάσσασκεν, ὁ μοι κλήσασκε τε μύθῳ.
 δαίμόνι ἄρεμάς ἦσο, καὶ ἄλλων μύθων ἄκουε,
 οἱ σέο φέρτεροί γ' εἰσι· σύ δ' ἀπὸ λῆμος, καὶ ἀναλκίς,
 ὅτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, ὅτ' ἐν βουλῇ.
 ὅ μιν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 ὅς ἄγαθὸν πολυκοιρανίη· ἥς κοίρανος ἔστω,

ΟΜΗΡΟΥ

99 ἦς βασιλῆα, ὃν ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω
 100 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ. Νόθος
 ὥς ὅγε κοιρανέων δέεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὐτίς ἐπασσόντο νεῶν ἅπο, κῆρ κλῖσίων
 ἦ χῆ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγῆ δέ τε πόντος.
 ἄλλοι μὲν ῥ' ἔξοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
 Θερσίτης δ' ἐτι μῆνος ἀμεφροεπὶς ἐκολῶα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμάτε, πολλὰ τε ἦδη,
 μὰ τ' ἀτὰρ ῥ' κατὰ κόσμον ἐρίζεμεναι βασιλῶσιν
 ἀλλ' ὅ, τι οἱ ῥῆσαιτο γελόιον ἀργείοισιν
 ἔμμεναι· αἰχιστοὶ δὲ ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε.
 Φολιὸς ἔην, χολός δ' ἕτερον πόδα τῷ δέ οἱ ὦμον,
 κυρτῷ ἐπὶ σῆθος σιωχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν,
 φοξὸς ἔην κεφαλὴν· φεδνή δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' ἀχιλῆϊ μάχης ἦν, ἠδ' ὁ δῦσῆϊ.
 τῷ γὰρ νηκῆσθε τότ' αὐτ' ἀγαμέμνονι δίω·
 ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνύδεα· τῷ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 ἐκ πύργῳς κοτέοντο νεμεσσηθέντ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ, μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νήκεε μύθῳ·
 ἀβρήδην τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφειαι, ἠδὲ χατίξῃς;
 πλῆγαι τοὶ χαλκῷ κλισίαι, πολλὰ δὲ γυναικες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ὥς τοι ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, αὐτ' αὖν πολίεθρον ἔλωμεν.
 ἦ ετι κῆρ χρυσὸν ἐπιδάσθαι, ὃν κέτις οἶσσι
 βῶων ἱπποδάμων ἐξ ἱλίου ἕως ἀποινα.
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγῶνῳ ἢ ἄλλος ἀχαιῶν.
 οἱ δὲ γυναικὶα νέον, ἵνα μίσσηται ἐν φιλόπτι,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀπο νόσφι κατὰ χαι, ὃ μὲν εἰσιν
 ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκῆμεν ἕως ἀχαιῶν.

ὦ πέποινες, καὶ ἐλέχε' ἀχαιῶδες ἔκ' ἐτ' ἀχαιῶν,
 οἷός δ' ἐπερσάων νηυσὶ νεώμεθα τόνδε δ' ἔωμεν
 αὐτὸς ἐνὶ ῥάϊν γέρα πενέμεν, ὄφρα ἴδωται
 ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμῶς προσαμύνομεν, ἢ ἐκφ' ἔκ.
 ὃς καὶ νῦν ἀχιλῆα ἐο μέν' ἀμείνονα φῶτα
 ἦ τί μιν σεν ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας· αὐτὸς ἀπύρασ·
 ἀλλὰ μάλ' ἔκ' ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθύμων·
 ἢ γὰρ αὖν ἀργεῖν, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 ὣς φάτο, νεικέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θερσίπης· τῷ δ' ὦκε παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 καὶ μιν ὑπόδραϊδων, χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω·
 Θερσίτ' ἀκριτόμυτε, λίγυς περ ἔων ἀγορητῆς,
 ἴχθε, μή δ' ἐθέλῃς ὅς σε ἐριξέμεναι βασιλῆυσιν·
 ἔγχε' ἐγὼ σέο φιμὶ χειρείτερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι· ὅσοι ἄμ' ἀρείδης ὑπὸ ἱλίον ἦλθον.
 τῷ, ἔκ' αὖν βασιλῆας ἀνὰ σὺ μ' ἔχων ἀγορεύεις·
 καὶ σφιν ὀνόδεχ' τε προφέροις νόσυν τε θυλάκοις,
 ἔσέτι πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
 ἢ οὐ, ἢ ἐκφ' ἡὼς νοσήσομεν ἦες ἀχαιῶν.
 τῷ, νῦν ἀργεῖν ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ἦσαι ὀνειδίξων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἦρωες δαναοί· σὺ δ' ἐκερτομέων ἀγορεύεις·
 ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω, τὸ δ' ἐκφ' τετελεσμένον ἔσαι·
 ἐκέτι σ' ἀφραίνοντα κίχισομαι ὥς νύ περ ὦδε,
 μιν ἐπ' ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς ἡνὶ κάρη ὤμοισιν ἐπέη,
 μὴ δ' ἐτι τηλεμάχοιο πατὴρ κελημένος εἴην,
 εἴ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα ἔματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἢ δὲ χιτῶνα, τέ, τ' αἰδῶ ἀμφικλυπῆι,
 αὐτὸν δ' ἐκλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
 πεπληγὼς, ἀγορήθεν ἀεικέασι πληγῇσιν.

ΟΜΗΡΟΥ

ὣς ἄρ' ἔφη σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἡ δὲ καὶ ὦ μω
 πλῆξεν. ὃ δ' ἰδνώθη. θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἰματόεσσα μεταφρένυ ἐξυπάνεσσι,
 σκήπτρῳ ὑπὸ χρυσέῃ. ὃ δ' ἄρ' ἔζετο, τάρβησέν τε.
 ἀλγίσσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐκ αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν.
 αἶδε δέ τις ἤπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ ὀδυαδὰς ἐσθλὰ ἔοργε.
 βυλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πολέμον τε κορυαιῶν.
 νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν ἀρχήοισιν ἔρεξεν.
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἐχ' ἀγοράων.
 ἔθνη μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγύνωρ,
 νεικίειν βασιλῆας ὄνηδίοις ἐπέεσσιν.
 ὣς φάταν ἡ πληθύς. ἀνὰ δ' ὀπλολίπορθος ὀδυαδὰς,
 ἔσσι σκήπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ῥοδομένη κήρυκισι πᾶν λαὸν ἀνώγει,
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτόι τε, καὶ ὕστατοι ἦες ἀχαιῶν
 μῦθον ἀνέσειαν, καὶ ἐπιφρασάατο βυλῇν.
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
 Ἀργεῖοι νῦν δὴ σε ἄναξ, ἐθέλουσιν ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιον θέμεναι μερόπεσι βροτοῖσιν.
 εἰ δέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόχεσιν, ἦν περ ὑπέστην,
 ἐνθάδε τοι σείχοντες ἀπ' ἀρχεὸς ἰπποβότοιο,
 ἥλιον ἐκπέρσαντ' ἀντήχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γάρ ηἱ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναικες,
 ἐμῆλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.
 ἦ μὲν καὶ πόνος ἔστιν ἀνιθέντα νέεσθαι.
 καὶ γάρ τις θ' εἶνα μῆνα μένων ἀποῆς ἀλόχοιο,
 ἀχαιῶν παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἥν περ αἶλλα
 χημέριαι ἐλίσσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα.

ἢ μῖν δ' εἴναπός δ' ἔτι περιβοπέων ἐνιαυτός
 ἐνθάδε μιμόντεσσι τῷ, ὅνε μεσίζοι ἀχαιῶς
 ἀχάλαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ὅμηκε καὶ ἔμπε
 ἀχρόντοιο διήρὸν τε μένειν, κενέον τε νέεσθαι.
 τλήτε φίλοι, καὶ μένατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
 εἰ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἢ καὶ ἔκλ.
 αὐτὰρ δὴ τό γε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν· ἐς δὲ πάντες
 μάρτυροι οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,
 χθιζάτε, κὶ πρῶτ' ὅτ' ὅς αὐλὶ δαίηες ἀχαιῶν
 ἦγέρεθοντο, κακὰ πριάμῳ, καὶ βῶσι φέρουσαι.
 ἢ μῖς δ' ἄμφι περὶ κρήνην, ἱερὸς κατὰ βωμὸς
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελιέας ἐκατόμβας
 καλῇ ὑπὸ πλατάνισσῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ.
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δρόκων ἐπὶ νῶτα δαφροινὸς
 σμερδαλέος, τόν, ῥ' αὖτος ὀλύμπιος ἦκε φώσσει.
 βωμῶ ὑπὸ κίβας, πρὸς ῥὰ πλατάνισον ὄρουσιν.
 ἐνθάδ' ἔσαν στυγροὶ νεοαῖοι, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἔπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑποπεπληῶτες,
 ὀκτώ· ἄτ' ἀρ' μήτηρ ὅσ' ἦν, ἢ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὄγε τῆς ἐλεηνᾶ κατήσθιε τέρε' ἰώτας.
 μήτηρ δ' ἀμρεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα
 τήνδ' ἐλελιξάμενος, πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχῆαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στυγροῖο, καὶ αὐτῷ,
 τὸν μὲν ἀρίστον θῆκεν θεὸς, ὅς περ ἔφηνεν.
 λαὸν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτης.
 ἢ μῖς δ' ἔσταότες, θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν ἐσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτὴν ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε.
 τί π' ἀνέω ἐγένεσθε καρηνόμοωντες ἀχαιοί;
 ἢ μῖν μὲν τόδ' ἐφηνε τέρας μέγα μετίετα Ζεὺς,

ΟΜΗΡΟΥ

ὅφριμον, ὃφίτελεσιν, οὐ κλέϊς, ὅποι' ἀλγῆται·
 ὡς ἔτος κατὰ τέκν' ἐραγε σφραθῆσι, καὶ αὐτῷ,
 ὅκτω, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἡ τέκε τέκνα,
 ὡς ἡ μήρ τοσαύτ' ἔτεα πόλε μίξεο μεν αὐαί.
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν ἀνυάχαν·
 κῆνός θ' ὡς ἀγόρευε, τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 αἰὲν ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 αὐτὸς δ' ὅκεν ἄστυ μέγα πριάμοισι ἔλωμεν.
 ὣς ἔφατ' ἀρχῆσι δὲ μέγ' ἰαχὸν ἄμφι δὲ νῆες
 σμερδαλέον κόνεβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαυήσαντες Ὀδυσῆος θόοιο.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐρικότες ἀγοράαδε
 νηπιάχοις, οἷς ἔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 πᾶς δὲ σωθεσάμετε, καὶ ὄρνια βήσεται ἡ μῖν;
 ἐν πυρὶ δὲ βυλαί τε γενόατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 ἀπονδαὶ τ' ἀκρητοὶ καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτὸς γὰρ ἔπεσ' ἐριδαινομεν, ὅδε τι μῆχος
 εὐρέμεναι δαδάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 ἀβρήδῃ σὺ δὲ θ' ὡς πρὶν ἔχων ἄσεμφία βυλὴν,
 ἄρχην ἀρχήσισι κατὰ κρατερὸς ὕσμιναν,
 τῶς δὲ δ' ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βυλεύωσ' ἀνυσίς δ' ἔκ' ἐσεται αὐτῶν,
 πρὶν ἄργος δ' ἔνεαι· πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γινώμεναι, εἴτε τ' αὖδ' ὕποχεσις, ἢ ἔκ' ἐκί·
 φημὶ γὰρ οὐ κατὰ νῆας ὑπερμένεα κρονίῳτα
 ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 ἄργῆοι, ῥώεσι φόνον, καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀσράπλων ἐπιδέρξῃ, ἐκείσι μὲν σήματα φάνεω·
 τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέω οἶκον δεινέεσθαι,

πρίν τινα παρ' ἱρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' ἑλένης ὀρμήματά τε, σοναχάς τε·
 εἰ δέ τις ἐκ πύλῳς ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι,
 ἀπ' ἐσθλῆς νηὸς εὐαέλοιο μελαίνης,
 ὅφρα πρόσ' ἄλλων θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσῃ·
 ἀλλ' ἄναξ, αὐτός τ' αὖ μήδεο· πρὸ θεοῦ τ' ἄλλω·
 ὅτοι ἀπόβλιτον ἐπος ἔσσεται ὃ πικρὸν εἴπω.
 κρὶν' ἀνδρῶν κατὰ φύλα, κατὰ φρήδας ἀνάμενον,
 ὥς φρήρη, φρήρηφιν ἀρήρη, φύλα δὲ φύλοισ·
 εἰδέμεν ὥς ἔρξεις, καὶ τοὶ πύθονται ἀχαιοὶ,
 γνώτη ἐπειθ' ὅς θ' ἦγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν·
 ἦ δ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἐῆσι κατὰ σφέας τὸρ μαχέσονται.
 γνώτεια δ' εἴ καὶ θεῶσσι πόλιν οὐκ ἀλαπύξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἄρραδ' ἦ πολέμοιο.
 Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀναμέμενων·
 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς γέρον ἦσ' ἀχαιῶν·
 αἶ τ' ὃρ Ζεὺς τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 τοῖσ' τοὶ δέκα μοι συμφράδμονες εἴεν ἀχαιῶν·
 τῷ, κε τάχ' ἢ μύσειε πόλις πριάμοιο ἀνάνητος
 χερσὶν ὕψ' ἢ μετέρησιν ἀλῶσά τε, περβομένη τε·
 ἀλλ' ἄ μοι αἰχίῳ χρονίδης Ζεὺς ἀλγὺν ἰδῶκεν·
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας, καὶ νήεα βάλλει·
 καὶ τὸρ ἐγὼν, Ἀχιλλεύς τε, μαχεσάμεθ' ἔνεκ' ἐκέρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἐς γέ μιν βυλῶσομεν, ἢν' ἐτ' ἐπειτὰ
 πρῶσιν ἀνάβλησις κακῆ· ἔσσεται ὅδ' ἠβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα·
 αὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, αὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 αὖ δέ τις ἵπποισιν δῖον δότω ὠκυπόδεσιν,
 αὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεδέσθω,

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς κε πανημέριοι, συγερῶ κρινώμεθ' ἄρηι.
 ὃ γὰρ παυσωλήγε μετέλεται ὃδ' ἠβαιόν,
 ὃ μὴ νύξ ἐλθῶσα, διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ὃ δρώσῃ μὲν τὰν τελαμῶν ἀμφὶ ἐθήσφιν
 ἀπίδος ἀμφιβρότης· περὶ δ' ἔχει χθρὰ κῆμῃται.
 ὃ δρώσει δέ ταν ἵππος ἐϋξοον ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νόησω
 μιμνάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὃ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσῆται φυγῆεν κύνει, ἢ δ' οἰωνός.
 εἰς ἔφατ' ἄρ' ἔγῃ δὲ μέγ' ἰάχον, ὥς ὅτε κῦμα
 ἀκτὴ ἐφ' ὕψηλῃ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
 προβλήτι σκοπέλω· τόν δ' ὕποτε κύματα λείπε
 παντόων ἀνέμων· ὅταν ἐγθ' ἢ ἐνθα γέγωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κελυφέντες κῆτ' ἐν νῆας,
 κῆπνισάν τε κῆτ' ἐκ κλισίας καὶ δ' εἵπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῃ ἐρέζε θεῶν αἰεττενετάων,
 αὐχὸς μένος θάνατόν γε φυγῆεν, καὶ μῶλον ἄριστος.
 αὐτὰρ ὃ, βῆν ἱέραιεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 τίονα, πένταέτηρον ὑπερμενεί προνίωι.
 κί κλησθῆν δὲ γέροντας ἄριστας παναχαιῶν.
 Νέστωρ μὲν πρῶτιστα, καὶ ἰδομένην ἀνακτα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αἰαντε δῖω, καὶ τυδείος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα δῖϊ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
 ἦ δὲ γὰρ κῆτ' ἐν θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βῆν δὲ περισσῆσαντο, καὶ ἔλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσι δ' ἐπ' αὐχόμενος, μετ' ἐφ' ἡρέων ἀγαμέμνων,
 Ζεῦ κύνεισε, μέγιστε, κελαινεφίς, αἰθέρι γαίῳν,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δύναι, καὶ ἐπὶ νύκτι λυθῆν,
 πρὶν με κῆταπρηγὶς βαλῆεν πριάμοιο μέλαθρος.

αἰθαλόεν' κρήσαι δὲ πυρὸς δῖοιο θύρετρα.
 ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ σῆθεσι δαΐξαι,
 χαλκῷ, ῥωγαλέον' πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑτάροι,
 πρηνέες ἐκκονίησιν ὁδῶς λαζοίκετο γαῖαν.
 ὣς ἔφατ', ὃ δ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε κρονίων.
 αἷ' ὅ γε δέικτο μὲν ἱρᾶ πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥόυξαντο, καὶ ἔλοχ' ὤτας προβάλλοντο,
 αὔε' ῥυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν.
 μηρὸς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίασιν ἐκάλυψαν
 δῖπυχα ποιήσαντες. ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν, ἄρ' ἤρ' ἤσιν ἀφύλλοισι κατέκαιον.
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμψέραντες, ὅ περ ἔχον ἠφάιστο.
 αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ μῆρ' ἐκάν, καὶ σπλάγχν' ἐπέσαντο,
 μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπείραν.
 ὠπῆσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπὶ παύσαντο πόνη, τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ' ὅδ' ἐτι θυμὸς ἐδάετο δαίης ἐΐσης.
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.
 τοῖς, ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Ἄρ' ἔδη κύνεισε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 μιν κέτι νῦν δ' ἢ αὖθι λεγώμεθα, μὴ δέ τι διήρῳ
 ἀμβυχλῶμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγρυαλίξει.
 αἷ' ὅ γε κήρυκες μὲν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες, ἀγχιρόντων κατὰ νῆας.
 ἡ μὲν δ' ἀθρόοι ὦδ' ἐκατὰ σπάρην ὀνυρὸν ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὄφρα κε θάσσον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
 ὣς ἔφατ'. ὃ δ' ἀπίθισεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσι λιγυρθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρινομόωντας ἀχαιῆς.
 αἱ μὲν, ἐκέρυσαν τὰ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκη.

ΟΜΗΡΟΥ

οἱ δ' ἄμφ' ἄβρῶνα διοφρέες βασιλῆες
 θῦνον κρίνοντες μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγὶ δ' ἔχασ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
 τῆς, ἐκ τὸν θύσανοι παγχρύσει ἠερέθοντο
 πάντες εὐπλεκέες, ἐκ τὸ μβοῖος δὲ ἔκτ' ὅς·
 σὺν τῇ, παφάανσα δῖε αὐτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὀβρύνει σῖέναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἐκαστὸν
 κερδὶν ἄλκιτον πολεμίζειν, ἢ δὲ μάχεσθαι·
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλιν ἐς παρὶς ἰδοῦσθαι·
 ἢ ὅτε πῦρ αἰὲρ δηλον· πεφλέγει ἄππετον ὕλην
 ἄρεος ἐκκορυφῆς, ἐκ θέν δέ τε φαίνεται αὐγὴ·
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἄπο, χαλκῷ θεσπεσίῳ
 αἰγλή παμφανόωσα δῖα θέρος ὕραν δὴν ἦκε·
 τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδέρων,
 αἰσίῳ ἐν λειμῶνι, καὶ σφίσι ἄμφι ῥέεθρα,
 ἐνθα καὶ ἐνθα πότῳνται ἀγαλλόμενα πτερυγέαι,
 κλαγγὴ δὲ προκχθιζόντων, σμαραγδὶ δέ τε λειμῶν,
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νέων ἄπο, καὶ κλισιάων,
 ἐς πεδίον προχέοντο σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὁ πρὸ χθῶν
 σμερδαλέον κονάβισε ποδῶν αὐτῶν τε, καὶ ἰππῶν·
 ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι σκαμάνδριον ἀνθεμόεντι
 μυρίοι δ' αὖ τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνετ' αἶψα·
 ἢ ὅτε μυῶν ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάτκυσαν
 ὥρῃ· ἐν ἄρ' ἦν, ὅτε τε γλάρος ἄγγεα δάει,
 πόσσοι ἐπὶ βῶται κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἵσαντο διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 τὸ δ' ὥς τ' ἀτόλμα πλατὶ αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες

ῥῆα διακρινέωσιν ἐπεὶ κενομῶ·μιγέωσιν,
 ὥς τ' ὅς, ἤγεμόνες διεκόμεον ἐνθα καὶ ἐνθα
 ὕσμίνην δ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρήων ἀγαμέμνων
 ὀμματα καὶ πεφαλήν' ἱελος Διὶ· τερπικεραῦνῳ,
 ἀρεὶ δὲ ξώνην σέρνον δὲ, ποσειδάωνι,
 ἠὺ τε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἐξοχος ἐπλετο πάντων
 ταῦρος, ὃ γάρ τε βόεα· μεταπρέπει ἀγρομένοισι,
 τοῖον ἄρ' ἀρείδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κῆνῳ
 ἐκπρέπε' ὦ πολλοῖσι, καὶ ἐξοχὸν ἠρώεσιν·
 εἴπατε νῦν μοι μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἐχέσας,
 ὕμῃς γὰρ θεαὶ ἐσσι, πάρεστέ τε, ἴσете πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούμεν, εἰ δέ τι ἴδμεν,
 οἵτινες ἤγεμόνες δαναῶν, καὶ κοίρανοί ἦσαν·
 πληθύν' ὅτ' ἐκ ἀνέγ' ἐγὼ μυθήσομαι, εἰ δ' ὀνομήνω,
 εἰ δ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ σῶματ' ἔειν,
 φωνή δ' ἀρήκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
 εἰ μὴ ὀλυμπιάδες μῦσαι, Διὸς ἀγχιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅασι ὕπ' ἱλίον ἦλθον·
 ἀρχὸς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας·

ΟΜΗΡΟΥ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ ΗΤΟΙ
ΒΟΙΩΤΙΑ.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως, καὶ λήϊτος
ἦρχον,
ἄρκεσίλαός τε, προθοήνωρ τε, Κλό-
νιος τε.

οἳ θ' ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ αὐλίδα περὶήσαν.
χρῶνόν τε, σκῶλόν τε, πολὺκνημόν τ' ἐτεωνόν.
θέσπειαν, γραιῶν τε, καὶ αὐρύχορον μυκαλησόν.
οἳ τ' ἄμρ' ἄρ μ' ἐνέμοντο καὶ ἠλέσιον κῆρ' ἐρυθρᾶς,
οἳ τ' ἐλεῶν ἔχον, ἠδ' ὕλην, καὶ πετεῶνα.
ὠκαλέην, μελεῶνά τ' εὐκτίμενον πολίεθρον·
κῶπας δ' ὕρησίν τε, πολυβήρωνά τε θίσβην,
οἳ τε κορώνειαν· καὶ ποιήενθ' ἄλϊαρτον.
οἳ τε πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ γλίαντ' ἐνέμοντο·
οἳ θ' ὑποθήβας ἔχον εὐκτίμενον πολίεθρον·
οἳ χησύνθ' ἱερὸν ποσειδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.
οἳ τε πολυστάφυλον ἄρνην ἔχον· οἳ τε μίδσαν,
νίαν τε ζαθέην, ἀνθηδόνα τ' ἐχατόωσαν,
τῶν, μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἑκάσῃ,
κῆροι βοιωτῶν ἑκάρον, καὶ ἥμοσι βαῖνον.
οἳ δ' ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' ὄρχομενὸν μινύζον,
τῶν, ἦρχ' ὁ σκιάλαφος, καὶ ἰάλμενος, ἕξ ἄρῃος.
ὃς τέκεν ἀσπύχην δόμῳ ἀκτορος ἀΐδαο·
παρθένος αἰδοίην, ὑπερώϊον ἱσαναβῶσα
ἄρῃ' κρατερῶ· ὃ δὲ οἳ παρελέξατο λάβρη·
τῶν, δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἀπὸ χόωντο.
αὐτὰρ φωκίων Σχιδῖος, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,

ἔχουσιν ὅτις μεγαθύμους ναυβολίδαο.
 οἱ κυπάριστον ἔχον, πυθῶνά τε περὶ ῥήσαν.
 κρύσαν τε ζαθέην, καὶ δαυλίδα, καὶ πανοπήα,
 οἱ τ' ἄνε μώρειαν, καὶ ὕμπολιν ἀμφενέμοντο·
 οἱ τ' ἄρα πᾶρ ποταμόν κηφισὸν δῖον ἔναον.
 οἱ τε λίλαϊαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ κηφισοῖο,
 τοῖς δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἱ μὲν, φωκίων σίχασ' ἴσαν ἀμφιέποντες,
 βοιωτῶν δ' ἔμπλιν ἐπ' ἄριστερὰ θωρήσαντο.
 λοκρῶν δ' ἦγε μόνον οἴλῃος ταχὺς Αἴας
 μένων, ὅτι τόσος γε, ὅσος τελαμώνιος Αἴας,
 ἐνθάδ' ἔστι μῆν, ὅλγος μὲν ἔνν' ἐν λινοθήρηξ·
 ἐχέει δ' ἐκέκαστο πάνελληνας, καὶ ἀχαιῶς,
 οἱ κῦνόν τ' ἐλέμοντ', ὁ πόεντά τε, καλλιάρον τε,
 βῆσάν τε, σιχάρην τε, καὶ αὐγχεὺς ἐρατῆνας,
 τάρφην τε, θρόνιον τε, βααγρίν ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῶν δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 λοκρῶν, οἱ ναῦσι πέρινι ἐρῆς ἀβόοις.
 οἱ δ' οὐβοῖαν ἔχον μένεα πνέοντες ἀβαντες·
 χαλκίδα τ' ἔρ' ἐρίαν τε, πολυσάφυλόν θ' ἵστασαν,
 κήρινθόν τ' ἔφαλον, δίον τ' ἀπὺ πολίεθρον,
 οἱ τε κάρυσον ἔχον, ἡ δ' οἰσύρα ναετάρσκειον,
 τῶν δ' αὖθ' ἦγε μόνον ἐλεφάντων ὄζος ἄριστος·
 χαλκιδοντίαδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
 τῶν δ' ἄμ' ἀβαντες ἔποντο θοοὶ ὀπιθεν κομόωντες,
 ἀχιμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι
 θώρηκας ῥήξειν δῆϊων ἀμφὶ σῆθεσι.
 τῶν δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρ' ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πολίεθρον,
 δῆμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' ἀθήνη

ΟΜΗΡΟΥ

θρέφε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζήδωρος ἄρσρα·
 καὶ δ' ἐν Ἀθῆνῃ σῆσεν ἐφ' ἐνὶ πτόνι νηῶ·
 ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἄρνεσι ἰλάονται
 κῆροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἦγε μόνον υἱὸς πετεῶο Μενελάος·
 τῷ δ' ἔπρωτις ὁ μῖσος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας·
 Νέτωρ δ' οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
 τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 αἶψά δ' ἐκ σαλαμῖνος ἄγαν Διωκαίδεος νῆα·
 εἴησε δ' ἄγων ἰν' Ἀθηναίων ἵσαντο φάλαγγες·
 οἱ δ' ἄρχος τ' ἔχον, τίρυνθ' αὖτε Τηχιδάων,
 Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαβὺν καὶ τὰ κόλπον ἐχέσας,
 Φοῖβήν, ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδωρον,
 οἳ τ' ἔχον αἰγίαν, μάστιγά τε κῆροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἦγε μόνον εὐβοὴν Ἀχαιὸς Διομήδης·
 καὶ Σθέnelος Καπανῆος ἀρχαὴ γὰρ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἔμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς·
 Μηκισῆος υἱὸς ταλαῖονίδαο ἄνακτος·
 συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοὴν Ἀχαιὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἔμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 οἱ δὲ μυκῆνας εἶχον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 ἄρνεϊόν τε κόρινθον εὐκτιμέναν τε κλειωνάς,
 ὄρνεις τ' αἰέμοντο, ἀραιθυρήν τ' ἐρατεινήν,
 καὶ σικυῶν· ὅθ' ἄρ' Ἀχαιοὶ πρῶτ' ἐμβασίλαιν,
 οἷθ' ὑπερσείη τε, καὶ ἀπειρήν γονόειαν,
 πελλήνην τ' ἔχον, ἠδ' αἰγίον ἀμφιέμενον,
 αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' ἐλίμην εὐρῆαν,
 τῶν ἐκ τὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀβείδης ἄμα τῶν πολὺ πλῆθ' οἱ, καὶ ἄριστοι

λαοὶ ἐποντ' ἐν δ' αὐτὸς ἐδύατο νώροπα χαλκὸν
 κυδίοων ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 ἄνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πῆγους ἄγελας.
 οἱ δ' εἶχον κοίλῃν λακεδέμονα κητιώεσσαν,
 φάριν τε, σπάρην τε, πολυβήρωνά τε μέσσην,
 βρυσηάς τ' ἐνέμοντο, καὶ αὐτὰς ἐρατεινάς,
 οἱ τ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον, ἔλος τ' ἐφελον πολίεθρον,
 οἱ τε λάκκον εἶχον, ἥ δ' οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
 τῶν, οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἐξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ θωρήσαντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθὼς
 ὀβρύων πόλεμόνδε μάλιστ' ἀΐετο θυμῷ
 τίσασθαι ἑλένης ὀρμήματά τε, σοναχάς τε.
 οἱ δὲ πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ ἄρήνην ἐρατηνὴν,
 καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον αἶψυ,
 καὶ κυπαρισσήεντα, καὶ ἀμφιζέξαν ἔναϊον,
 καὶ πέλεον, καὶ ἔλος, καὶ δώριον, ἐνθάτε μῦσαι
 ἀντόμεναι, Θάμυριν τὸν θρήϊκ' παῦσαν ἀοιδῆς,
 οἰχαλίην τ' ἴοντα παρ' Εὐρύτου οἰχαλίης.
 εἴντο δ' ὁρ' ἀχόμενος νικησέμεν, ἥ περ' αὖ αὐταὶ
 μῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς ἀγίοχοιο,
 αἰδὲ, χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεοπέσιν ἀφελοντο, καὶ ἐκλέαθον κίθαρις.
 τῶν αὖτ' ἦγε μόνον γερένιος ἰππὸτα Κέστωρ,
 τῷ δ' ἐνεγκόντα γλαφυραὶ νέες ἀπ' ἰχθόωντο.
 οἱ δ' εἶχον ἀρχαδίην, ἣν κυλλήνης ὄρος αἶψυ,
 αἶψυτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀρχιμαχिताί,
 οἱ φενέον τ' ἐνέμοντο, καὶ ὄρχομενὸν πολύμηλον.
 ῥίπην τε, στρατὴν τε, καὶ ἦνε μόεσσαν ἐπίσπην,
 καὶ τερέην εἶχον, καὶ μαντινίην ἐρατεινὴν,

ΟΜΗΡΟΥ

εὐμφοῖλόν τ' ἔχον, καὶ παρράσι νενέμοντο,
 τῶν, ἦρ' ἄγκυροῖο πᾶσι κρήων ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάσῃ
 ἄρκαδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο·
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 νῆας εὐαέλμας περάων ἐπὶ οἶνοπαόντον
 ἄρβυλλας· ἐπεὶ ὅσφι θαλάσσια ἔργα μεμήλη·
 οἳ δ' ἄρα βυπράσιόν τε, καὶ ἥλιδα δῖαν ἐναίον,
 ὅσον ἐφ' ἑρμίνῃ, καὶ μύρσινος ἐχατόωσα,
 πέρη τ' ὠλενίῃ, καὶ ἀλγίσιον ἐνὸς ἐέρχει.
 τῶν αὖτέ αἶαρες ἀρχοῖ ἔσαν· δέκε δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ
 νῆες ἐποντο θαλά· πολέες δ' ἔμβαινον ἐπειοί.
 τῶν, μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος, καὶ Θάλπιος ἠγιστάδην·
 ἔγες, ὁ μὲν, Κτεάτης, ὃ δ' Εὐρύτης ἀκτορίωνος.
 τῶν δ' ἀμαρυγνείδης, ἦρχε κρατερὸς Διῶρης.
 τῶν δὲ τετάρτων, ἦρχε πολύξεινος θεοφθής,
 ἔγος ἀγαθένιος ἀντιμάχοιο ἄνακτος.
 οἳ δ' ἐκ δολιχίοιο, ἐχινάων θ' ἱεράων
 νήσων αἰεταῖσι πέριν ἀλὸς ἥλιδος ἄντα,
 τῶν, αὖθ' ἠγεμόναυ Μένιος ἀτάλαντος ἀρηϊ
 φυλείδης, ὃν τί κτε Διὶ φίλος ἱππότε φυλάς.
 ὅς ποτε δολιχίον δ' ἀπενέαιατο παρὶ χολωβείς.
 τῷ δ' ἄμα τεσπράκεντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 αὐτὰρ ὁ δυνάει ἦγε κεφαλῆνας μεγαθύμας,
 οἳ ῥ' ἰθάκην ἔχον, καὶ νήριτον ἠνοσίφυλλοι,
 καὶ κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα ῥιχταί.
 οἳ τε ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' αἰσάμον ἀμφιέμοντο,
 οἳ τ' ἠπείρου ἔχον, ἠδ' αὖτις πέραϊ ἐνέμοντο,
 τῶν, μὲν ὁ δυνάει ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος.
 τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δυνάει μελτοπάριοι·
 κατωλῶν

αἰτωλῶν δ' ἦν γ' ἴτο Θόας ἀνδράϊ μονος υἱός,
 οἱ πλουρῶν ἀνέμοντο, καὶ ὤλεον, ἦ δὲ πυλὴν ἦν·
 χαλκὶ δ' αὖ τ' ἀγρίαλον, καλυδῶνά τε περ ἤεσαν.
 εἰ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος ἕες ἦσαν.
 εἰ δ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην· θάνα δὲ ξανθὸς Μελέαρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασέμεν αἰτωλῶσι·
 τῷ δ' ἄμα τεσπράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Κρητῶν δ' ἰδομένα δερικλυτὸς ἦγεμόναεν,
 οἰκνωσόν τ' ἄχον, γόρτυνά τε τῇ χιόεσαν.
 λυκτον, μίλιτόν τε, καὶ ἀργινόεντα λυκῆσον,
 φαισόν τε, ῥυτιόν τε, πόλῃς δὲ ναίεταῖσας,
 ἄλλοι θ', οἱ Κρήπιν ἐκστόμπολιν ἀμφενέμοντο,
 τῶν, καὶ ἄρ' ἰδομένα δερικλυτὸς ἦγεμόναεν,
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἀναλὶψ' ἀνδρεφόντη.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀρδῶοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 τληπόλεμος δ' ἦρα κλέδης υἱὸς τε, μέγας τε,
 ἐκ ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγαν ῥοδίων ἀγρώχων.
 οἱ ῥόδον ἀμφενέμοντο διαβρέχα ποσμιθέντες.
 λίνδον, ἱηλασόν τε, καὶ ἀργινόεντα κάμειρον.
 τῶν, καὶ τληπόλεμος δερικλυτὸς ἦγεμόναεν,
 ὃν τέκεν ἀσυόχεια βίη ἦρα κληΐη,
 πλὴν, ἀγέτ' ἐξ ἐφύρης ποταμῷ ἀπὸ σελλήεντος,
 πέρσας ἄπει πολλὰ διοτρεφείων αἰζηῶν.
 τληπόλεμος δ' ἐπ' αὖτ' ἄρ' ἐπὶ μεγάρῳ εὐπύκτω,
 αὐτίκα παρὸς ἐοῖο φίλον μῆρ' ὦκα κατέκτα.
 ἦ δὲ γηράσκοντα Λικύμνιον ὅσον ἄρνος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὄγελαδ' ἀγέρας,
 βῆ φάγων ἐπὶ πόντον· ἀπῆλθον γὰρ οἱ ἄλλοι
 ἕες, ἕωνοί τε βίης ἦρα κληΐης.
 αὐτὰρ ὅτ' ὅτ' ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάχων.

Ο ΜΗΡΟΥ

προχθὰ δὲ ὤκηθεν κατὰ φυλαδὸν, ἣ δ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 καὶ σφισι θεοπέσιον πλῆτον κατέχευε κρονίων.
 Νιρῶς δ' αὖ, σύμικθεν ἄγχι προῖς νῆας εἰσάσας.
 Νιρῶς, ἀγαλῆς θ' υἱὸς, χαρόποιό τ' ἀνακτος.
 Νιρῶς, ὅς κ' ἀλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλῶνα.
 αἰὲν ἀλαπαδνὸς ἔην· πῦρος δὲ οἱ ῥέπετο λαός.
 οἷδ' ἄρα νίσυρόν τ' ἔχον, κράταβόν τε, κάσσοντε,
 καὶ κῶν ἄρουρύλοιο πόλιν, κῆρας τε καλύδνας,
 τῶν δ' αὖ ρήδι πτός τε, καὶ ἀντιφός ἡρισάων,
 Θεσσαλῶς ἦε δύο ἡρακλῆδαο ἀνακτος.
 τῶν δ' ἐρίηκοντα γλαφυραὶ νέες ἐπιχόωντο.
 νῦν δ' αὖτ' ὅσσοι τὸ πελασγικὸν ἄρτος ἔναιον,
 οἱ τ' ἄλλον, οἱ τ' ἄλόπην οἶτε ρηχὶν ἐνέμοντο,
 οἱ τ' ἔχον φθίην, ἣ δ' ἑλλὰς καλλιγυγαίη,
 μωρμιδόντες δὲ καλῶντο, καὶ ἑλλῆτες, καὶ ἑχαιοί,
 τῶν, αὖ περτάκοντα κῶν ἦν ἀρχὸς ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἱ γ' ὅ πολέμοιο δυσχιῖος ἐμνήστο.
 ὅτ' ἔρ' ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ σέχας ἠγῆσατο.
 κῆτο γὰρ ἐν νῆαυι ποδάρης δ' ὅς ἀχιλλεύς
 κέρως χωόμενος βρισνίδος ἠὲ κέμοιο,
 πλὴν ἐκ λυρηνῶν ἐξέλετο πολλὰ μογήσας.
 λυρηνῶν διαπορδήσας, καὶ τήχας θήβης.
 καὶ δὲ μῖνυτ' ἔβαλεν, καὶ ἐπὶ σφοφαὶ ἔρχισι μῶρες,
 ἤεας ἀνὴρ οἷο σελήτιάδαο ἀνακτος.
 τίς, ὅτε κῆτ' ἔχων, τέχεα δ' ἀναπύσσεια ἔμελλεν.
 οἱ δ' ἔχον φυλάειν, καὶ πύρρ' ἔσαν ἀνθεμόεγχα
 Διμήτρος τέμνους, ἱτῶν τε μετέρ' ἀμύλων,
 ἀρχιπλοὺς τ' ἀνδροῶνα, ἰδὲ πηλεὶὸν λεχετόην,

τῶν, αὖ πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἦγεμόνα
 ζῶος ἐὼν· τότε δ' ἦ δὴ ἔχε κατὰ γαῖαν μέλαινα.
 τῷ δ' ἐκείνῳ μριδρυφῆς ἀλόχος φυλάκη ἐλέλειπτο,
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποφρώσκοντα παλὺ πρῶτισον ἀχαιῶν.
 ὕδ' ἐκ δὲ τοῖσι ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε κλυτὰρχόν.
 ἀλλὰ σφραγὶς κόσμισε ποδάρκης ὄζος ἄρης.
 ἱφίκλης ὅς πολεμήλας φυλακίδας,
 αὐτοκτεσίγητος μεγαθύμῃ πρωτεσίλαῳ,
 ὁ πότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρχὴν.
 ἦρος πρωτεσίλαος ἀρήϊος· ἐδέτι λαοὶ
 δαυσιθ' ἦγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἰοθλὸν εὐντά·
 τῷ δ' ἅμα τελευτᾶμοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 οἱ δ' ἐφερὰς ἐνέμοντο παρὰ βοιβηΐδα λίμνην,
 βοιβὴν καὶ γλαφυρὰς, καὶ εὐκτιμένην ἰαωλὸν,
 τῶν, ἦρχ' ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἐνδεκτὴ νηῶν
 ἀμμηλος· ἦν ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δ' ἴα γυναικῶν
 ἄλκηστις, πελίοιο θυγατρὸς εἶδος ἀρίστη.
 οἱ δ' ἄρα μινθώνην, καὶ θαυμακίην ἐνέμοντο,
 καὶ μελίβοιαν ἔχον, καὶ ὀλιζῶνα ἱρηχίδα,
 τῶν δ' ἐφιλοκτῆτις ἦρχε τόξων αὖθις.
 ἐπὶ δὲ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάσῃ πεντήκοντα
 ἐμβέβασσαν, τόξων αὖθις ὅσους ἱφί μάχεσθαι·
 αὖθις δὲ κλυτὰ νήσῳ κείτῳ κρατέρ' ἄλγεα πάχων,
 λήμνῳ ἐν ἡγεθέῃ, ὅθι μιν λίπον ἦες ἀχαιῶν
 ἔλκει· μοχλίζοντα κακῇ δολοφρονος ὕδρεα·
 ἐνθ' ὅγε κατ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσκεσθαι ἔμελλον
 ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτῆτας ἀνάκτορος·
 ὕδ' ἐκ δὲ τοῖσι ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε κλυτὰρχόν·
 ἀλλὰ μέδων κόσμισε νειλῆος νόθος ἦος,

ΟΜΗΡΟΥ

τὸν, ῥ' ἔτεκεν ῥήνῃ ὑπ' οἴλῃι πολυπόρθω.
 οἷδ' ἔχον ῥίμην, καὶ ἰθώμην κλωμαόεσσαν,
 οἷ τ' ἔχον διχαλίην πόλιν ἀρύττε διχαλίῃος,
 τῶν, αὖθ' ἠγάθην ἀσκληπιῶ δύο παῖδε
 ἐνὶ τῇ ἀγαθῇ, ποδαλῆριος, ἠδὲ μαχάων.
 τοῖσδε ῥίηκοντα γλαφυραὶ νέες διεχόωντο.
 οἷ τ' ἔχον ὀρμένιον, οἷ τε κρήνην ὑπέρειαν,
 οἷ τ' ἔχον ἄετιον, τιτάνοιό τε λονκὰ κάρηνα.
 τῶν, ἦρχ' ἀρύπυλος ἀνείμονος ἀγλαός ἦος.
 τῷ δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἷδ' ἄρρησαν ἔχον, καὶ θυρώωνην ἐνέμοντο,
 ὄρθην, ἠλώνην τε πόλιν τ' ὀλοοσύνα λευκήν,
 τῶν, αὖθ' ἠγεμόναε μενεπτόλεμος πολυπότης
 ἦος περιβάσιο, ὃν, ἀθλῆατος τέκετο Ζεὺς.
 τὸν, ῥ' ὑπὸ περιθῶ τέκετο κλυτὰς ἰπποδάμους
 ἡματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνηέντας.
 τῷ δ' εἰς πηλὶς ὥστε, καὶ αἰθίεται τέλειαν.
 ἐκ οἷος ἄμα τῷ γε λειοντόω ὄξος ἄριστος,
 ἦος ὑπερβύμοιο Κορώνου καινείδαο.
 τοῖσδ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 ἰοάνους δ' εἰς κύβη ἦγε δῶν, καὶ ἔκαστος νῆας.
 τῷ δ' αἰῶνες ἔποντο, μενεπτόλεμοι τε περαιβοῖ,
 οἱ περὶ δωδώνην δυσχέμερον οἰκί' ἔδεντο,
 οἷ τ' ἄμρ' ἰμῖον τιταρήσιον ἔρ' ἐνέμοντο.
 ὅς ῥ' ὅτε πηγεῶν προΐε καλλιῖροισι ὕδωρ.
 ἐδ' ὅ γε πηγεῶν συμίσχεται ἀργυροδίη.
 οὐκ ἀτί μιν καθύπερθεν ἐπιρρίε, ἠὲ τ' ἔλασεν.
 ὄρκε γὰρ δ' ἦν συζὸς ὕδατος ἔειν ἀπορρώξ.
 μακρήτων δ' ἦρχεν πρόθοος τινθηρίδονος ἦος.
 οἱ περὶ πηγεῶν, καὶ πηλὸν ἦνοσίφυλλον

ναῖεσκον τῶν, μὲν πρόθοος θοὸς ἦγε μόναν·
 τῷ δ' ἄμα τεσάρ' ἀκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 ἔτοι ἄρ' ἦγε μόνες δαναῶν, καὶ κοῖρανοι ἦσαν·
 Τίς τ' ἄρ' τῶν, ὃν ἄριστος ἔην, σύ μοι ἐννεπε μῦσα,
 αὐτῶν, ἢ δ' ἵππων, οἳ ἄμ' ἀπρέειδ' ἰσιν ἔποντο.
 ἵπποι μὲν μέγ' ἄριστοι ἔσαν φηριτιάδαο.
 τὰς, εὐμήλος ἔλαυνε ποδῶκεας ὄρνιθας ὥς
 ὄριχας, οἷέ τεας πεφύλη' ἐπὶ νῶτον εἴσας,
 τὰς, ἐνπιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος ἀπὸλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρ' ἦος φορέυσσας.
 ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην τελαμώνιος αἶας,
 ὃφρ' ἀχιλλεὺς μῆνιεν, ὃ τῶν πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα.
 αἳ δ' ὁ μὲν, ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 καὶ τ' ἀπομηνίσσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ἀβρήδην λαοὶ δὲ παρὰ ρηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο, καὶ ἀγανέησιν ἵέντες,
 τόξοισι θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἐκείσας
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔσασαν ἄρματα δ' αὖ πεπυκασμένα καὶ το ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἄρχὸν ἀρηϊφίλον ποθέοντες.
 φόιτων ἐνθα καὶ ἐνθα καὶ τὰ στρατὸν, ὃ δ' ἐμάχοντο.
 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς ἴτε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὕπεσον ἀχίξε Διὶ ὥς τερπικεράυνῳ
 χλωμένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφώϊ· γαῖαν ἱμάων
 ἦν ἀρίμοις· ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι δυνάς.
 ὥς ἄρα τῶν, ὅτ' ἦ ποσσὶ μέγα σοναχίξετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκε δῖέ πρηνον πεδίοιο·
 πρῶσιν δ' ἀγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέαϊρις
 παρ' Διὸς ἀγχιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·

ΟΜΗΡΟΥ

οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρουν ἐπὶ πριάμοιο θύρῃσι
πάντες ὁμιχερεές, ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες·
ἀρχὴ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὀκεία Ἴρις·
ἦσατο δὲ φθογγὴν ἣν πριάμοιο πολίτῃ,
ὃς πρῶων σκοπὸς ἴζετο δωκίῃσι πεποιθώς,
τύμβω ἐπ' ἀμροτάτῳ ἀσυνήταο γέροντος,
δέχμενος ὁπότε ναῦριν ἄρορ μιν θῆεν ἀχαιῶν·
τῷ μιν ἐσσαμένη μετέφη πόδας ὀκεία Ἴρις·
ὦ γέρον ἀγέτοι μῦθοι φίλοι ἀχαιοί, ἦσιν,
ὥς ποτ' ἐπ' ἑρήνης πόλεμος δ' αἰάσας ὀρώρεν·
ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας ἔσθλυτον ἀνδρῶν·
οἷ' ἄπ' ωτοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν ὀπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ φαιμάθοισιν,
ἔρχονται πεδίοιο μαχισόμενοι περὶ εἶεν·
ἔκτορ' σοὶ δὲ μάλισ' ἐπιτέλλομαι, ὦ δὲ δέρεξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ αἶσαν μέγα πριάμῳ ἐπὶ κεραι
ἄλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσα πολυπερίων ἀνδράκων·
τοῖσιν ἐκείσας ἀνὴρ σημαίνει τω, οἷσιν περ ἄρχῃ·
τῶν δ' ἐξηγῶμαι νοσημισσάμενος πολέητας·
ὦ γὰρ ἐκτὼρ δ' ὅτι θέῃς ἐπος ἐγνόησιν·
αἰετὰ δ' ἔλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τείχεα δ' ἐπαιόνοντο·
πᾶσαι δ' ὠνυκτο τυλαί, ἐκ δ' ἐσυντο λαὸς,
τεῖ' οἶδ', ἰππῆες τε πολὺς δ' ὄρουμαχδὸς ὀρώρε·
ἔπ' δὲ τις προπαροῖθε πόλιν, ἀπ' ἧς καλῶναι,
ἐν πεδίῳ ἀπένανθε, περὶ ὄρομος ἐνθα καὶ ἐνθα·
πῶν ἦτοι ἄνδρες βατὶ γὰρ νικηήσεναι·
ἀδελφάτοι δὲ τί σ' ἡμε πολυσκάρβμοιο μυρίνης·
ἐνθα τότε βῶετ' ἐπὶ δέκλινεν, ἢ δ' ἐπὶ κεραι·
βῶσι μὲν ἡγεμόνους μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ,
πριάμῳ δ' ἄμα τῶν πολὺ πλῆθος, καὶ ἄριστοι

λαοὶ θωρήσαντο μεμαότες ἐχρήσι·
 δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν εὐς παῖς ἀχίσαο
 αινέας· τόνδ' ὕπ' ἀχίση τέκε δ' ἰφροδίτη
 ἴδης ἐν κνυ μῶτι θεῶ βροτῶ δυνήθησα.
 ἔκ οἱ σ, ἀματῶ γε φίλῳ ἀντήνορος ἦε,
 ἀρχίλοχος τ' ἀκάμας τε, μάχης αὖ ῥ' ὀδύ τε πάσης·
 οἱ δὲ ζέλειαν ἔναμον ὑπαὶ πόδα νῆατον ἴδης,
 ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσθήτοιο
 βρώες τῶν, αὐτ' ἦρχε λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτῷ ἔδωκεν·
 οἱ δ' ἀδρήσειαν τ' ἔχον, καὶ δ' ἡμον ἀπαισῶ,
 καὶ πιτύειαν ἔχον, καὶ πύρην δ' ὄρος αἰπύ·
 τῶν, ἦρχ' ἀδρήσεος τε, καὶ ἀμφίος λινοθώρηξ,
 ἦε δύω μέροπος περικωσίχ· δ' ὅς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, ἔδ' ὅς παῖδας ἔασκε
 εἶχεν δ' ἔτι πόλεμον φθισήνορα· τῷ δὲ οἱ ἔτι
 πεθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο·
 οἱ δ' ἄρα περκύων, καὶ πρᾶκτίον ἀμφενέμοντο,
 καὶ σιπῶν, καὶ ἀβυδον ἔχον, καὶ δ' ἡν ἀρίσβην,
 τῶν, αὐτ' ὕρτα κίδης ἦρχ' ἄσιος ὀρχαμος ἀνδρῶν·
 ἄσιος ὕρτα κίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι ποταμῶ ἀπ' Ἀελλήεντος·
 ἱππόθοος δ' ἄγε φυλαὶ πελασγῶν ἐχέσι μῶρων·
 τῶν, οἱ λάριασιν ἐριβόλας ναιετάασκον,
 τῶν, ἦρχ' ἱππόθοός τε, πύλαιός τ' ὀζος ἄρηνος·
 ἦε δύω Λίθοιο πελασγῶ ταυταμίδαο·
 αὐτὰρ θηή καὶ ἦρχ' ἀκάμας, καὶ πύρρος ἦρως,
 ὅσας ἐλλήεσσιν ὀτρύνοντο ἀντιπάρσεν·
 δῖφμος δ' ἀρχὸς κικόνων ἦν ἀχιμητῶν,
 υἱὸς προΐξηνιο διοφείως κτεάδαο·

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὰρ πυρᾶ χμης ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξεσ.
 τηλόθεν ἐξ ἁμυδῶνος, ἀπ' ἀξίεσ ὠρὺ ρέοντος.
 ἀξίεσ, ὅ κ' ἡχλίσσον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
 παφλαγόνων δ' ἠγείτο πυλαμένεος λάσιον ἡῖρ,
 ἐξ ἐνετῶν, ὅθεν ἡμίονων γένος ἀγροτεράων.
 οἳ βὰ κύνωρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 ἀμφί τε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἐναίον,
 κρῶμνάν τ' αἰγιαλὸν τε, καὶ ὑψηλὰς ἐρυθίνεσ.
 αὐτὰρ ἀλιζώνων ὁ Διὸς, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,
 τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἔτι γενέθλι.
 μυστῶν δὲ χρομίσῃ ἦρχε, καὶ ἔννομος οἰωνιστής.
 αἷψ' ἐν οἰωνοῖσιν ἐρύσατο ἡῖρα μέλαιναν,
 αἷψ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδῶκεος αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ βῶας κεραΐζει καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ φρύγασ' ἦγε, καὶ ἀσκηάνιος θεοειδής
 τῆλ' ἐξ ἀσκηάνιης· μέμασαν δ' ὕσμιν' ἰμάχεσθαι.
 μήοσιν αὖ Μέσθλης τε, καὶ ἀντιφός ἠγασάσθην.
 ἦγε πυλαμένεος, τῷ γυγαίῃ τέκε λίμνῃ,
 ὃ καὶ μίονας ἦγον ὑπὸ τ μῶλω γεγαῶτας.
 Νάσσης αὖ κερῶν ἠγασάτο βαρβαροφώνων,
 οἳ μίλητον ἔχον, φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριπύλλον,
 μαίανδρον τε ῥοάε, μυκάλῃς τ' αἰπύρῃ καίρη.
 τῶν, μὲν αἶρ ἀμφίμαχος, καὶ Νάσσης ἠγασάσθην.
 Νάσσης ἀμφίμαχος τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, πόλεμόν δ' ἔιν' ἠὲ τε κῆρη
 γήπιας· ὅδ' ἐτι οἳ τόλ' ἐπῆρησι λυγρὸν ὄλεθρον.
 αἷψ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδῶκεος αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' ἀχιλλῶς ἐκόμισε δαΐφρων.
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων,
 τηλόθεν ἐκ λυκίης ξάνθου ἀπὸ διτύντος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Γ΄. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ᾧ Λεξάνδρου προκλεσαμένῳ Μενέλαον ὅς μο-
νομαχίαν ἐπὶ τῇ Ἰδίων διαλύσει, ὅρκοι γίνον-
ται, ἐφ' ὃν νικήσαντα πλὴν ἑλένην λαβὼν, καὶ τὰ χρή-
ματα αὐτῆς ἡγήσεται ὁ Ἀλέξανδρος, ἀφροδίτῃ ἄρ-
πάσει· καὶ ὅς τὸν Ἰδίων θέλαμον ἀπάγουσα, μετα-
κλείται ἀπὸ τῆς τῆς ἑλένης· οἱ δὲ, σωομιλήσαν-
τες, ὅς ὕπνον ῥέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟ ΠΑΥΛΙΔΙΑΣ

Γάμμη δ' ἄρ' ἀμφ' ἐλένης, οἷοις μόθος ἔστιν ἀκόντας.

Υτάρ ἐπὶ κόσμῳ θεν ἄμ' ἤγε-

μόνεαίιν ἐχέσσι,

ῥῶες κὼν κλαγγὴ τ', ἐποπῆ τ'

ἴσαν ὄρνιθες ὥς.

κὼτε περ κλαγγὴ γερῶων πέλας ἔρανόδι προ
αἶ τ' ἐπὶ τῷ χερμῶνα φύρον, καὶ ἀδ' σφατον ὁ μῖβρον,

κλαγγὴ τέρπε τίτονται ἐπ' ὠκεανῶιο ῥῶων,

ἄνδράσι πυγμαίοισι φόνον, καὶ κῆρα φέρουσαι.

ἠέριαι δ' ἔρπτεται καὶ κῆν ἔριδα προφέρονται.

οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες ἀχαιοὶ.

ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

αὐτ' ὅριος κορυφῇσι νότος κατέχονεν ὁ μίχλην,

ποιμέσιν ἔκτεφίλην, κλέπη δὲ τετυκὸς ἀμύνω,

τόνον τίς τ' ἐπιλάμναι, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἵηται,

ὥς ἄρα τῶν, ὑπὲρ πολὺ κοίναστος ὠρνυτ' ἀελλῆς

ἔρχομένων· μάλα δ' ὤκη δῖον πρηνιον πεδίον.

οἶδ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

ῥωσὶν κὼν προμάχιν ἀλέξανδρος θεοφθῆς,

παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,

καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ, δῆρι δύνω μικροῦθ' ἀχαιῶν

πύλων, ἔργων προκλήζετο πάντας ἀρίστους

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀνῇ δαίσῃτι.

τόν δ' ὥς ἐν ἰσότητι ἀντιφίλοις μενέλαος

ἔρχόμενον προπύρρῳθεν ὁ μίλε μακρὰ βίβωντα,

ὥς τε λίων ἐχάρη μετὰ ἐπὶ σώματι κύρσας.

αὐρῶν ἢ ἔλαφον κираὸν, ἢ ἄγριον αἶγα

πηνύων· μάλα γάρ τε κατεδίει, ἥ περ αὖ αὐτὸν
 σούωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζυνοί,
 ὥς ἐχάρη μιν ἑλάνοιο ἀλέξανδρον θεοειδέα·
 ὁφθαλμοῖσιν ἰδὼν φάτο γὰρ τί σάσθαι ἀλγύν·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τούχεσιν ἔλτοχα μάζε·
 τὸν δ' ὥς ἔειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 αἶψ' ἔτάρων ἧς ἔθνος ἐχάλετο κῆρ Ἀλεξάνων·
 ὥς δ' ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 ἕρως ὠβύαυης· ὑπὸ τε φόβος ἔλλαβε γῆα,
 αἶψ' ἔκνευεν ὡχρὸς τέ μιν, λεπιδόεις,
 ὥς αὖθις καὶ ὁμίλον ἐδυ βῶων ἀγρώχων,
 δῖσας ἄρ' ἑὸν ἀλέξανδρος θεοειδής·
 τὸν δ' ἐκτωρ νήκευεν ἰδὼν ἀχρῶς ἐπείεσσι·
 Δύσπαρι, ἧδος ἄριστε, γυναιμάνες, ἡπεροπυτῆ·
 αἰθ' ὀφελές τ' ἀγρόος τ' ἐμμεναι, ἀγρόος τ' ἀπολέσθαι
 καὶ κέρ, βυλόμεν, καὶ κεν πολυκέρδιον ἦεν,
 ἢ ἔτω λώβην τ' ἐμμεναι, καὶ ἐπόφιον ἄλλων·
 ἦ τέ κατ' ἀλώσι κατ' ἡκομόων τὸν ἀχαιοί,
 φάντο δ' ἀριεῖα πρόμον ἐμμεναι ἔνεκα καλὸν
 ἧδος ἐπ' αἰὲν ἐστίβῃ φρεσὶν, ἔδέ τις ἀλκή·
 ἦ τοῖόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροις νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρας ἐρίηρας ἀγέρας,
 μιχθῆς ἀγοδαπῶσι, γυναικὶ αὖτ' ἀνῆλθε
 ἐξ ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν ἀχμητῶν,
 παρὶ τέ σ' ὦ μέγα πῆμα πόλιν τε, πάντ' τε δῆμ' ὦ,
 δυσμενέσιν ἰδὼν χάσμα, κατεπλήγη δὲ σοὶ αὐτῷ;
 ἦ καὶ αὖ δὴ μὲν ἄσπετον φίλον μιν ἑλάνοιο·
 γούνης χόος θωπὴ ἐχέει θαλερὴν παρὰ κούρην;
 ἦ καὶ αὖ τοι χάσμα κίθαρις, τὰ τε δῶρ ἀφροδίτης,

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ τε νόμῳ, τὸ τε εἶδος, ὅτ' ἐκ κοινῆς καί τις
 οὐ μάλ' αὖτε πρῶτες δειδύμονες ἢ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἐσὶ χιτῶνα καὶ κῶν ἐνέκ' ὅλα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής.
 ἔκτορ' ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνήμεσας, ὅδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἔστιν ἀτειρής,
 ὅς τ' ἔστιν διὰ θυρῶν ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὁφέλλει δ' ἀνδρὸς ἱρώην,
 ὥς τοι ἐκὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 » μὴ μοι δῶρ' ἔρατὰ πρόφερε χρυσῆς ἀπροδίπης.
 » ὅτοι ἀπόβλητ' ἔστι θεῶν ἐρινυδία δῶρα,
 ὅλα κεν αὐτοῖς δῶσιν ἱκῶν δ' ἢ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν δ' αὖτ' ἤ με θέλεις πολέμιζεν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 ἄλλας μὲν κάθισον πρῶτας, καὶ πάντας ἀχαιῶς.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω, καὶ ἐρηϊφίλον μεγίλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' ἐλέτη, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὅππότερος δὲ κεν νικήσῃ, κρείων τε γένηται,
 κτήμαδ' ἑλὼν αἰ πάντα γυναικῶν τε, οἷός τ' ἀρίστω.
 οἱ δ' ἄλλοι φιλόπτε καὶ ὀρκιαπίστα τὰ μέοντες,
 θάσσοιτε βροτῶν ἐριβόλων τοῖς δὲ νεέθεσιν.
 ἄργος ἐστὶ πόροτον, καὶ ἀχαιῶν καὶ ἑλλήνων αἶψα.
 ὣς ἔφαθ' ἔκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας.
 καί ῥ' ἐς μέσσω ἰὼν, πρῶτων ἀνείργε φάλαγγας
 μέσσω θυρῶν ἐλὼν τοῖς δ' ἰδρύνθισαν ἅπαντες.
 τῶ δ' ἐπετοξάζοντο κερηνομόωντες ἀχαιοὶ
 ἢ οἵσιν τε τιτυσκόμηναι λάσπαι τ' ἐβάλλον.
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αἶσαν ἀναξάνδρῳ ἀγαμέμνωνι.
 ἢ χιτῶν ἀργῆοι, μὴ βάλλετε ἥρωι ἀχαιῶν.
 στυγὰ γάρ τι ἔπος ἐρίειν κορυθαίολος ἔκτωρ.
 ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἔχοντο μάχης ἀντιπύρροντες.

εαυμίνεως· ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μιν ῥῶϊς, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τὸν ἔνεκεν ἦχος ὀρωρὲν·
 ἄλλους μὲν κέλεται προῦσσι, καὶ πάντα δ' Ἀχαιούς,
 τούτῳ καὶ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ Πυλυβοτείρῃ·
 αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ, καὶ Ἀρήφιλον Μενέλαον,
 οἷος ἀμφοτέρων, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὁ πότμος δ' ἐκε νικήσῃ, κρήσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν οὐδὲ πᾶν παρ' ἡμεῶν τε, οἷος δ' ἀγέσθω.
 οἱ δ' ἄλλοι φιλόπιστα, καὶ ὄρμια πιστὰ τὰ μωμέν.
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες Ἀχαιοὶ ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν Ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῷ· μάλιστα τὸν ἄλλος ἰκάνῃ
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ δῖα κρινθῆμεναι ἥδη
 ἀργεὺς, καὶ ῥῶϊς, ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέποιθε
 ἔνεκεν ἡμῶν ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκεν ἄρχῃς·
 ἡ μὲν δ' ὁπποτέρῳ θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθνάνη· ἄλλοι δὲ διακρινθῆτε τάχιστα·
 οἴσετε δ' ἄρ' ἐτ' ὅν λυγρὸν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 γῆ τε, καὶ ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμῶν οἴσομεν ἄλλον·
 ἄξετε δὲ πρίμοιο βίην, ὅφ' ὄρμια τάμνη
 αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι, καὶ ἄπιστοι,
 μή τις ὑπὲρ βασιλῆος Διὸς ὄρμια δηλήσῃται·
 αἶψά δ' ὁ πλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέειπεν ἅμα πρόσω, καὶ ὀπίσω·
 λῦσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε, ῥῶϊς τε,
 ἐλπίσμενοι πάσσεσθαι οἷον ὑρὺν πολέμοιο·
 καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 τάχιστα δ' ἐξείλυντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ,

ΟΜΗΡΟΥ

πλησίον Ἀλλήλων· ὁλίγη δ' ἦν ἄμφω ἄρσρα·
 ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύνω κήρυκτος ἐπέμπευ
 κερπαλίμωσ' ἄρσας τε φέρετ, πρίαμόν τε καλέσασα·
 αὐτὰρ ὁ, ταλθύβιον προΐει κήρων ἀγαμέμνων,
 γῆρας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵεναι· ἦ δ' ἄρ' ἐκέλευεν
 οἷσ' ἐμναί· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπὶ θυῖσ' ἀγαμέμνονι δῖω·
 ἱρίς δ' αὖθ' ἐλένη λονκωλένῃ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη χαλῶσ' ἀντινορίδαο δαμαρτί,
 πῶ, ἀντινορίδης εἶχε κήρων ἐλινῶν
 Λαοδίκην πρίαμοιο θυγατρὸν εἶδος ὀρίσιν·
 τήνδ' αὖρ' ἐν μεγάρῃ ἦδ' ἐ, μέγαρ ἰσὺν ὕφαινε,
 δὶ πλακά μιν κερπίν· πολέσας δ' αἰπὰ κενεῖν
 βῶων δ' ἐπὶ ποδάμων, καὶ ἄχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ὅς ἐστιν ἔνθ' ἐπαχον ὑπ' ἄρσιος παλαμάων·
 ἀρχὴ δ' ἰπεμένη προσέφη πόδας ὠκέα ἱρίς·
 δῶρ' ἴθι γυμφά φίλη, ἵνα θέσκελα ἔρχῃ ἴδῃαι
 βῶων δ' ἐπὶ ποδάμων, καὶ ἄχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολυδάκρυον ἄρσας
 ἐν πεδίῳ, ὅλοός οἱ λιλαιόμενοι πολέμοιο·
 οἱ δ' ἦ νῦν ἔκταται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαιται,
 ἀσπίσι κελυμένοι παρὰ δ' ἔχαια μακρὰ πέπαιται·
 αὐτὰρ ἐλέξανδρος, καὶ ἄρηϊφίλος μεγάλαος,
 μακρὴς ἐχέησι μαχέσσονται περὶ σῆος·
 τῷ δ' ἐκεῖ νικῶσιν φῖλη κελύκησιν ἀκοίτις·
 ὧς ὅπῃτα θεῖα, γλυκύν' ἱμῖρον ἐμβαλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέρου, καὶ ἄπας, ἦ δ' ἐ τοκῆων·
 αὐτίκα δ' ἄρ' ἔχονσι καλυψαμένη ὀβόησιν,
 ὡρμάτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κῆτα δ' ἄκρυ χεῖρσά,
 ἐκ οἷ· ἅμα τῇ τε καὶ ἄμφω πόλοισι δὴ ἔποντο,
 αἰθήρη πύθῃος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βεῶπις·

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο ὅθι σκαῖαί πυλαὶ ἦσαν.
 οἷδ' ἄμφι πρίαμον, καὶ πάνθοον, ἥ δ' ἐθυμότην
 Λάμπον τελευτίον θ' ἱκετάονα τ' ὄξον ἄρμος.
 Οὐ καλέων τε, καὶ ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω,
 ἦατο δὴ μοχέροντες ἐπὶ σκαῖσι πύλῃσι,
 γήραϊ δ' ἢ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἐγορηταὶ
 ἔσθλοι, τετρήκεσιν ἰοικότες, οἳ τε καὶ θ' ἴλην
 δένδρεω ἐφεζόμενοι, ὅπα ληριόεσσα ἴδσι
 τοῖσι ἄρα βῶων ἠγέτορες ἦν τ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἳ δ' ὥς ἔω ἔδον ἐλένην ἐπὶ πύργον ἴδσαν·
 ἦ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 ἔνέμεσις βῶας καὶ οὐκνήμιδας ἀχαιῶς.
 τοιῇ δ' ἄμφι γυναικὶ πολὺ κρόνον ἄλγεα πάχειν.
 αἰὲς ἀθανάτησι θεῇς ἃς ὠπανεόικεν.
 αἶψα καὶ ὥς τοῖσιν περ' εἴσ' ἐν νηυσὶ νέεσθω,
 μηδ' ἡμῖν, τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
 ὧς ἄρ' ἔφην. πρίαμος δ' ἐλένην ἐκλέατο φωνή·
 δαῦρο πάροιθ' ἐλθέσθαι φίλον τέκος, ἵζου μέσσω,
 ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πῆός τε φίλους τε,
 ἔτι μοι αὐτίκα ἐν αὐτῇσι νύ μοι αἵτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφόρμισαν πόλεμον πολὺ δακρῶ ἀχαιῶν,
 ὥς μοι καὶ τόν δ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὁ δ' ἐστὶν ἀχαιῶς ἀνὴρ ἠὲς τε, μέγας τε,
 ἦτοι καὶ κεφαλῇ καὶ μέγας ἄλλοι ἔασιν,
 καλὸν δ' ἔττω ἔγων ἔττω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 εὐδ' ἔττω θεράρον. βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ εἴοικεν.
 Τόν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν.
 αἰδοῖός τε μοι ἐστὶ φίλε ἐκνρὲ δαγρός τε,
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι αἰδῆν κακός, ὅππότε δαῦρο
 ἐγείσῃ ἐπὶ μιν, θάλαμον, γνωτὴς τε λιπῆσα,

ΟΜΗΡΟΥ

παῖδά τε πηλυγέτην, καὶ ὁμηλικὴν ἱερατειήν·
 αἷμα τὰ γ' αἶε ἐγένοντο· καὶ κλαῖναι τε περ.
 τὸ το δέ τοι ἐρέω, ὃ μὲ ἀνείρεαι, ἡδὲ μεταλλᾶς·
 ἔστος γ' ἀργείης ἀνυκφῶν ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων· βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' ἀχμῆτης.
 δαῖρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε, καὶ ὠπίδος, εἴ ποτ' ἐνγυ.
 ὧς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσασατο, φώνησέν τε·
 ὦ μάχερ ἀργεῖη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδομον·
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δαδ' ἔμῃατο κῆροισ' ἀχαιῶν·
 ἦ δὴ καὶ φρυγίην ῥήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλῆθους φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλυσ,
 λαῶς ὀρήης, καὶ εὐρυδῶνος ἀντιθέοιο,
 αἳ ῥά τ' αὖτ' ἐσχατοῦντο παρ' ὄχθας σαγγαρίοιο·
 καὶ τὸρ ἐγὼν ἐπὶ κηρος ἔων, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἦ ματι τῷ ὅτ' ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνερες·
 αἷμα δ' οἳ τέσσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπις ἀχαιοί·
 δούτερον αὖτ' ὀδυσσεὺς ἴδων, ἐρέειν ὁ κρηϊότ·
 εἴ τ' αὖτ' μοι καὶ τὸνδε φίλον τέκος, ὅς τις ὀδ' ἐστ·
 μένων μὲν κεφαλῇ ἀγαμέμνονος ἀργεῖοιο,
 ἀνυτέρως δ' ὠμοῖσιν, ἢ δὲ στήνοισιν ἰδέσθαι.
 ταῦτα μὲν οἱ κῆται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτήρῃ·
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπλεῖται στήθεσ' ἀνδρῶν·
 ἀρνείω μιν ἐγὼν ἐῖσω πηγεσὶ μάλλω,
 ὅς τ' οἴων μέγα πᾶν διέρχεται ἀργενναῶν,
 τὸν δ' ἠμύβριτ' ἐπειθ' ἐλένη Διὸς ἐκζητᾶν.
 ἔστος δ' αὖ λαερτιάδης πολυμήτης Ὀδυσσεύς·
 ὅς γ' ἄφῃ ἐνδὴ μὲν ἰθάκης κραναῆς περ ἐδῆς,
 ῥήδ' ἀπαντοῖας τε δόλους, καὶ μὴ δὲα πυκνοῖ·
 τὴν δ' αὖτ' ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα,
 αἰγύναι· ἦ μάλα τέ τοι ἔπος ἐν μέρτεσ' ἔειπες·
 ἦ δὴ γὰρ

ἦ δὲ γὰρ καὶ δ' αὐρόποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 σὺν ἐνὲν ἄγγελίῃς, σὺν Ἀρηίφιλῳ Μενέλαῳ.
 τύσδ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην, καὶ μῆδεα πυκνά.
 αἶψ' ὅτε δὴ φῶεσιν ἀχειρομένοισιν ἔμιχθεν,
 πάντων μὲν, Μενέλαος ὑπὲρ χεν ἀνρέσσ' ὤμους.
 ἀμφω δ' ἐζομένῳ, γεραῖωτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 αἶψ' ὅτε δὴ μύθευ, καὶ μῆδεα πασιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιπροχάειν ἀγόρευε.
 παῦρα μὲν, αἶψ' ἄ μάλα λιγέως, ἐπεὶ ὅ πολὺ μῦθος,
 ἔδ' ἀρα μαρτοεπῆς, ἧ καὶ γένε' ὕστερος ἦεν.
 αἶψ' ὅτε δὴ πολὺ μῆτις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 σάσκεν, ὑπαὶ ᾧ δέσκει κατὰ χθονὸς ὀμματὰ πῆξας,
 σκητῆρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 αἶψ' ἀπεμφές ἐχεσκεν ἀγ' ὄρεϊ φωτὶ ἐοικώς.
 φαῖνεν γὰρ ζάκοτόν τινά ἐμμέναι, ἀφρονά θ' αὖτως.
 αἶψ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μέγαν ἐκ σῆθεος ἴδ',
 καὶ ἐπεὰ νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 ἔκ' ἂν ἐπείτ' Ὀδυσῆϊ ῥ' ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος.
 ἔτ' ὅτε ῥ' ὦδ' Ὀδυσσεὺς ἀγαυά μεθ' ἑδὸς ἰδόντες.
 ῥ' ἴτον αὐτ' αἶαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος,
 τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὲ σ' τε, μέγας τε,
 ἐξοχος ἀργῶν κεφαλὴν, ἦ δ' ἀνρέσσ' ὤμους.
 Τόν δ' ἐλένη τανύπεπλος ἀμῆβετο δῖα γυναικῶν.
 ὅτος δ' αἰῖα σ' ὅτι πελώριος ἔρμος ἀχαιῶν.
 ἰδομενὸς δ' ἐτέρωθεν ἐπὶ Κρήτεσι θεὸς ὥς,
 ἔστη· ἀμφὶ δὲ μιν Κριτῶν ἀγοὶ ἠγέρεθοντα.
 πολλὰ κ' ἰμιν ξένια' Ἀρηίφίλος Μενέλαος
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλως μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκω παρ' ἀχαιῶς.

Ε

ΟΜΗΡΟΥ

ἔς κεν αὖ γνώην, καὶ τήνομα μυθισαΐμην·
 Διοῖά δ' ἔδύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάτορ δ' ἰππῶδ' αὖ μοι, καὶ πύξ ἀγαθὸν πολυδάκρυον,
 αὐτοκτεσινὴν τῷ, μοι μὴ γένετο μήτηρ·
 ἢ ἔκ' ἐσπέρην λακεδαίμονος ἔξ' ἐρατεινῆς,
 ἢ δ' αὖρ' ἡδὲ πόντο νέεσθ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
 νῶϊ αὖτ' ἐκ' ἐρέλυσσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἰχμαδιδότες, καὶ δὲ γὰρ πόλλ' ἄμοι ἐστίν;
 ὧς φάτο· τίς δ' ἦδη κατέχεν φυσίξοος αἶα
 ἐν λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
 κήρυκ' δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρνια πῖσά,
 ἄρνε δ' αὖ, καὶ οἶνον ἐὺφρονα, καὶ ῥῆν ἀρύρης,
 ἀσκήϊον αἰγῶν· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῦρ' ἐξ ἰθαῖος, ἰδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὧρ' αὖν δὲ γέροντα παρὶσάμενος ἐπέειπεν·
 ὄρσει λαομεδοντίῳ δὲ καλέουσιν ἄριστοι
 ἑρῶν θ' ἰπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ὅς περ δὲ καταβῆναι ἵν' ὄρνια πῖσά τέμνεται·
 αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἀρήϊος φίλος μενέλαος,
 μακρῆς ἐν χερσὶ μάχης οὐκ ἀμφοὶ γυναικί·
 τῷ δὲ κε νικήσαντι, γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἐποίητο·
 οἳ δ' ἄλλοι, φιλόπιστα, καὶ ὄρνια πῖσά τε μόντ' εἰς,
 ναῖοι μὲν ἑοῖν ἐριβώλας· τοῖ δὲ νέονται
 ἄργος δ' ἰπποβότον, καὶ ἀχαιῶν καλλιγύναικας·
 ὧς φάτο· ῥίγησεν δ' ὀγέρων· ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
 ἵππους ξυγνῦμεναι· τοῖ δ' ὀφθαλμοὶ ἐπὶ βότο·
 ἀνδ' ἄρ' ἔβη πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τῆνεν ὀπίσσω·
 πὰρ δὲ οἱ, ἀντήνων περικαλλέα βῆσατο δῖφρον·
 τῷ δὲ διασκαῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 αἳ ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ ἑρῶας, καὶ ἀχαιῶν,

ἐξ ἱππῶν ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πηλιβοτέρην,
 οὐ μέσον βίων, καὶ ἀχαιῶν ἐπιχόωντο.
 ὠρνυτο δ' αὐτίκ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 ἀνδ' ὀδυράδης πολὺ μῆτις ἀτὰρ κύρυκες ἀγαυοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναχον. κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσχον. ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν.
 ἀρίδης δὲ ἐρυαχόμενος χεῖραὶ μάχαρχν,
 ἢ οἱ πᾶρ ξίφος μέγαν κελεὸν αἰὲν ὄορτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε βίχας· αὐτὰρ ἐπειτα,
 κήρυκες βίων, καὶ ἀχαιῶν νῆεσσι μάχῃσι.
 τοῖσι δ' ἀρχῆς μετὰ δ' ὄχετο χεῖρας ἀναχῶν.
 Ζεῦ πάτερ, ἴδμεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε,
 ἠελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακύνει,
 καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καὶ μόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅς τις ἐπίορκον ὁμόσῃ,
 ὕμῃς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ.
 ἧ μὲν κεν μενέλαον ἀλέξανδρος κατὰ πέφνη,
 αὐτὸς ἐπ' ἠέλειον ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα·
 ἢ μῆς δ' ὀνύχασιν νεώμεθα ποντοπόροισιν.
 εἰ δὲ κ' ἀλέξανδρον κτήνῃ ξανθὸς μενέλαος,
 προῶς ἐπ' ἠέλειον, καὶ κτήματα πάντ' ἀποδῶναι·
 τιμὴν δ' ἀρχαῖοις ἀποτινέμεν ἥντιν' εἴοικεν,
 ἢ τε κ' ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 ἧ δ' αὖν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος πρίαμοιό τε παῖδες
 τίνειν ἐκ ἐθέλωσιν ἀλέξανδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἐπὶ μαχέσσομαι ἥνεκα ποινῆς
 αὐτοὶ μένων, εἴωκε τέλος πολεμένοιο κίχῳ.
 ἢ καὶ ἀπὸ σιμῆχης ἀρνῶν τεμενὴ λέϊ' χαλκῷ.
 καὶ τὸς κού, καὶ τέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμῷ δ' αὖθις ἀπὸ γὰρ μένος ἔλετο χαλκός.

Ο ΜΗΡΟΥ

οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσόμενοι δὲ πᾶσαι
 ἔκχεον, ἡ δ' οὐ χοντο θεοὺς ἀειχενέτησιν.
 ὦ δὲ τίς ἦ πεσκειν ἀχαιῶν τε, βῶων τε.
 ζῶ κύδιζε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὀρκία πη μῖνειαυ,
 ὦ δὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, ὥς ὁ δὲ οἶνος
 αὐτῶν, καὶ τεκέων. ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγῆεν
 ὦ ἔφαν. ἔδ' ἄρ' αὖ πῶ σφιν ἐπεκράαινε κρονίων.
 Τῷσι δὲ δαρδανίδης πρίᾱμος μετὰ μῦθον ἔειπε.
 κέκλυτέ μου βῶες, καὶ εὐκνύμηνες ἀχαιοί.
 ἦτοι ἐγὼν εἼμι προτὶ ἥλιον ἦνε μόεσσαν
 ἀΨ, ἐπεὶ ἔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι
 μαρνάμενον φίλον ἦδ' ἀρῆϊ φίλῳ μενελάῳ.
 ζῶς μὲν πατὸρ γε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτω ἰσόθεος φῶς.
 ἀνδ' ἄρ' ἐβαῖν αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία πᾶνεν ὀπίσω.
 παρ δὲ οἱ ἀντήνωρ περικυλλέα βῆσατο δίφρον.
 τῷ, μὲν ἄρ' ἄφορροι πρωτὶ ἥλιον ἀπονέοντο.
 ἔκτωρ δὲ πρίχμοιοιο πάϊς, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον. αὐτὰρ ἔπειτα,
 κλήρης ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅππότερος δὴ πρόσθεν ἀρῆη κάλχεον ἐγχοσ.
 λαοὶ δ' ἡρήσαντο θεοῖσι δὲ χῆρας ἀνέχον.
 ὦ δὲ τίς ἦ πεσκειν ἀχαιῶν τε, βῶων τε
 ζῶ πάτερ ἰδμεθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε,
 ὅππότερος ἐτάδε ἔργα ἀμφοτέροισιν ἐθηκε
 τὸν δ' οὐδ' ἀποφθίμενον δύναι δόμον αἴδως ἔσω.
 ἦ μιν δ' αὖ φιλόπτητα, καὶ ὀρκία πιστὰ γενέσθαι.
 ὧς ἄρ' ἔφαν. πάλιν δὲ μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ

αὐτὸν δ' ὀρόων· πάριος δὲ θεῶς ἐκκληῖρος ὄρυσεν.
 οἱ μὲν ἔπρῳθίζοντο κατὰ στήθεσσι, ἢ χι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερίποδες, καὶ ποικίλα τὸν χεῖρ κείτο.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τὸν χεῖρ καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο.
 κνήμῃ δ' αὖ μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρήας.
 δούτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκεν
 δῖοι κασιγνήτοιο λυκάονος· ἤρμωσε δ' αὐτῷ.
 ἄμφι δ' αὖ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπὶ φθίμῃ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καὶ θυπερθεὺς ἔνανεν.
 ἦλετο δ' Ἀλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρθε.
 ὥς δ' αὐτῶς μενέλαος ἀρήϊος ἐντὲρ ἔδωκεν.
 οἳ δ' ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκάτερθεν ὁ μίλα θωρήχθησαν,
 δε μέσον βῶων, καὶ ἀχαιῶν ἐσθλόνωντο,
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν ἡσορόοντασ,
 προῶς θ' ἵπποδάμης, καὶ ἀκνήμιδας ἀχαιῶς.
 καὶ ῥ' ἔγγυς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
 σθέντ' ἐγχέας, ἀλλήλοισι κοτέοντε.
 προῦθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν ἀρήϊον κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσιν.
 ἔδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδι ἐνὶ κρατερῇ, ὃ δὲ δούτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 ἀρήϊος μενέλαος ἐπαιξάμενος Διὶ πατρί.
 ζῶ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος καὶ ἔοργε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσαν,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀφιδόων ἀνθρώπων,
 ξυνοδόμον καὶ ῥέξαι, ὅκεν φιλότιτα παράχῃ.

Ο ΜΗΡΟΥ

ἦ ῥά κ' ἄμπεπαλὼν, προῖς δολιχόσκιον ἔρχος,
 καὶ βάλε πριμίδω κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινής δ' ἄμβριμον ἔρχος,
 καὶ δ' αὖ θώρηκος πολυδαδάσσ' ἠρήρετο.
 ἀντικρὺ δ' ἐπαρὰ λαπάρην διάμισε χιτῶνα
 ἔρχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλόατο κῆρα μέλαιναν.
 αἰρέει δ' ἐρυάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πῆξεν ἀναχόμενος κόρυθος φάλλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 ῥιχθαί τε, καὶ τετραχθα διαβυθὲν ἐκπέσε χειρός.
 αἰρέει δ' ὦ μωξεν ἰδὼν ἧς ἔρανδον ἄρυν.
 Ζεῦ πάτερ, ὅστις σῆο θεῶν ὀλωότερος ἄλλος·
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι ἀλέξανδρον κακότητος.
 νῦν δέ μοι ἐν χέρεσ' ἔα γ' ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔρχος
 ἦ ἵχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, ὃ δ' ἔβαλ' ἐν μιν.
 ἦ· καὶ ἐπ' αἶψα, κόρυθος λάβεν ἰπποδάμοιο.
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἀκνήμιδας ἀχαιῶς.
 αἶσχε δέ μιν πολύνεστοι μάς ἀπαλὴν ὑπὸ δαίμονι,
 ὃς οἱ ὑπ' ἀνθερέωνος ὄχλῳ τέτατο βρυαλῆς.
 καὶ νύ κεν ῥησέν τε, καὶ ἀσπετον ἦρκετο κῆδος,
 ὃ μὴ ἄρ' ὀξύνόησε Διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἰμύντα βοὸς ἱφικταμένοιο.
 κεινὴ δ' ἐβρυαλῆα ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχέῃ.
 πῶ, μὲν ἐπεθ' ἥρωι μετ' ἀκνήμιδας ἀχαιῶς·
 ῥίψ' ἐπιδιπνῆσας· κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ὃ, ἀψ' ἐπόρθεσε κατὰ κτάμεναι μενεάινων
 ἔρχεϊ χαλκήῳ· τὸν δ' ἐξήραξε ἀφροδίτη
 ῥῆα μάλ' ὥς τε θεός· ἐκάλυψεν δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 καὶ δ' ἦ σ' ἐν θαλάμῳ αὐδ' αἶψ' ἐκνήεντι.
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἐλένην καλέσ' ἴε, τήνδ' ἐκίχοντο
 πύργῳ ἐφ' ὕψηλῳ περὶ δὲ βῶαί ἄλκις ἦσαν.

χερὶ δὲ νεκτάρειαν ἔτιναξε λαβῶσα.
 γρηῖ δὲ μιν ἤνυσ παλαιγενεὶ προσέειπεν
 ἔροκόμω, ἥ οἴλαμε δάμονι νεκταῶσιν,
 ἥ σκεν ἔρια καλὰ, μάλιστα δὲ μιν φιλέεσκε.
 τῇ μιν ἐισαμένη, προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτῃ·
 δαῦρ ἴθ' ἄλεξ' ἀνδρός σε καλῶ οἶκονδε νέεσθαι,
 κῆνος δ' ἔνθα λαλῶ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλει τε στήβων, καὶ ῥήμασιν· ὃ δὲ κεφαίης
 ἀνδρὶ μαχευάμενον τόν γ' ἔλθῃν, ἀμὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἢ ἐχοροῖο νέον λήγοντα καθίξειν.
 ὣς φάτο· τὴ δ' ἄρ' ἐκ θυμὸν ἐπὶ στήθεσιν ὄρινε.
 καὶ ῥ' ὥς ὅω ἐνόησε θεᾶς περιχθλέα δφρῆν,
 στήθεσ' ἱμερόεντα, καὶ ὀμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἔρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαίμον' ἦ, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἢ περοπύειν
 ἢ τῇ με προτέρω πόλιων ὠνοισμένων
 ἄξις; ἢ φρυγίης, ἢ μηδνίης ἔρατ' ἡνῆς,
 ἢ τίς τοι καὶ κῆθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων
 ἔνεκε δὴ νῦν δῖον ἄλεξ' ἀνδρον μενέλαος
 νικήσας, ἐθέλει συγερῆν ἐμὲ οἴκῳ ἄγεσθαι,
 τ' ἔνεκε δὴ νῦν δαῦρο δολοφρονέουσα παρέστης,
 ἥ σοι παρ' αὐτὸν ἴδω· θεῶν δ' ἀπόρ' ἔπειτα κελεύεις.
 μή δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποτρέψω δ' ἄλυστον,
 ἀμὰ δὲ περὶ κῆρον ὀϊζυε, καὶ ἐφύλακε,
 εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δ' ἔλιν.
 κῆσε δ' ἔχων ἔκ' ἢ μιν νεμεσίων δὲ κεν εἴη,
 κῆνε πορσαυέουσα λέχος· φῶα δὲ μ' ὀπίσω
 πᾶσαι μωμήσοντα· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.
 τήνδε χολωσάμενι προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτῃ·
 μή μ' ἔρεθε χετλὴν, μή χωσάμενι σε μεθείω.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

τῶς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἐκπαλὲς φίλησα.
 μέσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθρα λυγρὰ
 ἔρων, καὶ δαναῶν· σὺ δὲ κεν κρηδὸν οἶτον ὀλῆαι.
 ὣς ἔφατ'· ἔδδείσε δ' ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖα.
 βῆ δὲ κραχομένη ἐανῶ ἀρχῇ τι φαεινῶ
 σιγῇ· πάσας δὲ προῦς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων·
 αἶδ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα πρόποντο,
 ἡ δ' ἦς ὑψόροφον θάλαμον κίε δ' Ἀγαμέμνων,
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλῶσα φιλομηδὺς ἀπρὸς ἔστη,
 ἀντὶ ἀλεξάνδροιο θεὰ κρατέθηκε φέρουσα,
 ἐνθα κάθη' ἑλένη κῆρυ Διὸς ἀγίοχοιο,
 οὔνε πάλιν κλῖνασκα πόσιν δ' ἠνίπατε μύθῳ·
 ἦλυθες ἐκ πολέμου ὥς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμῆς κρατῆρ' ὥς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν·
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' αὖχ' ἀρηΐφιλαν μενελάον
 σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ εἶχε, φέρτερος ἦναι·
 αἰγ' ἴθι νῦν προκάλεσαι ἀρηΐφιλον μενέλαον
 ἐξ αὐτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· αἰγὰ σ' ἔρωγε
 παύσασθαι κέλομαι, μὴ δὲ ξανθῶ μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἡ δὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτῆς δουρὶ δαμῆης.
 Τὴν δὲ πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 μή με γυνῆ χαλεποῖσιν ὀνείδεαι θυμὸν ἐνίσσῃ·
 καὶ μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησε σαῶσθ' ἄθνη.
 πῆνον δ' αὐτὶς ἐγὼ πάρα γὰρ θεοὶ ἴσι καὶ ἡμῖν·
 αἰγ' ἄγε δὴ φιλόπτι τραπόμεν οὐκ ἐνέεμεν.
 ἔγ' γὰρ πῶποτε μῶδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 ἔδ' ὅτε σε πρότερον λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐκτοντοπόροισι νέεαι,

νῆσω δ' ἐν κραναῇ ἐμὴν φιλόπτι, καὶ δυνῆ,
 ὥς σέο νῶϊ ἔραμαι· καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἶρεῖ.
 ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχουσδε κίων· ἅμα δ' ἔπειτ' ἄκοιτις.
 τῷ, μὲν ἄρ' ἐν ῥητοῖσι κατάνναθεν λεχέεσσιν.
 ἀρῆδης δ' ἄν' ὄμιλον φόστα θηρὶ ἔοικώς,
 εἶπε· ἔσαθρήσθην ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 αἷ' ἔστις δ' αὖτο βρών, κλητῶν τ' ἐπικέρων
 δῖξαι ἀλέξανδρον τὸτ' ἀριφίλῳ μενελάῳ,
 ὃ μὲν γὰρ φιλόπτι γ' ἐκδύθανον, ἧ τις ἴδοιτο.
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελάινῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέσπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Κέκλυτέ μου προῶες, καὶ δαῖρδανοι, ἦ δ' ἐπίκηροι·
 νίκη μὲν δὴ φάνετ' ἀριφίλῳ μενελάῳ.
 ὕμῃς δ' ἀργήν ἐλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
 ἥ τε καὶ ἐανομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
 ὥς ἐφατ' ἀρῆδης, ἐπὶ δ' ἔννεον ἄλλοι ἀχαιοί.

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΑΙΑΔΟΣ· Δ΄ ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ἔ' Δοξε τοῖς θεοῖς κτὶ ἴλιον ἀλῶναι διὸ ἄθνηα λῶν,
Μενέλαον τοξοθῆναι ὑπὸ πανδάρῃ παρεσκιά-
σε· καὶ ὕτω συχυθέντων τῶν ὄρκων, μαχάων λῶν ἰᾶ-
ται μινέλαον· ἀρχαί μινων δὲ ἀπελθὼν, κτὶ στρατίαν
παρορμᾷ ὅς τ' ἦν πόλεμον· συμβουλῆς δὲ γενομένης,
πολλοὶ ἐκ τέρωθεν ἀναίρῃνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΔΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

Ἰ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ κῆθ' ἡμε-
νοι, ἡγορόωντο.

χρυσέῳ, ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφι-
σι πότνια Ἥρη

νέκταρ ἔφθο χόαι τοὶ δὲ χρυσεῖσι δαπέδασι
δεδέχοντο, αἰγυλῶν πόλιν ἡγορόωντες.
αὐτὴν ἔπειρ' αὖτο κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην,
κῆρτο μίσις ἐπέεσσιν παραβλήδην ἀγορόων.
δοικὰ μὲν μενελάῳ ἀρηγόνες ἔσσι θεῶν,
ἦ ῥη τ' ἀρχή, κῆρ ἀλαλκομενὴς Ἀθήνη.
αἶψ' ἦτοί τ' αὖ, νόσφι κῆθ' ἡμεναὶ ἡγορόωσαι,
τέρπεσθον τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς ἀφροδίτῃ
καὶ παρ μέμβλωκε, κῆρ αὖτε κῆρας ἀμύνει,
κῆρ νῦν ἐξεσάωσεν οἷό μενόν θανέεσθαι.
αἶψ' ἦτοί νίκη μὲν ἀρηϊφίλῃ μενελάῳ.
ἦ μῆς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν, κῆρ φύλοπιν αἰνὴν
ἔρσομεν, ἦ φιλότιτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
ἔ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον, κῆρ ἦ δὴ γένοιτο,
ἦτοί μὲν οἰκέοιτο πόλιν πριάμοιο ἀνακτος,
αὖτις δ' ἀργεῖν ἐλένην μενελάος ἀγοίτο.
ὣς ἔφαθ'. αἶψ' ἔπεμψεν ἄνθη νῆαί τε, κῆρ Ἥρη.
πλησίαι αἶψ' ἦσαν, κῆρ δὲ βῶσαι μεδέσθην.
ἦτοί Ἀθηναίη ἀκέων ἦν· ὅδε τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρὶ· χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει.

ΟΜΗΡΟΥ

ἦρῃ δ' ἔκ' ἐχαλεψήσθης χόλον, ἀλλὰ προσήυδα·
 αἰνότατε κρονίδη, ποῖον ἦν μῦθον εἶπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θῆναι πόνον, ἦ δ' ἄτέλεστον
 ἰδρῶθ', ὃν ἰδρῶσα μόγη, καὶ μέτην καὶ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγχεύσει πρίαμῳ καὶ καὶ τοῖοτε πασὶν
 ἔρδ' ἄτάρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τήνδε μέγ' ὁ χθῆσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 δαιμονίη· τί νύ σε πρίαμος, πρίαμοιό τε παῖδες
 τόσα καὶ ῥέζουσιν, ὅτ' ἄπερ χεὶς μενεαίνης
 ἱλίσ ἐξαλαπάξει ἐκτίμενον πολίεθρον·
 ὃ δὲ σύ γ' ἤσελθῆσθαι πύλας, καὶ τήχεα μακρὰ,
 ὦ μὲν βεβρώθοις πρίαμον, πρίαμοιό τε παῖδας,
 ἄλλος τε ἦν ἄσ, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο·
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῷτόγε νῆκος ὑπίσσω
 σοὶ, καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται·
 ἄλλο δὲ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι,
 πλὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐκεχάσι,
 μή τι διαρίβῃς ἦν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε, καὶ ὕραν ὤψερόεντι
 ναυεταύουσι πόλιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 πᾶσιν μοι πρὶ κῆρι τίεσκετο ἱλὶος ἱρή·
 καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐνὶ μελίῳ πρίαμοιο·
 ἔγάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδίδετο δαίφης ἐΐσης
 λαιβῆς τε, κνίανης τε, καὶ λάρχομεν νέρας ἡ μῆϊς·
 Τόν δ' ἡμ' ἔβητ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἦτοι ἐμοὶ πρόξενον πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν,
 ἄργος τε, σπάρτη τε, καὶ οὐρυάγχα μυκλήνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται πρὶ κῆρι·

τᾶων, ὅτοι ἐγὼ πρόθ' ἵσταμαι, καὶ δὲ μεγάροω.
 ἥ περ γὰρ φθονέω τε, καὶ ἔκ ῥ' αὖ διατέρσαι,
 ἔκ ἀνύω φθονέεσ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 αἰὲς ἀχρὶ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον ἔκ ἀτέλεστον.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἐνθεν ὅθεν σοί.
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἄμφοτέρων, γενεῇ τε, καὶ ἔνεκεν σοι παράκοιτις
 κέκλημαι, σὺ δ' ἐπ' αἰετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 αἰὲς ἦτοι μὲν ταῦτ' ὑποξέομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμῷ. ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθανάτοι, σὺ δ' ἄνακτον ἔθνην αἶψ' ἐπιτήλεις,
 ἐλθὼν ἐς ῥώων, καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν,
 περ ἄνθ' ὧς κεν ῥῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιῶς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπερόρκια δηλήσασθαι.
 ὧς ἐφατ', ὃ δ' ἀπίθισε πατὴρ ἄνδρῶν σε, θεῶν νε.
 αὐτὶ δ' ἀθηνάην ἐπεα πτερόεντα προσηύδα
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθε' μετὰ ῥῶας, καὶ ἀχαιῶς,
 περ ἄνδ' ὧς κεν ῥῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιῶς,
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπερόρκια δηλήσασθαι.
 ὧς ἔπῳν, ὥπρωε πάρος μεμαῦαν ἀθήνην.
 βῆ δὲ κατ' ἄλυστοιο κερήνων αἰγίσσῃ.
 οἷον δ' ἄερα ἦκε κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω,
 ἠ' νῆαυτισι τέρας, ἠὲ στρατῷ ἀνδρῶν λαῶν
 λαμπρὸν· τῷ δ' ἐπεὶ πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται,
 τῷ, εἰ κ' ἦ ἤϊεν ἐπὶ χθόνα παλλὰς ἀθήνη,
 καὶ δ' ἐθέορ' ἐς μένον θάμβος δ' ἐχεν εἰσορόοντα·
 πρῶτα θ' ἵπποδάμης, καὶ ἀνκὴ μίδ' ἀχαιῶς.
 ὧς δ' ἐτίς ἔπεσεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
 ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κερκὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ
 ἔσεται, ἠ' φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθισι

ΟΜΗΡΟΥ

ζῶντες ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πωλέμοιο τέτυκται
 ὣς ἄρα τις εἶπεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.
 ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη βῶων κατεδύσεθ' ὀμιλον
 λαοδόκῳ ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ ἀχμητῇ.
 πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενι ῥ' ἔφθ' ἑφάροι.
 οὔρε λυκάονος ἕδ' ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 ἑσάοτ' ἀμφὶ δέ μιν κρατεραί σιχες ἀσπισίων
 λαῶν· οἳ οἱ ἐποντο ἅπ' αἰσέποιο ῥοάων.
 ἀρχῇ δ' ἰσάμενι ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ῥα νῦ μοί τι πύθοιο λυκάονος ἕδ' ἀαίφρον;
 τλάιης κεν μενελάῳ ἐπιπροέμεντα χυὴν ἰόν
 πᾶσι δὲ κεν βῶεαι χάριν, καὶ κῦδος ἄροιο.
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστ' ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τῷ, κεν δὴ πάμπρωτα πᾶρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο.
 αἴ κεν ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον ἄβρεος ἕδ' ὄν
 σῶ βέλει δμυθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀμείψ' οἷσ' αὖτις μενελάῳ κυδάλι μοιο.
 αὖχεο δ' ἀπόλλωνι λυκὸν γενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 ἀρνῶν προτογόνων ῥέξειν κλειτῷ ἐκτόμβην,
 οἷός τε νοσήσας ἱερῆς ῥ' ἄστυ ξελῆης.
 ὧς φάτ' ἀθηναίη. τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πᾶθεν.
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΐξον ἱξάλε ἀγῶς
 ἀγρίῳ, ὃν ῥ' ἀποτ' αὐτὸς ὑπὸ σέρνοιο τυχῆσας
 πέτρης ἐκ βαίνοντα δεδρυμένος ἐν προδοκῆσι,
 βεβλήκει πρὸς σῆθος. ὃ δ' ὑπὸ πῖος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τῷ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαίδεκάδωρα πεφύκει.
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραιοῦτος ἦρχε τέκτων.
 πᾶν δ' αὖ λήϊσας χρυσέην ἐπέθηκε κοράνην.
 καὶ τὸ μὲν αὖ κατέθηκε ταυναάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκια χέθον ἰοδῶδ' ἱταῖροι,

μὴ πρὶν ἀναίξῃν ἀρήϊοι ἦες ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φάρεβης· ἐκ δ' ἔλετ' ἴον
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινάων ἔρμ' ὀδυνάων.
 αἶψα δ' ἐπὶ νουρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἷ σὺν·
 οὔχετο δ' ἀπὸ λωνι λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξιν κλητὴν ἐκτόμβην,
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς δὲ ἄστυ ζελήης.
 ἔλκε δ' ὁ μὲν γλυφίδασ τε λαβὼν, καὶ νῦν βόεια·
 νουρὴν μὲν μαξῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βιός· νουρὴ δὲ μέγ' ἵαχεν· ἄλτο δ' οἷ σὺς
 ὀξυβελῆς, καὶ θ' ὁμίλον ἐπιπείσσαι μενεάινων.
 οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι· πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἄγγελειν,
 ἦτοί προάθεν σῆσσε, βέλος ἔχε παυκὲς ἄμωεν.
 ἦ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέργει μῦθον, ὅθ' ἠδ' εἰ λέξετο ὕπνῳ.
 αὐτὴ δ' αὖθ' ἴθωκεν ὄβριζω σῆρος ὀχῆες
 χρύσοι σύνεχον, καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ξωσῆρι ἀρηρέτι πικρὸς οἷ σὺς.
 διὰ μὲν ἄρ' ὀξυβελῆς ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλα ἠρήρυστο,
 μίτρης θ' ἦν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἔρμος ἀμύντωρ,
 ἦ οἱ πλῆσυν ἔρυτο διὰ πρὸ δὲ ῥῆσατο κρητῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷ σὺς ἐπέγραψε χροὸς φωτός·
 αὐτὴ καὶ δ' ἔρρεεν αἶμα μελαινεφὲς ἐξ ὤτειλῆς.
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γαυὴ φόιν, καὶ μίην
 μιονίς, ἠὲ κάρρα παρήϊον ἐμμεναῖ ἵππων,
 κῆται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο

ΟΜΗΡΟΥ

ἰππῆες φορέειν βασιλῆϊ δὲ κῆται ἄγαλμα
 ἀμφοτέρων, νόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος,
 τοῖοι τοι μενέλαε μίανθιν ἄματι μηροῖ
 ἀνυέες κνῆμαί τε, ἰδὲ σφυρὰ καλὰ ὑπένερθε.
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἐπὶ σταῖναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὥς ῥ' ἰδὲν μέλαν αἶμα κατὰ ῥέον ἐξ ὤπαιλός.
 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 ὥς δ' ἴδεν νῦν ὄντε, καὶ ὄγκῳ ἐκ τὸς ἑόντας,
 ἀπορρόβον οἰθυμός ἐνὶ στήθεσιν ἀγέρθη.
 τοῖς δὲ βαρυσενάχων μετέφη κλέων ἀγαμέμνων,
 χερσὶν ἐχὼν μενέλαον ἐπεσινάχοντο δ' ἐταῖροι.
 φίλε κασιγνήτε, θάνατον νῦν τοι ὄρηϊ ἔταμνον,
 οἷον προσήσας πρὸ ἀχαιῶν ῥωσὶ μάχεσθαι.
 ὥς σ' ἐβαλον ῥῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν,
 ὃ μὲν πως ἄλιον πέλας ὄρκιον, αἶμά τε ἀρνῶν,
 ἀπονδαί τ' ἀκρητοὶ, καὶ δεξιὰ, ἧς ἐπέπιθμεν.
 εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτὶς ὁ λυμπιος ἔκτελεσεν,
 ἔκτε καὶ ὁ φέτελς, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτιαν
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξί τε, καὶ τέκεσιν.
 ἂν γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔσσεται ἡ μαρ, ὅ τ' αὖν ποτ' ὀλώλῃ ἱλίου ἱρή,
 καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ πρίαμοιο.
 Ζεὺς δὲ σφιν κρονίδης, ὑψιφύγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπιδείησιν ἐρεμνὴν ἀγίδα πᾶσι,
 τῆς δ' ἀπατὶς κοτέον τὰ λῶν, ἔσσεται ἔκ τελέστα.
 εἰμὶ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ μενέλαε,
 αἰ κεθάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίφιον ἄργος ἰκίμην.
 αὐτὶς γὰρ μνήσονται ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς.
 καὶ δὲ κεν ἀχάων πρίαμῳ, καὶ ῥωσὶ λίποιμεν
 ἀργεῖν

ἄρχῃν ἑλένην· σέο δ' ὅσ' εἰ πύσσει ἄρ' ἔρα,
 καί μιν ἐν ῥόῃ, ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργῳ·
 καὶ κέ τις ὧδ' ἔρεξ' ἡρώων ὑπερηνόρεόντων,
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων μινελάου κυδάλι μοιο,
 αἰὲ' ὅπως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσῃ ἀγαμέμνων,
 ὥς κ' ἐν αὐτῷ ἄλιον στρατὸν ἦγαγεν ἐνθάδ' ἀχαιῶν·
 καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν·
 σὺν κ' ἐνὶ σιγῇσι, λιπὼν ἀγαθὸν μινελάον·
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρέα χθών·
 Τόνδ' ἐπιθαρσύνων, προσέφη ξανθὸς μινελάος·
 θάρσει· μή δέ τι πῶ δ' ἰδύσαιο λαὸν ἀχαιῶν·
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξ' ὅπ' ἀγὴν βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὕπενερθεν
 ξυμάρτε, καὶ μίτρη, πῶν χαλκῆες κάμον ἄνδρες·
 Τόνδ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κλέων ἀγαμέμνων·
 αἶψ' ἄρ' ὅπως εἴη φίλος ὦ μινελάε·
 ἑλκός δ' ἱητήρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
 φάρμακ' ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνῶν·
 ἦ, καὶ ταλθύβιον θῆον κήρυκε προσήνδα·
 ταλθύβι, ὅτι τάχιστα μαχάονα δῶρο κάλεσεν
 φῶτ' ἀσκληπιῶν ἦδ' ἄμύμονος ἱητήρος,
 ὅφρα ἴδῃ μινελάον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴσ' οὐσας ἔβαλεν τόξων εὐχέων,
 ῥώων, ἠ' λυκίων· τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος·
 ὣς ἔφατ', ὃ δ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπήθησεν ἀκυσσας·
 βῆ δ' ἵέναι κατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 παπῶνων ἠρώα μαχάονα· τόνδ' ἐνόησεν
 ἔσχατόν· ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰί σιχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἱ ἐποντο τρίκλις ἐξ ἱπποβότοιο·
 ἀχὼ δ' ἰσάμενος, ἔπειτα πτερόεντα προσήνδα·

ΟΜΗΡΟΥ

Ὀρσ' ἀσκληπιάδῃ κλέει κλέων ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἴδῃς μενέλαον ἀρήγον ἄβρεος ἰόν,
 ὃν τις οἴσασα σ' ἐβαλεν τόξων αὐτῷ δῶς,
 βῶων, ἢ λυκίων· τῷ, μὲν κλέος· ἀμμι δὲ πένθος.
 ὧς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε.
 βάν δ' ἰέναι κῆθ' ὁμιλον ἀνὰ σπάρην ὄρυν ἀχαιῶν.
 εἰς ὅτε δ' ἴδῃς ἴκοντο ὅθι ξανθὸς μενέλαος
 βλήμενος ἦν, πρὶ δ' αὐτὸν ἀνιγέρας ὄσσοι ἀρίστοι
 κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότης εἴληεν οἰκῶν.
 τῷ δ' ἐξεληκόμενοι, πάλιν ἄγαν ὀξέες ὄγχοι.
 λῦσε δὲ οἱ ζωστῆρα πανχύρονον, ἠδ' ὑπένερχε
 ζῶμά τε, καὶ μίτρον, τῷ, χαλκῆες καμόν ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰκῶν,
 αἶμα μὲν μύζῃσας, ἐπ' αὖ ἥπιε φάρμακα δῶς,
 πάντε, τὰ οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε χέρων.
 ὄφρα τοῖ, ἀμφεπέοντο βοὴν ἀγαθὴν μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ βῶων σίχες ἦλυθον ἀσπιδάων.
 οἱ δ' αὖτις κῆτὰ τούχῃ ἐδῶν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἐνθ' ἔκιν' ἀν' βρίζοντα ἴδοις ἀγαμέμνονα δῖον
 ὅδ' ἐκταπῶνοντ' ὅδ' ἔκιν' ἐθέλοντα μάχεσθαι.
 εἰς μάλ' ἀπύδοντα μάχην δὲ κυδιάνεραν.
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 καὶ τῶν, μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἐχευσιόωντας
 ὄρυμέδων, ὅς πολεμαίης περαῖοιο.
 τῷ, μάλ' ἀπὸ πολλ' ἐπέτελλε παριχέειν, ὅππότε κέν μιν
 γῆα λάβῃ κάμαρος πολέας διακοιρανέοντα.
 αὐτὰρ ὁ περὶ δὲ εὖν, ἐπεπωλῆτο σίχας ἀνδρῶν.
 καί ῥ' ἐκ μὲν ἀπύδοντα ἴδοι δαναῶν ταχυπώλῳ,
 τὸς μάλ' ἀθαρσύνησε παρὶστέμενος ἐπέειπεν.

ἄργῃσι, μήπωτι μεθίετε θύριδος ἀλκῆς.
 ἔ γάρ ἐπὶ φύδεαι πατὴρ Ζεὺς ἔειπε ἄρωγός.
 αἳ οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
 τῶν, ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖες ἔδονται.
 ἢ μῆς δ' αὐτ' ἀλόχως τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα,
 ἄξιοι μὲν ἐν νήεσσιν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθοντες.
 ἔς τινος αὖ μεθιέντας ἴδοι συγερῶν πολέμοιο,
 τῶς, μάλα νημέεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ἀργῇσι ἰόμωροι, ἐλεχέες, ἔνυ σάεσθε;
 τιφθ' ὅπως ἔσσητε τεθιπότες, ἢ ὕτε νεβροί;
 αἳ τ' ἐπεὶ οὐκ ἔκμον πολέος πεδίοιο θέεσαι,
 ἔσασ' ἔ δ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίνεταί ἀλκή.
 ὥς ὁ μῆς ἔσσητε τεθιπότες, ἔδ' ἐμάχεσθε.
 ἢ μένετε βῶας χεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθάδε νῆες
 ἄρυσσ' ἐπὶ πρυμνοὶ πολίης ἐπὶ θινὶ θαλάμῃς,
 ὅφρα ἴδῃτ' αἴχ' ὕμιν ὑπέχῃ χῆρα κρονίων;
 ὣς ῥ' ὅγε κοιρανέων, ἐπεπωλῆτο σίχας ἀνδρῶν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ κρήτεσι κίων ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἳ δ' ἄμφ' ἴδομενῆα δαΐφρονα θωρήσαντο.
 ἴδομενῆα μὲν ἐπὶ προμάχοις συγ' ἵκελος ἀλκήν.
 μηριόνης δ' ἄρα οἳ πυμάτας ὠρύε φάλαγγας.
 τῶς δ' ἐπὶ δὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα δ' ἴδομενῆα προσήνδα μελιχίοισιν.
 Ἰδομενῆα, πέρι μὲν σετίω δαναῶν ταχυπώλων,
 ἢ μὲν ἐπὶ πολέμῳ, ἢ δ' ἀμείβῃ ἐπὶ ἔργῳ,
 ἢ δ' ἐν δαΐδ' ὅτε πέρι γε γέρυσιον αἰθοπαῖον
 ἀργῶν οἳ ἀρίστοι ἐπὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 ἥ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε κερηνομόωντες ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν· σὸν δ' ἐπὶ πλεῖον δὲ παρ' αἰῶ
 ἔσσηχ' ὥς περ ἐμοὶ, πῖε δ' ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

ΟΜΗΡΟΥ

αἰὲς ὄρσαν πόλεμόν δ' οἷος πάρος ἀνέχεαι ἦναι.
 Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένοισι κριτῶν ἀγὼς ἀντίον ἦυδα·
 ἀπρόδη, μάλα μέντοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς πρῶτον ὑπέσιν, καὶ κατένευσα·
 αἰὲς ἄλλας ὁπρὶν κερικομόωντας ἀχαιῶς.
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σάωζ' ὄρμη' ἔχουσιν
 ἔρως τοῖσιν δ' αὖθ' ἄνακτος, καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔαιετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρμια δηλήσαντο.
 ὧς ἔφατ' ἀργείης δὲ παρώχετο γηθόσσωος κῆρ·
 ἦλθε δ' ἐπ' αἰάντεσι κινῶν ἀνὰ ἔλαμόν ἀνδρῶν.
 τῷ δὲ, κορυαέσθην· ἄμα δὲ νέφος ἤπετο πεζῶν·
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς ἤδε νέφος ἀπόλος ἀνὴρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ξεφύροιο ἰώης,
 τῷ δὲ τ' ἀνέθεν ἔοντι, μελάντερον ἢ ὕτε πίασα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἀγὰρ δὲ τε λάλαπα πολλήν,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπείος ἤλασε μῆλα,
 τοῖσι δ' ἄμ' αἰάντεσι ἀρηϊθόων αἰζήων
 δῆϊον δ' ἐπὶ πόλεμον πυκινὰ κίνων φάλαγγες
 κινάνεαι, σάκεσιν τε, καὶ ἔχουσι πεφρικῆσαι.
 καὶ τὸς, μὲν γῆθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων·
 καὶ σφειδσφωνήσας, ἔπεια πῆρόεντα προσήύδα·
 Αἰαντ' ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτῶνων,
 σφῶϊ μὲν, εἰ γὰρ εἰοικ', ὄφρα ἐμὸν ἔτι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγειν ἵφι μάχεσθαι.
 αἰ γὰρ Ζεὺς τε πάτερ, καὶ ἄθηνάη, καὶ ἄπολλον,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο.
 τῷ κε τάχ' ἢ μῦσειε πόλις πριάμοιο ἀνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡ μετέρησιν ἄλ' ὅσά τε, περβομέννιτε.
 ὧς ἔπων, τὸς, μὲν λίπεν αὐτὸς· βῆ δὲ μετ' ἄλλας·
 ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν πυλίων ἀγορητῶν,

ὅς ἐτάρους ἑλλόντα, καὶ ὁπρύνοντα μάχεσθαι.
 ἅμφι μέγαν πελάγοντα, ἀλάστορά τε, χρόμιόν τε,
 αἰμόνα τε κρήοντα, βίαντά τε ποιμένα λαῶν,
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποισιν, καὶ ὅχεσφι
 περὶ δ' ἐξόπιθεν εἵσεν πολέας τε, καὶ ἑαλὺς,
 ἔρμος ἔμεν πολέμοιο· καὶ νῦν δ' ὅτ' ἔμενον ἔλασεν,
 ὄφρα καὶ ἔκ' ἐθέλων τις ἀναγκάῃ πολεμίζῃ.
 ἱπποῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τὸν γὰρ ἀνώγει
 σφῶς ἱππὺς ἐχέμεν· μὴ δὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 μὴ δὲ τις ἱπποσύνη τε, καὶ ἡγορέηφι πεποιθὺς,
 οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμῶτα βῶεαι μάχεσθαι,
 μὴ δ' ἀναχωρήτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε·
 ὅς δὲ καὶ ἀνὴρ ἀπ' ὧν ὀχέων ἑτέρῳ μάδ' ἵκηται,
 ἔλχει ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἔστω.
 ὣς καὶ οἱ πρότεροι πόλιας, καὶ τήχ' ἐπὶ πόρθυν·
 τόνδε νόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες·
 ὥς ὁ γέρων ὠπρωε πάλαι πολέμων δὴ δῶς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρήων ἀγαμέμνων·
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ω γέρων, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γένεσθ' ἐποιτο, βίη δὲ τοι ἐμπεδος εἴη·
 ἀμῶσε γῆρας τήρει ὁμοῖον· ὥς ὠφελέν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κηροτέροισι μετέϊναι.
 τόνδ' ἡ μείβετ' ἐπειτα γερήνιος ἰππότης Νέστορ·
 ἄρ' ἔδη· μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτός
 ὥς ἐμεν, ὥς ὅτε δῖον ἐραθαλίωνα κητέκταν·
 ἀμ' ὅπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 ἧ τότε κῆρος ἔα νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·
 ἀμὰ καὶ ὥς, ἱπποῦσι μετέσθ' ἄμα, ἦ δὲ κελύσω
 βυλῇ· καὶ μύθοισι, γὰρ γέρας ὅτ' ἐγὼ γερόντων.

ΟΜΗΡΟΥ

αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶν οὐ σινεώτεροι, οἵ περ ἐμῶ
 ὀπλοτέρου γεγάασι, πεποῖθασιν τε βίῃφι·
 ὧς ἔφατ' ἄρ' ἔδης δὲ παρώχετο γηθόσωνος κῆρ·
 αὐτὸν ὅν πετεῶο μενεαθῆα πλήξιππον
 ἔσταότ' ἀμφὶ δ' ἀθηναῖοι, μή τι κερὶς αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ, πησίον ἐξήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πᾶρ δὲ, κεφαλήντων ἀμφὶ σίχες ἐκ ἀλαπαδνάει
 ἔστασαν ἔγχεα πω σφιν ἀνέχετο λαὸς αὐτῆς,
 αἰὲν νέον σαιορινό μέναι· κί νῦν το Φάλαγγες
 πρῶτον θ' ἵπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες,
 ἔστασαν, ὅππότε πύργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 ἔρῳων ὁρμήσειε, καὶ ἄρ' ἔσαν πολέμοιο·
 τῆς δὲ ἰδὼν νήκεαεν ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 καὶ σφρασφωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ ἦ ἐπετεῶο διοτρεφέας βασιλῆας,
 καὶ σὺ καὶ κοῖσι δόλοισι κεκχασμένε κερδαλέον φρον·
 τί πτε κατὰ πῶλοντες, ἀφ' ἑσάτε, μίμνετε δ' ἄλλος
 σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας·
 ἔστασθε, ἦ δὲ μάχης καυσεῖρ' ἂν αντιβολῆσαι·
 πρῶτον γὰρ καὶ δαίμων ἀνδράζεσθον ἐμῶ,
 ὅππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφωπλίζοιτο ἀχαιοί,
 ἐνθα φίλ' ὀππάλέα κρέα ἔδμεναι, ἦ δὲ κύπελλα
 αἶν' αὖτις πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέληεν·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε, καὶ εἰ δέ κε πύργοι ἀχαιῶν
 ὑμῶν προπάροιθε μαχοίαρ νηλεῖ' ἡλκῶ·
 Τὸν δ' αὖρ ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄρ' ἔδης, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 πῶς δ' ἡ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν· ὅππότε ἀχαιοὶ
 ἔρῳσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγέροιτο δ' ἐκ αὐτῆς;
 ὅτ' ἐαί ἦν ἐθέλησθαι, καὶ αἰκέν τοι τὰ μεμῆλη,

Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιζέντα
 τρώων ἱποδάμων σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάλεις.
 Τὸν δ' ἐπιμεινίσσας προσέφη κρήων ἄγαμέμνων,
 ὥς γινώχω μένσιο· πάλιν δ' ὄγε λάβετε μῦθον.
 Διογενὲς λαερτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 ἔτ' ἐσε νημεῖω περιώσιον, ἔτ' ἐκελεύω.
 οἶδ' αὖτε ὅρ' ὥς τοι θυμὸς ἐκὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἢ πικρὴν δάκνῃσιν οἶδ' αὖτε, τὰ δ' ὅρ' φρονέεις, ἅτ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὅππῃθεν ἄρεατό μεθ', εἴ τι κερκὸν νῆα
 ῥηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μετὰ μώλια θέν.
 Ὡς ῥητὼν, τὸς δ' ἔπειν αὐτοῦ· βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 αὔρε δὲ τυδείος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἔσχατόν τ' ἐνθ' ἱπποισι, καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι.
 πᾶρ δὲ οἱ ἐσήκει σθένεος κερκὸς ἀννήϊος υἱός.
 καὶ μὲν τὸν νήεσσαν ἰδὼν κρήων ἄγαμέμνων.
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτα πέρροντα προσήνδα.
 ὦ μοι τυδείος υἱὲ δαίφρονος ἱποδάμοιο
 τί πῶλεις; τί δ' ὀπιπλῦς πολέμοιο γεφύρας;
 ἔμην τυδέϊ γ' ὦ δὲ φίλον πῶλ' ἐξέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆϊοισι μάχεσθαι
 ὥς φάσαν οἱ μιν ἰδόντο πονοῦμενον, ἔτ' ὅρ' ἐγὼ γὰρ
 ἦντις, ἔτ' δὲ ἰδὼν πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε μυκίναν
 ξήνος, ἀμ' ἀντιθέω πολυνέμεϊ λαὸν ἀγείρων,
 οἱ ῥα τότ' ἐσφατάων θ' ἱερά· πρὸς τήχεα θήβης.
 καὶ ῥα μάλα λίανοντο δόρυ κλεῖτος ἐπικύρως
 οἱ δ' ἐβελον δόρυ καὶ ἐπῆνεον ὥς ἐκέλευον.
 ἀλλὰ ζῶς ἐρέφε, παρὰ σῖα σήματα φαίνων.
 οἱ δ' ἐπ' αὖτ' ὤχοντο, ἰδὲ πρὸ δ' ὅδ' ἐγένοντο,
 ἀσώπῳ δ' ἰκοντο βαθύχρουν ἀλεχέποιν.

ΟΜΗΡΟΥ

ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ τυδῇ σείλαν ἀχαιοί·
 αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κίχῃ σαρκεδμήωνάσθ'
 δαινυμένους κετὰ δῶμα βίης ἔτεο κληΐης·
 ἔνθ' ὅδ' ἐξήνός περ ἐὼν ἰππηλάτα τυδῆς,
 τάρβει μῆνος ἐὼν πολέσι μετὰ κερδείοισιν·
 οἷον ὅτ' ἀεθλεύην προκελίετο πάντα δ' ἐνίκη
 ῥῆϊδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθοις ἦεν ἀθήνη·
 οἶδ' ἔχολωσάμενοι κερδῆμοι κέντορες ἱππῶν,
 αἶψ' ἀνερχομένω πυκινὸν λόχον ἔσαν ἄγοντες
 κέρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 μαίων αἰμονίδης ἐπιήκελος ἀθανάτοισιν,
 ἕως τ' αὐτοφρόνοιο μενεπτόλεμος λυκοφόντης·
 τυδῆς μὲν κῆρ τοῖσιν αἰεκέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντα δ' ἐπεφν'· ἕνα δ' ὀδονίει οἶκον δ' ἐνέεσθαι·
 μαῖον ἄρα πρόεικε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 τοῖος ἦεν τυδῆς αἰτώλιος· ἀνὰ τὸν ἕον
 γένεατο ἕο χέρια μάχῃ, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμύνω·
 οὗ φάρ· τόνδ' ὅτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεαθεὶς βασιλῆος ὥπην αἰδοίσιο·
 τόν δ' ἕως κ' ἐπ' ἀνῆος ἀμύψατο κυδαλίμοιο·
 ἀπρόσδῃ, μὴ φύδ' ἐπιστάμενος σάφα ἔπῃν·
 ἢ μῆς τοι πατέρων μέγ' ἀμύνοντες διχό μεθ' ἔναι·
 ἢ μῆς κῆρ θήβης ἔδος ἔλομεν ἐπ' ἀπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀχαιῶν θ' ὅτ' ἔχῃς ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν, κῆρ Ζηνὸς ἄρωγῃ·
 κῆνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 τῷ, μή μοι πατέρας πόθ' ὁμοίῃ ἐνθεοτιμῇ·
 τόνδ' ἄρ' ὑπόδραϊδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέπ' αἰσιωπῇ ἦσο· ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
 ὃ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ ἀρχαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

ὁρῶνόντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας ἀχαιῆς·
 τὸν μὲν γὰρ κῦδος ἀμείψεται, εἴ κεν ἀχαιῶν
 φῶας δῆώσωσιν, ἔλωσί τε ἱλίων ἱρὴν·
 τὸν δ' αὖ μέγα πένθος, ἀχαιῶν δῆωθέντων·
 αἰὲρ δὲ κῆρ νῶϊ μεδῶμεθα θύριδος ἀλκῆς·
 ἦ ῥά κ' ἐξ ὀχέων σωτὴν χθονὶ ἄλλο χαμάζε·
 φειδόν δ' ἐβραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσιν ἀνάντος
 ὀρνυμένῃ· ὑπόκεν ταλασίφρονά περ δῖος ἔλεν·
 ὧς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεὶ κῦμα θαλάσσης,
 ὀρνυτ' ἐπαυτέρον ζεφύρα ὑποκινήσαντος,
 πόντῳ μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἐπεὶ
 χέρσῳ ῥηγνύμενον, μέγαλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἀκρᾶς
 κυρτὸν ἐὼν, κορυφῆται ἀποπλῖναι δ' ἄλδος ἀχνην,
 ὧς τότ' ἐπαυτέραι δαναῶν κίοντο φάλαγγες,
 νωλεμέως πόλεμόνδε κέλευσε δὲ οἷσιν ἐκείσθαι
 ἦγε μῶνων· οἱ δ' ἄλλοι, ἀκῆν ἴσαν· ὅδ' ἐκφάει
 τόσον λαὸν ἐπεσθαι, ἔχον τ' ἐν σῆθεσιν αὐδῆν,
 σιγῇ δειδίότες σὴ μάκρ' ἄσ' ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 τάνχεα ποικίλ' ἐλαμπε, τὰ δ' ἔμμενοι ὄψι χόωντο·
 φῶες δ' ὡς τ' ὅτ' ἐς πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαι ἐσκήφουσιν ἀμελγόμεναι γάλα λυκόν,
 ἀζηχὲς μεμακῆσαι, ἀκῆσαι ὅπα ἄρνων,
 ὡς πρῶτων ἀλαλητὸς ἀνὰ σπᾶρον αὐτὸν ὀρώρε·
 ἔχον πάντων ἦεν ὁ μὸς θρόος· ὅδ' ἴα γῆρυς,
 αἰὲρ γὰρ ἐμέμικτο πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες·
 ὦρσε δὲ τὸν μὲν ἄρης, τὸν δὲ γλαυκῶπις ἀθήνη,
 δῖός μ' ὅτ' ἦ δὲ φόβος, κῆρ ἐρὶς ἀμφοτέρων μεμακῆσαι
 ἄρεος ἀνδροφόνου καὶ σιγῆς, ἑτάρη τε,
 ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἐπεὶ
 ἔρανον ἐσκήριξε κάρη, κῆρ ἐπὶ χθονὶ βαίνει,

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ σφιν καὶ τό τε νῆκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσῳ,
 ἔρχομένη καὶ ὁμίλον, ὀφέλλεσθαι σόνον ἀνδρῶν.
 οἶδ' ὅτε δ' ἦρ' ὅς τ' ἔχον ἕνα ξυλόντα ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἐβαλον ῥινὰς, σὺν δ' ἔχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκιοσθωρήνων. ἀτὰρ, ἀπὸ δ' ὁ μφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρημαγδὸς ὁρώς.
 ἐνθα δ' αἰμ' οἰμωγῆτε, καὶ ἀνχολὴ πέλεν ἀνδρῶν.
 ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων. ῥέε δ' αἶματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χήμαρροι ποταμοὶ καὶ ὄρεσφι ῥέοντες
 ὅς μισγάκησαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρητῶν ἐν μεγάλων κοίλῃς ἐντοσθε χαράδρης,
 τῶν, δέ τε τηλόσε δ' ἔπον ἐν ὕρεσιν ἐκλυε ποιμῆν,
 ὥς τῶν, μισγομένων, γένετ' ἰαχὴ τε, φόβος τε.
 πρῶτος δ' ἀντίλοχος τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυσην
 ἔσθλόν ἐνὶ προμάχοισι θαλυσιάδην ἐχέπωλον,
 τόν ῥ' ἐβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλλον ἱπποδάσειης.
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε. πέρισε δ' ἄρ' ὁ σέον ῥ' ὦ
 αἰχμὴ χαλκή. τόν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψεν.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 ἦν, δὲ πεσόντα ποδῶν ἐλαβε κρήων ἐλεφίνωρ
 χαλκοδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
 ἔλκε δ' ὕπ' ἐκ βελέων λελημένος, ὄφρα τάχιστα
 τούχεα συλήσειε. μίνυνθα δὲ αἰ γένεθ' ὁρμή.
 νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγαθύμος ἀγῆνωρ,
 πλουρὰ, τὰ, οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος, ἐξεφαάνθη
 ἔστησε ξυστῶ χαλκήρεϊ. λῦσε δὲ γῆα.
 ὥς ἦν λυγρὸν λίπευμός. ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον ῥώων, καὶ ἀχαιῶν, οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 ἐμῆλοισ ἐπόρυσαν. ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιν.
 ἐνθ' ἐβαλ' ἀνθεμίωνος ἦδ' ὀν τελαμώνιος αἶψα

ἡθεὸν, θαλρὸν, σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 ἴδμεν κῆτιῖσα, παρ' ὅχθησιν σιμόεντος
 γήνατ', ἐπὶ ῥα τοκῶσιν ἅμ' ἔπετο μῆλαϊ δέδαι·
 τὸν κῆτ' μιν κάλεον σιμοείσιον, ὃ δὲ τοκῶσι
 θρέπῃα φίλοις ἀπέδωκε. μιν αὖθ' αἰδώς δέ οἱ αἰών
 ἔπλεθ', ὑπ' αἰάντος μεγαθύμου δ' ἄρ' ἀμύνει·
 πρῶτον γάρ μιν ἴοντα βάλε σῆθος, παρὰ μαζὸν
 δεξιὸν ἀντικρὺ δὲ δ' ὤμῳ χαλκῶν ἐγχος
 ἦλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἰχίρος ὥς,
 ἥρ' αὖτ' ὅν χαλκῶν ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 ἀγὴ ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν
 πλὴν μὲν θ' ἄρ' ματοπιγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὃφρα ἴτω καμψὴ περιχέλει δίφρῳ,
 ἢ μὲν τ' αἰζομένη κῆται ποταμοῖο παρ' ὅχθας,
 τοῖον ἄρ' ἀνθεμίδην σιμοείσιον ἐξενέριξεν
 αἰας διογενῆς. τὸ δ' ἀντιφῶς ἀολοθώρηξ
 σριαμίδης κῆτ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὃξείῳ δ' ἄρ' ἰ·
 τὸ δ' αὖ μαρτ' ὃ δὲ, λῆκον ὀδυνάεος ἐσθλὸν ἐτάειρον
 βεβλήκη βεβῶνα γέκῃ ἐταίρωσ' ἐρύοντα.
 ἦριπε δ' αὖφ' αὐτῷ. νεκρὸς δέ οἱ ἐκπέσε χειρός·
 τὸ δ' ὀδυνάεος μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
 βῆ δ' ἰδὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῶ·
 σῆ δ' ἐμὰ ἐγγύς ἰὼν κῆτ' ἀκόντισε δ' ἄρ' ἰ φαινῶ,
 ἀμφὶ ἐπαπλήνας. ὑπὸ δὲ ῥῶες κεκῆδόντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' ἄχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,
 αἰγὴν πριάμοιρ νόθον βάλε διημοιόωντα,
 ὃς οἱ ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἰππῶν ὠκειάων.
 τόν ῥ' ὀδυνάεος ἐτάειροιο χολωσάμενος, βάλε δ' ἄρ' ἰ·
 κόρσιν. ἡ δ' ἑτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρσεν
 αἰχμὴ χαλκῇ. τόν δὲ σκότος ὃν ἐκάλυψε.

Ο ΜΗΡΟΥ

δ' ἔπλησεν δὲ πεισὼν, ἄρα βίησε δὲ τὰν χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' οὐ πότε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος ἔκταρ.
 ἀργῆοι δὲ μέγ' ἰάχον ἔρρυσαντο δὲ νεκρὸς.
 ἵθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' ἀπόλλων
 περὶ γὰρ ἐκ κρητιδῶν· ῥῶεαι δὲ κέ κλετ' αὖσα.
 ὀρνυθ' ἰππόδα μοι ῥῶες, μή δ' ἔηκετε χάρμης
 ἀργῆοις· ἐπὶ γὰρ ἔσφι λίθος χρῶς, ὃ δὲ σίδηρος,
 χαλκὸν ἀναχέσθαι ταμείῳ χροα βαλλομένοισιν·
 ὃ μὰν ὃ δ' ἀχιλῆα θέτιδος παῖς ἠὲ νόμοιο,
 μάρνεται, αἶψ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμὰ λυγρὰ πέσσει.
 οἷσ' αὖτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεὸς· αὐτὰρ ἀχαιῶς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη ῥιτογένεια,
 ἔρχομένη καὶ θ' ὀμίλον, ὅθι μεθιέντας ἵδοιτο.
 ἐνθ' ἀμαρυγκήδην Διῶρεα μοῖρ' ἐπέδισσε.
 χερμαδίῳ δ' ἄρ' βλήτο παρὰ σφυρὸν ὁ κρυόεντι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 πῆρως ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' αἰνόθεν εἰληλῆσθαι.
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὃ σέα λαῶσ' ἀναιδὴς
 ἀχρὶς ἀπὸ πλοῖσιν· ὃ δ' οὐ πῖος ἐν κονίῃσι,
 κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
 θυμὸν ἀποπνέων· ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἐβαλέν περ
 πῆρως· ὅτα δὲ δαρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὁ αἶ' ἐκάλυψε.
 ἦν δὲ θόας αἰτωλὸς ἐπεισόμενον βάλε δαρὶ
 σέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγῃ δ' ἐν πνύμονι χαλκός.
 ἀχίμολον δὲ οἱ ἦλθε θόας· ἐκ δ' ὀμβριμον ἔχως
 ἐσπᾶσκατο σέρνοιο· ἐρύσκατο δὲ ξίφος ὀξύν.
 τῷ, ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τὰν χεῖρα δ' ἔκ' ἀπέδυσε· περίσυσαν δ' ἄρ' ἐταῖροι,
 θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔχοντες χερσὶν ἔχοντες.

οἱ ἔμεγαν περ ἑόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἄγαυον,
 ὥσαν ἄρ' σφόν· ὁ δὲ, χαυμάδιος, πελεμὶ χθι·
 ὡς τῶν ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην·
 ἦτοι ὁ κοῦν, θρηκῶν, ὁ δ' ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἦγεμόνες πολλοὶ δὲ περικτύνοντο καὶ ἄλλοι·
 ἐνθά κεν ἔκείτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσασα μετελθὼν·
 ὅς τις ἐτ' ἀβλήτης, καὶ ἀνούτατος ὅξεί χαλκῷ,
 δινύοι κατὰ μέσων, ἄροι δὲ ἐπαλλὰς ἀθήνη
 χθρὸς ἐλθῶ· αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ ῥῶων, καὶ ἀχαῖων ἥματι κείνῳ,
 πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀμύλοισι τέταντο·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε΄ ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Δ¹ Ιομήδης ἄθηνᾶς αὐτῷ ἀντιλαμβάνομένης, ἀρ-
σάν, καὶ πολλὰς ἀναιρῶν τῶν πολεμίων· τιρώ-
σκει δὲ ἄφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ ἄρεα κατὰ
τῆς κενεῶνος· ἀνέραν δὲ ὑπ' αὐτῆς πληγέντα λίθῳ, ἀπόλ-
λων διασώζει· τληπόλεμος δὲ, ὑπὸ σαρπηδόνης ἀνα-
ρῶνται· τῷ δὲ ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήθει· ἴαται δὲ αὐτὸν
παίων ὁ γὰρ θεῶν ἰατρός.

ΙΛΙΑΔΟΣ· Ε΄ ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ·

Εἴ βάλλει Κυθήραν, ἄρῃά τε τυδὸς ὕος.

Νῦν αὖ τυδὴν Διομήδει
παλλὰς Ἀθήνη

δῶκε μένος, καὶ θάρσος, ἵν'
ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν

ἄρχοισι γένοιο, ἰδὲ κλέος ἔσθλόν ἄροιο.
δαΐε οἷε κ' ἰόρυθός τε, καὶ ἀπιδὸς ἀνάμαρνον πῦρ,
ἄσπερ ὁ πωρινὸν ἀγαλίνκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφάνησι λευκόμενος ὠκεανόιο.
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἄπ' κρατός τε, καὶ ὤμων·
ᾧρσε δὲ μιν κατὰ μέσσιον, ὅθι πλῆσοι κλονέοντο·
ἦν δέ τις ἐν βῶεσι Δάρης, ἀφρηγὸς, ἀμύμων,
ἱρόεα ἠφάισιο· δύω δὲ οἱ ὕεες ἦσαν,
Φηγεύς, ἰδαῖός τε, μάχης αὖ ἰδοῖτε πάσης·
τῷ, οἱ ἀποκρινθέντε, ἀαντίω ὀρμηθήπιν,
τῷ, μὲν, ἀφ' ἱπποῖν· ὃ δ' ἄπ' ἁλόνος ὤρνυτο πεξός·
οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐε δολιχόσκιον ἔγχος·
τυδείδῃ δ' ὕπερ ὤμον ἀριστερὸν ἠλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος· ὃ δ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕπερος ὤρνυτο χαλκῷ
τυδείδης· τὸ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἔκφυγε χερσὸς,
ὃ μὲν ἔβαλε σῆθος μεταμάρσιον· ὥσε δ' ἀφ' ἱππων·
ἰδαῖος δ' ἀπόρρασε λιπῶν περικυλλέα δίφρον·
ὃ δ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῖσ' ἠταμένοιο·
ὃ δὲ γὰρ ὃ δέ κεν αὐτὸς ὕπεκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ὃ μὲν ἦφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νηιτὶ καλύψας,

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς δ' ἡοὶ μὴ πάγχυ γέρων ἀκχεχήμενος εἴη·
 ἵππας δ' ἐξελάσας μεγαθύμῃ τυδείῳ ἕδῃ,
 δῶκεν ἐταίροισιν κῆτάγειν κούρην ἐπὶ νῆα·
 ἦν δὲ μεγάθυμοι ἐπὶ ἴδον ἕε δάριος,
 τὸν μὲν ἀλυνάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὀχέσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χερὸς ἔλυσ', ἐπέεσσιν προσήνδ' αἶθρον ἄρῃα·
 ἄρες, ἄρες βροτοιογέ, μισαιφόνε, τειχεῖσι πλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ ῥῶας ἑάσαιμεν, κῆα χαίρας
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῆδος ὀρέξῃ·
 νῶϊ δὲ χαλῶμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεσθαι μῆνιν;
 ὣς ῥ' εἰπὼσα, μάχης ἐξήγαγε θῆρον ἄρῃα·
 τὸν μὲν ἐπὶ πρῶτα κῆθ' ἔσεν ἐπ' ἡϊόεντι σκεμάνδρῳ·
 ῥῶας δ' ἐκλιναν δαναοὶ ἔλε δ' ἄνδρα ἑκστὸς
 ἦγε μόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν ἀλινῶνων ὀδύον μέγαν ἐκβαλε δίφρα·
 πρῶτ' ἄρ' ἐρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
 ὤμων μεσηγύς· διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασε.
 δόπησεν δὲ πέσων, ἀράβησε δὲ τάνχε' ἐπ' αὐτῷ·
 ἰδομένῳ δ' ἄρα φάσσαν ἐνῆρατο μήνοος ἕδῃ
 βώρῃ, ὃς ἐκ τάρνης ἐριβώλακος ῥηλὸς ἔειπε·
 τὸν μὲν, ἄρ' ἰδομένῳ δαρικλῦτος, ἔχει μακρῷ
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κῆτὰ δεξιὸν ὤμων·
 ἦριπέ δ' ἐξ ὀχέων· τυχερός δ' ἄρά μιν σκότος ἔειπε·
 τὸν μὲν, ἄρ' ἰδομένης ἐσύλῃον θεράποντες·
 ἕδῃ δὲ σροφίοιο καμάνδριον, αἰμοναθήρης,
 ἀργείης μενέλαος ἔλ' ἔχει ὀξυόεντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε δ' ἄρ' ἦρτε μὲν αὐτῇ
 βάλλειν ἄρῃα πάντα, τά, τε πρόφει δ' ὀδύον ὕλη·
 αἶψ' οἱ τότ' ἐχέει χαῖσ' ἄρτι μὲν ἰοχέαιρα,
 οὐδ'

ὃν δὲ ἐκβολίαι, ἥσιν πρὶν γ' ἐκέκαστο.
 αἷα μιν ἀργείης δαρικλυτὸς μινέλαος
 πρόσθεν ἔβην φεύγοντα, μετάρρενον ἔτασε θερὶ
 ὤμων μεσηγύς· διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασεν.
 ἦριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τούχῃ ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ, φέρεκλον ἐνίρατο τέκτονος υἱόν.
 ἄρμονίδεω· ὃς χερσὶν ἐπίστατο δάδαλα πάντα
 τούχην· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο παλλὰς Ἀθήνη.
 ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκτάνατο νῆας εἴσας
 ἄρχεκάκως, αἱ πᾶσι κακὸν ζῶεσι γένοντο,
 οἳ τ' αὐτῷ ἐπὶ γ' ἔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε Διῶκων,
 βεβλήκει γλατὸν κατὰ δεξιὸν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ὕληθ' ἀκωκῆ·
 γνύξδ' ἐρίπ' οἰμώξας· θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν
 πῆδαιον δ' ἄρ' ἐπέφνε μέγης ἀντήνωρος υἱόν
 ὃς ῥα νέσθος μὲν ἦν· πυκνὰ δ' ἔβρεφε δῖα θεῶν
 ἶσα φίλοισι τέκεαι χαρίζομένη τέκετ' ὦ
 τὸν μὲν φυλείδης δαρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων,
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δαυρί.
 ἀντικρὺ δ' ἀνοδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τά με χαλκός·
 ἦριπε δ' ἐκ κονίῃ· φυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδυσσιν.
 Εὐρύτυλος δ' αἰεμονίῃς ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμῃ Δολοπίονος, ὃς ῥα καμάνδρῳ
 ἀρητὴρ ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύτυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 πρόσθεν ἔβην φεύγοντα μετὰ δρομάδην ἔλασ' ὤμον
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χθρὰ βαρῆαν.
 αἰματόεσσα δὲ χθρὰ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄαν
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταίῃ·

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς οἱ μὲν, πονέοντο κατὰ κρατὲρ ἡνὺσμίην·
 τυδῆδ' ἤνδ' ἔκ' ἀν' γνόης ποτέροισι μετ' ἡ·
 ἠὲ μετὰ πρῶεσσιν ὀμιλέοι, ἢ μετ' ἀχαιῶν·
 θῦνε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἑοικώς
 χεῖμα ῥῶ, ὅς τ' ὤκη ῥέων ἐκέδαυε γεφύρας·
 τόνδ' ἔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐβγμέναι ἰχανόωσιν,
 ἔτ' ἄρα ἔρκεα ἰχθὺς ἀλώων ἐριθηλέων·
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὀμβρος·
 πολλάδ' ὕπ' αὐτῶν ἔργα κατήριπτε καλὰ αἰζηῶν·
 ὥς ὕπ' τυδῆδ' ἢ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 πρῶων· ἔδ' ἄρα μιν μίμνον πολέεσσ' ἐόντες·
 τόνδ' ὥς ἦν ἐνόησε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἶψ' ἐπὶ τυδῆδ' ἢ τιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλλ' ἐπαΐοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον
 θώρηκος γυῖον· διὰ δ' ἐπ' αὖτο πικρὸς ὀϊστός·
 ἀντικρὺ δὲ διέχευε παλάσσετο δ' αἶματι θώρηξ·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 ὀρνυθε πρῶεσσ' μεγάθυμοι κέντροισι ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος ἀχαιῶν, ἔδ' ἐφημὶ
 δῖθ' ἀναχίσειαυε κρατερὸν βέλος, ῥ' ἐτεὸν με
 ὥρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον λυγρὸν ἦεν·
 ὧς ἔφατ' ἀχόμενος· τόνδ' ὃ βέλος ὦκ' ἀμασθεν·
 αἰὲν ἀνχωρησας, πρὸ δ' ἴπποι, καὶ ὄχι σφιν,
 ἔστι· καὶ θένελον προσέφη καὶ παγχύος υἱόν·
 ὄρσειο πέπον καὶ πανηϊάδῃ, κατὰ βῆσιό δ' ἴφρη,
 ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσῃς πικρὸν ὀϊστὸν·
 ὧς ἄρ' ἐφη· θένελος δὲ καὶ ἴππων ἄλτο χαμάζε·
 παρ δὲ σταῖς βέλος ὦκ' ἀμασθεν ἐξέρυσ' ὤμῳ·
 αἶμα δ' ἀνιόντιζεν διὰ σπρίπτοιο χιτῶνος·

δὴ τότε πειτὺρᾷτο βοὴν ἀρχαὸς Διομήδης.
 Κλυθὶ μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἄρ' ὑπὸν,
 ἥ ποτέ μοι κῆρ παρὶ φίλα φρονέουσα παρέσθης
 δειγὼ ἐν πολέμῳ· νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλ' ἐσθίνη·
 δὸς δέ τε μ' ἄνδρα ἐλθῖν, κ' ὅς ῥ' ὁρμὴν ἔχῃος ἐλθῖν
 ὅς μ' ἐβλάψεται, κ' ἐπύχεται· ὅδ' ἐμεφισὶ
 διήρῳ ἐτ' ὄψεται λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
 οἷς ἔφατ' αἰγιόχοιο τὸ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, κ' χεῖρας ὕψθην.
 ἀχχ' δ' ἴσαμένη, ἔπει πῆρόεντα προσήνυα·
 θαρσύνειν αὖ Διομήδεα, ἐπὶ βῶεσι μάχεσθαι.
 ἐν γάρ τοι σῆθεσι μένος παρῳϊον ἦκε
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σαρκεσπαλός· πτότα τυδὸς.
 ἀλλὰ νῦν αὖτοισι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλόν, ἢ πρὶν ἔπην,
 ὀφρ' αὖ γινώσκουσιν ἡδὺν θεῶν, ἡ δὲ κῆρ ἄνδρα·
 τῷ νῦν αἶνε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ ἦκε Διὸς θυγάτηρ Ἄφροδίτη
 ἔλθῃσ' ὅς πόλεμον, τήν γ' ὁτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 ἡδὺν αἶν' ὥς ἔπ' ὅσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τυδὲ δὲ Διὸς δ' ἐξ αὐτὶς ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη
 κῆρ πρὶν πρὶν θυμῷ μεμαῶς πῶεσι μάχεσθαι.
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος ὥς τε λέοντα
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεται,
 χρώσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπὸ δάλμενον, ὅδ' ἀκμάει,
 τὸ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δὲ τ' ὅ προσαμύνει,
 οὐκὰ κ' ἐπὶ παθὲς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβᾷται,
 αἰ μὲν τ' ἀρχήσιν ἐπ' ἀνὴροισι κέχρωται,
 αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς,
 ὥς μεμαῶς, πῶεσι μίγῃ κρατρὸς Διομήδης.

ΟΜΗΡΟΥ

ἐνθ' ἔλεν ἄσυνον, καὶ ὑπὲρ ἄσυνον ποιμένα λαῶν·
 τὸν μὲν, ὑπὲρ μαρσίο βαλὼν χαλκήρεϊ δαρή·
 τὸν δ' ἕτερον, εἰφεῖ μέγαλ' κληῖδα παρ' ὤμον
 πλῆξ'· ἃ δ' αὖχένος ὤμον ἐργαθεν ἠδ' ἄρ' ἰώτῃ,
 τὸν μὲν, ἔασ' ὅδ' ἄβαντα μετώχετο, καὶ πολύφρον,
 ἔεας ὀρυδάμαντος ὄνδροπόλοιο γέροντος·
 τοῖς, ὅτε ἐρχομένοις, ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρας,
 ἐμιάσφασσ' κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε·
 βῆ δὲ μετὰ ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φάινος ποτ' ἦε
 ἄμφω πηλυγέτω· ὁ δ' ἐτήρετο γήραϊ λυγρῷ·
 ἔόν δ' ἄρ' ἐπέτ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσι λῖπέσθαι·
 ἐνθ' ὅγε τὸν, ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξάινυτο θυμὸν
 ἄμφοτέροιν· πατέρι δὲ γούον, καὶ κῆδεα λυγρὰ
 λῆπ', ἐπὶ δ' ὄντων τε μάχης ἐκνοσήσαντε,
 δέξατο· χηρωταὶ δὲ δὶκ' ἐκτῇσιν δατέοντο·
 ἐνθ' ἔοις πρίχμοιο δύνω λάβε δαρδανίδα·
 ἔν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ἐχέμονά τε, χόμιόν τε·
 ὡς δὲ λέων ἐν βυσσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
 πόρτιος ἢ βοὸς ξύλοχον καταβοσκομενάων,
 ὡς τὸν ἄμφοτέρως ἐξ ἵππων τυλῆος ἔδω
 βῆσε καμῶς ἄεινοντα· ἔπειτα δὲ ταχὺ ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτέρωσι δίδω μετ' ἀνῆλθε ἐλαύνειν·
 τὸν δ' ἴδεν ἀνῆλθε ἀλαπάλλοντα στήθεσσι φρεσὶν·
 βῆ δ' ἴμεν ἄντι μάχην, καὶ ἀνὰ κρότον ἐχέων·
 πάνδερον ἀντίθεον διζήμενος ἦτο ἱφάνροι,
 εὐρε λυκόνος ἔόν, ἄμύμονά τε κρατιότα·
 εἴη δὲ πρόφ' αὐτοῖς, ἵππος τὴν ἀντίον ἦν δα·
 πάνδερε, πῶ τοι τόξον ἴδ' ἐπὶ ῥόεντος αἵ τοι,
 καὶ κλέος ᾧ ὅστις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ·
 ἔδ' ἐτις ἐν λυκίῃ σείο γ' ἄλλοι εἶναι ἀμείνων·

ἀνὰ γὰρ τῷ δ' αὖθις ἀνδροὶ βέλος, Διὶ χερσὶν ἀνάχων,
 ὅς τις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ καὶ πολλὰ ἔοργε·
 βῶας ἐπὶ πολλῶν τε, καὶ ἐδῶν γένετ' ἔλυσεν,
 ὃ μὴ τις θεὸς ὅτε κοτεσάμενος βῶεσιν,
 ἱρῶν μὲν ἴσας χαλεπὴ δὲ θεῶν ἐπὶ μῆνις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 ἀνείει βῶων βυλὴ φῶρε χαλκοχιτῶων·
 τυδὴ δ' ἡ μιν ἐρωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσῃ,
 ἀπὸ δὲ γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε προφάλην,
 ἵππους τ' ἡσορόων· σάρα δ' ἡκ οἶδ' ὃ θεὸς ὅτιν·
 ἴδ' ὅτ' ἀνὴρ, ὄνφῃ μι, δαΐφρων τυδέος υἱός,
 ἔχ' ὅτ' ἀνὰ θεῶν τάδε μάχεται, ἀμάρτις ἀχί·
 ἔση κ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἔλυμένος ὤμης,
 ὅς τ' ἔττα βέλος ὠκὺ νιχήμενον ἔβαπεν ἄλλῃ·
 ἦ δὴ γὰρ οἱ ἐφ' ἡ καὶ βέλος· καί μιν βάλλον ὦμον
 δεξιὸν, ἀντικρὺ δὲ θώρηκος θυέλοιο·
 καί μιν ἐρωγ' ἐφάμιν αἰδωνῆι· προϊάφειν·
 ἔμπης δ' ἔκ' ἐδύμασα· θεὸς νῦν τις ὅτε κοτήης·
 ἵπποισι δ' ἐπαρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν, μ' ἐπιβάειν,
 ἀμάρτις ἐν μεγάροισι λυκάονος ἐνδεκὲς δίφροι
 καὶ δὲ, πρωτοπαγεῖς· νεοταχέες ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπλονται· παρὰ δέ σφιν ἐκαστὸν δίζυγόν ἵπποι
 ἔσασιν, καὶ λαικὸν ἐρεπόμενοι, καὶ δούρα·
 ἦ μὲν μοι μαλὰ πολλὰ ζέων ἀχμητὰ λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐν ποιητοῖσιν·
 ἵπποισι μ' ἐκέλευε, καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 ἀρχαῖαν προέειπε κατὰ κρατέρους ὕσμιναν·
 ἀνὰ γὰρ ἐπιθόμην· ἦ τ' αὖν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δαυόατο φορβῆς·
 ἀνδρῶν ἔλομένων ἐωθότ' ἐδμεναι ἄδδιν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὡς λίπον· αὐτὰρ περὶ δὲ ἴλιον εἰλήλυθα,
τόξοισιν πῖσυνος· τῶ δὲ μὲν ἄρ' ἐμὲλλον ὀνήσειν·
ἦ δ' ἔτι δ' οἰοῖσιν ἀριστεύειν ἐφῆκε·

τυδείδῃ τε, καὶ Ἀργείῃ· ἐν δ' ἄμφοτέροισιν
ἄβρεκτος αἶμα βαλὼν· ἦ γέρεα δὲ μάλλον·

τῷ, ῥα καὶ ἡ αἰσὴ ἀπὸ πασάλα ἀγκύλα τόξα

ἦ ματιτῷ ἐλόμην, ὅτε ἴλιον εἰς ἑρατὴν ἦν

ἦ γέο μιν φέρεαι, φέρων χάριν ἑκτορι δῖῳ·

ῥ' οὐ κε νοστήσω, καὶ ἐσὸφομαι ὀφθαλμοῖσιν

πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψιφρεφὲς μέγα δῶμα,

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἀπ' ἐμῷ κάρη τά μοι ἀμύροιο φῶς,

ῥ' μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θήην,

ῥ' σὶ διακράεας· ἀνεμώλια γὰρ μοι ὀπιθεῖ·

Τὸν δ' αὖτ' ἀνείας φῶν ἄγος ἀντίον ἦν ἰδὲ·

μήδ' ὅπως ἄρορε· πάρος δ' ὕπνῃ καίτοι ἄλλως,

πρὶν γὰρ ἐπὶ νώτῳ δ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσθιν

ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἐν τῷ περὶ θῆναι·

αἶψ' αἶψ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσο, ὄφρα ἴδῃαι

οἷσι φῶσι· ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίῳ,

κραπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν, ἦ δὲ φέβεσθαι·

τῷ, καὶ νῶϊ πόλιν δὲ σάωσειτον, ῥ' πρὶν αὖτε

Ζεὺς ἐπὶ τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ·

αἶψ' ἀγε νῶϊ μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα

δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·

ἦ ἐσὺ τόνδε δέδεξο· μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

αἶψα, σὺ μὲν αὖτος ἐχ' ἡνία, καὶ τεῶϊ πῶ·

μάλλον ὕψ' ἡνιόχῳ θωβότι καὶ μύλον ἄρμα

οἶσετον, ῥ' πρὶν αὖτε φεβώμεθα τυδείος υἱόν·

μὴ τῷ μὲν δῖσαντε, ματήσετον, ὅδ' ἐθέλητον

ἐκ φερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγον ποθέοντε.
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμῃ τυδείῃ υἱὸς,
 αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάτῃ μώνυχας ἵππους·
 διὰ συγὰρ ὅς ἐλαυνέ τέ ἄρ' ἄρματα, καὶ τεὸν ἵππον.
 τὸν δὲ δ' ἐγὼν ἐπιόντα διδέξομαι ὀξείῃ δαρί·
 ὧς ἄρα φωνήσαντες, ὅς ἄρ' ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ τυδείῃ, ἔχον ὠκέας ἵππους,
 τὸς δ' ἐῖδε αἰνέεος καὶ πανῆος ἀγλαὸς υἱός.
 αἶψα δὲ τυδείῃν ἐπεσπέροντα προσήνυδα.
 τυδείῃ Διόμηδες ἐμῷ χεῖραρισμένε θυμῷ
 ἄνδρ' ὁρώ κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας, ὁ μὲν τόξων αὖ ῥ' ὀδῶς
 πάνδαρος υἱὸς δ' αὖτε λυκάονος αὖχεται εἶναι.
 αἰνέας δ' υἱὸς μεγαλήτορος ἀρχίσαι
 αὖχεται ἐκ γεγάμεν. μήτηρ δ' οἶ' ἐς ἄφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὲ χαλῶ μεθ' ἵππων. μή δέ μοι ὕτω
 θάψῃ διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μήτι φόβον δ' ἀγόρευε, ἐπεὶ ὅσε πρῆσμέν οἶω.
 ὅ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 ὅ δ' ἐκ καταπύων, ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν.
 θογγῶ δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ καὶ ὕτως,
 ἀντίον ῥ' ἐμ' αὐτῶν. φρεῖν μ' ἔκ' ἐκ παλλὰς ἀθήνῃ.
 τῆτω δ' ὅς πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι,
 ἀμφω ἄφ' ἡμῶν, ῥ' ἄν' ἑτέρος γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω. σὺ δ' οὐ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 αἶκεν μοι πολύβυλος ἀθήνῃ κῦδος ὀρέξῃ
 ἀμφοτέρω κτείνειν, σὺ δ' ἐπὶ τὸς δὲ μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτὰ ἐρυκκέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τένας.
 κινῆας δ' ἐπαΐξαι, μεμνημένος ἵππων,

ΟΜΗΡΟΥ

ἔκ δ' ἐλάσαι βῶων μετ' εὐνήμιδ' αἰχάϊα·
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς πρῶτον ἐρῦοπα Ζεὺς
 δῶχ' ἕως ποινὴν γανυμήδεος, ἔνεκ' ἀρίστοι
 ἵππων ὅσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶτ', ἠελιόν τε,
 τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀχίους
 λάβρη λαομέδοντος ὑποχῶν θήλεος ἵππου·
 τῶν, οἳ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὖτ' ἐχων, ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ·
 τῷ δ' ἑὸν ἀνείκα δῶκεν μήτῳρε φόβοιο·
 εἰ τὸ τῷ κελεύοιμεν, ἀροίμεθα κλέος ἐσθλόν·
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 τῷ δ' ἐπὶ τὰ χ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους·
 ὃν, πρότερος προσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Καρτερόθυμ' ἐταίφρον' ἀγαυὸν τυλὸς υἱέ·
 ἢ μάλα σ' ὅ βέλος ὠκὺ δαμάνατο, πικρὸς δ' ἴσος·
 νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶνε τύχοιμι.
 ἦ ῥα κ' ἐγὼ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἐγχείης·
 κ' ἐβέλε τυδ' ἰδοὺ κ' ἐπὶ στήθεσσι· δὲ διαπρὸ
 αἰχμὴ χαλκῇ πλάμην, θάρηκεν πελάσθην·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 βέβληται κενεῶνα διαμπρές· ὃ δ' ὅτ' ἴω
 δηρὸν ἐτ' ἀνχίσεσθαι· ἐμοὶ δ' ἐμὲν ὄχλος ἐδωκε·
 Τόν δ' ὅτ' ἐταρβύσας, προσέφη κρατρὸς Διομήδεος·
 ἦ μ' βροτῶν, ὃ δ' ἐτύχε· ἀτὰρ ὅτ' ἔμην σφῶϊν ὀϊῶ
 πρὶν γ' ἀποπαύσασθαι, πρὶν γ' ἢ ἔτ' ὄν με πισόντα
 αἵματος ἄσαι ἄρ' ἵα ταλαύρινον πολεμιστήν·
 ὣς φάμενος, προέηκε βέλος δ' ἴθιεν ἀθήνη
 ῥῖνα παρ' ὀφθαλμῶν· λυκάος δ' ἐπὶ ῥήσιν ὀδόντας·
 τὸ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τέμει χαλκὸς ἀτρεψής·
 αἰχμὴ δ' ἐξέχυθη παρὰ γείατον ἀνθριπῶνα·

ἦρι πεδ' ἔξ ὃ χέων, ἀράβησε δὲ τὸν χεῖρ' αὐτῷ
 αἰόλο· παμφανόωντα, παρέβησαν δὲ οἱ ἴπποι
 ἰκύντο δ' αὖτ' αὖθι λύθη φυγῇ τε, μένος τε.
 αἰνείας δ' ἀπόρρισε σὺν ἀσπίδι, δαυρί τε μακρῷ,
 δέισας μήπως οἱ ἐρυσάατο νεκρὸν ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθώς.
 πρόθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσιν,
 ἦν, κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τὸ γ' ἀντίον ἔλθοι.
 σμερδαλέα ἰάχων, ὃ δὲ, χρ' μάστιγον λάβε χειρὲ
 τυδῆδης μέγα ἔργον, ὃ δ' ὄνο γ' ἄνδρε φέροιεν.
 οἱοὶ νῶν βροτοῖ' ὅς δὲ, μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 τῷ βάλεν ἀνέκιο κατ' ἰχίον, ἐνθά τε μηρὸς
 ἰχίῳ ἐνσφύρεται, κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσι.
 θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην· πρὸς δ' ἀμφω ῥῆξε τένοντε.
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν ῥιχὺς λίθος· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 ἔση γνῦξ ἐριτῶν· καὶ ἐρῆσατο χειρὶ παχείῃ
 γαῖης· ἀμφὶ δὲ ὅσπερ κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 καὶ νύκεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ' ἀνδρῶν αἰνείας,
 ὃ μὴ ἄρ' ὅξ' ὅ νοήσε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 μήτηρ, ἢ μιν ὑπ' αἰχίσσῃ τέκε βεκολέοντι.
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχάσατο, πῆχε λαοκῶ.
 πρόθε δὲ οἱ πέπλοιο φαεινῶ πύγ' ἐκάλυψεν,
 ἔρκος ἔμην βελέων, μή τις δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐπὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.
 ἦ μὲν, ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφθεν πολέμοιο.
 εἰ δ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο σιωθεσίων,
 τῶν, ὧς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 αἰὲν ὅγε, τοὺς μὲν ἔνδ' ἐρύκεσκε μώνυχας ἵππους
 πόσφιν ἀπὸ φλόισβας, ἐξ ἀντυγὸς ἠνίατ' ἔγχετο.
 αἰνείας δ' ἐπαΐετο, καλλιῆρι χροῖ' ἵππους

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἐξέλασε βῶων μετ' ὀκνήμιδ' ἀχαιῶν.
 δῶκε δὲ Διὶ πύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 τῆν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδ' ἦ.
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 ὦν ἱππῶν ἐπιβάς, ἐλαβ' ἠνία σιγαλόεντα.
 αἶψα δὲ τυδ' ἔδην μέθεπε κρατερῶν νηυσὶν
 ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεὲς χαλκῷ.
 γινώσκων, ὅτ' ἀνάγκη ἔην θεός. ὃ δὲ θεῶν,
 τῶν αἰτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν.
 ὅτ' ἀρ' ἀθηναίη, ὅτε πολίπορθος ἐμῶ.
 αἴῳ ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν κῆθ' ὀμίλον ὀπάων,
 ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμῃς τυδ' ἐοῖος,
 αἶψα κ' ἔτασε χεῖρ' ἀμετάλμενος ὀξείῃ χαλκῷ.
 ἀβλήχρην ἔθαρ δὲ δόρυ χρὸς ἀντιτόρῃσεν
 ἀμβροσίῳ διὰ πέπλῳ, ὃν οἱ χάριτ' ἐκέμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο
 ἐχῶρ, οἷός περτε ῥέει μακάρων θεοῖσι.
 ὃ γὰρ σῆτον ἔδυσ', ἐπίνυσ' αἶθοπα οἶνον.
 τ' ἔνεκ' ἀνείμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι κτελέονται.
 ἦ δὲ, μέγ' ἰάχυσσ' ἀπ' ἐο κάββαλεν ἵον.
 καὶ τὸν, μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο φοῖβος ἀπὸ πύλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μήτις δ' ἀναῶν ταχυπόλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλινται.
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἦκε Διὸς θύγατερ πόλεμ' ἀνὰ δ' ἡρώτων.
 ἦ δ' ἄλ' ἵπ' ὅπ' ἰγναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπαύεις;
 εἰδὲ σύ γ' ὅτε πόλεμον πωλήσεις, ἦ τέ σ' οἶω
 ῥιγῆσθαι πόλεμόν γε, καὶ εἶχ' ἐτέρωθι πύθηναι.
 ὣς ἔφαθ'. ἦ δ' ἀλύκας ἀπεβήσατο. τήρετο δ' αἰνῶς.
 αἶψα, μὲν ἀρ' ἱρὶς ἔλυσσ' ἀπὸ δ' ἡνέμενος, ἐξ' αὖτ' ὀμίλῳ,

ἄλθο μένην δ' ὀδύνησι μελάνετο δὲ χροὰ κελόν
 οὐρεν' ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερά θ' ἄρον ἄρηα,
 ἤμενον ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, κῆρτα χεῖ ἵππῳ.
 ἦ δὲ γυνὴ ἐρίπυσσά κ' εἰς γήτοιο φίλοιο,
 πολλὰ λισομένη, χρυσάμπυκτος ἦ τέεν ἵππῳ.
 φίλε κ' εἰς γητ' ἐκκόμισαι τέμε· δὸς δὲ μοι ἵππῳ,
 ὃ φ' ὀδ' ὄλυμπον ἰκώμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστ'
 λήνῃ ἄλθομαι ἑλκος, ὃ με βροτὸς ἔτασεν ἀνὴρ
 τυδίδης ὃς νῶ γε κῆρ' ἀν' Διὶ παρὶ μάχοιτο.
 ὥς φάτο· τῇ δ' ἄρης δῶκε χρυσάμπυκτος ἵππῳ.
 ἦ δ' οὐδ' ἰφρον' ἐβαινεν ἄκη χε μένη φίλον ἦτορ.
 παρ δὲ οἱ ἱρίς ἐβaine κῆρ' ἠνία λάξετο χερσὶ.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν τῶ δ' ἔκ' ἀκοντε πέτεσθιν.
 αἶψα δ' ἐπ' ἄθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος αἰπὺν ὄλυμπον,
 ἐνθ' ἵππῳ ἐβησέ ποδὴν ἑμὸς ὠκέα ἱρίς.
 λύσασ' ἐξ ὀχέων παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν ἔδωρ.
 ἦ δ' ἐν γούνοισι πίπτε Διώνης δ' ἄφροδίτη
 μηρὸς ἐῆς· ἦ δ' ἀγκυρὸς ἐλάξετο θυγατέρα ἦν.
 χερὶ τέμιν κ' ἑτέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 τίς νύ σε τοιάδ' ἐρεξε φίλον τέκος ἑρηνιάων
 μαφιδίως, ὥς ᾗ τι κ' ἐκὼν ῥέεσσαν ἐνωπῇ;
 Τὴν δ' ἦ μὲν βετ' ἔπειτα φιλομειδὴς ἄφροδίτη.
 ἔτα με τυδίδος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 ὅσων ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 αἰνέαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ὄν.
 ἔτ' ἔτι τρώων, κ' αἰχαιῶν φύλοπις αἰνή.
 ἐν ᾗ ἦδ' ἰδὼν δαναοί γε, κ' ἀθανάτοισι μάχονταί.
 Τὴν δ' ἦ μὲν βετ' ἔπειτα Διώνη δ' ἰαθεάων.
 τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, κ' ἀνάχεο κηδόμενι περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν ὀλύμπια δώματ' ἐχοντες

ΟΜΗΡΟΥ

ἐξ ἀνδρῶν, χαλεπὰ λυγρὸν ἐπ' ἀμήλοισι τίθεντο·
 τλήν μιν ἄρης, ὅτε μιν ὦτος, κρατερός τ' ἐφιάλτης,
 παῖδός αὐλῆος δῆσαν κρατὶς ἐνὶ δεσμῷ.
 χαλκῆς δ' ἐν κρᾶμῳ δέδετο ῥισκαῖδε καὶ μῆνισ-
 καὶ νύκην ἐνδ' ἀπόλοιτο ἄρης ἄτος πολέμοιο·
 ἢ μὴ μὴ ῥῆ πρὶ κελλὸς ἢ βίβοια,
 ἔρμέα ἐξήγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν ἄρνα
 ἢ δὴ τερόμενον· χαλεπὸς δ' ἐδέσμος ἐδάμνα·
 τλήν δ' ἴρη· ὅτε μιν κρατερός παῖς ἀμφιρύωνος
 δεξιτῖδον κατὰ μαζόν οἵσῃ πριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε κέν μεν ἀνήκεσον λάβεν ἄλγος·
 τλήν δ' αἰδώς ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺς οἵσῃ,
 οὐτέ μιν ὦπρος ἀνὴρ ἦος Διὸς αἰγίοχοιο
 ἐν πύλῃ ἐνεκύνεασι βαλὼν ὀδύνησιν ἐδωκεν·
 αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν ὄλυμπον,
 καὶ ῥ' ἄχεων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἵσῃς
 ὦμῳ ἐνὶ σπασίῳ ἠλήλατο· καὶ δὲ δευμὸν·
 τῷ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πένων,
 ἠκέσας· ὃ μὲν γάρ τι κατὰ θνήσκον ἔτετεκτο
 χέτλιος, ὃ βριμοβόρος, ὃς ἔκ' ὅθεν αἴσυλα ῥέξων,
 ὃς τόξοισιν ἐκιδέθευς, οἱ ὄλυμπον ἐχόισιν·
 σοῖδ' ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνῆκε θεῶν λαοκῶπις ἀθήνη·
 νήπιος· ὃ δὲ πρὸ οἴδε κατὰ φρένα τυδείος ἦος·
 21 ὅππῃ μάλ' ὅθινατος, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο·
 22 ὃ δέ τι μιν παῖδός ποτὶ γένεσσι παπάρουσι
 23 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δῆϊότητος·
 τῷ, καὶ τυδείδης, ἢ καὶ μάλα καρτῆρός ὅστις,
 φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σῆο μάχηται,
 μὴ δὴν ἀγίαλεια πρὶ φρῶν ἀδριεῖται
 ἐξ ὕπνου γόωσα φίλῃς οἰκῆσ' ἐγείρει,

κυρίδιον ποθέουσά ποσιν, πόν' ἄριστον ἄχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 ἦ ῥά κ' αὖ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμόρηνυ'
 ἄλθετο χῆρ' ὀδύνας δὲ κατηπύοντο βαρῆαι·
 αἶψ' αὖτ' ἐσορόωσαι ἀθηναίη τε, καὶ ἦρι,
 κέρτομίσις ἐπέεσσιν Δία κρονίδην ἐρέθίζον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται ὁ Πικρὸν εἶπω;
 ἦ μάλα δῆτινα κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνείισα,
 φῶσιν ἄμ' ἐσπείσθαι, τῆς, νῦν ἔκπαλ' ἐφίλησε·
 τῶν τινα καὶ ῥέευσσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπων,
 πρὸς χυσὴ πρόνῃ καταμύξατο χῆρα Ἀραϊήν·
 ὣς φάτο· μέδισεν ἧ πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
 καὶ ῥα καλεσάμενος, προσέφη χυσὴν Ἀφροδίτην·
 ὅ τι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
 αἴ με σύ γ' ἰμβρόντα μετέρχεο ἔργα τέ μοιο·
 ταῦτα δ' ἄρηι θοῶ, καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσῃ.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἀνείη δ' ἐπόρυσσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπῆρχε χεῖρας ἀπόλλων·
 αἴ μ' ὅ γ' ἄρ' ἔδιδε θεὸν μέγαν ἄζετο· ἴετο δ' αἶψ'
 αἰνέειν κτῆναι, καὶ ἅπ' κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·
 ῥίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 ῥίς δὲ οἱ ἐσφείλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' ἀπόλλων·
 αἴ μ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἐκάρχης ἀπόλλων·
 Φράξεο τυδείδῃ, καὶ χάζεο· μὴ δὲ σεοῖσιν
 ἦ σ' ἐθελε φρονέειν, ἐπεὶ ἔποτε πῦλον ὁμοῖον
 ἄθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων·
 ὣς φάτο· τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσω,

ΟΜΗΡΟΥ

μῆνιν ἀλανάλκῃος ἐκπύβον ἀπόλλωνος·
 αἰνδραν δ' ἀπατρθεν ὁμίλῃ θῆκεν ἀπόλλων
 πρῶτα μὲν ἐν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς ῥ' ἐτέτυκτο·
 ἦτοι κ' ἐν λιτώτε, καὶ ἄρτε μιστοχέαιρα,
 ἐν μεγάλῃ ἀδύτῳ ἀκρόντο τε, κύνειον τε.
 αὐτὰρ δ' εἰδὼλον τῷ ξ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' αἰνέει κελον, καὶ τὰ χεῖρσι τοῖον·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδὼλον ῥῶσθε, καὶ δῖοι ἀχαιοὶ
 δῖοι καὶ ἀχαιῶν ἀμφὶ σῆθεν βοῆας,
 ἀπιδάσ' οὐκύνκλῃς, λαοσὶν ἴα τε πέρροντα.
 δὴ τότε θῆρον ἄρ' ἡ προσήνδα φοῖβος ἀπόλλων·
 ἄρ' ἄρ' ἄρ' βροτολοιγέ, μισφόνε, τῇ χεῖρσι πῆτα,
 ἔκ' αὖ δὴ τὸν δ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
 τυδῆδην, ὃς νῦν γε καὶ αὖ Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 κύνειδα μὲν πρῶτον χεῖδον ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ κερπῶ.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέαντο δαίμονι ἴσος·
 ὧς ῥ' ἔπων, αὐτὸς ἐφείζετο περὶ γὰρ ἄκρη·
 ῥῶων δὲ σῆχ' ἄλ' ἄρ' ἡσώρ' ἡ μετελθὼν,
 ῥ' ὁ μὲν ἀνὰ μαντιθοῶ ἡ γῆτορι θρηνηῶν·
 ἴασι δὲ πριάμοιο διοφρέεσι κέλευεν·
 ὦ ἦεις πριάμοιο διοφρέος βασιλῆος,
 ἔκ' τί' ἐτι κτήνεσθαι ἐάσετε λαὸν ἀχαιοῖς
 ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης οὐ ποιητῆσι μάχωνται·
 κῆται ἀνὴρ· ὃν τῖ' ἴσον ἐτίοιμι ἐκτορι δῖῳ,
 αἰνέας, ἔδον μεγαλήτορος ἀργίσαο·
 αἰνέας τ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσοιμι ἐσθλὸν ἐταῖρον·
 ὧς ῥ' ἔπων, ὅρ' ἡ μενέος, καὶ θυμὸν ἐκάσεν·
 ἐνθ' αὖ σαρπηδὼν μάλα νήκεαεν ἐκτορα δῖον·
 ἐκτορ· πῇ δῆτοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἐχέσκεν;
 φῆς πρὸς ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμην ἡ δ' ἐπὶ κέρων

οἷος σάω γαμβροῖσι, κῆσι γνήτοισί τε σόισι.
 τῶν νῦν, ὅτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', ὃ δὲ νοῦσαι.
 αἰὰ καταπύωσιν καὶ ὅς αὖ μὴ λείοντα.
 ἢ μῆς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπὶ κῆροι ἐνθάδε.
 κῆρ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ κῆρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦκω.
 τηλὴ γὰρ λυκίη ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι.
 ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλιν ἐλίπον, κῆρ νήπιον ἔδον.
 κῆρ δὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδούης.
 αἰὰ κῆρ ὡς, λυκίης ὀφρύνω, κῆρ μέμον' αὖτος
 ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ ὅτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἢ φέροιεν ἄχαιοι ἢ κεν ἄροιεν.
 τύνη δ' ἐστὶ κῆρ· ἀτὰρ ὃ δ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσι κενέμεν, κῆρ ἀμαυέμεναι ὠρεσι.
 μή πως ὡς ἀφῖσι λίνυα λόντε πανάγρη
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ, κῆρ κῆρ μα γέννησθαι.
 οἶδ' ἔτι, τά χ' ἐκ πέρσας οὐ νοομένην πόλιν ὑμῖν.
 σοὶ δὲ κῆρ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε, κῆρ ἦμαρ,
 ἀρχὸς λισσομένην τηλεκλιτῶν γ' ἐπὶ κῆρων
 νωλεμέως ἐχέμεν· κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐπιπῆν.
 ὧς φάτο σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας ἑκτορι μῦθος.
 αὐτὶς δ' ἔξ' ὀχέων σάω τάνχεσιν· ἄλτο χαμάζε·
 πᾶλλον δ' ὀξεία δ' ὄρα, κῆρ τὰ σπᾶν ὤχετο πάντη,
 ὀφρύνων μαχέσασθαι· ἐγείρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν, κῆρ ἐναντίοι ἔσαν ἄχαιων.
 ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὃ δ' ἐφόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱέρας κῆρ ἔλωας,
 ἀνδρῶν λιγμώντων, ὅτε τέ ξανθὴ δὴ μήτηρ
 κρίνε ἐπὶ γρομέων ἀνέμων κερπὸν τε, κῆρ ἄχνας,
 αἰδ' ὑπολακύνονται ἄχυρμιαι, ὡς τοῖτ' ἄχαιοι
 λυκοῖ ὑπερθε γένοντο κονισάλα, ὃν ῥα δὲ αὐτῶν

ΟΜΗΡΟΥ

ἔρανον δὲ πολύχαιμον ἐπέπληγον πόδες ἵππων·
 ἅψ' ἐπιμύστομένων, ὑπο δ' ἔτρεπον ἠνιοχῆες.
 οἳ δὲ, μένος χερῶν ἰθὺς φέρον ἄμφι δὲ νύκτα
 θῆρος ἄρης ἐκάλυψε μάχη φώεσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος. τῷ δ' ἐκράαιεν ἐφετ μᾶς
 φόβος ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅς μιν ἀνώγει
 φῶσιν θυμὸν ἀγίρειν, ἐπὶ ἴδε παλλὰ δ' ἀθήνην
 οἰχομένην. ἢ γάρ ῥα πέλεν δαναοῖσιν ἀρηγών.
 αὐτός δ' αἰνέειν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦ κε κῆρ' ἐν σῆθεσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 αἰνέας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοί δ' ἐχάρησαν
 ὡς ῥ' ὄν ζῶν τε, κῆρτε μέγα προσίοντα,
 κῆρ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα μετάλησάν γε μὲν ἔτοι.
 ἔτ' ἰδὲ ἄλκιμος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔχειν,
 ἄρης τε βροτολοιοῦς, ἐρὶς τ' ἄμοτον μεμαῖα.
 τὸς δ' Αἴαντε δύω, κῆρ δ' Ὀδυσσεύς, κῆρ Διομήδης,
 ὥρῳαν δαναῶς πολεμιζέμεν. οἳ δὲ κῆρ αὐτοῖ
 ἔτε βίαις φῶν ὑπεδέδισαν· ἔτε ἰωνᾶς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλησιν ἐοικότες, ἄς τε κρονίων
 νινεμίνης ἐσησεν ἐπ' ἀμροπόλοισιν ὀρέων.
 ἀβέμας δ' ὄφρ' οὐδ' ἴσσι μένος βορέας, κῆρ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκίοντα
 πνοῇσι λιγυρῇσι δικοκιδίῳσιν αἰντίς,
 ὡς δαναοὶ προῦς μένοντες ἐμπίδον, ἔδ' ἐφ' ἐβοητο.
 ἀπόρρητος δ' ἀνὸς ὄμιλον ἐφόντα, πολλὰ κελῶων.
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, κῆρ ἄλκιμος ἠτορὶ λίσσῃ,
 εὐμήτης τ' αἰδῆσθε κατὰ κρατερὰς ὕσμῃνας.
 αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλείους σοοί, ἢ ἐπέφανται.
 φανόντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, ἔτι τις ἀλκή.
 ἦ κῆρ ἀκότισι δουρὶ βοῶν· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
 αἰντίω

αἰνείω ἔταρον μεγαθύμῃς Διὶ κ' ὦντα
 πρῶσι δὴν, ὃν ῥῶες ὁ μῶς πριάμοιο τέκεαι
 τίον· ἐπὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 τὸν ῥα κατ' ἀπείδουρι βάλε κρείων ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' ἔκ' ἔχρος ἔρυκ'· διὰ πρὸ δὲ ῥεσσ' αὖ καὶ τῆς·
 νειάρι δ' ἔνθα στίβον· διὰ ζώπυρος ἔλαυνεν·
 δῖος ἦσεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τούχῃ ἐπ' αὐτῷ·
 ἐνθ' αὖτ' αἰνείας δακνῶν ἔλεν ἀνδρῶν ἀρίστους,
 ἔξε διοκλῆος κρήθωνέ τε, ὄρσι λοχόν τε·
 τῶν ῥα πατήρ μιν, ἔναεν εὐκτιμένην ἐν φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιότοιο γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 ἀλφειῶ· ὃς τ' αὖρ ῥέει πυλίων διὰ γαίης·
 ὃς τέκετ' ὄρσι λοχὸν πολέεσσι ἀνδρῶν ἀνακταῖ·
 ὄρσι λοχὸς δ' αὖρ ἔτικτε διοκλῆα μεγαθύμον·
 ἐκ δὲ διοκλῆος, διδυμάονε παῖδε γενέσθην
 κρήθων, ὄρσι λοχὸς τε μάχης, οὗ δ' ὁδὸς πάντες·
 τὼ δ' αὖτ' ἠβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἱλίων εἰς ὠπλων ἅμ' ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν ἀβήσθης ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ
 ἄρνευμένω τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 ὅκω τῷ γε λέοντε δὴν ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐβράφε πινυτὸν μηρὶ βαθείης τέρφεσιν ὕλης,
 τὼ δ' αὖτ' ἀρπάσσοντο βόας, καὶ ἵφις μῆλα
 σταθμὸς ἀνθρώπων κβαῖζεν, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὁ ξείν' χαλκῷ,
 τοῖω τὼ χήρεσσιν ὑπ' αἰνείας δαμέντε,
 κατ' ἐπέσθην ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν·
 τὼ δὲ πεσόντ', ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐσχέην τῷ δ' ὠρῶεν μένος ἄρης,

ΟΜΗΡΟΥ

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' αἰνέας δαμῇ.
 τόν δ' ἴδεν ἀντίλοχος μεγαθύμῃ νέεσσος υἱός.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων πέρι τὸρ δ' ἴε ποιεμένη λαῶν,
 μή τι πάθῃ, μέγα δὲ σφειδὸς ἀποσφύλλε πόνοισι.
 τὼ μὲν δὴ, χηῖράς τε, καὶ ἔχοντες ὀξυόεντα,
 ἀντίον ἀμύλων ἔχεν μεμαῶτε μάχεσθαι.
 ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄχι παρίσταρ ποιεμένη λαῶν.
 αἰνέας δ' οὐ μῆνε θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὥς ῥ' ἴδεν δύω φῶτε παρ' ἀμύλοισι μένοντε.
 οἳ δ' ἐπὶ οἷον νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν,
 τὼ μὲν ἄρα δαλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων.
 αὐτὼ δὲ σφρεθέντε, μετὰ πρῶτοισι μάχεσθην.
 ἔνθα πυλαίμενεα ἔλεπιν ἀτάλαντον ἄρηι,
 δόχον παφλαγόνων μεγαθύμων ἀπιδάων.
 ὃν μὲν ἄρ' ἀτρείδης δαρικλυτὸς μενέλαος,
 ἱσαότ' ἔχεν νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας.
 ἀντίλοχος δὲ μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
 ἰσθλὸν ἀτυμνιάδην· ὃ δ' οὐ πέσφερε μώνυχας ἵππους.
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λύνε' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσιν.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀσμάινων, ἀεργέος ἔκτεσε δίφρου
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 δηθὰ μάλ' ἔστηκε τύχε γάρψα μάθοιο βαθείης,
 ὃφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι.
 τὸς δ' ἴμας ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας ἀχαιῶν.
 τὸς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήθος, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 κεκληγώς· ἅμα δὲ βῶων ἔποντο φάλαγγες.
 κρατεραί' ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης, καὶ πότνι' ἐκνώ,
 ἦ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος,

ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἔνώμα·
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόφ' ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθιν·

Τ ὄνδ' ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἑπ' ἀλάμνος ἰὼν πολέος πεδίσι·
 σῆν' ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ, ἅλα δὲ προρέοντι,
 ἄρρ' ὡ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνὰ τ' ἔδρα μ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε τυδίδης ἀνεχάβετο, ἥ πέτε λαῷ·

Ω φίλοι οἶον δὴ δαυμάζομεν ἔκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἐλθῆναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
 τῷ δ' αἰεὶ πῆρα ἔσγε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κῆνος ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ εἰσικώς·
 ἀλλὰ πρὸς βῶας τεβάρη μένοι αἰὲν ὀπίσσω
 ἥκετε μὴ δὲ θεοῖς μενεαινέμεν Ἴφιμάχεσθαι·

Ω γὰρ ἔφη βῶες δὲ μάλα χελὸν ἤλυθον αὐτῶν·
 ἐνθ' ἐκτορ δύο φῶτε κατέκταν', οἷ δ' ὅτε χάρμης,
 ἦν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, μενέεινεν, ἀχίαλόν τε·
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας τελαμώνιος αἶας·
 σῆ δὲ μάλ' ἐπ' ὕς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δαρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν ἄμφιον σελάγῃ ὕδν' ὃς ῥ' ἐνὶ πασσῶ
 νῆε πολυκτῆμων, πολυκτῆρος ἀγὰ ἐμοῖρα
 ἦν ἐπικυρήσοντα μετὰ πρίαμόν τε καὶ ὕας·
 τὸν ῥὰ κατὰ ξωστῆρα βάλε τελαμώνιος αἶας·
 νεικίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάρῃ δολιχόσκιον ἔγχος·
 δούπησεν δὲ πεσὼν ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος αἶας
 τούχεα συλήσων βῶες δ' ἐπιδόρατ' ἔχουαν,
 ὅξ' ἔα παμφανόωντα σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά·
 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς ἐκ νεκρῷ χάλκεον ἔγχος
 ἔσπασα τ' ὅδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δαμήσατο τούχεα καλὰ,
 ὧ μοῖν ἀφελέσθαι, ἐπὶ γὰρ γὰρ βελέεαι
 δεῖσε, δ' ὄγ' ἀμφὶ βασιν κρατερὴν πρῶων ἀγερῶχων,

ΟΜΗΡΟΥ

οἱ πολλοὶ τε, καὶ ἑσθλοὶ ἐφέτασαν ἔχε' ἔχοντες,
οἱ ἐμέγαν πρὸ ὄντα, καὶ ἰφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
ὥσαν ἀπὸ σφῶν· οὐδὲ, χαλαράμενος πελεμίσχῃ·
ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατῆρ' ὑσμίνην.

τληπόλεμον δ' ἤρα κλέδιν, ἧῦν τε μέγαν τε,
ᾧ ρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ σαρπηδόνι μάϊρα κραταί-
οι δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἕός θ' ὤωνός τε διδὸς νεφεληγερέταο,
ὃν καὶ τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον εἶπε·

Σ αρπῆδον λυκίων βυλινόρε, τίς τοι ἀνάκη
πλώτην ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδελήμονι φωτί
ψυδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς νόον ἀνιόχοιο
ῖναι· ἐπὶ πολλὰν κείνων ἐπιδάσαι ἀνδρῶν,
οἱ Διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
ὧ οἷόν τινά φασι βίην ἥρα κληῖν,
ῖναι ἐμὸν πατέρα θρασυ μέμνονα θυμολέοντα·
ὅς ποτε Διὶ ἐλθὼν, ἐνεχ' ἵππων λαομέδοντος,
ἐξ οἷος σκῶν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
ἰλίε' ἐξαλάπαξε πόλιν· χήρωσε δ' ἀρχαῖς·
σοὶ δὲ κηρὸς καὶ θυμὸς, ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοί·
ἔθ' ἐπὶ τέ σε τρώεσιν οἷομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
ἐλθόντ' ἐκ λυκίης, ἔθ' εἰ μάλα κερτερός εἶμι,
ὧ ὅτ' ἐμῶδ' μηθέντα, πύλασ' αἰΐδαο περήσῃ·

Τὸν δ' αὖ σαρκησὺν λυκίων ἀγὼς ἀντίον ἦν δα,
τλητόλε μ' ἦτοι κῆνος ἀπάλεσεν ἴλιον ἱρήν,
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ λαομέδοντος·
ὅς ῥά μιν οὐκ ἔρξαντα, χακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
ἔδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν ἕνεκεν τιλόθεν ἦλθε·
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἕξ ἐμέθεν τούτῃσθαι· ἐμῷ δ' οὐτὸ δαριῶ δαμέντα,

αἶψα δ' ἐμοὶ δώσῃ, ψυχὴν δ' ἄϊδι κλυτοπόλῳ.
 ὣς φάτω σαρπηδῶν· ὃ δ' ἄνέχετο μέλινον ἔγχος
 τληπόλεμος καὶ ἦν ἰδὼν ὁ μαρτῇ δόρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊξαν, ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσην
 σαρπηδῶν, αἶχμῃ δὲ διαμπρὲς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἦν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρὸν ἀριστερὸν ἔγχῃ μακρῷ
 βεβλήκει· αἶχμῃ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα
 ὀσέω ἐγχριφθεῖσα· πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμεινε.
 οἱ μὲν ἀντίθεον σαρπηδῶνα· δῖοι ἑταῖροι,
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάραι δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν, ὅστις ἐπεφράσσατ', ὃ δ' ἐνόησε
 μῆρ' ἐξερύσαι δόρυ μέλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ
 σπυλόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφίποντο βε.
 τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες ἄχαιοί
 ἐξέφρον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μάμνησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρῳ Διὸς ἔδον ἐρυγδύποιο δῖώκοι,
 ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων λυκίων ἅπ' θυμὸν ἔλοιτο.
 ὃ δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορι μῦρσιμον ἦεν,
 ἴφθιμον Διὸς ἔδον ἀποκτάμεν ὅξ' ἔχ' χαλκῷ.
 τῷ ῥα κατὰ πληθύν λυκίων ῥάπε θυμὸν ἀθήνη·
 ἐνθ' ὅγε νόον ἔλεν ἀλάστορα τε, χρομίον τε,
 ἄλκων ὀρόνθ' ἄλιόν τε, νοήμονα τε, πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλεονασ λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὃ μὴ ἄρ' ὅξ' ἔννοησε μέγας κορυθαίολος ἑκτωρ·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 δῖμα φέρων δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσίοντα
 σαρπηδῶν Διὸς ἔδος, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπε·

ΙΑΙΛΑΔΟΣ.

πριαμίδῃ, μὴ δ' ἡ με' ἔλωρ δαναοῖσιν ἔαση
 κῆρα δ' αἶψ' ἐπάμυνον, ἔπειτ' ἀνὰ λίποι αἰὼν
 ἐν πόλει ἡμετέρῃ. ἐπεὶ γὰρ ἄρ' ἐμὲλλον ἔγωγε
 νοσήσας οἶκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν, καὶ νήπιον υἱόν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ὕτι προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ,
 αἶψ' ἀπαρήξεν λελημένοι, ὄφρα τῆχιστα
 ὤσαιτ' ἀρχῆς. πολέων δ' ἀπὸ θυμῷ ἔλοιτο
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 ᾔσαν ὑπ' αἰγίοχοιο διὸς πρὶ κηλλεῖ φηγῶ.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μυρῶ δόρυ μέλινον ὥσε' οὐραζε
 ἵφθιμος πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 αὐτὶς δ' ἀμπνύνθῃ περὶ δὲ πνοιῇ βορέαο
 ξώρσθ' ἐπιπνύσας κακῶς κεκρυφτότα θυμόν.
 ἀρχῆοι δ' ὑπ' ἄρῃ, καὶ ἐκτορι χαλκοκορυσῇ
 οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, αἶψ' αἶν' ὀπίσσω
 χάσσονθ' ὥς ἐπύθοντο μετὰ πρῶεσιν ἄρῃα.
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν.
 ἑκτωρ τε πριάμοιο παῖς, καὶ χάλκεος ἄρης,
 ἀντίθεον τούθραντ', ἐπὶ δὲ πηξίππον ὀρέσθη,
 πρὶ γόνυ· ἀχμηπῶν, αἰτώλιον οἰνόμαόν τε,
 οἰνοπίδην θ' ἑλενον, καὶ ὀρέσβιον αἰολομίτρη,
 ὅς γ' ἐν ὕλῃ νάεισκε μέγα πλῆτοιο μεμνηώς,
 κἰ μὲν κεκλημένος κηφισίδι. παρ' δὲ οἱ ἄλλοι
 πᾶσιν βοιωταῖ μάλα τίονα δῖον ἔχοντες.
 τῆς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λαυμάλεος Ἥρη
 ἀρχῆς ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
 καὶ τί κ' ἀθηναίῃς ἔτια πῖρρ' οἶντα προσήειλε·

ὦτόποι αἰγίόχοιο Διὸς τέκος ἄρτυώνη·
 ἦρ' ἄλιον ἦν μῦθον ὑπέστη μιν μενελάω
 ἴλιον τ' ἐκ πέρσαντ' αὐτίχεον ἀπονέεσθαι,
 ᾗ δ' ἔτω μύνεσθαι ἑάσμεν ἔλον ἄρῃα.
 αἰὲν ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδῶμεθα θύριδος ἀλκῆς.
 ὣς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἦ μὲν ἔποιχομένη χρυσάμπτυχες ἔντυεν ἵππας
 ἦρ' ἡ πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο χρόνοιο·
 ἦβη δ' ἄμφ' ὀχέει βοῶς βάλε καὶ μύλα κύκλα
 χαλκῆα οὐκ ἀκνήμασι διρὲς ἄξιον ἄμφις.
 τῶν ἦτοι χρυσὴ ἵπτος ἀφθιτος· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 χαλκὸν ἐπὶ αὐτῶν προσσηρότα θαῦμα ἰδέσθαι·
 πῆ μιν αἰδ' ἀργύρε' ἔσι περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἰμάσιν
 ἐντέταται· Διὶ δὲ περίδρομοι ἀντυγές εἰσι
 τῷ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἀκρῶ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ξυγόν· ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε χρύσε', ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦρχεν ἦρ' ἡ
 ἵππας ὠκύποδας μεμαῶ' ἐρίδος καὶ αὐτῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κῆρη Διὸς αἰγίόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρὸς ἐπ' ἄλκι
 ποικίλον ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησατο, καὶ κάμε χερσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τάχῃσιν ἐς πόλεμον θωρήσατο δακρυόεντα.
 ἄμφ' ἔδ' ἄρ' ὧμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυμανόεσσαν
 δηνὴν ἦν πρὶ μὲν πάντῃ φόβος ἐσφάνωτο,
 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἄλκη, ἐν δὲ κρυόεσσι ἰωκή·
 ἐν δὲ τε χορροίη κεφαλὴ δηνόιο πελώρη
 δηνὴν τε, σμερδνὴν τε Διὸς τέρας αἰγίόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κωέην θέτο τετραφάλῃσιν

ΟΜΗΡΟΥ

χρυσείην, ἐκείνην πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 εἰς δ' ὄχλα φλόγα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος,
 βριθυ, μέγα σιβαρόν τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν,
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 ἦρι δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμάειτ' ἀρ' ἵππας.
 αὐτόμαται πύλαι μύκον ἔραν' ὅς ἐχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέξαπται μέγας ἔραν' ὅς ἔλυμπος τε,
 ἡλὼν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἡδ' ἐπιθῆναι.
 τῇ ῥα δὲ αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππας.
 αἶρον δὲ κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδερράδος ἑλύμποιο.
 ἐνθ' ἵππας εἴσασα θεὰ λυκώλενος ἦρι,
 (ἦν ὕπατον κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε.
 Ζεῦ πάτερ, εἴνε μεσὶ ζῆ' ἀργαῖά δέ κε φετ' ἀέεργα
 θαλάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάτ', ἀτὰρ εἴ κετὰ κόσμον· ἐμοὶ δ' ἄχος· οἳ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος ἀπόλλων·
 ἀφρονα τῷτον ἀνέντες, ὅς εἴ τινα οἶδε θέμιστα·
 εἴ μιν πάτερ ἦ ῥατί μοι κενολόσσαι, αἴ κεν ἄρῃα
 λυγρῶς πεπληγῆα μάχης ἐξαποδύωμαι
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἄρχει μὲν οἷέ πορρον ἀθηνάϊν ἀγελήην,
 ἦ, ἐμάλις ἔωθε κακῆς ὀδύνηςσι πελάγῃν.
 εἰς ἔφατ' ἡδ' ἀπίθουσι θεὰ λυκώλενος ἦρι·
 μάστιγεν δ' ἵππας· τῷ δ' ἔκ' ἔκοντε τετέσθην
 μεληχρὺς γαῖης τε καὶ ἔραν' ὅς ἀστερόεντος·
 ὅσων δ' ἠροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμενος ἐν σκοπῇ· λάλων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσων ἐπιθρώσκεισι θεῶν ὕψυχές ἵπποι.
 αἷ' ὅτε δὴ βροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,

ἦχι ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον ἢ δὲ σιάμανδρος,
 ἐνθ' ἵππῳ ἔστησε θεὰ λουκῶλενος ἦρη
 λύσσα δ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πηλὴν ἔχουε·
 τοῖσι δ' ἄμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 αἶ δὲ βῆεν ῥήρωσι πελῆσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαῖται.
 αἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο ὅθι πηῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἄμφι βίην διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἑλόμενοι, λῆγ' ἔοικότες ὠμοφάροισιν,
 ἢ συσὶ κἄπροισιν, τῶν τε σθένος ἦν ἀλαπιδνόν,
 ἐνθα σᾶσ' ἦϋσε θεὰ λουκῶλενος ἦρη,
 σέντορι θσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
 ὅς τ' ὅσον αὐδήσας χ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
 ἀδῶς ἀργῆσι, καὶ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγχιτοί,
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσμετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ δέ ποτε ῥῶες πρὸ πυλάων δαρδανείων
 οἴχνησκον· κείνῃ γὰρ ἐδίδισκον ὄβριμον εἶχος
 νῦν δ' ἐκασθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονταί.
 ὣς θ' ἔπειθ' ὠτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἐκάσπευ
 τυδείδῃ δ' ἐπόρυσσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 αὔρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἱπποισὶ καὶ ὄχεσφι
 ἑλκος ἀναφύχοντα, τὸ μιν βῆλε πάνδαρος ἰϋ·
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος οὐκὺ κλῆ· τῷ τήρετο κάμνε δὲ χεῖρα
 ἀνδ' ἰχῶν τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμα πεμόρην·
 ἱππῆς δὲ θεὰ ζυγὴν ἤφατο, φώνησέν τε.
 ἦ· ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γένετο τυδῆος.
 τυδῆος τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, αἶμα μαχητῆς.
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολέμιζεν ἦν θῆσσκον,
 εἰδὲν παμφάσιν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν

ΙΛΙΑΔΟΣ·Ε·

ἄγγελος ἔς θήβας πολέας μετὰ κρημύωνας
 δάινυθαι μιν ἄνωγον ἐπὶ μεγάρουσιν ἐκκλον.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν κρητερὸν ὥς τ' ἰπάρους περ,
 κέρους κρημύων προκλίβετο· πάντα δ' ἐνὶ κρη
 ρηιδίως· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρρωθός ἦα.
 σοῖδ' ἴτοι μὲν ἐγὼ παράβ' ἵσταμαι· ὃ δὲ φυλάσσω
 καί σε προφρονέως κέλομαι βῶεσι μάχεσθαι·
 ἀλλὰ σὺν ἡκάματος πολυχίξ γῆα δέδυνεν,
 ἦνύ σέ περ δέος ἴχει ἀκήριον ὃ σύγ' ἐπειτα
 τυδέος ἐκ γονός ἐστι δαΐφρονος οἰνίδαο.
 Τὴν δ' ἄπ' αὖτις βόλβος προσέφη κρητερὸς διομήδης·
 γινώσκω σε θεῖα θυγάτηρ Διὸς ἀγχιόχοιο·
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, ὃ δ' ἐπικλῦσω.
 ὅτε τί με δέος ἴχει ἀκήριον, ὅτε τις ὀκνος,
 αἴψ' ἐτι σῶν μέμνημαι ἐφ' ἐτ' μέων, ἃς ἐπέτειλας.
 ὃ μ' ἔκ' ἀμακάρεσσιν ἐστὶν ἐπὶ κρημύων μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ ἔμε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
 ἔλθ' ἔς πόλεμον, τήν γ' ὑτάλῃ δ' ἐξείχαλκ' ὦ.
 τάνεκα νῦν αὐτός ἀαχάζομαι, ἡ δὲ καὶ ἄλλος,
 ἀργῆος ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας
 γινώσκω γὰρ ἄρ' ἡ μάχην ἀνὰ ποικιρανέοντα.
 Τὸν δ' ἡμὲς βετ' ἐπειτα θεῖα, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τυδῆδ' ἡνίοχοις ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' ἄρ' ἡ τὸν δὲ δῆδ' ἴθι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρρωθός ἦμι.
 αἴψ' ἂν ἐπ' ἄρ' ἡ πρώτῃ ἔχει μάνηχας ἰπας·
 τύφον δὲ χεδῖν, μὴ δ' ἄξεο θῆρον ἄρ' ἡ
 τῷτον μαινόμενον τυκτὸν κρημὸν ἀγοπρόσαλλον.
 ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ, σὺν τ' ἀγορεύων
 πρῶσι μάχεσθαι, ἀτὰρ ἀργείοισιν ἀρήξειν.

νῦν δὲ μετὰ πρῶταιν ὁμιλῇ τῶν δὲ λέλασται.
 ὧς φασμένη, σέβελον λυγρὸν ἵππων ὥστε χαμῶζε
 χερὶ πάλιν ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρυσσε.
 ἢ δ' ἔς δίφρον ἐβανει παραϊδιομήδεα δῖον
 ἐμμεμαῖα θεὰ μέγα δ' ἔβραχε φήγινοσ ἀέων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον·
 λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία παλλὰς ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' ἄρηϊ πρῶτ' ἔχε μῶνυχας ἵππου.
 ἦτοι ὁ λυγρὸν περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν.
 αἰτωλῶν δ' ἄριστον ὀχισίῃ ἀγλαὸν ἵον·
 τὸν λυγρὸν ἄρης ἐνάριξε μιαφόνος· αὐτὰρ ἀθήνη
 δ' οὐκ αἴδως κίωένν, μήμιν ἴδοι ὄβριμος ἄρης·
 ὥς δὲ ῥ' ἔδε βρωτολοιγὸς ἄρης διομήδεα δῖον
 ἦτοι ὁ λυγρὸν περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κείσθαι· ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξάνυρ θυμὸν·
 αὐτὰρ ὁ βῆρ' ἰθὺς διομήδεος ἱπποδάμοιο·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδ' ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνίαθ' ἵππων
 ἐγχεῖ χαλκῆν, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει·
 καὶ τὸ γ' χερὶ λαβῆσα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
 ὤσεν ὑπὲρ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 δεύτερος αὖθ' ὤρματο βοὴν ἀγαθὸς διομήδης
 ἐγχεῖ χαλκῆν, ἐπέρισε δὲ παλλὰς ἀθήνη
 σῆατον ἐς κενέωνα, ὅθι ξωννέσκετο μίτρην·
 τῇ ῥά μιν ἔτα τυχὼν, δῖα δὲ χροά κελὸν ἐδάφεν·
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος ἄρης·
 ὅσον τ' ἐννέχαλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδ' ἀσπάζοντες ἄρης,
 τὸν δ' ἄρ' ὑποβόμος εἶλεν ἀχαιῶς τε ῥῶάς τε
 δῖσαντας, τόσον ἔβραχ' ἄρης ἄτος πολέμοιο·

ΟΜΗΡΟΥ

οἷη δ' ἐν νεφέων ἐρεβεννῇ φαίνεται αἴρ
καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσέος ὀρνυμένοιο,
τοῖος τυδείδῃ διομήδεϊ χαλκείος ἄρης
φαίνεται ὁ μὲν νεφέων ἰὼν εἰς ἔραν ὀρυῖ.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν ὄλυμπον.
παρ δὲ διὸ κρονίωνι καθεζέτο θυμὸν ἀχούων.
δῖξαι δ' ἄμβροτον αἶμα κατὰ ῥέον ἐξ ὠτῆλῆς.
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπειτ' ἰδόντα προσηύδα:
Ζεῦ πάτερ, ἔνε μεσίξῃ ὀρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα
αἰεῖτοί ῥιγίσσῃ θεοὶ τετληότες ἦμεν
ἐμῶν ἰότητι χάριν δ' ἄνδρασι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκεις ἀφρονα κέρην
οὐλομένην. ἥ τ' αἴν' αἰήσυλα ἔργα μέμνηεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ ἔσ' ἐν ὄλυμπῳ
σοῖτ' ἐπιτίθενται, καὶ δὲ δμήμεσθ' ἐκείσιν.
ταύτην δ' ἔτι προτιβάλλεαι, ἔπειτ' ἔργῳ,
ἐμ' ἀνίγῃς. ἐπεὶ αὖτος ἐγὼ παῖδ' αἰδήλον,
ἦ νῦν τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον διομήδεα
μαρτυρεῖν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
κύπριδά μιν πρῶτον χερδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος.
ἐμὰ μὲν ὑπὸ νείκεν ταχέως πόδες, ἥ τέ κε δηρὸν
αὐτῷ πῆματ' ἐπαχον ἐκ αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἦ κεν ὥς ἀμεννὸς ἔα χαλκοῖο τυτῆσι
τόν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδων προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
μή τί μοι εἰς πρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δέ μοι ἐσὶ θεῶν, οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄρ' τοι ἔριστε φίλη πόλεμόϊτε, μάχαιτε.
μηδὲς τοι μένος ἔστιν ἀάχετον, οἷ ἐπιεικτὸν
ἦρης· πῶν γὰρ ἐγὼ σπεύδω δαμνέμεναι.

τῷ δ' ὅτ' ὦ κείνης τάδε πάχειν ἐννεσίησιν.
 αἷμα δ' ἔμεινσ' ἐτι δὴ ρὸν ἀνέξομαι ἀλλ' ἔχοντα.
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος εἰσὶ ἐμοὶ δέ σε γόνον μήτηρ.
 ἦ δὲ τὰν ἐξ ἄλλου θεῶν γένον ὥδ' αἰδὴλος.
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθ' ἐνέρτερος ὕρακίωνων.
 ὣς φάρ' κ' αἰ παλὴν ἄνωγει ἰήσασθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυμήφατα φάρμακα πάσων,
 ἢ κέσαστ' ἢ μὲν γάρ τι κατὰ θνητὸς ἐτέτυκτο.
 ὥς δ' ὅτ' ὁ πρὸς γάλα λευκὸν ἐπεγὼ δυνος σάκε' ἐπιξεν
 ἠγρόν ἐδ' ὄν, μάλα δ' ὦκε περιτρέφεται κυκώωντι,
 ὥς ἄρα κατὰ παλὴ μῶς ἰήσασθαι θύρον ἄρηαι.
 τὸν δ' ἦ βῆ λῦσεν χαρίεντα δὲ ἔματα ἑσέ.
 παρ' δὲ δῖ' ἡρόντων κ' ἐθέλει κύνει γαίῳ.
 αἶδ' αὖθις πρὸς δῶμα δῖος μέγαλοιο νέοντο,
 ἦρ' ἔ' ἀργήη, καὶ ἀλαλκοῖ δ' ἡνὶς Ἀθήνη
 παύσασαι βροτοῖσιν ἄρην ἀνδροκτασίων.

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Τ Ὡν θεῶν ἀποσάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολ-
λὰς ἀναιρήσιν τῶν βίων ἐλένη δὲ συμβαλέσσαν
ἦς, ἔκτωρ δὲ πρὸ πόλιν ἀνέει, καὶ τῇ μηρὶ μελῶς
ἐκάβη ἀΐξασθαι τῇ Ἀθηνᾶ, καὶ ὑποχέσθαι αὐτῇ δώ-
δεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσει τῆς
μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, γλαῦ-
κος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες παρῶν φιλίαν,
διαλλάττουσι τὰ ὅπλα ἀηήλοισι. ἔκτωρ δὲ διαλεχθὲς
τῇ μηρὶ ἐκάβη, καὶ τῇ γυναικὶ ἀνδρομάχῃ, σὺν
τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ δὲ τὸν πόλεμον ἔξεσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ· ΖΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ·

Ζήτα δ' ἄρ' ἀνδρομάχης καὶ ἑκτρος ἐς ὀαριῦς·

Γῶν δ' οἰώθην καὶ Ἀχαιῶν φύλο
πῖς αἰνή·

τ

πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσεν
μάχη πεδίοιο,
αἰγῶν ἰθιωμένων χαλκή-
ρεα δοῦρα,

μεσσηγὺς σιμόεντος ἱδὲ ξάνθοιο ῥοάων·
αἶας δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἔρκος Ἀχαιῶν,
ῥῶν ῥῆξε φάλαγγα, φῶς δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐν θρήνησι τέτυκτο
ἰδὼν εὐαῶρα ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε· πέρισε δ' ἄρ' ὁ σέον ἦσεν
αἰχμὴ χαλκείῃ· τόνδε σκόρος ὅσ' ἐκάλυψεν·
ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
ταυθραγίδην, ὃς ἔναεν εὐκτιμένην ἐν δροίσβῃ
ἄφνειος βιότοιο φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν,
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁ δῶ' ἐπὶ οἰκίαν αἰών·
αἰὶά οἱ ἔστις τῶν γε τοῦ ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
πρόσθεν ὑπαντιάσας, αἰὶά μω θυμὸν ἀπὸ νύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα καλίσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππῳ
ἔσκεν ὑψηλὸς· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην·
δοῦσον δ' αὐρύαλος καὶ ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ' αἰσιπὸν καὶ πῆδασον, ὅς ποτε νύμφῃ
νῆς ἀβαρβαρέν τε κ' ἀμύμονι βαυκολίῳ·
βαυκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῶ λαομέδοντος

ΟΜΗΡΟΥ

πρεσβύτατος γενεῇ· σκότιον δὲ ἔχνατο μητρ.
 ποιμάνων δ' ἐπ' ὅεσι μίση φιλόπητι καὶ δυνῇ.
 ἦ δ' ὅτε κορυαί μιν διδυμάονε γήνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γῆα,
 μήκη σῆμα δὲ καὶ ἄπ' ὧμων τὰ χεῖρ' ἐσύλα.
 ἄσυχλον δ' ἄρ' ἐπεφνε μενεπρόλεμος πολυπόιπτος.
 πιδύτην δ' ὀδυσσεὺς πέρκυσσον ἐξενάριξεν,
 ἔρχεϊ χαλκῷ, τῶκος δ' ἀρετάονα δῖον.
 ἀντίλοχος δ' ἄβληρον ἐνήρχτο δουρὶ φαεινῷ
 νεσορίδης· ἔλατον δὲ ἀνὰ ξανδρῶν ἀγαμέμνων.
 νῆα δὲ σατνίοεντος εὐρρύτατο παρ' ὀχθας
 πῆδασον ἀπεινήν· φύλακον δ' ἔλε λήϊτος ἥρως
 φάροντ' αὐρύπυλος δὲ μελάνθιον ἐξετάριξεν.
 ἄδρισον δ' ἄρ' ἐπὶ γὰρ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
 ξῶον ἔλ', ἵππων γάρ οἱ ἀπυζομένω πεδίῳ
 ὅζω ἐνὶ βλαρθέεντε μυρικίνῳ ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὸ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀπυζόμενοι φοβέοντο.
 αὐτὸς δ' ἐκ δῖο φροιο παρὰ βόχον ἐξεκυλίθη
 πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ σῶμα· παρ δὲ οἱ ἔστη
 ἄρ' εἰδὼς μενέλαος, ἔχων δουλιχόσκιον ἔγχος.
 ἄδριστος δ' ἄρ' ἐπειτα λαβὼν ἐλίπετο γούνων.
 ὦ γρη ἀρέος ἡέ· σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἄρνῳ παρὸς κρημνίαια κείται,
 χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺ κμητὸς τε σίδηρος.
 τῶν κέν τοι χαρίσαστο πατὴρ ἀπερξοί ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθαιτο ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι πῆθε.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 δῶσαν ὧ θεράποντι καταξέμεν, αὐτὸν ἀγαμέμνων
 ἀντίος

ἀντίος ἦλθε θεῶν· καὶ ὁ μοκλήσας, ἔπος ἤυδα
 ὦ πέπον, ὦ μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι ὕπῳ
 ἀνδρῶν· ἢ σοὶ ἄριστα πετόνται κατὰ οἶκον
 πρὸς προῶν, τῶν μῆτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὀλεθρον,
 χθρὰς θ' ἢ μετέρας· μήδ' ὄντινα γαστέρι μήπιρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι· μήδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 ἱλίου ἐξαπολόατ' ἀκηδέσσι· καὶ ἄφραντοι·

ὦ δὲ πῶν, ἔρεφεν ἀδελφεὺς φρένας ἥρωες,
 αἰσιμα πειρώων· ὧδ' ἀπ' ἐθεν ὥσαρ χειρὶ
 ἥρῳ ἀδρυσον· τὸν δὲ κρήων ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λατάρην· ὃ δ' ἀνεπρόαπετ' ἄρ' ἔδης δὲ
 λάξ ἐνθήεσι βᾶς, ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος·
 νέτωρ δ' ὀρχοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐτὰς·
 ὦ φίλοι ἥρωες δαναοὶ θρᾶποντες ἄριστος,
 μῆτις καὶ ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 ἀλλ' ἀνδρὰς κτείνωμεν· ἐπεὶ τὰ δὲ καὶ τὰ ἐκκίλοι,
 νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεῶντας·

ὦ δὲ πῶν· ὦ ἥρωες μένος, καὶ θυμὸν ἐνάσων·
 ἐνθά κεν αὖτε ῥῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαιῶν
 ἱλίου ῥ' ἀνέβησαν ἀναλκήμεσι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀνέστατε, καὶ ἐκπρὶ ῥ' πεπαρσάς
 πριαμίδης ἑλένος, οἶωνοπόλων ὃ χ' ἄριστος·
 ἀνέστατε, καὶ ἐκπρ, ἐπεὶ πόνοσ' ὕμμι μάλιστα
 ῥῶων, καὶ λυκίων ἐγκέκλιται, ἐνέκ' ἄριστοι
 πάσαν ἐπὶ θῦν ἐσε, μάχεσθαι τε, φρονέειν τε,
 εἴτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάμετε πρὸ πυλάων,
 πάντῃ ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γαυακῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ φάλαγγας ἐποβύνητον ἀπάσας,

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἥ μῃς γὰρ δαναοῖσι μαχισόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τερρόμενοί περ· ἀνάγκη γὰρ ἐπεὶ γὰρ
 ἔκτορ ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, ἥ περ δ' ἐπὶ πύλαι
 μητέρη σὶ καὶ ἐμῇ, ἥ δὲ ξυλάγασσας γαίης,
 νηὶν ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ
 εἴξασα κληῖδι θύρας ἱερῶιο δόμοιο,
 πέπλον ὅς οἱ δοκέει χαρίεστος ἢ δὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θῆναι ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡϊκόμοιο,
 καὶ οὐ ποχέσθαι δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηϊ
 ἥνις ἠκέστας ἱερυσέμεν· αἶψ' ἐλεήσει
 αἶψ' τε, καὶ πρῶτον ἀλόχου, καὶ νήπια τέκνα,
 αἶψ' ἐκ τῆς ἰδῆς ἀπόχῃ ἰλίχ' ἱρήσ,
 αἶψ' ἰον αἰχμητῶν, κρατερὸν μήτωρα φόβοιο,
 ὃν δ' ἐγὼ κάρτιστον ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι·
 ὃ δ' ἀχιλῆα ποθ' ὦδ' ἐγὼ δὲ μὲν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασὶ θεῶς ἐξ ἔμμεναι· αἶψ' ὃ δὲ λῖν
 μάνεται ὃ δὲ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφάριξεν.
 ὣς ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' ἔτι κασιγνήτῳ ἀπίθυσεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τάχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 πᾶλλων δ' ὀξέα δ' ὄρα, κατὰ σφατὸν ὤχετο πάντη,
 ὃ βύνων μαχέσασθαι· ἐγχευε δὲ φύλῳ πινυμένην.
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐκάντιοι ἔσαν ἀχαιῶν.
 δ' ὀρχοὶ δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόβου.
 φῶν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀπερόεντος
 πρῶτον ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθεν.
 ἔκτωρ δὲ φῶσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλήτοι τ' ἐπίκροοι,
 ἄνδρες ἐπεὶ φίλοι, μνήσασθε δὲ θύριδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βῶ ποτὶ ἴλιον, ἥ δὲ γέρουσιν

ἦ πω βελαντῆσι, καὶ ἡ μετέρης ἀλόχοισι
 δαίμοσιν δρῆσασθαι, ὑποχέσθαι δ' ἐκαστόμβασ·
 ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἐκ τῶρ
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπε, καὶ ἀνχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξε, ἢ πυμάτη θέεν ἀπείδος ὀμφαλοέσσης.
 γλαῦκος δ' ἰππολόχοιο πάϊς, καὶ τυδεὸς υἱὸς,
 εἰς μέσον ἀμφοτέρων, σιωπὴν μεμαῶτε μέχεσθαι.
 οἶδ' ὅτε, δὴ χεῖρὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βῆν' ἀγαθὸς διομήδης.
 τίς δέ σὺ εἰσι φέρισε κρηταθνητῶν ἀνθρώπων;
 εἰ μὲν γάρ ποτ' ὠπώπα μάχη ἐνὶ κυδιστῇ
 τοπρίν, ἄτ' ἀρ' ἐνὶ νῆϊ γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 σὺ θάρσῃ, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἐγχος ἐμνησ·
 δουρῶν δέ τίς παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κρητ' ἐρανεῖς ἐλήλυσθαι
 εἴη, ἂν ἐγὼ θεῆσιν ἐπερανίοισι μαχοίμην
 οὐδὲ γὰρ εἰ δὲ δρυάντος υἱὸς κρατερὸς λυκόοργος
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπερανίοισιν ἐρίζεν.
 ὅς ποτε μαινομένοιο διωνύσοιο τιθήνας
 σῶε κρητ' ἠγάθειον νυαήϊον· αἰδ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθαι χαμαὶ κρητέχταν ὑπ' ἀνδροφόνιοι λυκέρου,
 θεινόδουαι βεπλῆγι. διώνυσος δὲ φοβηθῆς,
 δύσεθ' ἄλως κρητὰ κῦμα· θέτις δ' ὕπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἐχεβρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή·
 τῷ μὲν ἐπετ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥῆα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε κρόνυ παῖς· εἰ δ' ἄρ' ἐτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσιν ἐθέλοιμι μέχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἐνὶ βροτῶν, οἱ δ' ὀφρὺς κρητὸν ἐδυσιν,
 ἄλκον ἴθ', ὥς κεν θᾶλον ὀλέθρου πέραιθ' ἵκηαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Τὸν δ' αὖθ' ἰππολόχοιο προσήνδα φαίδιμος υἱός·
 τυδείδῃ μεγάρῳ μετὶν γενεὴν ἐρέγεις;
 οἷη πρὸ φύλλων γενεὴ, τοῖη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνέμος χαμαῖς χέει· ἄλλα δέ θ' ὕλη
 πηλεθώσα φύσ· ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ, ἥ μιν φύσ· ἥ δ' ἀπολήγῃ.
 ἧ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὃ φρὶ δὲ δῆς
 ἢ μετέρην γενεὴν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν,
ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῷ ἄρχειος ἱπποβότοιο·
 ἐνθα δὲ σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 σίσυφος αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 αὐτὰρ γλαῦκος ἐτικτεν ἄμύμονα βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κἄλλος τε, καὶ ἡνιορὲν ἐρατὴν ἦν
 ὠπασαν· ἀτὰρ οἱ προῖον καὶ ἐμήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασεν, ἐπὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 ἄρχειων· ζῶς γὰρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ προῖτου ἐπεμήνατο δῖ' ἄντρα
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τόν, ὅτι
 πῆθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντην,
 ἥ δὲ φασαμένῃ προῖον βασιλῆα προσήνδα
 τεθναίνης ὧ προῖτ'· ἥ κἄντα βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἐθέλεν φιλότῃ μιγήμεναι ἢ ἐθέλῃσιν·
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄμυσσε·
 κτῆναι μὲν ῥ' ἀλέγειν σεβάσασα γὰρ τότε θυμῷ.
 πέμπε δὲ μιν λυκίην δ' ἐτόρεν δ' ὅγε σίματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πηκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
 δῖξαι δ' ἡνώγει ὧ πενθερῷ, ὃ φρὶ ἀπόλοιτο·
 αὐτὰρ ὃ βῆ λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἄμύμονι πομπῇ·
 αἶψ' ὅτε δὴ λυκίην ἵξεν, ξανθὸν τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τῆν ἀναξ λυκίης ἀρχῆς.

ἐννῆμαρ ξένιατε· καὶ ἐνέα βοῦς ἰέρουσιν·
 αἷ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε μιν ἔρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὃ' ἦι ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ πρότοιο φέροιτο·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβρῶ,
 πρῶτον μὲν ῥὰ χίμαιραν ἄμαιμα κέτην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἥ δ' ἄρ' ἔην θῆον γένος, ὃδ' ἀνθρώπων·
 πρόσθε λέων, ὃ πῖθεν δὲ δρόκων, μέσθι δὲ χίμαιρα,
 δὴν δὲν ἀποπνύσσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο·
 καὶ πῶν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τρῶασι πιθήσας·
 δεύτερον αὖ, σολύμοισι μαχέσασθαι κυδελίμοις·
 κατρίσθην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν·
 τὸ τρίτον, αὖ, κατέπεφνεν ἄμαξόνας ἀντιανήρας·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχόμενῳ, πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ λυκίης ὑρῆς φῶτας ἀρίστους,
 εἶσε λόχον· τοῖσι δ' ἔτι πάλιν οἴονδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων βελλεροφόντης·
 αἷ' ὅτε δὴ γένωσκε θεοῦ γόνον ἠὲν ἑόντα,
 αὐτῶ μιν κατέρυκε· δίδω δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιλῆϊδος ἡμισυ πάσης·
 καί μιν οἰλύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν, φυταλῆς, καὶ ὄρεος, ὄφρα νέμοιτο·
 ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι βελλεροφόντῃ,
 ἴσανδρόν τε, καὶ ἰππόλοχον, καὶ λαοδάμειαν·
 λαοδάμῃ μὲν, παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 ἥ δ' ἔτεκε ἀντίθεον σφοπιδόνα χαλκοκορυσὴν·
 αἷ' ὅτε δὴ κακῆϊνος ἀπὶ χθετο πασι θεοῖσιν,
 ἦτοι δ' ἐπεδίδον τὸ ἀλγίον οἶος ἄλῃτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεγύνων·
 ἴσανδρον δέ οἱ ἔδον ἄρης αἶτος πολέμοιο,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

μαρναμένον σολύμοισι κατέκτανε κυδελίμοισι·
 πλὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος ἄρτεμις ἔκτα.
 ἱππόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τῷ φημι γενέσθαι.
 πέμπε δὲ μ' ἐς βόϊν· καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἰὲν ἄριστόν, καὶ ὑπέρροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μὴ δὲ γένος πικτέρων ἀχαιῶν, οἳ μέγ' ἄριστοι
 ἔντ' ἐφύρη ἐγένοντο, καὶ ἐν λυκίῃ αὐρή·
 ταύτης τοι γενεῆς τε, καὶ ὅχου καὶ αἵματος ἦναι.
 ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
 ἔρχομαι κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πρυβοτείρῃ·
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσήυδα ποιμένα λαῶν·
 ἦ ῥα νύ μοι ξῆνος παρῳΐός ἐστι παλαιός.
 οἶνός γ' ἔπειτα δῖος ἀμύμονα βελλεροφόντην
 ξένος ἐνὶ μεγάροισιν, ἐέκοσιν ἤματ' ἐρύξας
 οἳ δὲ, καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξενίῃα καλὰ
 οἶνός μιν ζωῆρα δίδου φόνικι φαινόν,
 βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλεπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 τυδεία δ' ὅ μ' ἐμνημαι, ἐπὶ μ' ἔτι τυτῶν ἔοντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ καὶ ἐγὼ ξῆνος φίλος ἄρχει μέσῳ
 ἐμὶ· σὺ δ' ἐν λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν, δῆμονί κωμαί,
 ἔρχεαι δ' ἀμυήλων ἀλεῶμεθα, καὶ δῖο μίλα·
 πολλοὶ καὶ γὰρ ἐμοὶ βῶες, κλητοὶ τ' ἐπίκουροι
 κτήνην, ὃν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κίχῃ·
 πολλοὶ δ' αὖ σοι ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι.
 πάντας δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψωμεν, ὅφρα καὶ οἳ δὲ
 γνῶσιν ὅτι ξῆνοι παρῳΐοι ἀχόμειβ' ἦναι.
 ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
 χεῖρας τ' ἀμυήλων λαβύτην, καὶ πρὶς ἄνδρα

ἔνθ' αὖτε γλαυκῷ κρονίδης φρένας ἐξέλετο (δὲ,
 ὃς πρὸς τυδίδην διομήδεα τῶν χεῖρ' αἰείβεν.
 χρύσεια χαλκῶν ἐκτόμβοι' ἐννεαβόων.
 ἔκτωρ δ' ὡς σκαιᾶς τε πύλας, κρηφὴν δὲ ἴκνευ,
 ἀμφ' ἄρα μιν ἔρων ἄλοχοι θεόν, ἣ δὲ θυγάτηρ
 ἔρρόμεναι παῖδάς τε, κρηφὴν δὲ τε, ἔτασ τε,
 καὶ πόσιδ' ὃ δ' ἐπὶ σταθεῖς ἀνέχεσθαι ἀνώγει,
 πᾶσας ἐξείης· πολλῶσι δὲ κῆδ' ἐφ' ἡπτό.
 αἴψ' ὅτε δὴ πριάμοιο δόμον πρίκτελλ' ἴκνε,
 ξεστῶν ἀνδρῶν τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἐνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἐνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι,
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἐνθα δὲ γαμβροί
 κοιμῶντο πριάμοιο παρὰ ἀδούρης ἀλόχοισιν,
 ἐνθά οἱ ἠπίοδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
 λαοδίκην ἐσάχεσσα θυγατρὶν ἔδος ἔρυσεν.
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον, τί πτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν ἐλήλυσθαι;
 ἦ μάλα δὴ τήρεσι δυσώνυ μοι ἦες ἀχαιῶν
 μαρνάμενοι πρὶ ἄστυ· σέ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν,
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος δ' ἡ χεῖρας ἀναχθῆναι.
 αἴμα μὲν ὄφρα κέ τοι μελινδία ὄϊνον ἐνέκω,
 ὡς σπέρσῃς δ' ἡ παρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον· ἐπὶ σταθεῖς ἀνέχεσθαι, αἴ κε τίησθαι.
 ἄνδρ' οἱ δὲ κειμηλῶτι, μένος μέγα ὄϊνος αἰεῖει.
 ὡς τύνη κέ κειμηλῶν ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπὶ σταθεῖς μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

μή μοι οἶνον ἄγρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,
μή μ' ἀπογνώσης, κένεος δ' ἄλκιῃς τε λάθωμαι·
χεροῖ δ' ἀνίπποισι δι' ἡβήην αἶθοπα οἶνον,
ἄζομαι· ὅδ' ἔπη ἔτι κελανεφέϊ χρονίωνι
αἶματι, καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον ὀχετάσθαι.
αἶμα σὺ μὲν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγέλης
ἔρχεο σὺν θυέειν, ἀολλίσασα γεραιάς.
πέπλος δ' ὅς τοι χαριέσταις, ἡ δὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θεὸς ἀθηναίης ἐπὶ γένεσιν ἡνκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποχέσθαι δουκαίδεσσι βούς ἐνὶ νηῶ,
ἥνις ἡκέσας ἱβουσέμεν αἶψ' ἐλεήσει
ἄστυτε, καὶ βρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
αἵ κεν τυδείος ἔδον ἀπόχνη ἰλίεϊ ῥῆς,
ἄρριον αἰχμητὴν κρατῆρ' ὄν μῆστωρ φόβοιο.
αἶμα σὺ μὲν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγέλης
ἔρχου· ἐγὼ δὲ πάριν μετελεύσομαι, ὅφρα κηλέω,
αἶψ' ἐθέλῃς ἐπὶ νηὸς ἀκουέμεν ὥς κέν οἱ αἶθι
γάϊα χάνοι· μέγα γάρ μιν ὀλύμπιος ἔβρεφε πῆμα,
βρωσίτε, καὶ πρίαμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παίσιν·
ἔκρινόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδος ἔσω,
φάειν κεν φρέν' ἀτέρπου οἷζ' ὅς ἐκλελαθέσθαι.
ὧς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγα ῥ' ἀμφιπόλοισι
κέκλετο· ταί δ' ἄρ' ἀόλλισαν κατὰ ἄστυ γυαίης·
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεντο κινώεντα·
ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπόκιμοι, ἔργα γυναικῶν
σιδονίων, τὰς αὖτος ἀλέξανδρος θεοειδής
ἦγαγε σιδονίην ἐπιπλῶς αὐρία πόντον,
τὴν δ' ὁδὸν, ἥν' ἱλέην πρ' ἀνήχχιν ἀπατέραι·
τῶν ἐν ἀνδραμείῃ ἐκάβη, φέρε δ' ὄρον ἀθήνη,

ὅς κ' ἄλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος·
 αἶψ' ὅς ᾤετο ἀπέλαμπεν ἔκρητο δὲ νείκετος ἄλλων·
 βῆ δ' ἰέναι· πολλὰ δὲ μετ' αὐτὸν ἔβαινον γεραιά·
 αἶψ' ὅτε νηὶν ἵκνοντο Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ᾤϊξε θεανὼ καλλιπάρης,
 κισσῆς, ἄλοχος ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 πλὴν γὰρ βῶες ἔθικτον ἀθηνάης ἱέρακιν·
 αἶψ' ὅλοσυρῇ πᾶσαι Ἀθῆναι χεῖρας ἀνέχον·
 ἡδ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα θεανὼ καλλιπάρης,
 θῆκεν ἀθηνάης ἐπὶ γυνάσιν ἡῦκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κούρῃ μεγάλῃο,
 πότνι Ἀθηνάη ἐρυσίπολι· δῖα θεάων,
 ἄξιον δὴ ἔγχεος Διομήδεος ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα Διὸς πεσέειν σκαῖων προπύροιθε πυλάων,
 ὅφρα τοι αὐτίκα νῶν Διοκαίδεος βοῦς ἐν νηῶ,
 ἥνις ἡκέσας ἱερούσομεν, αἶψ' ἐλεήσῃς
 αἵψυτε, καὶ βῶων ἄλόχους, καὶ νηπια τέκνα·
 οἷς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνέναντε δὲ παλλὰς Ἀθήνη·
 ὥς αἰ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλῃο·
 ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 κατὰ τὰ ῥ' αὐτὸς ἐταύχετο σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ βροτῶν ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ οἱ ἐπόμισαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν·
 ἐγγύθι τε πριάμοιο, καὶ ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ·
 ἐνθ' ἔκτωρ ἔσθληθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ
 ἔγχεος ἔχεν δεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δρυὸς
 αἰχμὴ χαλκήν· πρὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
 τόνδ' αὖρ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τὰ χεῖρ' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφρώντα·
 ἄρχῃ δ' ἑλένη μετ' ἄρα δ' ἠμῶσι γυναιξίν

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἦσαν κῆρ, ἀμφιτόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλαι.
 Τόν δ' ἔκτωρ νήκεαεν δὼν ἀχρῶς ἐπέεσσιν.
 δαιμόνι, ὃ κῆρ, καὶ χόλον τόν δ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύουσι, περὶ πόλιν, ἀπύτε τῆχος
 μαρνάμενοι. σέο δ' ἔνεκ' αὐτὴ τε, πόλεμός τε,
 αὐτό δ' ἀμφιδέδμε· σὺ δ' αὖν μαχέσαιο, καὶ ἄλλω,
 εἰ τινὰ πρὸς μεθίεντα ἴδοις συγρῶ πολέμοιο.
 αἰὲν ἀνὰ μὴν τάχα αὖτε πυρὸς διήσιο θέρηται.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
 ἔκτορ, ἐπεί με κῆρ ἄσσαν ἐνέκισσας, ὃ δ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκ' τοι ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεός, καὶ μὲν ἄκυστον.
 ἔτοι ἐγὼ φῶων τόσσον χόλῳ, ὃ δὲ νεμέσῃ
 ἢ μὴν ἐν θαλάμῳ, ἐβελον δ' ἀχέϊ προβάπτεσθαι.
 νῦν δέ με παρὲς ὅσ' ἄλλος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὥρμισ' ἐς πόλεμον. δοκέει δέ μοι ὦδε, καὶ αὐτῷ
 λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμύβεται ἀνδρῶν.
 αἰὲν ἀνὰ νῦν ἐπὶ μινον ὀρήϊα τάχιστα δύω,
 ἢ ἴθι· ἐγὼ δὲ μέτειμι· κίχῃ σέσθαι δ' ἐσθ' οἶω.
 ὣς φάτο τόν δ' ὅτι προσέφη κόρυθαίολος ἔκτορ.
 τόν δ' ἔλενι μύθοισι προσκύδω μελιχίοισι.
 δῶρ' ἐμῶ καὶ κῆρ κακομηχανοῦ ὀκρυόεως,
 ὥς μ' ὄφελ' ἢ ματι τῷ, ὅ τε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι, προφέρουσα καὶ κῆρ ἀνέμοιο θύελλα.
 ὅς ὁρος, ἢ ὅς κ' ἔσ' κῆρ καὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἐνθά με κῆρ καὶ ἀπόρσι πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε ἔωδε θεοὶ καὶ κῆρ τεκμήσαντο,
 ἀνδρῶν ἐπεὶ τ' ὤρελλον ἀμείνωνος ἔσθαι ἀνογίς,
 ὅς ῥ' ἦδη νέμειν τε, καὶ αἰχμὰ πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτ' αὖτ' ἄρ' ἔνν φρέσιν ἐμπεδοί, ὅτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσονται· τῷ κῆρ μιν ἐπαυρήσεται οἶω.

αἶψ' ἄγε νῦν ἔσελθε, καὶ ἔξο τῷ δ' ἐπὶ δίφρῳ
 δ' ἄρ', ἔπε' σε μάλιστ' ὀνόσ' φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 εἴνεκ' ἔμῃο καὶ ὅς, καὶ ἄλεξάνδρου ἐνεκ' ἄτης·
 οἷσιν ἐπὶ ζῆα θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσω
 ἀνθρώποισι πελώμεσθ' ἀρίδι μοι ἔσο μένοισι·

Τὴν δ' ἡμέβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ
 μή με κάθιξ' ἐλένη φιλέσσαι πρ', ὅδ' ἐ με πείσης.
 ἦ δὴ γάρ μοι θυμὸς ἐπέαυται, ὅφρ' ἐπαμύνω
 ῥῶα', οἱ μετ' ἔμῃο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σύ γ' ὀρνυθι τοῦτον, ἐπιγέσσω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὥς κεν ἔντοσθεν πόλιος κατὰ μάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δ' ἐλεύσομαι, ὅφρ' αὖ ἰδωμαι
 οἰκῆσθ' ἀλοχὸν τε φίλην, καὶ νήπιον ὑόν.
 οὐ γάρ ἐτ' οἱ δ' ἔτι σφιν ὑπόβοπος ἴξομαι αὐτὶς,
 ἦ ἦ δὴ μὲν ὑπὸ χρυσὶ θεοὶ δαμόωσιν ἀχαιῶν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος ἔκτωρ.
 αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκανε δόμους δῖναετάρωντα.
 οὐδ' αὖρ' ἀνδρομάχην λυκῶλενον ἐν μεγάροισιν,
 αἶψ' ἦ γε σαῶ παιδί, καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεισῆκε γούσασα τε μυρομένη τε.
 ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἀκοιτίῳ,
 ἔσθ' ἐπ' ὀδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔσπεν·
 ῥ' ἄγε μοι δμῳαῖν μερτέα μνθῆσασθε·
 πῇ ἔβη ἀνδρομάχῃ λυκῶλενος ἐκ μεγάροιο,
 ἦ ἔπῃ ἐς γαλῶν ἢ ἄνακτέρων, εὐπέπλων,
 ἦ ἔς ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλα
 ῥῶα' εὐπλόκα μοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκοντα.
 Τὸν δ' αὖτ' ὀφρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἔκτορ, ἐπε' μάλ' ἀνωγασ' ἀληθέα μνθῆσασθαι
 οὐ τέπῃ ἐς γαλῶν, οὐτ' ἄνακτέρων εὐπέπλων

ΙΛΙΛΔΟΣ.

ὅτ' ἔς ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα πρ' ἄλλας
 βῶαι εὐπλόχῃ μοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκοντα,
 αἷμα ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν ἰλίϋ· ἔνεκ' ἀκουσθῆ
 τήρεσθαι βῶας· μέγα δὲ κράτος ἔναι ἀχαιῶν.
 ἢ ἰδὼ δὴ πρὸς τῇ χῶς ἐπὶ γομένη, ἀφικάνει,
 μαινομένη ζυγὰ φέρει δ' ἅμα παῖδα τίθην·
 ἢ ῥά γ' αὖ ταμίη· ὅδ' ἀπέαντο δώμας ἐκτορ
 πλὴν αὐτῶν ὁδὸν, αὐτὶς εὐκτιμένως κατ' ἀγῶας·
 αὐτὲ πύλας ἴκνε διερχόμενος μέγα ἄστυ
 σκαίῳ τῇ, ἵδ' ἔμελλε διεξιέναι πεδίονδε,
 ἐνθ' ἀλοχὸς πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέσασα
 ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος·
 ἠετίων, ὃς ἔναιεν ὑποπλάκῃ ὑλνέσῃ,
 θήβη ὑποπλάκῃ, κιλίκεα ἀνδρεσσιν ἀνάσων·
 τὸ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' ἐκτορ χαλκοκορυσῇ,
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντις, ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχεσθ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 ἐκτορ δὴν ἀρακτηρὸν ἀλὶ γκιον ἀπὲρ κελῶ.
 τὸν ῥ' ἐκτορ καλέεσκε καὶ μάγχριον· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
 ἄστυ ἀνακτ' ὅσος γὰρ ἐρύετο ἰλίον ἐκτορ·
 ἦτοι δ' ἰδὼ, μέγ' ἔειπεν ἰδὼν δὲ παῖδα σιωπῇ·
 ἀνδρομάχη δὲ οἱ ἄχι παρίστατο δακρυχέουσα·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦλ' ἔπος τ' ἔφατ', ἐκτ' ὀνόμαζε·
 Δαιμόνι, φθίσσῃς τὸ σὸν μένος, ὅδ' ἰλειαίρης
 παῖδά τι νηπίον χον καὶ ἔμ' ἅμ' ἴμερον, ἢ τάχα χῆρ
 σὺ ἴσομαι τάχα χάρσει κατὰ κτανέουσιν ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορμηθέντες ἔμοι δέ κ' ἐκέρδιον ἔη,
 σὺ ἀφ' αὐμαρτίῃς, χθόνα δ' ἴμιναι· ὅδ' ἔτ' ἄλλω
 ἔσαι θαλπωρὴν, ἐπὶ αὖν σύ γε πότμον ἐπίσσης,
 αἷμα ἄχι· ὅδ' ἔμοι δὲ πατήρ, καὶ πόττια μήτηρ.

ἦτοι γὰρ πατέρ' ἐμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἣν δὲ πόλιν πέρσεν κῆλίκων ἀναιετάσσαν,
 θήβην ὑφ' ἱπυλον, κατὰ δ' ἔκτανεν ἡετίωνά·
 ἦ δὲ μιν ἐξενάριξε, σεβάσασθαι γὰρ τότε θυμῷ,
 αἷμα ἄρα μιν κατέκμηε σῶν ἔντεσι δαιδαλέοισιν·
 ἦ δ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν περὶ δὲ πτελέας ἐφύτυσσαν
 οὐμφαι ὀρεσιόδες κῆραι δῖος ἀγίοχοιο·
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασιγνήτοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν·
 οἱ μὲν, πάντες ἰὼ κίον ἡματι αἴδως ἔσω.
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεκτος δῖος Ἀχιλλεύς·
 βουσίην ἐπ' ἑλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῆς ὄϊας·
 μητέρα δ', ἡ βασίλυνεν ὑποπλάκῳ ὑλήεσσι,
 πῶς ἐπ' ἄρ' ἔδωρ' ἡ γὰρ ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἔφ' ὅγε πῶς ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερῆσ' ἄποινα·
 παῖδες δ' ἐν μεγάροισι βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
 ἔκτορ' ἄτάρ σύ μοι ἐσὶ πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἦ δὲ κασιγνήτης· σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακλότης·
 αἷμα γενναῖον ἔλαυρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θέης, χήρην τε γυναιῖ κα·
 λαὸν δὲ πῆσον παῖ ἑρινεὸν, ἐνθα μάλιστ' αἰ
 ἄμβατος ἔστι πόλις, καὶ ἐπὶ δρομον ἐπὶ τῆχος·
 τοῖς γὰρ τῆν' ἔλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 ἀμφ' αἶαντε δύνω· καὶ ἀγκυλὸν ἰδομενεῖα,
 ἦ δ' ἀμφ' ἀπορῆδας, καὶ τυδίδος ἄλκιμον ἥϊον·
 ἡ πού τις σφιν ἐνίσπεε θεοπροπέων ἀνδρῶν,
 ἦν καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει·

Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἑκτωρ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· αἶμα μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι προῦδας, καὶ βῶχ' ἔδωκε ληεσιπέπλος,
 αἶνε κακὸς ὥς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο·

ἦ δὲ μεθυμός ἀνωγειν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός
 αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ πρῶται μάχεσθαι.
 δῶνύμῃκος πᾶρός τε μέγα κλέος, ἦ δ' ἔμὸν αὐτῷ.
 αὐτὸν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἀνποτ' ὀλωλή ἱλῖος ἱρή,
 καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐὺ μελίῳ πρίαμοιο.
 οἷ' ὅ μοι βῶων τόσον μέλει ἄλλος ὁπίσσω,
 ὅτ' αὐτῆς ἐκέβης ὅτε πρίαμοιο ἀνακτος,
 ὅτε κασιγνήτων· οἳ κεν πολέες τε, καὶ ἐσθλοὶ,
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσον σῆ', ὅτε κέν τις ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 διακρυόεσσαν ἀγῆται ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπ' ὅρας.
 καὶ κεν ἐν ἄρχῃ ἔσσαι πρὸς ἄλλης ἰσὺν ὑφάνοισι.
 καὶ κεν ὑδωρ φορέοις μεσσηνίδος, ἦ ὑπὲρ ῥῆς
 πόλλ' ἀεχθρομένη· κρατερὴ δ' ἐπικέσσετ' ἀνάγκη.
 καὶ ποτέ τις ῥῆσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας
 ἔκτορος ἤδε γαυῆ ὃς ὀριζόεσκε μάχεσθαι
 πρῶτων ἱποδάμων, ὅτε ἱλῖον ἀμφὶ μάχοντο.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει σοι δ' αὐνέον ἔσσεται ἄλλος
 χήτης τοῖσ' ἀνδρὸς ἀμαίνεεν δούλιον ἡμᾶρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρίν δ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σῶθ' ἔλκηθ μοιο πυθέσθαι.
 ὣς ῥηὼν, ὃ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος ἔκτωρ.
 αἶψ' δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐὺζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅφιν αὐτοχθὺς,
 ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱπποχαιτήν
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' ἔλειτο φαίδιμος ἔκτωρ.
 καὶ πῶ λυγρὸν κατέβηκεν ἐπὶ χθονὶ ταμφορῶσσι.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἶψ' ὅγ' ἐπὶ κητέδν κλυτὰ τάχεα ποιήλα χαλκῷ.
 σῆατ' ἐπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
 ὥς δ' ὅτε τις σαρὸς ἵππος ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας, θῆει πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθώς λουεῖσθαι ἐϋρρεῖος ποταμῷο,
 κυδιόων· ὑφ' οὗ δὲ κάρη ἐχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἰΐονται· ὅδ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς·
 ῥίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα, κῆρνο μὲν ἵππων,
 ὥς ἕως πριάμοιο πάρις κητὰ περ γάμου ἄκρης
 τάχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
 κρηχάλοων· ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἔκκρα δ' ἴον ἐτετμεν ἀδελφεὸν· αὐτ' ἄρ' ἐμελλε
 σρεφέαδ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.

Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἦθ' ἢ μάλ' αὖθις σε κῆρ' ἐσύνδμον κητερύκω·
 δηθύνων· ὅδ' ἦλθον ἐνάσιμον, ὥς ἐκέλευες.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ·
Δαιμόνι, ἔκ' ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐνάσιμος ᾖ,
 ἔργον ἀντιμήσειε μάχης, ἐπὶ δ' ἄλκιμός ἐσσι·
 αἰγὰ ἐκὼν μεθίης τε, κῆρ' ἔκ' ἐθέλεις· ὃ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄλγυνται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὕπῃρ σέθεν αἶχ' ἐκκῶ
 πρὸς ῥύων, οἳ ἐχέσι πολὺν πόνον· εἵνεκα σῆο·
 αἰγ' ἴοιτο· τάδ' ὅππῃθεν ἀρεατόμεθ', αἶκέ ποθι ζῶς
 δῶν ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰζηνέτησιν
 χρητῆρα σῆσεσθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ ῥοῆς ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ξ Κτωρ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν
ἦς ἡ μάχην, ἐβοήθει τοῖς ἦρωσι κεν μηκόσιν
ἦδη· καὶ συμβουλεύσαντος ἑλένη τῆς ἀδελφῆς μάντεως
ὄντος, προσκαλεῖται αὐτὸς τίς αὐτῷ βέλοις τῶν ἑλ-
λήνων μονομαχήσας· πολλῶν δὲ προαιρουμένων,
αἶας ὁ τελαμώνιος κληρωθῆς, σαιῖς· μαχομένους
δὲ αὐτοὺς, κήρυκες καταπαύσας· καὶ νῦν διαλύει πλὴν
μάχην, καὶ οἱ μὲν ἀμύλοις δῶρα διδόασιν, ἐπικηρυ-
κασαμένων δὲ πρώων πρὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ
αὐτὰ γίνεται παρ' ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς· οἳ τε ἑλ-
ληνες τάρον πολυάνδριον κατασκευάσας, καὶ τῆχος
τῆς ναυσάθμης, ἐφ' ᾧ ὁ ποσειδῶν ἠγανάκησε· ζῶς τε
αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα ἐκ αἰσίων τῶν μελλόντων
δήκνυσιν.

Κ

ΙΛΙΑΔΟΣ· Η· ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ·

Ἦτα δ' αἶψα πολέμιζε μόνῳ μόνος ἑκτορι δῖῳ·

Σ ἥπῳν, πυλέων ἐξέειπτο
ω φαίδιμος ἑκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' ἀλέξανδρος κί·
ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ

ἀμφότεροι μέμασαν πολέμιζεῖν, ἥ δ' ἐ μάχεσθαι·
ὥς δ' ἐ θεὸς ναῦτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
ἕρπον, ἐπὶ νηὶ κενάμωσιν ἐυξέσθ' ἐλάτῃσι,
πόντον ἐλαύνοντες καμάρῳ δ' ὑπὲρ γῆα λέλαιται·
ὥς ἄρα τῷ ῥώεσιν ἐλδομένοισι φανήτην·
ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν, ἔχον ἀρηϊθόσιο ἀνακτος
ἄρνη ναιετάοντα μενέαιον, ὃν κορυήτης
ῥήνατ' ἄρ' ἴθους, καὶ φιλομέδουσα βοῶπις·
ἑκτωρ δ' ἠϊονῆα βάλλ' ἐχεῖ δ' ἐξυόεντι
αὐχέν, ὑπὲρ σεφάνης εὐχάληα λῦσε δὲ γῆα·
γλαυκὸς δ' ἰππολόχοιο παῖς, λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν,
ἰφίνοον βάλε δ' ὑρὶ κατὰ κρατερῇν ὕσμίνην·
δείξιάνην ἰππῶν ἐπιάλμενον ὠκειαῶν,
ῶμον, ὃ δ' ἐξ ἰππῶν χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γῆα·
Ι ὅς δ' ὥς οἶον ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
δογχεὺς δ' ἀλέκοντασ' ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
βῆ ῥὰ κατ' ἐλύμποιο καρήνῳ ἀΐξασα
ἴλιον ἧς ἰρήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' ἀπόλλων
περγάμῃ ἐκ κατιδῶν· πρῶται δὲ βύλετο νίκη·
αἰγυλίοισι δὲ τῷγε στυγαντέσθην παρὰ φηγῶ·
πῶ πρότερος προσέειπε· ἀναξ Διὸς ἔχ' ὅς ἀπόλλων·

τίπτε σύ δ' αὖ με μαῖα διὸς θυγάτερ μεγάλοιο,
 ἦλθες ἀπ' ἑλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
 ἢ ἵνα δὴ δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ ἔτι βῶας ἀπώλυμένους ἐλεαίρεις.
 αἷ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον ᾖ.
 νῦν μὲν παύσω, ὅτε πόλεμον, καὶ διήϊοτῆτα
 σήμερον ὕπερον αὖτε μαχήσονται, ἔσόμε τέκμων
 ἡλὶς ἄρῳσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἐπλερθυμῶ
 ὕμιν ἀθανάτησι διαπραθέην τόδε ἄγχι.

Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεῶ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ὦ δ' ἔγωγε καί εἰρ' ἐγὼ φρονέεσσα καὶ αὐτή,
 ἦλθον ἀπ' ἑλύμποιο μετὰ πρῶας, καὶ ἀχαιῶς.
 αἷ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαύσέ μ' ἀνδρῶν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ διὸς ἑὸς ἀπόλλων.
 ἔκτορος ὥρσω μεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
 ἦν τινά περ δαναῶν προκλέαεταί οἱόθεν οἶος,
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ διήϊοτῆτι.
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες ἀχαιοί,
 οἶον ἐπόρσεον πολεμίζειν ἔκτορι δίῳ.

Ὡς ἔφατ', ὃ δ' ἀπίθισε θεῶ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' ἑλένος πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθερ θυμῶ
 βελήνῃ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι.
 εἴ δ' ἐπ' ἔκτορ ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον εἶπεν.
 ἔκτορ ἔγ' ἐπριάμοιο, δὴ μήτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥα νύ με τί πίθοιο, καὶ σίγητος δέ τοι εἰμί.
 ἄλλος μὲν κέθισον βῶας, καὶ πάντας ἀχαιῶς.
 αὐτὸς δὲ προκλέασαι ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ διήϊοτῆτι.
 ἔγ' ἄρ' ἔγωγε μοῖρα θανάην, καὶ πότμον ἐπιασῆναι.
 ὥς ἔρη ἐγὼν ὃ π' ἀέκασα θεῶν ἀφ' ἡγερέτων.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ως ἔφαθ' ἔκτωρ δ' αὖτ' ἔχάρι μέγα, μῦθον ἀκρόσασθε·
 καὶ ῥ' ὅτε μέσσην ἰὼν φῶων ἀνέεργε φάλαγγας
 μέσσην δουρὸς ἐλὼν τοῖσι δ' ὀδύνθησαν ἅπαντες
 καὶ δ' ἄρα μέμνων ἦσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε, καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέστην, ὄρνισιν ἐοικότες ἀγυπίοισι,
 φηγὼ ἐφ' ὕψιλλῃ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀνδράσι τ' ἑπτόμενοι τῶν δὲ σῆχες ἦτο πυκναί,
 ἄσπιδι, καὶ κορύθῃσι, καὶ ἔχουσι πεφριγῆαι·
 οἳ δὲ ζεφύροιο ἐχάατο πόντον ἐπιφρίξ,
 ὄρνυμένοιο νέον μελάνει δέ τε πόντον ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα σῆχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε, πρῶων τε
 ἐν πεδίῳ ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἶπεν·
 Κεῖλυτέ μιν φῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' ἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 ὅρκια μὲν κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἀλλὰ καὶ φρονέων τέκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 ἥσόν κεν ἢ ὕμῃς προΐην εὐπυργονέλιτε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ κηυσὶ δαμῆτε ποντοπόροισιν·
 ὕμιν μὲν γὰρ ἔασιν ὄρισης παναχαιῶν,
 τῶν, νῶόν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δ' αὖρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἐμμεναι ἔκτορι δῖῳ·
 ὣς δὲ μὲνθεόμαι. ζῆς δ' ἄμ' ἐπιμάρτυρος ἔτω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναϊκῇ χαλκῷ,
 τάχιστα συλήσας φρέτω κοίλῃσι πτῖνῃσιν·
 σῶμα δὲ οἷός τ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 προῖες, καὶ πρῶων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα·
 ἧ δὲ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶν δὲ μοι ὄχος Ἀπόλλων,
 τάχιστα συλήσας, οἶσω ποτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κριμῶν ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·

ὅν, δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐαέλμευς ἀποδώσω,
 ὅφρα ἑταρχύσωσι κρηνομόωντες Ἀχαιοί
 σὴ μάτε' οἱ χούσωσιν ἐπὶ πλατῆϊ ἑλλησπόντῳ,
 καὶ ποτέ τις ᾗπῃσι καὶ ὀφιδόνων ἀνθρώπων
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ ὀνόπα πόντον,
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σὴ μα πάλαι κατετεθνηῶτος·
 ὃν ποτ' ὄριζάνοντα κατέκτανε Φαίδιμος ἑκτωρ·
 ὡς ποτέ τις ἑρέει· τόδ' ἔμδον κλέος ὅυ ποτ' ὀλήται·
 ὦς ἔφαθ'· οἷδ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρένοντο σιωπῇ·
 αἰδέσθην μὲν ἀνῆνασθαι· δῖσάν δ' ὕποδέχθαι·
 ὅτ' ἐδὲ δὴ μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε
 νείκε' ὀνειδίζων, μέγα δὲ σῶνα χίζετο θυμῷ·
 ὦ μοι ἀπρητιῆρες Ἀχαιῖδες, ἔκ' ἐτ' Ἀχαιοί,
 ἦ μὲν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἐνεταὶ ἀνόθεν ἀνῶς,
 ᾗ μὴ τις δαναῶν ναῦ ἑκτορος ἀντίος ᾗσιν·
 αἰὲς ὕμῃς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοιτο,
 ἦ μὲν οἱ αὖθ' ἔκτοισι ἀκῆριοι, ἀκλῆες αὖτως·
 τῷ δὲ δ' ἐγὼν αὖτ' ὀρώμεμα· αὐτὰρ ὕπρ' ἔθεν
 νίκης πῆρατ' ἐχόνται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ὦς ἄρα φωνήσας, κατεδύσετο τάχεα καλὰ·
 ἔνθα κέ τοι μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτή
 ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 εἰ μὴ ἀνὰ ξαντὸν ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' ἀφείδης οὐρυκρῆων ἀγαμέμνων,
 δεξιτῆς ἔλε χειρὸς ἑποστ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἀφραίνης μενέλαε διοφρέες, ἔδ' ἐτί σε χῆ
 ταύτης ἀφροσύνης, ἀναδ' ἵχεο κηδόμενός περ,
 μήδ' ἐθέλεις ἐρίδος σὺν ἀμύμονι φωτὶ μάχεσθαι·
 ἑκτορι πριαμίδη, τόν, τέ συγέουσι καὶ ἄλλοι·
 καὶ δ' Ἀχιλλεύς τ' ἐγὼ γε μάχη ἐνὶ κλισίῃσιν·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ πρ' σέο πολλὸν ἀμύνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν, ἵζου ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.
 τῷ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσασιν Ἀχαιοί.
 ἥ περ Ἀδρήϊς γ' ἔστ', καὶ ἑμὸς ἐς ἀκρόρητος,
 φημί μιν ἀπασίως γόνου κάμψεν, αἵ κε φύγησι
 θνητοὶ ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δειροτῆτος.
 ὧς ἔπων, παρέπεισεν ἀδελφεῶν φρένας ἥρως
 αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο, τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσσωι θεράποντα δ' ὦμων τάχ' ἔλοντο.
 νέτωρ δ' ἄρχοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶν γαῖαν ἱκάνει.
 ἦ κε μέγ' οἰμώξετε γέρον ἱππικὰ πηλὸς,
 ἔθλος μυρμιδόνων βουληφόρος, ἡ δ' ἀγορητὴς,
 ὅς ποτέ μ' ἐρόμενος, μέγ' ἐγήθειεν ὦ ἐν οἴκῳ
 πάντων ἀρχῶν ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε.
 τὸς, νῦν ἡπλώνοντασ' ὑφ' ἑκτορι πάντας ἀκύνει,
 πολλαῖν ἀθανάτοισι φίλας ἀναχεῖρας ἀφραί,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῶκε δόμον αἰῶνος ἔσω.
 αἶ γὰρ ζῶν τε πάτερ, καὶ ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλὼν,
 ἡ βῶμ' ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω κελάδοντι μάχοντο.
 ἀγρόμενοι πύλοισι τε, καὶ δὲ κἀδὲ ἐγχεσίμωροι,
 φράς παρ τείχεσιν, ἱερδάνεσ' ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' ἐρυσθαλίῳ πρόμος ἵστατο ἰσότηος φῶς.
 τούχ' ἔχων ὦμοισιν ἀρηϊθόσιο ἄνακτος,
 δίν' ἀρηϊθός, τόν, ἐπὶ κλισίῳ κορυϊήν
 ἄνδρ' ἐκίκλησκον, καλλιξωνοῖ τε γυναικῶν,
 ὅων ἂν οὐτόξοισι μάχεσθαιτο, δὲρὶ τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεὴ κορυῖν ῥήγυσσι φάλαγγας.
 τὸν λυκόοργος ἐπιφει δόλω, οὐτι κράτει γέ,
 ζεινωπῷ ἐν δ' ὦ, ὃ δ' ἄρ' ὅ κορυῖν οἱ ὀλιθροί

χρῆσμε σιδερεῖν· πρὶν γὰρ λυκόοργος ὑποφθαῖ,
 δευρὶ μέσον περιώνησεν· ὃ δ' ὑπὶος ἔδει ἐρῆσθαι.
 τούχεα τ' ἐξενάριξε, τά, οἱ πόρε χάλκεος ἄρης.
 καὶ τά, μὲν αὐτὸς ἐπὶ τ' ἐφόρη μετὰ μῶλον ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκεν δ' ἔρυσθαλίωσι φίλῳ θεράποντι φορῆναι,
 τοῦ, ὅγε τούχε' ἔχων, προκελίζετο πάντας δαίτους·
 οἱ δέ, μαλ' ἐπρόμεον, καὶ εἰδίδισαν, ὃ δέ τις ἔτλη.
 αἴψ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζον
 θάρσ' εἴ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσμον ἅπαντων.
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι ὄψος Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἠ μήκιστον, καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα.
 πολλὸς γάρ τις ἐκείτο παρήορος ἔνθα, καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὡς εἰβώην· βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη.
 τῷ κετὰ χ' ἀνστήσῃ μάχης κορυθαίολος ἔκτωρ.
 ὃ μέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀρίστους παναχαιῶν,
 οὐ δ' οἱ προφρονέως μέμαθ' ἐκτορος ἀντίον ἐλθῶν.
 ὣς νῆκεα δ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἄννεα πάντες ἀνέσαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 τῷ δ' ἐπὶ τυδείδῃς ὦρτο κρατερός Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰῶντες θῦριν ἐπιειμένοι Ἀλκίην·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεῖ, καὶ ὁπῶν ἰδομενῆος
 μηριόνης, ἀτάλαντος ἀνυκλίῳ ἀνδρείφοντι.
 τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλος ἀνέμονος ἀγλαὸς υἱός.
 ἂν δὲ θόας ἀνδραμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 πάντες ἄρ' οἱ ἔχ' ἐθέλον πολεμίζον ἔκτορι δῖῳ.
 τοῖσι δ' αὖτις μετέσπε γερήνιος ἱππῶτα νέστωρ.
 Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε δίκυπερὸς, ὃς κελεύει·
 ἔτος γὰρ δὴ ὀνήσῃ ἀκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγησι

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Διῖον ἐκ πολέμοιο, καὶ ἀνὴρ Διϊότηης·
 ὧς ἔφαθ'· οἶδ' ἐκλήρον ἐσσι μῆν' ἀντ' ἔκθετος,
 ἐν δ' ἔβαλον κωέη ἀγαμέμνονος ἀρείδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χῆρας ἀνέχον·
 ὧδε δέ τις ἔπescκεν ἰδὼν ἔς ἔρανδον ὠρύν·
 ζῶ πάτερ, ἢ αἶαντα λαχῶν, ἢ τυδείος υἱόν,
 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχύσοιο μυκῆνης·
 ὧς ἄρ' ἔφ' ἀν' πάλιν δὲ γερήνιος ἱππότης νέστωρ·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κωέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοῖ·
 αἶαντος κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὀμιλον ἀπάντη·
 δῖ' ἔ' ἐν δέξια πᾶσιν ὀφειλέειν ἀχαιῶν·
 οἶδ' ὃ γινώσκοντες, ἀπηνήναντο ἔκθετος·
 αἰὲν ὅτε δὴ τὸν ἴκνε, φέρων ἀν' ὀμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας, κωέη βάλε φαίδιμος αἶας,
 ἦτοι ὑπέχεθε χῆρ'· ὅδ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἀχι παρασάς·
 γυνὴ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ·
 τὸν, ἔδωκεν παρ πόδ' ἔδωκεν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτός
 θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν, ἔκτορα δ' ἴον·
 αἰὲν ἄγετ', ὅφρ' ἀν' ἐγὼ πολεμήῃα τούχεα δύω,
 τόφρ' ὑμῶς ἄχεσθε διὰ χρονίῳι ἀνάκτι·
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων· ἵνα μὴ προῶες πετύθωνται,
 ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα δῖ' ἰδὲ μὲν ἔμψης·
 ὃ γάρ τις με βίβηγε ἐκὼν ἀέκοντα δῖηται,
 ὃ δέ τ' αἰδοίη, ἐπεὶ ὃδ' ἐμὲ νήϊδά γ' ἔτως
 ἔλπομαι ἐν σαλαμῖνι γενέσθαι, τετραφέμεν τε·
 ὧς ἔφαθ'· οἶδ' αὖ χοντο δ' ἡ χρονίῳι ἀνάκτι·
 ὧδε δέ τις ἔπescκεν ἰδὼν εἰς ἔρανδον ὠρύν·
 ζῶ πάτερ, ἢ Διὸς μεδέων κύδιστε, μέγιστε,
 ὅς νίκην αἶαντι, καὶ ἀλλὰ δὴν ὠχὸς ἀρέσσει·

ἣ δὲ καὶ ἔκτορ' ἄπ' φιλέει, καὶ κήδεαι αὐτῆς,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην, καὶ κῦδος ὀπαιδόν.
 ὣς ἄρ' ἔφην· αἶψά δ' ἐκορύσεν ἄνθρωπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἔπειθ' ἅπαντα πρὶ χρῆ' ἔατο τάχῃ,
 σάατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται ἄρης,
 ὅς τ' ἦσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, ὅς τε κρονίων
 θυμοβόρ' ἐριδος μένει· ξωέηκε μάχεσθαι,
 τοῖος ἄρ' αἶψ' ὤρτο πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μεδιόων βλοσυροῖσι προσώπασιν· ἐρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβὰς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔλχος.
 ἦν δὲ καὶ ἄρ' ἄνθρωποι μέγ' ἐζήθειον ἰσορόωντες.
 ἔβωας δὲ πρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γῆα ἔκβυσσεν,
 ἔκτορ' ἔτ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν.
 αἶψ' ὅπως ἔτι ἦ χενὺ πορέσσαι, ὅδ' ἀναδύναε
 Ἀχαιῶν ἐς ὀμίλον, ἐπὶ προκλέατο χάρμῃ.
 αἶψ' δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἡὔτε πύργον,
 χαλκίον, ἐπ' αἰβόρον, ὃ οἱ τυχίος κάμε τάχων,
 σκυτοτόμων ὃ χ' ἄριστος ὕλην ἐνὶ οἰκίαν αἰών.
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπ' αἰβόρον
 ταύρων ξαβρέφειν· ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 ἦ, πρόσθεν σέρνοιο φέρων τελαμώνιος αἶψ',
 σῆ' ῥα μάλ' ἔκτορος ἐγγύς· ἀπ' ἐλπίσας δὲ προσήύδα.
 ἔκτορ, νυκτὶ μὲν δὴ σάφα ἔσειαι διόθεν οἷος·
 οἷοι καὶ δαναοῖσιν ἀριστεύει μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλεῖα ῥιξήνορα, θυμολέοντα.
 αἶψ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν, ποντοπόροις
 κῆρ' ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
 ἦ μῆς δ' ἦ μὲν τοῖοι, οἳ ἀν' σέθεν ἀντιτάσσειν,
 καὶ πολέες· αἶψ' ἄρχε μάχης, ἦ δὲ πολέμοιο.
 Ἴ ὄνδ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος ἔκτωρ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἶαν διογενὲς, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τι μιν ἦν τε παιδὸς ἀφαιροῦ πφρήτιζε,
 ἦ ἢ γυῖαι κός· ἦ ἢ οἴδε πολεμῆια ἔργα·
 αὐτὰρ ἐγὼν οὐ οἶδα μάχης τ' ἀνδροντασίδας τε.
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀλάνην, τό μοι ἄβι ταλαύριον πολεμίζην.
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἱππῶν ὠκείων.
 οἶδα δ' ἐνὶ σελίῳ δινῶ μέλπεσθαι ἄρηι.
 αἶψ' ἔγάρ σ' ἐθέλω βαλέην τοιῶν ἐόντα,
 λάτρη ὁπιπλούσας· αἶψ' ἀμφαδόν αἶνε τύχοιμι.
 ἦ ῥά κ' ἐμπεπαλὼν, προῖε δολιχόσκιον ἔγχος,
 κ' ἐβλέεν αἶαντος δφνὸν σάκος ἐπ' ἀβόρον,
 ἀκρόταρον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ οὗ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτφρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδόματι, ῥινῷ χέρ'· δεύτερος αὖτε
 αἶας διογενὴς προῖε δολιχόσκιον ἔγχος,
 κ' ἐβέλε πριαμίδω κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσιν,
 διὰ κ' οὐκ ἀσπίδος ἦλθε φανῆς ὄβριμον ἔγχος,
 κ' ἐβέλε θώρηκος πολυδαίδαλον ἠρήρειστο.
 ἀντικρὺ δ' ἐπ' αἰσὶν λατάρην διάμισε χιτῶνα
 ἔγχος· ὅδ' ἐκλίνθη, κ' ἐβέλετο κ' ἦρα μέλαιναν·
 τῷ δ' ἐκπασσάμενω δολίχ' ἔχεν χερσὶν ἅμ' ἀμφω,
 σὺν ῥ' ἐπεσον, λήσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἦ συσὶ καπροισι, τῶν τε θένος ἦν ἀλαπαδνόν.
 πριαμίδης δ' οὐκ ἐπειτα μέσον σάκος ἦτασε δαρί,
 ὅδ' ἐρρήξε χαλκὸν ἀντιγὰμφθι δέ οἱ αἰχμή.
 αἶας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπ' αἰσὶν· ἡ δ' ἐπὶ πρὸ
 ἦλυθεν ἐχρή· σφύριξε δέ μιν μεμαῶτα.
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπ' ἦλθε μέλαν δ' ἀνιήνην αἶμα·
 αἶψ' ὅδ' ὡς, ἀπέληξε μάχης κορυθαίολος ἑκτέρ'.

αἰὲν ἀναχαλόμενος λίθον ἔλετο χερὶ παχύνῃ
 κρήνην ἐν πεδίῳ μέλανα, ῥηχύν τε, μέραν τε·
 τῷ βάλεν αἰάντος δεινὸν σάκος ἐπὶ ἀβόρον,
 μέαν ἐπομφάλιον· περιήχισέ δ' ἄρα χαλκός·
 δούτερος αὐτ' αἶεσ', πολὺ μῆζονα λαῶν ἄγρ' αἶσ',
 ἦν ἐπιδιμήσας, ἐπέρεισε δὲ ἵν' ἀπέλεθρον·
 εἶσω δ' ἀπὸ δ' ἔαξε βελὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
 βλάψε δέ οἱ φίλα γέναθ', ὃ δ' ὑπὶος ἐξετανύσθη,
 ἀπὸ δὲ ἐρχριμθός, τὸν δ' αἶψ' ὠρθωσεν ἀπόλλων.
 καὶ νύκτι δ' ἔφιξεν αὐτοχέδον οὐτάζοντα
 ἧ μὴ κήρυκε δίδος ἄγελοι, ἦ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον· ὃ μὲν πρῶων ὃ δ' ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ταλθύβιος τε καὶ ἰδαιός, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέαν δ' ἀμφοτέρων σκήπτρα χέθον, ἧπ' τε μῦθον
 κήρυξ ἰδαιός πεπνυμένα μήδεια εἰδώς·
 μνηκέτι παῖδε φίλῳ πολεμίζετε, μὴ δὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖνε φεληγερέτα ξυός·
 ἀμφω δ' ἀχμητὰ· ῥ' γε δὴ καὶ ἰδμεν ἅπαντες.
 νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἶας·
 ἰδαιὲ· ἔκτορι ταῦτα κέλευέ τε μυθήσασθαι.
 αὐτὸς γὰρ χάρι' μὴ προκλέατο πάντα σ' ἀρίστους·
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πρῶσομαι, εἴπερ αὖ ἔρς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ·
 αἶαν, ἐπῆτοί δ' ὦκε θεὸς μέγεθος τε, βίην τε,
 καὶ πινυτὴν, περὶ δ' ἐρχεῖ ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης, καὶ δὴ τοῦτο τῆτος
 σήμερον, ὅς περ αὐτὲ μαχισόμειθ', ὅσος κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ΙΑΙ ΑΔΟΣ

A

τοῖς, ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μήτιν
νέτωρ, ὃ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή.

ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ἀ πρῆδ' ἡ τε, καὶ ἄλλοι ἄριστ' ἑσπ' ἀνὰ χαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνήσκει καὶ ῥηκομόωντες ἀχαιοί.
τῶν νῦν αἵμα κελαινὸν εὐ' ῥῶον ἀμφὶ σπιάμανδρον
ἐσκεῖδ' ὅξυς ἄρης, φυλαί δ' αἰ' δόσδε κατ' ἤλθον.
τῷ, σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοὶ παῦσαι ἀχαιῶν.
αὐτοὶ δ' ἀπρόμυθοι, κυκλήσομεν ἐκθάδε νεκρῶς,
βυσί, καὶ ἡ μίονοισιν. ἀτὰρ κατὰ κήϊον αὐτὸς
τυτθὸν ἀπὸ προ νέων, ὥς κ' ὅσ' ἐα παισὶν ἐκείσδε
οἴκῃ δ' ἄλῃ, ὅταν αὐτὲ νιώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἐνα χόομεν ἐξαγαγόντες,
ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δέμομεν ὥκε
πύργῳ ὑψηλῷ, ἔλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν αὖθ' ἀρ' ἔσται,
ὄφρα δ' αὐτῶν ἰππῆσιν ὁδὸς ᾗ.
ἐκτοσθεν δ' ἐβαθύνει ὀρύξομεν ἐπ' ὑβί τάφρον,
ἢ χ' ἰππον, καὶ λαὸν ἐρυκῆκοι ἀμφὶς ἔσται,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος βῶων ἀγερώχων.

Ὡς εἶπ' ὁ δὲ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
βῶων αὐτ' ἀγορὴν γένετ' ἰλίῳ ἐν πόλει ἄκρῃ
δεινῇ, τεύχεα παρὰ πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσι δ' ἀντήνωρ πεπνυμένος, ἦρχ' ἀγορεύειν.

Κ ἐκλυτέμεν βῶες, καὶ δάρδανοι, ἢ δ' ἐπὶ κερῶν,
ὄφρ' ἤπωτά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δῶτ' ἄγετ' ἀρχὴν ἐλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δῶομεν ἀβήδην σὺν ἄλῃ· νῦν δ' ὄρκια πιστά
φασάμενοι, μαχόμεσθα. τῷ ἔνυτι κέρδιον ἢ μῖν
ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔειπε τοῖσι δ' ἀνέστη

δῖος Ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ κ' ὁμοιο.

ὅς μιν ἄμειβόμενος, ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα.

Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἄμείνονα τῶδε νοῆσαι.

ῥ' ἔτεδ' ὅν δ' ἡ τῶν ἀπὸ σπυδαῖς ἀγορεύεις,

ἐξ ἄρα δῆ τοι ἐπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.

αὐτὰρ ἐγὼ πρῶτα μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω

ἀντικρύδ' ἀπόφημι γινώσκεις μὲν οὐκ ἀποδώσω.

κτῆματα δ' ὅα' ἀγόμην ἐξ ἄρχεος ἢ μέτερον δῶ,

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθῆναι.

ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔειπε τοῖσι δ' ἀνέστη

Δαρδανίδης πρίαμος θεόφιν μήπωρ Ἀτλάαντος,

ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε.

Κ ἔπλυτέ μιν ῥῶες, καὶ δάρδανοι, ἦ δ' ἐπίκροισι,

ὅφρ' ῥ' ἔπωτά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νεῶν μὲν δόρπον ἔλασθε κατὰ πτόλιν ὥς το πάρος περ,

καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθ' ἔκθετος.

ἦ ὦθεν δ' ἰδαιὸς ἵππ' αἰὶς κοίλας ἐπὶ νῆας

εἰπέω μιν ἄρ' εἰδὼς ἄγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῶς ἔνεκεν ἦχος ὄρωρε.

καὶ δὲ τόδ' ῥ' ἐπέμειναι πυκινὸν ἔπος, αἶν' ἐθέλωσι

παύσασθαι πολέμοιο δυσιχέος, ῥ' ὅκεν ἐκφύς

κῆρ' ἰδμεν ὕπερον αὐτὲ μαχισόμεθ', εἰσόκε δαίμων

ἄμμε διακρίνη. δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Σ ἔφραθ' οἱ δ' ἄρα τῶς, μάλα μὲν κλύον, ἦ δ' ἐπίθοντο

δόρπον ἐπειθ' εἰλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.

ἦ ὦθεν δ' ἰδαιὸς ἐβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τῶς δ' αὖρ ἐν ἀγορῇ Δαναῶς θεράποντας ἄρ' ἔειπε,

νῆϊ παρὰ πρύμνῃ ἄγαμέμνονος αὐτὰρ ὁ τοῖσι

πᾶς ἐν μέσσοισι, μετεφώνεον ἡ πύτα κ' ἦρυξ·
 ἄρ' ἔδαιπε, καὶ ἄλλοι δυνήμιδες ἀχαιοί,
 ἠνώγε πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι πρῶτες ἀγαυοί.
 εἴπῃν, αἰκέπερ ὕμμι φίλον, καὶ ἦδ' ὑ γένοιτο,
 μῦθον ἀλέξανδροιο, τὸ δ' ἔνευε νῆκος ὄρωρε,
 κτήματα μὲν, ὃ σ' ἀλέξανδρος κούρησ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο βρομνδ', ὥς πρὶν ὠρελλ' ἀπολέσθαι,
 πάντ' ἐθέλει δόμειναι· καὶ ἔτ' οἶκον ἀλλ' ἐπιθεῖναι.
 κεριδίην δ' ἄλοχον μενελάου κυδαλίμοιο
 εἴφουσιν δῶσθην· ἢ μιν βῶες γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἴπῃν ἔπος, αἰὲν ἐθέλιτε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσιχέος, εἰσόκε νεκρὸς
 κῆρυξ, ὕπερον αὖτε μαχισόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη δῶν δ' ἑτέροισι γενίκην·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὃ φέ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 μήτ' ἄρτις νῶν κτήματ' ἀλέξανδροιο δὲ χέσθω,
 μήθ' ἐλένην· γνῶν δὲ καὶ δ' ὅς μάλα νήπιός ἔστιν,
 ὥς ἦδ' ἠ βῶεσιν ὀλέθρου πῆρατ' ἐφῆπται·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἄλκον ἔβησαν ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγαυάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
 καὶ τότε ἄρ' ἱδαιὼν προσέφη κρήων ἀρχαμέμων·
 ἱδαιῶ· ἦτοι μῦθον ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκύνεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται ἐμοί δ' ἐπὶ ἀνδρείῳ τῷ.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακνήμεν ὅτι μεγάρω·
 εἴ γάρ τις φειδῶ νεκρῶν κατατεθνηώτων
 γίνετ', ἐπὶ κτεάνωσι πυρὸς μελίσσέμεν ὦκα·
 ὅρκη δὲ ζῆλαί τω ἐρίῳ δ' ἔπος, πόσις ἥρης·
 ὧς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
 ἄπο ῥῶν δ' ἱδαιῶς ἔβη προτὶ ἱλίου ῥήν·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ βῶντες, καὶ δαρδανίωνες,
 πάντες ὁ μὴ γέρεβες, ποτιδέγμενοι ὅππότε ἄρ' ἔλθοι
 ἱδῆος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγέλιον ἀπόσπε,
 πᾶς ἐν μέσσοισιν· τοῖ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτρωι δὲ μεθύλην.
 δῶρτο δ' ἐτέρωθεν εὐαλέμων ἀπὸ νηῶν
 ὦρμον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτρωι δὲ μεθύλην.
 ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν δῶρτα
 ἐξ ἀκτλαρρήταο βαθυρρόου ὠκεανόιο,
 ἔρανδον εἰσανιῶν· οἱ δ' ἦν τεον ἀμύλοισιν·
 ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἔκαστον.
 αἰὲν ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα,
 δάκρυα θρῆμα χέοντες, ἀμαξίων ἐπάειραν·
 ἔσθ' αἶμα κλάειν πρίαμος μέγας· οἱ δὲ, σιωπῇ
 νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ ἱλίον ἱρήν·
 ὥς δ' αὐτὸς ἐτέρωθεν ἐῖ κνήμιδος ἀχαιοί
 νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 ἦμος δ' ἔτ' ἄρπυιῶν ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔχετο λαὸς ἀχαιῶν·
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτῶν ἕνα ποικόν ἐξαγαγόντες
 ἀκριτον ἐν πεδίου, ποτὶ δ' αὖτ' ἄλχος ἔδιδμαν,
 πύργους ὕψηλους, ἔλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν·
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον ὡς δῶρτα ἔχοντες,
 ὄφρα δὲ αὐτῶν ἱππικασίη ὁδοῦς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθῆαν ἐπ' αὐτῶν τάφρον ὄρυξαν
 ἄνρ' ἔχον, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν·
 ὥς οἱ μὲν πορεύοντο κερηκομόωντες ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ πάρ' ἑνὶ κρηθέμενοι ἀσφοπιτῇ,
 θεῶντα

θηῶν τε μέγα ἔργον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐννοσίχθων·

Ζ ὣς πάντες ἦ ῥά τίς ὄβρι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
ὅς τις ἐτ' ἀθανάτοισιν οὐδὲ καὶ μῆτιν ἐνίψει.

ἔχ' ὁρᾷς ὅτι δ' αὖτε κερνηκομόωντες ἀχαιοί
τῆχος ἐτε χίσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, ὅδ' ἐθεοῖσι δῶσαν κλειτὰς ἐκαστόμβας·
τῷ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
τὸ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ, καὶ φῶϊβος ἀπόλλων
ἦρω λαομέδοντι πολέεσσι μεν ἀβλήσαντε.

Τ ὄν, δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὦ πόποι ἐννοσίγαι, ὀρυγενές, οἷον ἐφπες.

ἄλλος κέν τις τερθεῶν δείσειε νόημα,
ὅς σεο πολλὸν ἀφαιρότ' ὅς χ' ἔρξτε, μένος τε·
σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
ἄρρη μὲν ὅτ' ἂν αὖτε κερνηκομόωντες ἀχαιοί
οἰχωνται σιῶν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
τῆχος ἀναρρήξας τὸ μὲν, εἰς ἄλλα πᾶν κῆτα χυῖαι,
αὐτίς δ' ἦϊότα μεγάλην φεμάθοισι κελύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τῆχος ἀμάλδύνηται ἀχαιῶν.

Ως οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
δύαερ δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον ἀχαιῶν·
βυβρόντων δὲ κῆτα κλισιάς, καὶ δόρπον ἔλοντο·
νῆες δ' ἐκ λήμνοιο παρέτασαν οἶνον ἄρυσσαι,
πολλὰ τὰς, προέεικεν ἱησονίδης δῖνος·
τόν, ῥ' ἔτε χυψιπύλην ὑπ' ἱήσωνι ποιμένι λαῶν·
χωρίς δ' αὐρῆδης, ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ,
δῶκεν ἱησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα·
ἐνθεν ἄρ' ὀνίζοντο κερνηκομόωντες ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἄλλοι δὲ ῥινόισι, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι πλὴν ἔπειτα κερηνομόωντες ἀχαιοί
 δαίνεσθον. πρῶτος δὲ κατὰ πόλιν, ἣ δ' ἐπὶ κρητοί.
 παννύχιος δ' ἑσπριν καὶ μῆδετο μετρίετα βόε,
 σμῖδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρόν δέος ἤρει
 οἶνον δ' ἐκ δεπῶν χαμάδις χέον. ὃ δὲ τις ἔτλη
 πρὶν πίνειν, πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

ξ Εὐς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθῆν
τῶν στρατῶν, ἐπὶ πλὴν Ἰδην κεντέρχεται· καὶ
πρότερον ἴσον μαχομένους τὸς Ἕλληνας, ἐλάττωνας
τῶν βρώων κενθήσιν· ἦραν δὲ, καὶ ἀθηνᾶν ἐπὶ βοή-
θῃαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξίσσας, ἐπέχεν ἱρίς, Διὸς κελεύ-
σαντος· ἀπέρας δὲ γενομένης, ἔκτωρ ἐδημιγόρη-
σεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥς τε στρατοπεδούμεναι, καὶ πῦρ
δὲ ὅλης νυκτὸς καίεν·

L 2

ΙΛΙΑΔΟΣ· Θ· ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ·

Θῆτα, θεῶν ἀγορῇ, ζῶων κράτος, ἐκπρος αὖχος·

ὣς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδναρ πᾶ-
σαν ἐπ' αἶαν·

Ἰδὲ δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσας τε-
πικέραννος

ἀκροχίτη κορυφῇ πολυδαιράδος ἄλ' ὅμοιο·
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόραυε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκρον·
Κέκλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
ὅφρ' ἔγω γὰρ, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
μήτε τις οἶον θήλγα θεὸς τόγχε, μήτε τις ἄρσιν,
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· αἰὲν ἅμα πάντες
αἰνῆτ' ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα·
ὅν δ' αἶν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ', ἢ πρῶτον ἄρηγέ μεν, ἢ δαναοῖσι,
πληγῆς ἢ κῆτ' ἐκ κόσμον ἐλεύσεται ἄλ' ὅμοιονδε·
ἢ μιν ἐλὼν, εἴ μ' ὅτε τάρταρον ἱερόντα,
τῆλε μάλ', ἢ χι βαθίσον ὑπὸ χθονὸς ὅππ' ἐβέρεθρον,
ἐνθα σιδήρεά τε πύλαι, καὶ χαλκοὶ ἐσθλὸς,
τόσσον ἐνερθ' αἰδέω, ὅσον ἔρανος ἐς ἅπ' γαίης·
γνώσετ' ἔπειτ' ὅσον ἡμὶ θεῶν κέρτιστος ἀπάντων·
ἥ δ' ἄγε περήσασθε θεοὶ ἵνα ἴδετε πάντες,
σφῆρην χρυσεῖν ἐξ ἔρανόθεν κρεμάσαντες·
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
αἰὲν ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ ἔρανόθεν πεδίονδε
ἔξιν ὕπακον μήσωρ ἔσθ' ἢ μάλα πολλὰ κάμοιτε·
αἰὲν ὅτε δ' ἢ καὶ ἐγὼν πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαι,

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαι μὲν, αὐτῇ τε θαλάσσῃ.
 σφρὴν μὲν κεν εἴπειτα περὶ ῥίων ἄλυσμποιο
 διησαίμην. τά δ' ἐκ' αὐτῆς μετῴρα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ πέριτ' ἤ μὲν θεῶν, πέριτ' ἤ μὲν ἀνθρώπων.
 Ως εἴφαθ'· οἷδ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγαυάμενοι· μάλα γὰρ κρατέρως ἀγόρευσε.
 ὅφ' ἐδὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ὦ πάτερ ἢ μέτερε χρονίῃσι ὕπατε κρείοντων,
 οὐνοῦ καὶ ἡμῶς ἴδμεν ὅτι θένος ἔκ' ἐπιεικτόν.
 αἷ' ἔμψης δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 οἴκεν δὴ κακὸν ὄϊτον ἀναπλήσαντες, ὄλωται.
 αἷ' ἦτοι πολέμῳ λυγρὸν ἀφεξόμεθ', ἢ σὺν κελύφῃ,
 βελὴν δ' ἄρ' ἔγχευ ποθησομένοισι, ἥ τις ὀνήσῃ.
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσαμένοιο τέοιο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 θάρσει φίτογένεα φίλον τέκος· ἐνύτι θυμῷ
 πρόφρονι μυέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἡπίος εἶναι.
 Ως εἰπὼν, ὅπ' ὀχεσφι τιτύσκετο χηλκὸς ποδὶ πίπῳ
 ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθήρησιν κομόωντε
 χρυσὸν δ' αὖτος εἶδμεν περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάθλησθαι
 χρυσήν, ὀτυκτόν· ἐξ δ' ἐπιβήσετο δίφρῳ.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πετέεσθαι
 μεωνυῖς γαίης τε, καὶ ἔρανε' ἀπερόεντος,
 ἴδμεν δ' ἵκανε πολυτίδακα, μητέρα θηρῶν
 χάργαρον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήης.
 ἐνθ' ἵππῳ ἐποίησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
 λύσας ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἡέρα πάλιν ἔχουσιν.
 αὖτος δ' ἐν κορυφῇσι καθέξετο κύδ' αἰ γαίῳ,
 ἔσορόων ῥῶν πόλιν, καὶ νῆας ἀχαιῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

οἳ δ' ἄρα δ' ἔπνον ἔλοντο κερρηνομόωντες ἀχαιοὶ
 ῥίμφο κῆτ' ἀκλίσιδ' ἀπὸ δ' αὐτὸ θωρήσαντο.
 ῥῶες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
 παυρότ' ῥοι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμινι μάχεσθαι
 χρῆσθαι ἀνακταίῃ, πρότε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠϊνυτο πύλαι· ἐκ δ' ἔαυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἰππῆες τε· πολὺς δ' ὄρουμαχδὸς ὀρώρει·
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ὅθ' ἤϊον ἐναξαίνοντο ἵκοντο,
 σκῆπτ' ἔβαλον ῥινὰς, σκῆπτ' ἔχον καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀπὸ δὲς ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀμύλησι· πολὺς δ' ὄρουμαχδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγῇ τε, καὶ οὐ χαλῇ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἶματι γαῖα.
 ὄφρα λῆν' ἠὲς ἦν, καὶ ἀέξετο ἰκρὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· τίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον ἔρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο,
 ῥῶων θ' ἰπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ἔλκε δὲ μέγα λαβὼν, ῥέπε δ' αἶσιμον ἦμαρ ἀχαιῶν
 αἰμὴν ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πρυβοτείρῃ
 ἐξέσθην· ῥῶων δὲ πρὸς ἔρανὸν αὐραὶ ἄερθεν·
 αὐτὸς δ' ἐξ ἰδῆς μετὰ ἔκτυπε δαιμόνιον δὲ
 ἦκε σέλασ' κῆτ' ἀλὼν ἀχαιῶν· οἳ δὲ ἰδόντες,
 θάμβησαν, καὶ πάντα σὺν χλωρὸν δῖος εἶλεν
 ἐνθ' ὅτ' ἰδοῖτο δὲ τλῆ μίμνεν, ὅτ' ἀγαμέμνων,
 ἄτε δὴ αἰάντ' ἐμνέτην, θεράποντες ἄρμος·
 νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε γερήνιος, ἄρος ἀχαιῶν,
 ἄτι ἐκὼν, αἰὲν ἔπος ἐτέρετο, πόν' βάλεν ἰὼ
 δῖος ἀλέξανδρος ἐλένης πόσις ἠὲ νόμοιο,

ἄκρην κρηκορυφήν, ὅτι τε πρῶται τοίχες ἵππων
 κφανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἔστιν.
 ἀλγίσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ.
 σαυ δ' ἵππος ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὅφρ' ὀγέρων ἵπποιο παρηορίσας ἀπέτεμνε
 φασγάνῳ αἰώνων, τόφρ' ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασυῶ, ἡνίοχον φέροντες
 ἔκτορα· καὶ νῦν κεν ἐν ὀγέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 ὃ μὴ ἄρ' ὀξύνονσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα.

- Διογενὲς λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 πῇ φύγῃς μετὰ νῶτα βαλὼν κρηδὸς ὡς ἐν ὀμίλῳ;
 μή τις τοι φύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξῃ,
 ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγχιον ἄνδρα.
 ὧς ἔφατ', ὃ δ' ἐσάκχεσε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κόιλᾳ ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 τυδίδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
 εἴ δὲ πρόσθ' ἵππων νηληϊάδαο γέροντος,
 καί μιν φωνήσας, ἔπειτ' ἐπέρειντα προσηύδα.
 ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σενέοι τέρεσι μαχηταί.
 σὴ δὲ βίη λένυται χαλεπὴν δὲ σεγῆρας ὀπάξει.
 ἠπεδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·
 ἀλλ' ἀνέμων ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι βρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα, καὶ ἐνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι,
 ὅς ποτ' ἀπ' αἰνείαν ἐλόμεν μῆτωρε φόβοιο.
 τῷτ' αὖθις θεράποντες κομήτων· τῷ δὲ δὲ νῶϊ
 πρῶσιν ἐφ' ἵπποδᾶμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ ἔκτωρ
 ῥήσεται, ὃ καὶ ἐμὸν δόρυ μάνεται ἐν παλάμῃσιν.
 ὧς ἔφατ', ὃ δ' ἀπίθασε γρήνιος ἵπποτα νέεωρ.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

νεστορέας λῶν ἐπειθ' ἵππους θεράποντε κομήτην
 ἴφθιμοι δ' ἐνελός τε, καὶ ὠρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τὸ δ' ἄρ' ἀμφοτέρω διομήδεος ἄρματα βήτην.
 νέτωρ δ' ἐν χήρεασι λάβ' ἡνία φοινικέοντα.
 μάστιξεν δ' ἵππους. τάχα δ' ἔκτορος ἀρχιγένοντο.
 τὸ δ' ἴθυσ μεμαῶτος ἀκόντισε τυδείος υἱός.
 καὶ τὸ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα
 υἱὸν ὑπερβύμασθι βαΐου ἡνιοπῆα,
 ἵππων ἡνὶ ἔχοντα, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες. τὸ δ' αὖθι λύθη φυγή τε, μένος τε.
 ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκισε φρένας ἡνιόχοιο.
 ὃν λῶν ἐπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑτάερα,
 κείσθαι. ὃ δ' ἡνίοχον μέθετε θρασύν, ὃ δ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵπῳ δαυέσθην σιμάντορος. αἶψα γὰρ ὤρεν
 ἰφίτι δὴν ὄρχεπόμενον θρασυῶ, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε δίδυα δέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐνθά κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο.
 καὶ νύ κε σήκεσθαι κατὰ ἴλιον ἡὔτε ἄρνες,
 ἢ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δηνὸν, ἀφῆκ' ὄρχητα κεραυνόν.
 καὶ δὲ πρόσ' ἵππων διομήδεος ἦκε χαμᾶζε.
 δηνὴ δὲ φλόξ ὤρτο θέξαι καομένοιο.
 τῷ δ' ἵπῳ δέσαντε, κατὰ πῆλιν ὑπ' ὀχεσφιν.
 νέτωρα δ' ἐκ χερῶν φῦγον ἡνία σιχαλόντα.
 δέσσε δ' ὄζ' ἐν θυμῷ. διομήδεα δὲ προσέειπε.
 Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβον δέχῃ μῶνυχας ἵππους.
 ἢ ἔτι νῦν σκεπτεσθαι, ὅτι ἐκ δῖος οὐχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 νῦν λῶν γὰρ τέτρω κρονίδης, ὃς κῦδος ὁπάεσσι
 σῆμερον. ὕστερον αὖτε, καὶ ἡ μῖν, αἶψ' ἐθέλῃσι,

ὡς δὲ ἀνὴρ δέ κεν οὔτι δίδως νόον εἰρύσσειτο,
 ὃ δὲ μάλ' ἰφθιμος, ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 Τὸν δ' ἡ μείβετ' ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἱκάνει.
 ἔκτωρ γάρ ποτε φήσῃ ἐνὶ πρῶτ' ἀγορῶν,
 τυδείδης ὅτ' ἐμῷ φοβούμενος, ἔκετο νῆας.
 ὥς ποτ' ἀπγλήσῃ. τό τε μοι χάνοι ἄρ' ἔα χθών.
 Τὸν δ' ὡς μίβετ' ἐπειτα γηρῆνιος ἰππότης νέτωρ.
 ὦ μοι τυδείδης ἧ δαῖφρονος, οἷόν εἵπες.
 ἥ περ γὰρ ἔκτωρ γε κτεδὼν, καὶ ἀνάγκη δα φήσῃ.
 αἶψ' οὐ πῆσονται πρῶτες, καὶ δαρδανίῳ νες,
 καὶ βρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστῶν,
 τῶν, ἐν κονίῃσι βάλες θαλερὸς παρανοίτας.
 ὧς ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἐπράπε μῶνυχας ἵππων
 αὖθις ἀν' ἰωχμὸν. ἐπὶ δὲ βῶές τε, καὶ ἔκτωρ,
 ἢ χῆ θεασασίη βέλεια σπονδέντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ.
 τυδείδῃ, πέρι μέν σε τίον δαναοὶ ταχύπῳλοι
 ἔδρη τε, κρείσσιν τε, ἰδὲ πλείοις δειπάεσι.
 νῦν δὲ σ' ἄτι μήσῃσι. γυναικὸς ἄρ' ἀντέτιτυξθ
 ἔρρε καὶ ἡ γλῆνι. ἐπεὶ οὐκ ἔξαντος ἐμῷ,
 πύργων ἢ μετέρων ἐπιβήσεαι. ὃ δὲ γυναικὸς
 ἀέξῃς ἐννήεαι πάρος τοι δαίμονα δώσω.
 ὧς φάτω τυδείδης δὲ δίκην δὶ χα μερμήριξεν
 ἵππων τε σρέφαι, καὶ ἀντίβιον μαχέσασθαι.
 τοῖς κ' οὖν μερμήριξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν.
 τοῖς δ' ἀπ' ἰδίων ὀρέων κτύπε μυτίετα ξοῖα,
 σῆμα τιθῆς βῶεαι, μάχῃς ἐτέρα ληκέα νίκην.
 ἔκτωρ δὲ πρῶτα κ' ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Τρῶες, καὶ λυκιοὶ, καὶ δάρδανοι ἀρχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἐσὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε κρονίων.
 νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ δαναοῖσί γε πῆμα.
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τὰ δειτρία μηχανόωντο.
 ἀβλήχρ', οὐδὲ νόσωρα, τὰ δ' ὅ μιν ἀμὼν ἐρύξει.
 ἵπποι δὲ ῥέετ' ἀφρονὺς πρὸ βορέοντα ὀρυκτὴν.
 αἷψ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπιπλαφυρῆσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς διηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω κτήνω δὲ καὶ αὐτῆς.
 ἄρ' ἔτι παρὰ νηυσὶν, ἀτυζόμενος ὑπὸ καπνῷ.
Ως ἔπων, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
 ξάνθε τέ, καὶ σὺ πόδας γέ, καὶ αἶθων λάμπετε δῖε,
 νῦν μοι πλὴν νομίδην ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος,
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔβηκεν,
 δινόν τ' ἐγχεράσασα πῖπν', ὅτε θυμὸς ἀνώγει,
 ἢ ἔμοι' ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 αἷψ' ἐφομαρτῆτον, καὶ σπένδετον, ὅφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα νεσπρέην, τῆς νῦν κλέος ἔρανὸν ἴκη,
 πᾶσαν χρυσεῖν ἔμεναι, καὶ νόνασ τε, καὶ αὐτήν.
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοισιν διομήδεος ἱπποδάμοιο,
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν ἦφαιστος κάμε τάχων.
 ὃ τῶτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιῶς
 αὐτονοχὴ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειαῶν.
Ως ἔφατ' ἀνχόμενος. νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη.
 σῆσάτο δ' ἐνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
 καὶ ῥα ποσειδάωνα μέγα κέ θειὸν ἀντίον ἦνδ' αἶ.
 ὦ πόποι, ἐννοσίγαι', οὐρανόθεν, ἔδην σοί περ
 ἄλλο μίνων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.

οὐ δέ τοι ἤς ἐλίκεν τε, καὶ αἰχμῆς, δῶρ' ἀνάγκῃ,
πολλὰ τε, καὶ χαρίεντα· σὺ δ' ἐσφισί βέλεο νίκην.
ἥ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι δαναοῖσιν ὄρωγοί
πρῶτος ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν δῦρύποα ἦν,
αὐτὰς κ' ἐνθ' ἀμάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν ἴδῃ.
Τ ἦν δ' ἐμὶ γ' ὀχθήσας, προσέφη κλέων ἐνοσίχθων.
ἦ ῥη ἀπλοεπὲς, ποῖον ἔν μῦθον ἔειπες.
ὅκ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι διὸ κρονίωνι μάχεσθαι
ἢ μέας τὰς ἄλλας, ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ὥς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγέρον·
τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
πλήθεν ὁ μῶς ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀπιστῶν
ἐλομένων· ἧλθ' ἐβόῳ ἀτάλαντος ἄρηι·
ἐκ τῶν πριαμίδης, ὅτε οἱ ἴδ' ἐκ κῦδος ἔδωκε.
καὶ νύ κεν ἐπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἴσας,
ἥ μιν ἐπὶ φρεσὶ θῆκε ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
αὐτῇ ποιπνύσαντι θεῶς ὀφύναι ἀχαιῆς.
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας, καὶ νῆας ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχύν·
εἷ δ' ἐπ' ὀδυσῆος μεγακλήτῃ νηὶ μελαίνῃ,
ἦ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωθεν,
ἦ μὲν ἐπ' αἴαντος κλισίης τελαμωνιάδαο,
ἦ δ' ἐπ' ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔχατα νῆας εἴσας
ἔρυσαν, ἠνορέη πίσωσι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
ἦ ὕσαν δ' ἐπ' ἀπύσιον, δαναοῖσι γεγωνῶς.
αἰδώς δ' ὄρωτοί, καὶ ἐλέχεια, ἥδ' ὀδυσῆος ἀνητοί,
τῇ ἔβαν ἀχολαί, ὅτε δὴ φάμεν ἦναι ἄριστοι,
ὥς ὁ πότ' ἐν λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράαθε
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραίων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπισεφέας οἶνοιο,

ΙΑΙΔΟΣ.

ῥώων, ἀνθ' ἑκτόν τε δὴ κοσίων τε ἔκτος
 σήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' ὅδ' ἐνὸς ἄξειοι εἰλὸν
 ἔκτος· ὅς τ' ἀλὰ νῆας ἐνὶ πῆσσι πυρὶ κηλέω.
 Ζεὺς πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἦδη ὑπὲρ μενέων βασιλίων
 τῆδ' ἄτ' ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπὸ νῆας,
 ὅ μιν δὴ ποτέ φημι τεὸν πρὶ κτελλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρέλθ' ἐμὲν ἐνθάδε ἑρῶν.
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δὴ μὲν, καὶ μὴρ' ἔκηλα,
 ἰέμενος ῥοήν δ' ὑπὲρ χέον ἐξαλαπάξει.
 ἀλλὰ ξυῖ, τόδε πέρ μοι ἐπὶ κρήνην ἐέλδωρ.
 αὐτὸς δὴ περ ἑσσον ὑπεκφυγέην, καὶ ἀλύξει.
 μήδ' ὅτ' ῥώων ἐαδ' ἀμνασθαι ἀχαιῶν.
 ὧς φάτο· ἦν δ' ἐπατήρ ὀλοφύρατο δακρυ χέοντα.
 νῦν σε δὲ οἶλαδ' ἐσόν' ἐμμεναι, ὅδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἶψ' ἦκε τελεότατον πετεινῶν.
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσι τέκος ἐλάφοιο ταχέως.
 παρ δὲ διὸς βωμῷ περικταλλεί, καὶ ββαλε νεβρόν.
 ἐνθα πανομφαίῳ ζηνὶ ῥέζεσκον ἀχαιοί.
 οἳ δ' ὡς οὖν εἶδον ὅτ' ἄρ' ἐκ διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ ῥώεσσι θόρον μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἐνθ' ἔτις πρότερος δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων,
 εὔξατο τυδὶ δ' αὖ πάρος χέμεν ὠκέας ἱππας,
 τάφρ' ἔξελάσσει, καὶ ἐναντίβιον μάχεσθαι,
 οἷα πολὺ πρῶτος ῥώων ἔλεν ἄνδρα κορυφαίην.
 φραδ' ἰδὼν ἀγέλαον· ὁ γὰρ φύγαδ' ἔραπεν ἱππας.
 τῷ δὲ μεταστροφέντι, μεταφρένῃ ἐνδ' οὐ πῆξεν,
 ὧμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασεν.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὀράβησε δὲ τούχ' ἐπ' αὐτῷ.
 τὸν δὲ μὴτ' ἀρῆσαι ἀγαμέμνων, καὶ μετέλαος.
 τοῖσι δ' ἐπ' αἰάντας, θορὴν ἐπὶ κτελλέων ἀλκήν.

τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομένοισι, καὶ δ' αὖτις ἰδομένοισι
 μηριόνης, αἰτάλινος ἐναλὺν ἀνδρείφοντι.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἑρύπολος αἰάμονος ἀγλαὸς υἱός.
 τῷ κρος δ' εἴναρος ἦλθε παλίνρνα τόξα τιταίνων.
 εἴδ' ἄρ' ὑπ' αἰάνρος σάκει· τελαμωνιάδῃα.
 ἐνθάδ' αἰὲς μὲν πεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρως
 παπῆνας, ἐπεὶ ἄρτιν' οἷσ' αἰὲς ἐν ὁμίλῳ
 βεβλήκει, ὃ μὲν αὖτις πεσὼν, ἀπ' θυμὸν ὄλεανεν.
 αὐτὰρ ὃ, αὐτίς ἰὼν παῖς ὥς ὑπὸ μητέρῃ δύσκειν
 ἦς αἰάνθ'· ὃ δέ μιν σάκει· κρύπασκε φαεινῷ.
 ἐνθατίνα πρῶτον βῶων ἔλε τῷ κρος ἀμύμων,
 ὁρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ ὁρμύλον, ἦ δ' ὀφελέσθην,
 δαίτορά τε, χρόμιόν τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφόντην,
 καὶ πολυαμονίδην ἀμοπάονα, καὶ μελάνιππον,
 πάντας ἐπαυτέρως πέλασε χθονὶ πηλυβοτείρῃ.
 ἦν δ' ἐπ' ἰδὼν, γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 τόξῃ ἀπ' κρατερῶν βῶων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 εἴδ' ἄρ' αὖτ' αὐτῶν, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε.
 τῷ κρος φίλη κεφαλῇ, τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' ὅπως αἰκέν τι φῶς δαναοῖσι γένῃαι,
 παρὶ τε σὺ τελαμῶνι, ὃ σ' ἔφερε τυτθὸν ἐόντα,
 καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσασθ' ὅτι οἴκῳ.
 τόν· καὶ τηλόθ' ἐόντα· ἀκλήης ἐπίβησον,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὅς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 αἰκέν μοι δῶν ζῆς αἰγίοχος, καὶ ἀθήνη,
 ἰλίῃ ἐξαλαπάξει ἀνιτίμενον πολίεθρον,
 πρῶτό τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω
 ἢ φίλοδ', ἢ δ' ἰππὺς αὐτοῖσιν ὀχεσφιν,
 ἢ ἐγὼ αἰχ', ἢ κέν τοι ὁ μὸν λέχος ἔσαναβαίνοι.
 Ἴδ' ἄρ' ἀπαμβόμενος, προσεφώνεε τῷ κρος ἀμύμων.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἄρ' ἔδῃ κῦδισε, τί με σπύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὁπρώδης; ἔ μέντοι ὅση δύνάμεις γε πάρεστι,
 παύομαι, ἀλλ' ἔξ' ἔποτί' ἵλιον ὥσ' αὐτὸς.
 ἐκ τῶ δ' ἡτόξοισι δεδεγμένος ἄνδρ' αἶρω.
 ὁκτὼ δ' ἡ προέηκε τανυγλώχιν' αὖτ' οἷός.
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν δρῆϊθῶν ἀξήων.
 τῶτον δ' ἔδ' δύνάμει βαλέην κῦνα λυσσητῆρα.
 ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἷ σὸν ἄπ' ἡνερῆφιν ἱάλλεν
 ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέην δέ ἐΐετο θυμός.
 καὶ τῶ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' αὖ μύμονα γοργυθίωνα
 ἦν ἐὺν πριάμοιο κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ.
 τόν, ῥ' ἔξ' αἰσόμεν' ὁπυομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ καστάνηρα, δέμας δ' κῆρα θεῶσι.
 μήκων δ' ὥς, ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦ τ' ἐνὶ κνήμῃ
 κατὰ πῶ βριθόμεν' ἡνιόχ' ἴτε χαρινῆσιν,
 ὥς ἐτέρωσ' ἦ μινσε κάρη πῆληκι βαρυθῆν.
 ταῦκρος δ' ἄλλον οἷ σὸν ἄπ' ἡνερῆφιν ἱάλλεν
 ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέην δέ ἐΐετο θυμός.
 ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἀμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅρ' ἔπειθ' ὅλεμον θρασυῶν ἔκτορος ἡνιοχῆα
 ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε σῆθος παρὰ μαχρόν.
 ἦριπε δ' ἔξ' ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἱπποὶ
 ὠκύποδες, τῶ δ' αὖθι λύθη φυγῆτε, μένος τε.
 ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος τύχῃσιν φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν, ἔπειθ' ἔλασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρα·
 κενερίον δ' ἐκίλευσεν ἀδελφὸν ἱππὺς ἰόντα,
 ἱππὼν ἡνὶ ἑλῶν ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθου ἀκῆσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ ἡφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 σμερδαλία ἰάχων· ὁ δ' ἐκ χαρμαδίου λάβε χερσὶ.
 βῆ δ' ἰθὺς ταῦκρου· βαλέην δέ ἰθὺς μὲν ἀνώνη.

ἦτοι ὁ μὲν φάρε' ἦς ἐξήλετο πικρὸν οἶσύν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νερῷ· τόνδ' αὖ κορυθαίολος ἔκτωρ
 αὖ ἐρύοντα, παρ' ὧμον, ὅθι κληῖς ἀποέρχῃ
 αὐχένα τε, στήθος τε, μάστιγα δὲ καίριόν ἐστ,
 τῇ, ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλε λίθῃ· ὁ κρυόεντι·
 ῥῆξεν δέ οἱ νερὴν· νάρκησε δὲ χερρ' ἐπὶ κερπῶ.
 σῆ δὲ γνῦξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χερρὸς.
 αἶας δ' ὅν' ἀμέλησε κρσιγνήτοιο πεσόντος,
 αἰγὰ θεῶν περίβη, καὶ οἰσάκος ἀμφεκάλυψε·
 ἦν, μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δύνω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 μνηστῆς ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος ἀλάτωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σενάχοντα.
 αἶψ' δ' αὐτίς βῶεαίν' Ὀλύμπιος ἐν μένος ὥρσεν.
 οἶδ' ἰθὺς τάφροιο βαθύης ὥσαν ἀχαιῆς.
 ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλεμεάινων·
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίῃς, ἢ ἐλέοντος,
 ἀπῆται κητόπιθε, ποσὶν ταχέεαι πεποιθώς,
 ἰχία τε, γλυτὸς τε ἐλιασόμενός τε δοκούσ,
 ὥς ἔκτωρ ὠπαξε κερρικο μῶωντας ἀχαιῆς,
 αἶεν ἀποκτίνων ἦν ὁπίσταντο, οἷδ' ἐφέβοντο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δία τε σκόλοπας, καὶ τάφρον ἐβησαν
 φύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν βῶων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν, δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 αἰγῆλοισί τε κεκλόμενοι· καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίχοντες, μεγάλ' ὀχετόωντο ἑκείσους.
 ἔκτωρ δ' ἀμφιπερισφύφα κελίχοι χαρσὶ ππας,
 χορῶς ὀμματ' ἐχων, ἦ δὲ βροτολοιγῷ ἄρνος·
 τὸς δὲ ἰδὼς ἐλέησε θεὰ λυκώλενος Ἥρη·
 αἶψα δ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ω πόποι ἀγίοχοιο διὸς τέκος, ὅκέτι νῶϊ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὄλλυ μένων δαναῶν κεκδήσόμεθ' ὕστατιόν περ·
οἱ κεν δὴ κελὸν ὄππῃ ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ· ὁ δὲ μαινέται ἐκείτ' ἀνεκτῶς
ἐκτὼρ πριάμίδης καὶ δὴ κεκεῖ πολλά ἔοργε.

Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κεῖ λίην ὕψος γε μένος, θυμὸν τ' ὀλέσειε,
χερσὶν ὑπ' ὀργῶν φθίμευος ἐν παρτίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατήρ ὅμῃς φρεσὶ μαινέται ἐκ ἀγαθήσιν·
χέτλιος αἰὲν Ἀλκίρως, ἐμῶν μενέων ἀπερώς·
ἔδ' ἐτιτῶν μέμνηται, ὃ οἰμάλα πολλάκις ἴδὼν
τειρόμενον σῶεσκον ὑπ' Ἑρυσθῆος ἀέθλων·
ἦτοι ὁ μὲν, κλαίεσκε πρὸς ὕραν ὄν· αὐτὰρ ἐμὲ ζῆλος
τῷ ἐπαλεξήσυσσεν ἀπ' ὕραν ὅθεν προΐαλλεν·
ἃ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦ δέ ἐν φρεσὶ παυκλίμησιν,
αὐτέ μιν ἤσ' αἰδοιο πυλάρταο πρὶν πεμψεν
ἐξ ἐρέβους ἄξοντα κύνα συγερῶ αἰδοιο,
ἐκ ἀν' ὕπερξέφυγε συγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·
νῦν δ' ἐμὲ μὲν συγείη θέτιδος δ' ἐξήνυσε βυλάς,
ἣ οἰγύνατ' ἐκύνε, καὶ ἔλλαβε χεῖρ' ἰνέει,
λαιομένη τιμήσαι ἀχιλλῆα πολίπορθον·
ἔσσι μὲν δ' ἄν' αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα ἤπῃ·
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπένταυε μώνυχας ἵππους,
ὅφρ' ἂν ἐγὼ κεταδύσαι δῖος δόμον ἀγρόχοιο,
πύχεσιν ἐς πόλιν μὲν θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
ἣ νῶϊν πριέμοιο παῖς κορυθαίολος ἐκτὼρ
γινθήσει, προφανέντε ἀνὰ πολέμοιο γιγύρας·
ἦ τις καὶ γῶων κορέει κύνας, ἦ δ' αἰωγῆς
δὴ μῶ, καὶ σάρκεσι, πεισὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
ὧς ἔφατ', ἔδ' ἀπίθισε θεὰ λυκώλειος Ἥρη·
ἣ μὲν ἐποιχομένη, χρυσάμυκας ἔντυν ἵππους

ἦ ρη

ἦρῃ, πρέσβα θεᾷ, θυγάτηρ'· μέγαλοις κρόνοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη διὸς ἀγχιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχουεν ἑανὸν παρὸς ἐπ' ἔλπει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ καὶ με χερσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐν δῦσα διὸς νεφεληγερέταο,
 τούχεσιν ὅς πολεμον θωρήατο δακρυόεντα.
 ὅς δ' ὅχεα, φλόγεα πασι βύσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθῦ, μέγα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδροῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάρῃ.
 ἦρῃ δὲ μάπριθῶς ἐπ' ἐμαίετ' ἀρίππας.
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον ἔραν' ὥς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέραπαι μέγας ἔρανός, οὐλύμπό στε,
 ἦ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἦ δ' ἐπιθῆναι.
 τῇ, ῥά δι' αὐτῶν κεν ῥηνεκέας ἔχονί ππας.
 ξυὺς δὲ πατήρ' ἰδὲθεν ἐπ' ἰδε χύσας ἄρ' αἰνῶς·
 ἶριν δ' ὄρωε χρυσοπτερον ἄγελέσσαν.
 βάσχι' θι' ἶρι ταχῆα πάλιν πρόπε μήδ' ἔα ἀντην
 ἔρχεσθ', ὅ γὰρ καλὰ στωισόμεθα πόλεμόνδε.
 ὦ δὲ γὰρ ἐξερέω. τό δὲ καὶ τελεσμένον ἔσται.
 γηώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππας·
 αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω.
 ἔδ' ἐκ ἐς δεινὰς περὶ τελλομένους ἐνιαστούς
 ἐλκὲ ἀπαλλήσεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός·
 ὄφρ' ἴδῃ γλαυκῶπις ὅτ' ἀν' ὧ παρὶ μάχῃται.
 ἦρῃ δ' ὅτι τόσον νεμεσίζομαι, ὅ δὲ χολῶμαι.
 αἰδ' ἄρ μοι ἔωθεν ἐμὴλ' ὅ, πῖ νοήσω.
 ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέσσαι.
 βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὁρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπλήχῃς ἔλυμποιο
 ἀντομένῃ κατέρυκε. διὸς δ' ἐσφ' ἔνεπε μῦθον.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦρρ;
 οὐκ εἰάα κρονίδης ἐπαμυνέμεν δ' ὀργήοισι.
 ὦδε γὰρ ἠπλήσσε χρόνον πάς, εἰτελέει πρ,
 γυώσκειν μὲν σφῶϊν· ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ ἄρματα ἄξειν.
 οὐδέ κεν οὐκ δεκάτῃς πρὶ τελλομένους ἐν αὐτῷ
 εἴ κ' ἀπαλθήσεσθον, ἄ κεν μάρπησι κβανός
 οὐρ εἰδῆς γλαυκῶπι, ὅτ' ἀνσῶ παρὶ μάχῃαι.
 ἦρρ δ' ὅτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολῶται
 ἀλλ' ἄρ' οἱ ἐώθεν ἐνὶ κλῆν' ὅ, πῃ νοήσῃ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἀνδρότετι κῦον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
 τολμήσεις, διδὸς ἄντα πελώριον ἐγχοσ ἄγραι.
 ἦ μὲν, ἄρ' ὡς ἔπ' ὅσ', ἀπέβη πόδας ὠκέας ἵρις.
 αὐτὰρ ἀθηναῖν ἦρρ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἀγχιόχοιο διδὸς τέκος, ἠκέτ' ἐγώ γε
 νῶϊν ἐὼ διδὸς ἄντα βροτῶν ἐνεκὲν πολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθιάθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχῃ κῆνος δὲ τὰ, ἄ φρονέων ἐν θυμῷ,
 φρῶσί τε, καὶ δαναοῖσι δὴ καζέτω, ὡς ἐπεικές.
 ὦ δ' ἄρα φωνήσασα, πάλιν προέπε μῶνυ χάσ' ἵππους.
 τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλιόριχας ἵππους.
 καὶ τὰς, μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κἀπῆσιν.
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
 αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμῶσι κάθισον,
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιμῆναι ἦρρ.
 ζῆλε δὲ πατὴρ ἵδμεν ἐὺ βροχον ἄρμα καὶ ἵππους,
 ἄλυμπόν δ' ἐδίωκε θεῶν δ' ἐξίκετ θώκας.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθη, κατὰ λῆτα πετάσας.
 αὐτὸς δὲ χεύσειον ἐπὶ θρόνον ἀρύσσειαζας

ἔξερ' ἔτι δ' ὕπ' ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπου·
 αἶψ' οἶα δίδος ἄμφις, Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
 ἦσθιν· ὅδ' ἔτι μιν προσεφώνεον, ὅδ' ἔρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ, ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 τίφθ' ἔτιω τε τίησθον Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη·
 ὃ μὲν θιν καὶ μετόν γε μάχη ἐνὶ κυδανήρῃ
 ἑλλῦσαι πῶλ'· τοῖσιν κόρον αἰνὸν ἔθεοθε
 πάντως οἶον ἑμὸν γε μένος, καὶ χθρὸς ἄαπτοι·
 ἔκ' ἂν με βρέψαν ὅσοι θεοὶ εἶσ' ἐν Ὀλύμπῳ·
 σφῶν δὲ πρὶν πρὶν πρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γῆα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμρα ἔργα·
 ὦδε γὰρ ἐξερέω· τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἔκ' ἂν ἐφ' ὕμετέρων ὀχέων πληγέντε κβανῶ,
 ἄψ' ὅτ' Ὀλύμπου ἵκεσθον ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔσθ'·
 ὧς ἔφασθ', αἶψ' ἐπέμυξαν, Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη·
 πηισίαι αἶψ' ἦσθιν, καὶ καὶ δὲ βῶεαι μεδέσθιν·
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ὅδ' ἐτι γῆπε,
 σκυζομένη δ' ἡ παρ' ἰ· χόλος δέ μιν ἄχρῖος ἦρξ·
 ἦρη δ' ἔκ' ἔχασθε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσνύδα·
 Ἄ ἰνότατε κρονίδη, ποῖον ἔν μῦθον ἔειπες;
 αὖ νυ καὶ ἡ μῆσι δ' ἔμεν ὅτοι αἰένος ἔκ' ἐπιγυγτόν·
 αἶψ' ἔμπης, θανάων ὀλοφυρόμεθ' ἀχμητάων,
 οἴκην δ' ἡ κακὸν οἶον ἀναπλήσαντ' ὅτ' ὀλωνται·
 αἶψ' ἦτοι πολέμα μὲν ἀφεξέό μεθ', ἡ σὺ κελύγεις·
 βελὴν δ' ὀργαίοις ὑποθισό μεθ', ἡ τις ἐνήσει,
 ὥς μὴ πάντ' ὀλωνται, ὀδυσαμένοιο θεοῖο·
 Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ ἔσθ' ἡ καὶ μάλλον ὑπὲρ μενέει κρονίωννα
 ὄφειαι, αἶψ' ἐθέλησθα, βῶπις πότνια ἦρη,
 ὅλλύντ' ὀργῶν πηλὴν σπάρην ἀχμητάων·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἢ γὰρ πρὶν πολέμῳ ἀποπαύσεται ὄβριμος ἔκτωρ,
 πρὶν ὤρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα πηλῶνα
 ἦ ματι τῷ· ὅτ' αὖ οἱ λυγρὰ ἐπὶ πύμνησι μέχωνται,
 σείνη ἐν ἀννοτάτῳ, περὶ παρόκλιον πεσόντος·
 ὣς γὰρ θέσφατόν ἔστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἔκλειζ' ἴω
 χλωμένης, ἔδ' ἔκε τὰ νήατα πῆρα θ' ἵκηαι
 γαίης, καὶ πόντοιο· ἵν' ἰαπετός τε, κρόνος τε
 ἦμενοι, ἔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἠελίοιο
 τέρποντ', ἔτ' ἀνέμοισι· βαθυὺς δὲ τάρταρος ἀμφίς,
 ἔδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι χλωμένη, ἔσσυ' ἔγωγε
 σκυρομένης ἀλέγω, ἔπει ἔσσο κύντερον ἄλλο·
 ὧς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη λαοκώλενος ἦρ·
 ἐν δ' ἔπεσ' ὤκεαν ὧ λαμπρὸς φάος ἠελίοιο,
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ξέδωρον ἄρσραν·
 φῶσιν μὲν ῥ' ἀέκυσιν ἐδ' ὡς φάος· αὐτὰρ ἀχαιῶες
 ἄσπασίη φρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ' ἐρεβεννή·
 φῶων δ' αὐτ' ἀγορὴν ποιήσαντο φαίδιμος ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαλὼν ποταμῷ ἐνὶ δινύεντι,
 ἐν κεθαρώ· ὅθι δὴ νεκρῶν διεφάνετο χῶρος·
 ἐξ ἱππῶν δ' ἐποβάντες, ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκρον·
 τόν, ῥ' ἐκτὼρ ἀγόρευε διὸ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔλχος ἔχ' ἐνδεκάτη χυ, πάροιθε δὲ λάμπειτο δαρὸς
 αἰχμὴ χαλκή, περὶ δὲ χεῦσεος θέε πόρκης·
 τῷ, ὃν ἔρρισχόμενος, ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 Κ ἐκλυτέ μου ῥῶες, καὶ δάρδανοι, ἦ δ' ἐτί κερροι·
 νῶν ἐφάμην νῆες τ' ὀλέσασθαι, καὶ πάντας ἀχαιῶς,
 ἂν ἔκτονος ἦσιν ποτὶ ἵλιον ἠνεμόεσσιν·
 αἷμα πρὶν κνέφας ἦλθε, καὶ νῶν ἐσάωσε μάλιστα
 δολέους, καὶ νῆας· ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 αἷμα ἦτοι νῶν λυγρὰ πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

δόρπατ' ἐφοπιζόμεθα· αὐτὰρ καλλιρίχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν,
 ἐκ πόλιος δ' ἄξαθε βόας, καὶ ἵφια μῆλα
 κερπαλίμως οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἤριγενίης,
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ· σέλας δ' ἦς ὕραν ὀνίκη·
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κερρικομόοντες ἀχαιῆ,
 φύγειν ὀρμήσονται ἐκ ὠρέα νῶτα θαλάσσης,
 μὴ μὰν ἀπασθῆγε νέων ἐπιβᾶν ἐκκληοί,
 αἷ' ὥς τις τῶν γε βέλος καὶ οἰκοβί πέναι,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔχει ὀξυόεντι,
 τοῖς ἐπιθρώσκειν, ἵνα τις συγέησι καὶ ἄλλος
 ἔρυσσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρην πολύδακρυ ἄρηα·
 κήρυκες δ' ἄν' ἄλυσσι φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας,
 λέξεσθαι περὶ ἅσιν, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλυτέρας δὲ γυναικας, ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθαι,
 πῦρ μέγα καλέοντων· φυλακὴ δ' ἐτις ἐμπεδος ἔστω,
 μή λόχος ἔσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων·
 ὣς δ' ἔστω βῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὅς μιν νῶϊ γιῆς, ἔρημένος ἔστω·
 τόν δ' ἦ ὅς τ' ὦναι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
 αἴχομαι ἐλπόμενος δι' τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεαιφορήτας,
 ὅς κῆρες φορέεσι μελαινέων ἐπὶ νηῶν·
 αἷ' ἢ τοι ἐπὶ νυκτι φυλάξομεν ἡμέας αὐτὰς,
 πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοῖ σῶταί χεσι θωφίχθέντες,
 τοῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγέρομεν ὀξυῶ ἄρηας,
 εἴσομαι αἶνε μὲν οὐδ' εἰδὼς κρατῆρος διομήδης

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Πάρνητ' ἄνωγ' ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὐρίον ἦν δ' ὁπλὴν διαΐσεται· ἢ κ' ἐμὸν ἔγχος
 μένη ἐπὶ χόλκον· αἶψ' ἐν πρώτοισιν οἴω
 κίεσθαι ὅππῃς, πολέεσσι δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἦελ' ἄνιόντες ὅτε αὐρίον· αἶψ' ἐγὼν ὥς
 εἶην εὐθάνους, καὶ ἀγήραος ἡ μάτα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη, καὶ ἀπὸλλων,
 ὥς νῦν ἡ μέρη ἥδε κερκὸν φέρεϊ δ' ὀρέοισιν.
 ὧς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ πρῶτον κελάδυσαν·
 οἳ δ' ἴππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρυόντας·
 δῆσαν δ' ἰμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἔχουσιν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄρ' ἔσαν βόας, καὶ ἰφια μῆλα
 κερπαλίμους· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντες,
 σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λείποντες·
 κνίαν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον ἔρανόν ῥ' ἔσω·
 οἳ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πολέμοιο γεφύρῃ
 εἶαν παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίειν πολλά·
 ὥς δ' ὅτ' ἐν ἔρανῳ ἄστρα φαεινὰ ἀμφὶ σελήνῃ
 φαίνετ' ὅριπρέπεια, ὅτε τ' ἔπερ νήνεμος αἰθήρ,
 ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιάε, καὶ πρόνες ἄκραι,
 καὶ νάπαι, ἔρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράνη ἄσπερος αἰθήρ,
 πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα, γένηθε δὲ τε φρένα ποιμήν,
 τόσσα μευ κνὴ νέων ἢ δὲ ξάνθοιο ῥοάων,
 τρώων καὶ οἰκτῶν πυρὰ φαίνετ' ἰλιόθι πρό·
 χίλ' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίει· παρ δὲ ἔχουσιν
 εἶαν τίνεσσιν, σέλας πυρὸς ἀπομένοιο·
 ἵπποι δὲ κρήλα μὲν ἐρεπτόμενοι, καὶ δούρας,
 ἔσταότες παρ' ὀχλοφιν, εὐθρονον ἦν μίμνοντες·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Ι. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γαμέμνος συμβαλίσαντος τοῖς ἑλλησι φύ-
ζην, ἴσονται, τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώ-
μην διομήδης καὶ νέτωρ· συμβαλίσαντος δὲ νέτω-
ρος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις· καὶ δεηθῶ-
σιν αὐτοῖς, ἀντὶ τὴν Ἀχιλλεύς· οἱ δὲ, ἀπαγγέλλουσι· καὶ
μετὰ ταῦτα, εἰς ὕπνον ῥέπονται.

ΙΛΙΛΔΟΣ .Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἐξείν δ' Ἀχιλλῆος ἀπειθείς ὅτιν ἰῶτα.

Σ οἱ μὲν πρῶτες φυλακὰς ἔχον· αὐ-

τὰρ Ἀχαιῶς

θεωπεσίη ἔχε φήζα, φόβῳ κρυόεντος

ἑταίρη.

πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.

ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνεον ἰχθυόεντα,

βορέης καὶ ζέφυρος, τῷ τε θρήνηθεν ἄητην

ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν

κορβύεται· πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα φῦκος ἔχουαν.

ὥς ἐδάξεν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν·

ἀπρόδης δ' ἄχεϊ μετὰ λῶ βεβολημένος ἦτορ,

φρίττα κηρύκεσι λιγυφθόγοισι κελαινῶν,

κλήειν δ' ἄτορην κηκλήσειν ἄνδρα ἔχουσαν,

μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοιςι πονεῖτο.

ἔζον δ' ἔνθατορ ἡ τετιηότες· ἀνδ' ἀγαμέμνων

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἴσατο δακρυχέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἢ τε καὶ ἀγέλιπος πέρις θνοφρὸν χέει ὕδωρ,
ὥς ὁ βαρυσενάχων, ἔπε δ' ὀργείοισι μετῴδα.
ὦ φίλοι, δ' ὀργῶν ἡγήτορες, ἡ δὲ μέδοντες,
ζυῖς με μέγα κρονίδης ἄτη ἐνέδνησε βαρῆ·
χέτλιος ὅς πρην μὲν μοι ὑπέχετο, καὶ κατένευσεν
ἴλιον ἐκπέρσαντ' αὐτίχον, ἀπονέεσθαι.
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βυλάσαστο καί με κελεύει
δυσκλέα ἄργος ἰκέσθαι, ἔπει πολὺν ὤλεσα λαόν·
ἔτω περ δὲ μέλλω ὑπὲρ μενέει φίλον ζῆναι,
ὅς δ' ἡ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα,
ἡ δ' ἔτι καὶ λύσει τὸ, γὰρ κράτος ὅθι μέγιστον·
ὧς ἄγεθ' ὥς ἀν' ἐγὼ εἶπω πειθώ μεθα πάντες.
φύρω μιν σαυνοῦσι φίλῃν δὲ παρίδα γαῖαν.
ἔγ' ἔτι προΐην ἀρήσομεν ἀρυάχην.
ὦς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες, ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν πετινότ' ἔθ' ἀχαιῶν.
ὄφρ' δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
ἀπείδην σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἡθέμις ἔσθ' ἀναξ ἀγορῇ, σὺ δὲ μήτι χολωθῆς.
ἄλκην μὲν μοι πρῶτος ὀνείδισας ἐν δαναοῖσι,
φῶς ἐγὼ ἀπὸλεμον, καὶ ἀνάλκιδα ταῦτα δὲ πάντα
ἴσας δ' ὀργῶν ἡμῶν νέοι, ἡ δὲ γέροντες.
σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε κρόν' αἰὲς ἀγυλομήτεω·
σηκίπρῳ μὲν τοι δῶκε τετὶ μῆσθαι πέρι πάντων,
ἄλκην δ' ἔτι δῶκεν, ὃ, τε κράτος ὅθι μέγιστον.
δαμόνι, ἔτω περ μάλα ἔλπειαι ἔγ' ἀχαιῶν
ἀπολέμεν τ' εἶμεναι, καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις·
ἔδ' εἰ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέαυται ὥς τε νῆεσθαι,
ἔρχεο, πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δὲ τοι ἄχι θαλάμῃς.

εἰς αὐτοὺς ποῖοντο μυκῆνθην μάλα πολλὰ·
 οἳ δ' ἄλλοι μενέεισι κερηκομόωντες ἄχαιοί,
 ῥόοι περ προῖν διχπέρσομεν· ἔδ' κ' αὐτοί,
 φονγόντων σῶν νηυσὶ φίλιν δὲ παρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ' ἐγὼ, σθένεός τε, μαχησόμεθ' ῥόοι τε κ' ἄνωρ
 ἰλίεσσι δ' ἄνωρ σὺ γὰρ θεῶν ἐλήλυθ' ἔμμεν·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἄχον ἦεν ἄχαιῶν,
 μῦθον ἀγαυάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο·
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος, μετεφώνεεν ἰππότε νέεωρ·
Τ υδῆδ' ἔπειτα, πέρι λυγρὸν πολέμῳ ἐνὶ κερτρὸς ἔειπε,
 καὶ βυλῇ μετὰ πάντας ὁ μῆλικος ἐπ' ἀρίστους·
 ὅστις τοι κ' ἔμμεν ὀνόσεται ὅσοι ἄχαιοί·
 ὅδ' ἔπειτα ἐρέει· ἀτὰρ ὅτε τέλος ἴκεο μῦθων·
 ἦ μὲν καὶ νέος ἔειπε, ἐμὸς δέ κ' ἐπ' αὐτῷ ἦεν
 ὁ πλοῦτος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάλλεις
 ὀργῶν βασιλῆας, ἐπεὶ κ' ἐπ' αὐτῷ μοῖραν ἔειπες·
 οἳ δ' ἄρ' ἐγὼν, ὅς σ' ἔοικε γαῖαν ἄρχομαι εἶναι,
 ἐξείπω, καὶ πάντα δειξέω μοι, ὅδ' ἐκείνους
 μῦθον ἀτιμήσεις, ὅδ' ἐκείνους ἀγαμέμνων·
 ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστος δ' ἔστιν ἐκείνους,
 ὅς πολέμῳ ἔραται ἐπὶ δὴ μίαν ὀκρυόεντος·
 οἳ δ' ἔπειτα νῆων λυγρὸν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρυπατ' ἐφοπλισόμεθα, φυλακτῆρες δὲ ἔκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτῶν τείχεος ἐκτός·
 κ' ἄλλοισιν λυγρὸν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀπείδ' ἔπειτα, σὺ λυγρὸν ἄρχε, σὺ γὰρ βασιλεύς τός ἐστι·
 δαίνυσθαι δ' αὖτε γέρονσιν· ἔοικέ τοι ὅτι ἄδης·
 πλῆθ' αὖ τοι οἶν' ἐκ λισία, πρὶν νῆες ἄχαιῶν
 ἢ μάταια θρήνηθ' ἐπ' ὀρέα πόντον ἄλγος·
 πᾶσά τοι ἔατ' ὑποδείξῃ πολέεσσι δ' ἀνάσσει·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

πολλῶν δ' ἄλλο μένων, τῷ πρῶτῳ, ὅς κεν δρῖσιν
 βελὴν βελύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντα ἀχαιῶς
 ἰσθλῆς, καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίεσι πυρὰ πολλά· τίς αὖν τάδε γηθήσει;
 νύξ δ' ἦδ', ἥ δὲ διαρραΐσει θράσιν, ἥ δὲ σάωσιν·
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τῶ, μάλα μὲν κλύον, ἥ δ' ἐπίθοντο·
 ἔκ δὲ φυλακτῆρες σὺν ταύχεσιν ἐσάδοντο,
 ἀμφί τε νεστορίδην θράσιν μῆδεα ποιμένα λαῶν,
 ἥ δ' ἀμφ' ἀσκήλατον, καὶ ἰάλμενον, ἧς ἀριος,
 ἀμφί τε μηριόνην, ἀφαρῆά τε, δῆϊ πύρρον τε,
 ἥ δ' ἀμφὶ κρήνην ἵδον· λυκομῆδεα δ' ἴδον·
 ἐπὶ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων· ἔκαστον δὲ ἔκαστος
 κῆρυγες ἄμ' ἐσερχον· δολίχ' ἔχεν χερσὶν ἔχοντες,
 καὶ δὲ μέσον τάφρον, καὶ τείχεος ἴσον ἰόντες·
 ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἔκαστος·
 ἀργείης δὲ γέροντας ἀλλέειν ἦγεν ἀχαιῶν
 ὅς κ' κλισίην, παρὰ δὲ σφί τίθει ἰδυοεικέα δαῖτα·
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον·
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξέρωνέντο,
 τοῖς δ' ἡρώων πάμπρωτος ὑφαίνην ἤρχετο μῆτις
 νέστωρ· ὃς καὶ πρόσθεν δρῖσιν φαίνετο βελή·
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσαντο, καὶ μετέειπεν·
 ἄλλ' ἰδέσθι κύδιε ἀναξ ἀνδρῶν ἀτάμενον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω· σέο δ' ἄρξομαι, ὅτε καὶ πολλῶν
 λαῶν ἔσσι ἀναξ, καὶ τοῖς ἰσὶ ἐπ' ὑαλίξει
 σκηπτόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βελύνηται·
 τῷ σε χεὶρ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἥ δ' ἐπακῶσαι·
 κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅταν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
 ἢ πῶν ἢ ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅτι κεν ἄρχῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκῇ εἶναι ἀρίστῳ·

ἢ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμύνονα τῷδε νοήσῃ,
 οἷον ἐγὼ νοέω ἡμῶν πάλα, ἢ δ' ἔτι καὶ νῦν.
 ἔξετι τὸ· ὅτε Διογενὲς βρισηὶ δακρυῖν
 χωμένῃ ἀχιλῆος, ἔβησ κλισίῃθεν ἀπούρασ·
 ὅτι καὶ ἡ μέτρον γε νόον· μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην, σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
 ἤξας, ἄνδρα φέρισον ὃν ἀθάνατοί πρ' ἔτισαν,
 ἠτίμης δ' ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν δῶκευ ἀμύνοι πεπύθοιοι
 δώροισιν τ' ἀχνύοισιν, ἔπεσί τε μελιχίοισιν·
 Ἰόν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἄνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ὅτι ψαῖδος ἐμὰς ἅτας κατέλεξας·
 ἀσάμην· ὃ δ' αὖτος ἀναίνομαι ἀντί νυπολλῶν
 λαῶν ὅτι ἀνὴρ, ὃν τε ζῆλα κῆρι φιλήσει·
 ὥς νῦν τῶν ἐτίσει, δάμασε δὲ λαὸν ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπὶ ἀσάμην, φρεσὶ λυγαλέῃσι πιθήσας,
 ἀψ' ἐθέλω δάεσσι, δόω δ' αὖτ' ἀπρίσσι ἄποινας·
 ἢ μὲν δ' ἐν πάντεσσι πρὶ κλυτὰ δῶρ ὀνομήνῃ·
 ἐπὶ ἀπύρῃς ἱέποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐέκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγῆς, ἀθλοφόρους· οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο·
 ὃ κεν ἀλήϊος ἦν ἀνὴρ, ὃ τόσα γένοιτο,
 ὃ δὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὃ δ' αὖ μοι ἦν ἔχεν ἀέθλια μώνυχες ἵπποι·
 δώσω δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδύσας,
 λεσβίδας, ὥς ὅτε λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 ἔξελόμην· αἶψά φημι ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἕσσεται, ἣν τότε ἀπῆνυρ
 κέρην βρισηὺς· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμῶμαι,
 μή ποτε τῆς ἀνῆς ἐπιβήμεναι, ἢ δὲ μιγῆναι,

ΙΛΙΛΔΟΣ.

ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλη ἀνδρῶν, ἢ δὲ γυναικῶν.
 ταῦτα, ἴδῃ αὐτίκα πάντα παρέσσεται, ἢ δέ κεν αὐτὴ
 αἴψυ μέγα πριάμοιο θεοὶ δώσω ἀλαπάξει,
 νῆα ἅλις χαλκῷ, καὶ χρυσῷ νηυσάσθω
 ἢ σελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα λιγὶ δ' ἀχαιοί.
 πρῶτ' ἄδασ' δὲ γυναικῶν εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' ἄρχειν ἐλένην κέλλισαι ἔωσιν.
 ἢ δέ κεν ἄργοςί κ' ἰμέθ' ἀχαιῶν ἔσθαρ ἄρ' ὄρης,
 γαμβρὸς κέν μοι ἔοι, τίσω δέ μιν ἴσον ὀρέσῃ,
 ὅς μοι πηλύκετος φέρεται θαλίῃ ἐν πολλῇ.
 ἢ δέ μοι ἢ σὶ θυγάτηρ ἐν μεγάρῳ εὐπύκτω,
 χρυσόθεμις, καὶ λαοδίκη, καὶ ἰφίανασα.
 τάων, ἣν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνέειπον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον πηλῆος. ἐγὼ δ' ἐπιμήλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἐπ' ἐπέδωκε θυγάτηρ.
 ἐπὶ δὲ οἱ δώσω σὺναιόμενα πόλιν ἔθρα,
 καρδαμύλην, ἐνόπην τε, καὶ ἱρὴν ποιήσαν, φηράς τε
 λαθέσθω, ἢ δ' ἀνθεῖαν βαθύλημον, καὶ ληνὸν ἄπειαν,
 καὶ πῆδ' αἶψαν, καὶ πῆδ' αἶψαν ἀμπελόεσσαν,
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἄλ' ὅς νείαται πύλην ἢ μαθόντος.
 ἐν δ' ἄνδρες νείασι πολύρρηνες πολυβῆται,
 οἱ κ' ἐδωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσασιν,
 καὶ οἱ ὅτ' σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέσασιν θέμιστας.
 ταῦτα κ' οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμῖν δὲ αἰδῆς τοι ἀμήλιχος, ἢ δ' ἔδ' ἀμαστος.
 τῶν κ' καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων.
 καὶ μοι ὅσσ' ἔπω δ' αὖτον βασιλῶτερός εἰμι,
 ἢ δ' ὅσσ' ἔπω γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
 ἢ δ' ὅσσ' ἔπω βίβ' ἔπειτα γερῆνιος ἰππότες εἶσθω.
 ἀπὸ δὲ κ' ἰδὲσι ἀναξ' ἀνδρῶν ἀρχαίμενον,

Πῶρα μὲν ἔκ' ὄνοσ' ἀδίδους ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 εἰς ἄγετε κλητὸς ὄβρυνο μὲν, οἵ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ὅτ' κλισίην πηληϊάδω ἀχιλῆος·
 ὃ δ' ἄγε τὸς, αἰὲν ἐγὼν ἐπιότομαι, οἳ δὲ πιθέσθων·
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα διὸ φίλος ἦγησάσθω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλκιος τε μέγας, καὶ Δῖος ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' ὀδῖός τε, καὶ ὠρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων·
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ὅφρ' ἡμῶν τε κέλεσθε,
 ὅφρα διὸ κρονίδη ἄρ' ἰσόμεθ', αἰὲν ἐλεήσει·
 ὦ σφάρο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν·
 αὐτίκα κήρυκε μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχον·
 κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπέσταντο ποτόιο·
 νώμηνσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι διπάραι·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀφίσταντ', ἐπιὸν θ' ὅσον ἠέλε θυμός,
 ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονος ἀργεῖο·
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γερήνιος ἱππότης ἄνθρωπος,
 δεινδύλων ὅτ' ἔχουσιν ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα
 πηρᾶν ὥς πεπιθοῖεν ἀμύμονα πηλῶνα·
 τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' ἀνδρομένω γαιήχῳ ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως πεπιθῆν μεγάλας φρένας αἰανίδαο·
 μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισιάς, καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' αὔρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγῇ,
 καλῇ δαδαιαίῃ, ἐπὶ δ' ἄργυρεος ζυγὸς ἦεν,
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πτόλιν ἠετίωνος ὀλέσας,
 τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν· αἶεθε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν·
 πάρος κλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦτο σιωπῇ,
 δέγχετο αἰανίδαην ὅποτε λήξειεν ἀΐδων·
 τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγήτορ δὲ Δῖος ὀδυσσεύς·
 εἶπεν δὲ πρόαυτ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρεσιν ἀχιλλεύς

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἔδος, ἐνθα θέααιε.
 ὥς δ' αὐτὸς Πάροκλος, ἐπὶ δὲ φῶτασ' ἀνέστη.
 τὴν καὶ δεινὸν ἰδὼν, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χ αἶρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες, ἰκάνεον ἦτι μάλα χρεώ,
 οἵ μοι σκυρομένω πρὸς Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐσύν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
 ᾗ σεν δ' ἐν κλισίῃσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 αἶψα δὲ Πάροκλον προσεφώνεεν ἑστὸς ἐόντα·
 μέγ' ὄνα δὴ κρητῆρα ληυοίτις ἦε καθίσα,
 ἰωρήτρον δὲ κέραιρε· δέπας δ' ἐν τῶν ἐκείνων.
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέεσσι μελᾶθρῳ.
 Ὡς φάτο· Πάροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπρήθετο ταίρῳ·
 αὐτὰρ ὅ γε κρῆνον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐτῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶν ἐβηκ' ὅϊος, καὶ πίονος ἀγρός
 ἐν δὲ σὺν δὲ σιάλοιο ῥάχιν τε θαλῆαν ἀλοιφῇ
 τῷ δ' ἔχεν αὐτὸς μέδων· τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
 καὶ τὰ μὲν αὖ μίσυλλε, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπέρρε·
 πῦρ δὲ ληυοιτιάδης δάεν μέγα ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάνη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιῇν σπρέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε.
 πάσας δ' ἄλδ' ὁ θόοιο κραυγῶν ἐπαύρατο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὠπῆσε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχονεν,
 Πάροκλος μὲν σῖτον ἐλών, ἐπένει μετὰ πέλῃ
 καλοῖς ἐκ κρητοῖσιν· ἀτὰρ κρέανθ' ἰδὼν Ἀχιλλεύς·
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵεν ὀδυνηὸς θεοῖο
 τοίχῳ τῷ ἐτέρω· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγῃ
 Πάροκλον οἱ ἐταῖρον, ὅς ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς·
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προκείμενα χερσὶν ἴαλλον·
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος, καὶ ἐλπιτύος ἐξέρον ἔνθ',
 πᾶσι δ' αἶψα φάνηκε, νόμισε δὲ θεὸς ὀδυνηύς·

Πηυσάμηνος δ' οἶνοιο δέπας, δῖος δὲ καὶ ἀχιλῆα.
 χαῖρ' ἀχιλῆα, δαίμων μὲν εἴσις ἐν ἐπιδόμῃς
 ἢ μὲν ἐν κλισίῃ ἀγαμέμνονος ἀβύδαο,
 ἢ δὲ καὶ ἐνθάδε νῦν πάρα τὸν μῦθοις ἐκ πολλὰ
 δαίνυσθ'. αἶψ' ὅδ' αἶψ' ἐπιράτῃ ἐργα μέμνην,
 αἶψ' αὖ λῆν μέγα πῆμα διοτρεφὲς, ἧσ' ὁρῶντες
 δαίδη μὲν ἐν δόμῃ δὲ σαώσεται, ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας ἐὺν ἑλμύς, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἄλκην.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν, καὶ τείχεος αὖλιν ἐθενε
 τῶν δ' ὑπέρθυμοι, τηλεκλιτοί τ' ἐπίκρυοι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν· ὅδ' ἔτι φασὶν
 ἡγήσεσθ', αἶψ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
 ἴδ' αὖ δὲ σφιν κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων,
 ἀστράπτει· ἐκ τὰρ δὲ μέγα θένει βλεμεαίνων,
 μαίνεται ἐκπάλως πίσυρος δῖ' ὅδ' ἐτι τίς
 ἀνέρας ὅδ' θεοῦς, κρατὴρ δὲ ἐλύατο δέδυνεν.
 ὄρσεται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἧώϊ δ' ἴαν.
 εἴδοιται τὸν νηῶν ἀποκόψαν ἄκρα κόρυμβά,
 αὐτὰς τ' ἐμ πρήσειν μαλ' ὅτ' πυρός· αὐτὰρ ἀχαιῶς
 δηλώσεν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνῷ.
 ταῦτ' αὖν ὧς δῖ' Ὀδυσσεύς κατὰ φρένα μή οἱ ἀπειλάς
 ἐκτελέσωσι θεοὶ, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον ἔη
 φθίεσθαι ἐνὶ τρώϊ, ἐκὰς ἄρχεος ἱπποβότοιο.
 αἶψ' ἄνα, εἰ μὲ μόνος γε, καὶ ὁ φέβ' ἤσ' ἀχαιῶν
 τῆρο μένους ἐρύεσθαι ὑπὸ τρώων ὀρυγμαδῶ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, ὅδ' ἐτι μῆχος
 ῥεχθέντος κακῆς ἐσ' ἄκος ἄρξεν· αἶψ' αὖ πολὺ πρὶν
 φράζου, ὅπως δαναοῖσιν ἀλεξήσῃς κακὸν ἧμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο πηλοῖς
 ἦ ματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπει.

ΥΛΙΑΔΟΣ.

γαμβρὸς

γαμβρός κέν οἱ ἔοις, τί σ' εἰ δέ σ' εἶσον ὀρέσῃ,
 ὅς οἱ πηλύχης φέρεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
 ῥῆς δέ οἱ ῥοὶ θύγατρος ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκτω,
 χρυσόθεμις, καὶ λαοδίη, καὶ ἰφιάνασσα·
 τῶν ἥν κ' ἐθέλεισθα φίλῃν ἀνέειπον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπιμήλια δῶσθι
 πολλὰ μάλ', ὅα' ἔγωγε τίς ἢ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 ἐπὶ δέ τοι δώσ' εἰ δυναιόμενα πολίεθρα,
 κερδαμίην, ἐνόπην τε, καὶ ἰρήν ποιήσας,
 φηράς τε ξαθέας, ἡ δ' ἄνθ' ἔαν βαθύλειμον,
 κελήν τ' αἰπράν, καὶ πῆδ' αἶσον ἀμπελόεσσαν·
 πᾶσαι δ' ἐπ' ὕδαλός νείαται πύλῃ ἡμαθόεντος,
 ἐν δ' ἄνδρες ναύεσσι πολύρρηνον, πολυβῆται,
 οἱ κέ σ' εἰσὶν ὅσ' εἰς θεὸν ὥς τιμήσασιν,
 καὶ τοι ὕψι κήπῳ λιπαρὰς τελέεσι θέμιστας·
 ταῦτα κέ τοι τελέεσθι μεταλλήξαντι χόλοιο·
 ῥέει δέ τοι ἄρ' εἰδὼς μὲν ἀπὸ χερσὶ κηρόβι μάλλον
 αὐτὸς, καὶ τὰ δῶρα, σὺ δ' ἄλλος πρὸ παναχαιῶς
 τειρομένος ἐλέαιρε κερὰ σπάρων, οἷ σ' εἰς θεὸν ὥς,
 τί σ' εἰς, ἢ ῥ' κέ σ' εἰς μάλα μέγα κῆδος ἄροιο·
 νῦν γάρ κ' ἐκτορῆλοις, ἐπὶ δ' ἂν μάλα τοι χερσὶν ἔλθῃ
 λύσαν ἔχων ὀλοὴν, ἐπὶ δ' ὅτι νῆας φησὶν ὁμοῖον
 οἱ ἐμὲναι δαναῶν, ὅς ἐνθάδε νῆας ἐνέεικεν·
 Τὸν δ' ἄπα μαιβόμηνος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς λαβὴν τιάσθην, πολυμήχαν' ὀδυσσεύς,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπιλεγέως ἀποειπῆν·
 ἢ πρὸ δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,
 ὥς μή μοι ῥύξῃτε παρήμοιοι ἄλλοθεν ἄλλος·
 ὡς ἔχθρὸς γάρ μοι κῆνος ὁ μῶς αἰδοῦναι πύλῃσιν,
 ὅς κ' ἔτρεον μὲν κούβητι ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ' ἐξέπῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι Διὸς ἦναι ἄριστα·
 ἅτε με γ' ἄρ' ἔδην ἀγαμέμνονα πρὸς μέν' οἶα,
 ἅτ' ἄλλος Δαναὸς ἐπὶ ἔκ' ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δ' ἡίοισι μετ' ἀνδράσιν ὠλεμέδ' αἰεί,
 ἴσῃ μοῖρα μένοντι, καὶ ἢ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἴη τι μῆ. ἦ μὲν κενὸς ἦδ' ἐκείν' ἔσθλός
 κ' ἐπ' ἄνδ' ὁ μῦθ' ὅ, τ' ἄρ' ἄνδ' ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐωρῶς·
 ἔδ' ἐτι μοι πρὶ κείται ἐπὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν·
 ὥς δ' ὄρνις ἀπ' ἡσιν νεοαοῖσι προφέρεισι
 μῶσαι κ' ἐπ' ἡμετέροισι, κενὸς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ, πολλὰς μὲν αὖ πνυς νύκτας ἴαυον,
 ἦ ματα δ' αἰ ματόεντα διέπρησον πολεμίων,
 ἀνδράσι μαρναμένοις ὁδῶν ἐνεκ' σφετβάν·
 δῶδε κ' ἐπ' ἡσιν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων·
 περὶ δ' ἐν δ' ἐκ' ἐφ' ἡμικταὶ ροῖν ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασίων, κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην· καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκειν
 ἄρ' ἔδ' ὅ, δ' ὅπια θεμένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
 δεξάμενος διαπαῦρα δασάσκει· πολλά δ' ἔχεισι,
 ἄλλα δ' ἄρ' ἰστέαι δίδυ γέρα, καὶ βασιλῶσι·
 τοῖσι μὲν ἐμπεδακῆται ἐμῶν δ' ἀπὸ μόνον ἀχαιῶν,
 ἔλετ' ἐχέει δ' ἄλλοχον θυμαρέα, τῇ παριούων,
 τρὶ πέσσω τί δὲ δ' ἢ πολεμίζεμεναι φάσιν
 ἄρ' ἔδ' ὅ, τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 ἄρ' ἔδ' ὅ, ἢ ἔχ' ἐλένης ἐνεκ' ἡνέκομοιο;
 ἦ μὲντοι φιλέουσ' ἀλόχους μερῶν ἀνθρώπων
 ἄρ' ἔδ' ὅ, ἐπὶ ὅς τις ἀγαθός, καὶ ἐχέφρων,
 πλὴν αὐτὰ φιλέει, καὶ κηδεταί· ὥς καὶ ἐγὼ πλὴν,
 ἐκ θυμῷ φίλιον, δουρικτητὴν πρὶ ἔσσαν·

νῦν δ' ἐπὶ ἐκ χειρῶν γέρας ἤλετο, καὶ μὲν ἀπάτησε,
 μή μιν πειράτω σὺ δότος ἔδ' ἐμε πῆσθ'·
 αἰὲν ὀδυσσοῦ σὺν σοίτε, καὶ ἄλλοισι βασιλῶσι,
 φραζέσθω νῆεσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἦ καὶ δὴ μάλα πολλὰ πενήσατο νόσφιν ἐμῷ.
 καὶ δὴ τῆχος ἔειπε με, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ,
 αὐρῶν μεγάλῃν, ἐν δ' ἐσκόλοπας κατέπηξεν.
 αἰὲν ὅδ' ὡς δαύκται αἰένος ἑκπρος ἀνδροφάνοιο
 ἔχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσι πολέμιζον,
 ἐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπο τῆχος ὀρνύμεν ἑκτορ,
 αἰὲν ὅσον ὄψικαιᾶς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἱκνεν.
 ἐνθά ποτ' οἶον ἐμιμνε, μόγις δ' ἐμὸν ἑκφυγεν ὀρμήν.
 νῦν δ' ἐπὶ ἐκ ἐθέλω πολεμίξιν ἑκτορι δῖῳ,
 αὐρίον ἱρὰ δῖι ῥέξας, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νῆσας σὺν νῆας, ἐπὶ νῆα λαδὲ προερύσσω,
 ὄψικαι ἦν ἐθέλησθαι, καὶ αἶκιν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' ἐλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεῖστας
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρῶν ἐρεσέμεναι μεμαῶτας·
 ὃ δὲ κεν σὺ πλοῖον δῶν κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἦματί κεν ῥιτάτω φθίην ἐρίβωλον ἱοίμην.
 ἔστι δὲ μοι μάλα πολλὰ τὰ χέλλιπον ἐνθάδε ἑρῶν.
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἦ δὲ γυναικὸς εὐζώνης, πολιὸν τε σίδηρον
 ἄξομαι· ἅλ' ἐλαχόν γε γέρας δὲ μοι ὅς πρ' ἐδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἑλερ κρείων ἀγαμέμνων
 ἀπορήδης· τῷ πάντ' ἀγορεύεμεν ὥς ἐπιτέλλω
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται ἀχαιοί,
 ὃ τινά περ δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἐξαπατήσθην,
 αἰὲν ἀναιδέην ἐπιειμένος· ὅδ' ἂν ἐμοι γε
 τετλαῖν κύνεός πρ' ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·

ΓΑΙΔΟΣ

ὃ δέ τι οἱ βυλὰς συμφράνομαι, ὃ δὲ μὲν ἔργον.
 ἔκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν ὃ δ' ἀν' ἐτ' αὐτῆς
 ἐξαπαροῖτ' ἐπέεσσιν ἄλλῃς δέ οἱ, αἷμα ἐκὼς
 ἔρρετο· ἐκ γὰρ ἐφρένας ἤλετο μητίετα ξύς.
 ἔχθρὰ δέ μοι τὸ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν κερὸς αἵσῃ.
 ὃ δ' ἄ μοι δεκάκῃς τε, καὶ εἰκοσάκῃς τόσα δόιν,
 ὅσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ ἔποθεν ἄλλα γένοιτο,
 ὃ δ' ὅσ' ἐς ὄρχομενὸν προτινίσσεται, ὃ δ' ὅσα θῆβαι
 αἰγυπίασ', ὅθι πλείστα δόμοις ἐν, κτήματα κῆται,
 αἰθ' ἐκ τὸ μτυλοῖ εἶσι, δινυόσιοι δ' ἀν' ἐκείῃ.
 ἀνέρες ἐξοιχνῶσι σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσθιν,
 ὃ δ' εἰ μοι τόσα δόιν ὅσα φάμαθός τε, κόνις τε,
 ὃ δέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πῆσθ' ἀγαμέμνων,
 πρίν γ' ἂν πᾶσαν ἐμοὶ δόμῳ θυμὸν ἀλάλῃ.
 κέρην δ' ἂν γαμέω ἀγαμέμνονος ἀρ' ἔδω.
 ὃ δ' ἄ χρυσήν ἀφροδίτῃ κέλλος ἐρίξοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
 ὃ δέ μιν ὥς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἱ τ' ἐπέοικεν, καὶ ὅς βασιλεύτ' ὅς ἔστι.
 ἦν γὰρ δὴ με σόωσι θεοί, καὶ οἱ κ' ἔδ' ἵκωμαι,
 πηλοὶ θὴν μοι ἐπειτα γυναικὶ γαμέσσεται αὐτός.
 πολλά δ' Ἀχαιῶδες ἔσιν ἀν' ἐλλάδα τε, φθίνοντε,
 αὔραι δ' οἰσίων, οἷτε πολίεθρα ῥύονται.
 τάων ἦν γ' ἡθέλοιμι φίλην ποιήσομαι ἄνοιτιν.
 ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέλυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστῆρ' ἄλοχον, εἰκὼν ἄνοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρον ἐκτίσαςτο πηλοῦς.
 ὃ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, ὃ δ' ὅσα φασὶν
 ἱλίου ἐκτίσθαι ἀναόμενον πολίεθρον,
 τοπρὶν ἐπ' ἐρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ἔσθ' Ἀχαιῶν,

ἔδ' ὅσα λῆϊνος ἔδ' ὅς ἀρήτορος ἐνὸς ἔργῳ
 Φοῖβος ἀπόλλωνος πυθὺν αἰὲν περὶ νῆα.
 10 ληϊοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἵφια μῆλα,
 11 κηπητοὶ δὲ ποίποδες τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κέρηνα.
 12 ἀνδροὺς δὲ ψυχὴν πάλιν ἐλθὼν ἔτε ληϊστῇ,
 13 ἢ θ' ἐλεπὶ ἐπὶ ἄρκεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων,
 μήτηρ γάρ τε μέφῃσι θεὰ θετίς θ' ἀγυρόπεζα
 διχθα δίασ κῆρας φρέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
 ἧ μὲν κ' αὖθι μένων βῶων πόλιν ἀμφὶ μάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται.
 ἧ δ' ἐκεν οἴκῳ δ' ἵκωμαι φίλιν δὲ παρὶ δα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δ' ἡρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, ἔδ' ἐκε μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχέει.
 καὶ δ' αὖ τ' οἷς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθισάμην
 οἴκῳ δ' ἀποπλέειν· ἐπεὶ ἔκ' ἐτι δῆετε τέκμωρ
 ἱλίσσ' ἀπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν οὐρύσπα ζῆς
 χθρὰ ἐὼν ὑπὲρ χεῖ τε θαρσύνῃσι δὲ λαοί.
 αἴ μ' ὤ μεις μὲν οὔντες θοισίηναι ἀχαιῶν,
 αἰγελίην ἀπόφαθε, τὸ γὰρ γέρας αἰὲν νερόντων,
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μήτιν ἀμύνω,
 ἢ κέ σφιν νῆας τε σόη, καὶ λαὸν ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ ἔσφισιν ἢ δεῖν ἐτόίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσαντο, ἐμὲν ἀπο μνήσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖτι παρ' ἅμμι μένων, κατὰ κοιμηθῆτω,
 ὅφρα μοι ἐννέει φίλιν ἐς παρὶ δ' ἔπιται
 αὔριον, ἦν ἐθέλησιν ἀνάγκη δ' ἔτι μὲν ἄλω.
 14 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀμὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγαυάμενοι· μάλα γὰρ κρατῆρ' ὥς ἀπέειπεν
 ὅτ' ἐδὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππιδάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· πέρι γὰρ δ' ἴε νηυσὶν ἀχαιῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἢ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ φρεσὶ φαίδι μ' Ἀχιλλεύῳ
 βάλλεαι, ὅδ' ἐτι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ βοῆσι
 πῦρ ἐθέλεις αἰὲν ἄλῃον· ἐπὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 πῶς αὖν ἐπείτ' ἀπὸ σῆο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
 οἷος· σοὶ δὲ μ' ἐπεμπε γέρων ἱππῆλάτα πηλεύς
 ἤματι τῷ· ὅ τέ σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε
 νήπιον· ἔγω δ' ὁδὸν ὁμοῖα πολέμοιο,
 ἔδ' ἀγοράων, ἵνα τ' ἀνδρόβ' ἀριπρεπέβ' τελέευσσι·
 τὸ μὲν γὰρ με προέηκε, διδάσκέ μιν καὶ τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥήτηρ' ἐμμεναι· πρὶν κ' ἤναι τ' ἐργῶν.
 ὣς αὖν ἐπεί τ' ἀπὸ σῆο φίλον τέκος· ἐκ ἐθέλοιμι
 λήπειθ', ὅδ' ἔμεν μοῖν ποσσὶν θεὸς αὐτῶν
 γῆρας ἀποξέυσας, θήσιν νέον ἠβώοντα,
 οἷον ὅ τε πρῶτον λίπον ἑλλάδα καλλιγυναικῶν·
 φεύγων νήκεια παρδὸς ἀμύντρος ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος πρὶ χῶτα καλλικόμοιο·
 πλὴν αὐτῶν φιλέεσκεν· ἄτι μάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἔμην· ἠδ' αὖ ἐν ἐμελίεσκεν γυνῶν
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρει γέροντα·
 τῇ· τιθόμην, ἢ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊστῆς·
 πολλὰ κατηράτ'· συγρᾶς δ' ἐπεκέκλητ' ἐριννύς·
 μή ποτε γυνᾶσιν οἷσιν ἐφέαεσθαι φίλον υἱόν
 εἰς ἐμέθεν γεγῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 ξύς τε καὶ ταχθόνιος· καὶ ἐπαινή πρὸ σεφόνεια·
 ἐνθά μοι ἐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμῷ
 παρδὸς χλωμένοιο κατὰ μέγαρα σρωφᾶσθαι·
 ἢ μὲν πολλὰ ἔταε καὶ ἀντιφῶν ἀμφὶς ἐόντα·
 αὐτὸς λιγυρόμοιο κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ ἱλὶ πόδας ἑλικὸς βῆς,
 ἔσφαζεν· πολλοὶ δὲ σὺν δὲ θαλέθοντα, ἀλοφῇ

αὐδόμενοι, τανύοντο διὰ φλογὸς ἠφάισοιο.
 πολλόνδ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 ἔναινε δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας Ἴαον.
 οἱ μὲν ἄμειβομένοι φυλακὴς ἐχον· ὃ δέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ· ἔτρεον μὲν ὑπ' αἰθέσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἀλλ' ὅδ' ὦν προσδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 αἷ' ὅτε δὴ δεικτέ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε γὰρ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἄραρήσας
 ῥήξας, ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθερον ἔρκιον αὐλῆς.
 ῥῆα λαθὼν φύλακας τ' ἀνδράσ', δμῶας τε γυναικας.
 φῶγον· ἐπεὶ ἅπαντες δ' ἐλλάδος ἀρυχόροιο,
 φθίνονδ' ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μήλων.
 οὐδ' ἔπλησσε ἀναχθ', ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καί με φίλησ', ὥσθ' ἔτι πατήρ ὃν παῖδα φιλήσει
 μένον, τηλύκετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσι.
 καὶ μ' ἀφρηδὼν ἔθηκε πολὺν δὲ μοι ὥπασε λαόν.
 ναῖονδ' ἐχατὶν φθίης, δολόπεσιν ἀνάσων.
 καί σε τοσῶτον ἔθηκε θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεύ.
 ἐκ θυμῷ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὐδ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὐδ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρίν γ' ὅτε δῆσ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένααι καθίσας,
 οἴφου τ' ἄσαιμι προταμῶν, καὶ οἶνον ἐπιχών.
 πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ σῆθεσι χιτῶνα
 οἶνα ἀποβλύξων ἐν νηπιέῃ Ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι ὕτι θεοῖσιν ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμοῦ ἀηδᾶσε παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεύ.
 ποιῶ μιν, ἵνα μοὶ ποτ' ἀγκέαλοι γόνι αμύνῃς.
 αἷ' Ἀχιλλεὺς δάμασον θυμὸν μέγαν, ὃ δέ τι σε χρεῖ
 ἢ νηλεὲς ἦτορ ἐχέειν· ἔρπει δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοῖς

ΙΛΙΛΔΟΣ.

τῶν, πρὸς καὶ μῆζων ἄρετή, τιμή τε βίη τε.
 καὶ μὲν τῆς, θυέεσσι, καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι,
 λοιβῆς τε, κνίαν τε, παραβῶπῳσ' ἀνθρώποι
 λιασόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπὲρ βῆη, καὶ ἁμάρτη·
 καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κῦραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε, ῥυσάετε, παραβῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἰεὶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγρουσι κῆρσαι.
 ἦ δ' ἄτη, σθενάρητε, καὶ ἄρτίπος, ὅνεκ' πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέσ, φθάνη δὲ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτεισ' ἀνθρώπους, αἰεὶ δ' ἐξακέοντα ὀπίσω·
 ὅς μιν τ' αἰδέσεται κῦρας Διὸς ἄκρον ἰϋσας,
 τόνδε μέγ' ὠνήσαν, καὶ τ' ἐκλυον ἀεξάμενοι.
 ὅς δὲ κ' ἀννήνεται, καὶ τε σφειῶς ἀπορήτη,
 λίανοντα δ' ἄρα τά γε Δία χρονίων κῆρσαι,
 τῷ, ἅτην ἁμ' ἐπέσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 αἰεὶ ἀχιλῆος, πόρε καὶ σὺ Διὸς κῆρσιν ἐπέσθαι
 τι μῆν, ἢ τ' ἄλλων πρὸς ἐπιγνάμψῃ νόον ἐσθλῶν.
 ἦ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τάδ' ὅπισθ' ὀνομάζουσι
 ἀπροΐδης, αἰεὶ ἀέν ἐπιζαφειλῶς χαλιπαίνοι,
 ἔκ' ἂν ἐρωγέ σ' ἐμὴν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 ἄργείοισιν ἀμυέμεναι χατέεσσι πρὸς ἔμης.
 εἰ δ' ἄμα τ' αὐτίκ' πολλὰ διδῶι, τάδ' ὅπισθεν ὑπέσθαι
 ἀνδρῶς δὲ λίσσασθαι ἐπιπροΐηκεν ἄριστος,
 κρινάμενος κατὰ λαὸν ἀχαιῶν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι ἄρχειων, τῶν μὴ σὺν μῦθον ἐλέγξῃς,
 μὴ δὲ πόδας, πρὶν δ' ὅτι νικῶν κελῶσθαι.
 ὅτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπαυθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζαφειλὸς χόλος ἴκοι,
 δωρητοῖ τε πέλοντο, παραρρητοῖ τε ἵπποι·
 μίμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, ὅτι νείοντο

ὡς ἦν, ἐν δ' ὕμιν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 κερήτεσ' ἔμαχοντο, καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἄμφι πόλιν κλυδῶνα, καὶ ἀμύλας ἐν ἄριστον.
 αἰτωλοὶ μὲν ἁμυνόμενοι κλυδῶνος ἑραννῆς,
 κερήτεσ' δὲ, διὰ πρᾶθ' ἐν μεμαῶτεσ' ἄρηι·
 καὶ ἰὸρ τοῖσι κερὶ χρυσόθρονος ἄρτεμις ὤρσε
 χλωσάμενι, ὃ οἱ ἔτι θαλύσια γαυῶ ἁλώης
 οἰνὸς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνωνθ' ἐκτόμβας
 οἷον δ' ἔκ' ῥέξεε διὸς κέρη μεγέλοιο,
 ἢ λάβετ', ἢ ἔκ' ἐνόησεν, ἄσαστο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολώσασθ' ἐν δῖον γένος ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπὶ χλάνην σάω ἄγριον ἄρ' ἰόδοντα,
 ὃς κερὶ πόλιν ἐρθεσκεν ἔθων οἰνῆος ἁλῶν.
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυσεν χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεσι μήλων.
 τόν δ' ἦ δὲσ' ἐν ἦος ἀπέκτενεν μελέαγρος
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτρασ' ἀνδρῶσ' ἀγέρας,
 καὶ κύνεσσ' ὅσ' ἐν γάρῃ ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι.
 τόσος ἔην· πολλὸς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον, καὶ αὐτὴν
 ἄμφι σὺν κεφαλῇ, καὶ δέρματι λαχύνετι,
 κερήτων τε μεσιν, καὶ αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν μελέαγρος ἄρηϊφίλος πολέμιζε,
 τόφρα δὲ κερήτεσσι κερὶ ἦν· ἔδ' ἐδύναντο
 τήχεος ἐκτοσθε μίμνειν, πολέες πρ' ἐόντες.
 αἷον δ' ἐν μελέαγρον ἔδω χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν σῆθεσι νόον πύκτε πρ' φρονεόντων,
 ἦτοι ὃ, μηδ' ἐφίλη ἁλθαίη χυόμενος κῆρ,
 κῆτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ κελῇ κλεοπάτρη,
 κέρη μαρπίαντ' ἐκ λισφύρα ἀννίνας,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἴδωθ' ὅς κ' ἑρτίστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
 τῶν τότε κ' ῥ' ἀνάκτος ἐναντίον ἔλετο τόξον.
 Φοῖβος ἀπόλλωνος, καλλισφύρε' ἔνεκε νύμφης.
 πῶ, δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατήρ, κ' πότνια μήτηρ,
 ἄλκυνόνην καλέεσκον ἐπώνυμον· ἔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἄλκυνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκέρχρος ἀνὴρ πασε Φοῖβος ἀπόλλων·
 τῇ, ὃ γε παρκετέλειτο, χόλον θυμολαγέα πέσων,
 ἐξ δ' ὀρέων μηρὸς κεχολωμένος· ἦ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἄχεος ἦρ' ἔτο κ' σιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ κ' γαῖαν πολυφόρβιν χιδσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' αἰδῶν, κ' παῖνιν πρσεφόνεον,
 πρόχην κ' θεζομένη· δαῖοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 παιδὶ δόμην θάνατον· ἦς δ' ἦ βοφῶιτις ἐριννῦς
 ἔκλυεν ἐξ ἐρέβουσφιν, ἃ μείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δ' εἰ τάχ' ἄμφι πύλας ὁ μάδος, κ' δῖος ὀρώρεθ',
 πύργων βαλλομένων· τόν δ' ἐνείωντο γέροντες
 αἰτωλῶν· πέμπον δὲ θεῶν ἰβήας δ' ῥίευσ
 ἐξελεθῆν, κ' αἰμῶναι ὑποχόμενοι μέγα δῶρον,
 ὃ πτόθι πτότατον πεδίον κ' λυδῶνος ἐρανηῆς·
 ἐνθά μιν ἦνωρον τέμενος πρὸ καλλῆς ἐλίσσας
 πέντηκοντόνιον· ἡ μὲν ἡ μισυ ἀνοπέδοιο,
 ἡ μισυ δὲ φίλῃν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσσαι·
 πολλὰ δὲ μιν λιτάναι γέρον ἰσχυράτα ἀνδρῶν,
 ἔδ' ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφύος θαλάμοιο,
 σφῶν κολλιτῆς σκεῖδ' αὖ γυνῆ μενος ἔχον·
 πολλὰ δὲ τόν γε κ' σίγηται, κ' πότνια μήτηρ,
 ἑλίσσονθ' ὃ δὲ, μάλλον ἀνείνετο, πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἱ κεδνότατοι, κ' φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 αἶψ' ἔδ' ὅς τ' ὅ, θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθε·

πρὶν ὅτε δὴ θάλαμος πύκτε βάλλετο· τοῖδ' ἐπὶ πύργῳ
 βαῖνον κερήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
 καὶ τότε δὴ μελέαχρον εὐζῶνος παράμοιτις,
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώη·
 ἀνδρῶν· καὶ κτήνῃσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄνθρωποι, βαθυζώνης τε γυναικός·
 τὸ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀμόντορος καὶ κῆ ἔργα·
 βῆ δ' ἰέναι· χροῖδ' ἐντὲ ἐδύσατο παμφανόωντα·
 ὥς ὁ καὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ πῆμιν κακὸν ἦμαρ,
 εἴξασ' ὦ θυμῷ· τῷ δ' ἔκτετι δῶρ ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἦμαρ καὶ αὐτὸς·
 εἰς αὐτὸν μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ· μὴ δὲ σε δάμνω
 ἐν ταῦθα βρέττε φίλος· κακὸν δὲ κεν εἴη
 νηυσὶ κακομένησιν ἀμαρῆ καὶ ἐπὶ δώροισι
 ἔρχοι· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσασιν ἀχαιοί·
 εἰδὲν ἄτρε δώρων πόλεμον φθισήνορα δύνει,
 ἢ κ' ἐθ' ὁ μῶς τιμῆς ἔσσαι· πόλεμόν περ ἀλαλκῶν·
 Ἴόν δ' ἀπαμβόβμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 φοῖνιξ ἄπ' αὐτῆς χερσὶ, διοξέφεις ἄτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι διδὸς αἴσῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόη' αὐτὴ μὴ
 ἐν σῆθεαι μένη· καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη·
 ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχάων,
 ἀπρόσβλητ' ἡρώϊ φέρων χάριν· ἔδεται σε χρὴ
 ἴον φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι·
 καλὸν τοι σαῶν ἐμοὶ ἴον, κήδε' ὥς κε με κήδε'·
 ἴσον ἐμοὶ βασίλῃ καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς·
 ἔτοι δ' ἀγγελέεσι· σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων

ΙΛΙΑΔΟΣ

δὴν ἔνι μαλακῇ, ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι,
φραστόμεθ' ἢ κε νέω μεθ' ἑφ' ἡμέτρ', ἥ κε μένωμεν.
ἢ καὶ παρόκλῳ ὃν ἔπ' ὄφρυσιν αἶσσε σιωπῇ
φόνιμι σφρέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόσοιο μεδούατο· τοῖσι δ' ἄρ' ἄσασ
ἀντίθεος τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·

Δ ἰογενὲς λαβρτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
ἴομεν· ὅ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτῆ.
τῇ δέ γ' ὅ δ' ὦ κρανέεσθαι, ἀπαγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον δαναοῖσι καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ ἑόντα,
οἵ περ νῦν ἔσται ποτιδέρμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
ἄγχιον ἐν σῆθεσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
χέτλιος, ὃ δὲ μετατρέπεται φιλόπτης ἐταίρων,
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλον·
νηλὴς· καὶ μὲν τίς τε κρησιγνήτοιο φόνοιο
ποινὴν, ἣ δ' ἐπαιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος.
καί γ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένη αὐτὸς πόλλ' ἀποτίσας·
τὸ δέ τ' ἐριτύεται κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγνῶρος,
ποινὴν δεξαμένη· σὺ δ' ἄλκιμον τε, κρηκόντε
θυμὸν ἐνὶ σῆθεσι θεοὶ θέσαν ἔνεκ κέρους
δῖης· νῦν δέ τοι ἐπὶ πᾶσι παρίχομεν ἔξοχ' ἄοίσας,
ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν·
αἰεταὶ δὲ μέλαθρον, ὑπ' ὠρόφῳ δέ τοι ἔμδον
πληθύς ἐκ δαναῶν μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων,
κῆλ' οἰοῖ δ' ἐμέναι, καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί·
τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αἶαν δ' ἰογενὲς τελαμῶνι κοῖραν λαῶν,
πάντα τί μοι κρητὰ θυμὸν ἐήσω μυθήσασθαι·
αἰετὰ μοι οἰδάνεταί· κραδίη χόλῳ, ὃ π' ὅτ' ἐκείνῳ
μνήσομαι, ὃς μ' ἀσύνφρονον ἐν δ' ὀργήσιν ἔριξε

ἀρξάνης ὡς ἴτιν' ἀτίμητον μετανέστην·
 αἰὲς ὅ μιν ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 ἢ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδῆσομαι ἀματόεντος,
 πρὶν γ' ἦν πριάμοιο δαΐφρονος ἔκτορα δῖον
 μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίῃσ' καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτήνοντ' ὀρχήσας, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας·
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ μὲν κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης χήσεσθαι οἴω·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δὲ, ἔχουσ' ἑλὼν δὲ παρ' ἀμφικύπελλον,
 παύσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
 πάροκλος δ' ἐτάροισιν, ἱδὲ δ' ἰμῶσι κέλευσε
 φοίνικι σπρέσαι πυκινὸν λέχος ὃ, πῖ τάχιστα·
 αἰδ' ἐπιπιεθόμεναι, σπρέσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε,
 κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον·
 ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ ἦ ὧ δῖαν ἔμιμνεν·
 αὐτὰρ ἀχιλλεύς, οὗδε μυχῷ κλισίῃς εὐπῆκτε·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, πῶ, λεσβόθεν ἦγε
 φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδῃ καλλιπάρῃος·
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο, παρ δ' ἄρα καὶ τῷ,
 ἴφρις εὐξωνος, τήν, οἳ πόρε δῖος ἀχιλλεύς,
 σκύρον ἑλὼν ἀπ' ἄν' ἐνυῆος πολίεθρον·
 οἶδ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀηρόδωο γένοντο,
 τῆς, καὶ ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις ἦες ἀχαιῶν
 δεῖδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασπαδόν, ἐκτ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ᾧ π' ἀγε μὲν πολὺ αἶν' Ὀδυσσεύς, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 ἦ ῥ' ἐθέλει νῆαν ἀμυνέμεναι δῖόν πῦρ,
 ἢ ἀπέσπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχῃ μεγαλήτορα θομόν·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀρξάνη κύδιζε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἴνος δ' ἔτι ἐθέλει σβέσαι χόλον, αἴ ἔτι μᾶλλον
 τιμπλάνεται μένεος· σέ δ' ἀνάνεταί, ἦ δὲ σὰ δῶρα.
 αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἅμα ἄρχοισιν ἄνωγεν·
 ὅπως κεν νῆας τε σόοις, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
 αὐτὸς δ' ἠπλόησεν ἅμ' ἠδὲ φαινομένηφι
 νῆας εὐαέλμυς ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας·
 καὶ δ' αὖ τῷ ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι
 οἴκῳ δ' ἀποπλῆν, ἐπεὶ ἔτι δῆετε τέκμωρ
 ἰλίῃ ἀπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν οὐρύοπα ξόα
 χῆρα ἐὼν ὑπερέχε· τεθαρσύνεσσι δὲ λαοί·
 Ως ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἶδε τά δ' ἔπόμεν, οἵ μοι ἔποντο·
 αἶας, καὶ κήρυκε δύω πεπνυμένω ἄμφω·
 φοῖνιξ δ' αὖθ' ὀγέρων κατελέξατο· ὥς τ' ἄνωγῃ,
 ὅφρα οἱ ἐννέει φίλην ὅτ' παρὶ δ' ἔπεται
 αὐρίον ἦν ἐθέλῃσιν, ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει·
 Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγαυάμενοι, μάλα τ' ἄρ' κρατερῶς ἀγόρασε.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες ἕες Ἀχαιῶν·
 ὁ δ' ἐπὶ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄβρῃ δὴ κήδιστε ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγάμενον,
 μὴ ὄφελος λίσσασθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδύς, ὅ δ' ἀγῆνωρ ἔστι καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνορίῃσιν ἐνὶ κλισίῃ
 εἴη ἢ τοὶ κῆρυκεν καὶ ἰάσομεν ἢ κεν ἴησιν,
 ἦ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχίσεται ὅππότε κεν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ·
 αἴ μ' ἄρεθ' ὥς ἐν ἔγῳ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τιταρπόμενοι φίλον ἦτορ,
 σίττε, καὶ οἶνοιο· γὰρ μένος ἔστι, καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κεν φανῇ καλὴ ροδὸ δάκτυλος ἠώς

κερπαλίμωσ προνεῶν ἐχέμεν λαόν τε, καὶ ἵππῃς
 ὀβριόων· καὶ δ' αὖτ' ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι·
 ὧς ἔφραθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίνεσαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀρχαχαιῶνοι διομήδεος ἱπποδάμοιο·
 καὶ τότε δὴ σφίσαντες, ἔβαν κλισίηνδε ἑκείνης·
 ἐνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο·

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

α Γαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τὸς ὀρίστους
 τ' ἑλλήνων, αὐτὸς τε, καὶ μενέλαος, καὶ ἐπὶ τῆς τῶ
 φρυ βουλασάμενοι, πέμπουσιν κτασκόπους εἰς τ' ἱώ-
 ων στρατόπεδον, Ὀδυσσεύα, καὶ διομήδην· οἳ, δόλωντα
 ἄλῃ σιωπῇσαντες, ἀναμῦσι· τυθόμενοι δὲ παρ' αὐτῶ
 ῥῆσόν τινα, καὶ θράκεσ παρῆναι ἐνθα ἐστρατοπεδεύσαν
 το, ἀπελθόντες δολοφονῶσι καὶ τὸς ἵππους ἀπελάσαν
 τες δὲ τὸν ναύσταθμον παραγίνονται·

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Κάππαδ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιάζέμεν ἦλυθον ἄνδρες·

α Λοι μὲν παρὰ νηυσὶν ὀρίσῃς
 παναχαιῶν,
 εὖδον παννύχιοι μαλακῶ δεδμη-
 μένοι ὕπνῳ·

αὐτὸν ἄρ' ἔφθην ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα·
 ὧς δ' ὅτ' αὖ ἀσράπη πόσις ἦρις ἦν νόμοιο·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τούχων ἢ πολὺν ἢ μῆλον ἀθέσφατον, ἢ ἐχέλασαν,
 ἢ νιφετόν· ὅτε πέρτε χιῶν ἐπάλαιεν ἄρ' ἔρασαν,
 ἢ ἐποθὶ πόλε μοιο μέγα σῶμα παυκεδανόιο,
 ὡς πυκὶν ἐν σήμεσιν ἀνεσονάχιζ' ἄγλα μένων
 νεόθεν ἐκ κραδίης, προμέοντο δὲ οἵφρένες ἐντός·
 ἦτοι ὅτ' ὅς πεδίον ῥ' ὦϊκον ἀθήσσει,
 θαύμαζε πυρὰ πολλὰ, τὰ κ' ἐπ' ἰλιόθι πρό·
 αὐλῶν, συρίγγων τ' ἠοπῆν, ὅ μαδόν τ' ἀνθρώπων·
 αὐτὰρ ὅτ' ὅς νῆας τεῖδοι, κηλαδὸν ἀχαιῶν
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς· προβελύμνης ἔλκετο χαίτας
 ὑψόθ' ἐόντι δ' ἡ· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·
 ἦδε δὲ οἵ κ' ἐπὶ θυμὸν ἄρισι φαίνετο βελή,
 νέσθ' ἐπὶ πρῶτον νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα δόισιν μῆτιν ἀμύμονα τεκτύναιτο,
 ἦ τις ἀλεξίκεκος πᾶσι δαναοῖσι γένοιτο,
 ὁρῶθ' ὅς δ' ἐν δαῖτ' πρὶ σῆθεσσι χιτῶνα·
 ποσσὶ δ' ὑπαίλιπα ῥοῖσιν ἐδήσατο καλά πύδισα·
 ἀμφὶ δ' ἐπὶ πητα δαφνιδὸν ἐέσατο δέσμα λένοντο
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκής· ἔλετο δ' ἔγχος·
 ὡς δ' αὐτὰς μενέλαον ἔχε πρόμος· ὅς δ' ἔρ' αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίετο μῆτι πάθειεν
 δόρξοι· τοῖ δ' ἔθεν ἔνεκ' ἐπὶ πύλῃσι
 ἦλυθον δὲ ῥοῖν πόλεμον θρασυῶν ὁρμαίνοντες·
 παρδαλὴν αὖ πρῶτα μετὰφρυνον αὐρὸν κέλυφι
 ποικίλῃ· αὐτὰρ ἐπὶ σιφάκην κεφαλῆφιν ἀέρας,
 θήκετο χαλκὴν δόρυ δ' ἔλειτο χαλκὶ παχύν·
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσαν, οἱ ἀδελφεὸν ὅς μέγα πάντων
 δόρξων ἦνασθε θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ.
 τόν δ' αὖρ ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ τῷ δ' ἀπαύσιος χέειτ' ἐλθών.
 τόν,

τόν, πρότ'ρος προσείπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.

Τ ἴφθ' ὅπως ἠθρ' ἐκορύσσει· ἢ τιν' ἐταίρων
ὀρώμενς βῶεσιν ἐπίσκοπον· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μὴ ὅτις τοι ὑπόχεται τόδε ἔργον,
ἄνδρα δ' αὖθις σκιοπαζέμεν· οἷος ἐπελθὼν,
νύκτα δι' ἄμβροσιν· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.

Τ ὄνδ' ἅπα μειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων.
χρῶν βαλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, Διοφρεδ' ὦ μενέλαε
κρδαλέης· ἢ τις κεν ἐρύσεται, ἢ δὲ σαώσεται
δορυχὸς καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐπὶ προὔπερ φρήν·
ἐκρ' οἷς ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱβροῖσιν·
ὅτ' γὰρ πω ἰδόμεν, ὅδ' ἐκλυον αὐδήσαντος,
ἄνδρ' ἕνα τοσάδε μέρμερ' ἢ ἡματι μητίσασθαι,
ὅα' ἐκτωρ ἔρρεξε δι' φίλος ἦσ' ἀχαιῶν
αὐτῶς, ὅτε θεῶς ἦδ' φίλος, ὅτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν δορυχοῖσι,
θηθάτε, καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ καὶ μήσατ' ἀχαιῆς.
αἰετὶ θινῶν αἰάντα, καὶ ἰδομένη καλέσων,
ρίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ νέστορα δῖον
ἔμι, καὶ ὁπρὶν ἐὼ ἀνστήμεναι· αἰετὶ θέλησιν
ἐλθῶν δὲ φυλάκων ἱβὸν τέλος, ἢ δ' ἐπιτεῖλαι.
κῆρυ γὰρ κε μάλιστα πυθόιατο· τοῖο γὰρ ἦος
σημαίνῃ φυλάκεαι, καὶ ἰδομένης ὁπῶν
μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπεβράπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δ' ἢ μήβετ' ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἢ δὲ κελύεις.
αἶθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰσόκειν ἔλθης,
ἢ θέω μετὰς αὐτίς, ἐπὶ νῆας τοῖς ἐπιτήλω.
Τ ὄνδ' αὐτίς προσείπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
αἶθι μένην, μή πως ἄβροτάξομεν ἀμύλοισιν

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔρχομένω· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν ἔσι κέλευθοι·
 φθέγγεο δ' ἦ κεν ἴησθαι, καὶ ἐγγύροισι ἀνωχθεῖ,
 παρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἀνδράεσσιν,
 πάντας κυδαίνων· μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
 αἰὲ καὶ αὐτοῖσι πρὸς πολεώμεθα· ὧ δέ περ ἄμμι
 ξυῖς ἐπιγρηγομένοισιν ἔει κενόπιστα βαρῆαν.
 ὧς εἰπὼν, ἔπεπεμπεν ἀδελφεὸν, ᾧ ἐπιτέλασ.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ νέστορα τοιμένα λαῶν·
 τὸν δ' αὖρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εὐνῇ καὶ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἐκτε,
 ἀπὸ ἱσ, καὶ δύο δ' ὄρε, φαγνὴ τε βρυφάλεια.
 πᾶρ δὲ ζωστὴρ κῆτο παναίολος ὧρ' ὀρεαῖος
 ζώννυθ' ὅς τ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσειτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ δ' ἔμεν ἐπέρεπε γῆρα ἰλυγρῷ.
 ὀρθωθῆς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίρας,
 ἀβρόδην προσέειπε, καὶ ἐξερεῖνετο μύθῳ·
 τίς δ' ἔγωγε κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
 νύκτα δ' ἰδὼρ φαίνῃ, ὅτε β' ἀνδρασι βροτοὶ ἄλλαι;
 ἢ ἐτὶν ἄρ' ὧν διζήμενος, ἢ ἐτὶν ἐταίρων.
 φθέγγεο, μή δ' ἀνέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τί πτε δέ σε χρέω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ ταῖα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὧ νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῆδος ἄχαιων,
 γνώσεαι ἀβρόδην ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 ζῶν ἐνέηκε πόνοισι διαμπρὲς, ἧσόν αὐτὸ μὴ
 ἐνστήσει μένη καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 πλάζομαι ὧ δ', ἐπεὶ ὅ μοι ἐπ' ὅμασι νῆσιν ὕπτος
 ἔζανει· αἰὲ καὶ μέλερ πόλεμος καὶ κῆδ' ἄχαιων.
 αἰνῶς ἴδω δαναῶν πέρι δόξαι, ἔδ' ἐμοὶ ἦτορ
 ἔμπεδον, αἰὲ ἀλύκτιμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 ἐκείων ἐκθρόσκει· πρῶτός δ' ὕπο φαίδιμα γῆα.

αἷ' ἤτι' θραίνης, ἐπὶ δ' ἔσέ' ὕπνος ἰκάνει,
 δῶρ' ἐς τῆς φύλακος καταβόμεν, ὅφρα ἴδωμεν
 μὴ τοὶ λυὸν καὶ μάτῳ ἀδδηνότες, ἢ δὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται· ἀτὰρ φυλακῆς ἐπιπάρχει λάθωνται,
 δυσμενέες δ' ἄνδρες χεῖδ' ὄν' ἔσται· ὃ δέ τι ἴδμεν,
 μή πως καὶ δινύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμήβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης νέστωρ.
 ἀπρόδ' ἠκύνδισε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ἔθην ἐκκρυπὰντα νοήματα μητίετα ξυῖς
 ἐκ τελέσῃ ὅσα πᾶνι ἔέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 κήδεσι μοχθήσων καὶ πῆσοιν, ἥ κεν ἀχιλλεύς
 ἐκ χόλῳ δρυχέοιο μεταστέφῃ φίλον ἦτορ·
 σοὶ δὲ μάλ' ἐφομέω ποτὶ δ' αὖ κ' ἐγέρομεν ἄλλης,
 ἢ λυὸν τυδῆδην δρυκλυτόν, ἢ δ' ὀδυσῆα,
 ἢ δ' αἶαντα ταχύν, καὶ φυλέος ἀλκιμον ἥϊον,
 αἷ' ἤ τις καὶ τῆς δὲ μετοιχόμενος καλέσθην,
 ἀντίθεόν τ' αἶαντα, καὶ ἴδομεν ἢ ἀνακτα.
 τῶν δ' ὀρνήες ἔσιν ἐκ σάτῳ, ὃ δὲ μάλ' ἔσ' ὕς.
 αἶμα φίλον περὶ ὄντα, καὶ αἰδοῖον μενέλαον,
 νηκέα· ὃ πέρ μοι νεμεσήει, ὃ δ' ἐπικεύσω.
 ὥς ἄνδρει· σὺ δ' οἶω ἐπέρεξε πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας δροῖστας πονέεσθαι·
 λιαόμενος, χρῆν γὰρ ἰκάνεται ἐκέτ' ἀνεκτός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
 πολλάκι γὰρ μεθίειτε, καὶ ὅκ' ἐθέλει πονέεσθαι,
 ἔτ' ὀκνῶ ἥκων· ἔτ' ἀφραδίῃσιν ὁσίῳ,
 αἷ' ἢ μέτ' ἡσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέρμενος ὀρμήν
 νῦν δ' ἐμὸς πρότερος μάλ' ἐπέχετο, καὶ μοι ἐπέειπε,
 τόν λυὸν ἐγὼ προέηκα καλέμεναι, ὅς σὺ μεταλλᾷς.

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἷ' ἴομεν· κήνους δὲ κίχης σόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκῃ· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγέρεσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γδύνιος ἰππότης νέτωρ,
 ὅπως ὅτις οἶνε μεσήμεται, ὅδ' ἀπιθήσει
 ἄρχων· ὅτε κέν τιν' ἐπορώη, καὶ ἀνώγῃ.
 ὣς ἑπών, ἐνδαιεὶ περὶ σῆθεσι χιτῶνα.

Ποσσὶ δ' ὕπαι λιπαροῖσιν ἐδύσατο κατὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν,
 διπλὴν ἐκταδίην· ἧλθ' ἐπενήνωθε λάχνη.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκχεμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 βῆ δ' ἵεναι κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 πρῶτον, ἔπειτ' Ὀδυσῆα δὴ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐξ ὕπνου ἀνέγρεψε γδύνιος ἰππότης νέτωρ,
 φθελγόμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή.
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφειάσ' πρὸς μῦθον ἔειπε·

Τί φθ' ὅτω κατὰ νῆας ἀνὰ σκαλὸν οἶσι ἄλῃσθε,
 νύκτα δ' ἀμβροσίην· ὅτι δὴ χρὴ τόσον ἵκη;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γδύνιος ἰππότης νέτωρ.

Διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 μὴ νημέσας τοῖον ἄρ' ἄχος βεβίηκεν ἀχαιῆς.
 αἷ' ἔπαυ, ὄφρα, καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντ' ἐπέσικε
 βυλᾶς βυλούειν ἠφουγέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.

ὣς φάθ', ὁ δὲ κλισίην δὲ κίων πολὺμιτις Ὀδυσσεύς,
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο βῆ δὲ μετ' αὐτὸς.
 βάνδ' ἐπιτυτείδην διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
 ἐκ τῶς ἀπὸ κλισίης σιωπῆς αἰετὶς ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 αὐδον· ὑπὸ κρᾶσιν δ' ἔχον ἀπείδασ· ἔρχεα δὲ σφιν
 ὄρβ' ἐπὶ σαρπητρὶ ἐλήλατο. πᾶσι δὲ χαλκὸς
 λάμψ' ὡς ἀπυροπὴ παρὸς Διὸς· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 αὐδ' ὑποδ' ἐσσωτο ῥινὸν βοῶς ἀγραυλίου.

αὐτὰρ ὕπνῳ κράτεσφι τάπης τετάνυστο Φαιεινός·
 τὸν, παρ' ὧς ἀνέγχευε γερήνιος ἱππότης νέτωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὄφρ' αἶψ' ἐν νείκεσέ τ' ἄντην.
 ἔγχεο τυδέος ἧέ τί πάνυχον ὕπνον ἄωτ' ἔσ;
 ἔκ' αἶψ' ὧς ῥῶες ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο
 ἔσται ἀγχι νέων· ὀλίγος δέ τις χώρος ἐρύκοι;
 ὧς φάθ', ὅδ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραπνῶς ἀνόρθωσεν.
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτα πτερδόντα προσήυδα.
 χέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνον ἔ' ποτε λήγης.
 ἐννύ, καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι ἧς ἀχαιῶν,
 οἳ κεν ἐπὶ πηγάῃ κέστον ἐγέρσαν βασιλῆων
 πάντῃ ἐποιχόμενοι, σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε γερήνιος ἱππότης νέτωρ.
 νῆα δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶ μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, ἔσσι δὲ λαοί
 καὶ πολέες. τῶν, κέν τις ἐποιχόμενος, καλέσειεν.
 εἰμὲ μάλα μεγάλην χρεὼ βεβίηκεν ἀχαιῆς.
 νῦν γάρ δὴ πάντεσιν ἐπὶ ξηρῷ ἵσταται ἀκμῆς.
 ἢ μάλα κυρτὸς ὀλεθρος ἀχαιῶς, ἢ ἐβίωται.
 εἰμὲ ἰθὺν αἶψα πάντα ταχέως, καὶ φυλῆος ἔδον
 ἀνέστησον. σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, ἔμ' ἐλεείρεις.
 ὧς φάθ' ὅδ' ἄμφω μοισιν ἔειπαςτο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηνεκές, ἔλετο δ' ἔγχος,
 βῆ δ' ἰέναι. τὸς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἀγενήρως.
 οἶδ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀρομένοισι γένοντο.
 ἔ' δὲ μὲν ἀνδόντας φυλάκων ἠγήτορας εὖρον,
 εἰμὲ ἱρηγορτὶ σὺν τούχεσιν εἶατο πάντες.
 ὧς δὲ κῆῶνες περὶ μῆλα συσσωρήσονται ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκύναντες κρατερόφρονος ὅς τε καὶ ὕλην
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυγμάδος ἐπ' αὐτῇ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἀνδρῶν, ἡ δὲ καὶ κούων ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλωλεν,
 ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων ὀλώλε·
 νύκτα φυλακασμένοισι καὶ κῆν πεδίονδε πρὸ αἰῆ
 τετραφάθ, ὅππότε ἐπὶ βῶων αἴοιεν ἰόντων·
 τὸς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσσε τε μύθῳ·
 καὶ σφεισ φωνήσας ἔπει πέροέντα προσιύδα·
 ἔτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μὴ δὲ τιν' ὕπνος
 αἰρήτω· μὴ χάρμα γινώμεθα δυσμενέειν.
 ἔ. ἔ. ἐπὶ ν. τάρροιο διέειπε τοί δ' ἄμ' ἔπειτα
 ὀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήαρ βαλὴν·
 τοῖς δ' ἄμα μιριόνης, καὶ νέστορος ἀγαλὸς υἱός·
 ἦ ἴσαν αὐτοὶ πρὸ χέλεον συμμητιάσθαι·
 τάρρον δ' ἐκ διαβάντος ὀρυκτὴν, ἐδριόωντα
 ἐν καθαρχῷ· ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος
 πιπνόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπεφάπετ' ὀβριμὸς ἔκταρ
 ὀλλύς ὀργεῖς, ὅτε δὴ πρὶ νύξ ἐκάλυφεν·
 ἔνθα καθεζόμενοι ἐπὶ ἀηέλοισι πίφασκον·
 ἰ. οἷσι δὲ μύθων ἦρχε γερῆνιος ἱππότης νέτωρ·
 ὦ φίλοι, ἔκ· ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐγὼ αὐτῷ
 θυμῷ τολμήντι μετὰ βῶας μεγαθύμους
 ἔλθῃν, εἴ τινα πρὸς δῆϊων ἔλοιε χατόωντα,
 ἢ τινα πρὸς καὶ φήμην ἐπὶ βῶαςι πύθοιο,
 εἰσάτε μετιδώσι μετὰ σφίσι· ἢ με μάλιστα,
 αὐθι μέγαν παρὰ νηυσὶν ἀπὸ προθεν, ἢ ἐπὶ πόλινδε
 ἀφ' ἀναχωρήσασιν, ἐπειδὰμά μιν τότ' ἀχαιῆς·
 ταῦτά κε πάντα πύθοιο, καὶ ἂν εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἴη,
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων καὶ οἱ δόσις ἔσται ἐσθλὴ·
 ἔσται γὰρ νῆεσσιν ἐπὶ κρατέσσιν ἄριστοι,
 εἴη πάντων οἱ ἔχουσιν οἷον δώσιν μελαινάρ,

θῆλιν ὑπὸ ῥήνον· τῇ μὲν κτέρσ' ἔδιν' ὁ μῶιον·
 αἶε δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσαι·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 νέεσθ'· ἐμὸν δ' ῥαῖε κραδίη καὶ θυμὸς ἀνὴν ἄνδρῶν
 δυσμενέων δαῖαι στρατὸν ἐπ' οὐδ' ἐόντα
 βῶων· αἷψ' ἦ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἐποίτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτρων ἔσαι·
 σκῶντε δ' ἔρχομένω καὶ τε πρό δ' ἔπος ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῆνος δ' εἴπρε τενοῖσιν,
 ἀνὰ τε διβράχων τε νόος· λεπὴν δέ τε μῆτις·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔβηλον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπειθαι·
 ἠθέλετ' ἢ πάντες δ' οὐκ ἀνέχοντες ἄριστος·
 ἠθέλε' ἢ μὴρίονος· μάλα δ' ἠθέλε' νέεσθ' ἰός·
 ἠθέλεδ' ἄρ' ἔδης δαριχλὺς μενέλαος·
 ἠθέλεδ' ὀτλήμων Ὀδυσσεὺς καταδ' αἶψ' ὀμίλον·
 βῶων αἶψ' γάρ οἱ ἐπὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Ἰδείδη Διομήδης ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἦν μὲν δὴ ἔταρόν γε αἰρήσεαι ὅν κ' ἐθέλησθαι
 φαινομένων ἦν ἄριστων, ἐπὶ μεμῶσιν γε πολλοί·
 μὴ δὲ σὺν ἑσθ' ὁμόμενος σῆσι φρεσὶ ἦν μὲν ἄρ' ἔγωγε
 καλλήτερον σὺ δὲ χεῖρον ὁπάσσειαι αἰδοῖ εἰκων,
 ὅς γε γενεὴν ὁρώων, μὴ δ' εἰ βασιλεύτερός εἴην·
 ὧς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ πρὶ ξανθῷ μενελάῳ·
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἦ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς αὖν ἐπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεοίοιο λαοοίμην,
 ἔπειτ' ἔγωγε πρόφρων κραδίη καὶ θυμῷ ἀνὴν ἄνδρῶν,
 ἐπὶ πάντεσσιν ὀνοῖσι, φίλῃ δὲ ἐπαλλὰς αἰὲν ἔσθην·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τῆς γ' ἑσπερίοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοσήσαιμεν, ἐπεὶ πρίοιδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς·
τυδῆδ' ἤ, μήτ' ἄρ' με μάλ' ἀνέε, μή τέ τι νήκη·
ἴδοσι γὰρ τοι ταῦτα μετ' ὀργαῖσι ἀγορεύεις,
οἷον ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ' ἀνέται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
ἄσπρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρ' ὥχην δὲ πλέων νύξ'
τῶν δύο μοιράων, προῖτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλγεται.
ὣς ἐπὶ πόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δ' ἡνῶσιν ἐδύτην.

τυδῆδ' ἤ, καὶ δῶκε Μενεπτόλεμος θρασυμήδης
φάσσανον ἄμφικες, τὸ δ' ἔδον παρὰ νηυσὶ λέλγεται,
καὶ σάκος· ἄμφι δὲ οἱ κωέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
ταυρίην, ἀφ'alόν τε, καὶ ἄλοφον, ἥ τε καὶ αὐτὴ
κέκληται· ῥύεται δὲ κέρη θάλασσιν αἰζηῶν.
μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδω βίον, ἡ δὲ φαρῆξην,
καὶ ξίφος· ἄμφι δὲ οἱ κωέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
ῥινὴ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοθεν ἱμάσιν
ἐντέτατο σπρεῶς, ἔκασθεν δὲ λανκοὶ ὀδόντες
δορὶ δόσαντος ὅς θ' αἰεὶς ἔχον ἔνθα, καὶ ἔνθα,
αἶ καὶ ἐπισπασμένως, μέσση δ' ἐν πῆλος δ' ἡρῆ·
πλὴν ῥά ποτ' ἐξ ἐλεῶνος ἀμάρτυρος ὀρμενίδα
ἔξ' ἐλὶτ' αὐτόλυκος πυκνὸν δόμον ἀντιπρήσας·
σχέδ' ἔδωκε δ' αἶρα δῶκε κυθηρίῳ ἀμφιδάμαντι·
ἀμφιδάμας δὲ μόλῳ δῶκε ξυνηῖον ἔναι·
αὐτὰρ ὁ, μηριόνη δῶκεν ὦ παιδὶ φορῆσαι·
δὴ τότε δ' Ὀδυσῆος πύχθη κέρη ἀμφιτεθῆσαι·
πῶς δ' ἐπ' αὖτ' ὅπλοισιν ἐνὶ δ' ἡνῶσιν ἐδύτην,
βῆν ῥ' ἔναι· λιπέτην δὲ καὶ αὐτόθι πάντας ὀρίσους·
τοῖσι δὲ δέξιόν ἦκεν ἑρωδιὸν ἐπ' ὅς οἱ
Πηλὸν ἀθηναῖον· τοῖς δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς

τῦνκτα δὲ ὀρφναῖν, ἀλλὰ κλέξαντος ἄκυσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὀρνίθῳ δυνάμεις, ἥρᾳ το δ' ἀθήνη·
 κλυθί μοι αἰγίοχοιο διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
 ἐκ πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, ὃ δέ σε λήθω.
 κινύμενος νῦν αὖτε μάλιστα με φίλῃ ἀθήνη·
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλέας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν βῶσαι μελήσῃ.
 δαύτερος αὖτ' ἥρᾳτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο διὸς τέκος ἄρτυώνη·
 σπείθῃ μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο τυδείῃ δίῳ
 ἐς θήβας, ὅτε τέ προῖ ἀχαιῶν Ἀΐελος ἦει.
 τῆς δ' ἄρ' ἐπ' ἄσοπῳ λίπε χαλκοχίτωνας ἀχαιῆς·
 αὐτὰρ ὁ μεγλίκιον μῦθον φέρε κερδμήοισι
 κῆρσ' ἀτὰρ ἀπ' ἀπιῶν μάλα μέγμβα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοὶ δῖα θεᾶ, ὅτε οἱ πρόφρασα παρέσῃς.
 ὧς νῦν μοι ἐθέλῃσά παρίστασο, καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῶν ἡνὶν ἄρυ μέταπον
 ἀδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ,
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχούσῃ.
 ὧς ἔφην εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε πολλὰς ἀθήνη·
 οἳ δ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο διὸς κέρη μεγάλοιο,
 βᾶν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντες δύνω δὲ νύκτα μέλαιναν
 ἀμρόνον, ἀνέκυσσ' ἀτ' ἐν τεᾷ, καὶ μέλαν αἶμα·
 καὶ δὲ λῆν' ὃ δὲ βῶας ἀγένορας ἔασεν ἔκτωρ
 εὐδεν· ἀγ' ἄμυδρις κεκλήσκειτο πάντας ἀρίστους,
 ὅσοι ἔσαν τρώων ἡγήτορες, ἡ δὲ μέδοντες·
 τῆς ὅγε συγχλέσας, τυκινήν ἡρτώετο βυλήν·
 τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποχόμενος τελέσῃε
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ· μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται
 δώσω γὰρ διφροῖτε, δύνωτ' ἐριανὴ χίτας ἱππέες

ΙΛΙΑΔΟΣ

οἴκην δ' αἰσούωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὅς τις κεν ταχύνῃσι τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων χερδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θαλάσῃς ἢ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δακνέμεντες,
 φύξιν βυλεύουσι μετὰ σφίσιν, ὅδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλάσσεσθαι, καὶ μάτην ἀδελφικότες ἀνὴρ.
 ὧς ἔφαθ'· οἷδ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχέοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν βῶεσσιν ἀλῶν ἀμύμονος υἱός,
 κήρυκος θέοιο πολὺ χρυσός, πολὺ χαλκός,
 ὃς δῆτοί ἐδος ἔην καὶ ἐκός, ἀνὰ ποδῶν κη.
 αὐτὰρ ὁ μῖνος ἔην μετὰ πέντε καὶ σιγῇ τῇσιν,
 ὃς ῥα τότε βῶσιν τε καὶ ἔκρηι εἶπε παραπύς·
 ἔκτορ, ἐμὸν ῥαὶ κρηδία, καὶ θυμὸς ἀνὴν ὦρ,
 νηῶν ὠκυπόρων χερδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀνὰ μοι ῥ' σιγῇ πρὸν ἀνάχεο, καὶ μοι δ' ἔμοχον,
 ἢ μὴ τὸν ἴππον τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δώσέ μεν· οἱ φορέουσιν ἀμύμονα πηλείωνα.
 σοῖδ' ἐγὼ δ' ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι, ὅδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ὅς σφ' ἔμω διαμπερές, ὅφρ' ἀνίκωμαι
 νῆ' ἀγαγεμένονην, ὅθι περ μέλλουσιν ἄριστοι
 βυλαὶ βυλεύειν, ἢ φανγέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.
 ὧς φάθ'· ὃς ἐν χερσὶ σιγῇ πρὸν βάλε, καὶ οἱ ὁμοῖον·
 ἴστω νῦν ὅτι αὐτὸς ἐρίδος πρὸς πόσιν ἦρως,
 μὴ μὴ τοῖσι ἴπποισιν ἀνὴρ ἐποχέσεται ἄλλος
 βῶων· ἀνὰ σε φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.
 ὧς φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἱπῶμοσιν τὸν δ' ὀρόθωντο·
 αὐτίκα δ' ἄμφ' ὧμοισιν ἐβάλλετο καὶ μύλα τῶξα·
 ἔκαστο δ' ἱπποσθενὲρ ῥιπὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέει κενεῖν· ἴλιος δ' ἐκὼν ἄκορτα.

βῆ δ' ἵνα ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατὸς ὅδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ἔλθων ἐκ νηῶν ἀφ' ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν·
 αἰὲς ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὀμιλον·
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαῶς· ἦν δὲ φράσσαρ προσιόντα
 Διογενὴς ὀδυσσεύς· Διομήδεα δὲ προσεείπεν·
 εὐτός τοι Διομήδης, ἀπὸ στρατὸς ἔρχεται ἀνὴρ·
 οἷο δ' ἴδ' ἢ νῆαυιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τίνα συλήσων νεκρῶν κατὰ τεθνεώτων·
 αἰὲς ὧ μὲν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίῳ
 τυτθὸν· ἔπειτα δ' ἐκ αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμι παραθάησι πόδαςιν,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
 ἔχοντες ἐπὶ χεῖρας, μήπως ποτὶ ἄστυ ἀλύξῃ·
 ὦ δ' ἄρα φωνήσαντε, πάρεξ ὁδὸς ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὅδ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἄρρα δέησιν·
 αἰὲς ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσον τ' ἐπίερα πέλονται
 ἢ μιονῶν· αἰ γάρ τε βοῶν προφερέεραί εἰσι
 ἔλκεσθαι νηῶσι βαθείης πικρὸν ἀρότρον,
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὅδ' ἄρ' ἐστὶ δ' ὅπον ἀνίσσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποσφύροντας ἐταίρους,
 ἐκ πρῶτων ἵέναι πάλιν ἑκτορος ὀβριμάντος·
 αἰὲς ὅτε δὴ ῥ' ἀπέσαν δαρηνεκές, ἢ καὶ ἔλασαν·
 γνῶ ῥ' ἄνδρας δαΐδας λαφύρα δὲ γένα τ' ἐνώμασθαι
 φοντέσθαι τοῖσδ' αἰφ' ἀδιώκην ὠρμήθησαν·
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόλοντες δύω καὶ εἰδότε θήρης·
 ἢ κε μάλ' ἢ ἐλαζών ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἂν ὑλήενθ' ὅδ' ἐτε προθέησι μεμικώς·
 ὥς τὸν τυδείδης, ἦ δὲ πολὶ πορθος ὀδυαλός,
 λαῶ ἀποτμήξαντε, διώκεον ἐμμενὲς αἰεὶ·
 αἰὲς ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μισήσεσθαι φυλάκισαν

ΙΛΙΑΔΟΣ.

φούγων δὲ νῆας· τό τε δὴ μένος ἔμβαλ' αἰθήνῃ
 τυδῆδ' ἵνα μὴ τις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπαυξάμενος βαλέειν· ὃ δὲ δῆτρ' οὐκ ἔλθῃ
 δαυρίδ' ἐπαύων προσέφη κρατὺς Διομήδης·
 ἦέ μὲν, ἦέ σε δαυρὶ κινήσομαι· ὅ δ' ἔσφρι μὲν
 δηρὸν ἐμῆς ὑπὲρ χειρὸς αὐξέειν αἰπὴν ὀλέθρον.
 ἦ ῥά, καὶ ἔγχεος ἀφῆκεν· ἐκὼν δ' ἦ μάρτανε φῶπός.
 διεξιτρὸν δ' ὑπὲρ ὤμον εὐξόσδε ρὸς ἀκῶκῃ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἐστὶ τάρβυσέν τε
 βαμβαινῶν· ἄρα βος δὲ διὰ στόματος γένετ' ὀδόντων
 χλωρὸς ὑπαὶ δῆγος· πῶδ' αὖθ' αἰκνόντε κινήτην,
 χειρῶν δ' ἀτάσθιν· ὃ δὲ, δακρύσας, ἔπος ἤνυδα·
 Ζωρῆτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι ἐστὶ γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺν μῆτος τε σίδηρος·
 τῶν κ' ὕμμιν χάρις αἶτο πατὴρ ἀπέρισι' ἄποινα,
 ἦ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 θάρσσε, μὴ δέ τί τοι θάνατος κατὰ θυμὸς ἔστω·
 αἴψ' ἄγε μοι τόδ' εἰρήνῃ, καὶ ἄρ' ἐχέως κατὰλεξον·
 πῇ δ' ὅπως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῶ' ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὀρραίνῃν, ὅτε θ' αὖδ' αἰβρωτοὶ ἄλλοι
 ἦ τινα συλήσων νεκρῶν κατὰ τεθνεώτων,
 ἦ σ' ἔκτωρ προέειπε διασκοπιέσθαι ἐκείνα
 νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς, ἦ σάου' ἐν θυμὸς αἰετῆς,
 Ἦν δ' ἦ μείβετ' ἔπειτα δόλων, ὑπὲρ δ' ἔειπε γῆρα·
 πολλῇσι μ' αἴτησι παρεκνόον ἦρα γινέτωρ,
 ὅς μοι πηλὴν ὅς ἀραυῶ μῶνυ χάσσει πάρος
 δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄρ' αὖ μάλα χαλκῷ
 ἠνώγει δέ μ' ἵόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀνδρῶν δυομνίων χερσὶν ἰλνέμεν, ἵκτε τυθείσαι,

ἢ ἐφυλάσσονται νῆσθ' ὅσῳ ῥ' ἴσῃ παρὸς πρῶτον,
 ἢ ἢ δὴ χεῖρα ἴσῃ ἢ μετέρησι δαμέντες,
 φύξιν βυλάνοιτε μετὰ σφίσι· ὅσῳ ἔθέλοιτε
 νύκτα φυλααέμεναι καὶ μάτῳ ἀδδινότες ἀνῶ.

Τὸν ἐπιμειδίσας προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 ἢ ῥ' ἀνύτοι μεγάλων δῶρων ἐπεμάετο θυμός,
 ἢ πῶν αἰακίδαο δαΐφρονος· οἷδ' ἀλεγεινοί
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι· ἢ δ' ὀχέεσθαι
 ἄλλω γ', ἢ ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀνδρῶν μοι ῥ' δέειπε, καὶ ἀπαικίως κατὰλεξεν.
 πῶ νῦν δ' αὖτε κίων λίπες ἐκτραπομένους λαῶν;
 πῶ δέ οἱ ἔντεα κῆται δῶν' ἢ αἰπῶν· πῶ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων τρώων φυλααέμεναι, καὶ οὐδ' αἰ;
 ἢ αἰ τε μνητιόωσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμῶσιν
 αὖθι μένην παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθι, ἢ πόλιν δέ
 ἀΐα χωρήσουσιν· ἐπὶ δ' αἰ μάσαντο γ' ἀχαιῶς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δόλων Ὀμήδης υἱός·
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀπαικίως κατὰλεξω.
 ἔκτωρ γὰρ μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βυλινφόροι εἰσὶν,
 βυλῶς βυλάνει θῆξ παρὰ σήματι ἴλα.
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλααέμεναι δ' αἰ εἰρεαίηρας,
 ὅστις κεκρυμμένη ῥύεται στρατόν· ὅ δέ φυλάαξ.
 ὅσῳ γὰρ τρώων πυρὸς ἐχάραϊ οἷσιν ἀνάγκη,
 οἷδ' ἐγρηγορήσασιν, φυλααέμεναι τε κέλονται
 ἀμύλοισι· ἀτὰρ αὖτε πολὺμητις ἐπίκρυροι
 αὖδ' οὐαί· τῶσιν ἄρ' ἐπιτραπέεσι φυλάαξ.
 ὅ· γὰρ σφιν πᾶσι δέσιν χεῖρ' αἰεταί, ὅ δέ γυναικες
 Τὸν δ' ἄπα μὲν βόμβος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς τ' αἰ νῦν τῶσιν μεμυγμένοι ἵπποδάμοισιν
 αὖδ' αἰ, ἢ ἀπᾶν σθε δίδυπέ μοι, ὅφρα δαίω.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Τὸν δ' ἡ μείβετ' ἔπειτα δόλων ἀμήδεος ἥϊος·
 τοι γὰρ ἐγὼ, καὶ ταῦτα μάλ' ἄρ' ἐχέωσ' ἐταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλως κῆρ δὲ καὶ παῖον δὲ ἀγκυλότοξοι,
 καὶ ἀλέγρδ', καὶ καύκων δ', δῖοί τε πελαστοί,
 πρὸς θύμβρης δ' ἔλαχον λυκίοι, μυσοῖτ' ἀγέρωχοι,
 καὶ φρύγδ' ἰππόδαμοι, καὶ μήονδ' ἰπποκορυταί·
 αἷμα, τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθ' ἐκέχθη;
 ἧ γὰρ δ' ἡ μέματον βῶων ἐταδῶναι ὁμιλον,
 θρηῖν δὲ οἱ δ' ἀπάνευθεν ἡλυθες ἐχάτοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν, ῥῆσος βασιλῆα, πᾶσις ἦτον ἥος·
 τὸ δ' ἡ, καλλίστους ἵππους ἴδον, ἦ δὲ μεγίστους,
 λυκώτριοι χιόνος θείην δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι·
 ἄρμα δ' οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἄργύρῳ αὖ ἥσκηται·
 τούχεα δὲ χρύσχα πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἡλυθ' ἐχων· τὰ μὲν δ' ἐτι ἐταθνητοῖσιν εἰοικέν·
 ἀνδρεαίν φερέην, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 αἷμα ἐμὲ νῦν νηυσὶ πελάγετον ὠκυπόροισιν,
 ἦ ἐμὲ δῆσαντες, λίπετ' αὐτόθι νηλεὶ δρομῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ περὶ θῆτον ἐμῆο,
 ἦ ἐκ τ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦ ἐκ' ἐκί·

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλάπερ' ἀπείλας, ἐπεὶ ἵκεο χῆρας δὲ ἀμᾶς.
 ἧ μὲν γὰρ κε σε νῦν ἀπολύσομαι, ἦ ἐμὲ θῶμαι,
 ἦ τε καὶ ὕπερον εἶδα θεῶς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 ἦ ἐλπομένην, ἦ ἐναντίβιον πολεμίστων,
 ἧ δ' ἐκ' ἐμῶς ὑπὸ χερσὶ δαμῆς, ἀπ' θυμὸν δλίαντες,
 ἐκ' ἐπ' ἔπειτα σὺ πῆμα ποτ' ἔλπει δόλοισιν·
 ἦ καὶ ὁ μὲν ἔμειλλεν ἐν χειρὶ παχείῃ
 πᾶσι θεοῖς λίσσασθαι, ὃ δ' αὖ χεῖρα μέγατον ἔλασσε,

φασγάνῳ αἰξασ· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένα δ' ἄρα τὸ γε, κέρη κονίησιν ἐμίχθη·
 τὸ δ' ἦρ' ἰδὺν κτιδέην καλέην κεφαλῆφιν ἔλοντο,
 καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντρονα, καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίη λιγυτὴ δι' οὐδ' ὀδυσαδὲ,
 ὕψος ἀνέχεθε χειρὶ, καὶ ἀρχόμενος ἔπος ἦνδρα·
Χ αἶρε θεὰ τοῖς δασι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν δλύμῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε, καὶ ὄνκας·
Ως ἂρ' ἐφώνησεν, καὶ ἂπ' ἔθεν ὕψος ἀήρως,
 θῆκεν ἀνὰ μυρίην δέελον δ' ἐπὶ σῆματ' ἔθηκε,
 συμμάχας δόνακας, μυρίης τ' ἐριθιλέας ἔξυσ,
 μηλᾶσθαι αὐτὶς ἰόντες θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 τὼ δέ, βράτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
 αἶψα δ' ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.
 οἳ δ' αὖδον καὶ μάτῳ ἀδελφικότῳ ἔντεα δέσφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλητο, αὖ κατὰ νόσμον
 ῥῖσοι χεῖρα παρὰ δέσφιν ἐκείῳ δίδρυγας ἵπποι·
 ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ αὖδ' ἐπαυτῶν δ' ὠκέας ἵπποι,
 ἐξ ἐπιθριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο·
 τὸν δ' ὀδυσαὺς προπάροιθεν ἰδὼν διομήδεϊ δῖξεν·
 ἔτός τοι διομήδης ἀνὴρ· ἔτοί δέ τοι ἵπποι,
 ἔς νῶϊν πίψασκε δόλων, ὃν ἐπέφρονον ἡμῶς·
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατῆρον μένος· ὃ δέ τι σε χρεὶ
 ἐσάμεναι μέλεον σὺν τούχεσιν, ἀλλὰ λυγροὶ ἵπποι·
 ἢ ἐσὺ γ' ἀνδρᾶς ἐναίρε, μελήσῃσι δέ μοι ἵπποι·
Ως φάτο, τῷ δ' ἐμπνέσας μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κτῆνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δέ σόνος ὤρνυτ' αἰεὶς,
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶματι γαῖα·
 ὥς δέ λείων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπ' ἐλθὼν,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἰγέσιν ἢ οἰέσιν· καὶ φρονέων ἀνδράσιν,
 ὥς μιν θρήϊκας ἀνδράσιν ἐπύχετο τυδέος υἱός,
 ὅφρα δουδέν ἐπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα τυδέος, ἄορι πλῆξτε παρασῆς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥῆα δ' ἐέλθοιεν μὴ δὲ φοβεοίαιτο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβάλλοντο. ἀήθεον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 αἶψ' ὅτε δὴ βασιλῆα κηχίστατο τυδέος υἱός,
 τὸν, πρὶς καὶ δέκτρον μελινδέα θυμὸν ἀπῆυρα,
 ἀσφάλλοντα, καὶ κὼν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέσι
 πλὴν νύκτ', ὀνείδω παῖς δὲ μῆτιν ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς, λυέ μώνυχας ἵππους,
 σῶ δ' ἦρ' ἐν ἱμάσι, καὶ ἐξήλωνεν ὀμίλῃ,
 τόξῳ ἐπιπλήσων, ἐπεὶ δὲ μάστιγα φαεινὴν.
 ποικίλῃ ἐκ δὲ φροῖο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.
 ῥοίησεν δ' ἄρα, πρὶς αὖσκων δὴο μῆδεϊ δῖῳ.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριξε μένων ὅ,τι καὶ τρον ἐρδοί·
 ἢ ὅ γε δῖφρον ἐλὼν δέθι ποικίλα τούτῳ ἔκειτο,
 ῥυμῷ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέρει υἱόσ' ἀήρασ,
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.
 ἔως δὲ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσαμένη, προσέφη δὴο μῆδεα δῖον.
 νόστου δὴ μνήσαι μεγαθύμου τυδέος υἱέ,
 ἦναι ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,
 μὴ ποῖ τις καὶ βῶας ἐγρήσινθεός ἄλλος.
 ὧς φάτο, δὲ ξωτήρι θεῷ δὲ παρωγισσάσης.
 κερκαλίμως δ' ἵππων ἐπιβήσιν· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 τόξῳ· τοῖς δ' ἐπέτοτο ροχὲς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 ἐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχεν ἄργυρότοξος ἀπόλλων,
 ὥς ἴδ'

ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ τυδείδης ἱὸν ἔπυσαν,
 τῇ κοτέων, βῶων κατέδυνετο πηλὴν ὁμίλον·
 ὦρσεν δὲ Ἀρηιῶν βαλκίφορον ἱπποκόωντα,
 ῥῆσ' ἀνεψιδὸν ἐσθλόν· ὃ δ' ἔξ ὕπνου ἀνορύσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρημον ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἱπποί,
 ἀνδρᾶς τ' ἀπαύραντας ἐνδραχέεσι φωνῇσιν,
 ὥ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 βῶων δὲ κλαγγή τε, καὶ ἀσπετος ὦρτο κυδοιμός·
 θωόντων ἀμυδρὸς θηοῦντο δὲ μέρμρα ἔργα,
 ὅσ' ἀνδρῶν ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκνον ὅθι σιοπὴν ἐκτορός ἔκταν,
 ἐνθ' ὀδυσαδὲ ἰδὺν ἔρυσεν δὴ φίλος ὠκέας ἱππας·
 τυδείδης δὲ χαμάζετο βωρὼν, ἐν ἄραι βροτόεντα
 ἐν χεῖρα· ὀδυσῆϊ τίθῃ ἐπεβήσετο δ' ἱππῶν·
 μάστιξεν δ' ἱππας· τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πετέσθην,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 νέεωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι δρῶντων ἡγήτορες, ἡ δὲ μέδοντες,
 ψάσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω κέλεται δέ με θυμός,
 ἱππῶν μὲν κνύσδων ἀμφικτύπος ὕατα βάλλῃ·
 αὐτὰρ δὴ ὀδυσαδὲς τε, καὶ ὁ κρατρὸς διομήδης
 ὡς δ' ἄραρ ἐκ βῶων ἐλασσίατο μώνυχας ἱππας·
 αὖτ' ἀνῶς δίδουκε κατὰ φρένα μήτι πάθωσιν
 δρῶντων οἱ ἄριστοι, ἢ τῶν βῶων ὀρυγμαδῶ·
 ἔγω πάν' εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
 καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα τοί, δὲ χαρέντες
 δεξιῇς ἡσπάζοντο ἑπελίτε μελὶ χίοισι·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερήνιος ἱππὸς ἄνακτος·
 εἶπ' ἄγε μὲν πολὺν αὖ ὀδυσαδῶ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τῆς δ' ἱππας λάβετον κατὰ δύντες ὁμίλον,

ΙΛΙΑΔΟΣ

φύων· ἢ τίς σφῶε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας,
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότ' ἠελίοιο.
αἶψ' ἰδὺν πρῶτα ἐπιμίσσομαι· ὅδ' ἐτι φημί
μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ γέρων πρὸ ἐὼν πολεμιστῆς.
αἶψ' ἔγωγε τοῖσιν ἴππους ἴδον, ὅδ' ἐνόησα.
αἰχμὴν ὅμ' ἔμμεν δ' ὄϊον δόρυ μοι θεὸν ἀντιάσαντα.
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φίλῃ νεφέλη γέρετα ξύς.
κέρητ' αἰγιοχοῖο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ὅν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
ὦ νέεσσι νηληϊάδῃ μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
ῥῆα θεὸς καὶ ἐθέλων καὶ ἀμείνων καὶ ἢ πρὸ οἴδῃ,
ἴππους δωρήσας, ἔπειν πολὺ φέρτβοιόισιν.
ἴπποισ' οἴδῃ γεραίε νεήλυδ' ὅς ἐρεγνῆς,
ἄρνη κιοῖ· ἦν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔκτανε, παρ δ' ἐταίρους δυοκαίδεκα πάντας δαΐδας.
ἦν γρίσκαι δὲ καὶ τὸν σκοπὸν εἰλομένη γγύβι νηῶν.
τόν ῥα Διοπύρῃα στρατὸς ἔμελλεν ἢ μετέροιο,
ἔκτωρ τε προΐηκε, καὶ ἄλλοι βῶντες Ἀχαιοί.

ὅς ἑπὶ τῶν τάρροιο δῖηλασε μῶντο χάσ' ἴππους
καὶ χαλῶν ἄμ' αὖ ἄλλοι ἴσαν χείροντες Ἀχαιοί.
οἶδ' ὅτε τυδείδῃ κλισίῃν εὐτυχεῖ ἴκοντο,
ἴππους μὲν κατέδυσαν εὐτμήτοισιν ἱμέστον
φάτνῃ ἐφ' ἱππῆν, ὅθι πρὸ Διομήδεος ἴπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελινδία πυρὸν ἔδοντες.
ἐν δ' ἐπὶ πρὴμνῃ ἔναρα βροτοῦντα δολωτός
θῆκε Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἴδον ἱτοίμακαί τε Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπειρίζοντο θαλάσῃ
ἰσβάντες, κνήμασ τε, ἰδὲ λόφοι, ἀμφότε μῆρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
εἴψεν ἀπὸ χρωρὸς, καὶ ἀνέψυχθη φίλον ἦτορ,

ὅς ῥ' ἄσπερινος βάντοβ' ἐϋξέτας λήσαντο·
 πῶ δέ λουσάμενω, καὶ αἰψάμενω λίπ' ἐλαίῳ,
 δῖπν' ἐφίζανέτην ἅπ' δέ κρητῆρος ἀθήνη
 πλήθ' ἀφυσάμενοι, λῆβον μελίηδ' αἶδιον·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΠΑΥΛΙΔΙΑΣ.

Ἄ Γαμέωνων αὐτός τε ὁ πρῶτος αἰὼς, καὶ τὸς ἄλ-
 λους καθοπλίσας ἑλληνας, ἐξέχει ἐπὶ τὸν πόλε-
 μον· ἔκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρῇ τῆς μά-
 χης, ἕως ἄναμέωνων ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον διασωῖται·
 μετὰ ταῦτα ὁδυσσεὺς κυκλωσάμενων αὐτῶν τῶν φρέ-
 σων, ἀμύνεται αὐτὸς, αἶαντος καὶ ἰδμελῆος βοηθησάν-
 των αὐτῷ· τίηρώσκονται μέντοι τῶν ἐλλήνων οἱ ἄρ-
 σοι ἄναμέωνων ἰδῆν, ὃν ἦ νόωνος· ὁδυσσεὺς δὲ ὃν ἦ σώ-
 κης ὃν δὲ ἀλεξάνδρου τοξόοντα Διομήδης καὶ ὠρύ-
 πυλος, καὶ μάχων, ὃν ἐπανιόντα, σὺν νέστορι θεασά-
 μενος Ἀχιλλεύς, διαπέμπεται πάροκλον μαθησό-
 μενον, τίς ἦν ὁ τεύμενος· ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μα-
 θὼν μάχονα εἶναι, παρὰ τὸ νέστορος, προρέπεται ἢ
 τὸν Ἀχιλλεὺς πῆσαι συμμάχῃσαι τοῖς ἑλλησιν, ἢ
 αὐτὸς γὰρ λαβὼν τὴν πανταγίαν τὸν Ἀχιλλεὺς, ἐξελ-
 θῆν ὅς μάχην· ἐπ' ἀνρ' ὅ, θεός δὲ πρίτυχόν ὠρυπύ-
 λω, κομίσας ὅς τὰς ναῦς θραπύει·

ΙΛΙΑΔΟΣ· Α· ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ·

λάμβδα δ' ἄριστος δαναῶν βάλλον ἐκκροσ ἀνδρῶν·

ὧς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ τι-
θωνοῖο,
ῶρνυθ' ἵν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι,
ἦ δὲ βροτοῖσι·

ζῆς δ' ἐρίδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας ἀχιλῶν
ἄργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χρσὶν ἐχσσαν·
ἤ δ' ἐπ' Ὀδυσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελάνῃ·
ἦ ῥ' ἐν μεγάτῳ ἔσκη γεγωνέειν ἀμφοτέρωσιν,
ἦ καὶ ἐπ' αἰάντος κλισίας τελαμωνιάδαο,
ἦ δ' ἐπ' ἀχιλλῆος· τοῖ ῥ' ἔχαται νῆας εἴσας
ῥυσαν ἦνορέη πίσσωσι καὶ κέρτεϊ χειρῶν·
ἐνθα πᾶς ἦύσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε,
ὄρβι ἀχαιοῖσιν· μέγα δὲ σθένος ἐμβαλ' ἐχέτω
καρδίῃ ἀλλήλων πολέμειν, ἦ δὲ μάχεσθαι·
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι,
ἐν νηυσὶ γαρυρῆσι, φίλην ἔσπαρξίδα γαῖαν·
ἀργείης δ' ἐβόησεν, ἴδε ζώντυσθαι ἄνωγεν
ἄργεος· ἐν δ' αὖτος ἐδύακτο νώροπα χαλκόν·
κνημίδα καὶ πρῶτα, πρὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς, δῶρνέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραργίης·
δούτρων αὖ θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔδωκε,
τόν ποτε οἱ κινύρης δῶκε ξεινήϊον ἔναι·
παύθεο γὰρ κύπρον δὲ μέγα κλέος, ἔνεκ' ἀχαιοῖ
ἔσθ' ἔροιν, νήεσιν ἀναπλῦσθαι ἑμῆλλον,
τῶνε καὶ οἱ τὸν δῶκε χαρίζομενος βασιλῆϊ·

τὲ δ' ἦτοι δέκα οἵ μοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ ἑικοσι κασιτέροιο.
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχαρ ποτὶ δαρήν
 ῥεῖς, ἐκ τ' ἑβ' ῥιαινὴν εἰκότ' ὅς τις κρονίων
 ἐν νέφει σήριξε τέρας μρόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἵ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφανον, ἀτὰρ πρὶ κελὸν ἦεν
 ὀργύρεον χρυσεόισιν ὀρπύρεαιν ὀρηρός.
 ἀνδ' ἐλετ' ἀμφιβρότην πολυδάδαλον ἀσπίδα θύριν
 καλὴν ἦν πρὶ κελὸν κύκλοι δέκα χαλκοὶ ἦσαν.
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἑῆκοσι κασιτέροιο
 λευκοὶ ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 ἡ δ' ἐπὶ κελὸν γοργὼν βλοσυρῶπις ἐπιφάνωρ
 δαρήν δ' ὀρώμενη πρὶ δὲ δαίμονος φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ὀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κυάνεος ἐλέλιχε δράκων κεφαλὰ δὲ οἵ ἦσαν
 προῖς ἀμφιπεφύετο, ἐνὸς αὐχένος ἐκ περυγῆ.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφalon κωένθ' ἔθ' τε βραχέλιον
 ἔπ' ἄρ' ὀρώμενην δαρήν δὲ λόφος καὶ θυπ' ἔθεν ἔναε.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δ' ἔρε δ' ὤ, κεκορηθμένα χαλκῷ
 ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν ἔρανον ἔσω
 λάμπ' ἐπὶ δ' ἐρδύπησαν ἀθιναῖα τε καὶ ἦρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο μυκῆνης.
 ἡνιόχῳ κελὸν ἐπὶ τὰ ἔω, ἐπέτελλεν ἔχσας,
 ἔπ' ἄρ' ὤ καὶ τὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρον.
 αὐτοὶ δὲ πρυλαῖες σωταύχεσι θωρηχθέντες,
 ῥῶντ' ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶσι πρό.
 φθάνου μεθ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρον κοσμηθέντες
 ἔπ' ἡ δὲ δ' ὀλίγον μετεκίαθον ἐν δὲ κυδοιμόν,
 ὥρσε κακὸν κρονίδης· κατὰ δ' ὕψος ἦεν ἐέρσας,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἶματι μυδιέας ἐξ ἀθέρος, ὅσων ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμης κεφαλὰς, αἶδι προέειπεν.
 Τρωῶν δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμίῳ πεδίῳ,
 ἔκπρ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα πολυδάμαντα,
 ἀνένανθ' ὅς φρ' ὦσι θεὸς ὥς τίερ δῆμω.
 φρεῖς τ' ἀντηνὸρίδισ, πόλυβον, καὶ ἀχύνοντα δῖον,
 ἡὶ θεὸν τ' ἀμύμαντ', ἐπὶ γέμελον ἀθανάτοισιν.
 ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάνρσε' ἴσθη.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφάνεται ἥλιος ἀστὴρ,
 παμφαίνων, ὅτε δ' αὖτις ἐς νεφέα σκιδόεντα,
 ὥς ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 δάμψ' ὥς τε περοπὴ πατρὸς δῖος ἀγχιόχοιο.
 οἱ δ' ὥς τ' ἀμειψόμενοι ἐναντίοι ἀμύλοισιν,
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάχης καὶ τ' ἀοορὰν.
 πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δρόαματ' ἀσφεία πίπῃ,
 ὥς φρ' ὅς καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀμύλοισι βορῶντες,
 δῆν' ἔσ' ἔτ' ὅι μιν ὄλοιο φόβοιο.
 ἴσας δ' ὅσ' ὀμνὴν κεφαλὰς ἔχον, οἱ δὲ λύνκοι ὥς
 θῦνον ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολυστονος εἰσορόωσα,
 οἷη τὸν ῥά θεῶν παρετύχανε μαρναμένοισιν.
 οἱ δ' ἄλλοι, ὅσφιν παρέσαν θεοί, ἀμὰ ἔκηλοι
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦ χι ἐχέσῃ
 δώματα κατὰ τέτυκτο, κατὰ πύχας ἑλνύμποιο.
 πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινὰ φέα κρονίωτα,
 ἕνεκ' ἄρα βώεσσιν ἐβόλετο κῆδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' ἦν ἀλέγξει πατήρ, ὁ δὲ νόσφι λιαθεῖς,
 τῶν ἄλλων ἀπαύθε' ἐθεύετο κῆρ δ' ἔχων,
 εἰσορόων βῶν τε πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 χαλκῷ τε περοπῇ, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

ὄφρα μὲν ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπετο· πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος ἀνὴρ ὠπλίσατο δόρπον,
 ἄρεος ἐνβήαντων ἐπεὶ ἐκορέσαστο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄσος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίττε τε γλυκεροῖο πρὶ φρένας ἴμβρος ἀέρει,
 πῆμος σφῆ ἄρετῇ δαναοὶ ρήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμηναι ἐτάροισι κατὰστίχας ἐκ δ' ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρεσ' ἔλεσ' ἀνδρα βιήνορα ποιμένα λαῶν
 αὐτόν· ἐπειτα δ' ἐταῖρον οἵληα πλήξει πον·
 ἦτοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλιμνος ἀντίος ἔστη·
 τόν δ' ἴθυσ μεμαῶτα μετώπιον ὀξεῖ δαρεῖ
 κύε', ὅδ' ἐσφάνη δόρυ οἰχέθε χαλκοβάρεα·
 ἀμὰ δ' ἰαυτῆς ἦλθε καὶ ὠσεύ· ἐγκέφαλός δέ,
 ἐν δονάπασ πεπάλαντο, δάμασε δέ μιν μεμαῶτα·
 καὶ τὰς μέν λίπεν αὖθι' ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 εἵθεσι παμφαίνοντασ', ἐπεὶ πρὶ δυνσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴσον τε, καὶ ἀντιφὸν ἐξενάριξων,
 ἦε δ' ὡς πριάμοιο νόθον· καὶ γνήσιον ἄμφω,
 ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντασ'· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχων·
 ἀντιφὸς αὖ, παρέβασκε πρὶ κλυτὸς ὦπὸς Ἀχιλλεύου
 ἴδης ἐν κνῆ μοῖσι δίδῃ μοχλοῖσι λύγροισι
 ποιμαίνοντ', ἐπ' ὅεσι λαβὼν καὶ ἔλυσεν ἀποίνων,
 δῆ τό τ' ἀρεΐδης ὀρυκφείων ἀγαμέμνων,
 ἦν μὲν ὑπὲρ μαλ' ὅιο κατὰ σῆθος βόλε δαρεῖ·
 ἀντιφὸν αὖ παρὰ ὅς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἐβαλ' ἵππων·
 σαρβχόμηνος δ' ἀπὸ τῶν, ἐσύλα τούχεα καλὰ
 γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὥς δ' ἐλέων ἐλάφοιο ταχέης νῆπια τέκνα

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ῥῆϊ δ' ὡς ξυνέειπε λαβὼν κρατῖσιν ὁ δ' ὕσιν
 ἐλθὼν εἰς αὐτὴν ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπῆνυρα·
 ἥ δ' εἰπέρ τε τύχῃσι μάλα χερδὸν ἐδύναται σφιν
 χραίσμειν αὐτὴν γάρ μιν ὑπὲρ βόμος αἰνὸς ἰκάνη·
 περπαλίμως δ' ἦξε διαδρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 ἀπὸ δ' ὕσ' ἰδρώσας κραταῖς θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς,
 ὡς ἄρα τοῖς, ὅτις δαῖτα χραίσμῃσαι ὀλεθρον
 ῥύων, αἶμα καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ θογγείοισι φέβοντο·
 αὐτὰρ ὁ πείσανδρον τε καὶ ἰππόλοχον μένεχαρμιν,
 ἕεσσαν ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὡς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ ἑαχ' ἐλένην δόμῳ αἰ ξανθῷ λυγρὸν ἐλάω·
 τὸ πρὶ δ' ἡ δ' ὕο παῖδε λάβε κρείων ἄγαμέμνων,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν δ' ἔχον ὠκέας ἰππυς·
 ἐκ γὰρ σφρον χερῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 τὸ δὲ κυκλιθῆτην· ὁ δ' ἄναντίον ὦρρ λέων ὡς
 ἀβρίδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γυναζέσθην·
 ζώρει ἀβρός ἕε σύδ' ἄξια δέξει ἄποινα,
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς καὶ μήλια κείται,
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺ κμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσασθαι πατὴρ ἀβρείσ' ἄποινα
 εἰν ὧϊ ζῶς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 Ως τῷ κλαίοντε, προσαιδὴτην βασιλῆα
 μελὶ χίοις ἐπέειπεν, ἀμείλικρον δ' ὅτ' ἄκυσαν·
 εἰ μὲν δ' ἂν ἀντιμάχοιο δαΐφρονος ἕεσσαν ἐσόν,
 ὅς ποτ' ἐν ῥύων ἀγορῇ μὲν ἔλαον ἀναιδῆ
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ ὀδυσσεύϊ
 αἰδοὶ κατακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμεναι ἀφ' ὧν ἀχαιῶς·
 ταῦ μὲν δ' ἂν τὸ πατρὸς ἀγκυρὰ τίσιτε λῶβη·
 ἢ καὶ πείσανδρον μὲν ἀφ' ἰππῶν ὅσι χαμᾶζε,

δ' ἔρρι βάλων πρὸς ἔνθεος· ὃ δ' ὑπὸ πῖος ἔδει ἐρείσθην·
 ἰππόλοχος δ' ἀπόρρασε τόν, αὐχάμαϊ ἐξενάριξε
 χεῖρας ἀπ' ἐξίφειτμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κότ' ας·
 ὀλμον δ' ὡς ἔαυτε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλῃ·
 τὸς μὲν, ἔασ'· ὃ δ' ὅθι πλείπαι κλονέοντο φάλαγγες
 τῆρ' ἐνόρρασε, ἅμα δ' ἄλλοι ἀκνήμιδ' αὐχαιοί·
 πέζοι μὲν, πέζες ὀλκον φούγοντας ἀνάγκη,
 ἰππεῖς δ' ἰππῆας· ὕπ' ὁρ' σφισιν ὦρον κονίην
 ἐκ πεδίσ· τὴν ὦρσαν ἐρίοντο ποδὶ δ' ἰππων
 χαλκῷ δ' αἰνέοντες· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων ἐπετ' ἄρ' ἰοῖσι κελεύων·
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰὲν ἔδηλον ἐν ἀξέυλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
 πάντῃ τ' ἐλυφθῶν ἀνεμος φέρει, οἳ δέ τε θέμνοι
 πρὸ ῥ' ῥίβοι πίπῃσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ,
 ὥς ἄρ' ὕπ' ἀπείδῃ ἀγαμέμνονι πίπῃ κέρηνα
 τρώων φούγοντων πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἰπποι,
 κῆν' ὃ χεα κροτάλιζον ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας,
 ἠνιόχης ποθέοντες ἀμύμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γυπεωὶν πολυφίλτροι, ἢ ἀλόχοισιν·
 ἔκρηρα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ξανθὸς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ τ' αἰμάτος, ἐκ τε κυδοιμῷ·
 αὐρείδης δ' ἐπερ σφειδανὸν δαναοῖσι κελεύων·
 οἳ δέ, παρ' ἱλλῃ σῆμα παλαῖον δαρδανίδαο,
 μέσων κ' ἐπεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσθλόνον,
 ἰέμενοι πόλεως ὅδ' ἐκ κληγῶς ἐπετ' αἰεὶ
 ἀπείδης· λυθρῷ δ' ἐπαλάμην χεῖρας ἀάπτει·
 αἰὲν ὅτε δὴ σικαῖός τε πύλας καὶ φηγόν' ἵκοντο,
 ἐνθα ἄρα δὴ ἵσαντο καὶ αἰνέας ἀνέμιμονον,
 οἳ δ' ἔτι καὶ μέσον πεδίον φοβέοντο βόε' ὡς·
 αἰὲν τε λείων ἐφόβησε μολῶν ἐμνηστὸς ἀμολγῶ

ΙΑΙΛΔΟΣ

πάσας τῆς δὲ τῆς ἀναφαίνεται αἰπὺς ὁ λειθρὸς,
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατῖσιν ὁ δ' αὖ σιν
 πρῶτον ἔπειτα δὲ θ' αἶμα, καὶ ἔγκητα πάντα λαφύρα,
 ὥς τ' ἄρ' ἔφειπε κρείων ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον, οἷδ' ἐφ' ἔβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπὸ ἵπποις ἔκπεσον ἵππων
 ἄρ' ἰδὼν ὑπὸ χρυσίῳ πρὶ πρὸ τοῦ ἔχ' ἔβοντο.
 αἶψ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πόλιν αἰπύ τε τῆχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιθέων,
 ἔρανόθεν καταβάς ἔχε δὲ σφοπὴν μετὰ χερσίν.
 ἴριν δ' ὥρ' αὖ χρυσόπτερον ἀφ' ἑλέεσαν.
 Β ἄσκηθ' ἴριτα χεῖρα τόν, ἔκτορι μῦθον ἐνίσπε.
 ὅφρ' αὖ μὲν κεν ὄρ' ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 θύοντ' ἐν προμάχοισιν ἐκείροντα σῆχος ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω,
 μάρνασθαι δ' ἡτοίμοις κατὰ κρατῖν ὑσμίνην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἦ δὴ τὴν τυπὴν ἢ βλήμενος ἴψ',
 εἰς ἵππ' ἀλέεται, τότε δὲ κράτος ἐπ' ἔκλειψε,
 κτείνειν εἰσόκεν ἦσ' εὐαέλμης ἀφίκηται,
 δὴ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθοι
 Ω ὅς ἔφατ', ὅδ' ἀπίθισε ποδὴν ἐμὸς ὠκέα ἴρις.
 βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὁρέων εἰς ἱλίον ἱρήν.
 αὐτὸν γὰρ πριάμοιο δαΐφρονος ἔκτορα δῖον,
 ἔσχατόν τ' ἐν ἵπποις καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἀχῶ δ' ἴσα μὲν, προσέφη πόδας ὠκέα ἴρις.
 ἔκτορ' ἦ πριάμοιο δὴ μήτιν ἀτάλας τε,
 ξῶς με πατὴρ προέηκε τὴν τάλ' μυθήσασθαι,
 ὅφρ' αὖ μὲν κεν ὄρ' ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 θύοντ' ἐν προμάχοισιν ἐκείροντα σῆχος ἀνδρῶν,

τὸ φρ' ὑπόσχε μάχης, ἦν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι,
 μάρνσθαι δ' ἡίοισι κατὰ κρατῆρ' ὑσμίνην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δὴρ' ἐτυπεί, ἦ βλήμενος ἰῶ,
 ἥς ἱππας ἄλλεται τότε τοι κράτος ἐπ' ὑαλίξθι
 κτείνειν ἐσόμενός· εὐ' ἀέλμευς ἀρίηται·
 δ' ἡ γ' ἠέλοος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερόν· ἔλθοι·
 μὲν ἄρ' ὡς εἰπὼς, ἀπέβη πόδας ὠκείῃσιν·
 ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν ταύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 πᾶλλων δ' ὅξ' ἐκ δ' ὕρα κατὰ σφραγὸν ὤχετο πάντη
 ὀρῶων μαχέσασθαι ἔρχετο δὲ φύλοπιν αἰνὴν·
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν·
 δ' ὀρχεῖται δ' ἐτέρωθεν ἐκερτύαντο φάλαγγας·
 ὄρτωσθαι δὲ μάχῃ· σάνδ' ἀντίοι· ἐν δ' ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρεσ' ἔθελεν ἢ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων·
 ἔπειτε νῦν μοι μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἐχέουσαι·
 ὅς τις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν·
 ἢ αὐτῶν προῶν ἢ ἐκλειπῶν ἐπιμύρων·
 ἰφιδάμας ἀντινορίδης, ἡὺς τε μέγας τε,
 ὅς φάρι ἐν θράκη ἐριβώλακι μητέρι μήλων·
 κισσὸς τὸν γ' ἔφρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἑόντα,
 μηροπότῳ ὅς τίητε θεανὼ καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέρον,
 αὐτὸς μιν κατέρυκε· δίδω δ' ὄρε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' ἀχαιῶν,
 σωδουκαέδε καὶ νηυσὶ κορωνίσιν, οἳ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἐπεὶ τ' ἐν πεδῷ περ, λίπε νῆας ἐῖσα·
 αὐτὰρ δ' πεζὸς ἑὼν, εἰς ἱλίον εἰληλύθει·
 ὅς φάτο τ' ἀφείδω ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν·
 οἳ δ' ὅτε δὴ χεδόν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
 ἀφείδης μὲν ἔμαρτε παρὰ δὲ οἳ ἐφάπτετ' ἐχέου·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνβθε
 νύξ' ἐπὶ δ' αὖτος ἔρεισε βαρέη χειρὶ πιθήσας.
 ὕδ' ἔπρε ζωστῆρα παναίολον· ἀνὰ πολὺ πρὶν
 ὄργυρῳ ἀντ' ἔμηνι μόλιβδος ὥς ἐπράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν ὀρυκρέων ἀγαμέμνων
 ἔλκε' ἐπὶ οἱ μεμῶς ὥς τε λῖς ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπῶσα· τόν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα· λῦσε δὲ γῆα.
 ὥς ὁ ἰδὼν αὖθι πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκρὸς, ἄπο μνηστῆς ἀλόχας οἷσιν ὀρήγων
 κενιδίης, ἧς ἔτι χάριν ἴδε· πολλὰ δ' ἔδωκε.
 πρῶθ' ἔκταν βῆς δῶκεν, ἔπειτα δὲ, χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁ μὲν καὶ οἷς, τὰ δὲ ἄσπετα ποιμαίνοντο·
 δὴ τότε γ' ἄρ' ἔειπεν ἀγαμέμνων ἐξενάριξε.
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὁμίλον ἀχαιῶν τούχου καλὰ.
 τόν δ' ὥς οἶον ἐνόησε κούων ὄριδείκερος ἀνδρῶν,
 πρεσβυτενὴς ἀντηνορίδης, κρατρὸν ῥά ἐπένθος
 ὀφθαλμὸς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος.
 σῆδ' ὀρέξ' στυδερὶ λαθὼν ἀγαμέμνονα δῖον.
 νύξ' ἐδὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνβθεν.
 ἀντικρὺ δὲ διέχεφαινε δυρὸς ἀκωκῇ.
 ῥίγησεν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 αἶψ' ὅτ' ὥς ἀπέληγε μάχης, ἦ δὲ πολέμοιο·
 αἶψ' ἐπόρυσσε κούωνι ἔχων ἀνεμοφερὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὅτ' ἰφιδάμαντα κασιγνήτην, καὶ ὄπατρον,
 ἔλκε ποδὸς μεμῶς, καὶ αὐτὴ πάντας ἀρίστους·
 τόν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὁμίλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέανης,
 ὕψιζε ξυστῇ χαλκήρει· λῦσε δὲ γῆα.
 τοῖο δ' ἐπ' ἰφιδάμαντι, κέρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' ἀντήνορος ἦν ὑπ' ἀρείδῃ βασιλῆϊ
 πῶτ' ἄν' ἀναπλήσαντ' αὖτ' ἔδον δόμον αἰῶδος εἰσῶ.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 ἔχῃ τ' ἄορίτε, μεγάλοισί τε χερσὶ μάλοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰμ' ἐτι θρῦ μὲν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτῆλῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ το μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὅξῃαι ὀδύνας δύνον μένος ἀπείδαιο·
 ὥς δ' ὅταν ὠδίνυσαν ἔχη βέλος ὀξύγυναικος
 ὀριμύ, τό τε προῖεσι μογοσύναι ῥαίεθαι
 ἥρης θυγατέρος· πικρὰς ὠδίνας ἔχουσαι,
 ὥς ὅξῃαι ὀδύνας δύνον μένος ἀπείδαιο·
 ὅς δ' ἴφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦ χυθεὶ γὰρ κῆρ·
 ἦ ὕσε δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γερωνῶς·
 ὧ φίλοι δόρυγών ἠγέρθε, ἦ δὲ μέδοντες·
 ἦ μῆτις μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἄρκαλέην, ἐπεὶ δὴ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε, βῶσαι πανημέριον πολεμίζειν·
 ὧς ἔφαθ' ἠνιόχος δ' ἵμασε καλλιῖριχας ἵππους,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' ἔκ ἀκοντε πέτεσθιν·
 ἄρρεον δὲ σῆθεα· ῥαῖνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνουθε φέροντες·
 ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
 βρωσί τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 τῷ δὲ καὶ λυκίοι, καὶ δάρδανοι ἀχιμαχηταί,
 ἀνέροισι ἐπε φίλοι· μνήσασθε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 οἵ γε τ' ἀνὴρ ὄριστος· ἐμοὶ δὲ μέγ' οὐχός ἐδωκε
 Ζεὺς χρονίδης· οἷον ἴθυσ ἐλαύνετε μῶνυχας ἵππους
 ἰφθίμων δαναῶν, ἵν' ὑπέρτρων οὐχός ἀρῆσθε·
 ὧς εἰπὼν ὠβῶσε μένος καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 ὥς δ' ὅτε πᾶσις θηρητὴρ κύνεας ἄρξιόδοντας
 πύλῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν κέπρῳ, ἦ ἐλέοντι,

ΙΑΓΑΔΟΣ.

ὡς ἐπ' ἀχαιοῖσι σῶε βῶας μεγαθύμους
 ἔκτωρ πριμίδης βροτολοῖγ' ἴσος ἄρηι.
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
 ἐν δ' ἔπειτ' ὕσμιν' ὑπράει' ἴσος ἄλλη,
 ἥ τε κ' θαλλομένη ἰοειδέα πόνην ὀρίνει·
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 ἔκτωρ πριμίδης, ὅτε οἱ ἔδρα κῦδος ἔδωκεν.
 αἰαῶν κ' πρῶτα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ὀπίπην,
 καὶ δόλοπα, κλυτίδην, καὶ ὀφέλτιον, ἥ δ' ἄγελαον,
 αἴσυμνόν τ' ὠρόν τε καὶ ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τὴν δ' ἄρ' ὅγ' ἦγε μόνος δαναῶν ἔλεν αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ,
 ὄρνεσσανότοιο βαθῆν λαίλαπι τύπῳ,
 πολλὸν δὲ βόρι κῦμα κυλίνδεται, ὅτε δ' ἄχνη
 σκίλνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰῶης,
 ὡς ἄρα πυκνὰ κερήαθ' ὑφ' ἔκτορι δάμνατο λαῶν·
 ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.
 κηνύκεν ἐν νῆασι πέσον φάροντες ἀχαιοί,
 εἰ μὴ τυδείδῃ διομήδῃ κέκλετ' ὀδυσσεύς.
Τ υδείδῃ τί παθόν τε λελάσμεθα θύριδος ἀλκῆς.
 αἷ' ἄγε δῶρο πέπον παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεχος
 ἔσται· μέν νηϊσ' ἔλη κορυθαίολος ἔκτωρ.
Τ ὃν δ' ἄτα με βόδιος προσέφη κρατὶ δὲ διομήδης·
 ἦτοι ἐγὼ κτεῖω καὶ τλήσομαι· αἶψά μιν κτεῖω
 ἢ μέων ἔσται ἦδος, ἵππ' ἐφελκυστάξας,
 πρῶσιν δὲ θείλει δύναι κρέτος ἢ ἴπδ' ἢ μῖν.
 ἦ καὶ θυμβραῖον κ' ἔδ' ἵππων ὥσι χαμᾶϊ,
 θυρὶ βαλὼν κατὰ μακρὸν δόισι πρὸς αὐτὰρ ὀδυσσεύς,
 ἀντίθιος θεράποντα μολίονα τοῖο ἄνακτος.
 τὴν δ' ἔπειτ' ἔειπεν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπὸ πᾶσιν

τὰ δ' ἂν ὁ μίλον ἰόντε κυδόμεον, ὡς ὅτε καὶ πρῶτον
 ἐν κυσὶ θηρυτῆσι μέγα φρονέοντε πέσῃν,
 ὡς ὅλεον προῶσ' παλιν ὀρέμεν. αὐτὰρ ἄχαιοι
 ἀσπασίως φάροντο, ἀνέπνεον ἐκ ραδῶν.
 ἐνθ' ἐλέτην διφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμῳ ἄριστω,
 ἔγε δ' ὡς μέροπος πρῶτος ὅς, πρὶ πάντων
 ἦδε μανρσύνει, ὅδ' ἐὺς παῖδας ἔασκε
 σέχην δὲ πόλεμον φθισήνορα. τὰ δ' οἱ ἔτι
 πειθέσθην κῆρ δὲ τὸν ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τὸς μὲν τυδείδης δουρικλυτὸς Διομήδης,
 θυμῷ καὶ θυγῆς κεκρωμένων, κλυτὰ τάχῃ ἀπύρρα.
 ἰππὸ δ' αἶμον δ' ὀδυσσεὺς καὶ ὑπέρροχον ἐξενάρειεν.
 ἐνθά σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνασε κρονίων,
 ἐξ ἴδης καὶ θοῶν, οἳ δ' ἀμύλητος ἐνάρειεν.
 ἦτοι τυδείδης ἔος ἀγαστροφον ἔτασε δ' ἄρ' ἰ
 παιονίδην ἥρωα κατ' ἰχίον. ὅς γάρ οἱ ἰπποὶ
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγῆν ἀάσασθαι μέγα θυμῷ.
 τὸς μὲν τὸν θεράπων ἀπάνανθ' ἔχεν. αὐτὰρ ὁ πέζος
 θῶκε δ' ἀπὸ μάχων, εἰς φίλον ὤλεσε θυμόν.
 ἔκτωρ δ' ὅξυνόησε κατὰ σίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 κεκληγώς. ἅμα δὲ φῶων ἔποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴς ἀγαθὸς Διομήδης.
 αἴψα δ' ὀδυσσεὺς προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα.
 Νῶϊν δ' ἡ τόδ' ἐπὶ μακρὴν δέχεται ὀβριμὸς ἔκτωρ.
 αἶψ' αἶρε δ' ἡ σέο μῆν καὶ ἀλεξώμεθα μένοντες.
 ἦ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔχος,
 καὶ βάλεν. ὅδ' ἀράμαρτε τιτυσκόδωτος κεφαλῇ φιν
 ἄκρην καὶ κρόρυθα πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκὸφι χαλκός.
 ὅδ' ἰκέρ' ἡρώα καλὸν ἐρύκευ γὰρ ῥυφάλεα
 φρίπυχος αὐλῶπις. πῆν, οἳ πόρε φῶιβος ἀπόλων.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔκτωρ δ' ὦν ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίαν δ' ὀμίλῳ.
 τῇ δὲ νύξ ἐριπὼν, καὶ εἰσεὶσα χερσὶ παχείῃ
 γαῖης ἄμφι δὲ δ' αὖτε κελευνὴ νύξ ἐκφλύπεν.
 ὄφρα δὲ τυδείδης μετὰ δόρατος ὤχετ' ἐρωήν,
 ἦντε δὲ πρὸ μάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαῖης,
 τόφρ' ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ' ἔβ' εἰς φρονὸν ὄρεσάσ',
 ἐξέλασ' ἔβ' πληθύν, καὶ ἀλόνεσσιν ἦρα μέλαιναν.
 φησὶ δ' ἐπαῖων, προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
 ἔξ' αὖ νῦν ἐφυγὼς θάνατον κύνων ἢ τέ τοι ἄρχι
 ἦλθε κτηνὸν, νῦν αὖτε σ' ἐρύσας φοῖβος ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις ἀχέσθαι ἰών, ἔβ' δ' ἔπον ἀκόντων.
 ἦ θήν σ' ἐβανύω καὶ ὑπερον ἀντιβολήσας,
 εἴπω τις καὶ ἐμοὶ γε θεῶν ἐπιτάρροσός δέη.
 νῦν αὖ τὸς ἄλλους ἐπιείσομαι ὅτ' ἐκίχην,
 ἦ καὶ παμονίδην δρυκλὺν ἐξετάριξεν.
 αὐτὰρ ἀλέξανδρος ἐλένης πόσις ἠνκόμοιο,
 τυδείδῃ ἐπὶ τόξῳ τιτάνετο ποιμένι λαῶν,
 σῆλη κεκλιμένος ἀνδρὸς κμήτῃ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἴλλε δαρδανίδαο, παλαιῷ δημοτέρωντος.
 ἦ τοι ὁ κῆρ θώρηκα ἀναστροφῇ φθίμοιο,
 αἶνυτ' ἄρ' ἐπὶ σῆθεσσι πατρίστον ἀσπίδα τ' ὦμων,
 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὅδ' ἐπὶ τόξῳ πῆχυν ἀνέπλεε
 καὶ βάλεν· ὅδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
 τάρσῳ δὲ ξιφῶϊο πόδος· διὰ δ' ἄμπδεῖς ἰὸς
 ἐν γαῖῃ κατέπιπτε· ὅδ' ἄρα μάλα ἠδὲ μελέεσσιν,
 ἐκλόχευ ἄμπήδῃσι, καὶ αἰχμῶντος ἐπὶ ἠΐδα.
 Β ἔβληται ἔβ' ἄλιον βέλος ἐκφυγεν ὡς ὄφελόν τοι
 νείατο δὲ κενεῶνα βελῶν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 ἔτω κεν καὶ βῶν ἀνέπτασαν κρηόωντος.
 οἳ τέ σε πεφρ' ἔχουσιν, λίονθ' ὡς μεκτόνθ' αἶψας.

Τόνδ'

Τὸν δ' ἔταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τοξότα λωβήτηρ, μέρα ἄλλὰ παρθενοπῖπτα·
 ἧ μὲν δὲ ἀντίβιον σὺν τούχεσι πηρηθείης,
 οἳ ἄντοι χραίσμησι βίος καὶ ταρφέες ἴοι·
 νῦν δὲ μὲν ἐπιγράψας τάρσῳ ποδὸς, οἷχευ αὐτάς·
 οὐκ ἀλέγῃς ὥς ἡ μεγὰρ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·
 κωρὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάληδος ὑπιδανόιο·
 ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμῷ καὶ ἡ δόλιχον πρὸς ἐπαύρη·
 ὅξυ βέλος πέλεται καὶ ἀκὴριον αἶψα τίθισι·
 τὸ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφὶ δρυφοὶ εἰσι παρειαί·
 παῖδες δ' ὀρφανικοὶ ὁ δὲ δ' αἵματι γαῖαν ἐρύθων,
 πύθεται οἰωνοὶ δὲ πρὶ πλέες ἢ γυναικί·
 ὧς φέτο γὰρ δ' ὀδυσσεὺς δαρικλὺς ἐπ' ὕπνῳ ἐλθὼν·
 ἔση πρόφθ'· ὅ δ' ὅππασθε καθεζόμενος βέλος ὦκ'·
 οἳ ποδὸς ἦλκ' ὁ δ' αὖν δὲ δὶα χροὸς ἦλθ' ἀλεξγνή·
 ὅθ' ἴφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἢ χθερὸν γὰρ κῆρ·
 οἰώθην δ' ὀδυσσεὺς δαρικλὺς ἔδιδις αὐτῷ·
 ὄρχέων παρέμεινεν, ἐπὶ φόβος ἔλλαβε πάντα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα ἦτε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω μέγα μὲν καὶ κενὸν αἶνε φέβωμαι,
 πληθὺν τάρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον αἶκεν ἀλώω·
 μῦθος τὸς δ' ἄλλους δαναοὺς ἐφόβησε κρονίων·
 αἰὲν τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·
 οἶδα γὰρ ὅππ' ἐκκοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
 οἳ δὲ κ' ὀρίσῃσι μάχῃ ἐνὶ τόνδῃ μάλα χρεώ·
 ἔσταμεναι κρατερῶς ἢ τ' ἐβλήτ' ἢ τ' ἐβαλ' ἄλλον·
 ἕως ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ βῶων σίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὥς δ' ὅτε κ' ἔπριον ἄμφι κούρῃ θαλροῖτ' ἀγένοί
 σφύονται· ὁ δ' ἔτι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 θήρων λυκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπῆσι γένυσι,
 ἄμφι δ' ἔτι αἶλονται· ὕπαι δ' ἐπὶ κόμπος ὀδόντων
 γίνεται· οἱ δὲ μένυσιν ἄφαρ δηνόν περ ἔόντα,
 ὥς ῥ' αὐτότ' ἄμφ' ὀδυσῆα διφίλον ἐσφύοντο
 προῶν· ὁ δὲ πρῶτον κούρῃ ἀμύμονα δῆϊσπίνην,
 ἔτασεν ὧμον ὕπρθε μετὰ λυκῆος ὀξείδου·
 αὐτὰρ ἔπειτα θόωνά, καὶ ἔννομον ἐξενάριξεν·
 χερσὶ δ' ἄμμαντα δ' ἔπειτα καὶ ἵππων αἰξάντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὕπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἄγροσιν·
 τὸν κούρῃ· ὁ δ' ἄρ' ἱπασίδην χάροπ' ἔτασε δουρὶ·
 αὐτὸς δ' ἐπὶ γῆνιν ἀνιγενέος σῶκοιο·
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων σῶκος κίεν ἰσόθεος φῶς·
 πῇ δὲ μάλα' ἐπ' ὕψιων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ ὀδυσσεύ, πολὺ κενε δόλων ἅτ' ἡδὲ πόνοιο,
 σήμβρον ἢ δαιδῶσιν ἐπώξεαι ἱπασίδῃσι,
 τοιῷ δ' ἄνδρῃ κατὰ κτείναν καὶ τὰν χεῖρ' ἀπ' ἔρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὕπρθε δουρὶ τυπείς ἄνθρωπον ὀλέσσης·
 ὦς εἰπὼν ἔτασε καὶ ἱπασίδα κτείναν ἴσιν·
 διὰ δ' αὖτ' ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀβριμον ἔχου·
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειτο·
 πάντα δ' ἄνθρωπον πλουτῶν χρόα' ἐργαθεν· ὁ δ' ἔτι ἔασε
 παλλὰς ἀθηναίῃ μιχθήμεναι ἐκ χειρὸς φωτός·
 γυνῶν δ' ὀδυσσεύς, ὃς οἱ ἔτι βέλος κατὰ κτείναν ἦλθεν·
 ἄψ' ἀναχωρήσας σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἄδελφ', ἢ μάλα δῖσε μιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος·
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμὲ ἔτασας ἐπὶ βῶεσι μάχεσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν,

ἡ μάτι τῷ δ' ἔλεοθαι ἐ μὲν δ' ὕπρ' ἀγρὶ δαμέντα,
 αἶχος ἐμοὶ δώσειν, τύχην δ' αἶδι κλυτὰ πώλῳ.
 ἡ καὶ ὁ μὲν φύγα δ' αὐτίς ὑποσρέψας ἐβεβήκει.
 τῷ δὲ μετασφρεθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν.
 ὦ μων μεσηγύς· διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλαχε.
 δάπησεν δὲ πεσών, ὅδ' ἐπύξατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ὡς ὦχ' ἰππᾶσιν ἔειδ' αἰφρονος ἐπιδάμοιο.
 φθῆσε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, ὃ δ' ὕπάλυξας.
 ἃ δ' εἴλ' ὅ μιν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ὅσπερ καθαιρήσῃσι θανόντι περ, αἰὶ δ' ὄϊωνοὶ
 ὠμῆσαι ἐρύσσι περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἐπεί κε θάνῳ, κτρίσσι με δῖοι ἄχαιοί.
 Ὡς εἰπὼν, σῶκοιο δαῖφρονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἔξω τε χροὸς εἴλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέκυρ, καὶ δὲ δὲ θυμόν.
 ῥῶδ' δὲ μεγάθυμοι ἐπ' ἴδον αἶμ' ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καὶ ὀμίλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐβησαν.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάξετο αἶε δ' ἑταῖρος.
 ῥῖς μὲν ἔπειτ' ἦσαν ὅσον κεφαλὴ χάσσε φωτός.
 ῥῖς δ' αἶεν ἰάχοντο ἄρηϊφίλος μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' αἶαντα προσεφώνεον ἐπ' ὕς ἐόντα.
 αἶαν διογενὲς τελαμώνιε κήρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῷ
 τῷ ἱκέλῃ· ὥς εἴ ἐβιάσσε μῆνον ἐόντα,
 ῥῶδ' ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατὶ ἥϊ σμίνῃ.
 αἰὶ ἴομεν καὶ ὀμίλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δαίδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ ῥώεσι μονωθῆς,
 ἐσθλὸς ἐὼν· μεγάλῃ δὲ ποθὴ δαναοῖσι γένηται.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φώς.
 ἄρ' ὅν' ἔπειτ' Ὀδυσῆα δὴ φίλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

βῶδ' ἐπονθ' ὥσγε δαφνοῖσι θῶδ' ὄρεσφιν,
 ἀμφ' ἐλαφον κεράον βεβλημένον, ὃν τ' ἐβαλ' ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νυρῆς· τὸν μέντ' ἠλυξε πόδαςι
 φούγων, ὅφρ' αἶμα λιαρόν κῆρ γένα τ' ὀρώρη,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε δαμάσκειται ὦκὺς οἷσός,
 ὠμοφάτοι μιν θῶδ' ἐν ἔρεσι δαρδάρησιν·
 ἐν νέμῃ σκιερῷ ἐπὶ τε λῖν ἦταγε δαίμων
 σίντην· θῶδ' μέν τε διέβρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει,
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' ὀδυσηῖα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 βῶδ' ἐποντο πολλοί τε κῆρ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 αἰῶων ᾧ ἔχει, ἀμυῖον νηλεὲς ἦμαρ·
 αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον·
 σῆ δὲ παρέξ· βῶδ' δὲ διέβρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 ἦτοι τὸν κλυέλαος ὀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλη
 χηρὸς ἔχων· ἕως θεράπων χεδὸν ἦλασεν ἱππας·
 αἶας δὲ προέειπεν ἐπάλαιμος ἦλε δόρυ κλον
 πριαμίδην νόθον υἱὸν ἐπειτα δὲ πάνδοκον ἔτα·
 ἔτα δὲ λύσανδρον, κῆρ πύρασον, ἠδὲ πυλάρτην·
 ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κέτρησι
 χεῖμα ῥέουσι κῆρ ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὀμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀξαλέας, πολλὰς δὲ τε πύκτας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγέην εἰς ἄλα βάλλει,
 ὥς ἔφετε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος αἶας,
 δαΐζων ἱππας τε, κῆρ ἀνέρας· ὃ δὲ πω ἔκτωρ
 πύθειτ', ἐπὶ ῥα μάχῃς ἐπ' ὄριστερὰ μάρναρ πάσης,
 ὃ χθῆς παρ ποταμῷ σκαμάνδρον τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κέρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 νέσορά τ' ἀμφὶ μέγαν, κῆρ ἀρήϊον ἰδομένηα·
 ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλῃ μέρμερα ῥέζων·
 ἔχθη δ' ἱπποσύνη τε νέων δ' ἀλάταρ φάλαγγας·

ἔδ' ἂν πω χάζοντο κελύθε δίοι ἄχαιοί·
 ἥ μὴ Ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ νόμοιο,
 παῦσεν ὄρισδόντα μάχονα ποιμένα λαῶν,
 ἰὼ βριγῶχινι βαλὼν κῆτὰ δεξιὸν ὦμον·
 τῷ ῥα πρίδδδσαν μένεα πνέοντες ἄχαιοί,
 μήπως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιε·
 αὐτίκῃ δ' ἰδομένθ' αὖ προσεφώνεε νέστορα δῖον·
 ὦ νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἄχαιων,
 ἄρρε σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ μάχων
 βαίνετ' ὅθ' ἦσ' δὲ τάχιστα ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱηρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 ἴσ' τ' ἐκτάμνην, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακ' ἰάσθην,
 ὦ σ' ἐφατ', ὅδ' ἀπίθισε γρήνιος ἰππότε νέτωρ·
 αὐτίκῃ δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο πὰρ δὲ μάχων
 βαῖν' Ἀσκληπιῷ ἱὸς Ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πετέσθην·
 ἦσ' ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 κενεβριόνης δὲ, ῥῶσ' ὄρινο μένης ἐνόησεν
 ἔκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἔκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν δαναοῖσιν,
 ἔχαστ' ἡ πολέμοιο δυσιχέος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 ῥῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ' ἵπποι τέ, καὶ αὐτοί
 αἶσ' δὲ κλονέει τελαμώνιος· εὖ δὲ μιν ἐγνων·
 οὐρὸν γὰρ ἄμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀμὰ καὶ ἡμῶς
 καὶ σ' ἵππους τε καὶ ἄρ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες, πεζοί τε, κῆκ' ἐρίδα προβαλόντες,
 ἀμύλῃς ὀλέκῃσι· βοήδ' ἄσβεστος ὄρωρεν·
 ὦ σ' ἄρα φωνήσας ἵμασε καλλιῖρι χας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες,
 ῥί' μ' ἐφθρον θοὸν ἄρμα μετὰ τῷ ῥῶσ' καὶ ἄχαιός,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

εἴβοντες νέκυάς τε, καὶ ἀπιδάσ· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπασ· πεπάλαντο καὶ ἀντυγὰς αἰ πρὶ δόφρον·
 αἶσ' ἄρ' αἶψ' ἰππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγας ἐβαλλον·
 αἶψ' ἄπ' ἐπιδώπων· ὁ δὲ ἴετο δαῦσαι ὀμιλον
 ἀνδρόμεον· ῥῆξά τε μεταλμένος ἐν δὲ κυδοιμόν
 ἦκε κακὸν δαναοῖσι· μίναιθα δὲ χάλκῳ δυρόσ·
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 ἔχρει τ' ἄορίτε, μεγάλοισί τε χειρμαδίοισιν·
 αἰάντος δ' αἰέεινε μάχην τελαμώνια δαο·
 ζῶα δὲ πατήρ αἰανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·
 εἴη δὲ ταρῶν, ὅπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἐπαβόειον·
 πρέσσε δὲ παπῆναισ' ἐφ' ὁμίλῳ θηρὶ ἔοικώς
 ἐν προσπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γαυρὸς ἀμείβων·
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσάλοισι
 ἐσθλόν τε καὶ δὲ καὶ ἀνέρος ἀγροῖσται·
 οἱ τέ μιν ἔκ εἰσσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι,
 πάννυχον ἐρήσαντο δὲ, ὁ δὲ κρητὸν ἐρατίζων
 ἰθύς, αἴψ' ἔτι πρήσσει, θαμέσθ' ἄρ' ἀκοντοδὲ
 ἀντίον αἰάντος θρασυάων ἀπὸ κρητῶν,
 καὶ ὁ μὲν αἰετὶ δὲ τὰς τε ρεῖ ἐσθλὸς πρῶτος,
 ἦ ὅθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἐβη τετιηκότι θυμῷ,
 ὥς αἶσ' αὖτ' ἀπὸ ρέων τετιημένος ἦτορ,
 ἦ ἢ πόλλ' αἰέκων· πρὶ γὰρ δὲ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρ' ῥαγίδων ἐβίησεν παῖδας
 νωθῆς· ὡ δὲ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάσθαι,
 κείρειτ' ἐισελθὼν βαθύλητον, οἱ δὲ τε παῖδες
 τύπῃσι ῥοπάλοισι βίη δὲ τι νηπίη αὐτῶν,
 ἀπὸ δ' ἡ τ' ἐξήλασαν ἐπεὶ τ' ἐνορέσσαν φορβῆς,
 ὥς τότε ἔπειτ' αἰάντα μέγαν τελαμώνιον ἔον
 ῥώδ' ὑπὲρ θυμοῖ παλὲς κλυτοῖ τ' ἐπίκυροι

νύκοντες ξυσόισι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο·
 αἶψα δ' ἄλλοτε καὶ μνησάσμετο θύριδος ἀλκῆς,
 αὐτίς ὑποσρεφθεῖς καὶ ἐριτύσασκε φάλαγγας
 ῥώωνι ποδάμων· ὅτε δὲ ῥωπάσμετο φάγειν,
 πάντα δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδύειν·
 αὐτὰρ δὲ πρῶων καὶ ἀχαιῶν θαῦε μεσηγυ
 ἔσμενος· τὰ δὲ δῦρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἐν σάκει· μέγα λωπάγευ ὄρμενα πρόσσω·
 πολλὰ δὲ καὶ μεσηγυ πάρος, χροά λυκὸν ἐπαυρεῖν·
 ἐν γὰρ ἵππεσσι λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι·
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' ἀκίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
 οὐρύπυλος τυκινόισι βιαζόμενον βελέεσσι·
 σῆ ῥα παρ' αὐτῶν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῇ·
 καὶ βάλε φαυσιάδην ἀπιστόνοα ποιμένα λαῶν·
 ἦ πρ' ὅτ' ἀπὸ πρᾶπιδων· εἴθεα δ' ὅτ' ἄντατ' ἔλυσεν·
 οὐρύπυλος δ' ἐπόρυσσε καὶ αἶνυρ τήχε' ἀπ' ὤμων·
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοοιδῆς
 τήχε' ἀπαινόμενον ἀπιστόνος, αὐτίκα τόξον
 εἰλκεν ἐπ' οὐρυπύλῳ· καί μιν βάλε μηρόν δι' ὤψ·
 δεξιὸν· ἐκλάσθη δὲ δόναξε, βάρυνε δὲ μηρόν·
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάξετο καὶ ῥ' ἀλεείνων·
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γελωνῶς·
 ὧ φίλοι ἄρ' γαίῳν ἡγήτορες, ἦ δὲ μέδοντες·
 σῆ τ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμείψετε νηλεὲς ἦμαρ
 αἶανθ'· ὃς βελέεσσι βιάζεται· ὃ δὲ ἐφημὶ
 φύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 ἵσταθ' ἀμφ' αἶαντα μέγαν τελαμώνιον υἱόν·
 ὧ σέφατ' οὐρύπυλος βεβλημένος· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστασαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες·
 δῦρατ' ἀναχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν αἶψα·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἥ δ' ἐν μεταφρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔνθος ἐταίρων.
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δὲ μάστιγος πυρὸς αἰθομένοιο.
 νέεσθαι δ' ἐν πολέμοιο φέρον νηληϊάαι ἱπποὶ
 ἰδρῶσαι ἦγον δὲ μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν, ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἤσκηκε γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηί,
 ἥσορόων πόνον ἀπὸ ἰῶ, φτεδακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν παροκλήῃα προσέειπεν,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίῃθεν ἀκρόσασθαι,
 ἔκμολεν ἱσσοῖς ἄρῃ· καὶ δ' ἄρα οἱ πέλεν δ' ὀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε λοδοιτὶς Ἀλκίμος υἱός,
 τίπτε με κικλήσκεις Ἀχιλλεῦ, τί δέ σε χρεώεμ' ἔγω.
 Ἦ δ' ἄπα μὲν βόλῃος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 δῖε μενοιτιάδῃ τῶ μ' ὤ κεχαρισμένε θυμῷ,
 καὶ οἷον πρὶ γούνατ' ἐμὰ σῆσεσθαι Ἀχαιῶν
 λισσομένων· χρεὼ γὰρ ἵκνεται ὅτε ἐτ' ἀνεκτός.
 εἴη ἴθι καὶ πάρος κλεδίφίλενέσθαι ἔργον,
 ὅν τινα τῶν ἄλλ' βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι λὺν τάχ' ὅππασθε μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ ἀσκληπιάδῃ· ἀτὰρ ὅτ' ἴδον ὀμματαφωτός.
 ἱπποὶ γὰρ με παρήϊξαν πρόσω μεμαῖαι.
 Ὡς φάτο· πάρος κλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρω.
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίῃσιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃν νηληϊάδῳ ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα παλυβοτείραν.
 ἱππὸς δ' ὠρυμέδων θεράπων λυέτοιο γέροντος,
 ἐξ ὀχέων· οἳ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
 πάντες ποτὶ πνοίην παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 δὲ κλισίῃν ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κέθισον.
 τοῖσι δὲ τῶν χεῖρων ἐὼν πλόκος μὲν ἐκ μῆδος.

ἦν ἄρετ' ἐκτενέσσοι γέρων· ὅτε πέρσεν ἀχιλλεύς
 θυγατέρ' ὄρσινός μεγαλήτορος· ἦν οἱ ἀχαιοὶ
 ἔξελον, ὅσωνεθ' βολῇ ὄρσεύσκεν ἀπάντων·
 ἦ, σφῶϊν πρῶτον μὲν, ἐπιπροΐηλε βράπεζαν,
 καλὴν κυανόπεζαν, εὐξοὺν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ,
 χαλκήρεον χένεον· ἐπὶ δὲ κρόμμον ποτῶ ὄψον,
 ἣ δὲ μέλι χλωρόν· πᾶρα δ' ἀλφίτῃ ἱερῶ ἀκτὴν·
 πὰρ δὲ, δὲ πᾶσ' πρὶ καλλῆς, ὃ οἶκοθεν ἦν ὀγεραῖος
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαιρμένον· ἕατα δ' αὐτῶς,
 τέσσαρ' ἔσαν· δοιαὶ δὲ πελαγᾶδ' ἀμφὶς ἔκειον,
 χρύσειαι νεμέθοιτο· δύω δ' ὑποπυθμέναι ἦσαν·
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε προαπέξῃς,
 πλῆθον ἐόν· νέτωρ δ' ὀγέρων ἀμογητὶ ἄειρεν·
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἐκὶ ἥα θεῆσιν,
 οἶνῳ πρᾶμν' ἐπὶ δ' αἶχρον κνήτυρόν·
 κνήστ' χαλκήν· ἐπὶ δ' ἄλφίτα λουκὴ πάλαιε·
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπὶ δ' ὥπλισε κυκλῶ·
 τῶ δ' ἐπὶ δ' αὖ πίνον τ' ἀφέτην πολυκνηγέα λίφαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀμύλην ἐνέποντο δὲ·
 πάροκλος δὲ, θύρησιν ἐφίστατο ἰσόθεος φῶς·
 τόν δὲ ἰδὼν ὀγεραῖος ἀπὸ θρόνου ὦρτο φάειν·
 ὅς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδραίασθαι ἄνωγε·
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνάνετο, ᾗ πέτε μῦθον·
 ἀχ' ἐῖδος ὅτι γεραῖε διοφρέες, ὅς μ' ἐπείσεις
 αἰδοῖος νεμεαιητός· ὃ μ' ἐπείηκε πυθέσθαι,
 οὔτινα τότον ἄγεις βεβλημένον ἀμὰ καὶ αὐτὸς
 γινώσκω· ὁρόω δὲ μαχάονα ποιμένα λαῶν·
 νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων· πάλιν ἄγγελος εἴ μ' ἀχιλλεύς·
 αὐτὸς δὲ σὺ δῖα γεραῖε διοφρέες, ὅς μ' ἐκῆνος
 εἰδὼς ἀνὴρ, τάχα κεν, καὶ ἀναΐτιον αἰτιόωτο·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Τὸν δ' ἡ μείβετ' ἐπὶ γὰρ γρήνιος ἰππότεα νέτωρ·
 τίπτε τ' ἄρ' ὧ δ' ἀχιλλεύς ὀλοφύρεται ἦδ' ἀχαιῶν·
 ὅσοι δ' ἡ βελέεσσι βεβλήκται· ὅδ' τοι εἶδε
 πένθεος ὅσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἔτάμενοί τε·
 βέβληται γάρ οὐ τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
 ἔταται δ' Ὀδυσσεύς Δυριπλυτὸς, ἡ δ' ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Δυρύπυλος κατὰ μῆρον ὅτ' ὦ·
 τῶτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦραρον ἐκ πολέμοιο,
 ἵψ' ἀπαὶ ναυῆς βεβλημένον· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν, ὃ κήδεταί ὅδ' ἐλεαίρει·
 ἢ μὲν γὰρ εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἀχιθαλάωνες
 ὄρχειν ἀέκητι πυρὸς δ' ἡίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπιχρῶν· ὃ γὰρ ἐμὴ ἴσ',
 εἴθ' οἷον πέρος ἔσκεν ἐν γναμπῶσι μέλειν·
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη·
 ὥς πότ' ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νῆκος ἐτύχθη,
 ἀμφὶ βοηλασίην· ὅτ' ἐγὼ κτάνον ἱτυμονῆα
 ἐσθλὸν ὑπερρῆχ' ἴδην· ὅς ἐν ἡλιδὶν κατετάσκειν·
 ῥύσῃ ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἥσι βόεσσιν·
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοητῆ·
 καὶ δ' ἔπεσεν λαοὶ δὲ πρὶ ῥέσαν ἀγροῖώται·
 ληϊδα δ' ἐκ πεδὶς σπελάναμεν ἡλίθε πολλήν·
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας· τόσα πῶεα οἶων·
 τόσα συνὼν συβόσια· τόσ' αἰπόλια πλατέ' ἐαζῶν·
 ἵππων δὲ ξανθὰς· ἐκτὸν καὶ πεντήκοντα
 πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ἐπῆσαν·
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεθα πύλον νηληϊὸν εἴσω·
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ γερήθει δὲ φρένα νηλεύς·
 ἔπειθ' ἐμοὶ τύχη πολλὰ νέω, πόλεμόν δὲ κινέει·

κήρυκός δ' ἐλίζανον ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 τὸς ἴμεν οἷσι χεῖρος ὠφείλετ' ἐν ἡλίδι δίη·
 οἱ δὲ σιωπᾷ γρόμθοι πυλίων ἡγήτορος ἀνδρός,
 δαίπρουν· πολέσιν γὰρ ἐπειδὴ χεῖρος ὀφείλον·
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκωκωμένοι ἐν πύλῳ ἡλίου·
 ἐλθὼν γὰρ ἐκκώσσει βίη ἡρακλειείη,
 τῶν προτέρων ἐτέων κατὰ δ' ἐκταθέν, ὅσοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ κηλῆος ἐμύμονες ἦέτις ἡλίου·
 τῶν οἷος λιτόμην· οἷδ' ἄλλοι πάντες ὅλοντο·
 ταῦθ' ὑπὲρ φανέοντες ἐπὶ τοῖς χαλκοχίτωνες
 ἡ μέλας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο·
 ἐκ δ' ὀρέρων ἀγέλιντε βοῶν καὶ πῶν μέν' οἶων
 εἴλετο κρινάϊδος ῥηϊκόσι, ἡδὲ νομῆας·
 καὶ πῶρ τ' ὦ χεῖρος μέν' ὀφείλετ' ἐν ἡλίδι δίη
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὀχεσφιν
 ἐλθόντες μετ' ἀεθλα· πρὶ ῥίποδος πῶρ ἐμελλον
 θύσεσθαι· τὸς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν αὐγείας,
 κῆσχεθε· τόι δ' ἐλατῆρ' ἀφίξ' ἀκχεχήμενον ἵππων·
 τῶν ὀρέρων ἐπέων κεκολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἀσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ὅτε δὴ μόν' ἐδωκε
 δαιβύην· μή τις οἱ ἀθεμβρόμενος κίσι ἴσῃς·
 ἡμεῖς κλυτὰ ἐκείνα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ ῥίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον, ὁ μῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 παυσυδίη· μετὰ δὲ σφί μολίοινε θεωρήσαντο,
 παῖδ' ἐτ' ἐόντ' ὕπῳ μάλα εἰδότε θέριδος ἀλκήν·
 ἔστι δὲ τις θρυόεσσα πόλις ἀπεία κολῶνι,
 πηλὴ ἐπ' ἀλφειῷ, νεάτη πύλη ἡ μαθόεντος·
 ἦν ἄμφεσρατόωντο διαρρᾶσαι μεμαῶτες·
 αἶψ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἀμμι δ' ἀθήνη,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἄλλος ἦλθεθέσθ' ἀπ' ὀλύμπου θωρήσασθαι
 ἔννυχος· ὃ δ' ἀέκοντα πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν·
 αἰὲς μάλ' ἐαυμένους πολεμίῃσιν ὃδὲ με νηλεὺς·
 ἦα θωρήσασθαι ἀπέκρυψε δὲ μοι ἵππους·
 ὃ γάρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμίῃα ἔργα,
 αἰὲς καὶ ὥς ἵππῳσι μετέπρεπον ἢ μετέροισι·
 καὶ πεζός περ ἐὼν ἐπὶ ὥς ἄγε νῆκος ἀθήνη·
 ἔστι δέ τις ποταμός μινυΐης ἧς ἄλλα βάλλων,
 ἐγγύθεν ὀρήνης· ὅθι μέγα μεν ἦω δῖαν,
 ἵππῃσιν πυλίων· τάδ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν,
 ἔνθεν παυομένησιν αὐτὰρ ἔσθ' ἐπὶ θωρηχθέντες·
 ἔνδοιο ἰκόμεσθ' ἱβὸν ῥόον ἀλφειοῖο·
 ἔνθα δὲ ῥέξαντες ὑπὲρ μενέϊ ἱβὰ καλὰ·
 ταῦρον δ' ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βῆν ἄγελαῖν,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κατὰ στρατὸν ἐν τελαίῃσι,
 καὶ κατεκοιμήθην μεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἔκαστος,
 ἀμφὶ ῥόας ποταμοῖο· αὐτὰρ μεγάλῃ μοι ἐπείοι·
 ἀμφίσταντο δὴ, ἅσιν διαπραθέην μεμαῶτες·
 αἰὲς σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄρμος·
 αὐτὲ γὰρ ἥελιος φάεθων ὑπὲρ ἔχευε γαίης,
 συμφερόμεσθαι μάχῃ δὲ τ' ἀνχομένοι καὶ ἀθήνη·
 αἰὲς ὅτε δὴ πυλίων καὶ ἐπὶ ὥν ἐπλετο νῆκος,
 ἐπρωτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα· κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 μέλιον αἰχμητὴν, γαμβρὸς δ' ἦν αὐγαῖο·
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτηρ ἦχε ξανθὴν ἀγαμήδην·
 ἢ τόσα φάρμακα ἦδ' ὅσα ῥέφει ἀνθρώπων χθών·
 ἦν γὰρ ἐγὼ προσιόντα βάλλον καλκήρεϊ δαρή·
 ἦριπε δ' ἐκ κοίτης· ἐγὼ δ' ὅδ' εὖ δὴ φρονέειν ὄρυσσας·
 τῇ γὰρ μετὰ προμάχοισιν αὐτὰρ μετὰ μοι ἐπείοι,

ἔβρεσαν ἀλλυδισᾶλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
 ἦγε μόν' ἱππῶν, ὃς δ' οἰσύνεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρησα κελαινῇ λαέλαπι ἵσος·
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους· δύο δ' ἄμφ' ἵευσον
 φῶτ' ὃ δ' αἶξέ τον, ἔδασέ μ' ὦν ὑπὸ δ' οὐρὶ δαμέντ' ὄν·
 καὶ νῦν κεν ἀκρίωνε μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξαι,
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ οὐρυκῆων ἐνοσίχθων,
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε κελύφας ἠέρι πολλῇ.
 ἐνθα ζῶε πυλίοισι μέγα κράτος ἐπ' ὑάλισεν
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεθα δὲ ἀσπίδος πεδίοιο·
 κτήνοντες τ' αὐτὴς, ἀνάτ' ἐν τε καὶ λέγοντες,
 ὅφρ' ἐπὶ βυπρασίῃ πολυπύρρῃ βήσας μὲν ἵπκας,
 πέφνης τ' ὠλενίης καὶ ἀλυσίης, ἐνθα κολώνῃ
 κέκληται· ὅθεν αὐτὶς ἀπέβραπε λαὸν ἀθήνη,
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 ἀφ' αὐτῷ βυπρασίοιο, πύλον δ' ἐχον ὠκέας ἵπκας·
 πάντ' ὃ δ' οὐχετόωντο θεῶν δει, νέστορι τ' ἀνδρῶν·
 ὥς ἐον δ' ποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
 οἷος τῆς ὄρεως ἀπονίσσεται· ἢ τέ μιν οἶω,
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπὶ δ' ἂν ἀπὸ λαὸς ὀληται·
 ὦ πέπον· ἢ μὲν σοὶ γε μνηοίτιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 ἢ ματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε·
 νῶϊ δὲ τ' ἐνδον ἐόντ' ὄν, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκρόμην ὥς ἐπέτελλε·
 πηλῆος δ' ἱκόμεθα δόμους οὐναιετάοντας,
 λαὸν ἀγέραντ' ὃ κατ' ἀχαιῖδα πρυβότειραν·
 ἐνθα δ' ἐπεὶ θ' ἦρωα μνηοίτιον ὄρω μὲν ἐνδον,
 ἢ δὲ σέ, παρ' ἀχιλλῆα, γέρων δ' ἱππὴν ἄτα πηλῆος,
 πίοινα μὴρί' ἐκ κε βοὸς δῖοι τερπικεραύνῳ,
 αὐλῆς ἐν χορτῷ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

σπένδων αἰθοπα ὄνον· ἐπ' αἰθομένοισι ῥοῖσι·
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἐπέκνυ κρέα· νῶϊ δ' ἐπειτα
 σῆμεν ἐπὶ προθύρῃσι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν ἀχιλλεύς·
 οὐδ' ἀγεχειρὸς ἐλών· κατὰ δ' ἐδριάζατο ἀνώγει,
 ξένια τ' αὖ παρέθηκεν· ὅτε ξένοισι θέμις ἐστίν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδιτύος· ἦ δὲ ποτῆρος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὕμμ' ἀμ' ἐπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλεον· τῷ δ' ἀμφὶ πόλλ' ἐπέτελλο·
 πηλοῖ μὲν ὦ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' ἀχιλλῆϊ·
 αἰὲν ὀριεσύνειν καὶ ὑπὲρ ῥοχον ἐμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὦ δ' ἐπέτελλε μενοίπιος ἀκρὸς υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρ τ' βρός ὅτιν ἀχιλλεύς·
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσι· βίη δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 αἴψ' οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἦ δ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὅδ' ἐπύσεται ἤσ' ἀρχθὸν πρ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὀγέρων· σὺ δὲ λήθεαι· αἴψ' ἐτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἴποις ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι αἴκε τίθηται·
 τίς δ' οἷδ' εἰ κέν οἱ σαῶ δαίμονι θυμὸν ὀρίναις·
 παρηπῶν ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ὅτιν ἐταῖρος·
 εἰ δέ τίνα φρεσὶν ἥσι θεοπροπίη ἀλγίη·
 καὶ τινὰ οἱ παρ' ἱνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 αἴψ' ἐπ' ἐπὶ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέστω
 μυρμιδόνων, αἳ κέν τι φῶς δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τάχα καλὰ δότω πόλεμ' ἐν δὲ φέρεσθαι·
 αἰκέσει τῷ ἴσκοντες ἀπόχωνται πολέμοιο
 βῶν ἀναπύσσωσι δ' ὀρήτοι ἦ δὲ ἔχαιων
 τερόμενοι· ὁλίγη δ' ἐπ' ἀνέπυσσις πολέμοιο·
 ῥῆϊα δ' αἰμῆτ' ἐκ κειμήλιασ' ἀνδρῶν αὐτῇ
 ὥσταθι· προτὶ ἄστυν αἴψ' ἀποκρή κλισιάων·
 ἦ εὖ φάσθ'· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὀρει·

βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' αἰακίδην Ἀχιλλῆα·
 αἶψ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας ὁδυσσεὺς θεόιο
 ἴξε θεῶν πάρος κλος, ἵνα σφ' ἀγορήτε θέμις τε
 ἦν, τῇ δὴ καὶ σφίθεων ἐτετάχατο βωμοί,
 ἐνθά οἱ αὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
 διογενὴς δαίμονίδης κατὰ μηρὸν ὀϊστῶ,
 σκεῖζων ἐκ πολέμου κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἄρ' ἀλάστοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε νόσος γέμεν ἑμπεδος ἦεν·
 τὸν δὲ ἰδὼν ὠκτιρετο θυοίτις Ἀλκιμῶς υἱός·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄδελφοὶ δαναῶν ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 ὡς ἄρ' ἐμέλλετε πηλεφίλων καὶ παρίδος αἴης,
 ἄσπιν ἐν ῥοίῃ ταχέας κύνεας ἄργετι διμῶ·
 αἶψ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοχρεφὲς αὐρύπυλ' ἦρως,
 ἦ ῥ' ἔτι πῃ χήσῃσι πελώριον ἐκτ' Ἀχαιοί·
 ἦ ἢ δὴ φθίσονται ὑπ' αὐτῶ δαρὶ δαμέντες,
 ὃν δ' αὖτ' αὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ἔκ' ἐτί διογενὲς παρόκλητος ἄλκ' ἄρχαίων
 εἰσεται· αἶψ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πρῶνται·
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι·
 ἐν νηυσὶ κείσται βεβλημένοι· ἔταρ μοῖτε,
 χερσὶν ὑπὸ ῥώων· τῶν δὲ σθένος ὀρνυται αἰέν·
 αἶψ' ἐμὲ μὲν σὺν αὐτῶ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηρὸν δ' ἔκτα μὲν οἷόν· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαϊνὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἦ πια φάρμακος πάσι
 εἰσά· τά σε προτὶ φασὶν Ἀχιλλῆος διδιδάχθαι·
 ὃν χείρων ἐδίδαξε δικομότατος κενταύρων·
 εἰς τοὺς μὲν γὰρ ποδολαίριος ἦδ' ἐμαχάων·
 τὸν μὲν ἐπὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἄρῃζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱππῆρος,
 κῆρυθα δ' ἐν πεδίῳ πρώων μένῃ δ' ἐξω ἄρῃα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ρηνοϊτὶς ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' εἰσιτάδε ἔργα, τί ῥέξομεν δ' ὀρύπυλ' ἥρωες;
 ἔρχομαι ὅφρ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσσω·
 ὅν, νέτωρ ἐπέτελλε γρήνιος ἕρος ἀχαιῶν.
 εἴη δ' ὡς πρῶτο μεθήσω τφρομένοιο.
 ἦ καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 εἴ κλισίην θεράπων δὲ ἰδὼν, ὑπέχανε βοήσας·
 ἐνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηρῶ τάμνε μαχαίρῃ,
 ὅξυ βέλος πριπνικὲς ἀπ' αὐτῆ δ' αἵμα κελαινόν,
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν,
 χρσὶ διαφρίψας ὀδυνήφατον· ἦ οἱ ἔπασσας
 εἴχ' ὀδυνάσας, τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗ- ΡΟΥ ΡΑΤΩΙΔΙΑΣ.

Προβάντες οἱ ῥῶδες τῶν ἱππῶν διαβάντες πρὸς
 τὰ φρονι καὶ τοὶ ἀπαισὶν αὐτοῖς φαίνετο δῶ-
 ν, καὶ ῥε πέντε τάξεσιν διαριθέντες, προσβάλλουσι
 τῷ τῇ χει τῶν ἐλλήνων, ἐνθα σαρπηδὼν ἱπάλειν κα-
 ταπαῖ ἐκ τῶν δ' ἐλπίθω βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς
 ταυσί, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ῥῶες.

ΙΛΙΑΔΟΣ

119
 ΓΑΓΙΑΔΟΣ· Μ· ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

μὴν πρῶων παλάμησι κ' ἐτήριπε τείχος Ἀχαιῶν·

Σ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι μενοιτίν ἄλ-
 κημος ἦός·

ἰὼ τ' εὐρύπυλόν βεβλημένον, οἳ δ'
 ἐμάχοντο

ἄρ' ἔτιοι καὶ πρῶες ὁμιλᾶδόν· ὃ δ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι χήσιν δαναῶν καὶ τείχος ὑπ' ἔβην
 εὐρύ τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπ' ἄμφι δὲ τάφρον
 ἤλασαν· ὃ δὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκτόμβας,
 ὃ φράσφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλήν·

ἐνὶ ἔχον ῥύοισι θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τῷ καὶ ὅτι πολὺν χρόνον ἐμπεδον ἦεν·

ὄφρα μὲν ἐκτορ ξωὸς ἦεν καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς·
 καὶ πρίχμοιο ἄνακτος ἀπόρβητος πόλις ἔπλε,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἐμπεδον ἦεν·

αὐτὰρ ἔπερ κατὰ μὲν ῥῶων θάνατον ἄσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' ἄρ' ἔχον οἳ μὲν δέμεν, οἳ δ' ἐλίποντο,
 πέρβετο δὲ πρίχμοιο πόλις δὲ καὶ τῷ ἐνιαυτῷ,

ἄρ' ἔτιοι δ' ἐν νῆυσι φίλην δὲ παρὶ δ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μνητιόωντο ποσσὶ δάων καὶ ἀπόλλων,
 τῇ χος ἀμαλδαῖαι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,

ἄσσοι ἄπ' ἰδίων ὀρέων ἄλλα δὲ προρέουσι,
 ῥῆσος θ' ἐπὶ πόρος τε, κέρησός τε, ῥοδῖός τε,
 γρήνικός τε καὶ ἔσσηπος, δινός τε σκῆμανδρος,

καὶ σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ ῥυφάλαιαι
 καὶ πεσον ἐκ κορίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.

R

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τῶν πάντων ὁ μῶς ἐσχευέσθαι φείβοις ἀπόλλωνι,
 ἐνὶ μαρδ' ὅς τ' ἐπὶ χροσίου ῥόον· ὅς δ' ἄρα ξυλὸν
 σιωνέας, ὅφρα κὲ θάλαμον ἀλίποια τήχεα θέῃ.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος· ἔχων χίρσαι προΐαναν
 ἦγχι τ' ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμέλια κύμασι πέμπε
 φιδῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μοιέοντες ἀχαιοί.
 ἄλφα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον ἐλλήσποντον.
 αὐτὸς δ' ἠϊόνα μεγάλην φάμαθ' οἰσὶ κέλυψε,
 τείχος ἀμαλδύωσ'· ποταμὸς δ' ἐρέψε νέεσθαι
 κατ' ῥόον· ἦ περ πρόσθεν ἴεν· κατὰ ῥόον ὕδωρ.
 ὥς ἄρ' ἐμὲλλον ὁπίσθ' ἐποσειδάων καὶ ἀπόλλωνι
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ, ἐνοπή τε διδύκει
 τείχος ἐϋδμήκον κενάχιζε διδύκ' ἀράτα πύργων
 βαλλόμεν' ἄρ' ἄρ' οἱ δὲ διὸς μάστιγι δαμέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐέλεμνοι ἰχθυόωντες,
 ἔκρηρα δειδιότες κρατῶν μίστωρα φόβοις.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τ' ὅπως ἐπρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλη.
 ὥς δ' ὅταν ἐν τε κώεσσι καὶ ἀνδράσι θηρυτῆσι,
 κατὰ πρὸς ἡέ λείων σρέφεται ἀνέειβλεμεαίνων.
 οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὸς ἄρ' ὀϊσάντες,
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίεσσι θαμνῶς
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν, τὸ δ' ὅποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβῆ, ὃ δὲ φοβῆται, ἀγνοοῖν δὲ μιν ἔκτα.
 ταρφέα τε σρέφεται σίχας ἀνδρῶν περὶ τίζων.
 ὅππῃ τ' ἰθύσει· τῇ τ' ἔκαστος σίχας ἀνδρῶν.
 ὥς ἐκτωρ ἄν' ὁμίλον ἰὼν ἐλίαιθ' ἐταίρους,
 τάφρον ἐποβύων διαβαινέμεν' ὃ δὲ οἱ ἴπποι
 τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλ' ἐφειπότες· ἀπὸ γὰρ δειδύκετο τάφρος
 ὠρεῖ· ὃ τ' ἄρ' ὑπερβορέην χεῖλ' ὅτε πρῆσαι

ῥῆτ' ἰδὴ κρημνοὶ παρ' ἐπιρρέειν πρὶ πάσαν,
 ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν ὑπὸθεν δὲ σκολόπεσσιν
 ὀξέσιν ἢ ῥήρη' τὰς ἔσασαν ἦες ἀχαιῶν,
 πυκνὰς καὶ μεγάλας δηϊῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ἐνθ' ἔκιν' ῥέει' ἵππος εὐ' προχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη· περὶ δὲ μνησίνεον δ' τελέεσι.

δὴ τότε πηλυδάμας θράσυν' ἐκτορὰ ῥ' ἔπε παρασῆς·
 ἐκτορτ' ἦδ' ἄλλοι βῶων ἀγροὶ ἦδ' ἐπικύρων,
 ἀφραδέως διατάφρον ἐλαύνοντο ὠκέας ἵππους·
 ἦ δὲ μάλ' ὀργαλέην πρῶαν σκόλαπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἔσασιν· ποτὶ δ' αὐτὰς τῆχος ἀχαιῶν·
 ἐνθ' ἔπως ἔτι καταβή, θναὶ ἔδ' ἐμάχεσθαι
 ἵπποισι· σῆνος παρ' ὀπίβρωσθαι οἶω.

εἰ μὲν γὰρ δὴ πᾶν καὶ φρονέων ἀλαπάξει
 ἴδ' ὑψιβρεμέτις, πρῶται δὲ βύλετ' ὀρήγην·
 ἦ τ' αὖ ἐγὼ ἐθέλωμι καὶ αὐτὶ καὶ τὸ γενέσθαι,
 νωνύμην ἀπολέσθαι ἀπ' ἀργεὸς ἐλθάδ' ἀχαιῶν·
 εἰ δὲ χ' ὑποσφύσοι· παλῖωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνι πῆξω μιν ὀρυκτῇ·
 ἔκ' ἐπ' ἐπ' οἶω, ἔδ' ἀπ' ἑλόν ἀπονέεσθαι
 ἀφορρὸν ποτὶ ἄστυ· ἐλὶ χθέντων ὑπ' ἀχαιῶν·
 αἰὲν ἄγεθ' ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω παθώμεθα πάντες,
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σκυτάλῃσι θωρηχθέντες·
 ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀλλήεις· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 ἔμενέσθ'· εἰ δὴ σφιν ὀλέθρ' ἐπείρατ' ἐφῆπται.

ὣς φάτο πηλυδάμας· ἃ δὲ δ' ἐκτορι μῦθος ἀπήμων·
 αὐτὶ καὶ δ' ἐξ ὀχέων σάυ τούχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 ἔδ' ἐμὲν ἄλλοι βῶες ἐφ' ἵππων ἠγέρεθοντο,
 αἰὲν ἀποβάντες ὄρσαν, ἐπ' ἵδον ἐκτορὰ δῖον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

ἦνιό χ'ω μὲν ἔπρητ' ἔφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 ἔπειτα δὲ κατὰ νόσμον ἐρυκέ μιν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ
 οἱ δὲ διὰ πάντες σφέας αὐτὰς ὀρτυϊάντες,
 πέντα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἐποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' ἐκρ' ἴσαν, καὶ ἀμύμωνι πελυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
 Τρῆχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
 καὶ σφιν κεβριόνης πρότερος ἦεν· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον κεβριόναο χρῆνονα κάλλιπεν ἔκτορ.
 τῶν δ' ἐτέρων, πάρις ἦρχε, καὶ ἀλκίβοος καὶ ἀγένορ.
 τῶν δὲ τρίτων, ἔλενος καὶ διήφοβος θεοειδής,
 ἦεν δὴ πρῶτος πριάμοιο τρίτος δ' ἦν ἄσιος ἥρως.
 ἄσιος ὕρτακίδης, ὃν δρίσβηθεν φέρον ἵπποι,
 αἰθωνες μεγάλοι ποταμῷ ἀποσελλήεντος,
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς ἀρχίσαο
 αἰνέας· ἅμα τῷ γε, δῶν ἀντήνορος ἦεν.
 δ' ὀχέλοχος τ' ἀκχ' ἄσπετε μάχῃς αὐτ' ἐδότε πάσης.
 σαρπηδὼν δ' ἠγήσατο ἀγκλειτῶν ἐπὶ κέρων.
 πρὸς δ' ἔλερ γλαῦκον, καὶ δ' ὀφίον ἄσπεροπαῖον.
 οἱ γὰρ οἱ ἦσαντο διακριδὸν ἦναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων, μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων
 οἷδ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσι,
 βάν ῥ' ἰθὺς δαναῶν· λελημένοι· ὃ δὲ ἔφαντο
 χήσεσθ'· αἰὲν νηυσὶ μελαινῇσι πεσέεσθαι.
 ἐνθ' ἄλλοι προῦες πλέκλῃτοί τ' ἐπὶ κηροί,
 βελῶν πελυδάμαντος ἀμωμῆτοιο τίθοιτο.
 αἰὲν ὕρτακίδης ἐβέλ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 αὐθι λίπην ἵππεσ τε, καὶ ἠνίοχον θρᾶποντα.
 οἷα σὺν αὐτοῖσιν πέλασιν νῆαι θεῶσι
 νῆπιος· ὃ δ' ἄρ' ἔμελλε κακῆς ὑπὸ κῆρας ἀλύξασθαι,

ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν,
 ἂν ἀπονοσήσεν ποτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκέλυψεν.
 ἔχθ' ἰδομένης ἀγαυῆς δαυκαλίδας.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ὄρισερὰ τῇ πρὸ ἀχαιοί.
 ἐκ πεδίσ' νύ αὖντο σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν.
 τῇ ῥ' ἵππας τε καὶ ἄρμα διήλασεν· ὃ δὲ πύλησιν
 αὐρ' ἐπιεκλημένους στανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
 αἰὲν ἀναπεπλάμενους ἔχον ἄνδρες ἥτιν' ἐταῖρον.
 ἐκ πολέμου φύγοντα σώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππας ἔχε, τοῖσ' ἅμ' ἔποντο
 ὄξεα κεκλήροτες· ἔφαντο γὰρ ὁκέτ' ὀχαιὺς
 χήσεσθ'· αἰὲν ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
 νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας ἔυρον ὄρισε,
 ἦσ' ὑπὲρ θυμὸς λαπιθαίων ἀχμητῶν.
 τὸν μὲν περὶ θῶς ἦα κρατρὸν πολυπόιτην.
 τὸν δὲ λεοντήα βροτολοιγῶ ἴσον ἄρηι.
 τῷ ἰδὺ ἄρα προπάραιθε πυλῶν ὑψηλάων
 ἔστασαν ὥς ὅτε τε δρυὲς ἔρεσιν ὑψιθέρινοι.
 αἳ τ' ἄνεμον μίμνεσι καὶ ὑέρον ἤματα πάντα,
 ῥέζουσιν μεγάλησι διηνεκέα δ' ὄραρ ἦαι,
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρασι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
 μίμνον ἐπὶ χόμενον μέγαν ἄσιον ὃ δ' ἐφέβοντο.
 οἷδ' ἰθὺς πρὸς τείχος εὐδμητον βόας αὖδας
 ὑψόσ' ἀναχόμενοι, ἔκιοι μέγ' ἄλ' ἀλαλητῶ.
 ἄσιον ἅμφι ἀνὰ κτα καὶ ἰαμένον καὶ ὄρεσιν,
 ἀσιάδην τ' ἀκφμαντα, θόωνά τε, δινόμαόν τε.
 οἷδ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας ἀχαιὺς
 ὄρνυον, ἐν δὲ ἐόντες ἀμώεσθαι πρὶ νηῶν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχος ἐπεσπυμένους ἐνόησαν

ΙΛΙΑΔΟΣ.

βῶλο, ἀτὰρ δαναῶν γένετ' ἰαχὴ τε φόβος τε·
 ἐκ δὲ τῷ ἄϊξαντε πυλάων πρόθε μαχέσθην,
 ἀροτέροισι σύεσιν ἐοικότες· τῷ τ' ἠδ' ὄρεσιν,
 ἀνδρῶν ἠδὲ κειῶν δέχεται κολοσυρτὴν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰῶντες πρὶ σφίσιν, ἀγνυρὴν ὕλην
 πυρμνὴν ἐκ τάμνοντες, ὕπαι δὲ τε κόμπος ὀδόντων
 γίνεται ἥσθετις βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλινται,
 ὥς τῶν κόμπη χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσφι φαεινός,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατῆρ' ἑμάχοντο,
 λαοῖσι καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι.
 οἳ δ' ἄρα χρ' μαδίοισιν εὐδμήτων ἀπ' πύργων,
 βάλλον ἀμειβόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων, νιφέδους δ' ὥς πίπτον ἔραξε,
 αἷς τ' ἄνεμος ζαῖς νέφεα σκιάεντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτέρῃ,
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἠδὲν ἀχαιῶν,
 ἠδὲ καὶ ἐκ προῶν· κόρυθ' δ' ἄμφ' αὔρον αὔτεων,
 βαλλόμενοι μυλάνεαι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ γὰρ τότε ὦ μωξέν τε, καὶ ὦ πεπλήγερ μῆρ' ὦ,
 αἴσιος ὕρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠέδ' α·
 2 αὐπάτερ ἦ ῥέγυ καὶ σὺ φιλοφρονέης ἐτέτυξο·
 πᾶχ' ἔμην, ὅτ' ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωας ἀχαιῶς
 χήσθην ἢ μέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτ' α·
 οἳ δ' ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠδὲ μέλιττα,
 οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἐπὶ πεπαλοῖσιν,
 εὐδ' ἀπολίσσασιν κοῖλον δόμον, ἀγὰ μένοντες
 ἀνδρῶν θύρη πύρας ἀμαυρόντας πρὶ τέκτων,
 ὥς οἳ γ' ἐκ ἐθέλῃσι πυλάων καὶ δὴν ἑόντε
 χαλκάζει, πρὶν γ' ἢ ἐκτακτὰ λῆθ' ἢ κλῶναι·

ὅς ἐφατ' ὅτι δὲ Διὸς πῆθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 ἔκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβύλετο κύδος ὀρέξαι·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἀλλήλοισι μάχην ἐμάχοντο πύλησιν·
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι·
 πάντη γὰρ πρὶ τείχεος ὀρώρη θεσπιδάες πῦρ
 λάϊνον· ἄργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη,
 νηῶν ἢ μαίνοντο θεοὶ δ' ἀκχεύοντο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι δακρυόισι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν·
 σὺν δ' ἐβαλον λαπίθαι πόλεμον καὶ Διὶο πῆτα·
 ἐνθ' αὖ περιθόος ἦος κρατερὸς πολυτοίης,
 δαυρὶ βάλεν δάμασσαν κωέης διὰ χαλκοπαρήν·
 ὃ δ' ἄρα χαλκήν κόρυς ἐχέθεν ἀηδ' ἀπὸ πρὸ
 αἰχμὴ χαλκήν ῥῆξ' ὅσεν· ἐγκέφαλος δὲ
 ἐνδον ἅπασ πεπάλαντο, δάμασε δέ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἐπὶ πύλων καὶ ὀρμενον ἐξενάριξεν
 ἦος δ' ἀντιμάχοιο· λεοντόν δ' ὅσος ἄρης,
 ἐπὶ ὀμάχον βάλε δαυρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας·
 αὐτὸς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσάμενος ξίφος ὀξύ,
 ἀντιφάτην καὶ πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὀμίλῃς,
 πῆλξ'· αὐτοχελὶν δ' ὃ δ' ἄρ' ὕπλιος ὕδρι ἐρήσθη·
 αὐτὰρ ἐπειτα μεῶνα καὶ ἰαμένον καὶ ὀρέσιν,
 πάντα δ' ἐπαυτέρως πέλασεν χθονὶ πελυβοτήρη·
 ὅφρ' οἱ τὸς ἐνάρϊζον ἅπ' ἐν τε καὶ μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ πελυδάμαντι καὶ ἔκτορι κῆροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
 τείχεος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·
 οἱ ῥ' ἐτι μὲρ μῆριζον ἐφεισάοτες παρὰ τάφρῳ·
 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε πρὶν σέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰεὶ ῥ' ὕψιπέης ἐπ' ὄρισερὰ λαὸν ἐέργων,
 φοινήμεντα δακρυόεντα φέρων ὀνύχεσι πέλωρον,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ ὅτ' ἔγωγε λήθετο χάρμης·
 κόφει γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σῆθος πρὶ δειρὴν,
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἄρ' ἔθεν ἦκε χαμᾶζε
 ἀλγίστας ὀδυμήσι· μέσῳ δ' ἐνὶ κέββαλ' ὁ μίλῳ·
 αὐτὸς δὲ κλάεσθ' πέτετο πνοιῆσ' ἀνέμοιο·
 ῥῶες δ' ἐρρίγισαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, δῖος τέρας αἰγιόχοιο·
 δὴ τότε πηλυδάμας θρασυὶ ἔκπρ' εἶπε παρὰ σάς·
 ἔκπρ' ἂν μὲν πως μοι ἐπιπλήσεις ἀγορήσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ ὅδ' ἰδὼν ὅδ' εἴοικεν·
 δῆμον ἰόντα παρ' ἐξ' ἀγορᾶν ἐμὴν ὅτ' ἐνὶ βυλῇ,
 ὅτ' ἐποτ' ἐν πολέμῳ· σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 οὐδ' αὐτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκῇ εἶναι ἄριστα·
 μὴ ἴομεν δαναοῖσι μαχησόμενοι πρὶ νηῶν·
 ὧδε γὰρ ἐκ τελέεσθαι οἶόμαι, ἢ ἐτεόν γε
 πρῶσιν ὃ δ' ὄρνις ἐπὶ ἤλθε πέρησέ μεναι μεμαῶσιν
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπ' ὅρις βάλαν' ἐέρων·
 φοινῆεντα δράκοντα φέρων δ' οὐ χεῖρ' ἐλῶρον
 ζῶν, ἄφαρ δ' ἀρένκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκίεσθαι,
 ὃ δ' ἐτέλεσε φέρων δόμους τε κέλευθ' ἰοῖσιν,
 ὥς ἢ μῆς ἔπρ' τε πύλας καὶ τείχος ἀχαιῶν
 ῥηξέμεθα· ἀνέει' μεγάλα· ἔξωσι δ' ἀχαιοί·
 ἢ νόσμον παρὰ νῆαυφι ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλὰς γὰρ βίων καὶ ταλῆφομεν, ὅς κεν ἀχαιοί
 χαλκῷ δινῇ ὥσωσιν ἀμυώμενοι πρὶ νηῶν,
 ὧ δέ χ' ὑποκρίνατο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 ῥηδὴν τράων, καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόσχεα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος ἦκταρ·
 πηλυδάμα, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἢ μοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 εἰδοὶ καὶ ἄλλους μῦθους ἀμείνοτα τὰ δὲ νοῦσαι·
 εἰ δ' ἐπεὶ δὴ τέρε' ἄρ' ἀπὸ σπυγῆς ἀγορεύεις,

ἐξάρα δὴ τοὶ ἑπτὰ θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
 ὅς κ' ἐλεεινὸς ἦν ὁ δὴν ἐριγδύποιο λαθέσθαι
 βυλέων· ὥς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι πανυπὲρ ὕγειαι κελεύεις
 πῆθεσθαι τῶν ὅτι μεταβέτο μ' ὅδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπιδέξῃ ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡελιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἄριστερά τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα·
 ἡ μείς δ' ἐκ μεγάλῳ Διὸς πηθώμεθα βυλῇ,
 ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει·
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμώεσθαι πρὶ πάρῃς·
 τίπτε σὺ δῖδου καὶ πόλεμον καὶ δῆϊο πῆτα·
 εἴπῃ γάρ τ' ἄλλοι γε πρὶ κτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' ἄργῶν, σοὶ δ' ὅδεός ἐστιν ἀπολέσθαι·
 ὃ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, ἡ δὲ μαχίμων·
 ἦ δὲ σὺ δῆϊο πῆτος ἀφέξεαι, ἢ ἐν τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέειν ἀποτρέψῃς πολέμοιο,
 αὐτὴν ἢ ἐμῶ ὅτ' ὅτ' ἀπὸ τυτφῆς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃς·
 ὧς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἐποντο,
 ἠγῆνθε πεσέμεν ἐπὶ δὲ ξόλῃ τρῶπι κέραιονος
 ὥρσεν ἀπὶ δαίμων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἡ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον· ἦρωσι δὲ καὶ ἑκτορι κῦδος ὀπαζε·
 τὸ πρὶ δὴ τρῶες πεποιθότες, ἡ δὲ βίηφι,
 ῥῆγνυσθαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν περὶ ἡτίον·
 κρόσσας δὲ πύργων ἔρυον, καὶ ἔρπον ἐπάλξεις,
 σήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον· ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν, ἐμμέναι ἔχματα πύργων·
 τὰς οἱ γὰρ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥήξαν· ὅδ' ἐνὶ πῶ δαναοὶ χάσοντο κελεύθε·
 ἀπὸ δ' οἱ μιν οἰσὶ βοῶν φράξαντες ἐπάλξεσ,
 βέλλον κατ' ἀντίκων δῆϊος ὅτ' ὅτ' ἔχουσι οἶοντα.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἄμφοτέρω δ' αἶαντε κελυτιόων τ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε, φοιπήτην μένος ὀβριώνοντες ἀχαιῶν·
 ἄλλον μῆλιχίοις, ἄλλον σερείοις ἐπέεσσιν
 νήκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 ὧ φίλοι ἀργείων, ὃς τ' ἐξοχος, ὃς τε μεσήμες,
 ὃς τε χρεώτερος ἐπὶ ὕπῳ πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπερ' ἔργον ἄπασι·
 καὶ δ' αὐτοῖτό δέ περ γινώσκετε, μή τις ὀπίσσω
 τε βράβω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρας ἀκύνων·
 αἰὲν πρόσω ἴεσθε, καὶ αἰγιόχοισι κέλεσθε,
 αἶψα ζῶε δῶσιν ὀλύμπιος ἄσπεροπότης·
 νῆκος ἄπῳσα μένεις δ' ἡῖς προτὶ ἄστυ δῖεσθαι·
 ὥς τῷ γε προβοῶντε, μάχην ὤρωον ἀχαιῶν·
 τῶν δ' ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπῃσι θαμναὶ
 ἦ ματι χειμρίῳ, ὅτε τ' ὠρεο μῆτιέτα ζῶε
 νιφέ μεν ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἀκῆλα,
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον ὄφρα καλύψῃ,
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφάς· καὶ πρῶνας ἄκρας,
 καὶ πεδία λωτῶντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλός πολιῆς κέχυται λιμέσι τε καὶ ἀκταῖς,
 καὶ μά δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
 θλύεται καὶ ὑπὲρ ὅτ' ἐπιβρίση διὸς ὀμβρος,
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσ' ἐλίθοι πωτῶν θαμναί·
 αἶψα δ' αὖρ ὅς τ' ὤσας, αἶψ' ἐκ βῶων δὲ ἀχαιῶς
 βαλλομένων· καὶ δὲ τῆχος ὑπὲρ πάντων ὄρωρξ',
 καὶ δ' αὖν πῶ τότε γε βῶες καὶ φαίδιμος ἔκτωρ,
 τῆχος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχημα,
 ἥ μιν αὖρ ἔδον ἔδον σαρπηδόνα μῆτιέτα ζῶε·
 ὠρσεν ἐπ' ἀργείοισι λείον ὥς βυσὶν ἔλιξιν·
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα καὶ πρόσθ' ἔχυντο πάντοσε ἴσση,
 καλὴν χαλκήν ἐξήλατον ἥ ἄρα χαλκή.

ἤλασεν ἔντραθε δὲ βοῶντο ῥά τε θαμνῶν.
 χρυσόις ῥάβδοις δῖννεκέσσι πρὶν κύνων.
 τὴν ἄρ' οὖν γε πρόσθε χόμιλος, δύο δ' ὄρετινάων,
 βῆ ῥ' ἴμεν ὡς τελέων ὄρεσίβορος, ὅς τ' ἐπιδανὺς
 θηρὸν ἐν κρήων κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγνήων,
 μήλων περὶ σόντα, καὶ δὲ πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 ἔπειτ' ἄρ' ἔδρησι παρ' αὐτοφίβωτορας ἀνδράσ
 σὺν κυσὶ καὶ δ' ὄρεσι φυλάσσοντας πρὶ μῆλα,
 ἔρ' αὖτ' ἀπὸ κρητὸς μέμονε σάθμοιο δίδεσθαι.
 αἶψ' οὖν ἄρ' ἠῖρα παξε μετὰ λμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοις βοῶν ἀπὸ χήρως ἀκοντι,
 ὡς ῥὰ τό τ' ἀντίθεον σαρκηδὸνα θυμὸς ἀνῆκε
 τῆ χηρῶς ἐπαῖξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξε.
 αὐτίκα δὲ γλαυκὸν προσέφη παῖδ' ἰππολόχοιο.

Γ λαῶκε τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεθα μάλιστα,
 ἔδοξε τε, κρέσσιν τε, ἰδὲ πλῆθους δεπάρων
 ἐν λυκίῃ πάντες δὲ θεὸς ὡς εἰσορώσι.
 καὶ τέλειος νεμόμεθα μέγα ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 πηλὸν φυταλῆς, καὶ δ' ὄρεος πυροφόροιο.
 τῷ νῦν χρὴ λυκίοισι μετὰ πρώτοις ἐόντας,
 εἰσάμεν, ἠδὲ μάχης καὶ σφαιρῆς ἀντιβολῆσαι,
 ὅφρα τις ᾧ δ' ἔπη λυκίων πύλα θωρηκτῶν.
 ἔμ' ἀν' ἀκλῆς λυκίην κατακοιρανέουσιν
 ἢ μέτροι βασιλῆες ἔδωσι τε πίονα μῆλα.
 οἶνον δ' ἔξαιον μελινδία· αἶψ' ἄρα κούρῃς
 ἐοθλή· ἐπεὶ λυκίοισι μετὰ πρώτοις μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον πρὶ τὸν δε φυγόντες,
 αἶψ' δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρ' ὅτ' ἀθανάτη τε
 ἔσεσθαι ἔτεκεν αὐτὸς ἐν πρώτοις μαχόμεν,
 ἔτεκε σεσέλλοιμι μάχην δὲ κυδιάνειραν.
 σὺν δ' ἔμπεδος γὰρ ἠῖρες ἐφείψαι θανάτοιο

ΙΛΙΑΔΟΣ.

μυρίαῖς ἔκ' ἐστ' φυγῆν βροτῶν ἔδ' ὑπαλύξαι
 ἴομεν, ἥ τ' ἢ κῦδος ὀρέξομεν, ἥ τις ἢ μῖν.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἰδὲ γλαῦκος ἀπεβράβετ' ἔδ' ἀπίθασε.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 τὸς δ' ἰδὼν, ῥίγησ' ἦος πετεῶο μενεαθαῖς.
 τὰ δ' ἔρδ' ἰδὼν πύργον ἴσαν κρηόητα φέροντες.
 πάπηνεν δ' ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν, ἥτιν' ἰδοῖτο
 ἡγεμόνων· ὃς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύσσει.
 ὅτ' ἔλθ' ἰδὼν ἄλκον δ' ὡς πολέμου ἀκορήτω
 ἔσάοιτο· τῷ κρὸν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα
 ἔπ' ὕθεν· ἀπ' ὅπως οἱ ἔην βώσαντι γελωνῆν.
 πῶτος γὰρ κτύπος ἦεν· αὐτὰρ ὁ δ' ἔρ' ἰδὼν ἴκε.
 βαλλομένων σαιέων τε καὶ ἰπποκόμων χουφαλειῶν,
 καὶ πολέων· πάσας δ' ἔπ' ὤχετο· τοὶ δ' ἔκ' αὐτὰς
 ἰσάμενοι πειρῶντο βίη· ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' αἶαντα προΐη κήρυκα βοώτην.
 ἔρχεο δ' ἴε θοῶτα, θέων αἶαντε κέλευσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὁ χ' ἄριστον ἀπάντων
 ἦν· ἐπεὶ τάχα τῇδε τετύξεται αἶψ' ὄλεθρος.
 ὦς δ' ἔρ' ἰδὼν βρισαν λυκίων ἀγροί, οἱ δ' ἔκ' ἄρος πρ
 ζαχῆς· τελέθουσι κατὰ κρατ' ἄς ὑσμίναι.
 ἦ δ' ὅσφι καὶ κῆθι πόνοσ καὶ νῆκος ὀρωρεν.
 αἰνὰ πρ' οἷος ἴτω τελαμώνιος ἄλκιμος αἶας.
 καὶ οἱ τῷ κρὸς ἄμ' ἐσπέσθω τόξων αὖ ἦ δ' ὡς.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἰδὼν ἀράοι κήρυξ ἀπίθασεν ἀκρόσας.
 βῆ δ' ἔπειτα παρὰ τείχος ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν.
 εἴη δ' ἔπειτα παρὰ τείχος ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν.
 Ἄϊαντ' ἔρ' ἰδὼν ἡγήτορι χαλκοχιτῶν.
 ἡνώγ' πετεῶο διοφείδος φίλος ἦος.
 κῆθ' ἴμεν, ὄφρα πόσις μίνωθ' ἀπ' ἀντιάσῃται.
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὁ χ' ἄριστον ἀπάντων

εἴη· ἐπὶ τὰ χα κῆθι τετάχεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ὣς δὲ τὸν ἐβρίσαν λυκίων ἀγροὶ οἱ τὸ πάρος πρ,
 ξαχρηῆς τελέθουσι κατὰ κρατρὸς ὕσμιναν.
 εἰ δὲ καὶ ἐνθά δὲ πρὸ πόλεμος καὶ νῆκος ὀρώρεν
 αἰνὰ πρὸ οἶος ἴτω τελαμώνιος ἀλκιμος αἰῶς.
 καὶ οἱ τοῦ κρος ἄμ' ἐσπέσσω τόξον αὖ ἐσδῶς.
 ὦς ἐφάτ', ὅς δ' ἀπίθουσε μέγας τελαμώνιος αἰῶς.
 αὐτὶ κ' οἱ λιάδην ἐπεα πρὸέντα προσηύδα.
 αἶαν· σφῶϊ μὲν αὖθι σὺ καὶ ὁ κρατρὸς λυκομήδης,
 ἱσαότ' ὁ δαίνας ὁ πρῶτον ἴφι μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆσ' εἴμι καὶ ἀντιόω παλέμοιο.
 αἶψα δ' ἐλυσσομαι αὐτίς ἐπὶ νῆαυ τοῖς ἐπαμύνω.
 ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη τελαμώνιος αἰῶς
 καὶ οἱ τοῦ κρος ἄμ' ἦ' ἐκείνην καὶ ὁ πάρος
 τοῖς δ' ἄμα πανδίων τούκ' φέρε καμπύλα τόξα,
 αὐτὲ λυκαοῖος μεγαθύμῃς πύργον ἵκοντο.
 τῆχρος ἄνδρες ἰόντες, ἐπειρομένοισι δ' ἵκοντο.
 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεος βαῖνον ἔρεμνῃ λαίλαπι ἴσοι,
 ἴφθιμοι λυκίων ἡγήτορες ἦ δὲ μέδοντες.
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἀναντίον ὦρ' ὁ αὐτῆ.
 αἰῶς δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἀνδρὰ κατέκτανε,
 σαρπηδόνας· ἐταῖρον ἐπὶ κλῆα μεγαθύμον
 μαρμάρῳ ὀκνέοντι βαλὼν, ὅρα τῆχρος ἄνδρος.
 κῆρ μέγας παρ' ἐπάλξιν ὑπέρτατος· ὅδ' ἐκεμιν ῥέα
 χρυσὸν ἐπ' ἀμφοτέρῃς ἐχοι ἀνὴρ ὅς δὲ μάλ' ἠβῶν.
 οἱοὶ νῦν βροτοὶ ὅς δ' ἄρ' ὑψόθεν ἐμβαλ' αἰέρας.
 θλάσσει δὲ τεράφαλον καυέιν· σὺν δ' ὅσ' ἄρα ξε.
 πάν τ' ἀμυδὴς κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀνὰ πῆρι εἰοικώς.
 κάππεσ' ἄρ' ὑψηλῷ πύργῳ, λίπε δ' ὅσ' ἐκ θυμός.
 τοῦ κρος δὲ γλαυκὸν κρατρὸν παῖδ' ἰππολόχοιο,
 ἐὼ ἐπεαυλῶνον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα παῦσε δὲ χάρμης·
 αἶψ' δ' ἀπὸ τήχεος ἄλτο λαθὼν· ἵνα μή τις ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ ἀχετόωτ' ἐπέεσσιν·
 σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο, γλαυκὸν ἀπιόντος·
 αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν ὅμως δ' ἄλγθετο χάρμης·
 αἶψ' ὅγε θεσορίδην ἀλκμάονα δαρι' τυχήσας·
 νύξ' ἐκ δ' ἔσπασεν ἔλχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δαρι'
 πριηνίης· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τάχεα ποικίλα χαλκῷ·
 σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπ' αἶψ' ἐλὼν χερσὶν ἐσβαρῆσιν·
 ἔλχ' ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕψ' ἔθεν
 τῆχος ἐγυμνώθῃ, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον·
 τὸν δ' αἶψ' καὶ τῷ κροῖο μαχρήσανθ' ὁ μὲν ἱὼ
 βεβλήκει τελαμῶνα πρὶ σῆθεσφι φαεινόν·
 ἀπιδὸς ἀμφιβρότης· αἶψ' ὅγε κῆρας ἄμμιε
 παιδὸς ἐῖ· μνηστῆσιν ἐπὶ πρύμνησι δαμῆν·
 αἶψ' δ' ἀπιδά νύξεν ἐπ' ἄλγεος ἡδὲ δακρυῶν,
 ἦ λυθεν ἐχέειν· σφύριξε δὲ μιν μεμαῶτα·
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπ' Ἀλκίους, ὃ δ' ὅγε πάμπαν
 χάξετ' ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλεπετο κῆδος ὀρέσθαι·
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος λυκίοισιν·
 οὐ λυκίοι· τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θύριδος ἀλκῆς·
 ὄργαλέον δὲ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμῳ πρὸς ἑόντι·
 μὲν ῥ' ἔξαρμένῳ θέσται παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 αἶψ' ἐφομαρτέτον· πλεόνων δὲ τοι ἔργον ἄμενον·
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνχίτος ὑποδδίσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βυλὴφόρον ἀμφὶ ἀνακτα·
 ὄργῃσι δ' ἐτέρωθεν ἐκέρτατ' αἶντο φάλαγγας·
 τήχεος ἐντοσθεν· μέγα δὲ σφοδρὶ φαίνεται ἔργον·
 ἔτε γὰρ ἰφθιμοὶ λυκίοι δαναῶν ἐδαιώχοντο
 τῆχος ῥ' ἔξαρμένοι θέσται παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ὧς τ' ἐπὶ τοῖς ἀλκίμοις δαναοὶ λυκίους ἐδαιώχοντο

τῆχος αὐτῷ σαῖται· ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν·
 αἰὼς τ' ἀμφ' ἔροισι δὴν ἄνέρεθιριόατον
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνω ἐν ἄρ' ἔρη·
 ὡτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζηον πρὶ ἴσις,
 ὡς ἄρα τὸς, δι' ἔργον ἐπάλξις οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δηϊόων ἀμύλων ἀμφὶ σῆθεσι βοήσας·
 ἀσπίδας δὴν κλυσ· λαοσὶ δ' αὖτε πτερόεντα·
 πολλοὶ δ' ὑτάζοντο κατὰ χόανι καὶ χαλκῷ·
 ἡλὼν δ' ὅτ' ὤρεφθεντι μετὰ φρενα γυμνωθήν
 μαρναμένων· πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδος αὐτῶν·
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις, αἵματι φωτῶν
 ἐρράδα τ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ βῶων καὶ ἀχαιῶν·
 αἰὼς δ' ὡς ἐδωάντο φόβον ποιῆσαι ἀχαιῶν·
 αἰὼς ἔχον ὡς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής·
 ἢ τε σάθμον ἔχουσα καὶ εἰρίον ἀμφὶς ἀνέλκει·
 ἰσάζουσ' ἵνα παῖσιν ἀμείβῃ μισθὸν ἄριται·
 ὡς ἡλὼν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτακτο· πόλεμός τε·
 πρὶν γ' ὅτε δὴ ξυλὸς κῦδος ὑπέρτρεον ἐκτορι δῶκε
 πριαμίδῃ· ὃς πρῶτος ἐσήλατο τῆχος ἀχαιῶν·
 ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον βῶεσι γεγωνώς·
 ὀρνωσ' ἰππόδαμοι βῶες, ῥήγνυθε δὲ τῆχος
 ἄρ' ἔργων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδάες πῦρ·
 ὦ σφάτ' ἐπὶ βῶων· οἱ δ' ἔασι πάντες ἄκρον·
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τῆχος ἀλλέεσσι· οἱ μὲν ἐπὶ πηγά
 κροσσῶν ἐπέβαινον ἀκροχόμενα δόρατ' ἔχοντες·
 ἐκτορ δ' ἄρ' ἔατο λαὸν φέρειν ὅς ῥα πυλάων
 ῥήκει πρόσθεν πυρμνὸς παχὺς· αὐτὰρ ὑπὲρθεν,
 ὅξυσεν· τόν δ' ἔκε δὴν ἄνέρεθι μὲν ἄρ' ἔσω·
 ῥῆϊ δίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδου οὐχλίσειαν
 οἷσι ναῦ βροτοὶ ἔσ'· ὅ δ' ἐμιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος
 τόν οἱ ἐλαφρόν ἐθηκε χρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὥς δ' ὅτε τοι μὲν ῥῆα φέρεϊ πόκον ἄρσενος οἶον
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς ἔκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε' ἰάαν ἄερας·
 αἶψα πύλας ἤρωτο πύκτα σβαρῶς ὀραμένης
 δὲ κλῖδας ὑψηλάς· τοιοῖ δ' ἐντοσθενὸ χῆθε
 ἤχον ἐπιμοιβοί· μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει·
 τῇ δὲ μάλ' ἐγγύεϊ ὦν καὶ ἔρξάμενος βάλε μέανδρον
 αὐτὸν διαβάς· ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότρον βέλος εἴη·
 ῥῆξε δ' ἄτ' ἀμφοτέρους θαιρῶς πέσε δὲ λίθος ἥσω
 βριθόσῳ· μέγα δ' ἄμφι πύλας μύκον· ὃ δ' ἄρ' ὀχῆες
 ἔχεθέτην· σανίδες δὲ δ' ἐτ' μαζεν ἄλλουδ' ἄλλη,
 λαῶς ὑπαὶ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔατορε φαίδιμος ἔκτωρ,
 νυκτὶ θεῶν ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμυδαλέῳ, τὸν ἔετο πρὶ χροῖ· τοιαῖ δὲ χρυσὴ
 δ' ἄρ' ἔχεν· ὅν ἄν τις μιν ἐρυκτοῖ ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν· ὅτ' ἐσάλη πύλας, πυρίδ' ὅσσ' ἐδδήει·
 κέκλετο δὲ φῶεσιν ἐλιξάμενος καὶ θ' ὀμίλον,
 τείχος ὑπὲρβαίνον· τοί δ' ὀφρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπέρβασαν· οἱ δὲ καὶ αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχωντο πύλας· θαναοὶ δ' ἐφόβηθεν,
 τῆας ἀνὰ γλαφυράς· δ' ἄμα δὲ δ' αἰλίσσας ἐτύχθη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΟΜΗ- ΡΟΥ ΠΑΥΟΙΔΙΑΣ.

Π Οσειδῶν νικωμένους ἐλεῶν τὰς ἑλληνας, ὁμοῖται
 καὶ κλέχαντι καὶ ἀμφοτέρους τῶν αἰώνων πα-
 ρορμῶν ἐπὶ τὰ καὶ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα ἰσομερῶς
 ὁρίσεται· καὶ ἀναιρεῖ ὁ θρυονέα, καὶ τινὰς ἄλλων πολλοὶ καὶ
 αὐτῶν ἀναιρῶνται· τιφώσκονται καὶ δ' ἡφόρος, καὶ ἑλε-
 νος· τὰς δὲ ὑπὲρ τοῦ σωμαγαγῶν, ἔκτωρ ἐπείγει τοῖς
 πολεμίοις καὶ μετὰ τὴν ἀμφοτέρωθεν ἀναιρῶνται.

137
 ΙΛΙΑΔΟΣ. Ν. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Νῦν δὲ ποσειδάων δαναοὺς κρείσσει πάσι λάβρην·

Εὐς δ' ἔπειθ' αὖν ῥῶας τε, καὶ ἑκκραι-
 νηυσὶ τέλααιεν

τῆς μὲν ἑαπαρὰ τῆσι πόνον τ' ἔχθρ-
 ον καὶ οἰζύν·

γυλεμέως αὐτὸς δὲ· πάλιν ῥέπεν
 ὅσσιν φαεινῷ·

πόσφιν ἐφ' ἰπποπόλων θρηικῶν κεθορώμενος αἶαν-
 τος μυσῶν τ' ἀγχεμάχων· καὶ ἀγαυῶν ἱππημολῶν·

πλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων·

ὅς τ' εἰσὶν δ' ἔτι πάμπαν ἔτι ῥέπεν ὅσσιν φαεινῷ·

ἔνθα γὰρ ὄγθαυάτων τίν' ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν

ἔλθόντ' ἢ ῥώεαιεν ἀρηγέμεν ἢ δαναοῖσιν·

ἢ δ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κρείων ἐκασίχθων·

καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο· πόλεμόν τε μάχην τε,

ἢ τ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμβ' ὑλήεσσι

θρηϊκίης· ἐνθεν πρὶ φάνετο πᾶσα μῦθος·

φαίνετο δὲ πριάμοιο πόλις καὶ νῆος ἀχαιῶν·

ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἔζετ' ἰών· ἐλέαιρε δ' ἀχαιῶν

πρωσίην δαμναμένους· διὶ δὲ κρατῆρ' ὅς ἐνεμέεα·

αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παυπαλόεντος,

κραπινὰ ποσὶ προβιβάς· ῥέμεδ' ὄρεα μακρὰ κῆρυγ-
 γον·

ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι ποσειδάωνος ἰόντος·

ῥίς μὲν ὀρέξατ' ἰών· ὃ δὲ τέτραν, ἵκετο τέκμωρ

αἰγίς· ἐνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης

χρύσεια μαρμαίροντα τεύχεα χαταΐσσεται αἶε·

§

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὀχέσφι τιτύσκετο χαλκὸ ποδὶ πῶ
 ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθήρησιν κομόωντε.
 χρυσὸν δ' αὖρς ἔδωκε πρὶ χροῖ' ἔνερθ' ἰμάθλην
 χρυσήν οὐτυκὴν· ἔῃ δ' ἐπεβήσετο δίφρῳ.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτέ ὑπ' αὐτῷ
 πάνρθεν ἐκ κλισμῶν· ὃ δ' ἠγνόησεν ἄνακτα.
 γηθοσάων δὲ θάλασσα δίστατο· τοῖσ' ἐπέτοντο
 ῥίμφα μάλ' ὅδ' ὑπένρθε δαίαντο· χάλκεος ἄξων.
 τόνδ' ὅτ' ἀχαιῶν νῆας εὐσκήρθ μοι φέρον ἵπποι·
 ἔστ' ὅτι σπείος οὐρὺ βαθύης βένθεσι λίμνης.
 μεσηγυρὺς τενέδοιο καὶ ἱμβρὺς παπυλοέως.
 ἐνθ' ἵππυς ἔστησε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 λύσας ἐξ ὀχέων παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν ἕδρῳ
 ἔδιδυαι· ἄμφι δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας
 ἄρρήκτους ἀλύττους· ὃφρ' ἐμπεδον αὖθι μένοιεν.
 νοσήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ὅτ' ἔραρν ὤχετ' ἀχαιῶν.
 ῥῶσθ' δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέσθ' ἢ ἐθυέλλῃ.
 ἔκρηρι πριαμὶ δ' ἄμορον μεμαῶτ' ὅτ' ἐπόντο·
 ἄβρομοι ἄν' ἰαχοὶ ἔλποντο δὲ νῆας ἀχαιῶν
 αἰρήσειν· κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντα σ' ἀχαιῶς.
 ἀνὰ ποσειδάων γαῖόχορος ἐνοσίγαιος,
 ἄργεος ὤπρῳ· βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν.
 εἰσάμενος κέληχαντι δὲ μᾶς καὶ ἀτρεῖα φωνήν·
 αἶαντε πρῶτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ.
 Α ἴαντε σφῶ μέν κε σώσετε λαὸν ἀχαιῶν.
 ἀλκῆς μνησαμένω μὴ δὲ κρυβοῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγω γ' ὅτ' ἰδέσθαι χεῖρας ἀέπτης
 ῥῶων· οἱ μέγα τῆχος ὑπὲρ κτεβήσαν ὁμίλῳ.
 ἔξεσιν πῶρ οἱ πάντα σ' εὐκνήμιδ' ὅτ' ἀχαιοί.
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδεδία μήτι πάθω μὲν

ἦ ῥ' ὅτ' ὀλυμπίης φλογὶ ἵκελος ἦγε μονοῦε
 ἔκτωρ· ὃς δῖος ἄχετ' ἐριθενέος παῖς ἔσθαι·
 σφῶϊν δ' ᾧδε θεῶν τις ἐλὶ φρεσὶ ποιήσεν,
 αὐτῷ δ' ἐστάμεναι κρατῶς, καὶ ἄνωγέμεν ἄλλας·
 τῷ κε καὶ εὐμένον πρὸς ἐρωήσαι τ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων· ἧ καὶ μιν ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγέρσθ·
 ἦ καὶ σκηπανίῳ γαήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλησεν μένεος κρατεροῖο·
 γῆα δ' ἐβηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
 αὐτὸς δ' ὥτ' ἴρηξ ὠκύπερος ὥρῳ πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' ἀγίλιπος πέτρης πρὶ μῆκεος ἄρθεις·
 ὁρμήσει πεδίῳ διώκων ὄρνεν ἄλλο·
 ὥς ἀπὸ τῶν ἦξε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 τοῖιν δ' ἐγνώ πρόθεν ὀϊλῆος ταχὺς αἶας·
 αἶψα δ' ἄρ' αἶαντα προσέφη τελαμώνιον ἦόν·
Α ἴαν· ἐπέτις νῶϊ θεῶν οἱ ὀλυμπον ἔχουσι
 μῶντεϊ ἡδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 ὅδ' ὅγε καὶ χεῖρας ἔτι θεοπρόπος οἰωνιστής·
 ἵχνια δὲ μετόπισθε παδῶν ἡδὲ κνημῶν
 ῥεῖ· ἐγνων ἀπιδόντες· ἄρίγνωτοι δὲ θεοὶ πρ·
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 μάλλον ἐφορμάται πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι·
 μαμῶσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεῖν·
Τ ὄν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἶας·
 ὅτῳ νῶϊ καὶ ἐμοὶ πρὶ δ' ἄρα τι χεῖρες ἀάπτοι
 μαμῶσιν· καὶ μοι μένος ὥρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
 εἴσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος,
 ἔκτορι πριαμίδῃ ἄμορον μεμαῶτι μάχεσθαι·
Σ ὅς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 χάρμῃ γηθόσμουσι· πῆν σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ·

ΙΛΙΑΔΟΣ

τόφρα δὲ τῆς δ'πιθὲν γαίης ὄρσιν ἀχαιῶν
 οἱ παρὰ νηυσὶ βοῆσιν ἀνέφυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἄρ' ἀλέω καὶ μάτῳ φίλα γῆα λείωντο.
 καὶ σφιν ἄχος καὶ τὰ θυμὸν ἐγίνετο δειρομένοισι
 ῥῶας τοὶ μέγα τεῖχος ὑπὲρ κατέβησαν ὁμίλῳ.
 τῆς οἱ ὃ ἐισορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον.
 ὃ γὰρ ἔφαν φούεσθαι ὑπ' ἐκ κακῶ, αἳ ἐνοσίχθων
 ῥῆα μετισταμένους κρατράς ὥρῳε φάλαγγας.
 τῶν κρον ἐπὶ πρῶτον καὶ λήϊον ἦλθε κελύων.
 πηνέλεώνθ' ἦρωα θόοντά τε διηΐπυρόν τε,
 μηριόνην τε καὶ ἀντίλοχον μήτωρ αὐτῆς.
 τῆς ὃ γ' ἐπορῶων ἔπειτα πειρόντα προσηύδα.
 Ἄϊδως ἄργεῖοι κῆροι νέοι ὕμμιν ἔγωγε
 μαρναμένοισι πέποιθα σῶσέ μεναι νέας ἅμασ.
 εἰδ' ὃ μῆς πολέμοιο μεθήσετε λανθάλοιο
 ναῦ δ' ἔιδεται ἡ μαρ ὕπρ' ὥεσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τό δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 δεινόν· ὃ ὅτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 ῥῶας ἐφ' ἡ μετέρας ἶέναι νέας· οἱ τοπάρους πρ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν· αἶ τε καὶ ὕλην
 θῶων πορδαλίῳν τε λυκῶν τ' ἡἷα πέλονται,
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάγκη δ' ὅτ' ἐπὶ χάρμῃ.
 ὥς ῥῶας πρίν γε μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν.
 μίμνεν ἐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον ὃ δ' ἡβαιόν.
 ναῦ δ' ἐκθθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχοντα
 ἦγεμόνος κακότητι μεθιμοσιώσιν τε λαῶν.
 οἱ κένω ἐρίσαντες ἀμυνέμενοι ἐκ ἐθέλῃσι
 νηῶν ὠκυπόρων, αἳ κ' ἐκτείνονται ἀν' αὐτάς.
 αἳ εἰδὴ καὶ πάμπαν ἐπὶ τυμὸν αἰτίος ὄν.
 ἦρως ἀρείδης στυχεῖων ἀγαμέμνων,

ὅσσιν ἄπλητι μῆσε ποδῶκεα πηλείωνα,
 ἢ μέσος γ' ἔστωσ' ἅτ' ἐμεθιέμεναι πολέμοιο,
 αἷς ἀκνέωμεθα θάλασσαν· ἀκνέσται τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὕμεις δ' ἄκνέτι καὶ μεθιέτε θέριδος ἀλκῆς,
 πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατὸν, ὃ δὲ ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχεσάμην, ὅς τις πολέμοιο μεθίῃ
 λυγρὸς ἐὼν. ὕμιν δὲ νεμεσῶμαι πρὶ κῆρι.
 ὦ πέποντες· τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μῆζον,
 τῇ δὲ μεθιμύσων, αἷς ἐν φρεσὶ θέσθε ἑκάστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νῆκος ὄρωρεν.
 ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς, πολεμίζει
 καρτερὸς· ἔρρηξε δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχλῳ.
 ὥς ῥά κελευτιόων, γαῖόχως ὥρσεν ἀχαιῶς.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰάντας δοιῶς ἵσαντο φάλαγγες
 καρτεραί· αἶς ἔτ' ἀνκεν ἄρης ὀνόσασα μετελθὼν,
 ἔτεκ' ἀθιναῖη λαοαυόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κριθέντες, προῶς τε καὶ ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
 φράξαντες δόρυ δ' ἄρι, σάκος σάκῃ προθελύμνω
 ἀπὸς δ' ἄρ' ἀπὸ δ' ἔρειδε, νόρις κόρυϊ, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
 φαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες, λαμπροῖσι φάλοισι
 ναόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσσαν ἀμύλοισιν,
 ἐγχεα δ' ἐπύσαντο θρασυγῶν ἀπὸ χειρῶν
 σφόδρ'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον· μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 σῶν δὲ πρὸ τυφάν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ
 ἀντικρὺ μεμαῶς ὀλοοίχορος ὥς ἀπὸ πέτρης.
 ὄν τε καὶ ταῖς σεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὦση.
 ῥήξας ἀσπέτω ὀμβρῷ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης
 ὕψιτ' ἀναθρώσων πέτεται· κτυπέει δὲ θ' ὕπ' αὐτῷ
 ὕλη, ὃ δ' ἀσφαλέως θέει, ἔμπεδον ὄφρ' ἂν ἵκηται
 ἰσόπεδον, τό τε δ' ἔτι κυλίνδεται ἐαυτῷ μῆκος πρῶτον.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὥς ἔκτωρ ἦως μὲν ἀπείλει μέγχι θαλάσσης,
ῥῆα δ' ἐλύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγς,
ᾗ ῥα μάλ' ἐχρημφθείς· οἳ δ' ἀντίοι ἦν ἀχαιῶν,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔχεσιν ἀμφιγύοισιν,
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χαλάρυκος πελεμίσχθη·
ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον προέειπε γερωνῶς·

Τ ρῶδες καὶ λύκιοι καὶ δάρδανοι ἀχιμαχिताὶ
παρμένετ' ὅτι διρὸν ἐμὲ χήσασιν ἀχαιοί·
καὶ μάλα πυρηνδὸν σφέας αὐτὰς ἄρταιάντ' εἰς
ἐμὸν ἰὼ χάσσονται ὑπ' ἔχεος· εἴτερόν με
ᾧρσε θεῶν ὠριςτος ἐρίγδ' αὖτος πόσις ἦρης·
Ὡς εἰπὼν ὤρῳε μένος καὶ θυμὸν ἐκέσσε·
διδίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
πριαμίδης· πρόθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάνρσε ἴσθη,
κῆρυκα ποσὶ προβεβᾶς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο διὰ φανηῶ·
καὶ βάλεν· ὃ δ' ἀφάμαρτε κατ' ἀσπίδα πάνρσε ἴσθη,
ταυρεῖν· τῆς δ' ὅτι διήλασεν ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάσθ' ὀλιχὸν δόρυ· διδίφοβος δὲ·
ἀσπίδα ταυρεῖν χέθ' ἀπὸ ἑο· δέσσει δὲ θυμῷ
ἔχος μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχά' ἐκ χῶσσε δ' αἰνῶς
ἀμφοτέρων· νίκησ τε καὶ ἔχεος ὁ ξανέαξε·
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν
οἰσόμηνος δόρυ μακρόν· ὅ οἱ κλισίῃσφι λείλειπτο·
οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοή δ' ἄσβεστος ἄρῳρε·
τῶνκος δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἀνδρα κατέκτανε
ἰμβριον αἰχμητὴν πολυῖππον μέντορος υἱόν·
θαῖε δὲ πῆδαιον πρὶν ἐλθεῖν ἦν ἀχαιῶν·

πύρην δὲ πριάμοιο νόθην ἔχε μηδεσικήσιν·
 αὐτὰρ ἐπὶ δαναῶν νέεσσι ἤλυθον ἀμφιέλιαι·
 αἶψ' ἰδὲ λίον ἦλθε μετέπρεπε δὲ βῶεαι·
 πᾶσι δὲ πὰρ πριάμῳ ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεαι·
 τόν ῥ' ἦδ' ὅς τε λαμῶνος ὑπ' ὕατος ἔιχε μακρῷ
 νύξ' ἐκ δ' ἐσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἐπεσιν μελίη ὥς·
 ἢ τ' ὄρεος κορυφῇ ἐκθην πριφαυνομένοιο
 χαλκῷ τέμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσῃ,
 ὥς πέσεν ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τάχεα ποικίλα χαλκῷ·
 τῷ κρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τούχεα δῦσαι·
 ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ·
 αἷ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλύνετο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὁ δ' ἀμφίμαχον κτεάτε' ἢ ἀκτορίωνος,
 νηυόμενον πόλεμόνδε κατὰ σῆθος βάλε δυρὶ·
 δῖ' ἔπλησεν δὲ πεσόν· ἄρ' ἄβησε δὲ τούχε' ἐπ' αὐτῷ·
 ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἄρ' ἄρ' ἔγαν·
 κρατὸς ἀρ' ἀρπάξαι μεγαλήτορος ἀμφιμάχοιο·
 αἶας δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ
 ἔκτορος· αἷ' ἔπλη κρατὸς εἶσατο· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμῖβ' ἀλέω κεκλύθη· ὁ δ' ἀρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτα·
 ὥς δὲ μιν ἀνέειτ' ἐμάλω· ὁ δὲ χάλκατ' ὀπίσσω·
 νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὸς δ' ἐξείρυσαν ἀχαιοὶ
 ἀμφίμαχον μὲν ἄρα σίχιοι δ' ἰός τε μενεαθούς·
 ἄρ' ἄρ' αἰθινάων κόμισαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν·
 ἤμβριον αὖτ' αἶαντε μεμαῶτε θέριδος ἀλκῆς,
 ὥς τε δ' αἶα λέοντε κλυτὰν ὑπὸ κερχ' ἀρόντων·
 ἀρπάξαντε φέριτον ἀνὰ ῥωπήϊ' αὖ πυκνά·
 ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφιλήσιν ἔχοντε·
 ὥς ῥὰ τόν· ὑπὲρ ἔχοντε δ' αἶαντε κορυσσά·
 τούχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς

ΙΛΙΑΔΟΣ

πόφεν δ' ἰλιάδης κεχολωμένος ἀμφ' μάχοισθ'
 ἦκε δὲ μιν σφαιριδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλῃ·
 ἔκρηι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι·
 καὶ τότε δὴ πρὶ κῆρι ποσειδάων ἐχολώθη,
 ἔγωνόιο πεσόντος ἐν αἰνῇ διττοπῆτι·
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίῃσ' καὶ νῆαο ἀχαιῶν·
 ὄρωέων δαναῶν· ὥρῃσι δὲ κῆρ' ἔτλυνεν·
 ἰδομένοισι δ' ἄρα οἱ δερικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 ἔρχόμενος παρ' ἐταῖρα· ὁ δὲ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβολημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
 ἦν μὲν ἐταῖροι ἐνέκον· ὁ δ' ἰηβροῖς ἐπιτείλασθαι,
 ἦεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοῖνα
 ἀντιάων· ἦν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
 εἰσάμενος φθογὴν ἀνδραμόνοιο ἧι θόαντι·
 ὅς πάσῃ πλουρῶνι καὶ αἰπεινῇ κελευδῶνι·
 αἰτωλοῖσιν ἀνααυε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
Ι δομένοισι κρητῶν βεληφόρε, πῶ τοι ἄπρηλαὶ
 οἰχονται· τὰς προῶν ἀπείλεον ἔδω ἀχαιῶν;
Τ ὃν δ' αὖτ' ἰδομένοισι κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα·
 ὦ θόαν· ὅστις ἀνὴρ νῦν αἰτίας ὅσων ἐγώ γε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολέμῳ·
 ὅτε τινα θεὸς ἔχει ἀκήριον, ὅτε τις ὀκνῶ
 εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀμάρτυρα
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπὲρ μενέϊ· χρονίῳ γέ,
 νυνύμνης ἀπολέσθαι ἀπ' ἄρχεος ἐνθάδ' ἀχαιῶν·
 εἰμὲν θόαν καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα·
 ὄρωέος δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι,
 τῷ νῦν μὴ τ' ἀπόληγε, κέλινέ τε φωτὶ ἐκείνῳ·
Τ ὃν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ἰδομένοισι μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι τοσησσοῖεν

ἔκ τ' ὅσιν· αἶψ' αὖθι κωῶν μέλπηθρα γένοιτο·
 ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδ' ἐκὼν μεθίησι μάχεσθαι·
 αἶψ' ἄγε τούχεα δῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' αἶμα χρὴ
 σπύδην, αἶψ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ δ' ἔόντε·
 σὺν φερτὴ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ ἡ ἀρχοῖσιν ἐπισαύμεσθαι μάχεσθαι·
 ὧς εἰπὼν· ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 ἰδομένους δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτονίχην,
 δῦατο τούχεα κατὰ πρὶ χροῖ, γέντο δὲ δῦρε·
 βῆ δ' ἴμεν ἄσπεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε κρονίων
 χροῖ λαβὼν ἐτίναξεν ἅπ' ἀγλῆεντος ὀλύμπου·
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ὅρι' ἱηλοὶ δὲ οἱ αὐγὰς·
 ὥς τ' ὁ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ σῆθεσι θεόντος·
 μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν,
 ἐπὺς ἐτι κλισίης· μετὰ δ' ὅρ' ὀρυ χάλκειον ἦεν
 οἰσόμενος· ὃν δὲ προσέφη θένος ἰδομένηος·
 Μηριόνη μόλις ἔγ' ἐπόδασ' ταχὺ φίλταθ' ἐταίρων·
 τί π' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δειδοπῆτα;
 ἦ ἐτι βέβληαι βέλεος δὲ σε τέρει ἄκωκή·
 ἦ ἔταν' ἀφελίης μετ' ἐμ' ἤλυθες· ὅδ' εἰ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐν κλισίῃσι λιλαίομαι· αἶψ' ἄγε μάχεσθαι·
 Ἴόν δ' αὖ μμηριόνης πεπνυμένος, ἀντίον ἦν δα·
 ἰδομένῳ κρητῶν βυλιφόρε χαλκοχιτάνων,
 ἔρχομαι ἥτι τοι ἔγχος ἐν κλισίῃσι λέληπται,
 οἰσόμενος τόνου γὰρ κατεάξαμεν ὁ πρὶν ἐχέσμεν·
 ἀσπίδα δειδοφόβοιο βαλὼν ὑπὲρ νηορέοντος·
 Ἴόν δ' αὖτ' ἰδομένῳ κρητῶν ἀγός· ἀντίον ἦν δα·
 δῦρατά γ' αἶψ' ἐθέλησθαι καὶ ἐν καὶ εἰκοσι δῆεις
 ἔσαιο τ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπιον παμφανίωντα
 βῶϊα τὰ κταμένων ἀποκάνουμαι· γὰρ οἶο

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὼς ἰσάμενος πολεμίῳ·
τῷ μοι δ' ἄρα τ' ἔστι καὶ ἀπιδεῖν ὀμφαλόεσσαι,
καὶ κόρυθ' αὖ καὶ θώρηκα λαμπρὸν γανόωντ' αὖ.

Τὸν δ' αὖ μινιόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
πόλλ' ἐν ἄρα βῶων· αἷ' ἔχεδόν θ' ἐνέεσθαι·
ἔδ' ἔρ' ἔδ' ἐμὲ φημι λελασμένον ἐμμεναι ἀλκῆς·
αἷμα μετὰ πρῶτοις μάχην ἀνὰ κυδιδάνηραν
ἰσάμα· ὅππότε νῆκος ὀρώρηται πολέμοιο·
ἄλλον περ τιναῖ μάλλον ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
λήθω μαρνάμενος· σὲ δ' ἴδμεναι αὖτ' ὀΐω.

Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένω κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦν δα·
οἱ δ' ἄρετ' αὖ οἷός ἐστι τίσε' ἤν' αὖτα λέγεσθαι·
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα πάντ' αἰεὶ
ὅς λόχον· ἐνθα μάλισ' ἄρετ' ἀγασσεται ἀνδρῶν·
ἐνθ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη·
τὸ μὲν γάρ τε καὶ πρὸς πέταται χρῶς ἀλλυδὶς ἄλλη,
ἔδ' οἱ ἀπρέμας ἦσθαι· ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός·
αἷμα μετοκλάζει· καὶ ἐπ' ἀμφοτέρω πόδας ἵζει·
ἐν δ' ἐπὶ κραδίῃ μεγάλα σέρνοισι πατάσκει
ἡρῶς ὅτ' ὁ μὲν πατάσκει δὲ τε γίνετ' ὁ δόντων·
τὸ δ' ἀχαιῶν, ὅτ' ἄρ' ἔρεπεται χρῶς ἔτετι λίνην
ταρβέει· ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίγῃται λόχον ἀνδρῶν·
ἄρ' αὖτα δὲ τάχιστα μιγῆμεναι ἐν δαΐλυρῃ·
ἔδ' ἐν ἐνθα τεὸν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιστο·
εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πορεύμενος· ἢ ἐτυπῆς,
ἔκ' ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσθε πέσοι βέλος ἔδ' ἐν νώτῳ·
αἷμα μὲν ἢ σέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσει·
πρόσω γ' ἐμμένοιο μετὰ προμάχων ὀαρίζυν·
αἷμα γ' ἐμμένετι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς.

ἰππὶν δὲ μέγα τι ὑπερφύλασσε μένος·
 ὁπλὰ δὲ καὶ κλισίαν δὲ καὶ ἵππων ἔβριμεν ἔχον·
 ὧς φάτο· μαρτυρεῖ δὲ θεῶν ἀτάλασσι ἄρσι
 κερταί μοι κλεινὸν δώκεον χαλκὸν ἔχον·
 βῆ δὲ μετ' ἰδμεῖν καὶ μέγα πρῶτον μεμλῶν·
 ὅς δὲ βροτολοῖσι ἄρσι πάλαι δὲ μέγιστος·
 τῷ δὲ φάβεσθαι ὅς ἄρα κρατρεῖ καὶ ἀταρβῆς
 ἔσται· ὅς τ' ἐρύβασιν τελέσσῃν ἀπὸ πειλομένη·
 τὸ μὲν ἄρ' ἐκ βροτοῖσι ἰσχύει μεταπαραλῆσθαι,
 δὲ μετὰ φέρουσιν μεγαλύνουσιν ἴδ' ἄρα πῶς
 ἔλκεται ἀμφοτέρων ἱτίρῃσι δὲ αὐτοῖσι δυνάμει,
 τῶν μαρτυρεῖται καὶ ἰδμεῖν δὲ ἀνδράσιν,
 ὅς σφ' ὅς πάλαι κακὸν μένος ἔσθ' ὅς χαλκῷ·
 ὅς καὶ μαρτυρεῖται πᾶσι βροτοῖσι μένος ἔσθ'·
 Δ. ἀποβίβει τὴν δ' ἄρ' ἐμὴν κερταὶν ἔμμεν,
 ἢ ἔτι δὲ φέρει παρὸς σφῶν δὲ ἀπὸ μένος,
 ἢ ἔτι δὲ φέρει ἔτι πᾶσι ἔλκεται ἔσθ'·
 δύνανται πάλαι καὶ κερταὶ μένος ἀχαιῶν·
 Ἰ. ὅς δ' αὖτ' ἰδμεῖν καὶ κρατρεῖ καὶ ἀνδράσιν ἔσθ'·
 πρῶτον μὲν καὶ μένος ἀμύνει ὅς καὶ ἄλλαν,
 αἰσχύνην δὲ δύνανται ὅς δὲ ἀνδράσιν ἔσθ'·
 πρῶτον μὲν ἀνδρῶν δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅς μένος·
 αἰ μετ' αὐτοῖσι μένος καὶ ἐκ μένος πάλαι καὶ
 ἔσθ' ἀνδράσιν δὲ καὶ ἐκ μένος κερταὶν ἔσθ'·
 αἰ πᾶσι ἔσθ' αὐτοῖσι μένος καὶ ἐκ μένος μένος,
 κέρτασι πάλαι καὶ μένος καὶ χερταὶν ἔσθ'·
 ἔσθ' αὐτοῖσι ἔσθ' καὶ αὐτοῖσι ἀνδράσιν·
 ἔσθ' αὐτοῖσι ἔσθ' καὶ αὐτοῖσι ἀνδράσιν·
 αἰ πᾶσι ἔσθ' αὐτοῖσι μένος πάλαι καὶ ἔσθ'·
 ἔσθ' αὐτοῖσι ἔσθ' καὶ αὐτοῖσι ἀνδράσιν·

ΙΛΙΑΔΟΣ

χαλκῷ τε ρηκτός· μεγάλοισι τε χρυσάίοισιν·
 ὅσ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ρηξήνορι χωρήσειεν·
 εἴν' αὐτοσάδην, ποσὶ δ' ὅπως ἔστιν ἐρί' εἶν·
 νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ὅρισε ῥ' ἔχε στρατὸς, ὅφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥ εἴ τω εὖχος ὀρέξομεν· ἥ τίς ἤμῃν·
 ὦς φάτο· μηριόνης δὲ θεῷ ἀτάλαντος ἄρηι
 ἦρχ' ἰμεν ὅφρ' ἀφίκοντο κῆτὰ στρατὸν ἥμιν ἀνώγει·
 οἱ δ' ὥς ἰδομεν ἡ ἴδον φλογὶ ἤκελον Ἀλκην
 αὐτὸν κῆρ θρᾶποντα σῶν ἐντεσι δαιδαλέοισι
 κεκλόμενοι κῆρ ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντῃς ἐβησαν·
 τῶν δ' ὁ μὲν ἵστατο νέηκος, ἐπὶ πρύμνησιν ἐέασιν·
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἄελλαι,
 ἥ μᾶτι τῷ ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ κελύβης,
 οἱ τ' ἄμυδρις κόνις μεγάλην ἵστασιν ὁμίχλην,
 ὡς ἄρα τ' ὁ μόσ' ἦλθε μάχη· μέμχσαν δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐμνήλκῃς κῆρ ὅμιλον ἐναίρεμεν ὅξ' εἴ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχέησι
 μακρῆς, ὅς ἔχον ταμεσίχρους ὅαν δ' ἄμβροτον
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκων· σακέων τε φαεινῶν·
 ἔρχομένων ἄμυδρις· μάλα κεν θρασυκέρδιος εἴη,
 ὡς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον· ὅσ' ἀχέχοιτο·
 τῷ δ' ἄμφις φφονέοντε δῶα κρόνη ἦε κράταιω
 ἀνδράσιν ἠρώεαι τετύχχον ἄλγεα λυγρὰ·
 ἴδε μὲν ἄρα πρῶεαι κῆρ ἐκτορι βέλετο νίκην,
 αὐδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας τάχισ' ὅσ' ὅγε πάμπαν
 ἦθελε λαὸν ὀλέσσει Ἀχαιῶν ἰλιόθι πρό·
 ἐμὰ θέτιν κῆρ δαίνε· κῆρ ἦε αὖ κερτρὸς θυμον·
 ὀργήν δὲ ποσειδάων ὀρόθωε μετελθὼν,
 λάβρη ὑπεξανδρὺς πολίης ἁλός· ἦ χθετο γάρ ῥα

φῶσιν δαμναμένους· δὴ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσα·
 ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁ μὲν γένος ἠδ' ἰαπάρη·
 αἰὲς ζῶν πρότερος γέγονε καὶ πλείονα ἦδ' ἡ·
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην καὶ ἀλεξέμεναι ἀλέειν·
 λάβρη δ' αἰὲν ἐγχευε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ εἰοικώς·
 τῷ δ' ἐρίδος κρατρεῖς καὶ ὁμοῖα πολέμοιο,
 πῆρ' ἀρ' ἐπαλλάξαντο, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσαν·
 ἄρρηκτόν τ' αὐτόν τε τὸ πολλῶν γύναι' ἔλυσεν·
 ἐνθα μεσσηπτόλιός τ' ἐὼν δαναοῖσι κελεύσας,
 ἰδομένοσ' ἔωσαν ἐπ' ἀλμυρῶν, ἐν φόβον ὤρσε·
 πέφνε γὰρ ὁ θρυονῆα καὶ βησόθεν ἐνδον ἐόντα·
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος ῥηληθεῖ·
 ἦτε δὲ πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος δόισιν·
 καὶ ἀνδρὶν ἀνάδνον ὑπέχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ προῖης ἀέκοντας ἀπώσεμεν ἤσ' ἀχαιῶν·
 τῷ δ' ὁ γέρων πριάμος ὑπέχετο καὶ κατένευσε
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποχεσίησι πίθῃσας·
 ἰδομένοσ' δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δ' ἄρ' ἔφαθ'·
 καὶ βάλεν ὑπὶ βιβάντα τυχῶν· ὃ δ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος· ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 δάπησε δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπ' ὄψα φώνησέν τε·
 ὁ θρυονῆα· πέρι δ' ἦσε βροτῶν ἀνίξο μ' ἀπάντων·
 εἰς τεὸν δ' ἡ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέσθης·
 δαρδανίδη πριάμω ὃ δ' ὑπέχετο θυγατέρα ἦν·
 καὶ κέ τοι ἡ μῆς ταυτὰ γ' ὑποχόμενοι τελέσαιμεν·
 δόισιν δ' ἀρ' ἔδωκε θυγατρῶν εἶδος δόισιν,
 ἄρρεος ἐξαγαρόντος ὃ πηγέμεν, εἴη σεαυτῷ ἄμμιν
 ἰλίῃ ἐκ πέρης ἀναλόμενον πολίεθρον·
 αἰὲς ἐπ' αὖ, ὃ φ' ἔτι νηυσὶ σωώμεθα πονηπόροισιν·
 ἀμφὶ γὰρ μω· ἐπ' ὅτοι ἐδνωταὶ καὶ κοῖεμέν·

ΙΛΥΑΔΟΣ

ἡ παρ' ὑμῶν πραπίδων· ἔθαρ δ' ὑμῶν γένετ' εὐσεβή·

διήφοβος δ' ἐκπαλιν ἐπαύξατο μακρὸν αὖσας·
 ὃ μὲν αὖτ' ἄτιτος κείτα ἄσιος· ἀμὰ ἐφίμει
 εἰς αἰδὸς πρὶ ἰόντα πυλάρταο κρατρῶιο
 γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασατο μπόον·
 ὧς ἔφατ' ἄργείοισι δ' ἄχος γένετ' αὖξά μένοιο·
 ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
 αἰὲς δ' ἄχνυτο δὴ πρὶ ἐὼς ἀμέλιθεν ἑταῖρα·
 αἰὲς θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκέλυφε·
 ἦν δ' ἔπειθ' ὑποδύετο δύνω ἐρήρδ' ἑταῖροι·
 μνηστῆρ' ἐχέοιο πάντες καὶ δῖος ἀλκίτωρ·
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βάρεα σενέχοντα·
 ἰδομενέος δ' ἔλῃγε μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ·
 ἠέτινα βῶων ἐρεβεννὴ νυκτὶ κελεύθει·
 ἠὲ αὖτ' οὐδ' ἴσασιν ἀμύων λοισγὸν ἀχαιῶν·
 ἐνθ' αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλον ἔχον·
 ἦ ῥω' ἀλκίθεον γαμβρός δ' ἦν ἀχίσαο·
 πρεσβυτάτην δ' ὤππευε θυγατρῶν ἱπποδάμειαν·
 ἦν πρὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πάντας δ' ὁ μυηκίην ἐκέχθετο,
 κάλλιπ' καὶ ἔργοισιν· ἱδὲ φρεσὶ τὸ ἀνεκτὸ καί μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὠρίστος ἐνὶ φροῖν ἀρεῇ·
 ἦν τόθ' ὑπ' ἰδομενῆϊ ποσειδάων ἐδάμασσε·
 θέλξας ὅαυε φαινώ· πέδισσε δὲ φαίδιμα γῆα·
 ὅτε δ' ὅρ' ἐξ ὀπίσω φυγέην δαῖα τ' ἔτ' ἀλέασθαι·
 αἰὲς ὥς τε σῆλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
 αἰετὸς μέγα ἐταότα, σῆθος μέσον ἔτασε δαυρί·
 ἦ ῥως ἰδομενέος· ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον· ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκε δ' λεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖδ' αὖσεν ἐργκόμενος πρὶ δαυρί,
 δαΐπυσεν δὲ πεσών· δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπέπηγ'

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ ὕριχον πελέμιξεν
 ἔλκεος· ἔνθα δ' ἐπὶ πητ' ἀρίη μένος ὄβριμος ἄρης·
 ἰδομένοισι δ' ἐκπαυλον ἐπύξατο μακρὸν αὖσασ·
 Διὶ φόβ', ἢ ἄρα δῆτι ἐἰσι κολῶν ἄξιον εἶναι,
 ποῖς ἐνὸς ἀντιπεφῶσθαι· ἐπὶ σὺ πρ' αὖχεαι αὐτὰς
 δαίμονι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμῆο,
 ὄφρα ἴδῃς, οἷος ἱνὸς γόνος ἔνθα δ' ἰχθύνω.
 ὃς πρῶτον μίνωα τεκε κρήτη ἐπίκρον·
 μίνως δ' αὐτεκεθ' ἵδ' ὁ μύμονα δαυχελίωνα·
 δαυχελίων δ' ἐμὲ τίητε, πολέεσ' ἀνδρείαν ἀνακτα,
 κρήτη ἐν οὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεκται,
 σοί τε κηκὼν, καὶ παρὶ, καὶ ἄλλοισι βῶεαι·
 Ως φάτο· διὶ φόβος δὲ διάνδιχα μὲρ μήριξεν
 ἢ τινὰ πρ' βῶων ἐταρίσαστο μεγαθύμων,
 ἄψ' ἀναχωρήσας· ἢ πηρήσαι καὶ οἶος·
 ὧ δὲ δέ οἱ φρονέοντι, δοῦσατο κέρδιον ἦναι·
 βῆναι ἐπ' αἰνίαν τὸν δ' ὕστατον αὐρενὸ μίλιν
 ἔσαότ'· αἰεὶ γὰρ πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω·
 ἄνευ ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν ὅτι τίεσκεν·
 ἀλλ' ὅτ' ἰσάμενος, ἐπεὰ πρὸς ἐντα προσήϊδα·
 αἰνεία τρώων βυλὴφόρε, νῦν σε μάλα χρεή,
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι· εἴπρ' τί σε κῦδος ἰχθύνῃ·
 αἴψ' ἐπὶ ἀλκῆθ' ὧ ἐπαμύνομαι, ὅς σε πάρος πρ'
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεφε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα,
 ὃν δέ τοι ἰδομένοισι δαυρικλυτὸς ἐξενάριξεν·
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν, ἐνὶ στήθεσιν ὄρινεν·
 βῆ δὲ μετ' ἰδομένηα μέγα πολέμοιο μεμνηώς·
 αἴψ' ἔκ' ἰδομένηα φόβος λάβε πηλύγετον ὧς,
 αἴψ' ἐμιν ὧς ὅτε τις σῶς ἔρεσιν ἀλλεὶ πεποιθώς,
 ὅς τε μῖναι κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολυῶν ἀνδρῶν
 χόρῳ

χάρῳ ἐν διοπόλῳ φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπέρθεν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειν· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγῃ ἀλέξασθαι μεμαῶς κινῶσ' ἠδὲ καὶ ἄνδρα·
 ὥς μένεν ἰδομένῳ δερικλυτός ὅδ' ὑπεχώρῃ
 ἀνδρῶν ἐπιόντα βοῇ θοὴν· αὖε δ' ἐτάερος
 ἀσκήλατόν τ' ἐσορῶν ἀραρήατε, δηΐπυρόν τε·
 μηριόνην τε, καὶ ἀντίλοχον μήτωρα δ' αὖτ' ἧς·
 τῆς ὅγ' ἐποβείων ἔπειτ' ἰδόντα προσήύδα·
 δῶτε φίλοι καὶ μὲν οἷῳ ἀμύνετε· δῖδισθε δ' ἀνῶς
 ἀνδρῶν ἐπιόντα πόδας ταχύν, δ' εἰ μοι ἐπεισιν·
 ὅς μ' ἄλκιυ καὶ ῥόδῳ μάχῃ ἐνὶ φῶτασ' ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅτε κράτος ἔστι μέγιστον·
 εἰ γὰρ ὁ μηλικὴ γεγενοίμεθα τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ·
 αἰετὰ κεν ἢ ἐφ' ἑοῖσι μέγα κράτος· ἢ ἐφ' ὀϊμήν·
 ὣς εἰφάθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἑναφρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίον ἐστησαν σάκε' ὁμοῖσι κλίναντες·
 ἀνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο· οἷς ἑτάροισι·
 δηΐφοβόν τε, πάριν τ' ἐσορῶν καὶ ἀγένορα δῖον·
 οἳ οἱ ἄμ' ἠγέμονες βίων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἐπονθ' ὥσγ' τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα·
 πτόμεν' ἐκ βοτάνης γάνυται δ' ἄρα τεφρένα ποιμήν·
 ὥς ἀνείας θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθῃ·
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖαυτῷ·
 οἳ δ' ἀμφ' ἀλκισθόῳ αὐτοχέδον ὠρμήθησαν·
 μακροῖσι ξυστοῖσι· πρὶ στήθεσσι δὲ χαλκός·
 σμῖθ' ἀλέον κοινάβιξε τιτυσκομένων καὶ ὁμίλον
 ἐμυήλων· δύο δ' ἄνδρες ἄρ' ἦτοί ἐξοχὸν ἄλλων·
 ἀνδρῶν τε καὶ ἰδομένῳ ἀτέλαντο ἀρηΐ·
 ἔν τ' ἐμυήλων ταμέην χροάνηλέϊ χαλκῷ·
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτος ἀκόντισεν ἰδομένηος·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἶψ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλάνατο χάλκεον ἔγχος·
 αἶψ' ἡ δ' αἰνέειο κρᾶδαινομένη κατὰ γαίης,
 ὦχετ' ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σπάρῃς ἀπ' χειρὸς ὄρουσεν
 ἰδομένη δ' ἄρα ὀνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥῆξε δὲ οἱ θώρηκος γύαον· διὰ δ' ἔντρα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐκ κοινῇσι πεσὼν ἔλεγχαν ἄροσϖ·
 ἰδομένη δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπᾶσα τ'· ὃ δ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δαυήσατο τούχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀρελέσθαι· ἐπὶ γὰρ τὸν βελέεσιν·
 ἔτ' ἄρ' ἔτ' ἐμπεδα γῆα ποδῶν ἦν ὀρμιθέντι·
 ἔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ὅν βέλος· ἔτ' ἀλέσθαι·
 τῷ ῥά κ' ἐν σαρδίῃ μὲν ἀμύνει νηλεὲς ἦμαρ·
 ἔβαναι δ' ἐκ ἐτι ρίμῃα πόδ' ὅφ' ἐφ' ἔκ πολέμοιο·
 τὸ δὲ βῆδ' ἡν ἀπὸντος ἀκόντισε δαρὶ φαεινῷ
 δηϊφροβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κόπην ἐμυδρὸς αἰεὶ·
 αἶψ' ὅ γε καὶ τόθ' ἀμάρτεν· ὃ δ' ἀσκήλατον βάλε δαρὶ·
 ἔχον ἐνυαλίοιο· δὴ ὦμα δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔχεν· ὃ δ' ἐκ κοινῇσι πεσὼν ἔλεγχαν ἄροσϖ·
 ἔδ' ἄρα πῶτι πέπυσο· βριήπυος ὄβριμος ἄρης,
 ἔχον ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατῇ ὕσμίνῃ·
 αἶψ' ὅ γ' ἀρ' ἀκρῷ ὀλύμπῳ ὕπ' χρυσεόισι νέφεσιν
 ἦτο δῖος βελήσιν ἐελμένος, ἐνθά π' ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμοιοι πολέμοιο·
 οἳ δ' ἄμ' ἀσκήλατ' αὐτοχέδον ὠρμήθησαν·
 δηϊφροβος μὲν ἀπ' ἀσκήλατ' ἀπὸ πύλων φαεινὴν
 ἦρπασε· μηριόνης δὲ θεῷ ἀτάλαντος ἄρη·
 δαρὶ βραχίονα τύψεν ἐπ' ἄλμυρος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς·
 αὐλῶπις προφάλαγμα χεμαὶ βόμβησε πεσῶσα·
 μηριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπ' ἄλμυρος αἰγυπὶος ὤς·
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·

ἄλ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχ' ἔτο· ἦν δὲ πολίτης
 αὐτοκράσιγνητος πρὶ μέσῳ χεῖρε τιήνῃσ',
 ἔξῃ γέν' πλέμοιο δυσιχέος ὄφρ' ἰκεθ' ἵππυς
 ὠκέας· οἳ οἳ ὀπίθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα
 τήρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεστάτῃ ἔρρε χειρός·
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 αἰνέας δ' ἀφαρῆα καλῆτορίδην ἐπορεύσας,
 λαίμον' τύψ'· ἐπὶ οἱ τεθοαυμένον ὀξεῖ δ' ἄρ' ἰ
 ἐκλίνθῃ δ' ἐτέρωσε κέρη· ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθῃ
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής·
 ἀντίλοχος δὲ θόωνα μετασφρεφθέντα δοκύσας
 ἔτασ' ἐπαίξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἐκβρσεν·
 ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέσασα διαμπερές αὐχέν' ἐκένει·
 πλὺν ἀπὸ πᾶσαν ἐκβρσεν· ὃ δ' ὕππιος ἐν κονίῃσι
 κέππεσεν ἀμφοῦ χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας·
 ἀντίλοχος δ' ἐπὶ ὄρεσε καὶ αἶνυτο τούχῃ ἀπ' ὤμων
 παπῶν· ἦ δὲ πρὶ σταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἔταξον σάκος οὐρὺ πανάολον· ἔδ' ἐδωάντο
 ἔσω ἐπιγράψαι τέρενα χρῶα νηλεῖ χαλκῷ
 ἀντιλόχῃ· πέρι γάρ ῥα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 νέστρος ἦν ἐρύτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν·
 ἔλθ' ἰδὲ γάρ ποτ' ἀνὰ δηίων ἦν· ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
 σρωφᾷτ' ὅδ' οἱ ἐλχος ἔχ' ἄρεμάς· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σφόμενον ἐλέλιχτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἥσιν·
 ἦ τ' αὖ ἀκοντίσσαι ἠὲ χερδὸν ὀρμηθῆναι·
 ἀλλ' ὅτ' ἡλθ' ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὀμίλον
 ἀσιάδην· ὅς οἱ ἔτασάκος μέσον ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἐπύθεν ὀρμηθεὶς· ἀδυσήνωσεν δὲ οἱ ἀέχμην·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

μυανοχαῖτα ποσὶ δάων βιότοιο μενέρας·
 καὶ τὸ μὲν αὐτὸ μῆν' ὥς τε σκῶλος πυρίκλυτος·
 ἐν σάκει ἀντιλόχοιο· τὸ δ' ἡμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης·
 ἅψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάλετο κῆρ' ἀλεγεινῶν·
 μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταπόμενος βάλε δαυρί·
 αἰδοίων τε μεσηγύ· καὶ ὁ μφαλῶ ἐνθα μάλισσα
 γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὅϊξυροῖσι βροτοῖσιν·
 ἐνθα δ' οἱ ἔγχος ἐπιξεν· ὃ δ' ἐπὶ ὀδῶνος πρὶ δαυρί
 ἦσπαρ ὥς ὅτε βῆς, τόν τ' ὕρσθι βυκόλοι ἀνδροβῆ
 ἠλλάσιν ἔκ θέλοντα βίη δῆσαντες ἄρυσιν·
 ὥς ὁ τυτῆς ἦσπαρε μίνωθ' ἐπὶ ὅτι μάλα δύν·
 ὄφρα δ' οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπασάτ' ἐγγύθεν ἐλθὼν·
 ἦρως μηριόνης· τὸν δὲ σκόρος δ' αὖ ἐκάλυψε·
 διὶ πυρον δ' ἔλενος ξίφει· χεῖρὸν ἦλασε κόρσιν·
 θρηπικίω μεγέλω· ἅπρ δὲ βυφάλειαν ἄραξεν·
 ἡ μὲν ἀποπλαγῆσθαι, χαμαὶ πέσε, καὶ τις ἀχαιῶν·
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισε·
 τὸν δὲ κατ' ὀρθακμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 ἀργείην δ' ἄχος εἶλε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπλήσας ἐλένω ἦρωϊ ἀνακτι·
 ὃ ξυδῶρυ κραδῶν· ὃ δὲ τόξον πῆχυν ἀνῆλκε·
 τῷ δ' ἄρ' ὁ μαρτήτην· ὃ μὲν ἔχρει ὀξυόεντι·
 ἦετ' ἀκοντίσαι· ὃ δ' ἅπρ νευρῆφιν ὀϊστῶ·
 πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γυάλον· ἅπρ δ' ἐπὶ πικρὸς ὀϊστῶς·
 ὥς δ' ὅτ' ἅπρ πλατέος πλούφιν μεγάλην κατ' ἄλωγην
 θρώσκουσι κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι·
 πνεῖν ὅπρ λιγυρῇ καὶ λιμμηπῆρος ἐρωῇ,
 ὥς ἅπρ θώρηκος μενελάου κυθαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγῆς· ἐχθρὸς ἐπὶ πικρὸς ὀϊστῶς·

ἄρ' ἴδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 πλὺν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον ἐϋξοόν, ἐν δ' ἄρα τόξῳ,
 ἀντικρὺ διαχειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·
 αἶψ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
 χεῖρα παρακρεμάσας· τό δ' ἐφέλκετο χάλκεον ἔγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μέγ' ἄνθρωπος ἀγνῶν·
 αὐτὸν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἶος αἰώτῳ
 σφενδόνη· ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν·
 πείσανδρος δ' ἴθυσ' μενελάῳ κυδαλίμοιο,
 ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δέ·
 σοὶ μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ διιότῃτι·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἄρ' ἴδης μὲν ἄμαρτε παρὰ δέ οἱ, ἐβράπιτ' ἔγχος·
 πείσανδρος δὲ σάκος μενελάῳ κυδαλίμοιο
 ἔτασεν, ὃ δὲ δια' πρὸ δυνήσατο χάλκον ἐλάσσει·
 ἔχετο γὰρ σάκος αὐτῷ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρις καὶ ἐέλπετο νίκην·
 ἄρ' ἴδης δὲ ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 ἄλτ' ἐπὶ πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὅτ' ἀπίδος ἦλετο κελὴν
 ἀξίην ἐϋχάλκον, ἐλαϊνῷ ἀμφιπελέκῳ,
 μακρῷ ἐϋξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίοντο·
 ἦτοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἦλασεν ἰπποδαμείης,
 ἄκρον ὑπαίλοφον αὐτὸν ὃ δὲ προσιόντα μέτοπον,
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀσεία, τῷ δὲ οἱ ὅσπερ
 πὰρ ποσὶν αἰματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 ἰδνῶθι δὲ πεσόν· ὃ δὲ λαὸς ἐν σῆθεσι βαίνων,
 τούχεά τ' ἐξενάρηξε, καὶ οἰχόμενος ἔπος ἠύδα,
 αἰείφετέ θιν' ὅτῳ γε νέεσθ' ἀναῶντα χυπῶλων·
 ῥῶες ὑπὲρ φίλοι δεινῆς ἀκόριτοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵματος ὅη ἐπιδανείης·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ .

ἦν ἔμὲ λωβήσασθαι καὶ καὶ κινέει· ὅδ' ἔτι θυμῷ
 ξηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδῆσατε μῆνιν
 ξηνί· ὅς τε ποθ' ὕμμι διαφθέρσῃ πόλιν αἰπὴν·
 οἶμον κενιδνὴν ἄλοχον, καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰτ' οἵχεσθ' ἀνάγοντες· ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε πονοπόροισι·
 πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτῆναι δ' ἥρωας ἀχαιῶν·
 αἰνὰ ποτιγῆσεσθε καὶ εὐρύμορσι πρὸ ἄρης·
 ξῦ πάτρ' ἢ τέ σε φασὶ πρὶ φρένας' ἐμμενεῖ ἄλλων
 ἀνδρῶν ἢ δὲ θεῶν, σέο δ' ἐν τάδε πάντα πέλοντας·
 οἷον δὴ ἀνδραυι, χαρίζεαι ὑβρισησι
 τρωσίν· τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, ὅδ' ἐδύανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίῃσιν πολέμοιο·
 πάντων μὲν νόρος ἔστι καὶ ὕπνα καὶ φιλόπρος,
 μολπῆς τε γλυκερῆς· καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖσιν·
 τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλδεται ἐξερον γῆρας,
 ἢ πολέμου βῶβ'· δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν·
 ὧς εἰπάν· τὰ μὲν ἐν τεσσάρων χροὸς αἰματόεντα
 συλήσας, ἐτάρουσι δίδω μενέλαος ἀμύμων·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 ἐνθά οἱ γὰρ ἐπ' ἄλτο πυλαιμένεος βασιλῆος·
 ἀρπαλίων· ὅρα παροὶ φίλῳ ἔπερ πολέμιζων
 εἴς τ' ὀϊν· ὅδ' αὐτίς ἀφίκετο παρὶ δαγαῖαν,
 ὅς ῥα τότ' ἀρείδω μέσον σάκος ἔτασε δαρὲ
 ἀγγύθεν· ὅδ' ἐπὶ πρὸ δαυήσατο χαλκὸν ἐλάσσει·
 αἶψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ Ἀλεηνῶν·
 πάνρσε παπταίνων, μή τις χροὸς χαλκῷ ἐπαύρη·
 μηριόνης δ' ἀπιόνρς ἴσ' χαλκήρε' ὀϊσόν·
 καὶ ῥ' ἐβале γλῶσσαν κατὰ δεξιὸν· αὐτὰρ ὀϊσός·
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὕψ' ὀσέον ἐξεπέρυσεν·

ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθιφίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 θυμὸν ἀποπνήγων ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ.
 κῆτο ταθῆς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δῶκε δὲ γαῖαν.
 τὸν δὲ παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπέγοντο.
 ὅς δ' ἴφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ ἱλίον ἱρήν.
 ἀχνύμενοι· μετὰ δὲ σφι πατήρ κίε δάκρυα λείβων.
 ποιή δ' ὅτις παῖδός ἐγένετο τεθνηῶτος.
 τὸς δὲ Πάρις, μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
 ξῆνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ παφλαγόνεσσι.
 τὸς ὅ γε χυόμενος προῖε χαλκήρε' ὅτ' ἔσθ'·
 ἦν δὲ τις ἀνὴρ πολὺ δ' εὖ μάντιος ἕως.
 ἄφνειός τ' ἀγαθός τε· κορινθόθι οἰκίᾳ ναίων.
 ὅς ῥ' αὖ ἐδῶς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἐβαινε.
 πολλὰ κί γάρ οἱ εἶπε γέρων ἀγαθὸς πολὺ ἱδός.
 νῆσώ ὑπ' ὀργαλέῃ φθίθαι οἷς ἐν μεγάροισιν.
 ἢ μετ' ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ βῶεσσι δαμῆναι.
 τῷ ῥ' ἄμα τ' ὀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν ἀχαιῶν.
 νῆσόν τε συγερὴν ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 τὸν βάλλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕατος, ὣς δὲ θυμὸς
 ὥχρετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος ἔειλεν.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δὲ μάσ πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἔκτωρ δ' ἔκ' ἐπέπυσσε δι' φίλος· ὅδ' ἐτι ἦδ' εἰ
 ὅππ' ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ὀρίερα δ' ἡϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' ὀργῶν· τάχα δ' αὖ καὶ κῦδος ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαῖόχορος ἔην οὐρανός.
 ὠτρυνὼ δ' ὀργεῖς, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἀμειν,
 αἶψ' ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τῆχος ἐσάλτο,
 ῥηξάμενος δαναῶν πυκινὰς εἴχας ἀσπίδων.
 ἐνθ' ἔσα αἰαντός τε νέες καὶ πρωτεσιλάες.
 θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς ἔρυσσεν· αὐτὰρ ὕπρθε,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τείχος ἐδέδμητο χαμαλώταρον, ἔνθα μάλιστα
 ζαχρηῆς γίνοντο μάχη, αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι·
 ἔνθα δὲ βοιωτοὶ καὶ ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 λοκροὶ καὶ φθίοι, καὶ φαειμόνεσσι πεῖοι,
 σπυδαῖ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· ὅδ' ἐδύναντο
 ὦσαι ἀπὸ σφύων φλογὶ ἱέλον ἐκτραδῶν·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλαλεγμένοι ἐνδ' ἄρα τοῖσιν,
 ἦρχ' ἕως πετεῶο μενεαδῆος· οἳ δ' ἄμα ἔποντο,
 φεῖδασ τε, σίχός τε, βίαστ' ἐϋς· αὐτὰρ ἐπειῶν
 φυλῆδης τε μέγης, Ἀμφίων τε, δροακίος τε,
 προφθίων τε, μέδων τε, καὶ ἐπὶ ὅλεμός τε ποδάρκης·
 ἦτοι δ' οὐ μὲν νόθος ἕως οἴλῃος θύοιο,
 ἔσκε μέδων Ἀάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναεν
 ἐν φυλάκῃ γαίης ἀποπαρίδος ἄνδρα κατακτάς,
 γυνῶν μηδ' υἱὸς ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' οἴλῃος·
 αὐτὰρ ὁ ἐφίκλοιο παῖς τε φυλακίδαο·
 οἱ μὲν προφθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ταῦφιν Ἀμυνόιδου μετὰ βοιωτῶν ἐμάχοντο·
 ἄσπετος δ' ἔκτε πάμπαν οἴλῃος ταχὺς υἱός,
 ἦσπερ Ἀπ' Ἀάντος τελαμωνίης ἠδ' ἠβραῶν·
 αἰὲς τ' ἐν νειῷ βόε οἶνοσσι πικρὸν ἄροτρον
 ἔσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνεον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄσπετον
 περ μνῶσιν κῆρααι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς,
 τῷ μὲν τε θυγόνοτον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐέρχει,
 εἰ μένων καταῶλκε, τέμνει δ' ἐτετέλσον ἄρ' ὅρης,
 ὡς τὸ παρβεβαῶντε μοῖλ' ἔσασσαν ἀλλήλοισιν·
 αἰὲς ἦτοι τελαμωνιάδῃ πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί,
 λαοὶ ἔπονθ' ἐτάροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
 ὁπότε μιν κῆματός τε, καὶ ἰδρώς γυναιθεῖοισι
 ὅδ' ἄρ' οἴλῃος μεγαλήτορι λοκροῖ ἔποντο

ἔχον σφιδάλην ὑσμίνην μίμνε φίλον κῆρ.
 ἔχον ἔχον κόρυθα χαλκήρεα ἰπποδασείας.
 ἔχον ἄσπίδα σκύκλος, καὶ μήλιναν δῦρα.
 ἀνὰ ἄρ' αὖ τόξοισιν καὶ εὐστροφῶ οἶος αὐτῷ,
 ἵλιον ἥδ' ἄμ' ἐποντο πεποιθότες οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες, τρώων ρήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τότε οἱ μὲν πρόθε σάω' ἐντεσι διαδαλέοισι,
 μάρναντο βῶσιν τε καὶ ἔκτορι χαλκοκορυσῇ.
 οἱ δ' ὅππῃθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· ὅδε τι χάρμης
 βῶσιν μὴ μνίσκοντο· σῶν κλόνεον γὰρ οἱ τοῖ.
 ἐνθά κε λαιαλέως νηῶν ἔπο καὶ κλισιάων,
 βῶσιν ἐχώρισαν προτὶ ἵλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἥ μὴ πηλιδάμασθρα σάω' ἔκτορα ἥ πε παρασῆς,
 ἔκτορ' ἀμήχανός ἐστι παραρητοῖσι πιθέσθαι.
 ὅν κ' ἐτοί περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τοῦ κ' καὶ βουλῇ ἐθέλεις πρὶ ἱδμεῖναι ἄλλων,
 ἀλλ' ὅπως ἅμα πάντα δαυήσεις αὐτὸς ἐλέσθαι.
 ἀλλὰ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα.
 ἀλλὰ δ' ὀρχησὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοιδῆν,
 ἀλλὰ δ' ὅν σῆθεαι τίθει νόον οὐρύοπα (ὅς
 ἐσθλόν· τῷ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι.
 καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δ' ἐκ αὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 πάντῃ γάρ σε πρὶ σέφανος πολέμοιο δέδνη.
 πρῶτες δὲ μεγάθυμοι ἐπεί κ' ἐπ' αὐτῷ τῆχος ἐβησαν
 οὐ μὲν ἀρετᾶσιν σάω' τούχεσιν· οἱ δὲ μάχοντα
 παυρότροι πλεόνεαι κεδναθέντες κ' ἐπ' ἀνῆλθον.
 αἰὲν ἀναχναδάμενος κέλει ἐνθάδε πάντας ὀρίσους.
 ἐνθεν δ' αὖν μάλα πᾶσαν ἐπιφραδαίμεθα βουλὴν,
 ἥ κεν ἐπὶ νῆεσι πολυκρηῖσι πέσωμεν,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

αἶψ' ἐθέλῃσι θεὸς δόδουαι κράτος, ἢ κεν ἐπύθῃ·
 πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες, ἢ γὰρ ἐγὼ γε
 δεῖδω· μὴ π' ἁβιζὸν ἀποτίσωνται ἄχαιοι
 χρεός, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνῃ, δὲν ἔκ' ἐτι πάχ' ὤμαχ' ἤσεισθαι δοῖω.
 Ως φάτο Πηλεΐδης· ἄλλ' ὅτ' ἐκτορι μῦθος ἀπὸ νηῶν·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τούχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 καί μιν φωνήσας· ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
 Γ' ἔλθ' ἄμα, σὺ μὲν αὐτὰς ἐρύκευε πάντας ἄρ' ἴσους·
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆρ δ' ἴμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 αἶψ' ἄν' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὶ νῆαυ' αὖ τοῖς ἐπιτήλω·
 ἢ ῥά κ' ἐγὼ ὤρμηθ' ὅρ' ἔνι φόοντι ἐοικώς·
 κεκληγώς· διὰ δὲ ῥώων πέτετ' ἠδ' ἐπὶ κέρων·
 οἳ δ' ὅτε πανθοῖδ' ἄγαπήνορα Πηλεΐδαντα,
 πάντες ἐπεσφύοντ'· ἐπεὶ δ' ἐκτορος ἔκλυον αὐδήν·
 αὐτὰρ ὅ, δ' ἠΐφοβόν τε βίην θ' ἐλένοιο ἄνακτος·
 Ἀστιάδην τ' Ἀδάρκοντα καὶ Ἄσιον ὕρταν' ἰόν·
 φοῖτα ἀνὰ προμάχ' ἰζήμενος ἔπειτα φάτο·
 τῆς δ' αὖρ ἔκ' ἐτι πάμπαν ἀπήμονας ἔδ' ἀνολέθρε·
 αἳ οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν ἄχαιων·
 χρεὶν ὕπ' ἄρ' ἔχουσιν κέατο ψυχὰς θλέσαντες·
 οἳ δ' ἐν τῇ χεῖρ' ἔσαν βεβλημένοι, δτάμενοί τε·
 ἦν δὲ τάχ' αὖρε μάχης ἐπ' ἄριστ' Ἀδρυοέσσης
 δῖον Ἀλέξανδρον ἐλένης πόσιν ἠὲ νόμοιο,
 θαρσαλὺν θ' ἐτάρης· καὶ ἐπορῶντα μάχεσθαι·
 αἶψ' ὅτ' ἐπ' ἐπὶ μένος προσέφη Ἀχαιῶν ἐπέειπεν·
 Δ' ὕπαρι εἶδος ἄρισε γυναιμανές, ἢ προπαντ'·
 πᾶν τοι δ' ἠΐφοβός τε βίην θ' ἐλένοιο ἄνακτος·
 Ἀστιάδης τ' Ἀδάρκοντα ἠδ' Ἄσιος ὕρταν' ἰός·
 πᾶν δὲ τοι ὁ θρυονάς· νῆαυ' ὤλετο πᾶσα καὶ τ' ἄκρη·

ἴλιος αἰπεινὴ νῆα τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοζήτης·
 ἔκρη' ἐπὶ τοι θυμὸς ἀνείτιον αἰτιάσθαι·
 ἄλλο τε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπὶ δ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάλκιδα γήναρ μήτηρ
 ἔξῃ γὰρ παρ' ἀνῆυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων·
 ἐκ τῶ δ' ὤνθα δ' ἐόντες ὁμιλέομεν δ' ἀναοῖσι
 νῶλε μέως· ἑταροὶ δ' ἐκτέκταθεν ὅς σὺ μεταλλάξῃς·
 αἶω δ' ἰφροβός τε βίηθ' ἐλένοιο ἀνακτος·
 αἰχμαθὺν μακρῇσι τετύμμένω ἐγχέησιν·
 ἀμφοτέρω κῆρτα χεῖρα· φόνον δ' ἤμιναι χρόνιων·
 νῆα δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμῶς δ' ἐμμεμαῶτ' ἄμ' ἐτόμεθ' ὅδ' ἐτε φημί
 ἀλκήν δ' ἀνίστασθαι· ὅση δ' αὖα μὲς γε πάρεστι·
 παρ δ' αὖα μιν δ' ἔκ' ἐστὶ καὶ εὐρύμορον πολεμίζειν·
 Σὺ δ' ἔπειτα παρέπρσεν ἀδελφεὺ φρένας ἥρωος·
 βᾶν δ' ἴμεν· ἐνθα μάλιστα μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν·
 ἀμφὶ τε κενερίονιν καὶ ἀμύμονα πηλυδάμαντα·
 φάληκιν ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον πολυφύοιπν·
 πάλμωτ' ἀσκήνιον τε· μόρωθ' ἦε ἱποτίωνος·
 οἳ ῥ' ἐξ ἀσκήνης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοί·
 ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δ' ἐξ ὤρσε μάχεσθαι·
 οἳ δ' ἴσαν δ' ὀρχαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ·
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς παρὸς Διὸς ἔσι πέδονδε·
 θεασασίω δ' ὁμάδ' ἀλὶ μίσγεται· ἐν δ' ἐτε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κυρτὰ φαληριόωντα· πρὸ μέντ' ἀλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα,
 αἷς πρῶτον πρὸ μὲν ἄλλοι δ' ἡρότ'· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο·
 ἐκ τῶ δ' ἤγ' ἔτο βροτολογῶ ἴσος ἀρήϊ·

Γ Λ Ι Α Δ Ο Σ .

πριαμίδης· πρὸς θέν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσιν,
 ῥινόισιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἄμφι δὲ οἱ κροτάροισι φαεινὴ σῆτο πήληξ·
 πάντη δ' ἄμφι φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 ἥπως οἱ εἴξειαν, ὑπασπίδια προβιβῶντι.
 αἴψ' ὁ σύχχ' θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἄχαιῶν·
 αἶας δὲ πρῶτος προκλέατο μακρὰ βιβιάθων·

Δαιμόνιε χερδὸν ἔλθέ, τίη δ' ἰδέσθαι ἔστω
 δ' ὀργῆς· ἔτοί τι μάχης ἀδ' αἰήμενες ἔμεν·
 ἀλλὰ δῖος μάστιγι κτεκὴ ἐδάμη μιν ἄχαιοί·
 ἦ θὴν πατοὶ θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύων εἰσὶ καὶ ἡ μῖν
 ἦ κε πολὺ φθαίη ἄν νεομένη πόλις ὑμῆ,
 χερσὶν ὑφ' ὑμετέρησιν, αἰῶσά τε πρ' ὀθονένη τε·
 σοὶ δ' αὐτῷ φημι χερδὸν ἐμμεναι, ὅππότε φάργων
 δ' ὀρήσῃ δὴ παρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 θάυονας ἱρήκων ἐμμεναι καλλιρίχας ἱππας·
 οἷ σε πόλιν δ' οἴσασιν κονίοντες πεδίοιο·
 ὥς ἄρά οἱ ἔποντι ἐπέπ' αὖτο δειδὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ἄχαιῶν,
 θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος ἐκτάρ·

Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βυγᾶϊε, ποῖον ἔειπες·
 αἶ γὰρ ἐγὼν ἔτω γε δῖος παῖς αἰγιόχοιο
 ἦν ἡ μάτα πάντα τέκοι δὲ με πότνια Ἥρη·
 τιόμην δ' ὥς τίετ' ἀθηναίη καὶ ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε, κτεκὸν φέρει δ' ὀργήοισι
 πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφύσσαι, αἶνετα λάσσης,
 μῆναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅτοι χροά ληριόεντα
 δάτῃ· ἀτὰρ ῥῶων κορέσεις κινέας ἡ δ' οἰωνός,
 δημῷ καὶ σάρκεσσι πτωῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄχαιῶν·

ὧς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχὴ θεασσίν, ἐπὶ δ' ἰαχελὸς ὀπίσθεν·
 ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπιάχον· ὅδ' ἐλάβοντο
 Ἀλκίης· αἷ' ἔμενον πρῶν ἐπιόντας ἄρις.
 ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἀθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ

α. Γαμέωνων συμπαραλαβὼν τὸς βραυματίδας
 καὶ νέστορα σὺν αὐτοῖς· ἐξείσιν ἐπὶ τὴν πόλε-
 μον· ἥρα δὲ τὸν κερὸν λαβῶσα παρὰ τῆς ἀφροδίτης
 κατέρχεται· καὶ τὸν ὕπνον κρατήσασα κοιμίζει τὸν
 Δία· προσδῶν δὲ τοῖς ἔλλησι βοηθῇ· καὶ πολὺς φό-
 νος γίνεταί τῶν πρῶν· αἶας δὲ λίθῳ βαλὼν ἐκτρα-
 πήησεν· ὃ δὲ ἀγαγὼν αἶμα λειποψυχεῖ.

β. στίμην, ὅφρα πόνοιο μίνωθ' ἀπ' ἀντιάσητον·
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὅ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 αἶψα δ' ἐπ' αἶαντα προΐε κήρυκα βοώτην·
 ἔρχεο δ' ἔθ' ἑοῶτα, θεῶν αἶαντε κέλευσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὅ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων·
 ἦν' ἐπεὶ τάχα τῇδε τεταύξεται αἶψ' ὀλεθρος·
 ὦδ' γὰρ ἐβρίσαν λυκίων ἀγροί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηῆς· τελέθουσι κατὰ κρατῆρας ὕσμιναν·
 ἦ δ' ἔσφι καὶ κῆθι πόνος καὶ νῆκος ὀρωρεν·
 αἰγὰ περ ὅιος ἴτω τελαμώνιος ἀλκίμος αἶας·
 καὶ οἳ τῶν κροσσῶν ἔσπεον τόξων αὖτ' ἡδύς·
 ὧς ἔφατ'· ὅδ' ἀρά οἱ κήρυξ ἀπίθισεν ἀκὺσας·

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ε. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ΞΙ· χρονὶ δὴν ὕπνω λεχέεαί ν' τ' ἦ παρ' ἐν ἡρῇ.

Εἶσρα δ' ἔκ' ἔλαθεν ἰαχὴ πίνον·

τά πρ' ἔμπης·

αἶψ' ἀσκληπιάδην ἔπεια πέρ' ὀνείτω

προσηύδα·

φράζεο δ' ἴε μαχῶν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

μέγ' ὦν δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλῶν αἰζηῶν·

αἶψ' αὖτ' ἰδὼν νεῶ πῖνε καὶ θήλυδος αἶθοπα οἶνον·

ἥσ' ὅγε θρῆμα λοιπὰ εὖ πλόκος ἔκ' ἐμήδῃ

θρῆμ' ἡ καὶ λῦσ' ἀπ' βρότον αἵματόεντα·

αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα ἥσομαι δὲ πρὶωπὴν·

ὧς ἥπ' ὦν σάκος εἶλε τετυγμένον ἦος ἐοῖο·

κείμενον ἐν κλισίῃ θρασυμήδεος ἰπποδάμοιο,

χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα παρὸς ἐοῖο·

ἥλετο δ' ἄλκιμον ἔχος ἀκχεμένον ὀξεῖ χαλκῷ·

ᾗ δ' ἐκὼς κλισίης τάχα δ' ἥσ' ἰδὼν ἔργον αἰκνέει·

τὸς μὲν ὀρινομένους· τὸς δὲ κλονέοντας ὀπίσθεν·

ῥῶας ὑπ' ὀϊστοῖς· ἐρέριπτο δὲ τῆχος ἀχαιῶν·

ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ·

θαλάμῳ λιγέων ἀνέμων λαυφῇ κέλευθα

αὐτῶς· ὃ δ' ἄρα τε προκυλίνδεται· ὃ δ' ἐτέρωσε

πρίντινα κεκρίμενον καὶ βαβήμεναι ἐκ δῖος ἔειπεν,

ὥς ὁ γέρων ὠρμάνει, δαΐξόμενος κατὰ θυμὸν

διχθᾶσθ' ἢ καὶ ὀμίλον ἴσι δαναῶν ταχυπόλων·

ἢ μετ' ἄρ' ἰδὼν ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν·

ὥς δὲ οἱ φρονέοντι δοῦνατο κέρδιον εἶναι,

βῆναι ἐπ' ἄρ' εἰδὼν· οἷδ' ἀμύλητος ἐν ἄριζον
 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι πρὶ χροῖ χαλκὸς ἀτφρῆς·
 θυλομένων ξίφεσιν τε· καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισιν·
 νέστορ δὲ ξύμβλητο διοτρεφές βασιλῆος·
 παρ νηῶν ἀνιόντες· ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ·
 τυδείδης ὁ δούαυς τε καὶ ἄρ' εἰδὼν· ἀγαμέμνων·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆος·
 θιν' ἐφ' ἁλὸς πολίης· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἴρυσαν· αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρύμνησιν ἐδείμαν·
 εὐδὲ γὰρ εὐδ' οὐρύς πρ' ἐὼν ἐδωήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαλκήν· σῆνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρούσας ἔρυσαν καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 ἡϊόνοιο σόμα μακρὸν, ὅσον σαιεέριον ἀκραι·
 τῷ ῥ' οἷ γ' ὁφείοντο αὐτῆς καὶ πολέμοιο·
 ἔχει ἐρείδόμενοι κίον ἄθροοι· ἄχυντο δὲ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν, ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος
 νέτωρ· πῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 ὃν καὶ φωνήσας προσέφη κλέων ἀγαμέμνων·
 ὦ νέστορ νεληϊάδῃ μέγα κῆδος ἀχαιῶν·
 τί πτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δῶρ' ἀφικένης;
 δίδω· μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὀβριμος ἔκτωρ·
 ὥς ποτ' ἐπιπρήλυσεν ἐνὶ φώεα ἀγορεύων·
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ ἱλίον ἀπονέεσθαι·
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτῆναι δὲ καὶ αὐτῶν·
 κῆνος θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
 ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί·
 ἐν θυμῷ βέλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς πρ' ἀχιλλεύς·
 εὐδ' ἐθέλοισι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησιν ἐνέει·
 ἴόνδ' ἢ μὲν βετ' ἐπὶ πρῶτα γερήνιος ἱππῶτα νέτωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται εὐδὲ κεν ἄλλως·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ζαυφίβρε μέγας αὐτὸς παρατεκτῆναιτο·
 τῆχος μὲν γὰρ δὴ κατβύριπεν ὃ ἐπέπιθμεν,
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἔλαρ ἔσεσθαι·
 οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαν ἐχῃσι
 νωλεμές· ὃ δ' αὖ ἐτι γνώης μάλα πρσκοπιάων·
 ὁπποτέρωθεν ἄχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
 ὡς ἐπιμίξῃ κτάνονται· αὐτὴ δ' ὕραν ἰκεῖ·
 ἡ μὲν δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 ᾗτι νόος ῥέξει πόλεμον δ' ἔκ' ἀμμε κελεύω
 δύνειν· ὃ γάρ πως βεβλημένον ἔτι μάχεσθαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 νέστορ· ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
 τῆχος δ' ἡνέχραισμε τετυγμένον ὅδε τι τάφρος
 ἡ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ·
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἔλαρ ἔσεσθαι,
 ἔγωγε δὲ μέλλει ὑπέρμεν' εἰ φίλον εἶναι,
 νηυσὶν ἀπολέσθαι ἀπ' ἀργεὺς ἐνθάδ' ἄχαιούς·
 ἦ δὲ αἰδοῦν γάρ· ὅτε πρόφρων δαναοῖσιν ἄμωεν·
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τὸς μὲν ὁ μῶς μακάρεσσιν θεοῖσι
 κινδύει· ἡ μέτρον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδωκεν·
 οἷον αἰεθ' ὡς αὖ ἐγὼ γ' ἴπω· πειθώμεθα πάντες·
 νῆας ὅσαι πρῶται ῥύονται ἄχι θαλάσσης,
 ἔλκωμεν· πάσας δὲ ἐρύσσομεν ἥς ἄλλα εἴαν·
 ὕψι δ' ἐπ' ἀνάνων ὀρμήσομεν εἰσόκεν ἔλθῃ,
 νύξ ἀβρότη· ἦν καὶ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο
 ῥῶες· ἐπειτα δὲ κεν ἐρύσσομεθα νῆας ἀπ' ἅσας·
 ὃ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κηλὸν ὃ δ' ἀνὰ νύκτα·
 βέλτρον· ὃς φάγων προφύγῃ κηλὸν· ἡ δ' ἄλῳ·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα, ἰδὼν· προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄρ' ἔδη πῶιονσε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων
 ἄλόμεν'.

ἡλόμην· αἶψ' ὠφελὸς αἰκελίῳ στρατὸ' ἄλλο
 σὺ μάινειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀναλέλθῃ οἷσιν ἄρα (ὅτε
 ἐκ νεότητος ἔδωκε, καὶ ὅτε γῆρας πολυπύειν
 ἄρ' ἀλέης πολέμους· ὅφρα φθιόμεθα ἔκ' ἑσος·
 ἔγω δ' ἡ μέμονας βίων πόλιν οὐρύαρχαν
 χαλεπήν ἥς εἶνεκ' οἷξ' ὅμην καὶ πολλὰ·
 σίγα· μή τις ἄλλος ἀχαιῶν τὸν ἀκῆσθ
 μῦθον· ὃν ἔκιν' ἀνὴρ γε διὰ σῶμα πάμπαν ἄγοιτο·
 ὅς τις ἐπίσταιρ' ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάξεν·
 σκηπτῆχος τ' εἴη καὶ οἰτρηθείη το λαοί·
 τόσσοι δ' ὅσσοισιν σὺ μετ' ἄρ' ἰοῖσιν ἀνάνυξ·
 νῦν δὲ σὺ ὦνοσάμην πάχ' ὠφρένεις, ὅιον εἰπὼς
 ὅς κέλεαι πολέμοιο σωεσάμενος καὶ αὐτῆς,
 νῆας εὐαέλμους ἀλαδ' ἐλκείδην· ὅφρ' ἔτι μάλλον
 πρῶσι μὲν οὐκτὰ γένηται, ἐπιπατέσσι τ' β' ἔμης·
 ἡ μὲν δ' αἰπὺς ὀλεθρὸς ἐπιρρέπῃ· ὅφρ' ἀχαιοὶ
 χήσουσιν πόλεμον νηῶν ἀλαδ' ἐλκομένοων·
 αἷ' ἀποπανέουσιν, ἐρωήσασσι δὲ χάρμης·
 ἐνθά κε, σὴ βυλὴ δηλήσεται ὄρχα με λαῶν·
Τ ὄνδ' ἡ μήβεται· ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὦ ὀδυσσεύ, μάλα πέρ με καὶ θίκεο θυμὸν ἐνὶ πῇ
 ἄρ' ἀλέη· ἀτὰρ ὅ μιν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 νῆας εὐαέλμους ἀλαδ' ἐλκείδην ἔχας ἀχαιῶν·
 νῦν δ' εἴη ὅς τις δὲ τ' ἀμείνονα μῆτιν ἐπίσσοι,
 ἢ νεός, ἢ παλαιός, ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένω φῆ·
Τ οἷσι δὲ καὶ μετέειπε, βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἐγγὺς ἀνὴρ ὅς μιν ἀματὸς ὅμην αἶψ' ἐθέλῃ τε
 πρῆσθαι, καὶ μῆτι νότῳ ἀγασσάμε' ἔκ' ἑσος·
 ὅσ' ἔγωγε δὴ γενεῇ φινεώτατός εἰμι μεθ' ὅ μιν·
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθῶ καὶ ἐγὼ γένος ὄνχομαι εἶναι

ΙΛΙΛΔΟΣ

τυδέος· ὃν θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
 πορθῆ γὰρ πρῆς παῖδός ἀμύμονος ἐξεγένοντο·
 ὦκεον δ' ἐν πλουρίωνι καὶ αἰπεινῇ καλυδῶνι,
 ἄγριος ἡ δὲ μέλας· ῥίταρος δ' ἦν ἰππότα οἰνὸς
 παρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ὄρετ' ἡν' ἐξοχος αὐτῶν·
 οἷον δ' ἰδὼν αὐτόθι μῆνε· πατὴρ δ' ἐμός ἀργεῖνάσθην
 πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ πρὸς ἡθέλε καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 ἀδρόσοιο δ' ἐγὼ μεθυαῶν· νῆε δὲ δῶμα
 ἄφνειον βοιόσιο· ἄλῃς δὲ οἱ ἦσαν ἄρῃραι
 πυροφόροι· πολλοὶ δὲ φυτῶν ἦσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἐσκε· κέκαστο δὲ πάντας ἀχαιῶς
 ἐχέει· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκνέμεν ὥς ἐτεόν πρ·
 τῷ ἔκ' ἂν μεγένος κακὸν· καὶ ἀνάλκιδά φάντε
 μῦθον ἀτιμήσῃτε πεφασμένον, ὅν κεν εἴπω·
 δ' αὐτ' ἴομεν πόλεμόνδε καὶ ὑτάμενοι πρὸ ἀνάγκης·
 ἔνθα δ' ἐπεὶ αὐτοὶ ἰδὼν ἐχώμεθα δῆϊόπῃς,
 ἐκ βελέων· μή τις ἐφ' ἐλκὲ ἔλκος ἀρήται·
 ἄλλος δ' ὁπρωέοντες ἐνήσομεν· οἱ γὰρ πάρος πρ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφίσσ' ἔδὲ μάχονται·
 Σὺς δ' ἐφ' αὐτ' οἱ δ' ἄρ' αὖ τὸ μάλα ἰδὼν κλύον ἡ δ' ἐπίθοντο·
 βῆν δ' ἰμ' ἦρχε δ' ἀράσφιν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὅδ' ἀλεσκοπιὴν ἔχεν κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 ἀλλὰ μετ' αὐτὸς ἦλθε παλαιῷ φῶτ' ἰοικώς·
 δεξιτρὴν δ' ἔλε χεῖρ ἀγαμέμνονος ἀρ' ἔδωκε·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πρὸς ὅντα προσήδα,
 Ἄ γείσθ· νῦν δὴ πρὸς ἀχαιῶς ὅλοον κῆρ
 γήθει ἐνὶ σῆθεσι φόνον καὶ φύζαν ἀχαιῶν
 δρκομένον· ἐπεὶ ἔοιεν φρένας ὅδ' ἡ βαί·
 οἷον δ' ἰδὼν ὥς ἀπόλοιτο· θεὸς δὲ ἐσιφλώσῃ·
 σοὶ δ' ἔγω μάλα πᾶν θεοὶ μάχῃς κοτύνει

αἰὲς ἔτι πρὸς ῥῶν ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 αὐρὸν κόνι' αἰσιν πεδίον· οὐδ' ἐτόξευε αὐτὰς
 φεύγοντας· προτὶ αὖτις νεῶν ἀπο κρητὶς κλισιάων·
 ὅς τ' ἔπων, μέγ' αὖτις ἐπαύμενος πεδίῳιο·
 ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἐρίδα ξανθόντες ἄριστος,
 τόσῃν ἐκ σήθεσφιν ὅπα, κρήων ἐνοσίχθων
 ἦκεν· ἀχαιῶσιν δὲ μέγα θένος ἐμβαλ' ἐκείσῃ
 αἰσθίη· ἀλλήλησιν πολεμίζειν ἦδ' ἐμάχεσθαι·
 ἦρι δ' εἰσέειδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 σῆσ' ἐξ ὑλὸς ποιοῖ· ἀπ' ῥί' αὐτίκ' ἐξέγνω·
 ὅν μιν πομπύοντα μάχην ἀνὰ κυδανήρην
 αὐτοκτείνοντα κρητὶς δαερά· χαῖρε δὲ θυμῷ·
 ἦν δ' ἐπ' ἀποτάπης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης,
 ἦμενον εἰσέειδε· συγρὸς δὲ οἱ ἐπλετο θυμῷ·
 μὲρ μῆριξε δ' ἐπὶ σταβῶπις πότνια ἦρι·
 ὅπως ἐξαπαροίτο διὸς νόον αἰγιόχοιο·
 ἦδ' ἐπὶ οἱ κρητὶς θυμὸν ἐρίσῃ φάνετο βελή·
 ἐλθὼν εἰς Ἰδην οὐ ἐνταύσας ἐαυτήν
 ἔπῃς· ἐμάρτυς παραδραθὲν φιλόπτι
 ἦ χροῖ· τῷ δ' ὕπνον ἀπὸ μόνῃ τε, λιαρόντε·
 χλὴν ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πανκλήμῃσι·
 βῆ δ' ἰμὲν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος ἦος ἔταξε
 ἦφαιστος· πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 κληῖδι κρητὶ· τὴν δ' ἦ θεὸς ἄλλος ἀνῶρεν·
 ἐνθ' ἦν ἔσελθῶσα θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
 ἀμβροσίῃ μιν πρῶτον ἀπὸ χροῖς ἰμῶντος,
 λύματα πάντα κέθιρεν, ἀλγέφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ· τόρα οἱ τεθυμμένον ἦεν·
 οὐδ' ἐκ κινυμένοιο διὸς· ποτὶ χαλκοβάτες δῶ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔμπευ δὲ γαῖαν τε καὶ ἤραν ὀϊκὲτ' αὐτμή·
 τῷ ῥ' ἦγε χροά κελὸν ἀλειψάμενι ἰδὲ χαίτας
 πεξαμένη χρυσὶ πλοκάμυς ἐπλεξε φαεινός·
 κελύς ἀμβροσίης ἐκ κρήατος ἀθανάτοιο·
 ἀμφὶ δ' ἄρα ἀμβρόσιον ἐάνον ἔσθ' ὃν οἱ Ἀθηναί·
 ἔξυσ' ἀσκήσασα τίθει δ' ἐνὶ λαίλαλα πολλά·
 χρυσεὴς δ' ἐνέτῃσι κατὰ σῆθος περονᾷ·
 ζώσατο δὲ ξωίνην ἐκτὸν θυσάνοις ἄρα ἔσαν·
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐρήτοισι λοβοῖσι,
 τρίγλιννα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
 κρηδέ μιν δ' ἐφύπρθε κλύφαρ δ' ἴα θεάων,
 κελῶ νηγατέω· λυκόν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
 ποσσὶ δ' ὕπαι λιπαροῖσιν ἐδήσατο κελὰ πέδιλα·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα πρὶ χροὶ θήκετο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἰδὼν ἐκ θελάμοιο· κελεσάμενι δ' ἀφροδίτῃ·
 τῶν ἄλλων ἀπάνουθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἦ ῥὰ νύ μοι τί πίθοιο φίλον τέκος ὅππῃ κεν εἴπω;
 ἦ ἔκιν ὀρνήσαιο ποτεσάμενι τόγε θυμῷ·
 ὅσσιν ἐγὼ δαναοῖσι· σὺ δὲ προέειπεν ὀρήγης·
Τ ἦν δ' ἡ μείβετ' ἐπειτα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη·
 ἦ ῥη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο κρόνοιο·
 αὐδὰ δ' ὅτι φρονέεις τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δαῖχ' μοι τελέσαι γε καὶ ἔτετελεσμένον ἐστ'·
Τ ἦν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια ἦρ·
 δὸς νῦν μοι φιλόπαικα καὶ ἱέμερον, ὥτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἢ δὲ θνητὸς ἀνθρώπων·
 εἴ μιν γὰρ ὀφείμην πολυφόρβη πέριχτα γαῖης·
 ὡκεκρόντε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα τιθεῖν·
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐφρον ἦ δ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι ῥέϊης ὅτε τε κρόνον ἀνρύομαι ζῶν·

γαῖης νέρθε καὶ θέσει καὶ ἀφουρέτοιο θαλάσσης·
 τὰς εἴμ' ὀφόμενι καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω·
 ἦ δὲ γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀμύλων ἀπέχονται
 οὐνῆς καὶ φιλόπτος· ἐπὶ χόλος ἐμπεσε θυμῷ·
 ἥ κενὼν ἐπέεσσιν παραιπεπίθασα φίλον κῆρ,
 εἰς οὐνὴν ἀνέσαιμι ὁ μωθῆναι φιλόπτι;
 αἰεὶ κέ σφι φίλιτε καὶ αἰδοῖν καλεοίμην·
 ἦν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς ἀφροδίτη·
 οὐκ ἔσ' ὅδ' εἰσὶν τεὸν ἔπος ἄρνησασθαι·
 (ἦν δ' ὅς γ' αὖτ' ὄρισε ἐν ἀγκόνησιν ἰαυεῖς·
 ἦ· καὶ ἀπ' εὐθεσφιν ἐλύσατο κερδὸν ἰμάντα,
 ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θεληκῆρια πάντα τέτυκτο·
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλόπτις ἐν δ' ἰμβρος ἐν δ' ἀριστὺς
 πάρφασις· ἦ τ' ἔκλεψε νόον πύκτε πρὸ φρονεόντων·
 τὸν ῥά οἱ ἐμβάλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ νῦν τέτον ἰμάντα, τῷ δ' ἐγκέτθεο κόλπῳ
 ποικίλον· ὃ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· ὅδ' σε φημι
 ἀπρηκτον γενέεσθαι ὅτι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς·
 ὣς φάτο· μείδῃσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 μετῴησασα δ' ἔπειτα ἐὼ ἐγκέτθετο κόλπῳ·
 ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη·
 ἦ ῥη δ' αἰξάσσα λίπεν ῥίον ἑλύμποιο·
 πύριν δ' ἐπιβάσσα καὶ ἡμαθίην ἐρατὴν ἦν·
 σάατ' ἐφ' ἰπποπόλων θρηκῶν ὄρεα νιφέντα,
 ἀκροτάτας κορυφὰς, ὅδ' ἔχθονα μάρπη ποδῶν·
 ἐξ ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 λῆμνον δ' ἐσαφίκανε πόλιν θείοιο θάαντος·
 ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο·
 ἐν τ' ἄρ' αἰφύ χερσὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ὕπνῳ ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυθεῖς ἦδ' ἔτι κῆρ' ἔναι
 πύθου· ἐγὼ δὲ καὶ τοι εἰδὼ χάριν ἤματα πάντα
 κοίμῃσόν μοι ξηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσ' ἐφαινώ.
 αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλόπῃ.
 δῶρα δὲ τοι δώσω· κελὸν θρόνον ἄφθονον αἶψ'
 χρύσειον, ἥφαιστος δὲ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖας
 τούξῃ ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆναι ποσὶν ἦσσι.
 τῷ κεν ἐπιχόῃς λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νῆδυμος ὕπνος·
 ἦ ῥη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο χρόνιοιο·
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰετ' ἐγενεάων·
 ῥῆα κῆτ' ἀννήσαιμι· κῆρ' αὖ ποταμοῖο ῥέεθρα
 ὠκεανῷ ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 ζηνὸς δ' ὅκ' αὖ ἐγὼ γε κρονίου γένος ἄνδρα ἰοίμην,
 ἃ δὲ κῆτ' ἀννήσαιμι ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελούσῃ.
 ἦ δὴ γὰρ με κῆρ' ἄλλοτε καὶ ἐπίνυεν ἐφ' ἐμῇ.
 ἦ μάτι τῷ, ὅτ' ἐκ γένος ὑπέρβυμος διὸς υἱός·
 ἐπλεν ἰλιόθεν πρῶτον πόλιν ἐξαλαπάξας·
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἐθελεα διὸς νόον ἀγχιόχοιο·
 νῆδυμος ἀμφιχυθείς σὺ δὲ οἱ κῆρ' ἐμήσαο θυμῷ·
 ὅρσας ὄρκα λέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 καί μιν ἐπειτα κόων δ' οὐκ ἐκόμεν' ἀπένεικας·
 νόσφι φίλων πάντων ὅδ' ἐπεγρό· θεος χαλῆταινε
 ῥιπτάων κῆτ' αἶμα θεός, ἐμὲ δ' ἐξοχα πάντων
 ζήτει καέ κ' ἐμ' αἶσον ἅπ' ἀθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 ἢ μὴ νύξ' ἀμῆτερ θεῶν ἐσώσῃ καὶ ἀνδρῶν,
 ἥν' ἰοίμην φάων· ὅδ' ἐπαύσατο χῶόμενός περ
 ἄλκιρον παρ' ἀμύνκτι θεῷ ἀποθύμια ἔρδοι.
 ναῦ αὖ τὸτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσας.

Τὸν δ' αὖτε προσίειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·

ὑπνετίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελοποιεῖς,
 ἢ φῆς ὡς βῶεαιν ὄρη γέ, ἰδὼ δ' ὀρύπα ξῆν,
 ὡς ἡρακλῆος πέρι χῶσαρ παιδὸς ἐῖο.
 αἰ' ἴθ' ἐγὼ δὲ καὶ τοι χαρ' τῶν μίαν ὀπλοτράων
 δώσω ὀπγέ, ἰδὼ καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἀνοίτιν
 πασιθέην· ἥς αἰὲν ἰ μέρεα ἡματα πάντα.
 Ως φάτ· χήραρ δ' ὕπνος, ἀμφοβόμενος δὲ προσήύδα·
 ἀφ' ἧς νῦν μοι ὀμοσὼν ἀάκον συγὸς ὕδωρ.
 χεῖρ δὲ τῇ ἐτέρῃ ἰδὼ ἔλε χθόνα πρυβότειραν·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντ' ὅς
 μάρτυροι ὡς· οἱ ἐν βθε θεοὶ χρόνον ἀμρὶς ἐόντ' ὅς.
 ἢ ἰδὼ ἐμοὶ δώσιν χαρίτων μίαν ὀπλοτράων
 πασιθέην· ἥς τ' αὖτ' ἐέλδομαι ἡματα πάντα.
 Ως ἐφατ'· ὃ δ' ἀπίθισε θεῶν ἀλκωνόλενος ἦρι.
 ὦ μινυε δ' ὡς ἐκέλευε θεὸς δ' ὀνόμινεν ἅπαντ' ὅς,
 τὸς ὑποταρταρίδς, οἵτι τῇ δ' ἐκλείονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀμοσέντε, τελευτήσεν τέρν ὄρκον,
 τὴ βήτην λήμνη τε καὶ ἴμβρα ἄστυ λιπόντε,
 ἡέρα ἐσαμένω ῥίμφρα πρήσοντε κέλαιον.
 ἴδην δ' ἰκέσθην, πολυπίδακ' μιτέρα θηρῶν,
 λεκτὸν ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὴ δ' ἐπὶ χέρσῃ
 βήτην ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπεσείετο ὕλη.
 ἐνθ' ὕπνος μὲν ἐμνε πάρος διὸς ὅαν ἐδέσθαι,
 ῥ' ἐλάτνη ἀναβάς πρὶ μῆκερ· ἢ τότ' ἐν ἴδῃ
 μακροτάτῃ πεφυγχα δὲ ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε.
 ἐνθ' ἥς ὃ' ὅσοισιν πεφυγχαμένος ἡλατίνοισιν,
 θρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεα
 χαλκίδα κηκλήσκουσι θεοὶ, ἀνδρὸς δὲ κύμινδιν·
 ἦρι δὲ κραπνῶς προσεβήσετ' ἀργαρον ἄκρον,
 ἴδης ὑψηλῆς· ἴδῃ δὲ νεφεληγερέτα ζεύς.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὥς δ' ἴδεν ὧς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἄμφεχέλυτον·
 οἷον ὅτε πρῶτιστον ἐμισγέσθην φιλότῃ·
 εἰς οὐνὴν φοιτῶν τε φίλῃς λήθοντε κῆῖρα·
 εἴη δ' αὐτῆς προπάραιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε
 ἦ ῥη· πῆ με μαῖα καὶ τ' ἑλύμπε τόδ' ἰχθύνει;
 ἵπποι δ' ὑπαρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης·

Τὸν δὲ δολοφρονέεσσα, προσηύδα πότνια ἦρι·
 ἔρχομαι ὅτ' ὀμνέην πολυφόρβη πείρατα γαίης·
 ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρᾳ τηδύν·
 οἱ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺρεφον ἢ δ' ἀτίταλλον·
 τὸς εἴμ' ὅτ' ὀμνέην καὶ σφ' ἄκριτα νήκεα λύσω·
 ἦ δ' ἡ γὰρ δειρὸν χρόνον ἀμύλων ἀπέχοντα
 οὐκ ἔστι καὶ φιλότῃς ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε θυμῷ·
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖν πολυτίδακος ἴδης·
 εἴσῃσ' οἱ μ' οἴσυσιν ἐπὶ προφρῆν τε καὶ ὑρῆν·
 ναῦ δὲ σὺν εἵνεκα δῶρο καὶ τ' ἑλύμπε τόδ' ἰχθύνω,
 μή πως μοι μετέπειτα χολώσεται αἶεσι σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόον ὠκεανοῖο.

Τὴν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 ἦ ῥη κῆῖσε μὲν εἴη καὶ ὕπερον ὀρμηθῆναι·
 νῶϊ δ' ἄλ' ἐν φιλότῃ βαπτεῖο, δοῦν ὀνηθέντε·
 εἴτ' ὅρ' πῶποτε μ' ὦ δὲ θεῶς ἔρος ἐδὲ γυναικὸς
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι πρὶ προχυθεὶς ἐδάμασσε·
 εἴδ' ὅτ' ἦρ' ἀσάμιν ἱξιογίης ἀλόχοιο
 ἦ τέ κε παρίθοον θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
 εἴδ' ὅτε πρὸ δανάης χαλλισφύρα ἀκρισιώνης·
 ἦ τέ κε πρὸ σῆα πάντων δαΐδ' ἔμετορ' ἀνδρῶν·
 εἴδ' ὅτε φοῖνικος κῆρης τηλεκλειτοῖο·
 ἦ τέ κε μοι μίνωτε καὶ ἀντίθεον ῥαδάμανθαν·
 εἴδ' ὅτε πρὸ σιμέλης· εἴδ' ἄλ' ἡμῆς ἐνὶ θήβῃ

ἦ ῥ' ἦρα κληῖα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
 ἦ δὲ διώνυσον σεμέλι τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
 ἔδ' ὅτε δὴ μήρος κελλιπλοκή μοιο ἀνάσσει·
 ἔδ' ὅποτε λητὸς ἐρικυδέος· ἔδ' ὅτ' αὖ αὐτῆς,
 ὥς σέο νῶϊ ἔραμαι· καί με γλυκὺς ἴμβρος αἶρεϊ.

Τ ὃν δὲ δολοφρονέουσα προσήύδα πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε χρονίῃ ποῖον ἦν μῦθον εἶπες·
 ἦ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι δυνήθῃναι
 ἱδης ἐν κορυφῇσι τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα
 πῶς ἢ ἔοι· εἴ τις νῶϊ θεῶν ἀφγενεταίων
 εὐδοντ' ἀθρήσῃ θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι· ἔκ' αὖ ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἐξ αὐτῆς ἀνστᾶσα· νεμεανῆρ' ὃν κεν εἴη·
 αἶψ' εἰδὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἐπλεοθυμῶ·
 ἔστιν τοι θάλαμος· τόν τοι φίλος υἱὸς ἐταυξεν
 ἦφαιστος· πυκινὰς δὲ θύρας· σαρμῶσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἰοῦναι κείοντάς· ἐπεὶ νύ τοι δαδὲν δυνή·

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ ῥη μήτε θεῶν τό γε δέδιθι μήτέτιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικελεύω
 χρύσεον· ἔδ' αὖ νῶϊ διαδράκοι ἠελίος πρ
 ἔτε καὶ ὀξὺταρ' πέλεται φάος εἰσοράεσθαι·
 ἦ ῥά· καὶ ἀνὰ κῆρ' ἐμάρπη χρόν'· πᾶς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑποχθὼν δῖα φῦεν νεοθιλέα ποῖν·
 λωτόνθ' ἐρσήεντα ἰδὲ χρόνον ἦδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακὸν ὃς ἀπ' ἄχθονος ὑψόσ' ἐεργε·
 τῷ ἐνι λεξιάθην· ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔειπεν·
 κελην χρυσείην· στήπναι δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι·
 ὣς ὁ μὲν ἄβρεμας· οὗδε πατὴρ ἀνὰ γαργάρω' ἄκρ'·
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃ δαμεί· ἐχέδ' ἀνὰ κῆρ' ἀκοιτιν·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν νήδυμος ὕπνος·
 ἀγγελίην ἐρέων γαιήχῳ ἐννοσιγάτῳ·
 ἀχὺ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῦν δαναοῖσι ποσειδάων ἐπάμεινον,
 καί σφιν κῦδος ὀπαζε μίνωθ' ἀπρ' ὄφρ' ἔτι οὐδὲ
 ζυγὸς ἐπὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν πρὶ κῶμα κέλυφα·
 ἦρ' ἂν ἐνφύλοττι παρήπαφεν ἀννηθῆναι·

Ὡς ἐπὶ πῶν ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰφυλ' ἀνθρώπων·
 τόνδ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμειβεσθαι δαναοῖσιν·
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προβορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν ἐκρὶ νίκην
 πριαμίδη, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται;
 αἶψ' ὁ μὲν ἔταφισι καὶ οὐχέτα δ' αὖτε ἀχίλλεα
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦρ·
 κείνδ' ὅστι λίην ποθὲν ἔσσεται, ἥ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμῶς ὄβριώμεθ' ἀμειβεσθαι ἀηήλοισιν·
 αἶψ' ἀνέθ' ὥς ἀν' ἐγὼ ἥπω πηθώμεθα πάντες·
 ἀσπίδας ὅσας ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται
 ἐσάμηνον· κεφαλὰς δὲ παναΐθεσιν κορύθεαι
 κρύψαντες χερσὶν τετὰ μακρότατ' ἔχε' ἐλόντες
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, ὅδε τι φημι
 ἐκρὰ πριαμίδην μενέειν μάλα πρὸ μεμαῶτα·
 ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ μενέχαρμος ἐχει δ' ὀλίγον σῆκος ὥμιον
 χήρονι φωτὶ δότω· ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μέζονι δύτω·

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπίθοντο·
 τὸς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόςμεον, ὑτάμενοί πρ·
 τυδείδης ὀδυσσεύς τε καὶ ἄρτεϊδης ἀγαμέμνων·
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ὅρ' ἡἴα τὰ χεῖ' ἀμείβον·
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸν ἔδωκε, χέρσας δὲ χείρονι δόσκειν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο πρὶ χροῖ νώροπα χαλκόν·

βάν ρ' ἰλίου ἤρχετο ἄρασφιν ποσειδάων ἐκασίχθων·
 δεινὸν ἄορ τανύηκε δ' ἔχων ἐν χειρὶ παχύν·
 ἰκελὸν ἄετορ πῇ τῷ δ' ἔθε' μιν ἔτι μιγῆναι,
 ἐν δ' αὖ λουγαλέῃ, διὰ δέος ἰχάνε' ἀνδράσ·
 ῥῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος ἑκτωρ·
 δὴ ῥα τότε ἀνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσαν·
 κυανοχῆτα ποσειδάων καὶ φαίδιμος ἑκτωρ·
 ἦτοι δ' ἰλίου ῥώεσιν, ὃ δ' ἄρ' εἰσοισιν ἄρ' ἡντων·
 ἐκλύθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίᾳς τε νέεσ τε
 ἄρ' ἡντων· οἳ δὲ ξυῖσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ·
 ἔτε θαλάμῃς κῦμα τόσον βοῶα προτὶ χέρσον
 πόνρθεν ὀρνύμενον πνοῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ,
 ἔτε πυρὸς τόσος τε ποτὶ βρόμος ἀθομένοιο,
 ἄρεος ἐν βήαις ὅτε τ' ὤρεα καέμεν ὕλην·
 ἔτ' ἄνεμος τόσος γε ποτὶ δρυσὶν ὑψιμένοισιν
 ἠπύει ὅς τε μάλιστ' ἀμέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 τόσῃ ἄρα ῥῶων καὶ ἀχαιῶν ἔπερ φωνῇ
 δεινὸν αὐτάντων, ὅτ' ἐπ' ἀμύλοισιν ὄρεσαν·
 αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος ἑκτωρ
 ἔλχει ἔπειτ' ἐράπῳ πρὸς ἰθὺς οἳ ἔδ' ἀφάρμαρτε·
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε πρὶ σῆθεσι πετάσθην·
 ἦτοι δ' ἰλίου σάκεος ὃ δὲ φασγάνῳ ἄρ' ἡντων
 τῷ δὲ ῥυσσάσθην τέρενα χροῶ· χύσατο δ' ἑκτωρ·
 ὅπῃ ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐπώσιον ἔκρυγε χερσός·
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ ἀλεείνων·
 ἦν ἰλίου ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας τελαμῶνις αἶας,
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θαλάῳ ἐχματὰ νηῶν
 πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο τῶν ἐν αἵρῃ,
 σῆθος βεβλήκη ὑπὲρ ἀντυγὸς ἀχόθι δ' ἡρῆς·
 σρόμβον δ' ὥς ἔειπε βαλὼν πρὶ δ' ἔδραμε πάντη·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πᾶσι ριπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δοῦν
 πρὸ ῥριζος· δεινὴ δὲ θεὸς γίνεταί οἱ δὲ μὴ
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ἔπειθε θεὸς ὅς κεν ἴδῃται
 ἐπ' αὐτῶν· χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κρυαυτός·
 ὥς ἔπειθε κερὸς ὦκα χαμαὶ μένος ἐκ κοινίῃσι·
 χειρὸς δ' ἐμβαλεν ἔγχος ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπιδος ἔαφθῃ
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τάχεα ποικίλα χαλχῷ·
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντο ἐπέδραμον ἧς δὲ ἀχαιῶν·
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμνίας
 ἀχμαῖς· αἳ δ' ὅστις ἐδωκὴσάτο ποιμένα λαῶν
 ἔτασαι δὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ πρίβησαν ἄριστοι·
 πηλυδάμασ τε καὶ ἀνδρῶν καὶ δῖος ἀγένην·
 σαρπηδῶν τ' ἄρ' ὅς λυκίων καὶ γλαυκὸς ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων ὅστις οὐκ ἀκήδησεν· αἳ δὲ πέροιθεν
 ἀσπίδας· εὐκύνελος χέθον αὐτῶν· τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χρυσὴν αἰείραντο φέρον ἐκ πόλεος ὅφρ' ἴκεθ' ἵππων
 ὠκέας· οἱ οἱ ὅπιασε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἔσασσαν· ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντο·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα·
 αἳ δ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον εὐρῆος ποταμοῖο
 ξάνθος δινήεντος ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἐνθά μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χῶαν· ὅδ' ἀμπνυῖσθαι καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἐζόμενος δ' ἐπ' ἔγχος κελαινεφές αἶμα' ἀπέμελεν·
 αὐτὸς δ' ἐξ ὀπίσω πλῆτο χθονὶ· καὶ δὲ οἱ ὅσπερ
 νύξ ἐκ λυφῆ μέλαινα, βέλος δ' ἐτιθυμὸν ἐδάμνα·
 ἄργεῖσι δ' ὅσπερ ὥς ἴδον ἐκτορὰ νόσφι κιόντα·
 μᾶλλον ἐπὶ πρῶται θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης·
 ἐνθα πολὺ πρῶτιστος ὀϊλῆος ταχὺς αἶας·
 σάκτιον ἔτασε δὲ μὲν ἀλμυρὸς ὀξυόωντι

ἥνοπι δὴν· ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἄμύμων,
 ἥνοπι βυκολέοντι παρ' ὄχθας σατυρόεντος·
 τὸν μὲν οἴλιόδης δαυρικλὺς ἐπύθεν ἐλθὼν,
 ἅτα κατὰ λοπάρην· ὃ δ' ἀνεπράπετ' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 ῥῶες καὶ θανάδι σώαζον κρατῆρ' ὕσμίνην·
 τῷ δ' ἐπὶ πηλιδάμας ἐχέσπαλος ἦλθεν ἀμυώτωρ
 πανθοίδης· βάλε δὲ προθήνορα δεξιὸν ὦμον
 ὕδ' ὃν ἄρ' οἰκλύκοιο· δι' ὧμα δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔχεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἄχρως ὧ·
 πηλιδάμας δ' ἐπαγλὼν ἐπύξατο μακρὸν αὐτόσθε·
 ἔμ' ἀν' αὐτ' οἴῳ μεγαθύμῳ πανθοίδαο
 χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 ἀμῆτις ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἴῳ
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατ' ἰμὲν δόμον αἴδος ἦσθε.
 ὧς ἔφατ' ἄργείοισι δ' ἄχος γένετ' ὀξυμένοιο·
 αἰάντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε,
 τῷ τελαμωνιάδῃ· τὸ γὰρ πέσεν ἄχι μάλιστα·
 κερπαλίμῳ δ' ἀπτόντος, ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 πηλιδάμας δ' αὐτὸς μὲν, ἀλούατο κῆρα μέλαιναν,
 λικριφίδης αἰξάσ· κόμισεν δ' ἀντήνορος υἱὸς
 ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βύλυσαν ὄλεθρον·
 τὸν ῥ' ἐβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος σαιεοχμῷ,
 γάστον ἀσράχαλον, ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε.
 τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῇ, σῶματε ῥῖνέστε,
 ἔδ' ἔπληντ' ἥπρ' κνήμαι καὶ γῆνα πεσόντος.
 αἶας δ' αὖτε γέρονεν ἄμύμονι πηλιδάμαντι
 ῥάξιο πηλιδάμα, καί μοι νημῖν ἐνίασε·
 ἦρ' ἔκ' ἔτος ἀνὴρ προθήνορος ἀντιπεφῶπται
 ἀξίος ὃ μὲν μοι κακὸς εἴδεται ὃ δὲ κακῶν ἔξ·
 ἀμὰ καὶ σὶ γνητος ἀντήνορος ἰπποδάμοιο,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἀχίστα ἐώκει·
 ἦρ' οὐ γινώσκων βῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ·
 ἐνθάδε μὰς πρόμαχον βοιωτοῖον ἔτασε δαρὶ,
 αἰψὲ κασιγνήτῳ βέβαώς, ὃ δ' ὕφελκε ποδῶϊν·
 τῷ δ' ἀκρόμας ἐκπαγλὸν ἐπαύξατο μακρὸν αὖ,
 δαρχεῖοι ἰόμωρι ἀπειλῶν ἀκόρητοι·
 ἔθην οἰοισὶν γε πάρος, τ' ἐσέται καὶ οὔτις
 ἦ μιν· ἀμὰ ποθ' ὦ δὲ κατὰ κτανέεσθε καὶ ὕμμι μῦθε,
 φράζεσθ' ὥς ὕμιν πρόμαχος δειδμημένος εὐδῆ,
 ἔλχῃ ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ,
 διηρὸν ἄτις ἐν· τῷ καί κεν τις αὖχεται ἀνὴρ,
 γνωρὸν ἐνὶ μεγάροισι δρεως ἀλκίτῃρα λιπέσθαι.
 Ως ἔφατ'· ἀρχαῖοισι δ' ἄχος γένετ' ἀξυμένειο·
 πηνέλεως δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ὠρμήθη δ' ἀκρόμαχος ὃ δ' ἔχ' ὑπέμνευεν ἑρωὴν
 πηνελέοιο ἀνακτος· ὃ δ' ἔτασεν ἱλιονῆα,
 ἵδον φόρβαντος πολυμήλη· τὸν ῥα μάλιστα
 ἐρμήσας πρῶων ἐφίλει, καὶ κῆπσιν ὄπασεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπομήτηρ μῆνον τέκεν ἱλιονῆα,
 τὸν τόθ' ὕπ' ὀφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐν δ' ὥστε γλήνην δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διατρίψ' ἦλθεν· ὃ δ' ἔειπε χεῖρε πετάσσας
 ἀμφω· πηνέλεως δ' ἐρυσαάδης ξίφος ὄξυ,
 αὐχένα μέσσον ἔλασεν· ἀπήραξεν δὲ χαμάζε,
 αὐτῇ σάυ' ἤληκε κάρη· ἔτι δ' ὀβριμον ἔλχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ κώλειαν ἀναχών·
 πέφρα δὲ τε πρῶεσι, καὶ ἀνχόλῳτος ἔπος ἦν δα·
 εἰπέ μεναι· μοι βῶες ἀγαυὲ ἱλιονῆος,
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ σοὶ μέλαι ἐν μεγάροισιν·
 ὃ δὲ γὰρ ἦ προμάχοιο δέμαρ ἀλεγεινὸρίδα,

ἄνδρ' ἐφίλω ἐλθόντι γανύεσθαι ὁπότε κεν δὴ
 ἐκ βροίης, σὺν νηυσὶ νέωμεθα ἡῶροι Ἀχαιῶν.
 ὧς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντα σ' ὑπὸ χλωρὸν δέος ἔειπεν.
 πᾶπῃνεν δὲ ἐκείνος· ὅποι φῦγοι αἵ πω ὀλεθρὸν.
 ἔσπετε νῶ μοι μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἐχέουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράρ' Ἀχαιῶν.
 ἦράτ' ἐπὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὰς ἐννοσίγαιος.
 αἶας ῥα πρῶτος τελαμώνιος ὕρτιον ἔτα,
 κυρτιάδην μυσῶν ἠγήτορα κερτρβοθύμων.
 φάλην δ' ἀντίλοχος καὶ μέρμυρον ἐξενάριξεν.
 μηριόνης δὲ μόρωτε, καὶ ἱπποτίωνα κατέκταν.
 τοῦκρος δὲ προθώονάτ' ἐνήραρ καὶ πρίφῃτην.
 ἀργείης δ' ἄρ' ἐπείθ', ὑπὲρ ἡνόρα ποιμένα λαῶν,
 ἔτα κερτὰ λαπαρῆν· διαδ' ἐντρεα χαλκὸς ἀφυσσε
 δῆλ' ὡς αὖ· φυγὴ δὲ κατ' ἔτα μένην ὠτρήν.
 ἑαυτ' ἐπειρομένη τόνδε σκόρος· αἶα' ἐκέλυφε.
 πλείους δ' αἶας ἦλεν οἴλῃος ταχὺς ἦος.
 ἔγάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσσει ποσσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν βεαάντων, ὅτε τε ζῶε ἐν φόβον ὥρση.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἰ. Εὐς ἐγβῆς καὶ θεασάμενος τὸς ῥῶας νικωμέ-
 νους, ἦραν ἐπιπλήσας καὶ ἱρὴν μεταπέμψας πρὸς
 ποσειδῶνα κελύων ἀφίστασθαι τὸ πολέμα· ἀπόλλω
 να δὲ ὅπως ἀναρρώσει τὸν ἥκτορα· ὃς ἀναλαβὼν αἰγί-
 στα, ἧ' ἑλληνας ἦς φυγὴν βρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν
 σιωδιωχθέντων· αἶας δὲ τελαμώνιος πολλὰς ἀναιρᾷ
 τῶν πολεμίων, τὰς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

ΓΑΙΤΑΔΟΣ. Ο. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ

Ο κρονίδης κεχόλωσ' ποσειδάωνι καὶ ἥρῃ·

Ἦ
Υτάρ ἐπὶ δία τε σκόλοπας καὶ
τάφρον ἔβησαν
φύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμνη δα-
ναῶν ὑπὸ χερσίν·

οἱ μὲν δὲ παρ' ὅ χερσιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δαίης πεφοβημένοι ἔχρετο δὲ ζῶα
ἴδης ἐν κορυφαῖσι παρὰ χρυσοθρόνῳ ἥρης·
στὴ δ' ἄρ' ἀναΐξας ἴδου δὲ φῶσ' καὶ ἄχαιός·
τὸς μὲν ὀρίνομένους τὰς δὲ κλονέοντας ὀπιάθεν
ἄργεῖς· μετὰ δὲ σφί ποσειδάωνα ἀνάντα·
ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδου κείμενον ἄμφι δ' ἐταῖροι
εἶαθ' ὅ δ' ὀρχαλὴρ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἁπινύων·
αἰ μ' ἐ μέων ἐπεί μιν ἀφανρότατος βάλλ' ἄχαιῶν·
τὸν δὲ ἴδων ἐλέησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
θρινά δ' ὑπὸ δ' ὀρχαλῶν ἥρην πρὸς μῦθον εἶπεν·
ἦ μάλα δὴ κεκρότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος ἥρῃ·
ἐκτορα δ' ἴσον ἔπαυσε μάχης ἐφόβησε δὲ λαός·
ἔ μανόει δ' εἰ αὐτε, κεκορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτῃ ἐπαύρηαι· καί σε πληγῇσιν ἰ μάλαω·
ἦ ἔ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑφ' ὅθεν ἐκ δὲ ποδῶν
ἀκμονας ἦ καὶ δύω πρὶ χερσὶ δὲ δεσμόν ἱηλα
χρύσειον ἄρρηκτον· σύ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω ἡλάσσειν δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν ὄλυμπον·
λῦσαι δ' ἐκ ἐδάων· παρασταδόν δ' ὃν δὲ λάβοιμι
ῥί πᾶσιν ὀπίσσω ἀπὸ βηλῶν ὅφρ' ἀνίηται

ῥῆ

γῆν ὀλιγὴν πελέων· ἐμέδ' ὅς τις θυμὸς ἀνίει
 αἰζηχὴς ὀδυνῇ ἥρακλῆος θήσιο·
 τὸν σὺ ξαυβορέη ἀνέμῳ πεπιθῶσα θυέλλῃσ'
 πέμψας ἐπ' ἄρ' ὕπερ πόντον καὶ χθ' μιτιόωσα·
 καὶ μιν ἔπειτα νόων δ' οὐραίοι μένην ἀπένεμασ'
 τὸν μὲν ἐργὸν ἐνθεν ῥυσάμεν καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
 ἄρ' ὅς τις ἐπ' ὀβρον καὶ πολλὰ π' ἀθλήσαντα·
 τῶν δ' αὐτὶς μνήσω ἵν' ἀπολήξῃς ἀπατάων·
 ὅφρ' εἰδῆς ἦντοι χραίσμη φιλότις τε καὶ αὐνή,
 ἣν ἐμὴς ἐλθῶσα θεῶν ἀπο καὶ μ' ἀπάτησας·

Ω' σφάκ'· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια ἦρ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶόντα προσηύδα·
 ἴσω νῦν ῥ' ὁ γὰρ καὶ ἔρανος οὐρὺς ὑπέρθεν
 καὶ ῥ' ἑκατόβροτον συγὸς ὕδαρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρεος, δεινότατος τε πέλας μακάρεσσιν θεοῖσι·
 σῆθ' ἴβη κεφαλῇ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 κερίδιον· τὸ μὲν οὐκ ἀνέγ' ὅποτε μάψ' ὁ μόσαιμι
 μὴ δ' ἐμὴν ἰότητα ποσὶ δάων ἐνοσίχθων,
 πημῶν γ' ἡρώας τε καὶ ἑκ' ἑκατό τ' ὅισι δ' ἄρ' ἤγ'·
 αἰετὰ περ αὐτῶν θυμὸς ἐποβῶει καὶ ἀνώγ'·
 τήρο μέγας δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ τοὶ καὶ ἀκύνω ἐγὼ παραμυθισαίμεν,
 τῇ ἴμεν, ἥκεν δ' ἡ σὺ κελαϊνεφές ἡγεμονόοις·

Ω' σφάκτο· μέλεισεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πρῶόντα προσηύδα·
 εἰ μὲν δ' ἡ σύγ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καὶ θεοῖσι,
 τῷ κεν ποσὶ δάων γε καὶ εἰ μάλ' ἀβλέται ἄλλη,
 αἶψα μεταστρέψε νόον μετὰ σὸν, καὶ ἐμὸν κῆρ·
 αἰετὰ δ' ἡρ' ἔτεόν γε καὶ ἀρεκέως ἀγορεύεις,

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔρχο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δῆρο κέλευον·
 ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ καὶ εἴησι ποσειδάωνι ἄνακτι,
 παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἅ' πρὸς δώμαθ' ἰκέσθαι.
 ἔκρηα δ' ὀβριύησι μάχην ὅτ' φοῖβος ἀπόλλων
 αὐτίς δ' ἐμπνέσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων·
 αἰ νῦν μιν τείρῃσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ ἀχαιῆς
 αὐτίς ἀποσρέψιν· ἀνάληκτα φύξαν ἐνόρσας
 φύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλῆσι, πείσωσι
 πηλὸν δαῖτα ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον·
 πάροικον· ὃν δὲ κτενέει χεῖρ φαίδιμος ἑκτορ,
 ἱλίου προπάροιθε πολεῖς ὀλέσαντ' αἰήεις
 τὴν ἄλλαν· μετὰ δ' ὅν ἐμὸν σαρπηδόνα δῖον·
 τὸ δὲ χολωσάμενος κτενέει κρηα δῖος ἀχιλλεύς·
 ἐκ τῷ δ' ἄντοι ἐπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν,
 αἰὲν ἐγὼ τάχσοιμι διαμπερές· εἰσὸν ἀχαιῶν,
 ἱλίων αἰπὺν ἔλοιεν ἀθηναίης διὰ βελάς·
 ὃ πρὶν δ' ἔτ' ἐγὼ παύσω χόλον, ὅτε τίς ἄλλων
 ἀθανάτων, δαίμωνισιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἔασω,
 πρὶν γε τὸ πηλὸν δαῖτα τελευτῆναι ἐέλδωρ·
 ὥς οἱ ὑπέσθην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσά κ' ἔρηται
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμῆο θεᾶς θέτις ἦτορ γένων,
 λαιωμένη τιμῆσαι ἀχιλλῆα πολίπορτον·
 ὧς ἔφατ' ὅτ' ἀπίθισε θεαλαυνώλενος ἦρ·
 βῆ δὲ κατ' ἰδαιών ὀρέων ὅτ' μακρὸν ὄλυμπον·
 ὥς δ' ὅτ' ἀναιξή νόος ἀνέρος ὅς τ' ἐπὶ πολλῇ
 γαῖαν ἐληλυθὼς φρεσὶ πυχελίμησι νοήσῃ
 ἐνθ' εἴη ἢ ἐνθα μενεεινὸς φέτε πολλά,
 ὥς κραπνῶς μεμῆα δαίτῃα πότνια ἦρ·

ὅ κεν δ' αἰπὴν ὄλυμπον· ὁ μὲν γάρ βῆεν δ' ἔπ' ἦλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
 πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικνύοντο δέπασιν,
 ἢ δ' ἄλλος μὲν ἔασε· θέμιστ' δὲ καλλιπαρήφ·
 δέκτο δέπας πρῶτη γὰρ ἑκάντην ἦλθε θέυσα·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ῥη τί πτε βέβηκας ἄτυχο μένη δὲ ἔοικας;
 ἦ μάλα δῖσε φόβησε κρόνῳ πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης
 ἦν δ' ἡμίβετ' ἔπ' ἔτα θεῶν λουκῶλενος ἦ ῥη·
 μή με θεῶν θέμι ταῦτα διζέρεο· οἶσθα καὶ αὐτῇ,
 οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπ' ἑφιάλος καὶ Ἀπηνίης·
 αἴμα σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαίτρσι εἴσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκῦσαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα ξέβη καὶ ἔργα πειρώσκειται, ὅδε τι φημι
 πᾶσιν ὁ μῶς θυμὸν κεχαρήσέ μεν, ὅτε βροτοῖσιν,
 ὅτε θεοῖς, ἢ πρὸς τις ναῦ δαίνυται εὐφρων·
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς ἔπ' ἔσσα, καθέλκω πότνια ἦ ῥη·
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ἢ δ' ἐξέλασε
 χέλευσιν· ὃ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι νυκάνεησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθῆσα μετυύδα·

Ν ἦ πίοι· οἱ γὰρ νῆμεναι ἀφρονέοντες,
 ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄλογοντες,
 ἢ ἔπει, ἢ βίη· ὃ δ' ἄρ' ἡμένος ἔκ' ἀλεγίτ' ῥ'
 ὃ δ' ὀθεταί· φησὶν γάρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε ἀγένη' τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος·
 τῷ ἔχειτ' ὅππῃκεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκείσθ'
 ἦ δ' ἡ γὰρ ναῦ ἔλπομ' ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι.
 εἶδος γάρ οἱ ὅλωλε μάχῃ ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
 ἀσχεύλαφος· τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὀβριμὸς ἄρης·
 ὧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἄρης θαλρῶ πεπλήγετο μηρῷ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

χρσὶ κατὰ πρηνέα· ὀλοφυρόμενος δὲ προσήύδα·
 μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τί σκαθαφόνον ἦος ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 ἦ πρὸς μοι καὶ μοῖρα διὸς πληγέντι κρῶνῳ.
 κῆϊσθαι ὁ μὲν κεύεαι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
 ὦς φάτο· καὶ ῥ' ἵππας κέκλετο, δῖμόν τε φόβοντε
 ζυγνύμεν· αὐρὸς δ' ἐντὶ ἐδύσειε παμφανόωντα·
 ἐνθα κέ τις μῆξεων τε καὶ ὄργαλεώτρος ἄλλος,
 παρ' διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη·
 ἢ μὴ ἀθήνη πᾶσι πρὶ δδείσασυ θεοῖσιν.
 ὦρσεν δὲ ἐκ προθύρου λίπε δὲ θρόνον ἐνθα θάαυε.
 τὸ δ' ἄρ' ἰδὼν κεφαλῆς κόρυθ' ἔλετο· καὶ σάκος ὤμων·
 ἔλχος δ' ἔεισε σιβαρῆς ἐκ χερρὸς ἑλῶσα
 χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσιν ἐθάπτετο θρόνον ἄρηα·
 μαινόμενε φρένας ἦλεέ· διέφθορας ἢ νύτοι αὐτὰς
 ἔατ' ἀκνέμεν ἄτ' ἵν' ὅος ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐ αἶψα δ' αἶψα φησὶ θεὸς λαοκώλενος ἦρ·
 ἢ δὴ νῦν παρ' ἱνὸς ὀλυμπίας ῥήλησθαι.
 ἢ δὲ θέλεις αὐρὸς μὲν ἀνακαλῆσθαι καὶ πολλὰ,
 αἶψ' ἰδὼν ἔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη;
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτῶσαι·
 αὐτὶ καὶ γὰρ ῥῶας μὲν ὑπέρθυμους καὶ ἀχαιῶς·
 λείπει· ὁ δ' ἡμέας εἰσι κλυδοιμήσων δὲ ὀλυμπον·
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἶτιος· ὅς τε καὶ ἀκί·
 τῷ δ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον ἦος ἑῆος·
 ἢ δὴ γάρ τις τὸδε βίην καὶ χερρὰς ἀμύνων,
 ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἐπὶ γὰρ πεφύσεται· ὄργαλέον δὲ
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι, γενεὴν τε τόκον τε.
 ὦς ῥησὶν, ἵδρυσεν θρόνον ἐνὶ θρόνον ἄρηα·
 ἦρσεν δ' ἀπόλλων καλεῖσθαι δώματος ἐκτός,

- ἴρινθ' ἥτη θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι·
καὶ σφρασφωήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- Ζ** ὅς σφω εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅππῃ τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὶ νῆν' ἐλθιτε Διὸς τ' ὅς ὤπα' ἴδωθε,
ἔρδην ὅππῃ κε κῆνος ἐποβώη καὶ ἀνώγῃ·
ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἔπυστα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
ἔζετο δ' ἐνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἴ' ἔσαντε πετέεσθιν·
ἴδην δ' ἵκνον πολυπίδα καὶ μητέρα θηρῶν·
αὔρον δ' αὐρύσπα κρονίδα ἄνδρα γαργάρῳ ἄκρῳ
ἢ μενον· ἀμφὶ δὲ μιν θυόεν νέφος ἐσεφάνωτο·
τὼ δὲ πᾶροιθ' ἐλθόν τε Διὸς νεφεληγερέταο,
εἴπην· ὅδ' ἐσφῶϊν ἴδων ἐχολώσατο θυμῷ·
ὅππῃ οἱ ὦκ' ἐπέειπες φίλης ἀλόχοιο πιδέσθην·
ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- Β** ἀσκήϊδι ἴρι ταχῆα, ποσειδάωνι ἀνακτι
πάντα τάδ' ἀπ' εἶλαι· μὴ δὲ φουδάγγελος ἕναι·
πανσάμενόν μιν ἀνώχθι μάχης ἢ δὲ πολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν· ἢ εἰς ἄλλα δῖαν·
ἔδ' ἐμοὶ ἐκ ἐπέειπες πεπίσεται αἶψ' ἀλογήσει·
φραξέσθω δ' ἡπείτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' ἐδὲ κρατρός πρ' ἐὼν ἐπιόντα ταλάσῃ
μῆναι· ἐπεὶ ἔοιμι βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος· τὸ δ' ἐκ ὀθεταὶ φίλον ἦτορ
ἵσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγέεσσι καὶ ἄλλοι·
- Ω** σ' ἔφατ'· ὅ δ' ἀπίθισε ποδὴν νεμὸς ὠκείῃρις·
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἔς ἱλιον ἱρὴν·
ὥς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πῆται νιφάς, ἢ ἐχάλασεν
ψυχὴ ὑπαὶ ῥιπῆς ἀέθρη γενέος βορέαο,
ὥς κραιπνῶς μεμαῖα διέπτατο ὠκείῃρις·
ἀγχεῖ δ' ἐσάμενι, προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἄλλ' ἐλὶν τινὰ τοι γαῖό γε κυανοχαῖτα·
 ἦλθον δ' αὖρο φέρουσα παρὰ Διὸς ἀγχιόχοιο·
 παυσάδην δ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο·
 ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν·
 εἶδ' οἳ ἔκ' ἐπέα' ἐπιτείσεια ἀγ' ἀλογήσῃς·
 ἦ πείλῃ καὶ κῆνος ἐκνυτίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σέ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
 χεῖρας· ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολυφέρτερος εἶναι·
 καὶ γενεὴ πρότερος· σὸν δ' ἔκ' ὀθεταί φίλον, ἦ ῥα
 ἴσον οἳ φῶσθαι, τόν τε συγένοι καὶ ἄλλοι·

Τ ἦν δὲ μέγ' ὁ χθρήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 ὦ πόποι· ἦ ῥ' ἀγαθὸς πρ' ἐὼν ὑπέροπλον εἶπεν,
 εἰ μὲν ὁ μῶτιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθεζέει·
 ῥεῖς γάρ τ' ἐκ κρόνῃ εἰδὼν ἀδελφεῖ· ὅς τέ κε ῥῆν·
 ζῶε καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' αἰΐδης ἐνέροισιν ἀνάσων·
 τοι χθρὰ δὲ πάντα δέδασαι· ἐκείσος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλανάεμεν αἰεὶ
 παλλομένων· αἰΐδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερόεντα·
 ζῶς δ' ἔλαχ' ἔρανον ἄρ' αὖ· αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυῶν πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος·
 τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκηνλος
 καὶ κρατρός πρ' ἐὼν, μενέτω τοι τάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
 χρὸς δὲ μή τι με πᾶχυν κακὸν ὥς διηδισαλέσθω·
 θυγατέρεαι γάρ τε καὶ ἡῶσι κέρδιον εἶν·
 ἐκ πάλοισ' ἐπέεσσιν ἐναγέμεν ὅς τέ κε ἐν αὐτῷ·
 οἳ ἔθεν ὄρ' αἰώνος ἀκέσσονται καὶ ἀνάγκη·

Τ ὃν δ' ἦ μείβετ' ἐπεὶ ταποδίνεμος ὠκέα ἶρις·
 ἔτω γὰρ δὴ τοι γαῖό γε κυανοχαῖτα·
 τόν δὲ φέρω δὴ μῦθον ἀπηνέα τε· κρατὺς ὄντε;
 ἦ τι μετασφρίτῃς· σφριπὰ μὲν τι φρένδ' ἐσθλῆν·

ὅσοι ὡς πρεσβυτέροισιν ἱριννύες αἰὲν ἐπονται·
 ἦν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἐννοσίχθων·
 ἱριθεῖα μάλα τὸτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἔσθλόν κ' αὖ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγελος αἰσιμαῖός ῥ' ἔστι·
 ἀνὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην κ' θυμὸν ἱκάνει,
 ὅππότεν ἱσόμερον κ' ὁ μὴ πεπρωμένον αἴσῃ
 νεικῆσιν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέειπεν·
 ἀν' ἥτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποξέω·
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, κ' ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
 αἴ κεν ἄναξ ἐμέθεν κ' ἀθηναίης ἀγελείης·
 ἥρως ἔρμῶτε, κ' ἠφάστοιο ἀνακτος·
 ἱλὶς ἀπ' ἧν πεφιδνήσεται, ὅδ' ἐβλήσῃ
 ἐκ πέρσαι, δῶναι δέ μοι κράτος ὄργχοισιν,
 ἴσω τ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται·
 ὅς ἐπὶ πῶν λίπε λαὸν ἀχαιῶν ἐννοσίχθιος·
 δαῶν δὲ πόντον ἰὼν πόθεσάν τ' ἥρωες ἀχαιοί·
 καὶ τό τ' ἀπόλλωνά προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' ἑκτορά χαλκοκορυστή·
 ἦ δ' ἢ μὲν γάρ τοι γαῖό χος ἐννοσίχθιος·
 οἴχεται δ' ἄλλα δῖαν ἀλυνάμενος χόλον ἀπ' αὐτοῦ
 ἢ μέτρον· μάλα γάρ κε μάχης ἐκύνθοντο κ' ἄλλοι·
 οἳ πρὶν ἑρτεροῖσι θεοῖς κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·
 ἀνὰ τόδ' ἦ μιν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἦ δέ οἱ αὐτῷ
 ἐπλετο· ὅπῃ πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόξῃ·
 χερσὶν ἐμὰς ἐπεὶ ἔκιν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέσθην·
 ἀνὰ συγ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἀγίδα θυσανόεσσαν·
 ἦν μάλ' ἐπισταίῃων, φοβέειν ἥρωας ἀχαιούς·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἐκ τ' ἐπιβόλε φαίδιμος ἑκτάρ·
 τόφρα γὰρ οὐδ' οἳ ἔρχετο μένος μέγα· ὅφρ' ἐν ἀχαιοῖς
 φάροντες νῆας τε κ' ἑλλάσσοντον ἵκωνται·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἤθ' ἔνθα δ' αὖτ' ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε, ἔπος τε,
 ὥς κε κῆρ' αὖτις ἀχαιῶν ἀναπνύσῃσι πόνοιο.
Ως ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν ἀπόλλων·
 βῆ δ' ἐκ τ' ἰδαιῶν ὀρέων ἱρηνιέοικας
 ὠκέϊ φαυροφόνῳ, ὅς τ' ὠκίστος πετεηνῶν,
 εὖρ' ἦν πριάμοιο δαΐφρονος ἔκτορα δῖον,
 ἤρηνον ἔδ' ἐτι κῆρ' νέον δ' ἐσαγέρας θυμόν·
 ἀμφὶ ἐγινώσκων ἐτάρας· ἀτὰρ αἶψα κῆρ' ἰδρῶς
 παύετ' ἐπεὶ μιν ἐγείρε δῖος κόος αἰγιόχοιο·
 ἀλγῶ δ' ἰσάμενος προσέφη ἐκφύγος ἀπόλλων·
 ἔκτορ' ἔγ' ἐπριάμοιο τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγητελέων, ἦ περ τίσε κῆδος ἱκένει.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος ἔκτορ·
 τίς δὲ σὺ ἐπιφέρεισε θεῶν ὅς μ' ἔρεαι ἀντήν
 ἐκ αἴης ὁμενυσσίν' ἐπὶ πρύμνησιν ἀχαιῶν
 ἔς ἐτάρας ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν αἶσα
 χρῆμα δ' ἰὼ πρὸς σῆθος· ἔπαυσε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 κῆρ' δ' ἔγνω ἑφάμην νέκυας κῆρ' δ' ὤμ' αἰΐδαο
 ἦ ματι τῷ δ' ὄψεσθαι ἐπεὶ φίλον αἶψ' ὦν ἦτορ·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκφύγος ἀπόλλων·
 θάρσει νῦν· τοῖάν τοι ἄσπετος ἦτορ κρονίων
 ἐξ ἱδης προέηκε παρεσάμεναι κῆρ' ἀμύμον
 φοῖβον ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ'· ὁ μῶς αὐτόν τε κῆρ' ἀπεινὸν πολίεθρον·
 αἰὲρ ἄγε νῦν ἱππῶσιν ἐπὶ πτόλιν πολέεσσι·
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἱππευς·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροισι κίων, ἱπποισι κέλευθον
 παῖσιν ἀχαιῶν βρέψω δ' ἡρώας ἀχαιῶν.
Ως ἔπ' ὅν' ἐμπνέου μένος μέγα τοι μῆνι λαῶν·
 ὥς δ' ὅτε τις παῖς ἱππὸς ἀμασῆσας ἐπὶ φάτιν

θεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων
 θωπὴς λυέσθαι εὐρρεῖος τότα μοῖο
 κυδίστων ὑψὺ δὲ κέρη ἔχειτ' ἀμφὶ δὲ χῆται
 ὧ μοις αἰσονται ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς
 ῥίμφα ἔγνα φέρῃ μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἱππῶν·
 ὃς ἐκτωρ λατὴρ πτόδασ καὶ γῆνατ' ἐνώμα·
 ὄρῳων ἱππῆας ἐπὶ θεῶν ἔκλυεν αὐδὴν·
 οἱ δ' ὥς τ' ἠ' ἐλαφρον κβαδὸν ἠ' ἀγριον αἶγα
 ἔσπυον καὶ τε καὶ ἀνέρδ' ἀγροῖται,
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκειος ὕλη
 εἰρύσατ' ἢ δ' ἄρα τέσφι κηχέμενοι αἰσιμον ἦεν·
 τῶν δὲ θ' ὕπατ' ἰαχῆς ἐφάνη λίτ' ἠὲ γένεος
 ῥ' ὁδὸν αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας,
 ὡς δαναοὶ εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο·
 νύκοντ' ἐξίφειν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπὶ ἰδὸν ἐκτὸρ ἐποιχόμενον σῆμασ' ἀνδρῶν·
 τάρβησαν· πᾶσι δὲ παραποσὶ κέππεσε θυμός·
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε θόας ἀνδραίμονος ὕδ'·
 αἰτωλῶν ὃ χ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 εὐθλὸς δ' ἐν σαδὶ ἡ ἀγορῇ δὲ παῦροι ἀχαιῶν
 νίκων, ὅππότε κῆροι ἐρίσσαν πρὶ μύθων·
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμα·
 ὅιον δ' αὐτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 ἐκτωρ ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκείν·
 χερσὶν ὑπ' αἶαντος θανέειν τελαμωνιχάδα·
 ἀγὰ τις αὐτὲ θεῶν ἐρύσατο καὶ ἐσάωνεν
 ἐκτὸρ ὃ δὴ πολλῶν δαναῶν ὑπὲρ γῆνατ' ἔλυεν·
 ὡς καὶ νῦν ἐσεσθαι δι' ὅμα· ὅτ' ἄτρε
 ζηνὸς ἐριγδᾶν πρόμος ἵσταται ὧδε μενοιπῶν·

ΙΛΙΛΔΟΣ

αὐτὸν ἄγεθ' ὡς ἀνέγνω ἔπω πειθώ μεθα πάντῃ·
 πληθύνει μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
 αὐτοὶ δ' ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἀνχό μεθ' ἦναι,
 εἴομεν· εἶκεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντ'·
 δ' ἔρατ' ἀναχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δέεσθαι δαναῶν καταδύωαι ὁμίλον·
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο·
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' αἴαντα καὶ ἰδομένην ἄνακτα,
 τῶν κρον· μηριόνην τε μέγην τ' ἀτάλαντον ἄρηι·
 ὕσμίνην ἦρτωνον ἄριστ' αὖ καλέσαντ'·
 ἔκτορι καὶ βῶενιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὁ πῖπυ
 ἠπλῆθ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέοντο·
 βῶεν δ' ἐπ' ἔκταν ἀλλέειν ἦρχε δ' ἄρ' ἐκτωρ
 μακρὰ βίβας· πρόσθεν δ' ἐκί· αὐτὲ φῶιβος ἀπόλλων·
 εἰ μένος ὦμοι' ἔνεφ' ἔλιν· ἔχε δ' αἰγίδα θύρην·
 δεινὴν ἀμφιδάσσειαν ἄριπρεπέ· ἦν ἄρα χαλκῶς
 ἠφαιστος δ' ἐδῶκε φορήμεναι δὲ φόβον ἀνδρῶν·
 πῶν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων ἠγῆσατο λαῶν·
 ἄρ' ἔπει δ' ὕπερ μνησθ' ἀλλέειν· ὦρτο δ' αὖτ' ἠ
 ὅξ' ἔπει ἀμφοτέρωθεν· ἀπ' ἐκτορὶ δ' οἴσσι,
 θρῶσκον· πολλὰ δ' ἔρα θρασηῶν ἀπὸ χειρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν χροὶ πύγνυτ' ἀρήϊθῶν αἰγῶν·
 πολλὰ δ' ἐκ μεσηγνὴ πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν
 ἐν γαίῃ· ἵσαντο· λιλαιόμενα χρόα ἄσαι·
 ὅφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀπ' ἑρέμα φῶιβος ἀπόλλων·
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπῆτο· πῖπυ δ' ἐλαῶς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν δαναῶν ταχυπόλων·
 σῆσ' ἐπὶ δ' αὖτ' ἄλλ' ὕσε μάλα μέγα· τοῖσι δ' ἐθυμὸν
 ἐν στήθεσιν ἔθελεν λάθοντο δ' ἐθ' ἰδὼς ἀλκῆς·
 οἱ δ' ὡς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' ἐῶν

Θῆρε δ' ὦ κλονέεσσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔλθόν τ' ἐξαπίνης σημάντορος ἔπαρεόντος.
 ὡς ἐφόβηθεν ἄχαιοι ἀνάκκιδος· ἐν γὰρ ἀπόλλων
 ἦ κε φόβον· ῥωσὶ δὲ καὶ ἔκτρι κῦδος ὅπαζεν.
 ἐνθάδ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδυαθέσης ὕσμίνης.
 ἔκτρι κῶν στήχιον τε καὶ δ' ἄρ' ἐσίσιαον ἔπεφνε.
 τὸν μὲν βοιοτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
 τὸν δὲ, μενεαθῆος μεγαθύμου πῖτον ἑταῖρον.
 αἰνείας δὲ μέδοντα καὶ ἴασον ἐξενάριξεν.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς οἴλῆος θόοιο,
 ἔσκε μέδων· αἰάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔνααεν
 ἐν φυλάκῃ γαίης ἀποπαρίδος· ἄνδρα κατὰ κταῖας.
 γνωτὸν μητρογῆς ἐριώπιδος· ἦν ἔχ' οἴλοιο.
 ἴασος αὐτ' ἄρχος μὲν ἀθηναίων ἐτέτυκτο.
 υἱὸς δὲ σφῆλοιο καλέσκει βυκολίδας.
 μηκιστὴν δ' ἔλε πηλυδάμας· ἐχίον δὲ πολίτης
 πρώτη ἐν ὕσμίνῃ· κλόνιον δ' ἔλε δῖος ἀγένηωρ.
 δηϊόχον δὲ πάρις βάλε νήατον ὦμον ὀπίθε,
 φάγον τ' ἐν προμάχοισι διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλααεν.
 ὅφρ' οἱ τὸς ἐνάριζον ἀπ' ἐντεα τόφρα δ' ἄχαιοι
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντο δ' ὀρυκτῇ.
 ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο δύοντες τείχεος ἀνέστη·
 ἔκτρι δὲ πρόεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 νηυσὶν ἐπισυνέσθαι· ἔσθ' ἔναρχε βροτόεντα·
 ὃν δ' αἰετῶν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω.
 αὐτὰ οἱ θάνατον μητίνομα· ὅδ' ἐν τόν γε
 γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχουσι θανόντες.
 εἰλὰ καὶ ὅς ἐρύσσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
 Σ' εἰπὼν· μάλιστα κατὰ μάδον ἤλασεν ἵππους·
 μεκλόμενος ῥώεσσι κατὰ στήχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα σίππας·
 ἢ χῆ θεασσείη· προπάραιθε δὲ φοῖβος ἀπόλλων
 ῥεῖ ὄχθας κατέτοις βαθείης ποσσὶν ἐρήτων·
 εἰς μέσων κατέβαλλε· γερύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἢ δ' αὐρῶαν ὅσον τ' ἐπὶ δὺρος ἐρωή
 γίνεται, ὅππότε ἀνὴρ θένεος πειρώμενος ἦσει·
 τῇ ῥ' οἶγε προχέοντο φαλαγγίδον πρόδ' ἀπόλλων
 αἰγίῳ ἔχων ἐρίτιμον· ἔρπε δὲ τῆχος ἀχαιῶν,
 ῥῆα μάλ' ὥς ὅτε τις φάμαθον παῖς ἀχιθαλάωνος·
 ὅς τ' ἐπεὶ ὦν ποιήσει ἀθύρματα νηπιέησιν
 ἀφ' αὐτοῖς σιυέχουε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων·
 ὥς ῥά σὺ ἦϊε φοῖβε πηλὴν κέματον καὶ διζῶν,
 σύχεας ἀργείων· αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας·
 ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες·
 ἀμύλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χῆρας ἀνέχοντες· μετὰ δ' αὖχετόωντο ἐκείσδε,
 νέστωρ αὖτε μάλιστ' αἰγυρῆνιος ὄρος ἀχαιῶν,
 αὖχετο χῆρ' ὀρέγων· ἦς ἔρανδον ἀστερόεντα·
 Ζ ὦ πάτερ, ἢ ποτέ τις τοι ἐν ἀργείῃ περ πολυπύρῳ,
 ἢ βοὸς ἢ ὄϊος· κατὰ τίονα μυρία καίων
 αὖχετο νοσῆσαι· σύ δ' ὕπτε· χεὶρ καὶ κατένευσας,
 τῶν μνήσαι· καὶ ἄμμιον ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ·
 μῆδ' ἔτι φώεσιν ἔα δάμνασθαι ἀχαιῆς·
 Ως ἔφατ' αὖχόμενος· μέγα δ' ἐκτυπε μητίετα ξείνῃ·
 ἀράων αἰὼν νηληϊάδαο γέροντος·
 ζῶντες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' ἀργείοισι θόρον· μνήσαντο δὲ χάρμης·
 οἳ δ' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάωνος αὐρυπόροιο
 νηὶς ὑπὲρ τοίχων κατὰ βήσεται ὅππότε ἐπείγῃ
 εἰς ἀνέμῳ· ἢ γάρ τε μέλιστα γέ κ' ὑμᾶς ὀφέλλῃ,

ὧς ῥῶδ' ἐμὴν ἀρχὴν κατὰ τῆχος ἔβαινον·

ἵππους δ' ἡσέλασαν τῶν, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
ἄλγεσιν ἀμφίγυοισιν αὐτοχέδον· οἱ μὲν ἄφ' ἱππῶν,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
μακροῖσι ξυστοῖσι τὰ ῥάσφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκρητο
ναύμαχα κολλήεντα· κατὰ σῶμα εἰμένα χαλκῷ.

πάρκοιλος δ' εἴως μὲν ἀχαιοῖτε προῶς τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θαλάων ἐκρῆθι νηῶν,
τόφρ' ὅν' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος ὀρυπύλοιο,
ἥ σὺ τε καὶ τὸν ἔτρεπε λόγοις· ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀνήμετ' ἔπαυε, μελαινάων ὀδυνάων·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῆχος ἐπεσυσμένους ἐνόησεν
προῶς· ἀτὰρ δαναῶν γίγνεται ἰαχή τε φόβος τε,
ὥ μωξεντ' ἄρ' ἐπὶ πηγάς καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ·
χρῆσι κατὰ πρηνέα· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνυδα·

Εὐρύπυλ' ἐκέτι τοι δαύχμα χατέοντί περ ἔμης·
ἐνθάδε παρμυνέμεν· δὴ γὰρ μέγα νῆκος ὄρωρεν·
αἰὲν σὲ μὲν θεράπων ποτιτρεπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
σπύσσομαι ἥς ἀχιλῆα, ἵν' ὀφραίω πολεμίσειν·
τίς δ' οἶδ' ἤμεν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπὼν ἀγαθὴν δὲ παραΐφασις ἔην ἑτάϊρου·

Τὸν μὲν ἄρ' ὥς ἐπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
ῥῶας ἐπὶ χομένους μένον' ἐμπεδον· ὅδ' ἐδῶκοντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
ἄτε ποτε προῶν δαναῶν ἐδῶκοντο φάλαγγας
ῤηξάμενοι κλισίῃσι μιγῆμεναι, ὅδ' ἐνέειν·
αἰὲν ὥς τε σάθμη δόρυ νηῖον ἐξισαῖε
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος· ὃς ῥά τε πάσης
αἷ' ἡ σοφίης ὑποθημοσυνῶσιν ἀθηνῆς·
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμός τε·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
 ἔκτωρ δ' ὄντ' αἶαντος ἐΐσατο κυδαλίμοιο·
 τὼ δὲ μίης πρὶ νηὸς ἔχον πόνον· ὃ δ' ἐδωάοντο
 ὃ θ' ὅ τ' ἐξελάσαι καὶ ἐπὶ πρῆσαι πυρὶ νῆας·
 ὃ θ' ὅ τ' ἀψώσασθαι ἐπ' ἑρ' ἐπέλασέ γε δαίμων·
 ἐνθ' ἦα κλυτίοιο κηλήτορα φαίδιμος αἶας
 πῦρ δὲ νῆα φέροντα κατὰ σῆθος βάλε δυρή·
 δύνῃσιν δὲ πεσὼν· δαλὸς δὲ οἱ ἐκπεσε χερρὸς·
 ἔκτωρ δ' ὧς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσι
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νηὸς προπάροιθε μελαίνης·
 πρῶσί τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 Τρῶες· καὶ λυκιοὶ καὶ δαρδάνοι ἀχιμαχῆται·
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν σῆνεί τῃ δέ·
 ἀλλ' ἦα κλυτίοιο σάωσατε, μή μιν ἀχαιοὶ
 τάχεα συλήσωσι, νέων ἐν ἀγῶνι πεσόντα·
 ὧς ἐπὼν αἶαντος ἀκόντισε δυρὶ φασγῶ·
 τῷ κὼν ἄμαρθ'· ὃ δ' ἐπ' ἔργα λυκόφρονα μάστορος ἦεν
 αἶαντος θεράποντα κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ
 νῆα, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα κυθήροισι λαθείοισιν,
 τὸν ῥ' ἐβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ ὕατος ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἔσχατόν τ' ἄχ' αἶαντος· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λαῶτα δὲ γῆα·
 αἶας δ' ἐρρίγησεν, κησίγητον δὲ προσκύνει·
 Τῶν κρεπέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πῖσος ἑταῖρος
 μαστορίδης, ὃν νῶϊ κηθηρόθεν ἔνδον ἑόντα,
 ἴσα φίλοισι τοκῶσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' ἔκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῶ νύ τοι ἴοι
 ὠκύμοροι καὶ τόξον· ὃ, τῷ πόρε Φοῖβος ἀπόλλων·
 ὧς φάθ' ὃ δὲ ξανέηκε· θεῶν δὲ οἱ ἄχι παρέση,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἢ δὲ φαρέρην

ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη προέειν ἐφίει·
 καὶ ῥ' ἐβάλε κλεῖτον πρηνόροσ ἀγλαὸν ἦδ' ὄν.
 πηλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυὸν πανθοίδαο,
 ἦν ἱὰ χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πετόνην κ' ἐβ' ἴππας·
 τῇ γὰρ ἔχ' ἦ ῥά πολὺ πλῆσαι κλονέοντο φάλαγγες,
 ἔκκρι κ' ὁρῶσι χαρίζομενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κ' κόν'· ὃ οἱ ὕτις ἐρύκενεν ἱεμένῳ πρ.
 αὐχένι γάρ οἱ ὀπίαθεν πολύστονος ἐμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων ὑπ' ὥρησαν δέ οἱ ἴπποι,
 κ' ἦν ὀχέα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 πηλυδάμαντος· κ' ὁ πρῶτος ἐναντίον ἦλθεν ἴππων·
 τὸς μὲν ὄγ' ἀσυνόῳ προτιάονος ἡεῖ, δῶκε·
 πολλὰ δ' ἐπώρῳε χεῖδ' ὀνείχην ῥοορώοντα,
 ἴππας· αὐτὸς δ' αὐτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 ταῦκρος δ' ἄλλον ὅϊσ' ἐφ' ἔκκρι χαλκοκορυβῇ
 αἰνυρ· καὶ κεν ἐπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν
 οἳ μιν ὀρίσειοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 αἴῃ δ' ἤθε δῖος πυκινὸν νόον· ὃς ῥ' ἐφύλασεν
 ἔκτορ' ἀτὰρ ταῦκρον τελαμώνιον αὐχὸς ἀπ' ἄρα·
 ὃς οἱ εὐστροφέα ναυρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ,
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι παρέπλάνθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρὴς· τόξον δέ οἱ ἐκ πεσε χερρός·
 ταῦκρος δ' ἐρρίγησε, κ' ἐσίγητον δέ προσήυδα·
 ὠπόποι' ἦ δ' ἡ πάχυν μάχης ἐπὶ μῆδεα κέρει
 δαίμων ἡμετέρης· ὅτε μοι βίον ἐκβαλε χερρός·
 ναυρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον ἦν ἐνέδησα
 πρῶτον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντασ' οἴσους·
 Τὸν δ' ἡ μόβετ' ἐπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας·
 ὦ πέπον, αἴμα βίον μὲν ἔα κ' ὁ ταρφέας ἰὸς
 κ' ἔσθαι· ἐπεὶ σιωέχον θεὸς δαναοῖσι μεγάρως·

ΙΛΙΑΔΟΣ

αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
 μάρνασθαι θέλει καὶ ἄλλος ὀρνυθι λαῖς·
 μὴ μὲν ἀποσδείξει δαμναμένους πρὶ ἑλοῖον
 νῆας εὐαέλμας· αἷμα μνησώμεθα χέρμης·
 ὧς φάθ'· ὁ δὲ τόξον ἰδὼν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ καυέην εὐτυχτόν ἔθηκεν·
 ἢ περὶν δ' ἄρ' ὅν· δὲ λόφος καὶ θυπέθεν ἔνθεν·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἄκαχμένον ὅξ' ἔχ' χαλκῷ·
 βῆ δ' ἰέναι· μάλα δ' ὤκα θεῶν αἰαντὶ παρέσι·
 ἔκτωρ δ' ὡς ἴδεν τῶν κ' βλαφθέντα βέλεμνα,
 πρῶσι τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐτοῖσιν·
 Τ ρῶς καὶ λυκίοι καὶ δαρδανιοὶ ἀχιμαχίται·
 ἀνέρδ' ἐστὶ φίλοι, μνησάσθε δὲ θάριδος ἀλκῆς·
 νῆας ἀναγλαφυράς· διὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἀνδρὸς ἀρίστου δίοθεν βλαφθέντα βέλεμνα·
 ῥῆα δ' ἀρίγνωτος διὸς ἀνδράσι γίνεταί αἰκή·
 ἢ ἰδὼν ὁ τέοισιν κῆδος ὑπέρτερον ἐπυαλίξῃ·
 ἢ δ' ὅτινας μινύθιτε καὶ ἔκ' ἐθέλῃσιν ἀμείνῃ·
 ὥς νῦν ἀρχὴν μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγῃ·
 αἷμα μάχ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέει· ὅς δ' ἐκεν ὑμέων
 βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσση
 τεθνήτω· οἱ δ' ἀμὲν ἀμωσόμενοι πρὶ πάρος
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὸν καὶ παῖδ' ὅπ' ἰσώ·
 καὶ οἶκος καὶ κληῖρος ἀκήρατος, ἥ κεν ἄχαιοι
 οἴχονται σὺν νηυσὶ φίλην δὲ παρίδα γαῖαν·
 ὧς εἰπὼν ὤρρε μένος καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 αἶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο δῖς ἐτάροισιν·
 αἰδώς δ' ὀρέοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
 ἢ ἐσθλὸν καὶ ἀπώσασθαι καὶ νῆων·
 ἢ ἐλπεῖσθαι

ἢ ἔλπεσθ' ἢν νῆας ἔλη κορυθαίολος ἔκτωρ.
 ἔμβασθ' ἵξεσθαι ἢν παρὶ δα γαῖαν ἔκβυσ.
 ἢ ἔκ' ὀβριώνων ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 ἔκτρος· ὅς δ' ἡ νῆας ἐνιπρήσας λυγρεάνει.
 ὅ μ' αὖν ἔσγε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, αἰεὶ μάχεσθαι.
 ἢ μῖν δ' ἄ τις τῶδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 ἢ αὐτοχεδὶν μῖξαι χεῖρας τε μένος τε
 βέλτρον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἢ ἐβίωναι.
 ἢ δὴ θὰ στυγέσθαι ἐν αἰνῇ δ' ἡτοῖα.
 ὦ δ' αὖτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χερσέροισιν.
 ὦ δ' εἰπὼν ὥρως μένος καὶ θυμὸν ἔκβυσ.
 ἐνθ' ἔκτωρ ἰδὺν ἔλε χεδῖον πριμῆδος ἱόν.
 ὄρχον φωκῆων αἰεὶ δ' ἔλε λαοδάμαντα.
 ἢ γε μόνον πρυλέων ἀντήνορος ἀγλαὸν ἱόν.
 πηλυδάμας δ' ὦρον κυλλήνιον ἐξενάριξε.
 φυλῆδω ἑτάρον· μεγαθύμων ὄρχον ἐπειῶν.
 τῷ δὲ μέγης ἐπόρυσεν ἰδὼν, ὅ δ' ὑπαιθα λιάσθην
 πηλυδάμας· καὶ τὸ μὲν ἀπὸ μβροτεν, ὃ γὰρ ἀπὸ ἄλλων
 ἦα πάνθ' ἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι.
 αὐτὰρ ὅ γε κροίσμα σῆθος μέσον ἔτασε δ' ὕρι.
 δ' ἔπλησεν δὲ πεισὼν, ὅ δ' ἀπ' ὧμων ταύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρυσεν δόλοφ' αἰχμῆς αὖ ἐδῶς,
 λαμπετὶ δ' ὅν λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
 λαομεδοντιάδης· αὖ ἐδῶτα θύριδος ἀλκῆς.
 ὅς τότε φυλῆδα μέσον σάκος ἔτασε δ' ὕρι.
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ.
 ὅν ῥ' ἐφόφει γυάλοισιν ὀρηρότα· τὸν ποτε φυλάει
 ἦ γὰρ ἐξ ἐφύρης ποταμῶν ἀπο σελλήεντος.
 ξείνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀνθήτης.
 ὅς πόλεμον φορέειν δ' ἡτῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὅς οἱ καὶ τότε παῖδός ᾗ χρὸς ἤρκεσ' ὀλεθροῦ·
 τῷ δὲ μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης,
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔχει ὀξυόεντι·
 ῥῆξε δ' ἄρ' ἵππειον λόφον αὐτῷ πᾶς δὲ χαμᾶζε
 σφύπτεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φόνικι φαγνός·
 ἕως ὅτ' ὦ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκη·
 τόφρα δὲ οἱ μελέλαος ἄρηϊός, ἦλθεν ἁμώτῳ·
 εἴδ' αὐρὰξ σῶν δ' ἄρ' ἰλαθὼν βάλε δ' ὦμον ὀπίσθην·
 αἰχμὴ δὲ σέρνοιο διέσσυρμαι μώωσα·
 πρόσω' ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλίεσθην·
 τὼ μεν εἰσάσθην χαλκήρεα τούχῃ ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· ἔκτωρ δὲ κρησινήτοισι κέλευε
 πᾶσι μάλα πρῶτον δ' ἱκεταονίην ἐνέειπεν,
 ἴφθιμον μιλάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μεν εἰλίποδασ βῆε
 βόσῃ ἐν πρῶτῃ δηϊῶν ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἔπει δαναῶν νέεσθ' ἤλυθον ἁμφιέλιασαι,
 αἶψ' εἰς ἱλίον ἦλθε· μετέπρεπε δὲ ῥώεσιν·
 ναῦε δὲ παρ' πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι
 τὸν ῥ' ἔκτωρ ἐνέειπεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἔγω δ' ἡ μελάνιππε μεθήσομεν, εἴ δὲ νῦ σοί περ
 ἐν ῥέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιῷ κταμένοιο;
 εἴχ' ὁράωσ' οἷον δόλοπος περὶ τούχῃ ἐπύσσιν,
 ἀλλ' ἔπει εἴ περ ἔτ' ἔστιν ἔποσταδὸν ὀργήοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κρητακτάμεν, ἢ κρητ' ἄκρησ'
 ἱλὶὸν ἀπεινήν ἐλέειν· κτᾶσθαι τε πολίτας·
 ὧς εἰπὼν ὁ μεν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπευξεν ἰσόθεος φῶς
 ὀργείης δ' ὤρῳε μέγας τελαμώνιος αἶας·
 εἴ φίλοι, ἀνέροσ' ἐσέ κ' αἰδῶ θέσθ' ἐλὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδείσθαι, κρητὰ κρατράς ὑσμίνας·
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν, πλείονεσ' ὀδοί, ἢ ἐπύκνυται·

φονγόντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέος ὀρνυται, ὅτε τις ἄλκι·
 ὧς ἔφαθ' οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέεσθαι κηδέαινον·
 ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας,
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ ξύε' ἦσαν ἐγείρεν·
 ἀντίλοχον δ' ὠρύκε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 Ἀντίλοχ' ὅς τις σῆο νεώτερος ἄλλος ἀχαιῶν·
 ὅτε ποσὶν θάσσων, ὅτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι·
 εἴ τινα παρ' αὐτῶν ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοιαι·
 ὧς εἰπὼν, ὃ κλυτὰς αὐτὶς ἀπέλυτο τόν δ' ὀρόθωεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 ἀμφὶ ἐπαπλήνας ὑπὸ δὲ πρῶτον κεκέρδοντο
 ἀνδροὺς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦεν·
 αἷ' ἱκετάωνος υἱὸν ὑπέρθυμον μελάνιππον,
 νισόμενος πόλεμόνδε βάλε σῆθος παρὰ μαχόν·
 δέπησεν δὲ πεσὼν ἄράβησε δὲ τούχ' ἐπ' αὐτῷ·
 ἀντίλοχον δ' ἐπόρυσσε κύων ὥς· ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ αἷξεν· τόν τ' ἐξ ἀνῆφιθορόντα
 θηριπῆρ' ἔτυχε βαλὼν ὑπέλυσε δὲ γῆα,
 ὧς ἐπὶ σοὶ μελάνιππε θόρ' ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 τούχεα συλήσων· αἷ' ἔλαθεν ἔκτορα δῖον·
 ὅς ῥα οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆτοπῆτα·
 ἀντίλοχος δ' ἔμεινε θοός πρ' ἐὼν πολέμιος·
 αἷ' ὃ γ' ἄρ' ἔπρεσε θηρὶ κηκὸν ῥέξαντι ἐρικυῶς·
 ὅς τε κίονα κτείναν ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν·
 φούρη· πρίν πρ' ὅμιλον ἀολισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὧς ῥέσε νεοτρίδης· ἐπὶ δὲ ῥῶές τε καὶ ἔκτωρ
 ἦ χ' ἡθεασσέη βέλεα σπνόμεντα χέοντο·
 σῆ δὲ μετασφρεφθεῖς· ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων·
 ῥῶδ' δὲ λήυσιν ἐοικότ' ὦ μφάροισιν·
 κηυσὶν ἐπεσύνοντο· δῖός δ' ἐτέλεον ἐφ' ἑτμάς·

Γ Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὄσφισιν αἰὲν ἔχειρε μένος μέγα· θέλγε δὲ θυμὸν
 ἄρχειών, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τὺς δ' ὀρόθων·
 ἔκκρι γάρ οἱ θυμὸς ἐβύλετο κῦδος ὀρέξαι
 πριαμίδην· ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεασιδᾶς πῦρ
 ἐμβάλῃ ἀκὴ μακρὴν· θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἄρῃν,
 πᾶσαν ἐπικρήνῃ· καὶ γὰρ μένε μῆτιέτα ζῆα·
 νηὸς κῆρ μένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐκ γὰρ δὴ τὸ ἐμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι βῶων· δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν·
 τὰ φρονέων, νήεσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγέρειν
 ἔκκρι πριαμίδην, μάλα πρὸ μεμαῶτα καὶ αὐτόν·
 μαινέτο δ', ὥς ὅτ' ἄρης ἐχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 ἔροβι μαίνεται βαθέης ἐνὶ τάρφισιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ πρὶ σῶμα γίνετο· τὸ δὲ οἱ θ' αὖ
 λαμπέσθην, βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμῖθ' ἀχλὺν προτάφροισι τινάλετο μαρναμένοιο
 ἔκκριτος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμώτωρ
 ζῆα· ὅς μιν πλεόνασι μετ' ἀνδράσι μῆνον ἐόντα·
 τίμα καὶ κῦδάει· μινωθέλης γὰρ ἐμελλεν
 ἔσσεσθ' ἢ δὴ γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 παλλὰς ἀθηνᾶν, ὑπὸ πηλῆδαο βίῃφι·
 καὶ ῥ' ἐθέλεν ῥῆξαι στήθεσ' ἀνδρῶν περὶ τήϊων·
 ἢ δὴ πλεῖστον ὀμιλον ὄρα καὶ ταύχε' ἀρίστα·
 αὐτὸς δ' ὥς δαΐατο ῥῆξαι μάλα πρὸ μνησάνων·
 ἵχον γὰρ πυργηδὸν ἄρηρότες· ἡὕτε πέτρῃ
 ἠλίβατος· μεγὰλ' ὀλοῖς ἀλὸς ἐγγὺς ἐῴσα·
 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαίηρα κέλευθα·
 κύματά τε βροφόντα, τά τε προσεράγεται αὐτῇ·
 ὥς δαναοὶ βῶας μένον ἐμπεδον ἔδ' ἐφέβοντο·
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ, πάντοθεν ἐνθοῖ ὀμίλῳ·

ἐν δ' ἐπεὶ ὥς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 λάβρον ὑπαί νεφέων ἀνεμορέφες· ἡ δὲ τε πᾶσα
 ἄλγχι ὑπεκρύφθη· ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰσῖω ἐμβρέμεται· τρομέεσι δὲ τε φρένα νῆες
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὅτ' ἐκ θανάθοιο φέρονται·
 ὥς ἐδάξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ὁ ὅτ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βυσὶν ἐπελθὼν·
 αἰὲρ ἄτ' ἐν εἰαυδοῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρία, ἐν δὲ τέτῃσι νομὸς ἔπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχέσασθαι ἑλίκος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν,
 ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστήχας· ὁ δὲ τ' ἐν μέσῃσιν ὀρύσσας
 βῶν ἐδαι· αἱ δὲ τε πᾶσαι ὑπέπρεσαν ὥς τότ' ἀχαιοὶ
 θεαπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' ἑκτορι καὶ διὶ παρὶ
 πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε μυκηναῖον πριφίην
 κοπρῆος φίλον υἱὸν· ὃς Ὀδυσσεύς ἀνὰ κτος
 ἀγγελίης οἴχεσθε, βίη ἥρα κλήη·
 τὰ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἄρετας ἠὲ καὶ πόδας· ἡ δὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι μηχαναῶν ἐτέτυκε·
 ὃς ῥά τόθ' ἔκκρι κῦδος ὑπέρτερον ἐπ' ὑάλειεν
 σφρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀπείδῳ ἀντυγὶ πάλτο
 ἦν αὐτὸς φορέεσκε ποδινεκὲς ἔρμος ἀκόντων·
 τῇ δ' ὅτ' ἐμβλαφθεὶς πέσεν ὑπὸ πῖος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε πρὶ κροτάφοισι πεισόντος·
 ἑκτωρ δ' ὄξυνόησε, θεῶν δὲ οἱ ἄχι παρέστη·
 σῆθε δ' ἐν δόρυ πῆξε· φίλων δὲ μιν ἐπ' οὐς ἐταίρων
 κτεῖν· οἳ δ' ἐκ ἡδυνάοντο καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐταίρου
 χραίσμειν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδάδισαν ἑκτορα δῖον·
 εἰσωπόι δ' ἐγένοντο νεῶν· πρὶ δ' ἔχεθον ἄκραι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἦ ἴδ' ὅσαι πρῶται ῥύακ'· τοὶ δ' ἐπέχυντο·
 ἄργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρισαν καὶ ἀνάγκη·
 τῶν προτέρων, αὐτὰ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἐμῆνατ'
 ἀθρόοι· ἔδ' ἐκέλευθεν ἀνὰ στρατὸν Ἴχε γὰρ αἰδώς
 καὶ δέος· ἀΐηχες γὰρ ὁ μόκλεον ἀμύλοισι·
 νέτωρ δ' αὖτε μάλιστα γερήνιος ἕρος ἀχαιῶν·
 λίαν ἐϋπὲρ τοκέων γοωνέμενος ἀνδραῖ ἐκείσιν·
 ὦ φίλοι ἀνέρες ἐσὲ καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσαθε ἐκείσιν
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος· ἦ δὲ κήων·
 ἦ μὲν ὅτεω ζῶσι καὶ ᾧ κατατεθνήκεσι·
 τῶν ὑπὲρ, ἐνθάδ' ἐγὼ γοωνᾶζομαι ἔπαρεόντων·
 ἐστέμεναι κρατῶς μὴ δὲ τροπᾶσθε φόβονδε·
 ὧς εἰπὼν ὥρῳε μένος καὶ θυμὸν ἐκείσιν·
 τοῖσι δ' ἄπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν ἀθήνη
 θεασπέσιον· μάλα δὲ σφιν φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν·
 ἦ μὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖ' ἔπλετο μοιο·
 ἔκτορα δ' ἐφράσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους·
 ἦ μὲν ὅσοι μετόπισθεν ἄφεςασαν ἔδ' ἐμάχοντο,
 ἦ δ' ὅσοι παρ' νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν
 ἔδ' ἄρ' ἐπ' αἶαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ·
 ἐστέμεν, ἐνθάδ' ἄλλοι ἐφέςασαν ἦ δὲ ἀχαιῶν·
 αἶψ' ὅ γε νηῶν ἱκρὶ ἐπὶ ῥέεσσι μακρὰ βιβάστων·
 νώμα δὲ ξυστὸν μέγα· ναῦμαχον ἐν παλάμῃσι,
 πολλὴν βλήτοισι, δύνω καὶ εἰκοσίπηχυ·
 ὦ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἱπποῖσι κελητίζειν αἰεὶ εἰδώς·
 ὅς τ' ἐπὶ ἐκ πολέων πίσυρας σιωαγέρεται ἱππῆς·
 σάσας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει·
 λαοφόρον καὶ ὁδὸν πολέεσσι τε ἐβήσαντο
 ἀνέρες ἦ δὲ γυναικῶν· ὅ δ' ἐμπεδον ἀσφαλὲς αἶψ'

θρωσκων ἄλλο τ' ἄλλον ἀμείβεται· οἳ δὲ πέτοντες,
 ὡς αἶας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 φοῖτα μακρὰ βιβάς· φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκεν·
 αἰεὶ δὲ σμυδρόν βοῶν δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· ὅδ' ἰδὼν ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ προῶν ὁ μᾶδ' ὡ πύκτ' θώρηκτάων·
 αἶψ' ὥς τ' ὀρνίθων πετενῶν αἰεὶς αἰθῶν
 ἔθνος ἐφορμῶται ποταμὸν πέρα βοσκομένοισιν
 χηνῶν, ἢ γεράων ἢ κύκνων δαλιχοδείρων,
 ὡς ἔκτωρ ἵθυσε νεὸς κυανοπρώροιο·
 ἀντίος αἰξάσων δὲ ζῶα ὤρσεν ὀπίσθε·
 χερὶ μάλ' αὖτε μέγα λ' ὤρσεν δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ·
 αὐτὸς δὲ δορυμῆα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίησ' ἅμ' μῆτασ' καὶ ἀτειρέας ἀμύλοισιν
 ἀντεσθ' ἐν πολέμῳ ὡς ἐλνυμένως ἐμάχοντο·
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁ δ' ἦν νόος· ἦτοι ἀχαιοὶ
 ἔκ' ἐφασαν φάξεσθαι ὑπ' ἐκ χερσὶν αἶψ' ὀλέεσθαι·
 ἔρωσιν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐκείνων·
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέην θ' ἥρωας ἀχαιῶς·
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφύεσσον ἀμύλοισιν·
 ἔκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο πονηπύροιο·
 κελῆς ὠκυάλας ἢ πρωτεσίλαον ἐνείκεν
 ὅς τ' ὀϊν' ἔδ' αὐτὸς ἀπὸ νῆας παρὶ δαίτῃαν·
 τὸ πρὶν δ' ἢ πρὶν νηὸς ἀχαιοῖτε προῶς τε·
 δηϊόων ἀμύλας αὐτοχέδον· ὅδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰχμῆς ἀμφὶς μένον ὅδ' ἔ' ἀκόντων
 αἶψ' οἳ γ' ἐπύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἐχοντες·
 ὁξέσι δ' ἡ πελέκεισι καὶ ἀγείνῃσι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισι·
 πολλὰ δὲ φάσγαν' αὖτε κελὰ μελάνδρετα κωπήεντα·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἄλλα μὲν ἐκ χερσὶ χαμάδις ὑπέσεν· ἄλλα δ' ὅτ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἶματι γαῖα μέλαινα·
 ἔκτωρ δὲ πρὺμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ὅχι μεθείη,
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· πρῶσιν δ' ἐκέλευεν,
 οἷσιν τε πῦρ· ἅμα δ' αὐτοῖς ἀολλέεσσι ὄρνυτ' αὐτὴν·
 τῷ ἢ μὴν πάντων ξυδὲ ἀξίον ἢ μαρ' ἐδῶκε
 νῆας ἐλεῖν· αἰ δούρο θεῶν ἀέκητι μολῶσαι·
 ἢ μὴν πῆματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων·
 οἷμ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρὺμνησιν νέεσιν·
 αὐτόν τ' ἰχναῖοσιν· ἐριτύον τό τε λαόν·
 αἷψ' ἤ ῥα τότ' ἐβλαπεν φρένας αὐρύοπα ξυδὲ
 ἢ μετέρας, νῶ αὖτος ἐποτρυνεὶ καὶ ἀνῶρει·
 Ω δ' ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' ἄρ' ἰγούσιν ὄρυσαν·
 αἶας δ' ὅκέτ' ἐμίμνε, βιάξετο γὰρ βελέεσιν·
 αἷψ' ἀνεχάξετο τυτθὸν ὅτ' ὀϊστος θανέεσθαι
 θρῆναι ἐφ' ἐπ' ἀπόδην· λίπε δ' ἰκρία νηὸς ἐΐσης·
 ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἰσήμεν δειδομένης· ἔχθει δ' αἰεὶ
 ῥῶας ἅμανε νέων· ὅς τις φέρει ἀχέμαρν πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμῦδρὸν βοῶν δαναοῖσι κέλαιεν·
 Ω φίλοι ἥρωες δαναοὶ θράποντες ἄρμος·
 ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θέριδος ἀλκῆς·
 ἢ ἐτίνας φαίδιμ' εἶναι ἀσκητῆρας ὀπίσσω,
 ἢ ἐτί τῆχος ἄρειον ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύνει·
 ὅ μιν τις χερδὸν ἔβη πόλις πύργοις ἄραρυα,
 ἢ ἢ ἅπα μιν αἰέμεσθ' ἐτ' ἀλκεία δῆμον ἔχοντες·
 αἷψ' ἐν γὰρ ῥῶων πεδίῳ πύκτε θωρηκτάων,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκθς ἡμεῖς παρὶδος αἴης·
 τῷ ἐν χερσὶ φόως ὅ μιν λιγίη πολέμοιο·
 ἢ· καὶ μαιμῶων ἔφετ' ἔχθει δ' ἐξυδέντι·
 ὅς τις δὲ ῥῶων κοίλῃς ἐπὶ νῆας ἄροιτ'·

σὺν πυρὶ κηλήω χάριν ἔκτρος ὀβριάντος·
τόν δ' αἶσ' ὕτασκε δεδωγμένος ὀξείῃ χαλκῷ·
δῶκεθ δὲ προπάρσιθε νεῶν, αὐτοχέδον ὕτα·

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Πάροκλῳ δευθέντι, Ἀχιλλεὺς πλὴν αὐτῷ πανο-
πλίαν ἐπιρέπῃ ἀναλαβεῖν· καὶ τὸς μυρμιδό-
νας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὅτοι δὲ ἐξελθόντες,
ἔβρεψαν τὸς ῥῶας· Πάροκλος δὲ σαρπηδόνα τὸν Διὸς
ἀναιρῆ, τὸν παρήγορον ἵππον Ἀχιλλεὺς ἀνελόντα πῆ-
δασον· ἔπειτα δὲ Πάροκλον ἔκτωρ ἀναιρᾷ πληγύντα
πρότρον ὃν τὸ εὐφρόβῃ ἀπόλλωνος, ἀφελόμενῃ πλὴν πα-
νοπλίαν αὐτῷ·

ΙΛΙΑΔΟΣ. Γ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γι' πάροκλον ἔπεφνεν ὀρήϊον ἔκκρος αἰχμῇ.

Σοὶ μὲν πρὶ νηὸς εὐαέλοισι
μάχοντο.

πάροκλος δ' Ἀχιλλεὺς παρίστατο
ποιμένι λαῶν.

δάκρυα θρῆνα χέων, ὥς τε κρῶν
μελάνυδρος.

ἢ τε καὶ αἰγίλιπος πέτρης δνοφρὸν χέει ὕδωρ.
ὅν δ' ἰδὼν ὠκτερεποδάρῃς δῖος Ἀχιλλεύς.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τί πτε δαδάκρυσαι παρόκλης ἢ ὅτε κέρη
νηπίη· ἢ θ' ἄμα μηρὶ θέας ἀνελέσθαι ἀνώγει.
εἰαντ' ἀπομένῃ καὶ τ' ἐαυμένην κατβύκη.
δάκρυόεσσι δέ μιν ποτιδέρκεται ὄφ' ῥ' ἀνέλιται,
τῇ ἴκελος τάρβοκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβης.
ἢ ἔτι μυρμιδόνεσσιν πιφάσκειαι, ἢ ἐμὸς αὐτῷ.
ἢ ἐτὶν Ἀγελίην φθίης ἐξ ἑκλυσε δῖος.

ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ μένοισιόν ἄκρος υἱόν.
ζῶει δ' αἰακίδης πηλὸς μετὰ μυρμιδόνεσσιν.
πάντες καὶ μάλ' ἀμφοτέρων ἀκχεύμεθα τεθνηῶτων.
ἢ σὺ γ' ὀργείων ὀλοφύρεαι ὥς ὀλέκονται
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπὲρ βασίης ἐνεκὲς σφῆς.
ἐξαύδα μὴ καὶ τοῖσι νόωϊνα εἰδομένοισιν ἀμφοῖν.

Τὸν δ' ἐβαρυσεν ἄχων προσέφη παρόκλης ἱππῶν.
ὦ Ἀχιλλεῦ πηλὸς ἢ ἐμὲ γὰρ φέρτατ' Ἀχαιῶν.
μὴ νεμέσας τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῶν.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι·
 ἐν νηυσὶν κέαται, βεβλημένοι ὑτάμνοί τε·
 βέβληται μὲν δ' τυδῆδης κρατὶς Διομήδης·
 ὕσταται δ' Ὀδυσσεὺς Δυρκελῦτος, ἡ δ' ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Ὀδύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσιν·
 τὸς μὲν τ' ἱήροι πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται·
 ἔλκε' ἀκρόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπαι ἀχιλλεύ·
 μὴ ἐμὲ γὰρ ἔτος γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις
 ἀνάρετι, τίς γὰρ ἄλλος ὀνήσεται ὀφίονός περ,
 αἴνε μὴ δ' ἄρ' ἔοισιν ἀεικέα λοιβὴν ἀμαυῆς
 νηλεές· οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἱππότες πηλοῖ·
 οὐδὲ θέ τις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε τίμτε θάλασσα·
 πέφαι τ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἔστιν ἀπηνής·
 εἶδ'ε τίνα φρεσὶ σῇσι θεοπροπὶν ἀλείνεις·
 καὶ τίνα τοι πάρ' ἱνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 αἴνε' ἐμὲ περ πρότε' ὥχ' ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὁπάσσοι
 μυρμιδόνων· ἦν περ τιφώως δαναοῖσι γένωμαι·
 δὸς δὲ μοι ὥμοι' ἢ τὰ σὰ τούχρα θωρηχθῆναι·
 αἴνε' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόχωνται πολέμοιο
 πρῶτον ἀναπνύσωσι δ' ἄρ' ἦτοι ἔσθ' ἀχαιῶν
 τεύρο' ἄνθρωποι· ὁ λίσσι δὲ τ' ἀνάπναισις πολέμοιο·
 ῥεῖα δὲ κ' ἀκμήτ' ἐκ κρημνίσσας ἀνδρῶν αὐτῇ,
 ὥσαι μὲν ποτὶ ἄστρ' νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων·
 ὦς φάρ' ἱπποδάμοιο μέγαν ἥπιος· ἦ γὰρ ἐμελλεν
 οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κτεκόν, καὶ κῆρα λιτέσθαι·
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύ·
 ὦ μοι Διογενὲς πατρόκλης οἷον ἔσπες·
 ὅτε θεοπροπὶς ἐμπαίζομαι ἦν τίνα ὀΐδα·
 ὅτε τι μοι πάρ' ἱνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 αἴνε' τό δ' ἀνὴρ ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰχένης·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
 καὶ γέρας αὐτ᾽ ἀρελέσθαι ὃ τε κράτῃ προβεβήκει·
 αἶνον ἄλχος τό μοι ἐστὶν· ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 κέρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἐξέλον ἦες ἀχαιῶν.
 δαυρίδ' ἐμῷ κτεάτιασιν, πόλιν ὀτείχεα πέρσας·
 τήν αὐτ' ἐκ χερῶν ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων
 ἀρείδης, ὥσείτιν' ἀτίμητον μετανάσπῃ.
 αἰγὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ὃ δ' ἄρα πρὶν
 ἀπαρχὴς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε
 ὃ πρὶν μνηστῆρ' ἐκ καταπαυσέμεν, αἶψ' ὅπόταν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῆτε, πόλεμός τε.
 τιμὴ δ' ὧμοῖν μὲν, ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δ' ὄνθι,
 ἀρχὴ δὲ μηρμυδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι·
 εἰδὴ κυάνεον βῶων νέφος ἀμφιβέβηκε.
 νηυσὶν ἐπικρατέως· οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσῃς
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
 δ' ὀρείοι· τρώων δὲ πόλιν ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 θάρσυνος· ὃ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λούαυσι μέτωπον·
 ἐπ' ὕθιλα μπόμηνος· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλας
 πληστειαν νεκρῶν· εἴ μοι κρήων ἀγαμέμνων,
 ἦ πῃ εἰδείην· νῦν δὲ σρατὴν ἀμφιμάχονται.
 ὃ γὰρ τυδείδῳ διομήδεος ἐν παλάμῃσι,
 μαίνεται ἐγχέη δαναῶν ἄπο, λοιγὸν ἀμύσσει.
 ὃ δὲ πῶ ἀγορεύω ὅπως ἐκλυον αὐδῆσαντος·
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς, αἶψ' ἐκτορος ἀνδροφόνου.
 τρώσιν κελύοντος· πρὶ ἀγνυταί· οἳ δ' ἀλαλητῷ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες ἀχαιῶν.
 αἰγὰ καὶ ὥς πάρος κενεῶν ἄπο, λοιγὸν ἀμύσσει
 ἢ μπερ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ τυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐπιπρήσωσι φίλον δ' ἀποτόσυν ἔλονται.

πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθε' τέλος ἐν φρεσὶ θέω.
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων δαίμων· ἀτὰρ οἱ πρὶ Κηλλέα κῆρην
 ἄψ' ἀπονάωσιν· ποτ' δ' ἄλλα δῶρα πόρωσιν
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰδὲ κεν αὐτοὶ
 δῶκε κῦδος ἄρ' ἔσθαι ἐρίῳ δ' ἔσθ' ὅστις ἦρης·
 μὴ σὺ γ' ἄνυσθαι ἐμῆο λιχάεσθαι πολεμίζον
 φρὼσὶ φιλοπολέμοισιν· ἀτιμότηρον δὲ μεθήσεις·
 μὴ δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δῆϊο πῆτι
 φῶας ἐναρόμενος ποτὶ ἱλίον ἦγε μονάειν·
 μὴ τις ἅπ' ὀλύμποιο θεῶν αἰετγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τὸς γε φιλεῖ ἐκέρτος ἀπέλλων·
 εἴη· πάλιν φῶπασθαι ἐπὶ νηῶς ἐν νήεσσι
 θεῖης· τὸς δὲ δ' ἔα πεδὶ ὄν κ' ἐταδ' ἰριάζεσθαι.
 αἶψ' ἰδὲ ζῶν τε πατέρ'· καὶ Ἀθηναίην καὶ Ἀπολλόν.
 μὴ τέ τις οὐ φῶν θάνατον φύγοι ὅσοι ἔασι,
 μὴ τέ τις ἄρχῶν νῶϊν δ' ἐκ δ' ὤμῳ ὀλεθρον·
 ὃ φ' ῥ' οἶοι βροτῶν ἱερὰ κήδε' ἴνα λύοιμεν.
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύμονα ἄγοραν·
 αἶψ' δ' ἔκ' ἐ' ἐμὶ μιν βιάζετο τὸρ βελέεσσι·
 δάμνα μῖν ξηνός τε νόος, καὶ πρῶτον ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ πρὶ κροτάφοισι φαινή
 πήληξ βαλλομένη κενάχην ἔχε· βάλλετο δ' αἶψ'
 κ' ἐπ' ἄλλ' ῥ' οὐ ποίηθ'· ὃ δ' ἄριστον ὤμον ἔκ' ἔμνευ
 ἐμπεδὸν αἶν' ἔχων σάκος αἰόλον· ὃ δὲ δ' αἰνάντο
 ἄμφ' αὐτῷ πελεμίσσαι· ἐρῶντες βελέεσιν·
 αἶψ' δ' ἄρ' ἀλέω ἔχε τ' ἄσ' μαθι· καὶ δ' οἱ ἰδρῶς·
 πάνθ' ἔκ' ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν· ὃ δ' ἐπὶ ἔχεν
 ἀμπεῖσαι· πάντῃ δὲ κ' ἐκὼν κ' ἐκὼν ἐπ' ἔχεν.
 ἔσπετε νῦν μοι μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὅπως δὴ πρῶτον πυρὶ ἔμπεσε νηυσὶν ἀχαιῶν.
 ἔκτωρ δ' αἶαντος δόρυ μείλινον ἄχι παραστάς.
 πῆλξ' ἄορι μεγάλῃ αἰχμῇσ' παράκλυτον ὄπισθεν.
 ἀντικρὺ δ' ἀπ' ἀραξέει· τὸ μὲν τελαμώνιος αἶας
 πῆλξ' αὐτῶς ἐν χειρὶ νόον δόρυ· ἦλε δ' ἅπ' αὐτῷ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πέσῃσα.
 γυνὴ δ' αἶας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
 ἔργα θεῶν· ὅρα πάχυν μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρη.
 ξόλε ὑφίβρε μέτης· ῥώεαι δὲ βύλεο νίκη.
 χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοῖ δ' ἔμβαλον ἀμφύμακρον πυρ,
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
 ὣς πῶ μὲν πρὺμνιν πυρ ἄμπεπεν· αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
 μιν πρὸς πηγεῖα κλῆσ' ἀπὸ κλῆσ' προσέειπεν.
 ὄρσειο διογενὲς πατρόκλεις ἱποκλέανθε·
 λούσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ἔρων.
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι· καὶ ἔτι φυκτὰ πέλωνται
 δύσεο τούχεα θάσαν· ἐγὼ δὲ κελὸν ἀγέρω.
 ὧς φάτο πάροκλος δὲ κορύσσω νόστοι χαλκῷ.
 κνημίδασ' μὲν πρῶτον πρὶ κνήμησιν ἔθηκε.
 καλὰς δ' ὀρνυρέοισιν ἐπισφυρίοις ὀραρήσας.
 δούτρων αὖ θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔδανε.
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδῶκεος αἰανίδαο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ὀρνυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα, σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κωέην ὀτυκτον ἔθηκε.
 ἱππυρίν· δεινόν δὲ λόφος καὶ θύπρην ἔναιεν.
 εἶλετο δ' ἀλκιμα δούρα τὰ οἱ παλάμηφιν ὀρήρει.
 ἔχος δ' ὅχ' ἔλετ' οἶον ἀμύμονος αἰανίδαο.
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν δ' εὐατ' ἄλλος ἀχαιῶν
 πᾶσιν ἀμφὶ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι ἀχιλλεὺς.

Πηλιάδα μελίην πλὺ παρὶ φίλῳ πόρε χείρων·
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεαιν·
 ἴππῳ δ' αὐτομέδοντα θοῶς ζυγνύει δ' ἄνωγε·
 τὸν μετ' Ἀχιλλεῖα ῥιξήνορα τίε μάλισα·
 Πισύταρος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνι μῆναι ὁμοκλήν·
 τῷ δὲ καὶ αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἴππῳ,
 ξάνθον καὶ βαλίον· τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέεσθην·
 τὸς ἔτεκε ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπηα ποδάργη·
 βοσκομένη λειμῶνι παραῖ ῥόον ὠκεανοῖο·
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα πῆδασον ἴσ·
 τὸν ῥά ποτ' ἠετ' ἰώνος ἑλὼν πόλιν, ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων, ἔπεθ' ἴπποις ἀθανάτοισι·
 μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος, θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τάχεσιν, οἳ δὲ λύκοι ὥς
 ὠμοφάγοι τοῖσιν τε πρὶ φρένας ἄσπερος ἄλκη,
 οἳ τ' ἔλαφον κβρόν μέγαν ἔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἶματι φοινδόν
 καὶ τ' ἀγελιδὸν ἰᾶσιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
 λάφοντες γλώτῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ,
 ἄκρον ἐραυρόμενοι φόνον ἅμαρ· ἐν δέ τε θυμὸς
 σῆθεεαιν ἀπρομός δ' ἐπὶ, πρὶς ἐνέται δέ τε γαστήρ·
 τοῖσι μυρμιδόνων ἠγήκοντες ἢ δὲ μέδοντες,
 ἀμφ' ἀγαθὸν θράποντα ποδῶκεος αἰακίδαο
 φῶντ' ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ὀρήϊος ἴσατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀβριύων ἴππῳ τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 πεντήκοντα τ' ἦσαν νῆες θαλῆσιν Ἀχιλλεύς
 εἰς φρίκην ἠγείρ δι' φίλος· ἐν δὲ ἐκείνῃ,
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο· τοῖς, ἐπεπόθει
 σὺν μαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦναιαε

ΓΛΥΚΕΙΟΣ

τῆς μὲν ἱὴς σιχρὸς ἦρχε μινέσιος ἀολοθώρηξ·
 ἔως ἀπὸ χειρὸς δὲ πετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδώρη·
 ἀπὸ χειρὸς ἀχέμαντι γυνὴ θεῷ ἀνιθεῖσα·
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν βώρῳ πρὶ ἡρέος ἦν·
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὅππε πορῶν ἀπὸ γῆσι ἐδνα·
 τῆς δ' ἐτέρης, ἄλκιρος ἄρῃος ἦγε μόνου·
 παρθένιος· ὃν ἔτι κτε χορῶν, καλὴ πολυμήλη
 φύλκας θυγάτηρ τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖον τῆς
 ἡρώς τ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶν ἄρτε μινος χρυσήλατος κελαδενῆς·
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπὲρ ἄναβας παρελέξατο λάθρη·
 ἐρμήας ἀχέμαντα πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν ἔδον
 ἄλκιρον· πρὶ μὲν θέειν ταχύν, ἡδὲ μαχητὴν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοςόκος εἰλέθηα
 ἐξάγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἡελίος ἰδὼν αὐτάς·
 πῶ μὲν ἔχε κληῖος κρατὺς ὃν μένος ἀκροῖσθαι·
 ἡγάγετο πρὸς δώματ' ἐπεὶ πόρε μύριά' ἐδνα·
 τὸν δ' ὀγέρων φύλας ὃν ἔβρεφεν· ἡδ' ἀτίταλλεν·
 ἀμφαπαζόμενος ὡς γὰρ ἔδον ἐόντα·
 τῆς δὲ φίλης, πρῶτος ἀνδρὸς ἄρῃος ἦγε μόνου,
 μαίμαλινος· ὃς πᾶσι μετέπρεπε μυρμιδόνεσσιν
 ἐχέει μάρνασθαι μετὰ πηλῆωνος ἑταῖρον·
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἰππιάτα Φοῖνιξ·
 πέμπτης δ' ἀλκιμέδων, λαέρκεος ἔδον ἀμύμων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἄμ' ἦγε μόνεσσιν ἀχιλλεύς
 εἴσεν ὃν κρινάσ', κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 Μυρμιδόνες· μή τις μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω,
 ἃς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἀπὸ γῆς φέροι·
 πάνθ' ὑπὸ μινυθμὸν καὶ μ' ἡττάσθαι ἔχουσιν·
 χέτις

χέτλια πηλῆος ἤν' ἰχθὺς ἄρα σ' ἔφευγε μήτηρ
 πηλῆος· ὅς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντάς ἐταίρους·
 οἴκῃ δὲ πρὸ νηυσὶν ἐνώμεθα ποντοπόροιςιν
 αὐτίς ἐπὶ ῥά τοι ὥδε κακὸς χρόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 ταῦτά μ' ἀγχιρόμηναι, θά μ' ἐβάξετε νῦν ἢ πέφαντα
 φυλόπιδος μέγα ἔργον ἔης ὅπρην ὃ ἐράαθε·
 ἐνθά τις ἀλκιμον ἦτορ ἔχων, βῶε λιμαχέσθω.
 ἦ σ' εἰπὼν, ὥρῳε μένος καὶ θυμὸν ἐκέσθω·
 μάλλον δὲ σίχες ἄρθεν ἐπὶ βασιλῆος ἀκυσαν·
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ δῖά ῥη πυκνινῶσι λίθοισι·
 δώματος ὑψηλοῖο βίᾳς ἀνέμων ἀλεξίνων·
 ὡς ἄρ' ἔχρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδι ἔρηδε· κόρυς κόρυϊ, ἀνὴρ δ' ἀνὴρ·
 φαῦνον δ' ἰπποκόμοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι,
 ναυόντων, ὡς πυκνινῶι ἐφέσασαν ἀμύλοισι·
 πάντων δὲ προπαροῖθε δύ' ἀνέρες θωρήσαντο·
 πάροκλός τε καὶ αὐτομέδων ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
 βῆ ῥ' ἰμῶν δὲ κλισίην· χηλῶ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 καλῆς δαδελείης· τήν οἱ θέτις ἄρ' ἰχθὺς πέλα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ἀγέσθαι, ἐμπλήσασα χιτῶνων·
 χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων·
 ἐνθά δὲ οἱ δὲ πᾶς ἔσκε τετυγμένον, ὃ δὲ τις ἄλλος
 ἔτ' ἀνδρῶν πίνεσκειν ἀπ' αὐτῆς ἀέθοπα οἶνον,
 ἢ τέ τεω ἀπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ διή παρ' ἱ·
 τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκέσθηρε θεῶν
 πρῶτον· ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆς ῥοῇσι·
 νίψατο δ' αὖτ' ἡ γῆρας, ἀφύνατο δ' αἶθοπα οἶνον·
 αὖτε τ' ἐπὶ σταῖς μέσῳ ἐρκεῖ· λῆβε δὲ οἶνον·
 ἄρα γὰρ ἐσσανιδῶν δία δ' ἔλαθε τρὶς πικέραυγον·

Γ Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ζ οὐ ἀνα δωδωνᾶε, πελασγικέ, πηλόθι ναίων,
 δωδωνῆς μεδέων θυγῆ μέγ' ἀμφὶ δὲ σελλοῖ
 σοὶ νάεσ' ὕποφῆται, ἀνιπτόποδες χαμαιῶναι.
 ἢ ἔλθ' ἰδὲ δῆποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες ἀξάμενοιο.
 τί μῆσας ἔλθ' ἐμὲ, μέγα δ' ἴφασαλὸν ἄχαιών.
 ἢ δ' ἔτι κῆρ' ἔχει μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἑέλδωρ.
 αὐτὸς ἔλθ' ἰδὲ γὰρ ἐγὼ ἔλθω νηῶν ἐν ἁγῶνι,
 οἷον ἑτάρον πέμπω πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες ἀνύοπα ζῶ.
 θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα κῆρ' ἐκ τῶν
 ῥσεται· ἢ ῥα κῆρ' οἷος ἐπίσπεται πολεμίζον.
 ἢ μέτερος θράσων· ἢ οἱ τότε χῆρ' ἄπτοι
 μαίνονθ' ὁππότε ἐγὼ πρὶ ἴω μετὰ μῶλον ἄρῃος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἄπ' οὐρανὸν μάχην ἐνοπήν τε δῖνται
 ἀσκηθῆς μοι ἐπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο·
 τούχεσσι τε ξυμπᾶσι κῆρ' ἀχεμάχοις ἑτάροισιν.
 εἰς ἔφατ' ἀχόμηνος· τὸ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἔτ' ἔβρον ἔλθ' ἰδὲ πατὴρ· ἔτ' ἔβρον δ' ἀνένανθεν.
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε· σόον δ' ἀνένανθεν μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 ἦτοι δ' ἔλθ' ἰδὲ σῆσας τε κῆρ' ἀξάμηνος δὴ παρὶ.
 ἀπ' κλισίην εἰσῆλθε δὲ πᾶς δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
 οἱ δ' ἐπ' αὖτις ἐλθὼν κλισίης· ἐτι δ' ἦθελε θυμῷ
 εἰσιδῆεν πρῶτων κῆρ' ἄχαιῶν φύλοπιν ἀνὴν.
 οἱ δ' ἅμα παρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστησαν· ὄφρ' ἐν ῥωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
 αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοις, ὅς παῖδες ἐριδμάκωνσιν ἔθοντες
 αἰὲν κερτομέοντες ὁδῷ ἐπὶ οἰκίῳ ἔχοντες
 σὺν πᾶσι ξυπᾶσι δὲ κῆρ' ἑλπίσιν ἀνιπτόποδες

τὸς δ' ἢ πρὸ παρά τίς τε κίων ἄνθρωπος ὁδὸς τῆς
 κινήσει ἀέκων· οἳ δ' ἄλκιμον ἦρ' ἔχοντες
 πρόσω πᾶς πέτεται· καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεαι.
 τῶν τότε μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες·
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὁρώρει.
 πάροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες ἔταροι πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 ἄνδρες ἐσὲ φίλοι· μνήσασθε δὲ θέρϊδος Ἀλκίης·
 ὥς αὖ πηλεΐδην τιμήσομεν ὃς μέγ' ἄριστος
 ὄρνθων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀχέμαχοι θραποντές·
 γυνὴ δὲ καὶ ἄρ' ἔστις ἀρυκρείων ἀγαμέμνων·
 ἦν ἄτην ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἔδιν' ἔτισεν·
 ὅς ἐπὶ τῶν ὤρωιεν· μένος καὶ θυμὸν ἔχευε·
 ἐν δ' ἔπεσον φῶεσιν ἀλλήεσσ' ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμυδαλέον κοινάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 φῶες δ' ὥς ἔδοντο κηλοϊτί' ἄλκιμον ἦεν,
 αὐτὸν καὶ θράποντα σὺν ἑκτέσι μαρμαίροντας
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες·
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ποδῶκεα πηλῆγωνα
 μνησθὲν μὲν ἀπορρίψαι· φιλόπτηα δ' ἐλέσθαι·
 πάπηνε δὲ ἐκείσος ὅπῃ φύγοι αἰπὰν ὀλεθρον·
 πάροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δαρὲ φαιινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσων ὅτι πλεῖστοι κλονέοντο·
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃ πρωτεσιλάῃ·
 καὶ βάλε πυράεχμην· ὃς παῖονας ἱποκορυτάς·
 ἦγαγεν ἐξ ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξίῃς εὐρὺ ρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπὶος ἐν κονίῃσι
 κέππεσεν οἱ μῶξας· ἔταροι δὲ μιν ἀμφορόβηθεν
 παῖονες· ἐν τῷ πάροκλος φόβον ἦκεν Ἀπασιν·
 ἦγε μόνον κτείναν· ὃς ὄριστεύεσκε μάχεσθαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν κατὰ δ' ἐσβίσε· αὐθόωλον πῦρ
 ἤμιδ' αὖτ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 πρῶτον θεοπεσίῳ ὁ μάλ' ὧ δαναοὶ δ' ἐπέχων·
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁ μάλ' ὧ δ' ἀλίσσας ἐτύχθη·
 ὥς δ' ὅτ' ἄρ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγ' ἄλλοιο·
 κινύσει πυκινὴν νεφέλιν· σέρσ' ἡγερέτα· ξέλα·
 ἐκ τ' ἐφάνον πάσαι σκοτία καὶ πρῶτον δ' ἄκροι
 καὶ νάπαι· ἔρανον δ' ἄρ' ὑπὲρ ῥάγῃ ἄσπερος αἰθήρ·
 ὥς δαναοὶ νηῶν λυγρὰ πωσάμενοι δῆϊον πῦρ·
 τυτθὸν ἀνέπνυσαν· πολέμῳ δ' ἔγινε τ' ἐρωή·
 ἔγ' ἄρ' πω τι· πρῶτον δ' ἡνιφίλον ὑπ' ἀχαιῶν
 προβοτάδην φοβέοντα μελαινάων ἀπὸ νηῶν
 αἰὲν ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο νεῶν δ' ὑπὸ θεῶν ἀνάγκη·
 ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἀνδρα· κεδναῖος υἱὸς ὕμινος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ λυκοιτίης ἀλκιμος υἱὸς·
 αὐτίκ' ἄρα σφρεθέεντος δαηϊλύνει βάλε μηρὸν
 ἔγχ' ὀξυόεντι· δία πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασε·
 ῥῆξε δ' ὅσον ἔλχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 καὶ περ' αὐτὰρ ἰδυέλαος δαηϊός· ἔτα θόακτα
 σέρνον· γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γῆα·
 φυλείης δ' ἀμφικλον· ἐφορμηθέντα δοκῶσας·
 ἐφθι ὀρεξάμενος πυρρὸν σιέλος· ἐνθα πάχιστος
 μυῶν ἀνθρώπων πέλεται· πρὶ δ' ἔλχος αἰχμῇ
 νῶρα διεχίσθη· τὸν δὲ σκόρος ὁ αὖτ' ἐκάλυψε·
 νεσορίδαι δ' ὁ μὲν ἔτασ' αὐτὸν μιν ὀξείδωρ
 ἀντίλοχος· λαπαρῆς δὲ διήλασε χαλκὸν ἔλχος·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε· μάρις δ' αὐτοχέδον δαρ'·
 ἀντιλόχῳ ἐπάρσσε· κασιγνήτοιο χολωθεὶς·
 σῆς πρόσθεν νέκυος· τὸ δ' ἀντίθεος θρασυμήδης·
 ἐφθι ὀρεξάμενος πρὶν ἔτασαι· ἔδ' ἀφ' ἀμαρτεν

ῥῶμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δερὸς ἀκμῇ,
 δρυὶ ἄπ' μυώνων· ἄπ' δ' ὅσσον ἄχρ' ἄραξε·
 δ' ἔπησεν δὲ πεσὼν κατὰ δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψεν·
 ὥς τῷ μὲν Διοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε·
 βήτην ἧς ἔρεβος· σαρπηδόνας ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἔγες ἀκοντίσται ἀμισωδάρη, ὅς ῥα χίμαιραν
 θρέψεν ἀμειμακίην, πολέσιν καὶ δὴ ἀνθρώποισιν·
 αἶας δὲ κλεόβυλον οἴλιόης ἐπορεύσας·
 ζῶν ἐλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀμὰ δὲ αὖθι
 λῦσε μένος πλήξας· ξίφει αὐχένα κωπήνεντι·
 πᾶς δ' ὑπεθρύνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅαν
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταή·

Γ ἠνέλεως δὲ λύκων τε σωέδραμον· ἔχουσι μὲν γὰρ
 ἡμβροτον ἀμύλων· μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τῷ δ' αὖτις ξιφέναι σωέδραμον· ἐνθα λύκων μὲν
 ἰπποκόμης κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἄμφι δὲ καυλὸν·
 φάσγανον ἐρράϊσθη· ὃ δ' ὑπ' ἕατος αὐχένα θῆνε
 πινέλεως· πᾶν δ' ἔσω' ἐλυ ξίφος· ἔχε δὲ οἶον
 δέρμα, παρῆρθη δὲ κέρη· ὑπέλαυτο δὲ γῆα·
 μηριόνης δ' ἀκρόμαντα χιναῖς ποσὶ κερπαλίμοισι·
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ῥῶμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 ἰδομένους δ' ἐρύμαντα κατὰ σῶμα νηλεὶ χαλκῷ
 νύξε· τό δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέκασε δ' ἄρ' ὅσα λανθή·
 εἰ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἀνέπλησεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοὶ· τό δ' ἀνὰ σῶμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 πρῆσε χαλκῶν, θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν·
 ἔτοι ἄρ' ἠγεμόνες δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἑκείνου·
 ὥς δὲ λύκοι ἄρνεα νιν ἐπέχραον ἢ ἐρίθοισι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

σίνται ὑπ' ἔκ μῆλων αἰρούμενοι, αἳ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαζεν· οἳ δὲ ἰδόντες
 αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάγκησιν θυμὸν ἐχέσασιν·
 ὥς δαναοὶ βῶεαν ἀπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
 δυσκελεύει μνήσαντο· λάθοντο δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 αἶψα δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' ἔκτορι χαλκοκορυσῇ·
 ἔτ' ἀκοντίσας· ὁ δὲ ἰδρὴν πολέμοιο
 ἀπιδίει καυρήν· κεκλυμμένος οὐδέ αὖ ὤμους,
 σκέπ' ὀϊστῶν τε ῥοίζον καὶ δῖον ἀκόντων·
 ἥ κ' αὖ δὴ γίνωσκε μάχης ἐτ' ἀλκὴν ἀνίκητον·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐταίρους·
 ὧς δ' ὅτ' ἀπ' ἑλμυρῆος ἔρχεται ἄρα γὰρ ἔσσω·
 αἰθέρος ἐκ δίης ὅτε τε ζεὺς αἰεταπατείνῃ
 ὧς τῶν ἐκ νηῶν γένετ' ἰαχὴ τε φόφος τε·
 ὃ δὲ κατὰ μοῖραν πέραν πάλιν· ἔκτορα δ' ἔπειτα
 ἔκφρον ὠκύποδες σὺν τέχεσι· αἶψα δὲ λαὸν
 ἔρωϊκόν· ὃς ἀέκοντάς ὄρνυται τάφρος ἔρυκε·
 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠχέει' ἔπειτα,
 ἄξια δ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ, λίπον ἄρμα τ' ἀνάντων·
 πάροκλος δ' ἔπειτα σφειδανὸν δαναοῖσι κελεύων,
 ἔρωσι καὶ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχὴν τε φόφω τε,
 πᾶσας πῆσαν ὁδὸς, ἐπὶ ἄρ' ἐτάρων· ὕψι δ' ἀέλλω
 σκιδναθ' ὑπαὶ νεφέων, τανύοντο δὲ μῶνυχες ἔπειτα
 ἀπορρὸν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων·
 πάροκλος δ' ἔπειτα πλῆσον ὀρινόμενον ἰδεύων,
 τῇ ῥ' ἐχόμενός τ' ἔστω, ὑπὸ δ' ἄλγεσι φῶτες ἐπιπτοί,
 πρηνέες ἐξ ὀχέων· δῖοι δ' ἄνευ κυμβαλίστου·
 ἀντικύρ' ἄνα τάφρον ὑπέρθερον ὠκέες ἔπειτα,
 ἀμβροτοὶ ὃς πηλὴ θεοὶ δόσαν ἄλλα δῶρα,
 πρόσσω ἱέμενοι ἐπὶ δ' ἔκτορι κέκλετο θυμός·
 ἔπειτα γὰρ βαλίσαν τὸν δ' ἔκφρον ὠκέας ἔπειτα·

ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαυνή βέβριθε χθών
 ἤμα τ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρόταρν χεῖρ' ὕδωρ
 ζέει· ὅτε δ' ἡ τ' ἀνδρῶν κοτεαάμηνος χαλεπὴν·
 οἱ βίη ἐὶ ἀγορῇ σκολιὰς κρ' ἴωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι θεῶν ὅπιν' ἐκ ἀλέγοντο·
 τῶν δὲ τε πάντες καὶ ποταμοὶ πλήθυσσι ῥέοντες·
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τό τ' ἀποτμήνυσσι χαράδραι,
 ὅς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλα σινάχουσιν ῥέεσαι
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δὲ τεῖρ' ἀνθρώπων·

Ως ἴπποι ῥῶαί μεγάλα σινάχοντο θέεσαι·
 πάροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτασ' ἐπέβρεφάλαγγας
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔδρε παλιμπτετές· ὅδ' ὁλόηος
 ῥα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν· ὡς δ' αὖ μεσηγυ
 νηῶν καὶ ποταμῶ καὶ τείχεος ὑψηλῆο·
 κτεῖνε μετασῶν πολέων δ' ἀπετίννυρ ποινήν·
 ἐνθ' ἦτοι πρόνοον πρῶτον βάλε δακρὶ φαεινῷ·
 σέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀπείδα, λῦσε δὲ γῆα·
 δάπησεν δὲ πεσόν· ὅδ' ἰέτορα ἦνοπος ὕδον
 δαυτερον ὀρμηθεῖς ὁ καὶ οὐδέσῃ ἐν δίοφρῳ
 ἦτο ἀλγὺς· ἐκ τῶν πλήγῃ φρένας ἐκ δ' ἄρα χερῶν
 ἦν ἰάη ἡ χθισαν· ὅδ' ἔχει νύξε παραπᾶς·
 γναθμόν δὲ ξιτῶν· διὰ δ' αὐτὸς πᾶρεν ὁ δόντων
 ἔλκε δὲ δακρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἀντυγος· ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἰερὸν ἰχθυῶν·
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνω καὶ ἦνοπι χαλκῷ·

Ως εἶλκε ἐκ δίοφοιο κεχηνότα δακρὶ φαεινῷ·
 κατὰ δ' ἄρ' ἐπὶ σὸ μ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμὸς·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύαλον ἐπεσύνθηον βάλε πέτρῃ·
 μέανην καὶ κεφαλὴν ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάθη·
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὅ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

καὶ πρὸς ἐν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐρύμαντα καὶ ἀμφοτέρων· καὶ ἐπάλπῃ
τλητόλεμόν τε δαμασσορίδην, ἐχίοντε πύρην τε·
ἰφείατ' Ὀϊππὸν τε καὶ Ὀργέαδην πολύμηλον·
πάντας ἐπαυτέρως πέλασε χθονὶ πρυνοβότρη·
σαρπηδὼν δ' ὡς ἴω ἰδ' ἀμιβροχίτωνας ἐταίρους·
χέρσ' ὑπὸ παροῦ κλοιο μενοιτιάδαο δαμέντας·
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καὶ θαπτόμενος λυκίοισιν·

Α ἰδὼς ὦ λυκίοι πόσε φάρετε νῦν θεοὶ ἐσέ·
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷ δ' ἀνέρος ὄφρα δαίω,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ καὶ πολλὰ ἔοργε
φῶας· ἐπὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γόνατ' ἔλυσεν.
ἢ ῥά· καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τούχεσιν ἄλτο χαμάζε·
παρόκληος δ' ἐτέρωθεν ἐπὶ ἰδεν ἐκθορεδίφρε·
οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχος ἀγκυλοχεῖλας
πέρρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονταί,
ὡς οἱ κεκλήγοντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Ι ὃν δὲ ἰδὼν, ἐλέησε κρόνος παῖς ἀγκυλομήτειω·
ἦρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ὦ μοι ἐγὼν ὅτε μοι σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν·
μοῖρ' ὑπὸ παροῦ κλοιο μενοιτιάδαο δαμῆναι·
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι·
ἢ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπὸ δακρυοέωντος
θῆω ἀναρτάξας λυκίης ἐνὶ πτόνι δήμῳ·
ἢ ἦ δὴ ὑπὸ χερσὶ μενοιτιάδαο δαμάσσω·

Ι ὃν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τα· βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε κρονίδη· ποῖόν τιν μῦθον εἶπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλας πέπρωμένον αἴσῃ·
ἄτ' ἐρέεις θανάτοιο λυσιχέος ἐξανλῦσαι;
ἔρδ' ἀτὰρ ἄτοι πάντες ἐπακρίλοιο θεοὶ ἄλλοι·

ἄλλο δ' ἐτοίμῳ σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶνε ζῶν πέμψης σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε·
 φράξο μή τις ἐπὶ σταθεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος·
 πέμπειν δὲ φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατῆρος ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ πρὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο μάχοντα
 ἔχουσιν ἀθανάτων τοῖσιν κόρον αἰνὸν ἐκίσει·
 αἶψ' ἔτοι φίλος ἐστὶ, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ·
 ἢ τοι μὲν μιν ἐάσον ἐνὶ κρατῆρι ὑσμίνῃ·
 χέρσ' ὅτ' παρδολοιοι κλυοιτιάδαο δαμῖναι·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὸν γε λίπη φυχήτε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον·
 ἡσίοκε δ' ἠλυκίης αὐρῆς δῆμον ἵκωνται·
 ἐνθάδ' ἐταρχύσῃσι κασιγνητοῖ τε, ἔταυτε·
 τύμβω τε στήλῃ τε· γὰρ γέρας ὅστι θανόντων·
 ὧς ἔφατ', ὃ δ' ἀπίθουσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αἰματοέσσας δὲ ψυχὰς κατέχευεν ἔραζε·
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν δὲ πάροκλος ἐμελλε
 φθίσσιν ἐνὶ βροτῇ ἐριβόλακι πλόθι πάρις·
 οἳ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες·
 ἐνθ' ἦτοι πάροκλος καὶ ἀγακλείων θρασυμήδην·
 ὅς ῥ' ἦν ὅς θρᾶπων σαρπηδόνοιο ἠεν ἄνακτος·
 ὃν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα λῦσε δὲ γῆα·
 σαρπηδὼν δ' αὐτὸς καὶ ἀπὸ μύροιο δακρυόεντος
 δαυτῆρος ὀρμηθῆς· ὃ δὲ πῆδασον ἔτασεν ἵππον·
 ἔχρει δὲ ξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἐβραχευμὸν αἰσίων·
 κατὰ δ' ἐπέσ' ἐν κονίῃσι μακρὴν ἀπὸ δ' ἐπὶ αὐθιμῶς·
 πῶ δὲ διασῆπνεν· κρίκε δὲ ζῆλον ἠνία δέ σφι
 σύχυντ' ἐπειδὴ καὶ παρήγορος ἐν κονίῃσι·
 τοῖο καὶ αὐτὸς μέδων δακρυόεντος αὐρεῖ τέκμων·
 πασάμηνος τανύκροτος ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ·

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἶξας ἀπέκλυε παρήγορον ἔδ' ἐμάπησε.
 τῷ δ' ἰθιυθήτην ἐν δὲ ῥυτῆσι τάνυσεν.
 τῷ δ' αὖτις σασίτην ἔριδος πρὶ θυμοβόροιο.
 ἐν θ' αὖ σαρπηδὼν μὲν ἀπὸ μβροτε δὲ ῥι φαεινῷ.
 παρὸ κλυδ' ὑπὲρ ὦμον ὄρισερὸν ἦλυθ' ἀκωκῇ
 ἔχρεος δ' ἐβάλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὠρνυτο χαλκῷ
 πάρο κλος· τὸ δ' ὄχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς.
 αἶψ' ἐβάλ' ἐν θ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὶς ἦριπεν· ἦ ἀχερωὶς.
 ἦ ἐ πίτυς βλωθρή· τὴν τ' ὄρεσι τέκτονες ἀνδρῶν
 ἐξέταμον πελέκεσσιν ἐνὶ νήϊον εἶναι,
 ὥς δ' ἔπρῳθ' ἵππων καὶ δὴ φρεσὶ τανυσθεὶς
 βεβρυχὼς, κόνιος δὲ δραχμένος αἵματοέσσας.
 ἦ ὅτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν.
 αἰθωνά μετὰ θυμὸν ἐν εἰλιπόδεσσιν βόεσσιν.
 ὦλετό τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος.
 ὥς ὑπὸ παρὸ κλυδ' λυκίων ἀγὼς ἀσπίτων.
 κτεινόμενος μὲν ἔειπε φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Ἰ λαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι νῶϊσσι μάλα χρῆ
 ἀλχητὴν τ' ἐλθεῖν καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 νῶϊ τοι ἐλθέσθω πόλεμος καὶ κῆρ, εἴθεός ἐστι
 πρῶτα μὲν ὦρμαιον λυκίων ἠγῆρας ἀνδρῶν.
 πάντῃ ἐποιχόμενος σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμὸν πέρι μάρναιο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καὶ πηφείη καὶ ὀνειδος
 ἔσομαι ἤματα πάντα· διαμπρὲς δ' ἦγε μ' ἀχαιοὶ
 τούχῃα συλήσωσι νῆων ἐν ἄλῃσι πεσόντα.
 αἶψ' ἔχεο κρατρῶς ὦρμαι δὲ λαὸν ἅπαντα.
 ὧς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ὀφθαλμοῖς· ῥῖνθας θ' ὅδ' ἔλαξε ἐν στήθεσι βαίνων.

ἐκ χροὸς ῥ' ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τῷο δ' ἄμα ψυχὴν τε καὶ ἔχθος ἐξέρυσ' αἰχμίν·
 μυρμιδόνες δ' αὐτῷ χέθον ἱππας φυσιδώντας,
 ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπὶ λίπον ἄρμα τ' ἀνάντων·
 γλαυκῷ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογῆς αἰόντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ ὅτ' ἔδωκετο προσαμῶσαι·
 χειρὶ δ' ἐλῶν, ἐπίβη βραχίονα· τῆρε γὰρ αἰνῶς
 ἔλκος· ὃ δ' ἡ μιν τῶ κρος ἐπεαύμενον βάλεν ἰὼ
 τέχεος ὑψηλοῖο δρῆν ἐτάροισιν ἀμύνων·
 εὐχόμενος δ' ἄρα ἔπεν ἐκὼ βόλῳ ἀπόλλωνι·
 Κ λυθὶ ἀναξ, ὃς πελυκίης ἐν πτόνι δῆμῳ
 ῥ' ἔστι βροίη· δαῖσάσαι δέ τε πόντος ἀνέειπ
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰχθεῖ·
 ἔλκος γὰρ ἔχῳ τόδε καρτῆρ' ὄν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ,
 ὁξείης δ' δαῖσιν ἐλήλαται· ὃ δέ μοι αἶμα
 τρῶσῃναι δαῖσται· βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτῆ·
 ἔλκος δ' ὃ δύνάμαι χεῖρ ἐμπεδον· ὃ δὲ μάχεσθαι
 ἐλθὼν δυσμενέεσσι· ἀνὴρ δ' ὠρίστος ὄλωλεν·
 σαρπηδὼν δ' ἴος ἔδος· ὃ δ' ἔδωκε παιδὶ ἀμύνει·
 ἀλλὰ σὺ πρὸ μοι ἀναξ τόδε καρτῆρ' ὄν ἔλκος ἀκασαι·
 κοίμισον δ' ὀδύναν δὸς δέ μοι κράτος ὄφρ' ἐτάροισι
 πεκλόμενος λυκίοισιν, ἐπορύνῃ πολεμίσειν·
 αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκυϊ χεῖρα τεθνηῶτι, μάχωμαι·
 Ως ἔφατ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος ἀπόλλων·
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύναν ἀπὸ δ' ἔλκος ὄρταλέοιο,
 αἶμα μέλαν τέρσινε· μένος δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ·
 γλαυκὸς δ' ἐγνώησιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησεν τε·
 ὅππῃ οἱ ὤκ' ἦκεσε μέγας θεὸς ἄξια μένοιο·
 πρῶτα γὰρ ὤρσινεν λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας·
 πάντῃ ἐπιχόμενος σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι·

ΙΛΙΛΔΟΣ.

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ φῶας κίε μακρὰ βιβιάσθων·
 πηλυδάμαντ' ἐπὶ πανθοίδην καὶ ἀνήνορα δῖον·
 βῆ δὲ μετ' ἀνείαντε καὶ ἔκτορα χαλκοκορυσήν·
 ἄλκ' δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἔκτορ'· νῦν δὴ πάχυν λελασμένος εἰς ἐπικύρων·
 οἱ σέθεν ἔνεκε πῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰης·
 θυμὸν ἀποφθινύθης· σὺ δ' ὕπν' ἐθέλεις ἐπαμύειν·
 κῆται σαρπηδὼν λυκίων ἀγὼς ἀσπισίων·
 ὅς λυκίην ἔρυτο δίκησί τε καὶ ἀγένη ὦ·
 τὸν δ' ὕπρ' παρὸ κλῶ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος ἄρης·
 αἰὲ φίλοι πάρσητε· νεμεσῆθητε δὲ θυμῷ·
 μὴ ἄρ' αὖ τούχ' ἐλῶνται· ἀηκίωσι δὲ νεκρόν,
 μυρμιδόνες δαναῶν κεχολωμένοι ὄσοι ὄλοντο·
 τῆς ἐπὶ νηυσὶ βοῆσιν ἐπύφνομεν ἐχρήσιν·

ὧς ἔφατο· φῶας δὲ καὶ τακῆθεν λάβε πένθος
 ἄχετον ὕπν' ἐπιεκτήν· ἐπίσφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε καὶ ἀμοδὰπὸς πρ' ἐὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ'· ὃν δ' αὖτ' ὁ δρισεύεσκε μάχεσθαι·
 βῆν δ' ἰθὺς δαναῶν λελῆι μένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν·
 ἔκτωρ χολόμενος σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
 ὠρσε μεινοιτιάδαο παρὸ κλῆος λάσιον κῆρ·
 αἶαντε πρῶτα προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτὰ·

Ἄν τε νῦν σφῶιν ἀμυύεσθαι φίλον ἔστω·
 οἷοί πρ' πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν ἢ καὶ δρόσος·
 κῆται ἀνὴρ ὅς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν
 σαρπηδὼν· αἶψ' εἰ μιν ἀγκισιάμεθ' ἐλόντες·
 τούχ' αὖτ' ὧμοῖν ἀφελόμεθα· καὶ τιν' ἐταίρων
 αὐτὲ ἀμαυομένων· δαμαυάμεθα νηλεῖ χαλκῷ·

ὧς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκέρτασαντο φάλαγγας·

πρῶτον καὶ λυκίοι καὶ μυρμιδόνες καὶ ἄχαιοι
 σύμβalon ἀμφὶ νέκυϊ κατὰ τεθνηῶτι μάχεσθαι.
 δεινὸν αἶσαν τδ'· μέγα δ' ἔβραχε τάχεα φωτῶν.
 ξοῦς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοήν τάνυσσε κρατρῇ ὕσμίνῃ.
 ὄφρα φίλῳ πρὶ παιδὶ μάχης ὁλοὸς πόνος εἴη.
 ὦσαν δὲ πρότ' ῥοι πρῶτον ἐλίκωπας ἄχαιός.
 βλῆν γὰρ ἔτι χέκιστος ἀνὴρ μετὰ μυρμιδόνεσσιν.
 υἱὸς ἀγκυλῆος μεγαθύμου δῖος ἑπειροῦς.
 ὅς ῥ' ἐν βυδείῳ ἀναλομένην ἦναισε
 κπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξασθαι.
 ὅς τ' ἦν ἰκέτασε· καὶ δὲ θέτιν δ' ὀδυρόμεναι.
 οἱ δ' ἄλ' ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι.
 ἴλιον εἰς ἀπώλον· ἵνα προέει μάχοισιν.
 τὸν ῥα τόδ' ἀπὸ μῆνον νέκυος βάλε φαίδιμος ἑκτωρ.
 χερμαδίῳ κεφαλὴν ἥσ' ἀνδρίχα πᾶσα κέασθαι.
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ.
 κέππεσεν ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύρ' θυμοραϊστῆς.
 παρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο· φθιμένον ἑτάροιο.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι εἰοικώς.
 ὠκέϊ· ὅς τ' ἐφόβησε κολοίς τε φῆράς τε.
 ὡς ἴθυσ λυκίων παρόκλῳ ἱπποκέλαιθε.
 ἔαυο καὶ βῶων· κελόλωτο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
 καί ῥ' ἔβαλε θενέλαον ἰθαίμεντος φίλον υἱόν.
 αὐχένα χερμαδίῳ ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντε.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τ' ἐπὶ πρόμαχοι καὶ φαίδιμος ἑκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥίπῃ ταναοῖο τέτυκται.
 ἦν ῥα τ' ἀνὴρ ἀφείη περὶ μῆδος ἢ ἐν ἀέθλῳ.
 καὶ ἐν πολέμῳ δειῶν ὑπὸ θυμοραϊστῶν.
 τόσον ἐχώρησαν βῶν· ὦσαντο δ' ἄχαιοι.
 γλαυκὸς δὲ πρῶτος λυκίων ἀγὼς ἀσπίδα κῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔβραπε τ' ἔκτεινε δὲ βαθυκλήϊα μεγάθυμόν,
 χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς ἑλλάδι οἰκίαν αἰών,
 ὅλβω τε πλὺτῳ τε μετέπρεπε μυρμιδόνεσσιν·
 ἦν γὰρ ἄρα γλαῦκος, σῆθος μέσον ἔτασε δαυρὶ
 σφειφθεὶς ἐξαπίνης ὅτε μιν κατέμαρπτε δειῶνων.
 δ' ἔπησεν δὲ πεσών, πυκινόν δ' ἄχος ἑλλαβ' ἀχαιῶν,
 ὡς ἔπεσ' ἐθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ βῶες κεχάροντο.
 σὺν δ' αὖ μὲν αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες, ὃ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 αἰκῆς ἐξελάθοντο· μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐν θ' αὖ μιν ἰόντων βῶων ἔλεν ἄνδρα κορυσην
 λαόγονον θρασυὺν υἱὸν ὀνήτορος, ὃς δῖος ἱρὸς
 ἰδαιὺς ἐτέτυκε θεός, δ' ὡς τίει δῆμῳ.
 τὸν βάλλ' ὑπὸ γναθμῷο καὶ ἔατο· ὦχε δὲ θυμὸς
 ὦχε τ' ἀπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος ἔλεν.
 αἰνείας δ' ἐπὶ μιν ἰόντι δόρυ χάλκεον ἦκεν.
 ἔλπετο γὰρ ταῖς ἔαθαι ὑπασι δῖα προβιβῶντος.
 αἶψ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλώατο χάλκεον ἔγχος.
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τό δ' ἐξόπιαθεν δόρυ μακρόν,
 ὃ δὲ ἐνὶ σκίμφῳ ἐπὶ δ' ἔρι' ἄχος τελεμίχθη,
 ἔγχος ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίε' μένος ὀβριμὸς ἄρης.
 αἰχμή δ' αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαίης.
 ὦχε τ' ἐπὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχάσατο φῶνισέν τε.
 Μιν ἰόντι τάχα κέν σε καὶ ὀρχησὴν πρὸ ἰόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, ὃ δ' ἐβαλὼν πρὸ
 τὸν δ' αὖ μιν ἰόντων δαυρὶ κλυτὰς ἀντίον ἦν δα.
 αἰνείας· χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν πρὸ ἰόντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κί σ' αὖτ' ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυδρόμοτος θνητός, δένυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 ἢ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ.

αἰψά κε καὶ κρατρός πρὶ ἐὼν καὶ χρῖσι πεποιθώς
 θυχός ἐμοὶ δῶκε· θυχὴν δ' αἶδι κλυτοπώλῳ·
 ὧς φάτο· τὸν δ' ἀνεείπε κοροϊτὶς ἄλκιμος υἱός·
 μηριόνη· τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον· ἔτι βῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκρῶ χωρήσῃσι πάρος τινὰ γῆα καθεύδει·
 ἐν τῷ χρῖσι τέλος πολέμου· ἐπέων δ' ἐνὶ βυλῇ·
 τῷ· ἔτι γῆ μῦθον ὀφέλλῃν ἀμὰ μάχεσθαι·
 ὧς εἰπὼν ὁ κλυτὸς ἦρχ' ὁ δ' ἄμ' ἔσπερ' ἰσόθεος φῶς·
 τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαδὸς ὄρωρεν
 ἄρεος ἐν βήαντι· ἐκθθεν δέ τε γίνετ' ἀκμή·
 ὥς τῶν ὠρνυτο δ' ἄπο χθονὸς ἄρυσσ' ἰχθῆς·
 χαλκῷ τε ρινῷ τε· βοῶν τ' ὑπομητῶν·
 θυαομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἔσθ' ἂν ἔτι φράδμων πρὶ ἀνὴρ· σαρπηδόνα δ' ἴον
 ἔγνω· ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν·
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ὅτε πόδας ἄκρος·
 οἱ δ' αἰεὶ πρὶ νεκρὸν ὁ μίλεον· ὥς ὅτε μῆλαι
 παθμῷ ἐπὶ βρομέωσι πριγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ· ὅτε τε γλάρος ἄγγελος δούει·
 ὥς ἄρα τοὶ πρὶ νεκρὸν ὁ μίλεον· ὅδε ποτε ξυλὸν
 βρέθεν ἀπὸ κρατρός ὑσμίνης· ὅτε φαεινὸν
 ἀμὰ κατ' αὐτὸς αἰὲν ὄρα καὶ φράζεο θυμῷ·
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ παρόκλη μδ' μερίζων·
 ἢ ἢ δὴ καὶ κείνον ἐνὶ κρατρῇ ὑσμίνῃ·
 αὐτὸς ἐπ' ἀντιθέῳ σαρπηδόφι φαίδιμος ἔκτωρ
 χαλκῷ δηϊώσῃ ἀπὸ τ' ὤμων τούχῃ ἐλνται·
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλει δὴ πόνον αἰπὴν
 ὥς δέ οἱ φρονέοντι· δοάσασθαι κέρδιον εἶναι·
 ὅφρ' ἢ ὑς θράπων πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἐξ αὐτῆς πρῶτον τε καὶ ἑκπρὸς χαλκοκορυστῆν,
 ὥσπερ πρωτὶ ἄστυ πολέων δ' ἄπ' θυμὸν ἔλοιπ',
 ἑκπρὶ δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδι θυμὸν ἐνῆκεν.
 οὗ δ' ἰφρών δ' ἀναβάς φύγα δ' ἔραπε κέκλετο δ' ἄλλος
 ῥῶτος φονγέμεναι γυνὴν γὰρ δῖος ἱρὰ τάλαντα.
 ἐνθ' ὅτ' ἰφθιμοὶ λυκίοι μένον' ἄλλ' ἐφόβηθεν
 πάντες ἐπὶ βασιλῆα ἰδὼν βεβλημμένον ἦτορ,
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ πολέος γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 καὶ πρὸς οὐδ' ἔριδ' κρατῆρ' ἐτάνασε κρονίων.
 οἳ δ' ἄρ' ἄπ' ὤμοισιν σαρπηδόνοσ' ἐντὲρ ἔλοντο,
 χάλκῃ μαρμαίροντα τὰ μὲν κοίλῃσ' ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι μενοίτι' ἄλκιμος υἱός·
 καὶ τότε πολλῶν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 ἦ δ' ἄγε νῦν φίλε ροῖβε κελαινεφέσαιμα καὶ θήροσ',
 ἐλθὼν ἐκ βελέων σαρπηδόνα καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπροφέρων λῆσόν ποταμῶιο ροῇσι·
 χρίσοντ' ἄμβροσίῃ πρὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔειεν·
 πέμπε δὲ μιν πομπῇσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ δίδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσασιν λυκίῃς αἰρήνῃς πτόνι δῆμῳ.
 ἐνθά' ἐταρχύσασι καὶ σίχητοί τε, ἔται τε,
 τύμβῳ τε στήλη τε· γὰρ γέρας δὲ θανόντων.
 ὧς ἔφατ' ὅδ' ἄρα παρὸς ἀνηκέσσειν ἀπὸλλων.
 βῆ δὲ κατ' ἰδάλων ὀρέων, ἐς φύλῳπιν αἰνὴν.
 αὐτίκα δ' ἐκ βαλέων σαρπηδόνα δῖον ἄγρασ',
 πολλὸν ἀποπροφέρων λῆσεν ποταμῶιο ροῇσι·
 χρίσεντ' ἄμβροσίῃ πρὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔειεν
 πέμπε δὲ μιν πομπῇσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ δίδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 καὶ θείσαν ἐν λυκίῃς αἰρήνῃς πτόνι δῆμῳ.

παρόκλος

παρβόκλος δ' ἵπποισι καὶ αὐτομέδοντι κελεύσας,
 προῶας καὶ λυκίους μετεκίαθε· καὶ μέγ' αἶσθη
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος τιληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρυ κακὴν, μέλανος θανάτοιο·
 αἰὲς αἰεὶ τε δίδος κρείων νόος ἢ πρὸ ἀνδρῶν.
 ὅς τ' αὖ καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ὀφείλετο νίκην,
 ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὖτος ἐπορώσει μάχεσθαι,
 ὅς οἱ καὶ τό τε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν.
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
 παρβόκλεις, ὅ τε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κέλευσαν.
 ἄδρισον μὲν πρῶτα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ἔχεκλον·
 καὶ πέριμον, μεγάρην, καὶ ἐπίσσορα, καὶ μελάνιππον·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἔλασον, καὶ μέλιον, ἣ δὲ πυλάρτην,
 τὸς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἑκάστος.
 ἐνθά κεν ὑφίπυλον βόϊν ἔλον ἦδ' ἀχαιῶν
 παρβόκλος ὑπὲρ χρυσί· πέρι προῶν ἔχετ' ἔθεν,
 ἃ μὴ ἀπόλλων φοῖβος εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ
 ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων· βῶεσι δ' ἄρ' ἠγών.
 φίλος μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τέχεος ὑφ' ἡλοῖο
 παρβόκλος· τοῖς δ' αὖτον ἀπέσυφ' ἐλῖξεν ἀπόλλων,
 χέρεσιν ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύων.
 αἰὲς ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέαυτο δαίμονι ἴσος·
 δὴνὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάβρος ἀπόλλων·
 Χάλκεο Διογενὲς παρβόκλεις ἐνύτοιο ἄσασα
 σὺ ὑπὸ δαριὶ πόλιν πέρθαι βῶων ἀχρῶχων·
 ὅδ' ὑπ' ἀχιλλῆος· ὅς πρὸ σέο πολλὸν ἀμύνων·
 Ὡς φάτο παρβόκλος δ' ἀναχάζετο πολλὸν ὀπίσω
 μῆνιν ἀλαούμενος ἐκ πηλόα ἀπόλλωνος·
 ἔκτωρ δ' ἐν σκαῖσι πύλης, ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίξε γὰρ ἢ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσας,

ΙΛΙΛΔΟΣ.

ἡ λαὸς δὲ τῆχος ὁμοκλήσειεν Ἀλῆναι·
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέον τι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἀνέρι ἑσάμενος αἰζηῷ τε κρατρῷ τε
 Ἀσίῳ· ὃς μή πως ἦν ἑκκρος ἰπποδάμοιο·
 αὐτοκτσίγνητος ἐκβῆς· ἧδὲ δὲ δῦμαντος·
 ὃς Φρυγίην ναέσκε ῥοῆς ἐπὶ σαγαρίοιο·
 τῷ μιν ἑσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἑκρ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι ὅδε τι σε χρὴ·
 αἰδ' ὅσον ἥλων ἤμι τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα συγεῶς πολέμῳ ἀπρόοψας·
 ἐμ' ἄγε παρόκλῳ ἔφεπε κρατρώνυχας ἰππας·
 ἀλλ' ἐν πως μιν ἔλῃς δώη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων·
 ὅς ἐπ' ὧν· ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς Ἀμπελον ἀνδρῶν·
 κενβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φάσματιμος ἑκτωρ·
 ἰππας δὲ πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων·
 δύσεθ' ὁμιλον ἱών· ἐν δὲ κλόνον ἄρχειοισιν
 ἦκε κερκὸν· βῶσιν δὲ καὶ ἑκκρι κῦδος ὀπάξεν·
 ἑκτωρ δ' ἄλλος μὲν Δαναὸς ἔα δ' ἐνάρξεν·
 αὐτὰρ ὁ παρόκλῳ ἔπεχε κρατρώνυχας ἰππας·
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἰππῶν ἄλτο χαμᾶζε,
 σκαῖν ἔχους ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάξετο πέρον·
 μάρμαρον ὁ κριόντα· τόν οἱ πρὶ χερσὶν ἐκάλυψε·
 ἦκε δ' ἐρεϊσάμενος ὅδε δὴν ἄξετο φωτὸς·
 ὃ δ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' ἑκτορος ἠνιοχῆα·
 κενβριόνην· νόθον ἧδὲ ἀνακλῆος πρίαμοιο·
 ἰππῶν ἠνί' ἔχοντα μετώπιον ὀξείῳ λαῖ·
 ἀμφοτέρω δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος· ὃ δὲ οἱ ἔχεν
 ὀσέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτὰ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἄρ' ἀνδρῶν ἐοικώς·
 κῆπεσ' ἀπ' ἀνεργέος δίφρε· λίπε δ' ὀσέα θυμὸς·

τὸν δ' ἐπὶ κρητομέων προσέφησ' παρόκλησι πᾶσι·
 ὦ πόποι· ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ ὃς ῥῆα κυβισῶ.
 ἤδη περ καὶ πόντῳ ἐνὶ χθυσίνεσσι γένοιτο,
 πολλὰς ἀν' κορέσειεν ἀνὴρ ὃς δὲ τίθεα διφῶν
 νηὶς ἀποθρώσκων, ἧ καὶ δυσσέμφελος ἔη.
 ὥς νῶϊν πεδίῳ ἐξείππων ῥῆα κυβισῶ.
 ἦ ῥὰ καὶ ἐν ῥώεσσιν κυβισιτῆρες ἔασιν.
 ὧς εἰπὼν ἐπὶ κρητομέων ἦρωι βεβήκει,
 οἷμα λέοντος ἔχων· ὃς τε σάβμης κρητομέων
 ἐβλητο πρὸς εὐθροῦς ἐν τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή,
 ὥς ἐπὶ κρητομέων παρόκλητος ἄλλο μεμαῶς.
 ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἄρ' ἵππῳ ἄλτο χαμᾶζε.
 πρὸς κρητομέων ἀλόνθ' ὥς διρινθήτην,
 ὡς τ' ὄρεος κορυφῇσι πρὸς κρητομέων ἐλάφοιο.
 ἄμφω πειτῶντες μέγα φρονεόντες μάχεσθον.
 ὥς πρὸς κρητομέων δύω μήτωρ δὲ αὐτῆς.
 παρόκλητος τε κρητομέων καὶ φαίδιμος ἔκτωρ·
 ἔντ' ἀμύλων τὰ μέν χεῖρα νηλεῖ χαλκῷ.
 ἔκτωρ κρητομέων κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἔχ' ἐμείβη.
 παρόκλητος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδῶς· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ῥῶϊ καὶ δαναοὶ σάμαρον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὥς δ' αὖρὸς τε νότος τ' ἐριδάνετον ἀμύλων
 ἔρεος ἐν βήαις βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην.
 φηγὸν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κρήνηαν.
 αἶτε πρὸς ἀμύλων ἐβαλον τανυκέρας ὄζυς.
 ἦ καὶ θεοπεσίη· πάταγος δὲ τε ἀγνυμυαίων,
 ὥς ῥῶϊ καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀμύλοισι βορόντες
 δηῖον· ὃ δ' ἔτρεοι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ κρητομέων ἄμφ' ὀξέα δ' ὄρα πεπήγει·
 ἰοίτε πειρόντες ἀποναρῆφι βορόντες.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

πολλὰ δὲ χρ' μάδινα μέγαλ' ἀπιδάσ' ἐσφ' ἐλίξε·
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν σροφάλιγγι κονίησ'·
κῆϊτο μέγας μεγαλωσὶ λελασμένος ἱπποσώων·
ᾧφρα μὲν ἡέλιος μέσον ἔρανόν ἀμφιβεβήκει·
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαὸς·
ἦμος δ' ἡέλιος μετενείατο βυλυτόν δέ,
καὶ τότε δ' ἦρ' ὑπὲρ αἶσαν ἀχαιοὶ φέρτροι ἦσαν·
ἐκ μὲν κενβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν
πρώων ἐξ ἐνοπῆς· καὶ ἀπ' ὤμων τούχ' ἔλοντο·
πάρσκιλος δὲ βῶσι καὶ φρονέων ἐνόρσσε·
εἷς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσσε θεῶν ἀτάλαντος ἄρηι·
σμβδαλέα ἰάχων· εἷς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
ὡς ὅτε δ' ἡ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
ἐνθ' ἄρα τοι πάρσκιε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἦντετο γὰρ τοι φοῖβος ἐν κρατρῇ ὕσμινῃ
δ' ἦν δ' ὃ μὲν ἦν ἰόντα κατὰ κλόνον ἐκ ἐκόνει·
ἠέρι γὰρ πολλῇ κενεχυμμένος ἀντεβόλησε·
εἷς δ' ὅππτε· πῆξεν δὲ μετάρρενον αὔρε' ἑὸν ὤμω·
χειρὶ κατὰ πρηνεῖ σρεφελίνηθεν δὲ δι' ὄψε·
τὸ δ' ἀπ' ὃ μὲν κρατὸς κωένιν βάλε φοῖβος ἀπόλλων·
ἠδὲ κυλινδομένη κενναχὴν ἔχε πωλὶν ὑφ' ἱππων
αὐλῶπις βρυάληα· μιάμβησαν δὲ ἔθ' ἔθ'·
αἶματι καὶ κονίησι πάρος γε μὲν ὃ θέμις ἦεν·
ἱππόκομον πύλην καὶ μιάμβησαν κονίησιν·
ὡς ἄνδρὸς θάσιο καὶ ἡ χάριεν τε μέτωπον,
ρύετ' ἀχιλλῆος· τότε δὲ ἰδὲ ἔκτορι δῶκεν
ἡ κεφαλῇ φορέειν· χεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
πάν δὲ οἱ ἐν χείρεσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔχους·
βριθὺ μέγα σιβαρόν κενορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀπὸ σὺν τελαμῶνι χαμᾶι πέσε τρ' μίονα·

αὔσε δὲ οἱ θώρηκε· ἄναξ δ' ἴος ἔδος ἀπὸ πολλῶν·
 τὸν δ' ἄτ' φρένας ἔειλε· λῦθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα·
 ἤ δὲ ταφῶν· ὅπιθεν δὲ, μετὰ φρένον ὅξ' εἴ δ' ἔρι
 ὤμων μεσσηγὺ χεδόθεν βάλε δάρδανος ἀνὴρ·
 πανθοίδης αὐφορβος· ὃς ἡλικίην ἐκέχευτο·
 ἔχειθ' ἰπποσυνή τε· πόδεσσι τε κερπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δ' ἦ ποτε φῶτασ' εἴκοσι βῆσεν ἄφ' ἰππῶν·
 πρῶτ' ἐλθὼν σαυὸν χεσφι διδάσκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος παρόκλης ἰππῶν·
 ἔδ' δάμασ'· ὃν αὖθις ἀνέδραμε· μίκετο δ' ὁ μίλῳ
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· ὃ δ' ὑπόμνε
 πάροκλην γυμνὸν πρὸ ἐόντ' ἐν δ' ἡτοῖσιν·
 πάροκληος δὲ θεῶ πληγῇ καὶ δ' ἔρι δαμασθεῖς·
 ἄτ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάετο κῆρ' ἀλεείνων·
 ἐκτορ δ' ὡς εἶδεν πάροκλην μεγάθυμον·
 ἄτ' ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὅξ' εἴ χαλκῷ·
 ἀχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στήθεσ'· ἔτα δὲ δ' ἔρι·
 κείαν δ' ἐκ νεωῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασε·
 δ' ἔπρησεν δὲ πεσὼν μέγα δ' ἦ καὶ χε λαὸν ἀχαιῶν·
 ὥς δ' ὅτε σαυὸν ἀκχέμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη·
 τῷ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 τίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλῃσι δὲ πινέμεν ἀμφω·
 πολλά δὲ τ' ἀσπαίνοντα λέων ἐδάμασε βίηφι·
 ὡς πολέας πέφνοντα μενοιτὶς ἄλκιμον ἦόν·
 ἐκτορ πριαμίδης χεδὸν ἔχει θυμὸν ἀπυύρα·
 καὶ οἱ ἐπαυχόμενος· ἐπεὶ πέρ οἱ ἐντ' ἀρόρει·
 πάροκλη' ἢ πρὸ ἐφ' ἡσθα πόλιν κεραιζέμεν ἀμύν·
 φῶτ' ἴδασ' δὲ γαῖαν καὶ ἐλάνθρον ἡμαρ ἀπύρασ
 ἄξειν ἐν νήεσι φίλῃν δ' ἐπαυχέει γαῖαν·
 νήπιε· τῶν δὲ πρόαθ'· ἐκτορος ὡκέει ἰπποῖσι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ποσσὶν ὀρωρέχεται πολέμιξεν· ἔχει δ' αὖτ' ὅς,
 ὥσπερ φιλοπτόλεμοισι μεταπρέπω, ὅσφιν ἀμύνω
 ἢ μαρ ἀναγκᾶν· σέ δ' ἐνθάδε γυῖός ἐδονταί·
 αἰδέει· ὅδ' ἐτοί εἰδὸς ἐὼν χραίσμisen ἀχιλλεύς·
 ὅς πε σοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 μή μοι πρὶν ἰέναι παρόκλησις ποικέλευθε
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' ἐκκρος ἀνδροφόνους·
 αἰματόεντα χιτῶνα πρὶ σῆθεαι δάξαι·
 ὥς πε σε προσέφη· σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πῆθε·
 τόν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ παρόκλησις ἰππῶν·
 ἦ δὲ νῦν ἐκκρος, μεγάλ' αὖτε· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 νίκην ξυὰ κρονίδης καὶ ἀπόλλων· οἳ μ' ἐδάμασαν,
 ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἄπ' ὤμων τούχε' ἔλοντο·
 τιοῦτο δ' ἔπει μοι εἰκοσιν ἀντεβόλησαν·
 πρᾶντ' ἐκ' αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμέντ' ἐκ·
 αἰμά με μοῖρ' ὅλοη καὶ λητὸς ἔκτανεν υἱός·
 ἀνδρῶν δ' αὖφορβος· σὺ δέ με φίλος ἐξεναρίζεις·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ἔθην ὅδ' αὖτ' ὅς δὴ ρὸν βέη· αἰμά τοι ἦδη·
 αἶχι παρέστηκε θάνατος, καὶ μοῖρα κραταῖη·
 χερσὶ δαμέντ' ἀχιλλεύς ἀμύμονος αἰακίδαο·
 ὦς ἄρα μιν εἰπόντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πλάμην· αἶδός δὲ βεβήκει·
 ὃν πότμον γούωσα, λιπὼν δ' ἀδροπῆτα καὶ ἦβητο·
 ἔνθ' καὶ τεθνεώτα, προσκυδα φαίδιμος ἐκτορ·
 παρόκλησις· τίνυ μοι μαντεύειαι αἰπὴν ὀλεθρον;
 τίς δ' οἶδ' εἰκ' ἀχιλλεύς θέτιδος παῖς ἠὲ νόμοιο·
 φθῆν' ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεί, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει·
 ὦς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτ' ἔλῃς
 ἔρυσσε λαῖξ προβὰς· ἔνθ' ὑπὸ πῖον ὥς ἀπὸ δαυρός·

αὐτίκ' δὲ ξανὸν δ' ἄρ' ἔμετ' αὐτομέδοντα βεβήκη·
 ἀντίθεον θρᾶποντα· ποδῶκεος ἀακίδαο·
 ἔετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι·
 ἄμβροτοι ὕς· πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

π Ερὶ τὸ παρόκλη σώματος, κρατρά σκίσα-
 ται μάχη, καὶ ἦν καὶ ἄφορβος ἀναιρεῖται ὑπὸ
 μενέλαον· ἔκτωρ δὲ πῶν ἀχιλλέως ἐν δύνεται πανο-
 πλίαν· καὶ ἀνθίσταται τοῖς ἔλλησιν· οἱ δὲ πρὶ μενέ-
 λαον, ἀντίλοχον διαπέμπονται, πρὸς ἀχιλλέα, τὸ πα-
 ρόκλη θάνατον ἀγγέλλοντα· ὑποδυνάτω δὲ καὶ ἀρά-
 μενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις φέρουσιν· οἱ δὲ ἄραντες·
 προμαχῶσι καὶ ἀπείργουσι τὰς πολεμίας·

ΑΑ 4

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Ῥῶ, δαναοὶ ῥῶές τε νέκυν· πρὶ ἄμφι μάχοντο·

Υδ' ἔλαθ' ἄρεός ἦν Ὀνήφιλον
Ἰδμελῆαον·

πάτροκλος ῥῶεαι δαμῆς ἐν δῆ=
ῖο πῆτι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις πρὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτόκος κινυρῇ· ὅπρην ἤδ' ἔα τόκοιο·

ὥς πρὶ πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Ἰδμελῆας·

πρόσθε δὲ οἱ δόρα τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πᾶντος ἔεισεν·

τόν κτάνηαι μεμαῶς· ὅς τις τῶ ἄντιος ἔλθοι·

ὅδ' ἄρα πάνθ' ἦος εὐμελὶς ἀμέλησε,

παρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄχι δ' ἄρ' αὐτῷ

ἔειπεν· καὶ προσέειπεν Ὀνήφιλον Ἰδμελῆαον·

ἄφροδι Ἰδμελῆαε, διοφειρὲς ὄρχα με λαῶν·

χάζεο· λήϊτε δὲ νεκρὸν· ἔα δ' ἔνναρα βροτόεντα·

ὅ γάρ τις πρότερος ῥῶων κλειτῶν τ' ἐπικύρων

παρόκλον βάλε δαριὶ κατὰ κρατῆρ' ὑσμίνην·

τῷ με ἔα κλέος ἔσθλόν ἐν ῥῶεσιν ἄρεσθαι·

μήσε βάλλω ἅπ' δὲ μελινδία θυμὸν ἔλωμαι·

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Ἰδμελῆας·

ἴδ' ἄν πάτερ· ὅ μιν καλὸν ὑπέρβιον οὐχετάαθαι·

ἄτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος ἔτε λέοντος·

ἔτε σὺς καὶ πρὸς ὀλοόφρονος· ἔτε μέγιστος

θυμὸς ἐν' ἰσθεῖν μέγα σθένει βλεμεαίνε·

ἴσων πάνθ' ἦς εὐμελὶς φρονέουσιν·

ἔδ' ἔδ' ἔδ' βίη ὑπὲρ ἡνίορος ἰπποδάμοιο·
 ἥς ἥβης ἀπὸ νηῶν ὅτε μῶναρ καὶ μ' ὑπέμνε·
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν δαναοῖσιν ἐλέχισον πολεμιστὴν
 ἔμμελαι ἔδ' ἐφ' ἡμὶ πόδ' αἰ γέ οἱσι κλέοντα,
 εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνὰς τε ρηϊδὰς·
 ὥς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος· ἤνέ μου ἄντα
 σῆης· ἀγασθ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 δεῦρ' ἀπὸ πλοῦτος, μή δ' ἀντίος ἴσας ἐμῆιο·

πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθέν δὲ τε νήπιος ἐγνώ·
 ὦς φάτο τὸν δ' ἔπειθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσήυδα·
 νῦν μὲν δὴ μελέλας διοφρέεις· ἢ μάλα τί σῃς
 γυνῶν ἐμὸν ὅν ἐπεφνῶ· ἐπαυχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 χήρωσας δὲ γυναικας μυχῶ θαλάμοιο νέοιο·
 ἀρρήτρην δὲ ρυτῶσι γόον καὶ πένθος ἔθηκες·
 ἢ κέ σφιν δειλοῖσι γόοι κατὰ πᾶν μαρτυροίμην·
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεινὴν καὶ τούχ' ἐνείκεις·
 πάνθ' ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ φρόντιδι δίῃ·
 αἴ μ' ὅ μ' ἄν ἐτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται·
 ἔδ' ἔτ' ἀδμήριος ἔτ' ἀλκῆς ἔτε φόβοιο·

ὦς δ' ἔπειθ' ἔπεισε κατ' ἀσπίδα πάνρσεΐσιν·
 ἔδ' ἔρριξε χαλκὸν ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδι ἐνὶ κρατὶ· ὅδ' αὖτ' ὁρῶντο χαλκῶ
 ἀπείρητος μελέλας ἐπαυχόμενος δὴ παρ' ἰ·
 αἶψ' ἀναχάζόμενος κατὰ σὺ μάχοιο θέμεθλα
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὖτ' ἔρεισε βαρεῖν χεῖρὶ πιθήσας·
 ἀντικρῦ δ' ἀπαλοῖο δ' αὖχένος ἤλυθ' ἀκωνή·
 δ' ἔπεισε δὲ πεσὼν· ἄρ' ἄβησε δὲ τούχ' ἐπ' αὐτῶ·
 αἶμα τί οἱ δάοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι·
 πλοχμοῖθ' οἱ χρυσῶ τε καὶ ἄργυρῳ ἐσφρήκωντο·
 οἶον δὲ φέφ' ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαῖης

ΙΛΙΑΔΟΣ.

χώρῳ ἐν οἷσπόλῳ, ὅθ' ἄλῃς ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
 κεφαλὸν πλεθρόν, ἃ δὲ τε πνοαὶ δονέουσι
 παντοίων ἀνέμων καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λονκῷ.
 ἔλθὼν δ' ἔξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ.
 βόθρῳ τ' ἐξέσρεφε καὶ ἐξετάνυσ' ἐπὶ γαίῃ.
 τοῖον πάνθ' ἔχον ἔϋμελιν ὄφορβον.
 ἀτρεΐδης μενέλαος ἐπεὶ κτάνε τούχῃ ἐσύλα.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίφροπος ἄλκι πεποιθώς.
 βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἄρπάσῃ, ἢ τις ὄριση.
 πῆς δ' αὖ χέν' ἔαξε λαβὼν κρατῆσιν ὁδῶσι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκητα πάντα λαφύσῃ.
 δηῶν ἀμφὶ δὲ τὸν γε καύσθ' ἄνδρ' οὐ τε νομῆσθ'
 πολλὰ μάλ' ἰύξουσιν ἀπὸ προθεν· ὅδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρόν δέος αἰρεῖ.
 ὥς τῶν ἔτι νιθυμὸς ἐνὶ σήθεσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι μενελάου κυδαλίμοιο.
 ἐνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τούχῃα πανθοῖδαο
 ἀτρεΐδης· εἰ μὴ οἱ ἀγῶνατο φθίβος ἀπόλλων.
 ὅς ῥα οἱ ἔττορ ἐπῶρσε θαῶν ἀτάλαντον ἄρηι.
 ἀνέρι θ' ὁσάμενος κικόνων ἡγήτορι μέντη.
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἔκτορ νῦν σὺ λυγρὸν ὦλε θέης ἀκίχητα διώκων
 ἵππας αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι.
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλεῖ· ὃν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι μενέλαος ὄρητος ἄρεος υἱός.
 παρδόκλῳ πριβάς, βῶων ὃν ἄριστον ἐπεφνε
 πανθοῖδην ὄφορβον ἐπαυσε δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 ὧς ἐπὼν ὁ λυγρὸς αὖθις ἔβη θεὸς ἄμποινον ἀλῶν.
 ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκνυσε φρένας ἀμφὶ μελαίνῃσιν

πᾶπινεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 ὃν μὲν, ἀπαμύλῳ κλυτὰ τούχεα τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμηνον· ἔρρη δ' αἶμα, κατ' ὕτα μένιν ὠτειλὴν.
 βῆ δὲ διαπρωμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 ὄξεα κεκληγὼς φλογὶ ἵκελος ἠφάισοιο
 ἀσβέσω· ὃ δ' ἤδ' ὄν λάθεν ἄρ' εὖ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα ᾗ περὶ ὃν μεγαλήτρα θυμὸν.
 ὦ μοι ἐγὼν· εἰ μὲν κε λίπω κατὰ τούχεα καλὰ
 πάροκλον θ' ὃς κείται ἐμῆς ἐνὲκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 μή τις μοι δαναῶν νεμεσῆσεται ὃς κεν ἴδῃται·
 ᾗ δὲ κεν ἐκτορι μῦθος ἐὼν, καὶ φρὼσὶ μάχῳμαι
 αἰδωθὲς μήπως με πρισεύω· ἕνα πολλοῖς
 φῶας δ' ἐνθάδε πάντα· ἄγχι κορυθαίολος ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς·
 ὃ π' ὅ τ' ἀνὴρ ἐθέλοι πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθῃ.
 τῷ μ' ἔτις δαναῶν νεμεσῆσεται· ὃς κεν ἴδῃται
 ἐκτορι χωρήσαντ' ἐπεὶ ἐκθεόφιν πολεμίξῃ.
 εἰδέε' ἅπαν τὸς γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἅμω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης·
 καὶ πρὸς δαίμονά περ ᾗ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεῖ· κακῶν δὲ κε φέρτρον ᾗ.
 ἔως δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 τόφρα δ' ἐπὶ φῶων σίχας ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάξετο· λέειπε δὲ νεκρὸν
 ἐν τροπαλιζόμηνος, ὥς τε λῆς ἠὲ γένεος.
 ὃν ῥὰ καὶ οὕτω τε καὶ ἀνδρὸς ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται·
 ἔχουσι καὶ φωνῇ· τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχύνεται· ἀέκων δὲ τ' ἐβη ἀπὸ μεσάλοιο,
 ὥς ἀπὸ παρ' ὀκλοῖο κίε ξανθὸς μενέλαος.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἤν δὲ μεταστρεφθεὶς ἐπεὶ ἵκερ ἔθνος ἑταίρων·
παπῶνων αἰάντα μέγαν τελαμώνιον ἦδον·
τόν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἄριστερὰ πάσης
θαρσύνων θ' ἑταίρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος ἀπὸλλων·
βῆ δὲ θέειν· εἴθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἦνδρα·

Α ἴαν· δῶρο πέπον πρὶ παρόκλοιο θανόντος·
σπύσομεν· αἶκε νέκυα πρὶ ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
γυμνὸν· ἀτὰρ τά γε τούχ' ἔχ' κορυθαίολος ἔκτωρ·

Ως ἔφατ' αἰάντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
βῆ δὲ διὰ προμάχων· ἅμα δὲ ξανθὸς μενέλαος·
ἔκτωρ μὲν πάρος κλον ἐπ' ἐκλυτὰ τούχ' ἀπηνύρα·
ἔλχ'· ἴν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τά μοι ὀξεῖ χαλκῷ·
τόν δὲ νέκυα βῶῃσιν ἐρυάμενος κυσὶ δόη·
αἶας δ' ἐπ' ὕθην ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον·
ἔκτωρ δ' αἶψ' ὅθ' ὁμιλον ἰὼν ἀνεχάξ' ἐταίρων·
ὅθ' εἴφρον δ' ἀνόρουσε· δίδυ δ' ὅ γε τούχεα χεῖλά·
βῶσι φέρειν προτὶ ἄστυ· μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ·
αἶας δ' ἀμφὶ μενοιτιάδῃ σάκος ὠρὺ χελεύφα·
ῥῆσιν ὥς τίς τε λέων πρὶ οἷσι τέκεαι·
ὦ ῥά τε νῆπι ἄγοντι σωαντήσονται ἐν ὕλῃ
ἄνδρ' ὅθ' ἐπακτῆρ' ὅθ' ὅθ' τε σθένει βλεμεαίνων·
πάν δὲ τ' ἐπισκώϊον χεῖρ' ἔλκεται ὅσ' αὖτε χελεύπων·
ὥς αἶας πρὶ παρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
ἄρ' εἰδὼς δ' ἐτέρωθεν δῶκε φίλος μενέλαος·
εἰσηκε μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν ἀέξεων·
γλαῦκος δ' ἴππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν·
ἔκτορ ὅς ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
ἔκτορ ὦ εἶδος ἄριστε· μάχης ἄρα πολλὸν ἐδάεο·
ἢ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλὸν ἔχ' φύξην ἰόντα·

φράξεο νῦν ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σάωσῃς·
 ὁῖος σὺ λαοῖσι τοῖς ἰλίῳ ἐπ' ἐγείρασιν·

ἔγχερ τις λυκίων γε μαχησόμενος δαναοῖσιν
 ἔσσι πρὶ πόλιος· ἐπεὶ ἔκ' ἄρα τις χάρις ἦεν·

μάρνασθαι δ' ἡτοῖοι μετ' ἀνδράσιν ὠλεμέες αἰεὶ,
 πῶς κε σύ χείρονα φῶτα σάωσας μεθ' ὀμιλον

χέτλι ἐπὶ σαρπηδὸν ἄμα ξῆνον καὶ ἐταῖρον·

κέλλιπες δ' ὄρεοισιν ἑλῶρ καὶ κύρμα γενέσθαι·

ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πόλει τε καὶ αὐτῷ·

ζῶδες ἐὼν· νῦν δ' ἔ' οἱ ἀλαλήμεναι κύνες ἔτλης·

τῷ νῦν δ' τις ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,

οἷκός δ' ἴμεν· βροίη δὲ πεφύσεται ἀπὺς ὀλεθρος·

ἔγχερ νῦν βῶεαι μένος πολυθαρσές ἐν ἡ

ἄπρομον, οἷον τ' ἀνδρῶς εἰσέρχεται, οἱ πρὶ πάτρης

ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δ' ἡρὶν ἔθεντο·

αἰψά κε πάρος κλον ἐρυσσάμεθα ἴλιον εἴσω·

εἰδ' ἔστος προτὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἀνακτος

ἔλθοι τεθνεὺς καὶ μιν ἐρυσσάμεθα χάρις,

αἰψά κεν δ' ὄρεοι σαρπηδόνος ἔντεα κέλα

λύσαν, καὶ ἡ αὐτὸν ἀγοίμεθα ἴλιον εἴσω,

τοῖς γὰρ θράπων πέφατ' ἀνέρος· ὅς μὲν ἄριστος

δ' ὀρχῶν παρὰ νηυσὶ, καὶ αἰχέμαχοι θράποντες·

ἀλλὰ σύ γ' αἰαντος μεγαλήτορος, ἔκ' ἐτάλασας

σημέναι ἅντα, κατ' ὅσας ἰδὼν δ' ἡτῶν ἐν αὐτῇ·

ἔδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι·

Τ ὄνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ·

γλαῦκε τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔστης,

ὦ πέπον, ἥ τ' ἐφάμην σε πρὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,

πάν' ὅσοι λυκίην ἐριβώλας ναιετάουσι·

νῦν δὲ σὺ ὠνοσάμην πάχῃ φρένας, οἷον ἔειπες·

ΓΑΛΙΑΔΟΣ

ὅς τε με φῆς αἶαντα πελώριον ἔχ' ὑπομήναο
 ἔτοι ἐγὼ ἔρριγα μάχην ἔδ' ἐκτύπον ἱππων·
 αἶψ' αἶψ' τε δὴος κρείων νῶος ἀγίοχοιο·
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβῶ· καὶ ἀφ' ἡλερ νίκη
 ῥηϊδίως· ὅ τε δ' αὖτος ἐποβώει μαχέσασθαι·
 αἶψ' αἶψ' δ' αὖρο πέπον παρ' ἐμ' ἱέτασο· καὶ ἴδ' ἔργον·
 ἢ πανημέριος καὶ δὸς ἔσσομαι ὡς ἀγορεύς·
 ἢ τινὰ καὶ δαναῶν ἀλκῆς μέγα πρ μεμαῶτα
 χήσω, ἄμω ἐλθεαι πρὶ πατρὸς κλοιο θανάους·
 Ως εἰπὼν ῥώεαν ἐκέκλετο μακρὸν αἶσα·
 ῥώε· καὶ λυκίοι καὶ δ' ἄρ' ἀνδοί· ἀχιμαχίται·
 ἀνέροβ' ἐσέ φίλοι· μνήσασθε δ' ἐθ' ῥίδος ἀλκῆς·
 ὅφρ' αἶν ἐγὼν ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
 καλὰ τὰ πατρὸς κλοιο βίην ἐναρίξα καταντὰς·
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος ἑκτωρ·
 δηΐ' ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανε ἱταίρας
 ὦκα· μάλ' ἔγωγε τῆλε ποσσὶ κρατερῶσι μετασπών·
 οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τάχ' ἐκ πηλείδω·
 σὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυτον ἔντε' ἀμειβεν,
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἀδῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν·
 ῥωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὃ δ' ἄμβροτα τάχ' ἐδῶκε
 πηλείδω ἀχιλῆος· ἃ οἱ θεοὶ ἔρανεῖων·
 παρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ' ἄρα ὦ παιδὶ ὅπαυε
 γηράς· αἶψ' ἔχ' ἵος ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα·
 Τὸν δ' ὡς εἶπ' ἀπάνευθε ἴδεν νεφελιγυρέται·
 τάχ' ἐσι πηλείδω κορυθαίολον θέοιο·
 κινήσας ῥα κέρη προτὶ δ' ἐμνήσασσο θυμὸν·
 ἃ δ' ἄλ' ἔδ' ἐτι τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐστιν·
 ὅς δ' ἡ τοι χεὶρ ἐστὶ σύδ' ἄμβροτα τάχ' ἐδῶκε
 αἶσ' ὅς ἐστις τόν τε βρομέεσσι καὶ ἄλλοι·

τὸ δὲ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνιέατε κρατῖόν τε.
 τούχρα δ' ὃ κατὰ κόσμον ἄπ' κρατός τε καὶ ὤμων
 ῥῆες ἄτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐπ' ὑαλίξω.
 τῶν ποινήν ὅτι ὅτι μάχης ἐκνοσήσαντι.
 διξεται ἀνδρομάχη κλυτὰ τούχρα πηλείωνος.
 ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νῦν σε κρονίων.
 ἔκτορι δ' ἦρμωσε τούχρ' ἐπὶ χροῖ· δὴ δὲ μιν ἄρης
 δεινὸς ἐνυάλιος πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντός,
 ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτὸς ἐπιμήρης.
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων ἰνδάλλετο δέσφοισι πᾶσι.
 τούχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῃ πηλείωνος.
 ὠρῶεν δὲ ἔκφσον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν.
 μέσθλιν τε γλαῦκον τε· μέδοντά τε θρσίλοχόν τε.
 ἀπροπαῖόν τε δεισινόρῳδ' ἰπποθόοντε.
 φόρκω τε χρομίον τε· καὶ ἔννομον οἰωνιστήν.
 τὸς ὃ γ' ἐπορῶων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Κ ἐκλυτε μυρία φῦλα τρικτιόνων ἐπιμήρων.
 ὃ γὰρ ἐγὼ πηλεὶα διξήμηνος ὅδε χατίζων.
 ἐνθάδ' ἀπ' ὅ μετέρων πολίων ἡγεῖρα ἔκφσον.
 αἰγίνα μοι βῶων ἀλόχης καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ἀπ' ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι καταχούχω καὶ ἐδωδῇ
 λαὸς ὃ μέτρον δὲ ἔκφσε θυμὸν ἄεξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τεβάρμενος· ἢ ἀπὸ λείδω.
 ἢ ἐσσωθήτω· ἢ γὰρ πολέμῃ ὀαρις.
 ὅς δ' ἐκε παρροκλον καὶ τεθνεώτά περ ἔμψης
 ῥῶας ὅς ἐ ποδάμης ἐρύσῃ, εἴξει δὲ οἱ αἶας.
 ἡμῖσιν τῷ ἑκάρων ἀποδάσσομαι· ἡμῖσιν δ' αὖτος
 ἔξω ἐγὼ τό δὲ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
 Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἰθὺς δαναῶν βρίσαντες ἐβησαν.

ΙΛΙΑΔΟΣ

δ' ἔρατ' ἀναχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς,
 νεκρὸν ὑπ' αἴαντος ἐρύειν τελαμωνιάδῃο.
 νήπιοι ἦτε πολέων ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπῆρα·
 καὶ τό τε ἄρ' αἶψ' ἔπε βοὴν ἀγαθὸν μελέαος·
 ὦ πέπον ὦ μελέαε δίο βρέφες· ἐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ πρὸ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο·
 ἔτοι τόσον νέκυος πέρι δείδῃα παρό κλοιό,
 ὅς κε τάχα βῶων κορέει καὶ αἶψ' ἢ δ' οἰωνός,
 ὅσσον ἐμὴ κεφαλῇ πέρι δείδῃα μήτι πάθῃσι
 καὶ σῇ· ἐπὶ πολέμοιο νέφος πρὶ πάντας καλύπτει
 ἔκτωρ· ἢ μὴν αὐτ' ἀναφαίνεται αἶψ' ὄλεθρος.
 αἴψ' αὖ δ' ὀρίσῃας δαναῶν κέλει, ἦντις ἀκέσῃ·
 ὧς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς μελέαος·
 ἦ ὕσε δὲ διαπρύσιον δαναῶσι γελωνῶς·
 ὦ φίλοι ὀργεῶν ἡγήτορες, ἦ δὲ μέδοντες·
 οἵ τε παρ' Ἀρείδῃς ἄλλ' ἀμέμνονι καὶ μενελάῳ,
 δῆμια πίνυσιν· καὶ σὴ μαινυσὶν ἐκείσας
 λαοῖς· ἐκ δὲ δινὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπιδεῖ·
 ὄργαλέον δέ μοι ὅτι διασκοπίσθαι ἐκείσων,
 ἡγεμόνων· τόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδνηεν
 αἰγυῖα αὐτὸς ἴτω νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ·
 πᾶν προκλονησῶσι κυσὶν μέλ' ἡβρα γενέσθαι·
 ὧς ἔφατ'· ὃ ξὺ δ' ἄκυσεν οἴλῃος ταχὺς αἶψ'·
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆτοπιτα·
 ἦν δὲ μετ' ἰδομενεὶ καὶ ὀπαῶν ἰδομενῆος
 μηριόνης, ἀτάλαντος ἐν κλίῳ ἀνδροφόντη
 πάντ' ἄλλων τίσκεν ἥσι φρεσὶν ἕνο μακτ' ἔπει
 ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχῃν ἡγείραν ἀχαιῶν·
 πρῶτος δὲ πρῶτον ἔειπεν· ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ·
 ὧς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διπυλῆος ποταμῶο

Βίβρυχε

βέβρυχε μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρα
 αἰόνδ' βοώσιν ἐρωγομένης ἁλὸς ἔξω.
 τόσσ' ἄρα βῶων ἰαχὴ γενετ'· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ ληοιστιάδῃ, ἑναθυμὸν ἔχοντες.
 φραχθέντες σάκεσι χαλκήρεσιν ἀμφὶ δ' ἄρά σφιν
 λαμπρῆσι κορύβεσι κρονίων ἠέρα πολλὴν
 χῶν, ἔπειθ' δὲ μενοιτιάδῃν ἠχθῆρε πάρος γε,
 ὅφρα ξωὸς ἐὼν θδ' ἁπὼν ἦν αἰακίδαο.
 μίσησε δ' ἄρά μιν διτῶν κυσὶ κῦρμα γενέσθαι
 βῶῃσιν· τῷ κῆ δὲ ἀμωμένω ὤρσεν ἐταίρους
 ὦσαν δὲ πρότ' ῥοι βῶδ' ἐλίκωπας ἀχαιῆς.
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέβρεσαν· ὃ δὲ τιν αὐτῶν
 προῖες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔχεσιν, ἱέμενοί περ.
 οἷα νέκω ἐρύοντο, μίνωθα δὲ κῆ τε, ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφέας, ὃν ἐλέλιξεν
 αἶας· ὃς περὶ λὺν ἔδος περὶ δ' ἔργα τέτυκτο,
 τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλεΐωνα
 ἵθυσεν δὲ διὰ προμάχων· σὺν ἑκελὸς ἀγκὴν
 καπρίῳ· ὃς τ' ἐν ὄρεσι καύας θαλρῖς τ' αἰζὴς
 ῥηϊδίως ἐκέδασεν ἐλιξάμενος διὰ βήαντα.
 ὥς ἦδ' ὅς τελαμῶνος ἀγαυῷ φαίδιμος αἶας·
 ῥῆκ μετ' ἐσάμενος προῶν ἐκέδασεν φάλαγγα.
 οἱ περὶ παρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιτα
 αἶψα ποτὶ σφέτ' ὅτ' ἐρύειν, κῆ κῦδος δ' ὀρέσθαι.
 ἦτοι γὰρ λήθοιο πελασγῷ φαίδιμος ἦδ' ὅς
 ἐπὶ ὀθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατῆρ' ὑσμίνην,
 δισάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντα,
 ἔκτορι, κῆ βῶεαι χαριζόμενος· τάχα δὲ αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν, τὸ δὲ ὅστις ἐρύκεν ἐιμένων περ
 τῶν δ' ἦδ' ὅς τελαμῶνος ἐπαῖξας δὲ ὁμίλῳ.

ΙΛΙΑΔΟΣ

πληξέσθ' αὐτοὺς χεῖρ' ἰσχυρήν, καὶ ἐνὶ στήθεσσι
 ἤριπ' ἰπποδάμοιο πόδας, πρὶ δ' ἄρα δ' ἀκωκῆ,
 πληγῆς δ' ἐχέειτε μετ' ἄλλω καὶ χειρὶ παχείῃ·
 ἐγὼ δ' ἔφαλλον δὲ παρ' αὐτὸν ἀνέδραμον ἐξ ὠτῆς
 αἵματόεις· τὸ δ' αὖθις λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 παρόκλειο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμάζε
 κείσθαι· ὃ δ' ἄχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ·
 ἦλ' ἂν λαρίαις ἐριβόλωνος, ὃ δὲ τοῖσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε· μινωθάδιος δὲ οἱ αἰὼν
 ἐπ' ἐπ' ἔπειτα μένος μελαθύμην δαμέντι·
 ἔκτωρ δ' αὖτ' αἰάντορ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 αἶψ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλάντορ χάλκεον ἔγχος
 τυτθὸν δ' ἐλθέειν μελαθύμην ἰφίτην ἔχον
 φωνήων δ' ἄριστον, ὃς ἐν κλισίῃ παροπτή
 οἰκίᾳ ναιετάασκε, πολέων ἀνδραων ἀνάντων,
 ἔνθα βάλ' ὑπὸ κλισίᾳ μέσσην· διὰ δ' ἄμπερες ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείη, παρὰ νῆαρον ὤμον ἀνέχε·
 δέπνησεν δὲ πεσών, δῖά βησε δὲ ταύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 αἶψ' δ' αὖ φόρμιγγα δὶκ' ἔφρονε φαίνοπος ἔχον
 ἰπποθίῳ πριβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύφε·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος κύαλον· διὰ δ' ἐντρε χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ·
 χώρησαν δ' ὑπὸ τῇ πρόμαχοι καὶ φαίδιμος ἔκτωρ·
 δῖοι δὲ μέγ' ἰάχον· δρύσαν δὲ νεκρὸς·
 φόρμιγγ' ἰπποθίῳ τε λυγρὸν δὲ ταύχε' ἀπ' ὤμων·
 ἐνθάδ' αὖτε ῥῶσθ' ἀρηιφίλων ὑπ' ἀχαιῶν·
 ἴλιον ἔσαν ἐβήσαν ἀσπληνέσι δαμέντεσσι·
 δῖοι δὲ καὶ κῦδος ἴλατο καὶ ὑπὲρ δῖος αἶσατο,
 κέρτεϊ καὶ σφιντερίῳ σφιντέρῳ αἶψ' ἀπόλλων,
 αἰετῶν ὄρνων δὲ μάσ πρίφαντι ἰοιῶν

κήρυκι ἠπυτίδῃ· ὅς οἱ παρὰ παρὶ γέροντι
 κηρύων, γήρασκε φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη δῖος ἕως ἀπόλλων·
 Ἄ ἰνός, πῶς ἂν κῆρ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσαιαθε
 ἱλίον ἀπηνήν· ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
 κέρτεϊ τε, σθένει τε πεπεισότας ἠνορέῃ τε,
 πλήθει τε σφετέρῳ, κῆρ ὑπὲρ δόα δῆμον ἔχοντας·
 ἡμῖν δὲ (ὅτε μὲν πολὺν βέλεται, ἡ δαναοῖσι
 νίκην· αἰὲρ αὐτοῖς ῥεῖτ' ἀσπετον ἔδῃ μάχεσθε·
 Ως ἔφατ'· αἰνέας δ' ἐκτυβόλον ἀπόλλωνα
 ἔγνω εἰσάντα ἰδὼν· μέγα δ' ἔκτορα ῥέπε βοήσας·
 ἔκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι βῶων ἀγροί· ἡ δ' ἐπικύρων·
 αἰδώς μὲν νῦν ἦδε γ' ὀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαιῶν·
 ἱλίον εἰσαναβῆναι ἀναγκήσι δαμέντας·
 αἰὲρ ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν ἐμοὶ ἄχι παρασῆς,
 (ἦν ὑπατον μέτωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰθὺς δαναῶν ἴομεν, μὴ δ' οἶδε ἔκμηλοι
 πάροκλον νηυσὶν πελασαῖατο τεθνεῶτα·
 Ως φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλαμενος ἔσῃ,
 οἷδ' ἐλινέχθησαν, κῆρ ἐναντίον ἔσαν ἀχαιῶν·
 ἐνθ' αὐτ' αἰνείας λεόκριτον ἔτασε δαρὶ·
 ἕδον δαΐσβαντος λυκομήδεος ἐθλὸν ἑταῖρον·
 ᾧ δὲ πεσόντ', ἐλέησεν ὀρηϊφίλος λυκομήδης·
 εἴη δὲ μάλ' ἐπ' ὕψιων, κῆρ ἀκόντισε δαρὶ φαεινῷ·
 κῆρ βάλεν ἱππασίδην ἀμυθῶνα ποιμένα λαῶν,
 ἡ παρ' ὑπὸ πραπίδων· ἦθαρ δ' ὑπὸ γόνατ' ἔλυσεν·
 ὅς ῥ' ἐκ παμονίης ἐριβώλακος, ῥηληλυθεί·
 κῆρ δὲ μίτ' ἀπὸ περὶ παῖον ὀρισεύεσκε μάχεσθαι·
 ᾧ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ὀρήϊος ἀπὸ περὶ παῖος·
 ἔθυσεν δὲ κῆρ ὃ πρόρρων δαναοῖσι μάχεσθαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἰὲς ὅπως ἔτι ἔχει σάκεαι γὰρ ἔρχατο πάντα
 ἐσάοτ' ἐπὶ παρόκλῳ· πρὸ δὲ δ' ἔρατ' ἔχοντο·
 αἶας γὰρ μάλα πάντα ἐπύχετο, πολλὰ κελύων·
 ὅτε τιν' ἐξοπίσω νεκρῷ χάλ' εἶσαι ἀνώγει·
 ὅτε τινα προμάχεσθαι ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων
 αἰὲς μάλα μὲν αὐτῷ βεβέχθη· χεδόθεν δὲ μάχεσθαι,
 ὡς αἶας ἐπέτελλε πελώριος· ἄεματι δὲ χθών·
 δάετο πορφυρέω· τοί δ' ἀχιλῆϊνοι ἐπιπλόν
 νεκροὶ ὁ μὲν ῥῶων, καὶ ὑπὲρ μενέων ἐπικέρων
 καὶ δαναῶν· ὅδ' οἱ τὸν ἀναιμωτὶ γ' ἐμάχοντο·
 παυρότ' τοι δὲ πολὺ φθίγνυθον μέμνητο γὰρ αἶψα,
 αἰήλοισι ἀν' ὁμίλον ἀγεξέμεναι πόνον αἰπῶν·
 ὡς οἱ μὲν μάρναντο δὲ μὰς πυρός· ὅδ' ἡνεφαίνετο·
 ὅτε ποτ' ἠέλιον σόον ἐμύδατο· ὅτε σελήνην·
 ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης· ἔπειθ' ὅσοι ἄριστοι
 ἔστασαν ἀμφὶ μνηοιτιάδῃ κατὰ τετιγνῶτι·
 οἱ δ' ἄλλοι ῥῶές τε καὶ ἀκνήμιδες ἀχαιοί·
 ἀκνήμοι πολέμιζον ὑπὲρ αἰθέρι· πέπλον δ' αὐγῇ
 ἠελίῳ ὀξείῃ· νέφος δ' ἐφαίνετο πάσης
 γαίης ὅδ' ὠρέων· μετὰ παυρόμοιοι δὲ μάχοντο
 αἰήλων, ἀμεινοντό βέλεια σονόεντα,
 πολλὸν ἀφ' ἐσάοτ'· τοί δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπαχον·
 ἠέρι καὶ πολέμῳ τείροντο δὲ νελέτ' χαλκῷ·
 ὅσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ὅπως φῶτε πεπύσθη
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, θρασυμήδης ἀντίλοχος τε·
 παρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος· αἰὲς τ' ἐφάνη
 ζῶν ἐν πρώτῳ ὁ μάλα ῥῶεαι μάχεσθαι·
 τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων,
 πόσφιν ἐμαρνάσθη· ἔπειθ' ἐπέτελλετο νέεσθαι,
 ὅς τ' αὖθις πόλεμόν δὲ μελαιτῶν ἀπὸ γῆρας·

τοῖς δὲ πανημίσις ἔριδος μέγα νείκεος ὀρώρει
 ὄργαλέης· καὶ μάτῳ δὲ καὶ ἰδοῦν νωλεμὲς αἰεὶ,
 γύναιά τε, κνήμαί τε πόδες δ' ὑπένβθεν ἐκείῃ·
 χεῖρας τ' ὀφθαλμοί τε, παλάμητο μαρναμένοισιν,
 ἄμφ' ἀγασθὸν θράποντα ποδῶκεος ἀλκιῖδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροις βοὸς μεγάλοιο βοεῖν
 λαοῖσιν δῶν τανύην μεθύσαν ἄλοισιν,
 δεξιόμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
 κυκλῶσ' ἄφαρ δὲ τεῖκε μᾶς ἔβη· δαυρὶ δὲ τ' ἄλοισιν
 πολλῶν ἐλκόντων· τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρὸ,
 ὥς οἱ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐπὶ χώρῃ·
 εἰλεον ἄμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἔπλετο θυμὸς,
 πρῶσιν ἰδοῦν ἐρύην προτὶ Ἴλιον· αὐτὰρ ἄχαιοις
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· πρὶ δ' αὐτῆς μῶλος ὀρώρει
 ἄχριος· ὅδ' ἢ ἄρης λαοσφός· ὅδ' ἢ Ἀθήνη.
 τόν γε ἰδὼσ', ὀνόσαι τ' ὅδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
 τοῖον ξόλε ἐπὶ παρόκλην ἀνδρῶν τε καὶ ἱππῶν
 ἦ ματι τῷ ἐτάνασε κακὸν πόνον ὅδ' ἄρα πῶτι
 ἦδε παρόκλην τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθεν νεῶν μάρναντο θεσάων,
 τήχῃ ὑπὸ βῶων· τόμιν ἔποτε ἦλπετο θυμῷ
 τεθναμέν· ἀμὰ ξωὸν ἐν χιμφθέντα πύλῃσιν,
 αὐτὸς ἀπονοσήσεν· ἐπεὶ ὅδ' ἔλπετο πάμπαν
 ἐκπέροςιν πολίεθρον ἄνδρ' ἔθεν· ὅδ' οὐ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τότε μὲν εὖ ἐπαύθειτο νόσφιν ἀκῶν
 ἢ οἱ ἀπαπῆλλεσκε δῖος μεγάλοιο νόημα.
 δὴ τότε γ' ὅτ' οἱ ἔειπε κακὸν τέσον ὅσον ἐτύχθη
 μήτηρ, ὅτ' οἱ πολυφίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος·
 οἷδ' αἰὲν πρὶ νεκρὸν ἄκαχμένα δῦρατ' ἔχοντάς,
 νωλεμὲς ἐχρίμπαντο, καὶ ἀμύλην ἐν ἄριζον.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὦδε δὲ τις ἐπίσκειν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν.
 ἦ φίλοι ἔμμεν ἢ μιν εὐκλείης ἀπονείεσθαι.
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ὧν αὐτὰς γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τόκεν ἢ μιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶναι,
 ἢ τὸν φῶναι μεθήσομεν ἐπὶ δάμοισιν.
 αἶψα ποτὶ σφῆτρον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἄρῃσθαι.
 ὦδε δὲ τις αὖ φῶν μεγαθύμων αὐδήσασκεν.
 ὦ φίλοι εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷ δὲ δαμῆναι
 πάντα ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖται πολέμοιο.
 ὧς ἄρα τις ἐπίσκει, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκείνου.
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο σιδήρειος δ' ὀρυγμαδὸς
 χάλκεον ἔρανόν ἱκε, δὴ αἰθέρος ἄρυσέτοιο.
 ἵπποι δ' αἰακίδαο μάχης ἀπάνσθεν ἐόντες,
 κλαῖον· ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο.
 ἐκ κοινήσι πτόντες ὑφ' ἑκτρος ἀνδροφόνοιο.
 ἢ μὰν αὐτὸ μέδων διώρεος Ἀλκιμος υἱός.
 πολλὰ μὲν ἄρ' ἐμάστιθον ἐπεμάεον θείων,
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσνύδα πολλά δ' ἄρῃ,
 τῷ δ' ἔτ' αἶψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατῶν ἐλλήσποντον,
 ἠβελέτην ἰέναι, ἔτ' ὅς πολεμον μετ' Ἀχαιῶς.
 ὧν ὥς τέ σῆλη μένει ἔμπεδον, ἢ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος εἰσηκὲς τεθνηότος ἢ ἐ γυναικός.
 ὧς μένον ἀσφαλῶς πρὶς ἑλλὰς δίφρον ἵχοντες,
 ἔδρει ἐνισκῆσαν τε κερήατα δάκρυα δίσφιν
 θρῆνα κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥίε μυρομένοισι,
 ἡνιόχοιο ποδῶν· θαλρῆ δὲ μιαινέτο χαῖται,
 ζούλης ἐξ ῥιπῶσα παρὰ θυγί, ἀμφοτέροισι.
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γιγνέσθαι ἐλπίσι κρονίων.
 κινήσας δὲ κέρη προτὶ ὄν μεθήσασθαι θυμόν.
 εἰ δὲ γὰρ τί σφῶν δόμῳ πηλῇ ἄτακτοι

θνητῶ ὅμως δὲ ἐσὺν ἀνθρώπῳ τ' ἀθανάτῳ τε·
 ἢ ἵνα δυσήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτο·
 12 ὁ μὲν γὰρ τί πῃ θῆν' οἰζυρώτρων ἀνδρῶς
 21 πάντων δάατε γαῖαν ἐπιπνείετε καὶ ἔρπει·
 αἰὲρ δ' αἰὲρ ὕμιν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν,
 ἔκτωρ πριαμίδης ἐποχθήσεται ὃ γὰρ ἔειπώ,
 ἢ ὃ χ' ἄλλος ὥς καὶ τούχ' ἔχῃ καὶ ἐπούχεται αὐτῶς·
 σφῶϊν δ' ἐν γύναισι βαλὼν μένος, ἡ δ' ἐν θυμῷ·
 ὄφρα καὶ αὐτομέδοντα σκώσεται ἐκ πολέμοιο,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω·
 κτείνειν, ὅσους νῆας εὐσέλμους ἀφίκωνται·
 δύν' τ' ἡέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱδὼν ἔλθῃ·
 22 ὃς εἰπὼν ἱπποισιν ἐνέπνυσε μένος ἡϋ·
 τῷ δ' ἀπὸ χαϊτάων κονίην ὕδαρ δὲ βαλόντε,
 ῥίμφ' ἔφρον' ἰδὼν ἄρμα μετὰ βῶας καὶ ἄχαιῶς·
 τοῖσι δ' ἐπ' αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταῖρα
 ἱπποῖς αἰῶων, ὥς τ' αἰγυπῖος μετὰ χῆνας·
 ῥῆα μὲν γὰρ φύγεσκεν ὑπ' ἐκβῶων ὀρυγμαδῶ·
 ῥῆα δ' ἐπαΐεσκε πολὺ καὶ ὁμίλον ὀπάων·
 αἰὲρ δ' ἔχ' ἡρεΐφωτας ὅτ' ἐσπύετο διώκειν·
 ὃ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἰόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
 ἔχει ἐφορμάσθαι καὶ ἐπιχεῖν ὠκέας ἱππυς·
 ὅτ' ἐλὲ δὲ δῆμιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἱδὼν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἀγκιμέδων ὃς λαέρμεος ἀμονίδαο·
 23 πῇ δ' ὀπίθεν δίφροιο καὶ αὐτομέδοντα προσνύδα·
 αὐτόμεδον τίς τοῖνυ θεῶν νικηδὶα βελὴν
 ἐν σῆθεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς·
 οἶον πρὸς βῶας μάχεσθαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
 μῆνος, αὐτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέντατο· τούχεα δ' ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται αἰακίδαο·

ΙΛΙΑΔΟΣ

τόν δ' αὐτ' αὐτομέδων προσέφη, διώρεως ἦδος·
 ἀγκιμέδον· τίς γάρ τοι ἀχαιῶν ἄλλος ὁ μοῖος
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῷ σίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ πάρος κλος θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντος,
 ζῶας ἑὼν· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 εἴη δ' σὺ λῶν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δίξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι· ὄφρα μάχωμαι·
 ὧς ἔφατ'· ἀγκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 κερπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάβeto χρσιν·
 αὐτομέδων δ' ἀπόρυσεν νόησε δὲ φαίδιμος ἔκτωρ·
 αὐτίκα δ' αἰνῆαν προσεφώνεεν ἑγγὺς ἐόντα·
 αἰνεία· ῥέων βυλῖφόρε χαλκοχιτώνων·
 ἵππῳ τῷ δ' ἐνόησα ποδῶκεος αἰακίδαο·
 ὅς πολεμον προφανέντε σῶν ἠνιόχοισι κακοῖσι·
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν εἰσὺ γε θυμῷ
 σῶν ἐθέλεις· ἐπεὶ ἔκ' αὖν ἐφορμηθέντε γενῶιν
 τλαῖεν ἐναντίβιον πάντες μαχέσασθαι ἄρηι·
 ὧς ἔφατ'· ὅδ' ἀπίθουσιν εὖς πάϊς ἀγχίσας·
 τῷ δ' ἔθυσ βήτην βσέης εἰλημμένῳ ὤμῳ·
 αὐῇσι σερέῃσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 τοῖσι δ' ἅμα χρόμιός τε καὶ ἄρητος θεοειδής·
 ἦ ἴσαν ἀμφοτέρω μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς·
 αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαντ' ἐριαυχένῃσ' ἵππῳ·
 νήπιοι· ὅδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι·
 αὐτίς ἀπ' αὐτομέδοντος· ὅδ' ἀνέξμενος δι' παρῖ·
 ἀγκῆς καὶ ἀέρεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
 αὐτίκα δ' ἀγκιμέδοντα προσηύδα πῖσιν ἑταῖρον·
 ἀγκιμέδον· μὴ δῆ μοι ἀπόπροθεν ἰχέμεθ' ἵππῳ·
 εἴη δ' μάλ' ἐμπεύοντε μεταφρένῃ· ὃ γὰρ ἔγωγε
 ἔκτορα πριαμίδην μένος χύσασθαι εἶω,

ἐπὶ δ' ἔπ' ἀχιλλῆος καλλιΐριχε βῆλ' ἰδὺν ἵππων
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
 ὀργῶν, ἥ κ' αὖτος ἐπὶ πρώτοισιν ἀλώη.

ὧς εἰπὼν αἰάντε καλέσασθαι καὶ μενέλαον,
 αἰάντ' ὀργῶν ἡγήρεε καὶ μενέλαε,
 ἦτοι καὶ ἔννεκρόν ἐπιβάπτεθ' ὅσοι ἄριστοι
 ἀμφ' αὐτῷ· βεβάβη καὶ ἀμαύεσθαι σίχας ἀνδρῶν
 νῶϊν δὲ ζωῖσιν ἀμαύετε νηλεές ἡμαρ.
 τῇ δὲ γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα·
 ἐκτωρ ἀνείας θ' οἱ πρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 αἴη ἦτοι καὶ ταῦτα θεῶν ἐν γύνασι κεῖται.
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰ δὲ κεν δῖα πάντα μελήσει·
 ἦ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ βόλεν ὀρήτοιο κατ' αὐτίδα πάντο' εἴσιν·
 ἦ δ' ἐκ' ἔγχος ἔρυρ'· διαπρὸ δὲ εἶσαρ χαλκός·
 νειάρι δ' ἐν γαστρὶ δῖα ζωῆρος ἔλαυνεν.
 ὥς δ' ὅταν ὀξυὲς ἔχων πέλεκυν αἰζηὸς ἀνὴρ·
 κόψας ἐξόπιθεν κρύων βοὸς ἀγραυλοῖο
 ἵνα τάμῃ δῖα πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν·
 ὥς ἄρ' ὅγε, προθορῶν, πέσεν ὑπὶ πῖος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυόισι μάλ' ὀξὺν κραδαινόμενον λῦε γῆα.
 ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐμείδοντος ἀκόντισε δὺρὶ φαεινῷ.
 αἴη δ' ὁ καὶ ἅπαντα ἰδὼν, ἠλάνατο χαλκῆον ἔγχος.
 πρόσσω γὰρ κατέκρυψε· τόδ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρόν·
 ἔδῃ ἐμισγίμφῃ· ἐπὶ δ' ἔρϊαχος πελεμίχῃ
 ἔγχος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
 καὶ νύκε δὴ ξιφείας αὐτοχεδὸν ὥρμηθῆπν·
 ὃ μῆσφω αἰάντε διέκριναν μεμαῶτε.
 οἳ ῥ' ἦλθον καὶ θ' ὁμίλον ἐταῖρα κικλήσκοντος·
 τὸς δ' ὑποταρβήσαντες, ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔκταρ, αἰνείας τ' ἠδὲ χρομίος θεοφθής·
 ἄρηκον δὲ κατ' αὐθι, λίπον δὲ δαΐζμενον ἦτορ
 κείδλον· αὐτομέδων δὲ βοῶν ἀτάλαντος ἄρηϊ,
 τοῦ χεῖρ' ἐξενάριξε, καὶ σὺχόμενον ἔπος ἠύδα·
 ἦ δὴ μὲν ὀλίγον γε μενοιτιάδαο θανόντος.
 κῆρ ἄχεος μεθέηκε, χρεῖονά περ καταπέφνων·
 ὦς ἐπὶ πῶν δὲ δίφρον ἐλὼν ἐναρὰ βροτόεντα
 θῆν', ἂν δ' αὖτος ἐβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρθεν
 αἰματοέσσης ὥς τις τε λείων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς·
 ἂν δ' ἐπὶ παρόκλῳ τέτατο κρατρή ὑσμίνῃ,
 ὄργαλέη πολὺδακτυς· ἐγχεῖρε δὲ νεῖκος ἀθήνη,
 ὕρανόθεν καταβάσσει· προΐκε γὰρ αὐρύσσει (ἀλ'
 ὀρνύμενα δαναῶν· δὴ γὰρ νόος ἐράπειτ' αὐτῶ·
 ἦν τε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύαχῃ
 ἐξέειξ ὕρανόθεν τέρας· ἐμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χαμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπων ἀνέπαυσεν· ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδεσσι,
 ὥς ἢ πορφυρέην νεφέλῃ πυκνέσασα ἑαυτῇ·
 δύσετ' ἀχαιῶν ἔθνος, ἐγχεῖρε δὲ φῶτα ἐκείων·
 πρῶτον δ' ἄβρος ἦν ἐποβαῖνασα προσηύδα,
 ἴφθιμον μενέλαον· ὃ γὰρ ῥά δι' ἐγγύθεν ἦεν·
 εἰσαμένη φοῖνικι δέμας, καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 σοὶ μὲν δὴ μενέλαε, κατὰ φῆν καὶ ὄνειδος,
 ἔσσεται, εἴ κ' ἀχιλῆος ἀταῦν πῖτον ἐταῦρον
 τήχει ὑπὸ τρώων ταχέως κίεες ἐλκυσσῶσιν·
 οἷον ἔχει κρατρώς, ὥρῃαι δὲ λαὸν ἅπαντα·
 ἦν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 φοῖνιξ ἅλα γράει παλαμίνης, εἰ γὰρ ἀθήνη
 δόϊν κέρως ἐμὸν βιβίωσι δ' ἀπρύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλωμι παριστάμεναι καὶ ἀμύνεσθαι·

παρόκλω· μέγα γάρ με θανὼν ἐστε μάναρ θυμόν·
 αἷ' ἐκτωρ πυρὸς αἶνόν' ἔχῃ μένος ὅδ' ἀπολήγει,
 χαλκῷ διτιόων· τῷ γὰρ ἴδ' αὖ κῦδος ὁπάσει·
 52 ἔφάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅττι γὰρ οἱ πάμπρωτα θεῶν ἤρῃσ' ἀνάντων·
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι, καὶ ἐν γόνασιν ἔθηκε.
 καὶ οἱ μῆνις θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐκῆκεν,
 ἢ τε κ' εἰργόμενι μάλα πρὸ χρόδ' ἀνδρομένοιο,
 ἔχ' ἀνά σκαίειν, λαρόν τε οἱ αἰμ' ἀνθρώπου,
 τοῖσ' μιν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελάνεσσ'·
 βῆ δ' ἐπὶ παρόκλω, καὶ ἀκρόντισε δ' ἄρ' ἰφαιφῶ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ βῶεσι ποδῆς ἕδος ἠετίωνος,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε μάλιστα δὲ μιν τίεν ἐκτωρ
 δῆμ'· ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινάσις·
 ὃν ῥα καταΐωσ' ῥα βάλε ξανθὸς μενέλαος,
 αἰ' ἔκ' ἄντα φόβον δὲ διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαυνε.
 δόπησεν δὲ πεσὼν· ἀτὰρ ἀπείδης μενέλαος·
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ πρώων ἔρυσεν, μετὰ ἔθνος ἐταίρων·
 ἔκτορα δ' ἐπ' ὕβεν ἰσάμενος ὤρ' αὖτε ἀπόλλων
 φαίνοπι ἀσιάδῃ ἐκαλίζμιοις· ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν ἀβυδὸθι οἰκίᾳ ναίων·
 τῷ μιν ἐρσάμενος προσέφη ἐκέρβτος ἀπόλλων·
 ἔκτορ· τίς κ' ἐσ' ἄλλος ἀχαιῶν ταρβήσκειν·
 οἷον δὲ μενέλαον ὑπέρεσσας· ὅς τ' ἄραρος πρὸ
 μαλθακὸς ἀχμητῆς· ναῦ δ' οἴχεται οἷος αἰέρας·
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ βῶων σὸν δ' ἔκτανε πῖσόν ἐταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισιν· ποδῆν ἕδον ἠετίωνος·
 53 ἔφ' ἄρ'· τὸν δ' ἄχιος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, μεκροθυμένος αἶθοπι χαλκῷ·
 καὶ τότε ἄρα κρονίδης, ἔλετ' ἀγρίδα θυσανόεσσαν

ΙΛΙΑΔΟΣ

μαρμαρέην· ἴδην δὲ καταφύεαι κάλυψεν.
 ἄσφατος δὲ μάλα μεγάλ' ἐκτυπε· πῖν δ' ἐτίναξε.
 νίκην δὲ πρῶτασι δίδω· ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς·
 πρῶτος πηνέλεως βοιωτίας ἦρξε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον, δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεί·
 ἄκρον ἐπὶ λίγδην· γράφεν δὲ οἱ ὅσέον ἄχρῃς.
 αἰχμή παλυστάμαντος· ὃ γὰρ βάλε χεδόθεν ἐλθὼν.
 ἀήιτον αὖθ', ἐκτωρ χεδὸν ἔτασε χῆρ' ἐπὶ κερπῶ,
 ἔδον ἀνεκρουόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης.
 ῥέει δὲ παπλήνας ἐπὶ ἔκνέτι ἤλπετο θυμῷ
 εἶχος ἔχων ἐν χειρὶ, μαχήσεσθαι ῥώωνιν.
 ἔκτορα δ' ἴδομενός μετὰ λήϊτον ὀρμηθέντα·
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ σῆθος παρὰ μαζόν·
 ἐν κυλῶ δ' ἔαρι δολιχὸν δόρυ τὰ δ' ἐφόβηθεν
 προῶν· ὃ δ' ἴδομενός ἀκόντισε δουρελίδας
 δίφρω ἐφεισκότος· τὸ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὃ μηριόνας ὁπάονά θ' ἠνίοχόν τε·
 κοίρανον· ὃς ῥ' ἐκ λύκτεσσι κτιμένης ἔπετ' αὐτῷ.
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίαντο
 ἤλυθε· καί κε πρῶσι μέγα κράτος ἐπ' ὑάλισεν,
 εἰ μὴ κοίρανός ὦκα ποδῶκεας ἤλασεν ἱππῆς·
 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμμι δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 αὐτός δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' ἔκτορος ἀνδροφόνουιο·
 ὃν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἔατος· ἐκ δ' ἄρ' ὀδύντασ·
 ὥσε δόρυ πρυμνόν· διὰ δὲ γλῶσσαν τὰ μὲ μέλαινα·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἦντα χόον ἐραζε·
 καὶ τὰ μὲν μηριόνης ἔλαβεν χέρσιν φίλησι,
 κοῦφας ἐκ πεδίοιο, καὶ ἴδομενῶα προσνύδα·
 Μᾶστε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 ζυνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' ἐκνέτι κέρτος Ἀχαιῶν·

ὧς ἔφατ' ἰδομένως δ' ἔμασεν καλλιπλοῖχος ἵππος,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' αἰάντα μεγαλήτορα καὶ μενέλαον
 ἴδεν, ὅτε δὴ προέειπε δίδως ἐτραλκένικην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας τελαμώνιος αἰεὶς·
 ὦ πόποι· ἦ δὴ μὲν γε καὶ ὅς μάλα νηπιός ἐστ'
 γινώσκῃ ὅτι προέειπε πατὴρ ἴδεν κῦδος ὁπάεσθ'.
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπείτα ὅς τις ἐφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· ξέλε δ' ἔμπεδος πάντ' ἰθαῦται.
 ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 αἰχμᾶν τ' αὐτοῖς πρὸ φραζώμεθα μῆτιν ἄριστην.
 ἢ μὲν ὅπως ἔννεκρόν ἐρύσσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοὶ
 χάρμα φίλεις ἐτάροισι γινώμεθα νοσήσαντες.
 οἱ περ δ' αὖρ ὀρώμεντες ἀκηχέα τ' ὑδὲ τι φασὶν
 ἔκτορος ἀνδροφόνου μένος καὶ χεῖρας ἀπείρας
 ἀχέσασθαι, αἶψ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγέλλε τάχιστα
 πηλείδῃ· ἐπεὶ ἔμιν θίγομαι ὑδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 αἶψ' ὅπως δαύομαι ἰδέσθαι τοῖς τόν ἀχαιῶν.
 ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁ μῶς αὐτοῖτε, καὶ ἵπποι.
 ἴδ' ἅπαντ' αἰεὶ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος ἦας ἀχαιῶν.
 ποίησον δ' αἰεθρὴν· δός δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐν δὲ φάει καὶ ὀλεσθον, ἐπεὶ νύ τοι ἀνὰ δὲν ἔτως.
 ὧς φάτο· ἦ δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα.
 αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁ μίχλην,
 ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσα φάνθη.
 καὶ τότε ἄρ' αἶας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον.
 Σκέπτεο νῆα μενέλαε διοτρεφὲς αἰεὶν ἰδῆαι.
 ἴδων ἔτ' ἀντίλοχον, μετὰ θυμὸν νέεσθαι ἴδων.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὄφρων δ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θάυον ἰόντα,
 εἶπ' ἔν' ὅπ' ῥα οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος·
 ὧς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπείθησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσηλοῖο,
 ὅς τ' ἐπὶ ἄρκε κέμῃσι καύσας τ' ἀνδρῶν τ' ἐρεθίζων·
 οἳ τέ μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 παννύχιοι ἐρήσαντες· ὃ δὲ γρῶν ἐρατίζων
 ἰθύει· ἀμ' ἔτι πρῆσαι θαμνέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἰῆανσι θρασυάων ἀπὸ χειρῶν
 καϊόμενά τε δαίται, τάς τε προῖ· ἐαυμένος περ,
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ,
 ὥς ἀπὸ παρόκλιοιο βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
 ἦε πολλὰ ἀέκων· πέρι γὰρ δῖε μή μιν ἀχαιοί·
 ὄργαλέν περ φόβοιο ἔλωρ δηϊόισι λίποιεν·
 πολλὰ δὲ μηριόνη τε καὶ αἰάντεσι κέλευε·
 ἅν τ' ὄργῶν ἠγέτορε, μηριόνη τε
 καὶ τις ἐννεΐης παροκλήϊος δαγλοῖο
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι
 ζωὸς ἐὼν· καὶ δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα निχαίνε·
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς μενέλαος·
 πάντοσε παπῆάνων ὥς τ' αἰετὸς· ὃν ῥά τε φασὶν
 ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπερανίων πετεινῶν,
 ὃν τε καὶ ὑπόθ' ἰόντα πόδας ταχὺς ἐκ ἔλαθε πῶξ,
 θάμνην ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀμὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἴαυτο· καί τε μιν ὤκισ λαβὼν ἐξέλειτο θυμὸν,
 ὥς τότε σοὶ μενέλαε διοφρεΐς ὅαν φασγάνῳ·
 πάντοσε δινέσθης πολέων κατὰ ἔθνος ἑταῖρων·
 ἢ περ νέστορος ἰδὼν ἔτι ζώοντα ἴδαιο·
 ἦν δὲ μάλ' αἰετὸς ἐνόησε μάχης ἐπ' ὀπίσσω πάσης·
 θαρσαλέον δ' ἑταῖρος καὶ ἐποπτεύοντα μάχεσθαι·

ἄλχ' δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 Ἄντίλοχ' εἰδ' ἄγε δαῦρο διοφρὲς ὄφρα πύθῃαι
 λυγρῆς ἀπείλῃς, ἢ μὴ ὥφελαι γενέσθαι.
 ἦ δὴ μὲν σε καὶ αὐτὸν δῖοι μάϊσσορόωντα,
 γινώσκων ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλίνδῃ.
 νίκη δὲ πρώων πέφαται δ' ὄριστος ἀχαιῶν
 πάροικλος· μεγάλη δὲ ποθὴ δαναοῖσι τέτυκται·
 αἶψά σὺν ἀλφειῇ θεῶν ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 ὅππῃ αἶψα τάχιστα νέκῃ ἐπὶ νῆα σωῶσθαι
 θυμὸν ἀτὰρ τά γε ταύχε' ἔχει κορυθαίολος ἔκτωρ.
 ὧς ἔφατ' ἀντίλοχος δὲ κατέσυγε μῦθον ἀκῆσας·
 δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὄψε
 δακρυόφιν πλησέν· θαλρῇ δὲ οἱ ἔχετο φωνή·
 αἶψ' εἰδ' ὥς μενελάος ἐφη μοσάωνος ἀμέλισε·
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ ταύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω
 λαοδόκῳ· ὅς οἱ χεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
 ὦν καὶ δακρυχέοντα πόδας φέρον ἐν πολέμοιο,
 πηλείδῃ ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα·
 εἰδ' ἄρα σοὶ μενέλαε διοφρὲς ἦθελε θυμὸς
 τερομένοισι ἐτάροισιν ἀμαυέμεν· ἔνθεν ἀπῆλθεν
 ἀντίλοχος· μεγάλη δὲ ποθὴ πυλίοισιν ἐτύχθη,
 αἶψ' ὅ γε τοῖσι καὶ θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν·
 αὐτός δ' αὐτ' ἐπὶ παρόικλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' αἰάντεσι κίων· εἴθερ δὲ προσνύδα·
 κείνον καὶ δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκε θεῶσιν
 ἔλθειν εἰς ἀχιλῆα πόδας ταχέως· ὅδ' οἱ μιν οἶω
 νῆαι ἵεναι μάλα πρὸς κεχολωμένον ἔκτορι δῖῳ·
 ἢ γάρ πως αὖν θυμὸς ἐὼν βῶεαι μάχοισιν·
 ἦ μῦς δ' αὐτοῖσι πρὸς φραζώμεθα μῆτιν ὀρίσσειν·
 ἢ καὶ ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοῖ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ποῶντι ἐξ ἐνάτης θάνατον καὶ κῆρα φύγοιεν·
Τὸν δ' ἡ μήβητ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας
 πάντα κατ' αἶσαν ἔειπε, ἀγκλῆς ὦ μνηστῆρ.
 εἰμὲν σὺ μὲν καὶ μυριόνης ὑποδύωτε μάλ' ὧς,
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόλεως· αὐτὰρ ὀπίω
 νῶϊ μαχισόμεθα φρυσίν τε καὶ ἑκτορι δίῳ
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τ' ἀέρος πρ,
 μίμνομεν ὁξυῶ ἄρῃα, παρ' ἐμυήλοισι μένοντες.
Σὺ δ' ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκέζοντο,
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθεν
 φρυσὶ καὶ ὧς ἴδον νέκυν αἶροντας ἀχαιῶς.
 ἔθυσαν δ' ἐκώεσιν εἰσιμότες, οἳ τ' ἐπὶ κέπρῳ
 βλημένῳ αἰέσωσι πρὸ κέρων θιρητήρων.
 εἴως μὲν γάρ τε θεοσι διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 εἰμὲν ὅτε δὴρ ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀμὴν πεποιθώς·
 αἴ τ' ἀνεχώρησαν· διὰ τ' ἔρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος.
 ὧς φῶντες· εἴως μὲν ὁ μιλαδὸν αἶν' ἔπειτα,
 νύκοντες ξίφουσιν τε καὶ ἔγχουσιν ἀμφιγύουσιν·
 εἰμὲν ὅτε δὴρ αἶαντες μεταστρεφέντες κατ' αὐτὰς,
 παύσαν, τῶν δ' ἐβράπετο χεῖρας· ὅδ' τις ἔτλη
 πρόσω αἰέας, πρὶν νεκρὸν διηρῶσθαι.
Σὺ δ' οἳ γὰρ μεμαῶτες νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πόλεμος τέτατό σφι
 ἄγριος ἦν τε πῦρ, τό τ' ἐπ' αὐτὸν πόλεος ἀνδρῶν,
 ὄρμενον ἐξ ἀφῆς φλεγέει, μινύθουσι δὲ δίκαι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ, τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο
 ὧς μὲν τοῖς, ἔπειτα τε καὶ ἀνδρῶν ἀχμητάων.
 αἰετὴς ὄρνυμαδὸς ἐπὶ τὴν ἐρχομένοισιν.
 οἳ δ' ὧς θ' ἡμίονοι κρατρὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκων δ' ἐξ ὀρίος κατὰ παπαλοῖαν ἀταρπὸν,
 ἢ δοκόν,

ἢ Δοκὸν ἢ ἐ Δόρυ μέγα νήϊον· ἐπὶ δὲ τε θυμὸς
 τήρεθ' ὁ μὲν καὶ μάτω τε καὶ ἰδρῶ σπονδόν τεσσιν,
 ὥς οἱ γε μεμαῶτε νέμει φέρον· αὐτὰρ ὅππασιν
 αἰάντ' ἰχαιέτην ὥς πρῶν· χαλκῆς ὕδωρ·
 ὕληϊς πεδίοιο διαπρύσιον τεκνυμηνῶς·
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεχγνὰ ρέεθρα
 ἵχει, ἄφαρ δὲ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
 πλάζων· ὅδ' ἐ τι μιν ἄνείῃ ῥηγνῦσι ρέοντες,
 ὥς αἰεὶ αἰάντε μάχην ἀνέβρον ὀπίσω
 πρῶτων· οἱ δ' ἄμ' ἐποντο· δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα
 ἀνείεσθ' ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος ἔκτωρ·
 τῶν δ' ὥς τε φαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐ κολοίῳ
 ἔλόν κεκλήγοντες ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον· ὅς τε σμικρῇσι φόνον φέρε ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὕπ' ἀνείεα τε καὶ ἔκτορι ἦτοροι ἀχαιῶν·
 ἔλόν κεκλήγοντες ἴσαν· λήθοντο δὲ χάρμης·
 πολλὰ δὲ τύχεα καλὰ πέσον πρὶ τ' ἀμφί τε τάρρον
 φαρύοντων δαναῶν· πολέμας δ' ἔγινετ' ἐρωή·

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Σ· ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Ἄχιλλεύς τ' ὃν πατρόκληθ' ἀνάτονον ἐπιγνὼς ὁδύρε-
 ται· ἀνελθῶσα δὲ ἡ θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, πα-
 ρηγορεῖ αὐτὸν· καὶ παραινέει ἀπέχεσθαι τῶ πολέμου· ἕως
 αὖν αὐτῷ ὅπλα κομίσει παρὰ τῶ ἡφαιστ'· κελαισάσης
 δὲ ἡρᾶς· ἀνοπλος προσελθὼν ἐπὶ τ' τάρρον· ἐπιφά-
 νεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκ πλαγίοντος φάσκει-
 σι· καὶ κατὰ πλὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τῶ
 πατρόκληθ' σῶμα διασώσαντες οἱ μυρμιδόνες λῶ-
 σιν· ἡφαιστὸς δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατὰ σκευὰ ἔει-
 πεν·

ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΣΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Σίγμα θέτις Ἀχιλλῆϊ παρ' ἠφάστου φέρειν ὅπλα.

Σ οἱ μὲν μάρναντο δὲ μᾶς πυ-
ρὸς ἀπομένοιο.

Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας τα-
χὺς Ἀπείλος ἦλθε.

τόν δ' αἶρε προπάρουθενεῶν ὄρ-
θοκραιάων,

τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν· ἃ δὴ τετέλεσμένα ἦεν.

ὁ χθίσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

ὦ μοι ἐγὼ τί τ' ἄρ' αὖτε κερνηκομόωντ' ὅς Ἀχαιοί.

νηυσὶν ἐπικλονέονται ἀτυξόμενοι πενίοιο.

μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ καὶ κῆδεα θυμῷ.

ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι εἶπε.

μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἐτιζώντος ἐμῆο.

χρῆσιν ὅτ' ἔζων ἀφ' ἑνὸς φάος ἠελίοιο.

ἢ μάλα δὴ τέθνηκε ληυσιτίχ' Ἀλκίμος υἱός.

χέτλιος ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσασθαι δῆϊόν πυρ.

ἄτ' ἐπὶ νῆας ἵδου, μὴ δ' ἐκκριῖφι μάχεσθαι.

ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυὸν νέεσρος υἱός.

δάκρυα θρῆνα χέων· φάτο δ' Ἀπείλιν Ἀλεξάνην.

ὦ μοι πηλὸς υἱὲ δαΐφρονος· ἢ μάλα λυγρῆς

πάσσει ἀγγελίης· ἢ μὴ ὠφελει γενέσθαι.

ἡῖται πάροχος νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται

γυμνῷ ἀτὰρ τά γε ταῖχ' ἔχει κορυθαίολος ἑκτωρ.

ὧς φάτο τὸν δ' Ἀχιεὺς νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόριν ἀθαλόεσαν.
 χύατο κῆκεφαλῆς· χάριεν δ' ἦχων πρόσωπον.
 πενταρέω δὲ χιτῶνι μέλαν' ἀμφίζανε τέφρη.
 αὐτὸς δ' ἐκκονίησι μέγας μεγαλωστέτανυσθεις.
 κείτο· φέλλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἦχων δαΐζων.
 δμῳαὶ δ' αὖς ἀχιλλεύς· λήϊατο πάροκλός τε·
 θυμὸν ἀκηχέμεναι· μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' ἀχιλλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
 σῆθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὲρ γῆα ἐκείνης.
 ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λήβων,
 χεῖρας ἔχων ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 δειδὶε γὰρ μὴ λαμόν' ἀποτμήξει σιδήρῳ.
 σμερδαλέον δ' ὠμῶξεν· ἄκυσσε δὲ πότνια μήτηρ,
 ἦ μένιν ἐν βένθεσιν ἄλως, παρὰ παρὶ γέροντι.
 κώκυσεν τ' ἄρ' ἐΐπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως νηριῖδ' ἦσαν.
 ἐνθ' ἄρ' ἔην γλαυκὴ τε· θάλαξά τε, κυμοδόκητε,
 νησαίη· σσηώτε, θόηθ' ἀλίητε βοῶπις·
 κυμοβόη τε καὶ ἀκταΐη καὶ λιμνώρηα.
 καὶ μελίτη· καὶ ἴαιρα καὶ ἀμφιβόη, καὶ ἀγαυή.
 δωτώ τε· πρωθώ τε· φέρυσά τε· δωαμένη τε·
 δεξαμένη τε· καὶ ἀμφινόμη· καὶ καλλιάνειρα
 δωρίς καὶ πανόπη· καὶ ἀγκλητὴ γαλάτεια·
 νημερτής τε· καὶ ἀΐουδής, καὶ καλλιόνασσα.
 ἔνθα δὲ ἦν κλυμένη, ἰάνειρά τε· καὶ ἰάναινα.
 μεῦρα καὶ ὠρείθυα· εὐπλόκημός τ' ἀμάθεια.
 ἀλλὰ θ' αἰ κατὰ βένθος ἄλως νηριῖδ' ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἄργυφον πλῆτο σπέος· αἰδ' ἅμα πᾶσαι·
 σῆθεα πεπλήγοντο· θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο.
 Κ λῦτε κασίγνηται νηριῖδ'· ὅφρ' οὔ πᾶσαι

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἥ δ' ἐπὶ δὴ κένυσαι· ὅς ἐ μὲν ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δὴ γὰρ ὦ μοι δυσχαριστόκεια·
 ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον ἧδ' ἀμύμονά τε κρατερὸν τε
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
 ἦν μὲν ἐγὼ θρέψασα φῦλ' ὡς γαίῃ ἀλώης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν ἱλίον ἔσω
 φρῶσιν μάχης ὀδῶν· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὖτις
 οἴκῳ δὲ νοστήσαντα δόμον πηλείϊον ἔσω,
 ὄφρα δὲ μοι ζώῃ κῆρ ἔρῃ φάος ἡελίοιο,
 ἀχνυταὶ δ' ὁδὲ τί οἱ δαῖά μαι χραίσμῃσαι ἴδω·
 αἶψ' ἤ μ' ὄφρα ἴδωμαι φίλον τέκος ἢ δ' ἐπακύνω,
 ὃ πῆμιν ἵκερ πένθος ἀπὸ πολέμοιο μένοντα.

Ως ἄρα φωνήσασα λίπε σπείος· αἰδὲ σὺν αὐτῇ,
 δακρυόεσσαι ἴσαν· πρὶ δὲ σφίσι κῦμα θαλάσσης
 ῥῆγνυτο· ταῖ δ' ὅτε δὴ φρόιν' ἐρίβωλον ἵκοντο,
 ἀκπῶν εἶσαι ἐβαινον ἐπιχρῶν ἔνθα θαμναὶ
 μυρμιδόνων ἥρωον νέεσθαι, χαῖν' ἀμφ' ἀχιλλῆα·
 τῷ δὲ βαρυσενάχοντι παρίστα πότνια μήτηρ·
 ὅξυ δὲ κωκύσασα κῆρ ἰάβε παίδος ἐοῖο·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον τί κλάεις· τί δὲ σε φρένας ἵκερ πένθος·
 ἐξαῦδα μὴ κούθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ δαῖδος· ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' αὔχεο χεῖρας ἀναχών·
 πάντας ἐπὶ πρύμνεσιν ἀλήιδου ἦσας ἀχαιῶν,
 σοὺ ἐπίδουο μέγας παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 μήτηρ ἐμὴ· τὰ μὲν ἄρ' μοι ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 αἶψά τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος
 πάροικλος· ἦν ἐγὼ πρὶ πάντων τῶν ἐταίρων
 ἦσον ἐμῇ κεφαλῇ, ἦν ἀπώλεσα τάχιστα δ' ἔκταρ

διήϊώσας ἀπέδυσε πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι
 κηλὰ τὰ μὲν πελῆϊ θεοὶ δόσαν ἄλλα δῶρα
 ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτῶ ἀνέρος ἔμβαλον ἄνῃ·
 ὥς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλῆῃσι
 ναίειν· πηλοὶ δὲ θνητὸν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν·
 νῦν δ' ἴνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη·
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο· ἦν γὰρ ὑποδέξαι αὖθις
 οἴκηδε νοσήσαντ' ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 ξῶγε· ἔδ' ἄνδρασι μετέμμεναι αἶνε μὴ ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, ἀποθυμὸν ὀλέσῃ
 παρ' ὀκλοιο δ' ἔλωρα μενοιτιάδ' ἐωχρότισιν·

Ἦν δ' αὖτε προσέειπε θέτις, κηταδ' ἀκρυχέεσσα·
 ὦ κύνμορος δῆμοι τέκος ἔσσαι, οἳ ἀγορεύεις·
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' ἔκτορα πότμος ἐτόϊμος

Ἦν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμῶναι· ὁ μὲν μάλα πηλοὶ πάρος
 ἐφθιτ' ἐμῷ δὲ δῆσεν ἄρ' ἡς ἀλητῆρα γενέσθαι·
 νῦν ἐπεὶ νέομαί με φίλῃν ὅς πατρίδα γαῖαν·
 οὐδὲ τι πατρώϊον γενόμην φάος, ἔδ' ἐτάροισι
 τοῖς ἄλλοις· οἳ δὲ πολέες δάμεν ἔκτορι δῖῳ·
 αἴ μ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἄρ' ἔρης,
 τοῖος ἐὼν, οἷος ἔστις ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 ἐν πολέμῳ ἀγορῇ δὲ τ' ἀμύνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι·
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφείηκε πολύφρονά πρ' Ἀλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος κηταδ' ἀβρομένοιο,
 ἀνδρῶν ἐν σῆθεσιν ἀέξεται ἢ ὅτε κηπρός,
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν, ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 αἴ μ' ἐπὶ τὰ μὲν προτετύχθαι, ἔκαστο μὲν ἀχνύμενοί πρ'

ΙΛΙΑΔΟΣ.

θυμὸν ἐπὶ σῆθεσι φίλον δαμάσαντ' ἀνάνη·
 ναῦ δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κίχέω·
 ἔκτορα κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξωμαι ὅππότε κεν δῖα
 ζῆς ἐθέλῃ τελέαιαι ἢ δ' ἄθ' ἀνάτοιο θεοὶ ἄλλοι·
 ὅδ' ἔγ' ὅδ' ἐβίη ἥρα κλῆος φύγε κῆρα·
 ὅς πρ' φίλτατος ἔσκε διὶ χρονίῳ ἀνάνη·
 αἰγὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ δ' ἄρα λείος χόλος ἥρης·
 ὥς καὶ ἐγὼν εἰ δῆ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
 κῆσομ' ἐπὶ θάνατον, ναῦ δ' κλέος ἐσθλὸν ἄροίμην·
 καὶ τίνα βρωϊάδων καὶ δαρδανίδων βαθυκόλπων·
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρθέων ἀπαλάων·
 δάκρυ δ' μορξαμένην ἑλινὸν σενάχῃσαι ἐφείην·
 γνῶν δ' ὥς δῖα δῆρ' ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι·
 μὴ δ' ἐμ' ἔρκε μεχέως φιλέυσά περ ὅδ' ἐμε πείσης·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τα θεὰ θέτις ἄρ' ἄροίμην·
 καὶ δῖα ταῦτά γε τέκνον ἐπὶ θυμῳ ἔχον ἔειπεν·
 τήρομένοις ἐτάροισιν ἀμικέμεναι αἰπὺν ὀλεθρον·
 αἰγὰ τοι ἔντεα κελεύω μετὰ βρώεσιν ἔχοντα·
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὧμοῖσιν ἀνάλλεται, ὅδ' ἐφ' ἡμῖν
 δῆρ' ἐπαρτάμενοι ἐπὶ φόβῳ ἐγγύθεν αὐτῷ·
 αἰγὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον ἄρῃος·
 πρίν γ' ἐμὲ δαῖρ' ἐλθῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς·
 ἠὲ θέν ἔδρ' νῆμα ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι·
 τούχ' ἐκ κελεύω φέρουσα παρ' ἡφαιστοῖο ἀνακτος·
 ὧς ἄρ' ἠφρονήσασα πάλιν ἔραπεθ' ἦος ἔειπε·
 καὶ σφ' ἐφθέσ' ἀλῆσι κ' ἐσιγνήτησι μετῴδ'·
 ὅ μιν μὲν ναῦ δ' ὅτε θαλάσσης ἀνέεικόλπον·
 ὁφ' ὀφθαλμοῖσιν ἀνιόντι· καὶ δ' ὅμας παρὸς·
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσας ἐγὼ δ' ἔειπα μακρὸν ὄλυμπον

ἔμι παρ' ἤφαισον κλυτὴν ἔχνην, αἶψ' ἐθέλησιν
 ἧς ἔμψ' δόμεναι κλυτὰ τούχῃ παμφανόωντα.
 ὧς ἔφαθ', αἰδύηρ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 ἦ δ' αὖτ' ἔλυμπόν δὲ θεὰ θέτις δρυρόπεξα
 ἦεν· ὄφρα φίλῳ παιδί, κλυτὰ τούχῃ ἐνέκοι.
 πῶ μιν δ' ἔλυμπόν δὲ πόδ' ἔβ' ἔφ' ἔρον· αὐτὰρ ἄχαιοί·
 θεασσίσῃ ἀλλαντῷ ὑφ' ἑκτρός ἀνδροφόνοιο
 φάνοντες· νῆάς τε καὶ ἐλλίποντον ἵκοντο.
 ὃ δέ κε πάροκλόν περ, εὐκνήμιδ' ἄχαιοι
 ἐκ βελών ἐρύσαντο νέκυν θράπ' ὅτ' ἀχιλῆος.
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 ἔκτωρ τε πριάμοιο πάϊς φλογὶ ἱκέλος ἄλκην.
 ῥῆς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος ἑκτωρ·
 ἐκλέβηαι μεμαώς, μέγα δὲ ῥώεσιν ὁμόκλῃ·
 ῥῆς δὲ δὴ δ' αἶαντες θῶριν ἐπιειμένοι ἄλκην.
 νεκρῷ ἀπεσφ' ἐλίξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἄλκι' πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐεσσε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 σάσκε, μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' ἔχ' ἄζετο πάμπαν·
 ὧς δ' ἄρ' ὁ σώματος ὅτι λείοντ' αἰθωνα δαΐντα
 ποιμένεσθ' ἄρ' αὖλοι μέγα πρηνάοντα δῖεσθαι,
 ὧς ῥὰ τὸν ἔκ' ἐδύναντο δύνω αἶαντε κορυτὰ
 ἑκτορα πριάμίδην ἄρ' νεκρῷ δ' ἐδίξασθαι.
 καὶ νύ κε νύκ' ἔρυσσεν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος.
 εἰ μὴ πηλείωνι ποδῆνεμος ὦκέα ἴρις.
 ἄγγελος ἦλθε θέεσ' ἀπ' Ὀλύμπου θορύβεσθαι.
 κρύβδ' αὖ δῖος ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦνέ μιν ἦρη.
 ἀχὺ δ' ἴσα μένη, ἔπεα π' ῥόοντα προσηύδα·
 ὄρσο πηλείδη πάντων ἐκ παλότεσσιν ἀνδρῶν.
 πατρόκλ' ἐπάμικον ἔεινε φύλοπις αἰνή
 ἔσχε πρὸ νεῶν οἷδ' ἀμύλησ' ὀλέκεσιν

ΙΛΙΑΔΟΣ.

οἱ μὲν ἄμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος·
οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ ἴλιον ἦνεμόεσσαν,
φῶσθε ἐπιθύουσι, μάλιστα δὲ φαιδίμος ἔκτωρ,
ἐλθέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐθυμὸς ἄνωγε,
πῆξαι ἄνὰ σκολόπεσσι τὰ μὲν θ' ἀπαλῆς ἅτ' ἀειρήν·
αἰὲν ἄνα μὴ δέ τι κῆϊσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω,
πάτροκλον φῶσσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
σοὶ λῶβη· ἀκέντι νέκυς ἠχυμένον ἐλθῆν·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἴρι θεῶν τίς τ' ἄρσε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε, ποδῆνεμος ὠκέα ἴρις
ἦρῃ με προέειπε δῖος κυδρὴ παράκοιτις·
ἔδ' οἶδε κρονίδης ὑψίχρυτος, ὃ δέ τις ἄλλος
ἀθανάτων· οἱ δ' ἄλυστον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται·
Τὴν δ' Ἀτρεΐδης βόμβος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
πῶς τ' ἄρ' ἰὼ μετὰ μῶλον· ἔχουσι δὲ τούχ' ἐκ κῆνοι·
μήτηρ δ' ὅ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσασθαι,
πρίν γ' αὐτὸν ἐλθῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
σεῦ γὰρ ἦ φαίσοιο παρ' οἷσέ μιν ἐν τεσσάρεσσιν
ἄλλα δ' ἔθην οἶδα τῶν ἂν κλυτὰ τάχεα δῖω,
εἰ μὴ αἰαντός γε σῆκος τελαμωνιάδαο·
αἰὲν καὶ αὐτὸς ὅ γ' ἔλπομ' ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖν·
ἔχουσι δ' ἡϊόων πρὶ πατρὸς κλοιο θανόντος·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα ἴρις·
οἶνυ καὶ ἡμῆς ἴσμεν, ὅτι κλυτὰ τάχε' ἐχονταί·
αἰὲν αὐτὸς ἐπὶ τάρρον ἰὼν φῶσαι φάνηθι·
αἶψα ὑποδείσαντες ἀποχωνταί πολέμοιο,
πῶσθε ἀναπνύσωνσι δ' ἄρ' ἴτ' ἦδ' ἀχαιῶν
τειρόμενοι, ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνουσις πολέμοιο·
ἢ μὲν δρ' ὥς εἴπῃσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα ἴρις·

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διὸ φίλος ἄμφι δ' Ἀθήνη,
 ὦμοις ἰφθίμοισι βαλ' ἀγίδα θυσανόεσσαν.
 ἄμφι δὲ οἰκεφαλὴν νέφος ἔσπερ' εἴα θεῶν
 χρύσειον· ἐκ δ' αὐτῆς δαΐε φλόγα παμφανώσαν·
 ὥς δ' ὅτε κελύδης ἰὼν ἐξ ἄσπερος ἀθέρ' ἵκηται
 τηλόθεν ἐκ νήσῃ, πλὴν δ' ἡἴοι ἄμφιμάχονταί,
 οἵ τε πανημέριοι συγρῶ κρίνωνται ἄρηι.
 ἄσπερος ἐκ σφετέρῃ, ἅμα δ' ἠελίῳ κταδωῦτι,
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήχοι μοι· ὕψοσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴαντα πρὸς κτιόναςιν ἰδέσθαι
 αἰκὴν πῶς σὺν νηυσὶν ἄρεος ἀλκὴν ἴκωνται,
 ὥς ἐπ' Ἀχιλλεύος κεφαλῆς σέλας ἀθέρ' ἵκνε·
 σὴ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ὃ δ' ὅς Ἀχαιῶς
 μίσγετο· μήρος γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν·
 ἔνθα σᾶς, ἥ ὕς' ἀπ' ἀτρε παλλὰς Ἀθήνῃ
 φθέγγετ' αὐτὰρ βῶεσιν ἐνάσπερον ὦρσε κυδοιμόν·
 ὥς δ' ὅτ' ὄριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἰαχε σάλπιγξ
 ἄστυ πρὶ πλομένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσέων·
 ὥς τ' ὄριζήλη φωνή γένετ' αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὡς οἶον αἶτον ὅπα χάλκεον αἰακίδαο·
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλιρίχθ' ἵπποι,
 ἀφ' ὅχεα βόπτεον ὅσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ·
 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἶδον ἀκρόμακρον πῦρ
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου τηλέωνος,
 δαϊόμενον τό δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τῆς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἰαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 τῆς δ' ἐκκυκλήθησαν βῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκηροι·
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ἦλοντο δυνάστες φῶτες ἄριστοι,
 ἄμφι σφοῖς ὁ χέεσσι καὶ ἔχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί,
 ἀσπασίως πάρος κλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ.

καὶ ἔθεσαν ἐν λεχέεσσι φίλοι δ' ἀμφέσσαν ἐταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δ' ἄσπι ποδῶνις ἔπειτ' ἀχιλλεύς,
 δάκρυα θρῆνέων, ἐπεὶ ἴσοιτε πῖσιν ἐταῖρον
 κλέμενον ἐν φρεσὶν δειλαυμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 ὃν ῥ' ἦτοι καὶ ἐπεμπεσὼν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
 σὺ πόλεμον· ἔδ' αὖτις ἐδέξατο νόστήσαντα·
 ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια ἦρι
 πέμφεν ἐπ' ὠκεανοῖο, ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
 ἠέλιος καὶ ἐδὴ παύσαντο δὲ δῖοι ἄχαιοι
 φυλόπιδος κρατῆς, καὶ ὁμοῖα πολέμοιο·
 πρῶτον δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
 αὖ δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μεδέσθαι·
 ὀρθῶν δ' ἑταότων, ἀγορὴ γένετ', ἐδὲ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε βόμος, ὅν κ' ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη· διμῶν δὲ μάχης ἀπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 τοῖσι δὲ πελυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἐγοράειν·
 πανθοίης· ὃ γὰρ ὅιος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω·
 ἔκρη δ' ἦεν ἐταῖρος, ἷη δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 αἷψ' ὃ καὶ ἄρ' μύθοισιν· ὅδ' ἔχει πολλὸν ἐνίκη·
 ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἀμφὶ μάλα φράζεσθαι φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄλυσθαι νῆας ἵνα· μὴ μίμνην ἧς δῖαν·
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκείν' δ' ἄρ' ἐπὶ τέχεος ἔμελλε·
 ὅφρα καὶ ὅς ἀνὴρ ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω·
 τόφρα δὲ ῥηῖτροι πολεμίζειν ἦσαν ἄχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας γαίρησέμεν ἀμφιελίσσας·
 νῆας δ' αἰνῶς δείδοικα ποδόεκα πηλῶνας·
 ὅιος ἐκείν' θυμὸς ὑπέρβιος ἐκείδωσιν

μίμνην ἐν πεδίῳ ὅθι πρὸ τῶνδε καὶ ἀχαιοί,
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος ἄρνος δακτέοντα·
 αἰὲν πρὶ πόλιν τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν·
 αἰὲν ἴοιμην προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι ὦδὲ πρὸ ἔσται·
 νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδῶν καὶ πηλείων·
 ἀμβροσίη εἰ δ' ἄμ με κινήσεται ἐνθάδ' ἰόντας·
 αὐρίον ὄρμηθ' ἑσὶν ταύχεσιν, δὴ νύ τις αὐτὸν
 γινώσεται ἀπασιῶς γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,
 ὅς κε φύγῃ πολλὰς δὲ καὶ ὧδ' καὶ γυῖον ἐδόντας
 ῥῶων· αἰ γὰρ δὴ μοι ἄπ' ἔκτος ὦδ' ἔγνοιτο·
 ὅδ' αὖ ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἐπιθώμεθα κηδόμενοι πρὸ
 νύκτα μὲν ἐν ἀγορῇ ἀένος ἐξομνύμεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι, στανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
 μακρὰ ἐϋξέσοι ἐξουμέναι ῥύσσονται·
 πρῶτ' ἢ ὑπ' ἡοίοι σὺν ταύχεσι θωρηχθέντες,
 σπασόμεθ' ἂν πύργους· τῷ δ' ἄλγιον αἰὲν ἐθέλησιν
 ἔλθων ἐκ νηῶν πρὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι·
 αἶψά πάλιν ὅς ἐπὶ νῆας ἐπείκ' ἐριάχενας ἵππας
 πάντοίς δρόμοις ἄτῃ ὑπὲρ πόλιν ἡλασθήσων·
 εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἔασει·
 ἔδωκε γὰρ ἐκπέρος πρὶν μιν καὶ ἐς ἀργεῖον ἔδονται·
 Ἴόν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος ἑκτάρ
 Πηλεΐδ᾽ ἄμα· σὺ μὲν ὅκ' ἐγὼ μοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήλυναι αὐτὶς ἰόντας·
 ἢ ἔγωγε κενόρῃσθε ἐλμένοι ἐνδοθὶ πύργων·
 πρὶν μὲν γὰρ πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι·
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων καὶ μῆλια καὶ ἀνὰ
 πολλὰ δὲ δὴ φρυγὴν καὶ μιονίην ἐρατεινὴν·
 κατὰ μάλιστα πρὶν ἄμμι ἢ καὶ ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς

ΙΛΙΑΔΟΣ.

νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε κρόνη πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 κῦδος ἀρέσσει ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ, τ' ἔλασαι ἀχαιῶς
 νήπιε· μή κέ τι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
 ὃ γάρ τις πρῶων ἐπιπίσεται, ὃ γὰρ ἔασω.
 αἰὲν ἄγε θῶς ἂν ἐγὼ ἤπω πειθώμεθα πάντ' ὅσσ'
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐντελέεσσι
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρήγορθε ἑκάστος.
 βῶων δ' ὅς κτεάτεσιν ὑπὲρ φιάλῃς ἀνιάζει
 συλλέξας λαοῖσι, δότῃ κατὰ δὴ μοβορῆσαι.
 πῶν τινα βέλτρον ἔστιν ἐπαυρέμεν ὑπὲρ ἀχαιῶς.
 πρῶτ' δ' οὐκ ἦοι σὺν ταύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα.
 ἥ δ' ἔτερόν παρὰ νῆσφι ἀνέστη δῖος Ἀχαιῶς,
 ἄλκιον αἰὲν ἐθέλῃσι τῷ ἔσεται· ὅμιν' ἐγὼ γε
 φύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσὴ χέρος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 σήσομαι ἥ κε φέρῃσι μέγα κῆρος ἥ κε φβόειν
 ξυῶς ἐνυάλιος καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 ὧς ἔκτορ ἀγόρευεν· ἐπὶ δὲ βῶες κελεύθισαν
 νήπιοι ἐκ πόρ' σφέων φρένας ἦλετο παλλὰς Ἀθήνη.
 ἔκτορι μὲν πόρ' ἐπὶ νῆσσαν καὶ καὶ μυτιόωντι.
 τελευδάμαντι δ' ἄρ' ἔτι, ὅς ἐσθλὴν φρέετο βυλὴν,
 δόρπον ἔπειθ' ἦλόντο κατὰ στρατὸν· αὐτὰρ ἀχαιοί,
 παννύχιοι πάρος κλον ἀνασπανάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ πηλὸς δῆς Ἀδινῷ ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος σῖθεσιν ἐταῖρος,
 πυκνὰ μάλα σπανάχων, ὥς τε λίγῃ γένεος.
 ὧ γὰρ οὐκ ἐκ σκύμνης ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ,
 ὕλης ἐκ πυκνῆς· ὃ δὲ τ' ἄχνηται ὕπερος ἐλθῶν.
 πολλὰ δὲ τ' ἄρ' ἐπὶ πῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχθὺ ἱερῶν
 ἢ ποθεν ἐξ οὐροῖ· μάλα γὰρ οὐριμὸς χόλος αἰρεῖ,

ὥς ὁ βαρυσενάχων μετεφώνει μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι· ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐμβαλον ἤματι κείνῳ
 θαρσύνων ἥρωα μεθύσιον ἐν μεγάροισι·
 φῆν δὲ οἷς ὁ πόεντα πρὶ κλυτὴν ἑὸν ἀπ᾽ ἔειπεν,
 ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντά τε λιῖδος αἶσαν·
 αἷ' ὅς τις ἀνδραγαθήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἀμφὺ γὰρ πέπρωται ὁμοῖν γαῖαν ἐρῶσαι·
 αὐτὰρ ἐπὶ φροῖνι ἐπὶ δὲ μενοσιήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρονι πηληϊάτῃ πηλεΐδῃ·
 ὃ δὲ θέτις μή τιρ' αἷ' αὐτῷ γαῖα καθεύδει·
 νῦν δ' ἐπὶ οἷον πάτροκλε σὺ ὕπνῳ εἶμι ὑπὸ γαῖαν,
 ὅσπερ πρὶν κτρίῳ πρὶν γ' ἐκχευέμεν ἄνδρα δ' ἐνείκεν
 τάχιστα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σῆο φονῆος·
 δώδεκα δὲ προπάραιθε πυρῆς ἀποδέρου μῆσω
 πρῶτων ἀγλαὰ τέκνα· σέθεν κταμένοισι χολωθείς·
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, κήσεται αὐτῶς·
 ἀμφὶ δὲ σε πρῶτα καὶ δαρδανίδῃ βαθύκολποι
 κλαύουσιν· νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσιν·
 τὰς αὐτοὶ καὶ μόμωσθαι βίηφι τε δαυρί τε μακρῷ·
 πείρας πέρθον τε πόλεις μῦθόντων ἀνθρώπων·
 ὧς εἰπὼν ἑτάροισιν ἐκέλευε δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἀμφὶ πυρὶ εἶσαι τρίποδα μέγαν ὄφρα τάχιστα
 πάτροκλον λῦσαι ἀποβρόχον αἵματόεντα·
 οἱ δὲ λοεβροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχον ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστριν μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφεπεθέρμεν δ' ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσεν ὕδωρ ἐπὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 καὶ τότε δὴ λῦσαν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
 ἐν δ' ὠπτελὰς πλῆσαν ἀλγέφατος ἐννεόροιο·
 ἐν λεχέεσσιν δὲ θέντες ἐκνῶσι τὴν κάλυψαν·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὅς ποδῶσ' ἐκ κεφαλῆς· καὶ θύπρε δὲ φάρ' ἰανκῶ·
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα ποδῶσ' ταχύν' ἀμφ' ἀχιλῆα·
 μυρμιδόνες πάροκλον ἀνεσενάχοντο γούνοισι·
 ἔσθ' δ' ἦρην προσέειπε· καὶ σιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ἔπειτα καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ·
 ἀνστήσας ἀχιλῆα ποδῶσ' ταχύν' ἢ ῥά νυ σῆο
 ἔξ αὐτῆς ἐγένοντο κερκισμόωντο δὲ ἄχαιοι·
 ἴον δ' ἡμῖν βετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ·
 αἰνότατε κρονίδη ποῖον ἄν μῦθον εἴπης·
 καὶ μὲν δὴ τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσει·
 ὅς περ θνητὸς τ' ἔστι καὶ ὅσα μήδεα οἶδε·
 πῶς δ' ἔγωγ' ἢ φημί θεῶν ἐμὲν δρῖσιν·
 ἀμφοτέρων γενέσθαι καὶ ὅσσ' οὐκ οἶσιν παρὰ κούρῃσι
 κέκλημαι· σύ δέ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 καὶ ὅφελον προΐεαι κοτεσσάμενι καὶ ῥά ται·
 ὅς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἠφάριστο δ' ἵκανε δόμον θέτις ἄργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα μεταπρέπε' ἀθανάτοισι
 χάλκεον ὃν ῥ' αὖτος ποιήσατο κυλλοποδίῳ
 τόν δ' αὖρ ἰδρώοντα ἐλαιοόλκον πρὶ φύσας
 παύδοντα· κρί ποδῶσ' ἔρ' ἐγκοσι πάντα ἔτανχε·
 ἐσάιδουαι πρὶ τοῖχον· εὐσταθέος μεγάροιο
 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκείῳ πυθμένι θῆκεν·
 ὅφρα οἱ αὐτόματοι θεῶν δύσονται ἄλῳνα·
 ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεόκτο· θαῦμα ἰδέσθαι·
 εἰδ' ἦτοι τόλῃ μὲν ἔχον τέλος· ἄτα δ' ἔτι
 δαιδάλεα προσέκητο τάρ' ἦρ' ἔννε' ἐκὼς δὲ δεσμός·
 ὅφ' ῥ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονέτο ἰδύμεσι πρᾶπίδεσσιν·
 τόφρ' αἰετὸς ἦλθε θεὸς θέτις ἄργυρόπεζα·
 αἰὼν δὲ ἴδ' ἐπὶ προμολῶσα χάρις λιπαροκρήδεμνος

κελὶ τὴν ὥπυε πρὶ κλυτὸς ἀμφιγυήης.
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τί πτε θέτι τανύπεπλε, ἰχθυήεις ἢ μέτρον δῶ.
 αἰδοίητε φίλῃ τε πάρος γε λυθ' ὅτι θαμίζης.
 αἴ μ' ἔπει προτέρω ἵνα τοι παρξένηα θείω.
 ὦ δ' ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεῶων·
 πῶ λυθ' ἐπῆτα κῆθεῖσεν ἐπὶ θρόνῳ ἄργυροῦλα·
 κελὶ δαίδαλέα· ὅπρ' δὲ θρήνους ποσσὶν ἦεν·
 κέ κλερ δ' ἤφαισον κλυττέλῃην· εἶπε τε μῦθον·
 ἤφαισε πρόμολ' ὦ δὲ θέτις νύ τι σῶ χατίρει.
 Ἦν δ' ἢ μῆβετ' ἐπῆτα πρὶ κλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἦ ῥάνυ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἐνδον·
 ἦ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο πῆλε πεσόντα·
 μηδὲς ἐμῆς ἰότητι κωώπιδος· ἦ μ' ἐθέλεσκε·
 κρύψαι χολὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ·
 εἰ μὴ μ' ὑρωόμῃ τε θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
 ὑρωόμῃ θυγάτηρ, ἀφορρόα ὠκεανοῖο·
 τῇσι παρ' εἰνάετ' ἄλγεα πολλὰ δαίδαλα πολλά·
 πόρπασ' τε, γναμπίας θ' ἐλίκης κέλυκός τε καὶ ὀρίμης·
 ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πρὶ δὲ ῥόος ὠκεανοῖο·
 ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπερος· ὅδε τις ἄλλος·
 ἦ δ' ἐν ὅτε θεῶν ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 αἴ μ' ἐθέτις τε καὶ ὑρωόμῃ ἔσαν αἰ μ' ἐσάωσαν·
 ἦ νῦν ἢ μέτρον δόμον ἢ κη· τῷ με μάλα χρεώ·
 πάντα θέτι κελιπλοκή μω ζωάρια τίειν·
 αἴ μ' αὖ σὺ λυθ' νῦν οἱ παρὰ θύξιν ἔειπ' ἡ καὶ·
 ὅφρ' αὖ ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι· ὅπλα τε πάντα·
 ἦ καὶ ἀπ' ἀκροθέτοιο πέλωρ αἴηρον ἀνέστη·
 χωλόνων· ὅπρ' δὲ κνήμαι ῥώοντο ἄραιαι·
 φύσας λυθ' ῥ' ἀπάνανθε τίθει πυρὸς ὅπλα τε πάντα·

ΙΛΙΑΔΟΣ

λάρνακ' ὅς δ' ἄρ' ἔνυρ' ἔνυρ' ἐπὶ τοῖς ἐπονείρ·
 ἀπὸ π' ὧ δ' ἄμφι πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρην·
 αὐχένα τε στιβαρόν, καὶ στήθεα λαχύνετα·
 δ' ὅ δ' ἐχίτων' ἔλε δ' ἐσκήπτρον παχὺ· βῆ δ' ἐθύραζε
 χολαύων ὑπὸ δ' ἄμφιπολοι ῥῶον' ἀνακτι
 χρύσειαι ζῶσι· γενήσιςιν ἐοικῶσαι·
 τῆς ἐν μὲν νόος ὅτι μετὰ φρεσὶν· ἐν δ' ἐκὼς αὐδὴ,
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπ' ἔργα ἴσασιν·
 αἰ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐπὶ πύον, αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον ἔνθα θέτις πρ' ἐπὶ θρόνον· ἵζε φαεινὸν
 ἐντ' ἄρά οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 ἴππε θέτι τανύπεπλεῖ κένος ἡμέτρον δ' ὦ·
 αἰδοίη τέ φίλητε· πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζης·
 αὐδ' ὅτι φρονέης τελέσαι δὲ με θυμὸς ἀνῶγε·
 εἰ δ' αὖ μάλα τελέσαι γε, καὶ εἴτε τελεσμένον ὄν·
 ὄν δ' ἡ μείβετ' ἐπὶ γὰρ θέτις· κατὰ δ' ἀκρυχέσσαι·
 ἦ φαις ἢ ἄρα δὴ τις ὅσαι θεὰ εἶσ' ἐν δ' ὀλύμπῳ·
 τόλ' δ' ἐνὶ φρεσὶν ἥσιν ἀνέχεο κήδεα λυγρὰ,
 ὅα' ἐμοὶ ἐκ πασέων χρονίδης ζεῦ ἀλγὲ ἔδωκεν·
 ἐκ μὲν μ' αἰγῶν αἰγῶν ἀνδρὶ δ' ἄμασεν,
 καὶ κίδη πηλῆϊ, καὶ ἐτλην ἀνέρος ἀνὴν·
 πολλὰ μάλ' ἐκ ἐθέλσσαι· ὁ μὲν δ' ἡ γήραϊ λυγρῷ·
 κῆται ἐνὶ μεγάροισι δ' ἡ μένος· ἀλλὰ δ' ἐμοὶ ναῦ·
 ἔδον ἐπὶ μοι δ' ὦκε γενέσθαι τε· βραφέμην τε
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμ' ἐρνεῖ ἴσος·
 ὅν μὲν ἐγὼ θρέψασα φύξ' ὥς γοιωῦ ἄλωϊς·
 νηυσὶν ἐπιπροΐηκε κορωνίσιν ἴλιον εἶσω·
 ῥωσὶ μάχης ὀδόνον, τόν δ' ἐχ' ὑποδ' ἔσομαι αὐτῷ·
 οἷόςδε νοσήσαντα· δόμον πηλῆϊον εἶσω·
 ὅφρα δ' ἐμοὶ ξῶς καὶ ὄρεα φάος ἡελίοιο
 ἄλγεται,

ἄχνηται· ὅδ' ἐ τι οἱ δαύμααι χραισμῆσαι ἴσασα
 κέρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον ἦες ἀχαιῶν.
 πλὴν ἄτ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων,
 ἦτοι ὁ, τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ ἀχαιὺς
 ῥῶτες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλεον· ὅδ' ἐ θύραζε
 ῥῶν ἐξίεναι· ἦν δ' ἐλίανον γέροντες
 ἄργῶν· καὶ πολλὰ πρὶ κλυτὰ δῶρ ὀνόμαζον·
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνάνατο λοιγὸν ἀμύσαι·
 αὐτὰρ ὁ πάροικλον πρὶ μὲν τὰ ἀτάχιστα ἔειπεν·
 πέμπεδ' ἐμιν πόλεμόνδε, πολλὰ δ' ἄμα λαὸν ὀπάσας·
 πάντ' ἢ μαρ μάρναντο πρὶ σκαίῃσι πύλῃσι·
 καὶ νύκεν αὐτῇ μαρ πόλιν ἐπραθον· εἰ μὴ ἀπόλλων
 πολλὰ καὶ ῥέξαντα μενοιτίσ' ἄλκιμον ἦδ' ὄν·
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκε·
 τ' ἐνεκ' ναῦ τὰ σά γύναθ' ἰκθνομαι αἶψ' ἐθέλησθαι
 ἦ ἐμῷ ὤκυμόρῳ δόμειν ἀσπίδα καὶ ῥυφάλασσαν·
 καὶ κελεύς κνημίδασ' ἐπισφυρίοις ἄρα ῥήσας·
 καὶ θῶρηχ' ὃ δ' ἦν οἱ ἀπώλεσε πεισὺς ἑταῖρος·
 ῥωσὶ δαμείσ· ὃ δ' ἐ κῆται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχνύων·
 ἦν δ' ἡ μείβετ' ἔπειτα πρὶ κλυτὰς ἀμφιγυήεις·
 θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυνσὶ χέος ὧδε δαυαίμην,
 νόσφιν ἀποκρύψαι· ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκθνήσῃ·
 ὥς οἱ τάνχεα κελεύς παρέσεται οἷά τις αὐτὴ
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσεται· ὅς κεν ἴδῃται·
 ὧς εἰπὼν πλὴν μὲν λίπεν αὐτὸν· βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 τὰς δ' ὅτ' πῦρ ἔρεψε· κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐήκοσι παῖσαι ἐφύσων,
 παντοίην δ' ὕπρησαν αὐτὴ μὲν ἐξανίησαι·
 ἄλλοτε μὲν ἀπ' αὐδοντι παρέμμεναι· ἄλλοτε δ' αὖτε·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὅπως ἤφαισός γ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιχ'·
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα καὶ αἰτερόν τε,
 καὶ χρυσόν τ' ἰμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 θῆκεν ἐν ἄκμῳ μέγαν ἄκμονα· γένε' δὲ χειρὶ
 ῥαισῆρα κρατῆρόν· ἐτέρηφι δὲ γένε' πυράχνην·
 ποίει δὲ πρῶτιστ' ἀνέμοιο μέγα τε σιβαρόν τε,
 πάντοσε δαιδάλλων· πρὶ δ' ἀντιγὰ βάλλε φαεινὴν
 πρίπλακτα μαρμαρέην· ἐκ δ' ὄρυρον τελαμῶνα·
 πέντε δ' ἄρ' αὐτὰ ἔσαν ἀνέμοιο πύχθυς· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδύμεσι πραπίδεσιν·
 ἐν μὲν γὰρ αὐτῷ ἐταῖε' ἐν δ' ὕρανόν· ἐν δὲ θάλασσαν·
 ἠελίον τ' ἀκμάζοντα· σελήνην τε πλῆθυσαν·
 ἐν δὲ τὰ τέτταρα πάντα τά τ' ὕρανος ἐσεφάνετο·
 πληιάδας· θ' ὑάδας τε τό τε αἰθέρος ὠρίωνος·
 ἄρκτον θ' ἦν καὶ ἁμάξαν ἐπὶ κλισίῃσι καλέουσι·
 ἢ τ' αὐτὰ σρέφεται καὶ τ' ὠρίωνα δοκῶν·
 οἷον δ' ἄμμορός θ' ἰσοπέδων ὠκεανῶιο·
 ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μρόπων ἀνθρώπων
 κελεύς· ἐν τῇ μὲν ῥὰ γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε·
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμῳ δαΐδων ὑπολαμποδυνάων·
 ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὕμναιος ὀρώρει·
 κῆροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,
 αὐλοὶ φόρμιγγες τε βοὴν ἔχον· αἰ δὲ γυναικὲς
 ἰσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκείῃ·
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νείκεος
 ὠρώρε· δύω δ' ἀνδρὲς ἐνέμεον εἰνεῖν ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν δὲ χεῖρ' ἅπαντ' ἀποδῶναι·
 δῆμῳ πιφύσκων· ὁ δ' ἀνάνεον μηδὲν ἐλέσθαι·
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴσορι πῆραρ ἐλέσθαι·
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπουν ἀμφὶς ὄρωροι·

κῆρυκε δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἳ δὲ γέροντες
 εἶα τ' ἐπὶ ξέστοισι λίθοις· ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφώνων·
 τοῖσιν ἐπεὶ ἤϊον· ἀμοιβηδὴς δ' ἐδίκεζον·
 κῆρ δ' ἄρ' ἐν μέσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα·
 τῷ δὲ μὲν δὲ μετὰ τοῖσι δίκην ἰθαυτάτα εἶπε·
 κῆρ δὲ ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοῖέα λαῶν
 τούχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βελή,
 ἢ ἐδίαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσσαθαι
 κτήσιν ὅσιν πολίεθρον ἐπήραρον ἐνὸς ἐέρχει·
 οἳ δ' ἔγω πείθον· λόχῳ δ' ὑπεθωρήαον·
 τῆχος μὲν ῥ' ἄλοχοίτε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύα τ' ἐφεισάοι· μετὰ δ' ἀνέρες δὲ ἔχε γῆρας·
 οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
 ἀμφὼ χρυσέῳ χρύσεια δὲ ἔματα ἔαθιν,
 καλὰ καὶ μεγάλα σὺν τούχεσιν· ὥς τε θεῶ πρ
 ἀμφὶς δ' ὀρὶ ἡλὼ λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν·
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκνον ὅθι σφίσιν ἔμε λοχῆσαι
 ἐν ποταμῷ ὅθι τ' ἄρ' ἀμὸς ἐν πάντεσσι βοτοῖσι·
 ἐνθ' ἄρα τοῖς ἴζοντ' ἐλυμένοι ἀέθοπι χαλκῷ
 τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀπάνευθε δύο σκοποὶ ἔα λαῶν
 δέγμενοι ὁπότε μῆλα ἰδοίεν καὶ ἑλικὸς βῆς·
 οἳ δὲ τάχα προγένοντο· δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες,
 τρὶ πόμενοι σύριγξι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν·
 οἳ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον· ὣς δ' ἐπειτα
 τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καὶ
 ἄρ' ἐννῶν οἶων· κτείνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας·
 οἳ δ' ὥς οἶον ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βυσσίν,
 ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερισπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο,

ΙΛΙΑΔΟΣ

πησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 βάλλον δ' ἀμύλης χαλκήρεσιν ἐγχέουσιν·
 ἐν δ' ἔρις ἐν δὲ κυδοιμός ὁ μίλειον· ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ·
 ἄλλον ζῶν ἐχυσά νεύταρον ἄλλον ἄκρον·
 ἄλλον τεθνεῖωτα κῆτὰ μόθον ἔλκε ποδῶϊν·
 εἴμα δ' ἐχ' ἀμφ' ὤμοισι διαφύειον αἵματι φωτῶν·
 ὤμειλον δ' ὥς τε ζῶνι βροτοὶ ἢ δ' ἐμάχοντο·
 νεκρὸς τ' ἀμύλων ἔρπον κῆτα τεθνεῖωτας·
 ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν πίειραν ἄρσραν·
 ἀνρῆαν ῥίπλον· πολλοὶ δ' ἄροπῆρες ἐν αὐτῇ·
 ζύγεα δινύοντες ἐλάσρεον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 οἷδ' ὅπότε σρέφαντο· ἰκίοιτο τέλοςον ἄρ' ἔρης·
 τοῖσι δ' ἐπειτ' ἐν χρσὶ δέπας μελινδῆος οἶνε·
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· οἷδ' ἐσρέφασκον ἀν' ὄγμους·
 ἑέμενοι νεῖοιο βαθείης τέλοςον ἰκέσθαι·
 ἢ δὲ μελαίνετ' ὀπίσθεν· ἄρηρο μένη δὲ ἐώκει
 χρυσήν πρ' εὔσα· καὶ δὴ πρὶ θαῦμα ἐτέτυκε·
 ἐνθ' ἐτίθει τέμενος βασιλῆϊον· ἐνθα δ' ἐριθοὶ
 ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χρσὶν ἐχοντο·
 δραγμάτα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον· ἐπήριμα τίππον ἔραζε
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν γλεδανοῖσι δέοντο·
 πρῆς δὲ ἀμαλλοδετῆρες ἐφύεσσον· αὐτὰρ ὀπίσθε
 παῖδες δραγμύοντο· ἐν ἀγκυλίδωνι φέροντες·
 ἀσπρῆς πάρεχον βασιλεύς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐσημῆ ἐπ' ὄγμον γηθόσμως κῆρ·
 κήρυκες δ' ἀπάνανθεν ὑπὸ δρυϊ· δαῖτα πένοντο·
 βῆν δ' ἐερούσαντες μέγαν ἀμφοτον· αἰδὲ γυναικὲς
 δεῖπνον ἐρίθοισι, λαὸν δ' ἀλφίτα πολλὰ πάλιν·
 ἐνθ' ἐτίθει σαφυλῆσι μέγα βρίθυσαν ἀλών·
 κελὴν χρυσήν· μέλανες δ' ἀνὰ βόρυνες ἦσαν·

ἔστηκει δὲ καὶ μαξιδάμπρὲς ἀργυρέῃσιν·
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κατέπερυν· πρὶ δ' ἔρκος ἔλασε
 καυιτέρῃ· μία δ' οἷη ἀταρπίς ἦεν ἐπ' αὐτὴν·
 τῇ νύκτον φορῆς· ὅτε βυζόφην ἀλῶν·
 παρθενικῇ δὲ καὶ ἡίθεοι ἀταλά φρονέοντες·
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελινδία κατὰ πόν·
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι· παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
 ἑμβόεν κιθάριζε· λῖνον δ' ὕπν καλὸν ἄειδε
 λεπτὰ λήφον· τοὶ δὲ ῥήγοντες ὁ μαρτῆ·
 μολπῇ τ' ἰὺ μῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔπαν·
 ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραίων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τεταύχα καυιτέρῃ τε·
 μυκηθμῷ δ' ἄπρ καὶ περὶ αὐτὸν νομόνδε·
 πὰρ ποταμὸν κελεύοντα· πρὶ ῥοδανὸν δονακῆα·
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἀμ' αὖτις χόωντο βόεσι
 τέσσαρες· ἐννέα δέ σφι καὶ πέντε πόδας ἄρτοι ἔποντο·
 σμυδαλέω δὲ λέον τε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσι·
 ταῦρον ἐρύγμηνον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμνηὼς·
 ἔλκετο· ὃν δὲ καὶ μετεκίεον ἡ δ' αὖτις·
 τὸ μὲν ἀναρρήξαν τε βοὸς μεγάλῳ βοῇ·
 ἔρχετα καὶ μέλαν αἵμα λαφύατον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῷ ἐνδίδεσαν ταχέας καὶ ὀδυνάοντες·
 οἱ δ' ἦτοι δακέον μὲν ἀπεβωπῶντο λεόντων·
 ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐπ' ὕψος ὑλάκτεον· ἐν τ' ἀλέοντο·
 ἐν δὲ νομὸν ποίησε πρὶ κλυτὸς ἀμφιγυῆς
 ἐν καλῇ βήσῃ μέγαν οἶων ἄρτεννάων·
 σταθμὸς τε κλισιάς τε καὶ περὶ φέας ἱδὲ σιγῆς·
 ἐν δὲ χορὸν ποίηκε πρὶ κλυτὸς ἀμφιγυῆς·
 τῷ ἱέλον οἶόν ποτ' ἐνὶ κνωσῷ οὐρείῃ·
 δαίδαλος ἡσκησεν καλλιπλοχέμῳ ἄρτιάδῃ·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἔνθα μὲν ἦ ἴθιαι καὶ παρθέναι ἀλφεισίβοιαι·
 ὠρχοῦντ' ἀμύλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
 τῶν δ' αἰ μὲν λεπτοὺς ὀσθόνας, ἔχον· οἱ δὲ χιτῶνας
 ἔατο σὺν ἡ τῆς ἡκὲς σίλβοντας ἐλαίῳ·
 καί ῥ' αἰ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον· οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἄργυρέων τελαμώνων·
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδας·
 ῥῆα μάλ' ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρῳον ἐν παλάμῃσιν
 ἐζ ὀδῶνος κβαμβὲ πρήσσεται αἶκε θέσιν·
 ἄλλο τε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀμύλοισι·
 πολλὸς δ' ἰμβρόντα χορὸν πρῆσταθ' ὁμίλος
 τρῶόμενοι δ' οἷά δὲ κυβισιτῆρε κατ' αὐτὰς
 μολπῆς ἐξ ἄρχοντες ἐδίνονον κατὰ μέαντας·
 ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος ὠκεανοῖο·
 ἀντυγα παρ' πυμάτην σάκος πύκα ποιντοῖο·
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τῷξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τῷξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
 τῷξε δὲ οἱ κωκὴν βριαρὴν κρόταφοισ' ἄρα ῥῆα
 καλὴν δαιδαλέην ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε·
 τῷξε δὲ οἱ κνημίδασ' ἐανῶ κασιτέροιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὰς ἀμφιγυῆς·
 μηδὲς ἀχιλλῆος θῆκε προπάραιθεν ἄγρας·
 ἦ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' ἑλύμπανι φόνος·
 τούχων μαρμαίροντα παρ' ἠφάεσσι φέροντα·

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ· ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Θ ἔτιδος κομισάσης ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ ἡφαι-
στου, σιωπαζὼν δὲ ἐκκλησίαν τὸς Ἕλληνας ὁ
ἥρως ἀπόρρησιν ποιῆται τῆς μῆνιδος· καὶ λαμβάνει
τὰ δῶρα ἅπρ' αὐτῷ ἀγαμέμνων ὑπέχετο· βροφὴν δὲ
ἀνελομένων ἐκένων, αὐτὸς ἄσιτος παραμύνας ὁπλί-
ζεται· καὶ στρατεῖν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ὕσε-
ρος τῶν ἱππῶν αὐτὸς ξάνθος, πλὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀνάε-
ρεσιν μαντεύεται, ὥς καὶ ἐπιπλήθει.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ· ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο· καὶ ἐκθορε δῖος ἀχιλλεύς·

ὣς μὲν χρόνός πεπλος ἀπ' ὤκεια-
τοιο βράχων
ῥῆνυθ' ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέ-
ροι, ἡ δὲ βροτῶσιν·
ἡ δ' ἄνῃσ' ἵκανε θεῶν πύρα· δῶ-
ρα φέρουσα·

ἔνθε δὲ παρὸ κλέφ' ἐπὶ κήμονον ὃν φίλον ἦν,
κλαίοντα λιγέως· πολέβη δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τ ἔκνον ἐμόν· τέτον μὲν ἔασομεν ἀχνύμενός περ
κῆρσθαι· ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ

τῶν δ' ἠφ' αἵ τοι πάρα κλυτὰ τάχ' ἐχ' ἰδέσθαι·
 καὶ μάλ', οἳ ἔγωγε τίς ἀνὴρ ὧμοισι φόρησεν.
 ὧς ἄρα φωνήσασα θεὰ, κατὰ τούχ' ἔβηκε,
 πρόσθεν Ἀχιλλεύου· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα·
 μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντα σ' ἐλέγξομαι· ὅδε τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν· ἀλλ' ἔρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυνόλος· ἐν δὲ οἳ ὄαντες,
 δ' ἄνδ' ὅν' ὑπὸ βλεφάρων ὥσ' ἐσέλασ' ἐξεφάκνθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἑτάροιο δαίδαλα λούων,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεια πέροοντα προσήυδα·
 μήτηρ ἐμὴ· τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρην οἷ' ἐπικέει·
 ἔργ' ἔμην ἀθανάτων· μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἔμμε μάλ' αἰνῶς
 δίδωμι μή μοι τόφρα μνηστῆρας ἄλκιμον υἱόν·
 μή μιν καὶ δῶσαι κατὰ χαλκοτύπης ὠτρηάς·
 οὐλοῖς ἐπ' ἔργωνται ἀεικίῳ σι δὲ γέρον·
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται· κατὰ δὲ χροῶ πάντα σ' ἀπ' ἡμέρας.
 ἴδον δ' ἡ μή βεβ' ἔπειτα θεὸς θέτις δ' ὀρυρόπτερος·
 τέκνον· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 τῷ μὲν ἐγὼ περήσομαι ἀλαλκῆν ἄγρια φῦλα
 μέγας αἰεὶ ῥά τε φῶτας δ' ἠὲ φάτ' ἐκτέδωσι·
 ἦν πρὶν ἔπειτα μετ' ἐλεσφόρον ἔς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χροῶς ἐμπεδος· ἢ καὶ δ' ὀρώων·
 εἰ μὴ σὺν εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιῶν·
 μῆνιν ἀποιπὼν ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 αἶψα μάλ' ὅτε πόλεμον θωρήσαιο, δύσεο δ' ἄλκην.
 ὧς ἄρα φωνήσασα· μένος πολυθαρσὲς ἔκλινε·
 παρὸς κλυτὰ δ' αὐτ' Ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 σάξαι κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἳ χροῶς ἐμπεδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης· δῖος Ἀχιλλεύς·
 σμυδαλέα ἰάχων· ὤρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
 καὶ ῥ' οἵ πρ' ὅ πάρος γε νέων ἐν ἄλῳι μένεσκον,
 οἳ τε κυβρῆνται καὶ οἳ ἔχον οἰκιστῶν.
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες·
 καὶ μὴν οἳ τότε γ' ἦς ἀγορὴν ἴσαν· ὅων ἂν Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη· θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' Ἀλκίονος.
 τῷ δὲ δῶς σκῆζοντε βότῃν ἄρεος θράποντε·
 τυδείδης τε λυγροτάτος· καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἔλχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ.
 καὶ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἵκοντο κισσόντες·
 αὐτὰρ ὁ δούταρς ἤλθεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ ὅν ἐν κρατὶ ὕσμινε·
 ἔτα κόων ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δαρή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί·
 τοῖσι δ' ἀνίστασθαι μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἄρξέσθην· ἢ ἄρτι τό δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον,
 ἔπερ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὅτε νῶϊ πρ' Ἀχαιῶν κῆρ·
 θυμοβόρῳ ἔριδι λυγρὴν ἄλκην εἵνεκ' ἡδύνης·
 πῆν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν ἄρτεμις ἱγί·
 ἢ ματι τῷ· ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην λυρνησὸν ὀλέσας·
 τῷ κ' ὅτ' ἄσσοι Ἀχαιοὶ ὀδῶν ἔλον ἄσπερον ὄλεος·
 δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμῷ ἀπομηνίσαντες·
 ἔκρηκτο καὶ ἦν ὅσιν ὁ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιούς
 θηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω·
 εἰ μὴ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασσομεν Ἀχαιῶν πρόφρων·
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῶϊ δ' ἥτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· ὅδ' ἐτι με χεῖρ·
 ἄσπελός τις ἀεὶ μενεαίνεμεν· αἶψ' ἄγε θάλαμον·
 ὅτ' ἔρομεν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιούς,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὅφρ' ἔτι καὶ βίων τηρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν.
 αἶψ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱκύνειν· ἀμείψιν' οἶω
 ἀποασίως αὐτῶν γόνυ καὶ μῦθον ὅς κε φύγησιν.
 οἷός ἐστι πολέμοιο ὅτ' ἔσχατος ἡ μετέροιο.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐχάρησαν ἑυκνήμιδες ἄχαιοι.
 μῆνιν ἀπατόνους μεγαθύμους πηλείωνος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων.
 αὐτόθεν ἐξέδρησ' ὅδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς.
 ὦ φίλοι ἥρωες δαναῶν, θράποντες ἄρῃος.
 ἐσκόπος μὲν καὶ λὸν ἀνέμεν· ὅδ' ἐοικεν
 ὑββάειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁ μάλιστ' ὅπως κέν τις ἀνέσται.
 ἢ εἴποι· βλάβεταί με λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι, αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 σιώθεαθ' ἄργεῖοι· μῦθον τ' οὐ γνῶτε ἐκείσους.
 πολλάκι δ' ἡ μοι τῶν ἀχαιοῖ μῦθον εἶπον.
 καί τε με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' ἐκ αἰτίας εἰμι.
 ἀμείψομαι καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφῶντις ἔρινυς.
 οἳ τε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην.
 ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλεύος γέρας αὐτὸς ἀπηνύρων.
 ἀμείψομαι κεν ῥέξαιμι· θεὸς δὲ πάντα τελευτᾷ.
 πρέσβας δὲ θυγάτηρ ἄτη, ἢ πάντα σῶσθαι
 ἔλομένη, τῆς μὲν θ' ἄπαλοι πόδες· ὅτ' ἔπειτ' ἔδει
 πίνεσθαι· ἀμείψομαι ἤγε καὶ τ' ἀνδρῶν κράτα βαίνοντες.
 βλάπτεισ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐρανὸν ἐτρώοντες πέδισεν.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε ζῆν' ἀάλαρ τὸν περ ἄριστον
 ἀνδρῶν, ἡ δὲ θεῶν φατὶν ἐμμεναι· ἀμείψομαι καὶ γὰρ.
 ἤρην θῆλυς ἔδσσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν.
 ἤματι τῷ ὅτ' ἐμελλε βίην ἡρακλημένην
 Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἀντιφάτω ἐνὶ δήβῃ.

ἦτοι ὅτ' οὐχό μινος μετέφθι πάντεσσι θεοῖσι·

Κ ἐκλυτέ μου πάντες τε θεοὶ· πάσαι τε θέαιναι·
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
σήμῃσιν ἄνδρα φόως δὲ μοῖρ' ὅς τις ἐλθέτω
ἐκφανῆ· ὅς πάντεσσι πρὶ κτιόνεσσιν ἀνέξει
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς· οἳ θ' αἰμάρος ἐξ ἐμοῦ εἰσι·

Τ ὄν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἥρη·
φαινήσεις· ὅδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
εἰδ' ἄγε νῦν μοι ὁμοῖον ὀλύμπιε κερτρὸν ὄρμον·
ἦ μὲν γὰρ πάντεσσι πρὶ κτιόνεσσιν ἀνέξει·
ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷ δὲ πέσῃ μετὰ παλὶ γυναικὸς
τῶν ἀνδρῶν· οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης·

Ως φάτο· Ζεὺς δ' ὅτι δολοφροσύνην ἐνόησεν·
αἷ' ὁμοῖον μέγαν ὄρμον ἐπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον ἑλύμποιο·
κερταλίμως δ' ἵκετ' ἄργος ἀχαιῖκόν· ἐνθ' ἄρα ἦδ' ἦ
ἰφθίμην ἄλοχον σθενέλα πρηνιάδαο·
ἥ δ' ἐκύνει φίλον υἱόν· ὅδ' ἔβρομος ἰσήμενός μιν·
ἐκ δ' ἄρα γε προφώως δὲ καὶ ἡλιτόμνηνον εἶόντα·
ἄλκμηνος δ' ἀπέπαυσε τόκον· χέθε δ' ἐλειθύατο·
αὐτὴ δ' ἀπ' ἐλέεσσα· δῖα κρονίωνα προσήυδα·

Ζ αὖ πάτρ' ὄργικέραν· ἐπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἦδ' ἄνδρ' ἑρὸν ἐσθλὸς ὅς δ' ὀργήισιν ἀνέξει·
ἄρυσθ' ἀσθενέλοιο πάϊς περηνιάδαο·
σὸν γένος· ὃ δὲ ἀγνὸς ἀνασέμεν ὀργήισιν·

Ως φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κερταφρέτα τύψε βαθεῖαν·
αὐτίκα δ' ἐλὼν ἄπην κεφαλῆς λιπαροπλοχέμοιο·
χολόμενος φρεσὶν ἥσι· καὶ ὥμοσε κερτρὸν ὄρμον,
μή ποτ' εἴε' ἄλμπόν τε καὶ ἔρανὸν ἀπερόντα
αἷ' τις ἐλεύσεσθαι ἄπην ἢ πάντας ἄστας·

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ως εἰπὼν ἐρρίψεν ἀπ' ὕραν ἄσπερόεντος

χειρὶ πρὶς τρέφας· τάχα δ' ἵκετ' ἐργ' ἀνθρώπων·

πῶς αἰὲρ σενάχεχ' ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀρώρ

ἔργον ἀγκῆς ἐχονταὺς π' αὐρυαθῆος ἀέθλων·

ὥς καὶ ἐγὼν ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ·

ἄργείος ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσιν·

δ' Διὸς ἀμύνετο ληλαθέαθ' ἄπης ἢ πρῶτον ἀλάσθη·

αἶψ' ἐπὶ ἀσάμεν καὶ μὲν φρένας ἐξέλετο ζῆλα,

αἶψ' ἐθέλω ἄρ' εἶσαι· δόμεναί τ' ἀπρ' ἔσι' ἀποινα·

αἶψ' ὀρσὺ πόλεμόν σε καὶ ἄλλας ὀρνυθι λαῶς·

δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παραχρῆν ὅσα τοι ἐλθὼν

χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέχετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ῥ' ἐθέλεις ἐπίμεινον ἐπειγόμενός τ' ἄρ' ἔσθ'·

δῶρα δέ τοι θβράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,

οἴσας ὅφρα ἴδῃαι· ὅτοι μενοεικέα δώσω·

Τ ὄν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἄρ' ἔστιν κῦδ' ἵσθ' ἄναξ ἀνδρῶν ἀγέμενον·

δῶρα μὲν αἶψ' ἐθέλησθα παραχέμεν ὡς ἐπιγνῆς,

εἴ τ' ἐχέμεν παρὰ σοὶ νῆα δὲ μνησόμεθα χάρμης·

αἶψα μάλα δ' ἔσθ' ἔρ' κλῆροπύειν ἐνθάδ' ἐόντας·

ἔσθ' διατρίβειν, ἔτι δ' ἔρ' μέγα ἔργον ἄρεσκον·

ὥς κε τις αὖ τ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται·

ἔχῃ χαλκίῳ ζῶν ὀλέκοντα φάλαγγας·

ὦ δέ τις ὕμειων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω·

Τ ὄν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

μὴ δ' ἔσθ' ἀγαθός τ' ἐὼν θεόεικ' Ἀχιλλεύς·

θήσας ὅφρα προτὶ Ἴλιον ἵσθ' Ἀχαιῶν·

ζῶσιν μαχεσόμενους· ἐπεὶ δὲ ὀλίγον χρόνον ἔσται

φύλοτις αὖ τ' αἶψ' ὡς πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες

ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνέσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·

αἰνὰ πάσασθαι ἄνωχθι βοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἄχαιός·
 σίτῃ καὶ οἴνοιο· τὸν δὲ μένος δῆι καὶ ἀλκή·
 ὃ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ὅς ἢ ἑλίου καταδ' αὐτά·
 ἀκμήνους σίτοιο δωρήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴπῃ τὸν θυμῷ γε μνηστῆρας πολεμίζειν,
 αἰνὰ τε λάβρη γῆα βαρύνεται· ἠδὲ κὶ χεῖρας,
 δίφρα τε καὶ λιμὸς· βλάβεται δὲ τε γῆνα τ' ἰόντι.
 ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσάμενος καὶ ἐδωδῆς·
 ἀνδράσι δυσμυθέεσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν· ὃ δὲ τι γῆα
 πρὶν κέ μνη, πρὶν πάντα δ' ἐρωῆσαι πολέμοιο·
 αἰνὰ γέ λαὸν κλυὺ σκέδασον καὶ δῆπνον ἄνωχθι
 ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 οἷσέ τω δὲ μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες ἄχαιοι
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι· σὺ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἱανθῆς·
 ὁ μνύετω δέ τοι ὄρκον ἐν ἄρ' ἑοῖσιν ἀναστὰς·
 μή ποτε πῆς ἀνῆς ἐπιβήμενος ἠδὲ μιγῆναι·
 ἢ θέμις ἔστιν ἄναξ ἢ τ' ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τά σε δαίτι ἐνὶ κλισίῃς ἄρ' ἐσάατο
 πειρή, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδανὲς ἔχησθαι·
 ἀπείδῃ σὺ δ' ἐπείτα δίκαιοτρός καὶ ἐπ' ἄλλῃ
 ἔσται· ὃ μὲν γάρ τινε μεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρὶ ἀπαρέασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
 T ὅν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 χαίρω σὺν λαερτιάδῃ τὸν μῦθον ἀκῆσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίδικτο καὶ κατέλεξας·
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁ μῶσαι· κέλεται δὲ με θυμὸς·
 ὃ δ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 μιμνέτω αὖθι τέως γε ἐπὶ γόμῃ πρὶν ἄρ' ἔρως·

ΙΛΙΑΔΟΣ

μή μιν τέθ' ἄλλοι πάντες ἀλλέθ' ὄφρα κὲ δῶρα
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρνια πιστά τ' αἰμωμέν
σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κέρητας ἀρίστους παναχαιῶν·
δῶρα ἔμης παρὰ νηὸς ἐναικέμεν ὅσσ' ἀχιλλῆι
χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν ἀγέμεν τε γυναικας·
ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ σπάρην Ὀρῶν ἀχαιῶν·
κῆπρον ἐτοίμασά τ' αὖτε μέειν δριτ' ἠελίῳ τε·

Τὸν δ' ἀπαμβόβοντος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
ἀπείδῃ κῦδιζε ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγάμενον
ἄλλο τέ περ καὶ μάλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται·
καὶ μένος ἔσ' ὅσον ἦσιν ἐπὶ σῆθεσιν ἐμοῖσιν·
νῦν δ' οἱ μὲν κέαται διδασκόμενοι ἔς ἐδάμασσαν
ἔκτωρ πριαμίδης ὅτε οἱ ζῆλος κῦδος ἔδωκεν·
ὕμεις δ' ὅτ' βρωτῶν ὀβρώεσθ' ἦτ' ἀν' ἐγὼ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πόλεμ' ἵζην ἔσ' ἀχαιῶν·
νήστας ἀκμήνους ἅμα δ' ἠελίῳ κατὰ δαῶτι·
τούξεσθαι μέγα δόρπον ἐπὶ νηὶ τισάμεθα λῶβην·
πρίν δ' ἔτι πῶς ἂν ἔμοι γέ φίλον κατὰ λαὸν ἰεῖν
ἢ πόσις ἐσὶ βρώσις, ἐταῖρος τε θνητῶν·

ὅς μοι ἐπὶ κλισίῃ διδασκόμενος ὄξεϊ χαλκῷ·
κείται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος ἅμφι δ' ἐταῖροι
μύρονται· τό μοι ὅτοι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνην·
εἰ καὶ φόνος τε καὶ αἵμα καὶ ἀργαλέος πόθος ἀνδρῶν·
Τὸν δ' ἀπαμβόβοντος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ ἀχιλλεῦ, πηλέως ἔε μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν·
κρείων ἦς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ἢ ὅλινον περ
ἔχθ' ἐγὼ δέ κε σείονοι μάττι κεν προβαλοίμην
πολλὸν ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα·

τῷ τοι ἐπιτλήτω κφαλὴν μύθοισιν ἔμοισιν,
 αἰτὰ τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
 ἥς τε πλῆσιν μὲν κηλάμην χθονὶ χαλκὸς ἐχούειν·
 ἀμικρὸς δ' ὀλίγιστος ἐπὶν κλίνῃσι τάλαντα
 ζῶς· ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
 γαστέρι δ' ὅπως ὕπνέκω πενθῆσαι ἀχαιῶς·
 λίην γὰρ πολλοί τε καὶ ἐπήγρι μοι ἤματα πάντα
 πίπῃσιν πότε κέν τις ἀναπνύσσει πόνοιο·
 ἀλλὰ χρὴ ἦν μὲν κηταβάπῃν ὅς κε θάνῃσι
 νηλέα θυμὸν ἐχόντας ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
 ὅσοι δ' αὖν πολέμοιο πρὶ στυγερῷο λίπωνται·
 μεμνηῖσθαι πόσιος καὶ ἐδντύος ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμυθέεσι μαχώμεθα νωλεμέσ' αἰεὶ·
 ἐσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα· μὴ δέ τις ἄλλην
 λαῶν ὀφρωτὴν ποτιδὲ γένηος ἱχαναάσθω·
 ἦ δέ γὰρ ὀφρωτὺς κηκὸν ἔσσεται· ὅς κε λίπῃται
 νηυσὶν ἐπ' ὀργείων· αἶψ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 ἔρυσιν ἐφ' ἰπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξυῖν ἄρηα·
 ἦ καὶ νέετορος ἦσ' ὀπάσασθ' κνδαλίμοιο·
 φυλείδην τε μέγιστα· θόαντά τε μηριόνην τε·
 καὶ κρηοντιάδην λυκομήδεα· καὶ μελάνιππον·
 βᾶν δ' ἴμεν ὅς κλισίην ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο·
 αὐτὴν ἔπεθ' ἅμα μῦθος ἔην· τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπὶ δ' αὖ μὲν κλισίης ῥίποδ' αὖ φέρον δ' οἱ ὑπέστη·
 αἰθωνάσ' δὲ λέβητας ἐέμοσι δώδεκα δ' ἰππας·
 ἐκ δ' ἄγον αἰψὰ γυναικὸς ἀμύμονας ἔρ' εἰδύδας·
 ἐπ' αὐτὰρ ὀδοάτην βρισηΐδα καλλιπάρην·
 χρυσὸν δὲ σῆσας ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα·
 ἦρχ' ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρητ' ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἀνδ' ἀγαμέμνων

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἴσατο τάλυβιος δὲ θεῶν ἀνελίγκιος αὐδὴν,
 κέπρον ἔχων ἐν χρυσίῳ παρίσατο ποιμένι λαῶν·
 ἄρβιδης δὲ ἐρυαάδης χήρεαι μάχαιραν·
 ἣ οἱ παρ' ἐρίφους μέγα κελὸν αἰὲν ἄορον,
 κέπρον ἀποτοίχας ὀρέσάμενος δι' ἡγεῖρας ἀναχών·
 ἀνχεοτοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτοφιν εἶατο σιγῇ
 ὄρνῃσι κατὰ μοῖραν ἀκρόντες βασιλῆος·
 ἀνέσμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ὅτε ἔβανον ἄρῳ·
 ἴτω νῦν ξόλε πρῶτα θεῶν ὑπαρξας καὶ ἄριστος·
 εἴη τε καὶ ἠέλιος καὶ ἐρίννυες, αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνωται· ὅς τις κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ·
 μὴ μὲν ἐγὼ κέρη βρισηΐδι χεῖρ ἐπενείκη·
 ὅτ' οὐκ ἔστι πρόφασιν κεχρημένος ἔτε τανύλλῃ·
 οἷός μιν ἀπρωτίμαστος ἐκ κλισίῃσιν ἐμῇσιν·
 εἴδ' ἐτι τῶν δ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δῶνεν
 πολλὰ μάλ' ὅσα διδῶσιν ὅς τις σφ' ἀλίπτηται ὁμόσας·
 ἦ καὶ ἀπὸ σύμαχον κέπρον τάμε νηλεὲς χαλκῷ·
 τὸν ἰδὼν τάλυβιος πολίης ἀλὸς ὅτε μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπὶ δινήσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἀναστὰς ὄρνῃσι φιλοπτολέμοισι μετῴδα·
 Ζεὺ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρασι δίδοισθα·
 εἴη ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 ἄρβιδης ὦρινε διαμπερές, εἴδ' ἐκε κέρην
 ἦγεν ἐμὸν ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀμάρτυρι ξόλε·
 ἦ θελ' ἀχαιοῖσι θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνόν· ἵνα ξυνάωμεν ἄρῃα·
 Σὺ δ' ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἄγορην αἰψήρην·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσπίδναντο ἐνὶ ἐπὶ νῆα ἔκστος·
 δῶρα δὲ μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 βῆν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες ἀχιλλεύς τε θείοιο·
 καὶ τὰ

καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν· κέθισαν δὲ γυναικες·
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγασσά·
 βρισηὶς δ' ἄρ' ἐπεθ' ἱκέλη χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
 ὥς ἴδε πάροκλον δεδαγμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε χερσὶ δ' ἄμυνε,
 εἴθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δαρήν, ἵδὲ κεφαλὰ πρόσωπα·
 ᾗ περ δ' ἄρα κλαίεσσα γυνὴ εἰκῆα θεῇσι
 Γ ἄροκλέ μοι δὴ λῆ, πλῆστον κεχαρισμένε θυμῷ·
 ξῶν μὲν σε ἔλθον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰῦσα·
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κηχάνομαι ὄρχαμε λαῶν·
 αἶψ' ἀνίσσ'· ὥς μοι δέχεται κεκόν ἐκ κεκῶ αἰή·
 ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 εἶδον πρὸ πόλιος δεδαγμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἔρξτε κερσιγνήτας τῆς μοι μίᾳ γένοιτο· μήτηρ
 κηδεύς· οἱ πάντες δ' ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον
 ὃ δέ μεν ὃ δ' ἐμ' ἔασκες· ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὦκὺς Ἀχιλλεύς
 ἔκτεθ'· πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο μωῆος
 κλαίειν· αἶψ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλεύος θείοιο
 κερσιδίην ἄλοχον· θήσθην· ἄξθην δ' ἐνὶ νηυσὶν
 ὅτε φθίην· δαίσειν δὲ γάμον μετὰ μυρμιδόνεσσιν·
 πῶς ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα μέλιχον αἰή·
 Δ εἴφατο κλαίειν ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικες·
 πάροκλον πρόφασιν· σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκέσθη·
 αὐτὸν δ' ἀμφιγέροντες ἀχαιῶν ἠγρέθοντο
 λισόμενοι δαπνῆσαι· ὃ δ' ἠρῆτο σιναχίεων
 λίσσομαι, ᾗ τις ἐμοι γέ· φίλων ἐπιπύθεθ' ἐταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μὴ δὲ ποτῆτος
 ἔσασθαι φίλον ἦτορ ἐπὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰχέει·
 δαῖτα δ' εἰς ἥλιον μινέω, καὶ τλήσομαι ἔμπη·
 Ε εἰπὼν, ἄλλας μὲν ἀπεσπένδασεν βασιλῆας·

Ε Ε

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Δοῶ δ' ἄρ' εἶδαι μενέτιν, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 νέεωρ ἰδομένοσ τε γέρων θ' ἱππιδάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντο πυκινῶς ἀμφιχόμενον ὅδ' τι θυμῷ.
 τέρπετο πρὶν πολέμῳ σῶμα δύναι αἰματόεντος·
 μνησάμενος δ' ἄλιν' ὡς ἀνεείκη φώνησέν τε·
 ἦ ῥανύ μοι ποτὲ καὶ σὺ λυσάμμορε φίλταθ' ἐταῖρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρόν παραδῆπνον ἔθηκες
 αἶψα καὶ ὀβριλέως· ὁπότε σπρ' χόκ' ἄχαιοι
 πρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολυδάκρυον ἄρῃα·
 νῦν δὲ σὺ λ' κείσαι δολιχόμενος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄλκηνον πόσιος καὶ ἐδντύος ἔνδον εἶόντων
 σὴ ποθὴ· ἔλθ' γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
 ἔδ' εἶκ' ἐν τῷ παρὸς ἀποφθι μένοιο Πυθόιμην·
 ὅς περ νῦν φθίηφι τέρεν καταδάκρυον εἴβει·
 χήτει τοῖσδ' ἦος ὅδ' ἀμοδαπῶ ἐνὶ δῆμῳ
 ἔνεκ' ῥιγε δακνῆς ἐλένης· ῥῶσιν πολέμιζω·
 ἦ δ' ἔν' ὅς σκύρω μοι ἐνιτρίφεται φίλος ἦος·
 ἦ περ ἔτι ζῶν γε νεοπτόλεμος θεοσδής·
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει
 οἶον ἐμὲ φθίσσασθαι ἀπ' ἄρχας ἱποβοότοιο·
 αὐτὰς ἐνὶ φροῖν· σὲ δὲ τε φθίην δὲ νέεσθαι·
 ὥς ἂν μοι ῥὺν παῖδα θοῇ σῶν' ἡνὶ μελαίνῃ
 σκυρόθεν ἐξαγέροισ καὶ οἱ δ' ἔξασ' ἔκωσα·
 κηΐσιν ἐμὴν· δμῶάς τε καὶ ὑψιφρεφὲς μέγα δῶμα·
 ἦ δὲ γὰρ πηλὴά γ' οἶόμαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθναμένο, ἦ περ τυτθὸν ἔτι ξῶντ' ἀμφιχόμενος·
 χήρ' αἶ τε συγερῶ καὶ ἐμὴν ποτιδόμενον αἰεὶ,
 λυγρὴν ἀπ' ἐλύν', ὅτ' ἀποφθι μένοιο Πύθοιο·
 ὦ δ' ἔφαθ' κλαίων ἐπὶ δὲ σπινάχοισι γέροντοσ·
 μνησάμενοι τὰ ἔκωσας ἐνὶ μεγάροισιν ἔλεπεν·

μύρο μένους δ' ἄρα τῆς γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίων·
 αἶψα δ' ἀθηναίην ἔπειε πτερθέντα προσήύδα·
 τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ἀποίχαι ἀνδρός ἑῆος·
 ἦ νύ τοι ἔκκετι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' ἀχιλλεύς·
 αἶνος ὃ γε προπάρειθε νέων ὀρθοκραιράων·
 ἦσαι ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι·
 οἴχονται μετὰ δῆπνον· ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἀπάσης·
 οἷός τ' οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 σάξον· ἐνὶ στήθεσιν ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται·
 ὧς εἰπὼν ὥπρωε πάρος με μαῖαν ἀθήνην·
 ἥ δ' ἄρπῃ εἰκῆα τάνυσπέρυγι λιγυφώνῳ·
 ἔρανθ' ἐκ χετέπχλτο δὲ αἰθέρος· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσαντο κατὰ στρατόν· ἥ δ' ἀχιλλεΐ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσιν καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 σάξ' ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτρεπὴς γένεσθ' ἵκηται·
 αὐτὴ δὲ πρὸς παρὸς ἐριαινέος πυκινὸν δῶ
 ὦχετο· τοῖο δ' ἀπάνευθεν ἐχέοντο θοάων·
 ὥς δ' ὅτε ταρφθαὶ νιφάδες δίδος ἐκποτέοντα
 ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος λορέας,
 ὥς τότε ταρφθαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαν
 νηῶν ἐκφορέοντο· καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 θώρηκές τε κραταιαὶ γύαλοι, καὶ μείλινα δ' ἔρα·
 αἶγλη δ' ἔρανόν ἱκε· γέλασε δὲ πᾶσα περιχθών,
 χαλκοῦ δ' ἔπεροπῆς· ὃ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μεσσοισι, κορυαέτο δῖος ἀχιλλεύς·
 τῷ καὶ ὀδόντων λῶν κενάχη πέλε· τῷ δὲ οἱ ὅσπερ
 λαμπέσθην ὥς δ' τε πυρὸς σέλας· ἐν δ' εὐδίῳ
 δ' ὤν' ἄχος ἀτλητον· ὃ δ' ἄρχ' ἔωσι μενεαίνων,
 δούσετο δῶρα θεοῦ· τὰ οἱ ἠφαιστος κάμε τούχων·
 κνημίδα δ' αὖ πρῶτα περὶ κνήμησιν, ἔθηκε

ΙΛΙΑΔΟΣ

κηλὰς, ὅρην ῥέοισιν ἐπισφηρίοις ὀρεῖσιν·
 δούτρων αὖ θύρη καὶ πρὶ σήθεσιν ἐδάων·
 ἅμφι δ' αἶρ ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χαλκῆον· αὐτὰρ ἐπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἶλετο· τὸ δ' ἀπ' αὐθι σέλας γένετ' ἠὲ μήνης·
 ὥς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύησι φανήῃ
 καομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
 σαθμῶ ἐν οἴοπόλῳ, τὸς δ' ἔκ ἐθέλοντας ἄελλα
 πόνον ἐπὶ χυθύντα φίλων ἀπάνευθε φέροισιν,
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἵκεν
 κηλοῦ δαιδαλέου· περὶ δὲ βρυχάλειαν αἶψ' ἄρσ',
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ' αἶψ' ὥς ἀπέλαμπεν,
 ἵππερις βρυχάλεια· περισείοντο δ' ἔθειραι
 χρύσει· ὡς ἥφαιστος ἱεὶ λόφον ἅμφι θαμειᾶς·
 πειρήθη δὲ οἱ αὐτὸς ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἔρρα μὸς γε καὶ ἐν βέλοισι γλαυκὰ δῶρα·
 τῷ δ' ἠὲ τε πέρα γένετ' ἄγρε δὲ ποιμένα λαῶν·
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος παρβύιον ἐσπᾶσα τ' ἔγχος,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πᾶλλεν· αἰνὰ μιν οἷος ἐπίστατο Πηλεὶς Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, πῶ παρὶ φίλῳ τά με χεῖρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς φόνον ἐμμεναι ἠρώεσιν·
 ἵππες δ' αὐτὸ μέδων τε καὶ ἄλκιμος ἅμφι ποντοῖον,
 ξυγγυῖαν ἅμφι ἣ καὶ ἀλέτα δ' ἴσαν ἐν ἠχαιῶν,
 γαμφιλήϊσ' ἐβαλον· κατὰ δ' ἠΐα τῆναι ὀπίσσω,
 κολλητὴν ποτὶ δίφρον· ὃ δ' ἄρα μάστιγα φαεινὴν
 χερὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρεσεν·
 αὐτομέδων· ὅππεν δὲ κορυσάδης βῆ Ἀχιλλεύς,
 τούχεσι παμφάνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπρίων·
 σμρδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο παρὸς εἶναι

ξάνθε τε καὶ βαλίο, πλεκλυτὰ τέκνα ποδάρκης,
ἄλλως δὲ φράζεσθαι σωσέμεν ἠνιοχῆας.

ἄψ' ἰδανῶν δὲ ὁμιλον, ἐπείχ' ἔωμεν πολέμοιο.

μὴ δ' ὥς πάροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνεῖωτα.

τόν δ' ἄρ' ὑπὸ ξυγόφιν, προσέφη πόδας ἀόλος ἵππος

ξάνθος· ἄφαρ δ' ἦ μυσέ κερήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,

ξύλλης ἐξέβη πᾶσα παρὰ ξυγὸν ὄδασί κενεν.

αὐδ' ἤεντα δ' ἔθηκε θεὰ λυκώλενος Ἥρη.

καὶ λίην σ' ἐτινῶν γε σωύσομαι ὄβριμ' ἀχιλλεύ.

ἑμὰ τοι ἦμαρ ἐπύθεν ὀλέθριον, ὃ δέ τι ἦ μῆς

ἄετιοι· ἑμὰ θεὸς τε μέγας καὶ μοῖρα κραταίη.

ὃ δέ γάρ ἢ μετέρη βραδυπῆτι γε, νωχελίητε,

φῶες ἀπ' ὧ μοῖν παρόκλιν τούχε έλοντο.

ἑμὰ θεῶν ἄριστος, ὃν ἠΐκομος τέκε λητῶ,

ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.

νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ ξεφύροιο θέσιμεν,

ἦν πρ' ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι, ἀλλά σοι αὐτῷ

μόρσι μόν' ἔτι, θεῶ τε, καὶ ἀνέρι ἱφίδαμῆναι

ὧς ἄρα φωνήσαντος ἔριννύες ἔχεθον αὐδὴν.

τόν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς,

ξάνθε· τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ὃ δέ τιςε χρή.

οὐκ οὐ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,

νόσφι φίλιν παρὸς, καὶ μητέρος· ἑμὰ καὶ ἔμης,

ὃ λήξω πρὶν φῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.

ἦ ῥά· καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μῶνυχας ἵππος.

ΙΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗ
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ἰὸς ἐπιρέφαντος κατέρχονται βοηθήσαντες
οἱ θεοὶ πάντες τοῖς μὲν ἔλλησιν ἦρα, καὶ ἄθι-
νᾶ, καὶ ποσειδῶν καὶ ἠφαιστος καὶ ἑρμῆς τοῖς δὲ ῥω-
σὶν ἀφροδίτῃ καὶ ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ ἄρτεμις, καὶ
λητώ ἄρης τε, καὶ σκάμανδρος ἀνείαν δὲ ἀντιστάντα
ἄχιλλῳ σώζει ἀπόλλων νεφέλῃ καλύψας· ἄχιλλῷ δὲ
ἑμῆς τε ἀναιρεῖ, καὶ πολύδωρον τὸν πρίχμη παῖδα·
ἔκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φάγῃ ἀπόλλωνος σώσαντος
αὐτὸν τὸς δὲ ἄλλους ἄχιλλῷ, ἐπὶ τὴν πόλιν φάγοι-
τας κατήπειρεν·

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Υ μακάρων ἕρις ὤρτο φέρῃ δ' ἐπὶ κέρτεσσι χαῖσι·

Σ οἱ μὲν παρὰ γυνυσὶ κορωνί-
σι θαρήσαντο·

ὦ

ἀμφὶ σὲ πηλὶός γ' ἐν μάχῃς ἀκρό-
βητοι ἄχαια·

ῥῶσθ' δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρῶ-
σιν ἑπιδίαιτο.

Ἰδὲ δὲ θεὸς κέλευσε θεὸς ἀροφίνε θελέσθαι,
πρὸς ἀπ' ὑλόμενοι πολυπύχου· ἢ δ' ἄρα πάντῃ
φαιθήσασα κέλευσε διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι·
οὔτε τις οὐκ ποταμῶν ἀπὲν νόσφ' ὠκεανῶ,·
οὔτ' ἄρα νυμφῶν ταί τ' ἄλσιν χαλὰνέμενται·

καὶ πηγάς ποταμῶν καὶ πείσια ποιῖέντα·
 ἐλθόντες δ' οὖν δῶμα διὸς νεφεληγερέταο·
 ξεῖν' αὐθύσῃσιν ἐφίζαντο· ἄς δ' ἡ παρὶ
 ἡφαιστος πόισεν ἰδύησι πραπίδαίν·
 ὥς οἱ μὲν διὸς ἐνδον ἀνηγέρατ'· ὃ δ' ἐνοσίχθων
 νηκῶσσε θεῶς· αἷ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτὸς·
 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι· διὸς δ' ἐξήρετο βυλὴν·

Τ ἴπ' αὖ δ' ἄρ' ἐκέραινε θεὸς ἀγορήνδ' ἐκλέεσσας;
 ἦ τί πρὶ τῶν καὶ ἀχαιῶν μὲρ μηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἀχίστα μάχῃ πόλεμός τε δίδηκε·

Τ ὄνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἐγὼ γὰρ ἐνοσίχθων ἐμὴν ἐν στήθεσι βυλὴν,
 ὣν ἐνεκ' ἐκλάτρεα· μέλυσί μοι ὀλλύμενός περ·
 αἷ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μὲν ἐὼ πύχ' ἐλύμποιο
 ἡμῶς ἐνθ' ὀρώων φρένα τέρφομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι,
 ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ τῶν καὶ ἀχαιῶν
 ἀμφοτέροισι δ' ἄρ' ἦγεθ' ὅπῃ νόος ὅστις ἐκείνου·
 ὃ γὰρ ἀχιλλεύς οἷός ἐστι πρόεσσι μαχεῖται,
 ὃ δὲ μίνω θ' ἐξέσσι ποδάρκεια πιλῶντα·

καὶ δὲ τέ μιν καὶ πρόεσσι ὑποπρομέεσκον ὀρώωντες·
 νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρων χέεται αἰνῶς·

δίδωμι καὶ τῇχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ·

Ως ἔφατο κρονίδης πόλεμον δ' ἀλίσσον ἐγχεῖ·

βὰν δ' ἵμῳαι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·

ἦρ' ἔνδε μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ παλλὰς ἀθήνης·

ἦ δὲ ποσειδάων γαῖόχος ἦ δ' ἐριόνης

ἔρμείας· ὅς ἐνὶ φρεσὶ πονέεσσι μέεσσι·

ἡφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίεσθ' ἐν βλεμεάνων

χωλόνων· ὅτ' ἐκ νῆμαί ῥῶοντο δῖραι·

ὅτ' ἐκ τῶν ἀρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῶ·

ΙΛΙΑΔΟΣ

Φοῖβος ἀκίρσιμόμης, ἠδ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
 λητώτε, ξάνθοστε, φιλόμειδής τ' ἀφροδίτη·
 ἕως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τέως ἄχαιοι μὲν μέγ' ἐκύδανον, ὅωκεν ἄχιλλεύς·
 ἐξεφάνη δ' ἠρώδ' ἐπὶ μάχῃς ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 τῶας δὲ πρόμος ἀνὸς ὑπήλυθε γῆα ἔκυσεν,
 δαδίοτας, ὃ δ' ὀρώντο πολὺν κέα πηλείωνα
 τούχεσι λαμπρόμυτον βροχλοῖγ' ἴσον ἄρηι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὀμίλον ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν·
 ὦρ' ἔρις κρατὴρ ἡλασφόος· αὖτε δ' αἰθήνη
 εἶπε· ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τήχεος ἐκρῆς,
 ἄλλοι τ' ἐπακτάων ἐριδύπων μακρὸν αὐτῇ·
 αὖτε δ' ἄρης ἐτέρωθεν, ἔρεμνῃ λαίλαπι ἴσος·
 ὅξυ, κατ' ἀκροτάτης πόλιος πρῶεσι κελύων·
 ἄλλο τε παρ σιμόεντι θεῶν ἐπὶ κελαινολῶνῃ
 ὥς τῆς ἀμφοτέρης μάχεσθ' ἐπὶ ὀφρῶν τε,
 σύμβalon· ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν·
 δηνόν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐνβθε ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' ἀπὸ γῆα κέρηνα·
 πάντες δ' ἐαείοντο πόδες πολυπιδάκκ' ἰδης·
 καὶ κορυφαί· τῶων τε πόλεις, καὶ νῆες ἀχαιῶν·
 ἐδιδόσαν δ' ὑπὲρ βέν ἀταξ ἐνέρων αἰῖδοναύς·
 δῖος δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἰαχε μή οἱ ὑπὲρθε
 γαῖαν ἀναρρήξειε, ποσειδάων ἐπὶ σίχθων·
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανήη·
 σμερδαλέ' ὠρώντα τά τε συγέσει θεοί περ·
 πόδας ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν, ἐριδι ξανιόντας·
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔγαντα ποσειδάωνος ἀνακτος,
 ἦ τατ' ἀπόλλωνι φοῖβος ἔχων ἰα πῖδόντα·

ἄντα δ' ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνῃ·
 ἦ ῥη δ' ἀντίστη χρυσιλάκτος Κελεύειν,
 ἄρτεμις ἰοχέαιρα, Κτισινήτη ἐκφύτοιο·
 Ληϊῇ δ' ἀντίστη σῶκος ἐρινύς ἐρμῆς.
 ἄντα δ' ἄρ' ἠφαιστοιο μέγας ποταμὸς Βαθυδίνης,
 ὃν ξάνθον Κηλέεσσι θεοῖ, ἄνδρες δὲ σκέμανδρον.
 ὧς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς·
 ἔκτρος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δαῖαι ὁμίλον
 Πριάμειδew· τὸ γὰρ ῥα μάλιστα γε θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι ἄρια ταλαύρινον πολέμισιν·
 αἰνείαν δ' ἴθυσ λαοαδὸς ὥρσεν ἀπόλλων·
 ἀντία Πηλεΐωνος· ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἦν.
 ἤϊε δὲ Πριάμοιο λυχνόνη ἦσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάιδους προσέφη Διὸς υἱὸς ἀπόλλων·
 αἰνεία βῶων βυληφόρε· πᾶτοι ἀπὸ γλαί,
 αἶς, βῶων βασιλεύσιν ὑπέχειο οἶνοποτάξων.
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολέμιζεν.
 τὸν δ' αὖτ' αἰνέας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριάμειδῃ· τί με ταῦτα, Κηλεῖν ἐθέλοντα Κελεύεις,
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπὲρ θυμοιο μάχεσθαι.
 ὦ μὲν γὰρ δὴ πρῶτα ποδῶκεος ἀντ' Ἀχιλλῆος
 εἴσομαι· αἴ μ' ἦδ' ἢ με Κηλεῖν ἄλλοτε Διὶ φόβησεν.
 ἐξ ἱδρὸς ὅτε βυσσὶν ἐπήλυθεν ἡ μετέρησιν.
 πέρσε δὲ λυρνιαδὸν Κηλεῖν Πηλεΐων· αὐτὰρ ἐμὲ ζῆα
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γυναι·
 ἦν ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος Κηλεῖν Ἀθήνης
 ἢ οἱ πρόσθεν ἴδωσα τίθῃ φάος εἰδ' ἐκέλευεν,
 εἴχῃ Κηλεῖν, λέλεγας Κηλεῖν βῶας ἐναίρειν.
 τῷ ἔν' ἔς Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι.
 αἰὲ γὰρ πάρα, εἰς γε θεῶν ὅς λοιγὸν ἀμύνει.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

καὶ δ' ἄλλως τῶν ἰθὺς βέλους πέτεται ὅδ' ἀπολήγει,
πρὶν χρὸς ἀνδρομένοιο διελθέμεν· ἦ δὲ θεὸς πρ
ἴσον τένειεν πολέμῳ τέλος, ὅ με μάλα ῥῆα
νικήσει· ὅδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεταί εἶναι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπόλλων·
ἦ ῥως οἷμά γε καὶ σὺ θεοῖς ἀντιγενέτησιν
εὐχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης ἀφροδίτης
ἐκ γεγάμην· κείνος δὲ χρυείονος ἐκ θεῶν ἔστιν.
ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐστ' ἢ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
οἷμ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτρεῖα μηδὲ σε πάμπαν
λουγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ὄρεϊ.

Στ' εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.
ὅδ' ἔλαθ' ἀχίσσο παῖς λυκώλενον ἦρην.
ἀντία πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν.
ἦ δ' ἄμυδις κελέσσασα θεῶς, μετὰ μῦθον ἔειπε.

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ ποσείδαον καὶ ἀθήνη
ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.
ἀντία πηλείωνος ἀνῆκε δὲ φθίβος ἀπόλλων·
οἷμ' ἄγε θ' ἢ μῆϊς πέρ μιν ἀποπροπῶμεν ὁπίσσω
αὐτόθεν· ἢ τις ἐπειτα καὶ ἡμῶν ἀχιλῆϊ
παρσαῖη· δοίη δὲ κράτος μέγα· μηδὲ τι θυμῷ
δυνέσθω· ἵνα ἦ δ' ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων· οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τ' πάρος περ
ἔρωςιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δνιοτήτα·
πάντες δ' ἑλὺμποιο κητήλομεν ἀντιόωντες
ἧς δὲ μάχης ἵνα μή τι μετὰ πρῶται πάθῃσι
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἡνέοι αἶσα
φεινομένη· ἐπείησι λίγῃ ὅτι μιν τέκε μήτηρ.

εἶδ' ἀχιλλεύς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πύσεται ὁμῶς,¹
 δέισε τ' ἐπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς·
 Τ ἦν δ' ἡμῶς βετ' ἐπειτα ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ἦ ῥη· μη χαλέπαινε πάρεκ νόον· ὅδε τι σε χρῆ·
 οὐκ ἂν ἔγω γ' ἐθέλοιμι θεὸς ἐρίδι ξυλεάσαι·
 ἡ μέλας τὸς ἄλλους ἐπὶ πολυφέρτεροι ἦ μιν· νόθος
 αἰὲρ ἡμῶς μὲν ἐπειτα κῆθεξώμεθα κινόντες,
 ἐκ πάτρης ἐς σκοπιήν· πόλεμος δ' ἀνδρείῳ μελήσει·
 ὅδε γὰρ ἄρης ἀρχῶσι μάχης, ἢ φοῖβος ἀπόλλων,
 ἢ ἀχιλλῆϊ ἴχῳσι κ' οὐκ εἴωσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἐπὶ στακτὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν, ἤρκος ὁρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκ' διακρινθέντας οἴω,
 αἶψ' ἢ μιν οὐλομπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
 ἡ μετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας·
 Ω σ' ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαΐτης
 τείχεος ἐς ἀμφίχυτον ἥρακλῆος θόοιο
 ὕψιλόν· τὸ ρά οἱ ῥῶδ' κ' παλλὰς ἀθήνη
 ποίεον· ὄφρα τὸ κῆτος ὑπὲκ προφυγῶν αἰέοιτο,
 ὁππότε μιν σάουτο ἀπ' ἠϊόνοιο πεδίοι·
 ἐνθα ποσειδάων κῆτ' ἄρ' ἔζετο κ' θεοὶ ἄλλοι·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο·
 οἷδ' ἐτέρωσε κῆθιζον ἐπ' ὄφρυσιν κελαικολῶνις·
 ἀμρὶ σὲ ἦ' ἐφοῖβε κ' ἄρ' ἡ πῶλ' ἰορθον·
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε κῆθείατο μιτιόωντες
 βουλάς· ὅρ' χέμεναι δὲ δουσιλεγέος πολέμοιο,
 ὣκνεον ἀμφότ' οἰ· ξὺς δ' ἡμῖνος ὕψι κέλευε·
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, κ' ἐλάμπετο χαλκὸς¹⁰¹
 ἀνδρῶν ἡ δ' ἴππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδες αἶν,
 ὄρνυμένων ἄμυδρις· δύο δ' ἀνέρες ἐξοχ' ἄριστοι

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔβ' μέσον ἀμφοτέρω συνίηεν μεμαῶτε μάχεσθαι.
 αἰνείας τ' ἀχιστιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νουσάων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀπιδάεθ' ἄριν,
 πρόσθεν ἔχε σέρνοιο· τίνασε δὲ χάλκεον ἔγχος
 πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
 σὶν τις, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμενοι μεμῶσιν
 ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον ἰδὼν ἀτίξων·
 ἔρχεται· αἶψ' ὅτε κέν τις ἄρ' ἰθὺς αἰζηῶν,
 δαρὶ βάλλῃ, ἐάλη τε χανῶν πρὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται· ἐν δὲ τε οἱ κραδίη σένει ἄλκιμον ἦτορ·
 ἔρῃ δὲ πλουράς τε καὶ ἰχία ἀμφοτέρωθεν
 μαστίζεται· ἐσθ' αὖτ' ἐπορώς μάχεσθαι.
 γλαυκιδῶν δ' ἰθὺς φέρεται μέγ' ἠντινα πέφνη,
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτ' ἐν ὀμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλλεὺς ὤρῳε μένος καὶ θυμὸς ἀνὴρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος αἰνείας·
 οἳ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἦσαν ἐπ' ἀηέλοισιν ὄντες,
 ἦν πρότερος προσέειπε· ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνείας· τί σὺ τόσσον ὀμίλῳ πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης· ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μάχεσθαι ἀνώγει·
 ἐλπόμενον τρώεσιν ἀνᾶξιν ἱποδάμοισιν
 τιμῆς ἧς πριάμε· ἀτὰρ εἶκ' ἐμ' ἐξενάριξ' ἔσθ'·
 ἔτοι τοῦνεκά γε πριάμος γέρας ἐν χερσὶ θήσθ'·
 εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἐμπεδος ἔσθ' ἀσίσφρων·
 ἢ νύ τι τοὶ ἦντες τέμενος τάμον ἐξοχὸν ἄλλων·
 καλὸν φυταλῆς· καὶ ἄρ' ὅρ' ὅφρα νέμηναι
 αἶκ' ἐμὲ κτείνης· χαλεπῶς δὲ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν
 ἦ δὴ ἰδὼν σέ γε φημί καὶ ἄλλο τε δαρὶ φόβησθαι·
 ἢ ὅ μ' ἐμνή· ὅτε τίρσι βοῶν ἀπο μῆνον ἰόντα·

σῶα κατ' ἰδαίων ὀρίων ταχέει πόλει
 καρπαλίμως· τότε δ' ἔτι μετεβοπαλίξεο φύων·
 ἔνθεν δ' ὅτ' λυρνησὸν ὑπέκφυγε· αὐτὰρ ἐγὼ πῶ,
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ δὴ πατρί·
 ληϊάδῃ δὲ γυναικὶς ἐλεύθερον ἢ μαρ Ἀπύρῃ·
 ἦγον· ἄταρ σὲ ξῶε ἔρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 αἴψ' ἐν αὖ σέ' ῥύεσθαι δ' ἴομαι ὅς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεται· αἰγὰς δ' ἐγὼ ἄναχορήσαντα κελύω,
 ὅτ' ἠλθὼν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίος ἰσάσ' ἐμῷ,
 πρίν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω·
 ὃν δ' αὖτ' ἀνείας Ἀπαμῆβετο φώνησέν τε·
 πηλὴ δ' ἦ· μὴ δ' ἢ μ' ἐπέεσσι γε νηπύτιον ὥς·
 ἔλπεο δ' ἰδέσθαι ἐπὶ σάφ' αἰδῶ καὶ αὐτὸς
 ἦ λῆθ' ἡδ' τομίδας ἡδ' αἰσὺλα μυθήσασθαι·
 ἴδμεν δ' αἰγῶν γενεήν· ἴδμεν δὲ τοκῆας
 πρόκλυτ' ἀκρόντες ἔπειθ' ἀνθρώπων·
 ὅφ' ἐσ' ἔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμὸς ἴδ' ὅτ' ἔτ' αὐτὰρ ἐγὼ σῆς·
 φασί σε μέν πηλῆος ἀμύμονος ὄγονον εἶναι·
 μηρὸς δ' ἐκ θέτιδος καλλιπλοχῆς Ἀλοσύδνης
 αὐτὰρ ἐγὼν ἧδ' ἐκ μεγαλήτορος Ἀχίλλεος
 εὐχομαι ἐκ γεγάμεν· μήτηρ δέ μοι ἔσ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δ' ἡνίκ' ἐτ' ὅτ' ἐφίλον παῖδας κλαύσοντα
 σήμβρον· ἔγάρ φημ' ἐπέεσσι γε νηπυτίοισιν
 ὥς· ἐκ δ' ἀκριθέν τε μάχης ἐξαπονεέσθαι·
 ἧ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὅφρ' αὖ εἰδῆς
 ἢ μετέρην γενεήν πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 κατ' ἔειπεν δὲ δαρδανίην ἐπὶ ἔπ' ἴλιος ἱρή,
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις Μυώπων ἀνθρώπων·
 αἴψ' ἐθ' ὑπὸ πύργῳ ὤκειον πολυτιδάμν' ἱδης

ΙΛΙΑΔΟΣ

Δαρδανος αὖ τέκεθ' ἕδ' ἑριχθόνιον βασιλῆα·
 ὅς δ' ἠ' ἄφρογότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸς τριχίλια ἱπποὶ ἔλος κέτα βοσκολέοντα
 θήλγαι πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀπαλῆσι·
 τάων κ' ἐβορέης ἡράσασα βοσκομενῶν·
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἰδ' ὅτ' ἔποικυάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
 αἰδ' ὅτ' ἐμὴ σκιρτῶεν ἐπὶ ξέδωρον ἄρουραν,
 αἶκρον ἐπ' ἀνθρίκων κερπὸν θεόν, ὃ δὲ κ' ἐτέκλων·
 αἶκ' ὅτ' ἐμὴ σκιρτῶεν ἐπ' ἀνρέα νῶτα θαλάσσης,
 αἶκρον ἐπὶ ῥηγμίνος ἁλὸς πολιοῖο θεέσκον·
 τῷ δ' ἐριχθόνιος τέκετο βῶεριν ἀνὰ κτα·
 τῷ δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμήμονος ἐξεγένοντο·
 ἕλλος τ', αἰάρακος τε, κ' ἀντίθεος γαυρὸς μήδης·
 ὅς δ' ἠ' καλλίστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν κ' ἀνιρέψαντο θεοὶ δ' ἠ' οἶνοχόρῳ
 κ' ἄλλος ἐνέκε' οἷο' ἵν' ἀθανάτοισι μετή·
 ἕλλος δ' αὖ τέκεθ' ἕδ' ἑρμύμονα λαομέδοντα·
 λαομέδων δ' ἄρα τιθωνὸν τέκετο πρίαμόν τε
 δάμπον τε κλυτίονθ' ἱκετάονά τ' ὅξον ἄρμος·
 αἰάρακος δὲ κέπαι· ὃ δ' ἄρ' ἀχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἐμ' ἀχίσης πρίαμος δ' ἔτεχ' ἕκτορα δῖον·
 ταύτης τοι γενεῆς τε κ' αἵματος ἀνχομαι εἶναι·
 εἴδ' ὅτ' ἄρετ' ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε·
 ἵππῳ κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κ' ἔρτιστος πάντων·
 αἶκ' ὅτ' ἐμὴ κέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς·
 εἰσάοτ' ἐμὴ μέν' ἔσ' ἡμῖν δ' ἠιοπῆτος·
 εἴτ' γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· ὃ δ' αὖ νῆος ἐχέτον κυρτοῦ ἀχθος ἄροτρο·
 τρεῖς δὲ γλῶσσαι βροτῶν πολέος δ' εἴμι μύθοι

παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ὁπποῖον κ' ἔπνευσε ἔπος τοῖον κ' ἐπακρύσαις·
 αἰνὰ τίη ἐρίδ' αὖ καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικῆν ἀμύλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναικὸς,
 αἵ τε χολωσάμεναι ἐρίδος πέρι θυμοβόροισι
 νεικῶσ' ἀμύλοισι μέσιν ὅς ἀγῶν ἰῶσαι·
 πόλλ' ἔτεά τε καὶ ὀκί· χρόλος δὲ τε καὶ τὰ κελεύει·
 αἰκῆς δ' ὅ μ' ἐπέειπεν ἀποτρέψεις μεμαῶτα·
 πρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον· αἶψ' ἄγε θάλαμον
 γυσομένοισι ἀμύλων χαλκήρεσιν ἐχρήσιν·
 ἦ ῥά· καὶ ἐν δεινῷ σάκος ἤλασε χάλκεον ἔγχος
 σμυδαλέον· μέγα δ' ἄμφι σάκος μῦκε δαρὲς ἀκωνὴ
 πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπ' ἑοῦ χερὶ παχείη·
 ἔχερταρβήσας· φάρ γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος·
 ῥῆμα δ' ἐλυσέσθαι μεγαλήτορος ἀνείαο·
 νήπιος· ὅ δ' ἐλόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ὥς ὃ ῥηϊδί' ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὑποφύειν·
 ὅ δ' ἐπὶ τὸτ' ἀνείαο δαΐφρονος ὀβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύχθη δῶρα θεῶν·
 αἰνὰ δύω μὲν ἔλαυνε, διὰ πύχας· αἶ δ' ἄρ' ἐτι ῥῆς
 ἦσαν· ἐπὶ πέντε πύχας ἤλασε κυλλοποδίων·
 τὰς δύω χαλκείας· δύο δ' ἐνδοθι κασιτέροισι·
 τὰ δὲ μίαν χρυσήν· τῇ ῥ' ἔχερ χάλκεον ἔγχος·
 δούρος αὖτ' ἀχιλῆα προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ βάλεν ἀνείαο κατ' ἀσπίδα πάνρσε' ἴσιν,
 ἄντυξ ὑπὲρ πρώτης, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός·
 λεπτοτάτη, δ' ἐπένν ῥινὸς βοός· ἢ δὲ διὰ πρὸ
 πηλίας ἦιξε μελίη· λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς·
 ἀνείαο δ' ἐάλη καὶ ἄλλ' ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέχε

Λ Τ Α Δ Ο Σ

Toy

Τὸν δ' ἡ μήβειτ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἐννοσίγαι' αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 αἰνείαν· ἢ κέν μιν ἐρύαιαι, ἢ κεν ἑάσῃς.
 Πηλεΐδῃ ἀχιλῆϊ δαμῆμεναι ἰσθλὸν ἐόντα·
 ἦτοι καὶ νῦν πολεὺς ὠμόσαμεν ὄρηες·
 πᾶσι μεθ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
 μή ποτ' ἐπὶ βῶεσσιν ἀλεξήσῃς κακὸν ἦμαρ·
 μὴ δ' ὁ πόταν προΐη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαίηται
 δαιόμενῃ· δαίωσι δ' ὀρήιοι ἔσθ' ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἔπει τόγ' ἄκησε ποσειδάων ἐννοσίχθων·
 βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἄνα κλόνον ἐχέαιων·
 ἴξε δ' ὅθ' αἰνείας ἦδ' Ὀκλυτὸς ἦεν ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῷ καὶ ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺς
 Πηλεΐδῃ ἀχιλῆϊ· ὃ δὲ μελίνην εὐχαλκον
 ἀπιδὸς ἐξεύρυσεν μετὰ κλήτορος αἰνείας.
 καὶ τὴν καὶ προπάρειθε ποδῶν ἀχιλλῆος ἔθηκεν·
 αἰνείαν δ' ἐπέσυνεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἄγρας·
 πολλὰς δὲ στήλας ἡρώων πολλὰς δὲ καὶ ἴππων
 αἰνείας ὑπερῆλτο θεῶν ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας·
 ἴξε δ' ἐπ' ἐχάτην πολυαΐκος πολέμοιο·
 ἐνθα δὲ καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσαντο·
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε ποσειδάων ἐννοσίχθων·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία· τίς σ' ὦδὲ θεῶν ἀέκκιτι κελούει
 ἀντί' ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἦδ' ἐμάχεσθαι·
 ὃς σὺν ἅμα κρείων καὶ φίλτρος ἀθανάτοισιν·
 αἰὶνὰ χωρῆσαι· ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον ἄϊδος ἰσαφίκηαι·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσση·
 θαρσύνσας δ' ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὃ μὲν γὰρ τις σ' ἄλλος ἀχαιῶν ἐξεναρίξει·
 εἰπὼν λίπεν αὐτόθ' ἐπὶ διεπέρραδε πάντα·
 αἶψα δ' ἐπὶ τ' ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σιέδασ' ἀχαιῶν
 θεοπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξείδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὁ χθίστος δ' ἄρα ἦτε πρὸς δὴν μεγαλήρρα θυμόν·
 ὦ πόποι· ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔχος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονὸς· ὅδ' τι φῶτα
 λούσῃ τῷ ἐφένκεσθε τακτὰ μῦθαι ἰδυαίνων·
 ἦ ῥά κε καὶ αἰνέας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μάτ' αὐτὸς οὐχετάσθαι·
 ἔρρετω· ὃ οἱ θυμὸς ἐμῷ ἐτι περηθῆναι
 ἔσσεται· ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσκητος ἐκ θανάτοιο·
 αἶψ' ἄγε δὴ δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 πῶν ἄλλων πρῶων περὶ ῥέσσομαι ἀντίος ἔλθων·
 ἦ καὶ ἐπὶ στήθεσ' ἄλλοι κέλευσε δὲ φωτὶ ἐκφῶ·
 μὴκέτι νῦν ῥῶων ἐκφῶς ἔσσετε δ' ἴοι ἀχαιοὶ·
 αἶψ' ἄγε ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω· μεμάρτω δὲ μάχεσθαι·
 Ἰδρυαλέον δὲ μοι ὕψι καὶ ἱφθίμῳ πρὸ ἰόντι,
 παῖς δ' ἀνθρώπου ἐφείπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 ὅδ' ἐκ' ἄρης ὅς περ θεὸς ἄμβροτος ὅδ' ἐκ' ἀθήνη·
 τόσῃς δ' ὕσμίνης ἐφείποι σάμα καὶ πονέοιτο·
 αἶψ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δαῖμα χερσίν τε ποσίν τε
 καὶ σθένει, ὃ μ' ἐτι φημι μεθυσέμεν ὅδ' ἠβαιόν·
 αἶψά μάλ' αὖτις εἰμι διαμπερές· ὅδ' ἐτιν' οἶω
 πρῶων χαίρειν ὅς τις χερδὸν ἔχεος ἔλθῃ·
 εἰς φάτ' ἐποτρύνων ῥῶεαι δὲ φάειμος ἐκ τῶρ·
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας· φάτο δ' ἱδρυαίαν ἀντ' ἀχιλλῆος·
 ῥῶός τε ὑπέρθυμοι μὴ δέδωκετε πηλείωνα·
 καί κεν ἐγὼν ἐπείω καὶ ἀθανάτοισι μάχοίμην·
 ἦ χεὶ δ' Ἰδρυαλέον· ἵππην πολυφέρτρῳ εἶσιν·

ἔδ' ἀχιλλεύς πάντεσσιν τέλος μύθοις ἐπιθήσῃ·
 αἰνὰ δ' ἔπειτα τέλει· τὸ δὲ καὶ μεανὺν κολέσῃ·
 τὸ δ' ἐγὼ ἀντίοιμι· καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν·
 ἢ πυρὶ χεῖρας ἔοι καὶ μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ·
 ὦς φάτ' ἐποφύων· οἶδ' ἀντίοι ἔγχε' ἄδρον
 ῥῶσθ'· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος· ὦρ' αὖτ' ἔπ'·
 καὶ τότ' ἄρ' ἔκτορα ἦτε παρὰ τὰς φοῖβος ἀπόλλων·
 ἔκτορ μιν κέτι πάνταν ἀχιλλεὶ προμάχιζε·
 αἰνὰ κατὰ πηϊθίῳ τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο διέδεξο·
 μήπως δ' ἢ βάλλῃ ἢ ἐχέδον' ἄορι τύψῃ·
 ὦς ἔφαθ'· ἔκτορ δ' αὖτις ἐδύσατο ἑλαμὸν ἀνδρῶν
 τερβήσας ὅτ' ἄκυσσε θεῶν ὅπα φωνήσαντος·
 ἔνδ' ἀχιλλεύς ῥώεσσι θόρε φρεσὶν εἰ μένος ἀλκὴν
 σμρδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν ἱφιδίωνα
 ἔσθλόν ὄρωτ' εἶδ' ἡν πολέων ἡγήτορα λαῶν·
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς ὄρωτ' ἡ πόλι πόρθω,
 τμῶλ' ὅτ' ἔνι φόντι· ὕδης ἐν πτόνι δῆμ'·
 τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλλ' ἔγχε' ὀϊὸς ἀχιλλεύς,
 μέσσην κακὴ κεφαλὴν· ἢ δ' ἀνδρῶν πᾶσα κείσθη·
 δύνῃσιν δὲ πεσὼν ὃ δ' ἐπαύξατο δῖος ἀχιλλεύς·
 κῆσαι ὄρωτ' εἶδ' ἡν πάντων ἐν παγλότῳ τ' ἀνδρῶν·
 ἔνθα δὲ τοι θάνατος· γενεὴ δὲ τοι ἔσ' ἐπὶ λίμνῃ
 γυγαίῃ· ὅθι τοι τέμενος παρῶιον ἔστιν·
 ὕλλω ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ ἔρμῳ δινύεντι·
 ὦς φάτ' ἐπαυχόμενος· τὸν δὲ σκότος ἔεικε κλύε·
 τὸν μὲν ἀχαιῶν ἵπποι ἐπιαυῶροις διατέοντο·
 πρώτη ἐνὺσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ δὴ μολέοντα
 ἔσθλόν ἀλεξιπῆρα μάχης ἀντήνορος υἱόν·
 νῦξε κατὰ κρόταφον κακῆς διαχάλκοπαρῆς·
 ἔδ' ἄρα χαλκῆν κόρυς ἐχέθεν ἀλλὰ δ' αὐτῆς

ΙΛΙΑΔΟΣ

αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀσέον· ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἄπασ' πεπάλαντο, δάμασε δὲ μιν μεμαῶτα·
 ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καὶ ἵππων αἰάοντα
 πρόθεν ἔθεν φάηκτα, μετάρρενον ἔτασε δαρυ·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶσθε καὶ ἥρυγεν ὥς ὥτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκώδης ἐλικόνιον ἀμφὶ ἄνακτα·
 κούρων ἐλικόντων γένυται δὲ τε τοῖς ἐπασίχθων·
 ὦς ἄρα τὸν γ' ἐρύοντα λίπ' ὀσέχ' θυμὸς ἀγῆνωρ
 αὐτὰρ ὁ βῆσιν δαρυ μετ' ἀντίθεον πολύδωρον
 πριαμήδην· τὸν δ' ἔτι πατήρ εἶχσκε μάχεσθαι,
 ἔνεκεν οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνισιο·
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε πόδεσσι δὲ πάντας ἐκίχθαι
 δὴ τότε νηπιέησι ποδῶν ὄρετ' ἀναφάνων·
 θαῦε διὰ προμάχων ἔως φίλον ὤλεσε θυμὸν·
 ὃν βῆλε μέανον ἄκοντι ποδάρης δῖος Ἀχιλλεύς
 νῶτα παραΐαοντος ὅθι ζωστῆρος ὀχῆσθε
 χεύσεισι σώεχον· καὶ διπλὸς ἦν τερ θώρηξ·
 ἀντικρὺ δὲ διέχε παρ' ὀμφαλὸν εἶχεος αἰχμὴ·
 γνύξ δ' ἐρίπ' οἰμώξας· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκέλυθε
 κυανέη· προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἐντρεα χερσὶ λιαθεῖς·
 ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασιγνήτην πολύδωρον·
 ἐντρεα χερσὶν ἔχοντα διαξόμηνον ποτὶ γαῖαν,
 καὶ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· ὅδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκείν' ἔρωφ' ἄν' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλεύς·
 ὅξ' ὁ δόρυ κραδῶν φλογὶ ἵκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς ἔδ' ὥς ἀνέπαλτο καὶ ἀχόμηνος ἔπος ἦν·
 ἐγγύς αἱρ' ὅς ἐ μὲν γε μάλιν ἐπιμάχων θυμὸν·
 ὅς μοι ἐταῦρον ἔπερνε τετιμένον· ὅδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἀνὴρ πῶποι μιν ἀνὰ πτόλι μοιο γερύρας·
 ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν ἑκπράδον·

ἄλλον ἴθ' ὥς κε θῆλον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

Τὸν δ' ἔταρβήσας προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ·
 Πηλεΐδῃ μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν ἐνὶ πύτιον ὥς·
 ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἦ μιν κερκμίῃσ' ἠδ' αἰσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μιν ἐσθλὸς· ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
 αἷ' ἦτοι μιν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κείται·
 αἶνε σε χερρότερός περ ἐὼν ἅπερ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροισεν.
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐξδ' ὄρου· καὶ τό' ἀθήνη
 πνοιῇ ἀχιλλῆος πάλιν ἔφαπε κυδαλίμοιο
 ἦ καὶ μάλα φύξασα· ἢ δ' ἄτ' ἵκεθ' ἑκτορα δῖον·
 αὐτὸς δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρυσσε κατακτάμεναι μενεαίνων·
 σμυδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν ἀπόλλων
 ῥῆα μάλ' ὥς τε θεὸς ἐβόλυφε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
 ῥῖς μιν ἔπειτ' ἐπόρυσσε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς
 ἔγχε χαλκῆϊ· ῥῖς δ' ἠέρα τύφε βαθῆαν·
 αἷ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος·
 δηνάσθ' ὁμοκλήσας ἔπειτ' ἠεροέντα προσήνυδα·
 ἐξ αὐτῶν εἴδυσε θάνατον κύν· ἠτέτοι αἶχι
 ἦλθε κακὸν· νῦν δ' αὖ τέσ' ἐρύσατο φοῖβος ἀπόλλων
 ὦ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν δὲ δῖον ἀκόντων·
 ἦ θήν σ' ἐξανύωγε καὶ ὕπερον ἀντιβολήσας,
 ἥ τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἔστι·
 νῦν δ' ἄλλος βῶων ἐπίεσσε μοῖν κενε κίχην·
 ὧς δ' ἔπων δρύοπα ἔτα κατ' αὐχένα μέσων ἄκοντι·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὃ δὲ τὸν μιν ἔαυε·
 δὴ μῆχον δὲ φιλητορίδην ἠὺν τε μέγαν τε
 κατ' ὄνου δουρὶ βαλὼν ἠρύκενε· τὸν μιν ἔπειτα

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὑπὸ τῶν ξίφει μέγ' ἄλ' ἐξείνυρ θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ λαογόνον καὶ δῆρδανον ἔε βίαντα,
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμάζε·
 τὸν μὲν δ' ὑρὶ βαλὼν· τὸν δὲ χερσὶν ἄορι τύψας·
 προῶα δ' ἀλαστορίδην ὁ μὲν, ἀντίος ἦλυνθε γένων
 εἴ πως αὖ περὶ δόισι λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφίη·
 μὴ δὲ κατακτείνῃεν, ὁ μιλικίην ἐλεήσας
 νήπιος· ὃ δὲ τὸν ἦδ' ὁ, ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 ὃ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν ὃδ' ἀγανόφρων,
 οἷμα μάλ' ἔμμεμαῶς ὁ μὲν, ἠπτερ χεῖρεσι γένων
 ἰέδνους λίανέσθ· ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτα κατ' ἡπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἡπαρ ὀλίσθεν· αὐτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῷ,
 κόλπον ἐνέπλησε· τὸν δὲ σμόρος ὅσπερ κάλυψε
 θυμὸν δαδόμενον· ὃ δὲ μύλιον ἔτα παραστάς
 δ' ὑρὶ κατ' ὄσ· εἴθεα δὲ δι' ὄστος ἦλθ' ἐτέροισα
 αἰχμὴ χαλκείῃ· ὃδ' ἀγένορος υἱὸν ἔχεκλον
 μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἦλασε κωπήντι·
 πᾶν δ' ὕπερ βράνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσπερ
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταή·
 δακρυγλήων δ' ἐπειθ' ἵνα τε ξυνέχρησι τένοντος
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χερσὸς ἐπείρει
 αἰχμὴ χαλκείῃ· οἱ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θένσας,
 πῆλ' αὐτῇ πῆλιν κέρη βάλε· μυελὸς αὐτῇ
 σπονδυλίων ἐκπαλθ' ὅδ' ἐπὶ χθονὶ κῆτο τανυσγῆς·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵστα μετ' ἀμύμονα πῆριω υἱόν
 ῥίγμον· ὃς ἐκ θρήνης ἐριβώλακος ῥηλυθεί·
 τὸν βάλε μέσσην ἀποῖν, πᾶν δ' ἔνυ δ' αὖ χαλκός
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὃδ' ἀποῖν θάνατον·
 αἶψ' ἵππος ἐρίψαντα, μετὰ φρεσὶ δ' ἐξ ἵππῳ

ὡς δ' ἀναμαίμας βαθέ' ἀγνεία θεοπιδάεσς πῦρ
 ἄρεος ἀζαλέοιο βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη.
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα ἐλυφάζει,
 ὡς ὅ γε πάντη θαῦε σὺν ἔχει δαίμονι ἴσος.
 πτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἶματι γαῖα μέλαινα.
 ὡς δ' ὅτε τις ζύξη βόας ἄρσενος οὐρυμετώπης.
 κριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐὺφροχάλῳ ἐν ἀλώῃ.
 ῥίμφα τελέπ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσ' ἐριμύκων.
 ὡς ὑπ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχος ἵπποι
 σῆβον ὁ μὲν νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἶματι δ' ἄλξω
 νέρθεν ἅπασ· πεπλάκετο, καὶ ἀντιγὰρ αἶ' πρὶ δίφρον,
 ἄς ἀρὰ φ' ἵππων ὁπλέων ῥαθάμιγ' ὅς ἐβαλλον.
 αἶτ' ἀπ' ἐπισταύρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ὄρεσθαι,
 πιλῆδης λυθρῷ δ' ἐπαλάκετο χεῖρας ἀπῆλς.

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ

τ Σὺν πρώων εἰς δύο διακεθέντων μέρη, τὸς μὲν
 εἰς τὴν πόλιν, τὸς δὲ ἦς τὸν σκῆμανθρον, ἀχιλ-
 λὰ δὲ διώκει· καὶ δευτέρω νεανίᾳ ζωγρεῖ ἦς ποιήν πα-
 τρώκλῃ· αὐτὸς δὲ λυγρόνα τὸν πριάμα καὶ ἄσπεροπαῖον
 ἀναρῇ· ἐπὶ τὰ ἑποταμὸν πλημυρῶντος κινδυνύον-
 τα αὐτὸν σώζῃ ἡφαιστος· ἐμπήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ
 πεδίον· μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς οὐμήλῃς.
 ἀχιλλεὺς ἡ ἀπόλλων εἶργῃ ἀγένορι ὁ μοιωθεῖς, καὶ φά-
 ρων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ ῥῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Φ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Φε' μόθος αἰακίδαο παρ' ἠϊόναο ποταμοῖο·

Λλ' ὅτε δ' ἠπόρον ἶξον εὐρρεῖος
ποταμοῖο

ἄ ξάνθε δινήεντος· ὃν ἀβάνης τέ-
κετο ξόε,
ἐνθα διατμήξας τὰς ἰδὺν πεδί-
ονδε διώκε

πρὸς πόλιν· ἣ πρ' οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἢ ματι τῷ προτέρῳ· ὅτε μαίνετο φαίδιμος ἔκτωρ·
τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' ἦρῃ
πίτνα προάθε βαθῆαν ἐρυκέλῳ· ἢ μίσι δὲ δὲ
ὅς ποταμόν ἡλύντο βαθύρροον ὠκυροδίην·
ἐν δ' ἔπειτον μετὰ λῶ πατάσῃ· βράχε δ' αἰπὰ ρέεθρα·
ὄχθας δ' ἄμφι πρὶ μετὰ λ' ἵαχον ὡς ἀλαλητῷ
ἐννεον ἐνθα καὶ ἐνθα· ἐλυσόμενοι κατὰ δίνας·
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδ' ἐκ κρέβοιται
φανείδουα ποταμόνδε· καὶ δὲ φλέγει ἀκρόμακρον πῦρ
ὄριδον ἐξείφινε· τὰ δὲ πῶλεσσιν καὶ ὕδωρ·
ὥς ὑπ' ἀχιλλῆος ξάνθε βαθυδινήεντος
πλήτο ῥόος κελιάδων ἐπιμύξει πῶν τε καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὰρ ὁ διοχηνὲς δόρυ μὲν λίπιν αὐτὸς ἐπ' ὄχθας
κεκλιμένον μυρίησιν· ὃ δ' ἐκθορε δαίμοσι ἴσος
φάσσανον ὄϊον ἔχων· καὶ δὲ φρεσὶ μέδεται ἔργα·
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σῶτος ὤρουτ' αἰετὸς,
ἄορι θηρομένων· ἐρυθαίνον δ' αἶμα τι ὕδωρ·
ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μετακλήτιος ἰχθύος ἄλλοι

φεύγοντες τιμπλάσι μυχὺς λιμένος οὐόρμυ
 δειδίότῃ, μάλα γάρ τε κατεσθίει δὴν κε λάβησιν·
 ὥς προῶν ποταμοῖο κατὰ δεινόιο ρέεθρα
 πλώπον ὕπ κρημνὺς· ὁ δ' ἐπεὶ καὶ με χεῖρας ἐναίρων·
 ζῶς ἐκ ποταμοῖο δυνώδε καὶ λέξασιν ἔρως·
 ποιήν τὰ πρόκλοιο μενοειτιάσθαι θανάτου·
 τὺς ἐξ ἡγεθύραζε τιθηπότας ἡῦτε νεβρὺς·
 δῆσε δ' ὀπίσω χεῖρας· εὐτμήτοισι ἱμάσι·
 τὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ σρεπτοῖσι χιτῶσι·
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατὰ γυνεὴν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 αὐτὰρ ὁ, αἶψ' ἐπόρυσσε κατὰ κτάμεναι μενεαῖων·
 ἐνθ' ἔγχετο μοῖο σωήντετο δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμῷ φεύγοντι λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλῶν· ὅς ἐθέλοντα
 ἐνὺ χιὸς προ μολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ καλῆ
 τάμνε νέεος ὀρπηκῆς, ἵν' ἄρματος ἀνιγῇ·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 καὶ τότε μέν μιν λῆμνον εὐκτι μένην ἐπέρησε
 νηυσὶν ἄγων· αὐτὰρ ἱὸς ἱήσονος ὦνον ἐδῶκε·
 καὶθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο· πολλὰ δὲ δῶκεν
 ἱμβριοῖς ἡετίων· πέμψεν δ' εἰς δῖαν ἑρίσβην·
 ἐνθεν ὕπεκ προφυγῶν, παρῶιον ἵκετο δῶμα·
 ἐνδεκα δ' ἡμέματα θυμὸς ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 ἐλθὼν ἐκ λῆμνοιο· δυνώδε καὶ δὲ μιν αὖτις,
 χρυσὸν Ἀχιλλεύς θεὸς ἐμβαλεν, ὅς μιν ἐμελλε
 πέμψαν ἴσ' αἶδαο, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι·
 τὸν δ' ὥς ὅω ἐνόησε ποδάρης δῖος Ἀχιλλεύς,
 θυμὸν αὖτ' ἐκόρυθός τε καὶ ἄσπίδος ἵδ' ἐχεν·
 αἰνὰ τὰ μὲν ῥ' ἅπ' πάντα χαμαὶ βάλε, τῇρε παρὶ δρώε
 φεύγοντ' ἐκ ποταμῷ, πάματος δ' ὕπ' οὐνατ' ἐδάμνα,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὁ χθίσας δ' ἄρα ἔπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόσ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμα·
 ἦ μάλα δὴ βῶσθ μεγαλήτορ· ὅς πρ' ἐπέφνον,
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ξόφῃ ἡερόεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὃ δ' ἦλθε φυγῶν ὑπονηλές ἦμαρ·
 λῆμνον δὲ ἡγαθέην πεπρημένος· ἔδ' ἐμιν ἔχεν
 πόντος ἁλὸς πολίης ὃ πολὺς ἀέκοντασ' ἐρύκει·
 αἷ' ἄγε δὴ καὶ δαρὸς ἀκωκῆς ἦ μετέροιο
 γούσεται· ὄφρα ἴδωμαι ἐν φρεσὶν ἡδὲ δαείω·
 ἦ ἄρ' ὁ μῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται ἦ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος· ἦ τε κατὰ κρατρὸν πρ' ἐρύκει,
 ὡς ὠρμαινε μένων· ὃ δὲ οἱ χεδὸν ἦλθε τεθιπῶς·
 γένων ἀψαθαι μεμαῶς· πέρι δ' ἦθελε θυμῷ
 ἐκφυγῆν θάνατόν τε καὶ κόν' καὶ κῆρα μέλαιναν·
 ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχεθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔτάιδυαι μεμαῶς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ βάλε γένων
 κύψας· ἦ χθὲν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτης· ἐν γαίῃ
 ἔστη· ἐμὲν χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο·
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλίπετο γένων·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔχος ἄκροχμένον· ὃ δὲ μεθίξ·
 καὶ μιν λιαόλιδος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 γυνῆ μάϊ σ' Ἀχιλλεῦ σὺ δὲ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 ἀντί τοι εἴ μ' ἰκέταο Διοφειδὲς αἰδοίσιο·
 πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῃ πασάμην διμήτρος Ἀκτὴν·
 ἦματι τῷ ὅτε μ' εἰλθε εὐκτιμένη ἐν Ἀλφειῷ·
 καὶ μ' ἐπείρασας ἀναθεῖν ἄνω παρὲς τε φίλων τι,
 λῆμνον δὲ ἡγαθέην, ἐκτόμβοιον δέ τοι ἦλπον·
 γαῶ δὲ λῦμην βίς τόσσα παρῶν ἦν ὡς δέ μοι ἔπει
 ἦ δὲ δύωδεκάτη, ὅτ' ὅθ' ἱλίον εἰλήλυθα
 πολλὰ παθὼν γαῶ αὖ με τῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε

ῥῆσιν ὅλοη· μέλλω περ ἄπελθεσθαι δι' ἑκί·
 ὅς μεσσοὶ αὐτὶς ἔδωκε μινωθάδιον δὲ με μήτηρ,
 γήναρ λαοθόη· θυγάτηρ ἄλταο γέροντος·
 ἄλταω δὲ κλέγεσσι φιλοπλοέμοισιν ἀνάσσει·
 πηδῶντον αἰπήσαν ἔχων ὑπὸ σατυρίῃντι·
 τὸ δ' ἔχε θυγατέρα πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύω γενόμεθα, σὺ δ' ἄμφω δγροτομήσεις,
 ἦτοι ἦν πρότεροι μετὰ πρυλέεσσι δαμάσας
 ἀντίθεον πολύδωρον ἔπει βάλες ὅξεϊ δαρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κεκόν ἔσσεται· ὃ γὰρ οἶω
 σὰς χῆρας φαίσεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔπελασέ γε δαίμων·
 ἄλλο δ' ἐτοί ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μεκτ' ἔπει ὅχ' ὁμοτάχριος ἐκτορὸς εἴμι,
 ὅς τοι ἑτάῃρον ἐπιφινεν ἐνὶ ἡέα τε κρατὺν τε·
 ὦ δ' ἄρα μιν πρίαμοιο, προσνύδα φαίδιμος υἱός,
 λιαόμηνος, ἐπέεσσιν ἁμείλικτον δ' ὅπ' ἔκχεσε·
 νήπιε· μή μοι ἄποινα πιφάσκειο, μήδ' ἀόρουε
 πρὶν κού γὰρ πάροκλον ἐπισπῆν μόρσιμα, ἦ μαρ,
 τόφρα τέ μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτρον ἦεν,
 τρώων· καὶ πολλὰς ξυῖς ἔλον ἢ δ' ἐπέρασας·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ ὃν κε θεός γε
 εἴλῃ προπάραιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσι
 συμπτάντων· τρώων πέρι δ' αὖ πρίαμοιο γέ παίδων·
 ἐμὰ φίλος θάνε καὶ σὺ, τίη ὀλοφύρεαι αὐτὸς·
 κέτθανε καὶ πάροκλος, ὃ πρὸ σέο πολλὸν ἀμύνων·
 ὅχ' ὁράσθ' οἶος καὶ γὰρ κελός τε μέγας τε,
 παρὸς δ' δ' εἰμ' ἀγαθόιο θεὸς δ' ἐμ' ἐγείνατο μήτηρ,
 αἰετὶ πῖ τοι καὶ μοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη
 ἔσσεται, ἦ ἦ ὧς· ἦ δέλη, ἦ μέσον ἦ μαρ,
 ὅππότε τις καὶ ἐμῷ ἄρισ ἐκ θυμὸν ἔληται·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ ὅ γε δ' ὀρὶ βαλὼν, ἢ ἅπ' ἑνὶ νηϊφιν ὄϊσ' ὦ.
 ὧς φάτο· τῇ δ' αὖτ' ἔλυσεν ὀϊστοὺς καὶ φίλον ἦτορ.
 ἔχθος μὲν ῥ' ἀφείκεν· ὅδ' ἔξερ' ἔχρε πετάλασ'
 ἀμφοτέρωσ' Ἀχιλλεύῃ δὲ ἑρυστάμηνος ξίφος ὀξυ-
 τύπε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δὲ ὅς ἑσσω
 δ' ὡς ξίφος ἀμφικύβ'· ὅδ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κείῳ ταθείς· ἐν δ' αἶμα μέλαν ῥέε· δάε δὲ γαῖαν.
 τόν δ' Ἀχιλλεύς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἤνεφ' ἔρεσσε
 καὶ οἱ ἐπαυχόμενος, ἔπειτα πηρόεντ' ἔχρονεν.
 ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὀτρύνῃς
 αἰὲν ἀπολιχμήσονται ἀκνέειν· ὁ δ' ἴσε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσει· ἀλλὰ σέθεν ἀνδρὸς
 οἴσει δινήεις, ἥσω ἄλως ἀρέα κόλπον.
 θρώσκων τίς κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖ χ' ὕπαίξει.
 ἰχθύς ὅσπερ φάγῃσι λυγρόνος ἄρ' ἔταρ διμον
 φθείρεσθ'· ἥσ' ὅκεν ἄετι κίχ' ἰομένην ἰλίῃ ῥῆς
 ὕμῃς ἰδὼν φάροντ'· ἐγὼ δ' ὅππῃ κ' ἐβλάψω.
 ὅδ' ὕμῃν ποταμός περ ἄροος ἄρ' ἔρ' ὀδύνης
 ἀρκέσας· ὧ δὲ δινέει πολλὰς ἱεράετε ταύρας·
 ἴωδ' δ' ὧ δινέει καθεύετε μὴ νύχθ' ἵππας·
 αἰὲν καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον ἥσ' ὅκε πάντ' ὅς
 τίσσετε παρὸ κλοιο φόνον καὶ λοιγὸν ἀχαιῶν.
 ὧς ἐπὶ νηυσὶ θεοῖσιν ἐπέφρετε νόσφιν ἑμῶν.
 ὧς ἔφη· ποταμοὶ δὲ χαλῶσθαι κηρόβι μάλλον·
 ὥρμηνεν δ' ἄρα θυμὸν ὅπως πάσσει πόσιον
 εἴοι Ἀχιλλεῖα· πρῶτα δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ πηλὸς ὕψι ἔχων δολιχόσκιον ἔχος·
 ἀστεροπαῖ' ἔπλετο κατὰ κταύνας ἰδμεαίνων
 ὑπὲρ πηλεόνοιο· τὸν δ' ἄξιός τευρυρέθρος
 θείων καὶ πρὶ βόια ἀκισαμένοιο θυγατρῶν

πρεσβυτάτη· τῇ γὰρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης,
 τῷ δ' Ἀχιλλεύς ἐπόρουσεν ὅδ' ἀντίος ἐν ποταμοῖο
 ἔστι ἔχων δύο δῦρε· μένος δὲ οἷον φρεσὶ θῆκε
 ξάνθος· ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκτα μένων αἰζηῶν.
 τὸς Ἀχιλλεύς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον ὅδ' ἐλέαρεν.
 οἷδ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
 ὃν πρότερος προσέειπε ποδάρης δῖος Ἀχιλλεύς·
 τίς πόθεν ἦς ἀνδρῶν, ὅ μιν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν.
 Δυσήνων δὲ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσι·
 Ἰὼν δ' αὖ πηλεγόνοσ' προσεφώνεε Φαίδιμος υἱὸς·
 πηλὴ δὴ μετὰ θυμὸν· τίη γενεὴν ἐρεΐνεις.
 εἴ μ' ἐν παιονίῃς ἐριβόλῃς τηλόθ' ἐύσης.
 παῖονας ἀνδράσ' ἄγων δολιχειχέας· ἦ δὲ δὲ μοιν αὖ
 ἦώς ἐνδεχέτη ὅτ' εἰς Ἴλιον ῥήλησθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ ἀξίῃσιν αἰρὲν ῥέοντος.
 ἀξίῃ· ὅς κελλισον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησι.
 ὅς τέ κε πηλερόνα κλυτὸν ἔχει· τόν δ' ἐμὲ φασὶ
 γένεσθαι· ναῦ αὖτε μαχώμεθα Φαίδι μ' Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὅδ' ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 πηλιάδα μελίην· ὅδ' Ἀμαρτῇ δάρασιν ἀμφὶς
 ἦρωσ' ἄσπεροπαῖος ἐπὶ πρὶ δόξιος ἦεν.
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ ἰδὼν δαρὶ σάκος βάλεν· ὅδ' δὲ διὰ πρὸ
 ῥῆξε σάκος· χυτὸς γὰρ ἐρύκεκε δῶρα θεῶν.
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπὶ μάβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτῆος· σὺν δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτῶ
 γαῖαν ἐνεθήρικ'· λιλασιμένη χροὸς ἄσαι.
 δούτερος αὖτ' Ἀχιλλεύς μελίην ἱθυπείωνα,
 ἄσπεροπαῖω ἐφῆκε καταντάμηναι ἰδυεαίων·
 καὶ τὸ μέν ῥ' ἀφ' Ἀμαρτεν· ὅδ' ὑψηλὴν βάλεν ὅχθην
 μεγαπαγὲς δ' ἄρ' ἐβηκε κατ' ὅχθης μέλινον εἶχος·

ΙΛΙΑΔΟΣ

Πηλεΐδης δ' ἄρ' ὅξυ ἐρυαυόμενος παρὰ μηρῷ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίνην ἀχιλῆος
 ὕδωατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσαι χεῖρὶ παχείῃ·
 τοῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσασθαι μινεαίνων·
 τοῖς δὲ μεθ' ἑβίη· καὶ δὲ τέταρτὴν ἤθελε θυμῷ
 ἄξει, ἐπιγνάμψας δόρυ μελίνον αἰακίδαο·
 αἰὲς πρὶν ἀχιλῆος χερσὶν ἀοριθυμὸν ἀπηνύρα,
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλὸν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χεῖρες χαμαὶ χολάσθω· τόνδε σκόρς ὅσπερ κέλυφεν·
 αἰσμαίνοντ' ἀχιλῆος δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρέσας·
 ταύχεά τ' ἐξενάρριξε, καὶ ἀνχόμενος ἔπος ἤυδα·
 Κ εἶδ' ὅτ' ὅτε χαλεπὸν τοι ἐριθηνέος κρονίωνος
 πασὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖο πρὶ ἐκγεγαῶτα·
 φῆθα σὺ ἰδὺ ποταμῷ γένος ἔμμεναι ἀνρὺ ρέοντος·
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μετὰ Λαοῦ δ' ἄχομαι εἶναι·
 τί τέ μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάντων κυρμιδόνεσι,
 Πηλῆος αἰακίδαο· ὃ δ' ἄρ' αἰακὸς, ἐκ Διὸς ἦεν·
 τῷ κρήσων ἰδὺ ἱδὲ ποταμῶν ἀλιμυριέντων·
 κρήσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται·
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε μέγας πάρα, εἰ δ' αὖταί τι
 χραίσμειν· ἀλλ' ὅτι ἐστὶ Διὶ κρονίωνι μάχεσθαι·
 τῷ ὅτε κρείων ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει·
 ὃ δὲ βαθυρρόταο μέγα θένος ὠκεανοῖο·
 εἴξω πρὶ πάντας ποταμοὺς καὶ πᾶσα θάλασσα·
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρέγες μακρὰ τᾶσιν·
 αἰὲς καὶ ὅς δ' ἐδοίκε Διὸς μετὰ Λαοῖο κβαυρόν·
 δεινὴν τε βροντὴν ὅτ' ὀρανόθεν σμαραγῆση·
 ἦ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσας χάλκιον ἔχου·
 πρὶ δὲ καταυτόθι λείπειν ἐπὶ φίλον ἦτορ ἀπηνύρα
 κείμενον ἐν ταμαίοισι· δάμνη δέ μιν μέλαν ὕδωρ·

τὸν μὲν ἄρ' ἐχέλευς τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο
 δὴ μὲν ἐρεπόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ δ' ἔτι βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ παίονας ἱποκορυσσάς·
 οἳ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήαντι δινύεντα,
 ὡς ῥ' οὖν τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 χέρσ' ὑπὸ πηλείδῃ καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα,
 ἐνθ' ἔλεθρσίλοχόν τε μύδωνά τε ἀστυπυλόν τε
 μνησὸν τε θράσιόν τε καὶ αἰνιον ἠδ' ὀφελέσῃν·
 καὶ νῦν ἔτι πλείονας κτάνε παίονας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 εἴ μὴ χλωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 ἀνέρι εἰσαμένος βαθύς δ' ἐφθέγγετο δίνης·
 ὦ ἀχιλλεῦ· πέρι μὲν κρατεῖς πέρι δ' αἰσὺλα ῥέζεις
 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσι θεοὶ αὐτοῖ·
 εἴ σοι προῦδας ἔδωκε κρόντος πᾶς πάντας ὀλέσσει·
 ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κῆτα μέρμυρα ῥέζει·
 πληθεὶ γὰρ δὴ μοι νεκρῶν ἐρατὴν ἄρεθρα·
 εἰ δέ τι πῃ δαΐαμαι προχέειν ῥόον ἐς ἄλῃ δῖαν
 σεινόμενος νεκυέει· σὺ δ' ἐκτείνεις αἰδὴλως·
 αἰὲν ἄγε δὴ καὶ ἔασον ἄγῃ μ' ἔχει ὄρχα μελαῶν·
 ἴόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 εἴσαι ταῦτα σκῆψανδ' ὅτε διοτρεφὲς ὥς σὺ κελύγῃς·
 προῦδας δ' ἐπὶ πρὶν λήξω ὑπὲρ φιάλης ἐναρίζων·
 κτήν ἐλσαι κατὰ ἄστυ καὶ ἔκρηρι περηθῆναι
 ἀντιβῖν· ἢ κέν με δαμάσσεται ἥ κεν ἐγὼ τόν·
 ὦς εἰπὼν φῶενιν ἐπέαντα δαίμονι ἴσος·
 καὶ τότ' ἀπόλλωνά προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 ὦ πόποι ὄργυρότοξε διὸς τέκος· σὺ γε βελαὺς
 θρύσας κρονίωνος ὅτοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε·
 φῶσι παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, ῥ' ὅσῃεν ἔλθῃ
 δαίμων ὅψ' ἐδύων· σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρ' ἔρανον·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἦ· καὶ Ἀχιλλεύς μιν δουρικλυτὸς ἐνθορε μέλαινα
 κρημνὸς ἀπαύων· ὃ δ' ἐπ' αὐτοῖσ' ὀδματι θύων·
 πάντα δ' ὄρινε ρέεθρα κυκώμενος· ὥς δ' νεκρὸς
 πολλὰς· οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν· ὅς κ' ἂν Ἀχιλλεύς
 τὸς ἐμβαλλε θύραζε μεμνηνὸς· ἥν τε ταῦρος
 χέρσονδε· ζῶς δ' ἐσάω κατὰ κελεύεθρα
 κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι·
 δηνόν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα·
 ὥθει δ' ἐν σάμῃ πίπτων ῥόος· ὃ δ' πόδεσσιν
 ἤχε σπρίξασθαι· ὃ δ' ἐπ' αὐτὸν ἔλε χρσὶν
 ὀφρὺν μέγαλιν· ἥ δ' ἐκ ρίζων ἐριπύσσα
 κρημνὸν ἅπαντα διώσεν, ἐπέχε δ' κελεύεθρα·
 ὅζοισι πυκινόισι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
 εἴσω πᾶσ' ἐριπύσσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορήσας,
 ἦ ἔξεν πεδίοιο ποσσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
 δέσας· ὃ δ' ἔλινγε μέγας θεὸς· ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιόων· ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα βῶεαι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι·
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρυσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωήν
 αἰετὸς οἶματ' ἔχων μέλανος τῷ θηρητήρος·
 ὃς θ' ἄμα κέρτι σῶστε καὶ ὠκίστος πετεννῶν·
 τῷ εἰκὼς ἦ ἔξεν· ἐπὶ σῆθεαι δὲ χαλκὸς
 σμυδαλέον κονάβιζεν ὑπαίθῃ δὲ τοῖο λικαθῆς·
 φῶν δ' ὃ δ' ὀπίαθε ῥέων· ἔπειτο μέγαλ' ὄρουμα γῆ·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετιγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύρου
 ἀμφυτὰ καὶ κήπας ὕδατος ῥόον ἤχε μονάει·
 χρσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων
 τὸ μὲν τε προρέοντος ὑποψιδίθεσ' ἄτασαι
 ὀχλαῖνται· ὃ δ' ἔ' ὦχε κατὰ βόμιον κίλαρύζει
 χώρῃ ἐν προαλήφῃ· ὃ δ' ἐπὶ καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὡς αἰεὶ

ὥς αὖτ' ἀχιλλῆα κινήσας ἤμ' ἔροισι,
 καὶ λαίηρόν ἐόντα θεοὶ δέ τε φέρτροι ἀνδρῶν.
 δαυαί· δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
 εἴηαι· ἐκντίβιον καὶ γνῶναι εἴμιν ἀπαντὸς
 ἀθάνατοι φοβέσσι τοὶ ἔρανδον εὐραὶ ἔχουσι.
 παυάκιμιν μέγα ἤμα διιπετέος ποταμοῖο
 πλάξ' ὡμης καὶ θύπρθεν· ὃ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπήδα.
 θυμῷ ἀνιάων ποταμός δ' ὑπογνῆνατ' ἐδάμνα
 λαβρός ὑπαιθα· ῥέω νκονίην δ' ὑπέρεπτε ποδῶν.
 πηλείδης δ' ὡμῶς ἐν ῥῶν ἔβ' ἔρανδον εὐραὶ.

Ζ αὖ τὰτ' ὥς ἔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἐπὶ σταδὶ καὶ τί πάθοιμι·
 ἄλλος δ' ἔτις μοι τόσον ἄτιος ἔρανιώνων,
 ἐμὰ φίλη μήτηρ, ἥ με τούδε αἶν ἐθελεν.
 ἥ μ' ἔφατο· ῥῶν ὑπὲρ τήχ' ἐθωρικτάων.
 λαίηροισι δ' ἔλεσθαι ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' ἐκτωρ κτῆναι ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος.
 τῷ δ' ἀγαθός μιν ἐπεφν' ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάριξε.
 νῦν δὲ με λουγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῶναι,
 ἔρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ὡς παῖδα συφορβόν.
 ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει χερσὶν ἐπερῶντα.

Ως φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὥκε ποσειδάων καὶ ἀθήνη
 σῆπην ἐγγυσιόντες δὲ κῆρ δ' ἀνδραῖν ἐῖκτεν.
 χερσὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπισώσαντ' ἐπέεσσιν.

Τ οἷσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 πηλείδην μὴ τ' ἄρτι λῖν ῥέε, μὴ τέτι τάρβει.
 τοῖω γάρ τοι νῦν θεῶν ἐπιταρρόσθω εἰμὲν,
 ζηνὸς ἐπαινήσαντος ἐγὼ καὶ παλλὰς ἀθήνη.
 ὥς ἔτοι ποταμῷ γε δαμήμηναι αἰσι μόν' ἔστιν.
 αἶψ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει· σὺ δὲ εἴσεις αὐτὸς.

ΓΑΙΑΔΟΣ

αὐτὰρ τοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ' ἅκε πύθνααι
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖ' ἔχ' πολέμοιο·
 πρὶν κατὰ ἰλιόφιν κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι
 ἄρ' ἴδωμεν ὅς κε φύγησι· σὺ δ' ἔκκρι θυμὸν ἀπ' ἄρας·
 αἶψ' ἐπὶ νῆας ἴδ' ἰδὼ δὲ τοὶ δῶχος ἄρ' ἐλθαι·
 τῷ δ' ἄρ' ὥς εἰπὼν τε μετ' ἀθανάτοιο ἀπεβήτην·
 αὐτὰρ ὁ βῆ μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὠρίων ἐφ' ἑταρὸν
 εἴς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
 πολλὰ δὲ ταύχεα κατὰ δαίκτα μένων αἰζηῶν,
 πλώον καὶ νέμυσθ'· τὸ δ' ὑψόσε γένετ' ἐπὶ δαί
 πρὸς ῥόον αἰάοντος ἀν' ἰθαῦν· ὅδ' ἔμιν ἔχε
 αὐρὴν ῥέων ποταμὸς μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' ἀθήνη·
 εἴδ' ἰδὼ σκέμανδρος ἔλκε τεὸν μένος· αἶψ' ἔτι μᾶλλον
 χῶτερ πηλῶνι κόρυαε δὲ κῦμα ῥόοιο
 ὑψόσ' ἀειρόμενος· σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὐσας·
 φίλε κασίγνητε σθένος ἀνέρος ἀμφοτέρσιν πρ
 χῶμα· ἐπεὶ τάχα αἶψα μέγα πριάμοιο ἀνακτος
 ἐκπέσει· ῥῶσθ' δὲ κατὰ μόθον ἔλκε μένος·
 αἶψ' ἐπ' ἀμύνεταί· τάχιστα καὶ ἐμπύπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων πάντας δ' ὀρόθωνον ἐναύλης·
 ἔσθ' δὲ μέγα κῦμα πολλὰ δ' ὀρυγμαδὸν ὄρινε·
 φιδῶν καὶ λῶν ἵνα παύσομαι ἀχρὶον ἄνδρα·
 ὅς δ' ἂν νῦν κρατῆρι μέμονεν· δ' ὅγε ἴσα θεῶσιν
 φημι γὰρ ὅτε βίην χραίσμειν ὅτε τι εἴδω·
 ὅτε τὰ τεύχεα κατὰ τὰ πρὸ μάλα γόοι λίμνης
 κείσθ' ὅτ' ἰλῦος κεκλυμένα καὶ δὲ μιν αὐτῶς,
 ἐπ' ἰλῶσ' ἑλθέμενοι αἶψ' ἔλκεσθ' ἔλκεσθ' ἔλκεσθ'
 μυρίον· εἴδ' οἱ ὅσ' ἐπισύρονται ἀχαιοί·
 αἶψ' ἔλκε τὸ αἶμα δὲ αἶμα καὶ δὲ πρὸ καλῶ·
 αὐτῶς οἱ καὶ σῆμα τεταίξεται· εἴδ' οἱ τι μιν χρεῖ

ἔπειτα τυμβοχοῆς ὅτε μιν θάπλωσιν Ἀχαιοί·
 ἦ καὶ ἐπ' ὧρτ' Ἀχιλλῆϊ κυκνῶμενος ὑψόσε θυῶν
 μορμύρων ἀφρῶτε καὶ αἵματι καὶ νεκύνεαι·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
 ἦσα τ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἦρεε πηλείων·
 ἦρ' ὅλ' ἐμὲν αὖτε πρὶς δαίσεσ' Ἀχιλλῆϊ·
 μή μιν ἀποέρσῃε μέγας ποταμός βαθυδίνης·
 αὐτίκα δ' ἦφαιστος προσεφώνεε φίλον υἱόν·
 ὄρσο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος ἄντα σέθεν γάρ,
 ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἡίσκομεν εἶναι·
 αἷ' ἐπάμμε τάχιστα πιφάσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
 αὐτὰρ ἐγὼ ζεφύροιο καὶ ἄρ' ἄεσσα νότοιο,
 εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσασα θύελλαν,
 ἥ κεν ἀπ' ἔρων κεφαλὰς καὶ τάχεα κήαι·
 φλέγμα κακὸν φορέεσθαι σὺ δὲ ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δινδροεα καῖ' ἐν δ' αὖτ' ἰεὶ πυρὶ· μὴ δὲ σε πάμπαν
 μελιχίοις ἐπέων ἀποτρέπῃτω καὶ ἄρει·
 μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· αἷ' ὁπότεν δὴ
 φθέρῃς ἐγὼν ἰάχῃσιν, τότε χεῖν ἀκρίματον πῦρ·
 ὅς ἐφ' αὖτ' ἦφαιστος δὲ τιτύσκετο θεαπιδαῖς πῦρ·
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο καῖε δὲ νεκρὸς
 πολλὸς· οἶρα κατ' αὖτ' ἄλῃς ἔσαν· ὅς κ' ἀν' Ἀχιλλοῖα,
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον· χέτο δ' ἄγλαον ὕδωρ,
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδὲ ἄλωϊν
 αἶψ' ἀν' ἐξηράνῃ, χεῖρε δὲ μιν ὅς τις ἐθείρῃ,
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν· κατὰ δ' ἄρα νεκρὸς
 κῆεν· ὁ δ' ὅτε ποταμὸν ῥέφε φλόγα παμφανόωσαν·
 καίοντο πηλείαι τε καὶ ἱτέαι· ἦ δὲ μυρίκαι,
 καίετο δὴ λωτός τε ἦ δὲ θρύον ἦ δὲ κύπερον,
 τὰ πρὶ κατὰ ῥέεθρα ἄλῃς ποταμοῖο πεφύκει·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τεύροντ' ἐχέλυες τε καὶ ἰχθύες· οἱ κατὰ δίναν·
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα·
 πνοῇ τερρόμενοι πολυμήτιος ἠφάσειο·
 καίετο δ' ἴς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 ἠφαις· ὅτις σόιγε θεῶν δαίκατ' ἀντιφρίξιν·
 ὅδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦλε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
 ἀλλ' ἔριδος τροῶσα δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἄστος ἐξελάσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἄρωγῆς;
 φῆ πυρὶ καὶ ὀμβροῖα ἀνάδ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα·
 ὥς δὲ λέβης ἴσ' ἐνδον ἐπερόμενος πυρὶ πολλῷ·
 κνίανη μελιδόμυθος ἀπαλοῖρε φέος· σιάλοιο
 πάντοθεν ἀμβολάσθην, ὑπὸ δὲ ξύλα κέγκηνα κῆται,
 ὥς τ' ὃ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο· ζέει δ' ὕδωρ·
 ὅδ' ἔθελε προρέειν· αἶψ' ἴχευ· τέρε δ' αὐτὴν
 ἠφάσειο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὃν ἦρην
 πολλὰ λαοόμοιοι ἔτι περόντα προσήυδα·
 ἦρην· τί πῃ σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἐχραε κήδην
 ἐξ ἄλλων· ὃ μὲν τοι ἐγὼ, τόσον αἰτιός εἰμι,
 ὅσον οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι ῥώεαν ἄρωγῶι·
 αἶψ' ἦτοι μέν ἐγὼν ἀποπαύσομαι ἐὶ σὺ κελάεις·
 παυέσθω δὲ καὶ ὕψ· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμῶμαι,
 μή ποτ' ἐπὶ ῥώεαν ἀλεξήσθην κηδὸν ἡμῶν·
 μὴ δ' ὀπότεν τροίη μαλ' ὧ πυρὶ πᾶσα δάηται
 καὶ μένη· κῆῶσι δ' ἀρήιοι ἦ δὲ ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ἔπειτό γ' ἄκουσε θεὸς Λαμάρκεος ἦρην·
 αὐτίκ' ἄρ' ἠφαιστον προσεφώνειν ὄν φίλον υἱόν·
 ἠφαιστε· χεῖρ τέκνον ἀγακλές· ὃ γὰρ ἴοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὦλε βροτῶν ἔνεκα· συφείξην·
 σὺ δ' ἔφαθ' ἠφαιστος· δὲ κατ' ὀβισι θεοσιδαῖς πῦρ·
 ἄπορρον δ' ἄρα κῦμα κατέανυ καλὰ ῥέεθρα·

αὐτὰρ ἐπεὶ ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην· ἥρην γὰρ ἐρύκευε χωομένη πρ.
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθῆα
 ὄρχαλέη· δίχα δὲ σφισιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σαρδ' ἐπέσον· μεγάλῳ δ' μάδῳ βράξε δ' αὐρεῖα χθών·
 ἄμφι δὲ σάλπιγξεν μέγας ὕρανος· αἶε δὲ ζεῦ
 ἦλθνος ἄλυσσιν· ἐγέλασε δὲ οἰφίλον ἦτορ
 γηθοσαῖν· ὅθ' ὀρώτο θεὸς ἐριδι ξυλιόντας·
 ἐνθ' οἷ' ἔκ' ἐτι δηρὸν ἀρέεσσεν· ἦρχε γὰρ ἄρης
 ῥινοτόρος καὶ πρῶτος αἰθιναῖν ἐπόρουσε·
 χάλκεον ἔχος ἔχων καὶ δονείδειον φάτο μῦθον·
 τίπ' αὖ ὦ καυόμην θεὸς ἔριδι ξυελαύνεις;
 θάρσος ἄητον ἔχουσα· μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν,
 ἦ ὃ μέμνη ὅτε τυδείδην διομήδε' ἀνῆκες
 ὑτάλῃσιν· αὐτῇ δὲ παρόφιον ἔχος ἐλῶσα,
 ἰθὺς ἐμῷ ὥσπερ δία δὲ χροά κελὸν ἔδραψα·
 τῷσ' αὖ νῆαυ' οἶω ἀποτισέμεν ὅσα μ' ἔοργας·
 ὧς ῥ' ἔπων ἔπεισε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
 σμρδαλέην· ἦν ὅδ' εἰδὸς δάμνησι κβανός·
 τῇ μιν ἄρης ἔπεισε μικρόνοος ἐχέει μακρῷ·
 ἦ δ' ἀναχασσάμενι λίθον εἴλετο χερὶ παχέην·
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τροχάω τε μέγαν τε,
 τόν ῥ' ἄνδρ' οὗ πρότ' οἱ θέσαν ἔμμεναι ὕρον ὄρυγης·
 τῷ βάλε ὕρον ἄρηα κατ' αὐχένα· λῦσε δὲ γῆα·
 ἐπ' ἅδ' ἐπέχε πέλεθρα πεισὼν ἐκόντιαι δὲ χαίτας·
 τούχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασε δὲ παλλὰς αἰθήνη·
 καὶ οἱ ἐπυχομένη ἐπεπῖρ' ὅεντα προσνύδα·
 Νηπίτῳ δ' ἐνὶ νύπῳ πρ' ἐπεφράσσωσαν ὄρεον
 ὄχομ' ἐγὼν ἔμελλαι ὅτι μοι μένος ἀντιφρίξαις,
 ἔτωκεν τῆς μηρὸς ἐρινύης ἐξαποτίνοισ·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἦτοι χῶσ μένη καὶ μήλεται· ἔνεκ' ἀχαιῶς
 κέλλιπθε· αὐτὰρ πρῶσιν ὑπὲρ φιάλοισιν ἀμείψετ'
 ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν πρόπεν' ὅαυε φαεινῶ·
 τὸν δ' αἶνε χειρὸς ἐλῆσα διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα σενάχιντα· μόγης δ' ἔστα γέρας θυμῶ·
 πῆν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λαυκώλενος ἦρη,
 αὐτὴν Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι ἀγχιόχοιο διὸς τέκος ἀρυτῶνη,
 καὶ δ' αὖθ' ἠκυάμην' αἴγαι βροτολοισὶν ἄρνηα
 θηίῃ ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀνὰ μέτελθε.
 ὧς φάτ' Ἀθηναίη δὲ μετέειπε χαῖρε δὲ θυμῷ
 καί ῥ' ἐπεισάμενι πρὸς σῆθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτῆς λυγρὰ γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 τῷ μὲν ἄρ' ἀμφω κῆντο ποτὶ χθονὶ πελυβοτήρη,
 ἦ δ' ἄρ' ἐπαυχόμεν' ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 οἵητοι νῦν πάντες ὅσοι φῶεαν ἄρῳ γοῇ
 εἴεν· ὅτ' ἀργείοισι μαχόμενοι θωρηκτοῖσιν·
 ὦ δέ' τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες ὥς ἄφροδίτη,
 ἦλθεν ἄρ' ἐπὶ κερὸς ἐμῷ μένει ἀντιώσασα·
 τῷ κε δὴ πάλαι ἄμμεθ' ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
 ἰλίῃ ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πολίεθρον·
 ὧς φάτο· μέδνησε δὲ θεὰ λαυκώλενος ἦρη·
 αὐτὰρ ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 φῶϊβε τίη δὴ νῶϊ δνέσασθαι ὅδ' εἰοικεν
 ἀργείων ἐτέρων· τὸ μὲν αἰχίον αἶν' ἀμαχητὶ
 ἴσμεν ἡλυμπόν δὲ διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος εἰ γὰρ εἰμὶ γῆ
 αἰθλὸν ἐπὶ πρότρως γενόμεν' καὶ πλείονα οἶδα
 τιπύτ' ὥς ἔκαστον κραδίην ἔχον· ὅδ' ἐν τῶν περ
 μέμνηται ὅσα δὴ πάθομεν καὶ ἴλιον ἄμφοι·

μῆνοι νῦν θεῶν ὅτ' ἀγένορι λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῷ ἐπὶ ῥιτῷ ὃ δὲ σιμαίνων ἐπέτελλεν·
 ἦτοι ἐγὼ φῶμαι πόλιν πέρι τῆχος ἔδωκα.
 αὐρὺ τε καὶ μάλα κελὸν ἴν' ἄρρηκτος πόλις γῆ
 φοῖβε· σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βυκολέεσκες,
 ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπύχην ὑληέσσης.
 αἶψ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυζυθέες ὦρα
 ἐξέφδον τότε νῦν βιήσασθαι μισθὸν ἅπαντα
 λαομέδων ἐκπαγλὸς ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε·
 σοὶ μὲν ὅτ' ἠπέλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρθε
 δῆσειν· καὶ περὰ νήσων ἐπὶ τηλεδαπῶν·
 στυρ δ' ὅτ' ἀμφοτέρων ἀποκοφίμεν ἕατα χαλκῷ.
 νῦν δέ τ' ἄφορροι κίομεν κηκοτηότι θυμῷ
 μισθῷ χρώμενοι τὸν ὑποσᾶς ἔκτελεσσε.
 τὴ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· ὅδ' ἐμὲ δ' ἠμέων
 πρῶτον ὥσκειν βῶδ' ὑπὲρ φίλοι ἀπόλωνται.
 πρόσχυν καὶ ἥως· σωπαισὶ καὶ ἀδούης ἀλόχοισι.
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκφύργος ἀπόλλων.
 ἐννοσίγαι' ἔκ' ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 εἰ μέναι εἰ δὴ σόι γε βροτῶν ἐνεκεν πολεμίζω
 δαλῶν οἱ φύλλοισιν ἐοικότως ἄλλο τε μέν τ' ἐ
 ζαφλεγέες τελέθουσιν δούρης κερτὸν ἔδοντες·
 ἄλλο τε δ' αὖ φθιγύθουσιν ἀκήριοι· αἶψ' ἀτάχιστα
 παυσώμεσθαι μάχης· οἳ δ' αὖτοὶ δηριάων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐβράκει· ἀέδελον γάρ ῥα
 παροχθισιν ἡτοῖο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι·
 τὸν δὲ κερσιγνήτη μάλα νήκεσε πότνια θερῶν.
 ἄρτεμις ἀγροτέρῃ· καὶ οὐκ ἴδμεν φάτο μῦθον·
 Φ αὖτις δὴ ἐκφύργε ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέβρετ' ὅς μιν μέλειον δὲ οἱ ὄχλος ἔδωκεν

ΙΛΙΑΔΟΣ

ρηπύτιε· τίνυ τόξον ἔχῃς ἀνεμώλιον αὐτῷ;
 μήσαν νῦν ἔτι παρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκῆσαι
 εὐχομένους ὅτι πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἄντα ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 ὧς φάτο· τὴν δ' ὅτι προσέφη ἐκφύγος ἀπόλλων·
 αἰὲν ὀλοωσαμένη διὸς αἰδομένη παρὰ κοιτίς,
 νέεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδίσις ἐπέεσσιν.
 πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύνον ἀδελὸς ἀντί' ἐμῆσιν
 εἴησθαι χαλεπήτοι ἐγὼ μένος αἰτ' ἐφείσθαι
 τοξοφόρῳ πρὶν ἔσθῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
 ῥαὶ θῆκεν· κῆρ' ἐδωκε κατὰ κτάνην κ' ἐβέλησθαι.
 ἥ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἔρεα θῆρας ἐναίρειν
 αἰροτέρως τ' ἐλάφας ἢ κρείσσουσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰδ' ἐθέλῃς πολέμοιο δαήμεναι ὅφρ' αὖ θύῃς
 ὄνον φρτέρῃ· εἰ μὲν ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζῃς,
 ἢ ῥα καὶ ἀμφοτέρωσιν ἐπὶ καρπῷ χθρῶς ἐμαρπῆ
 σκαίῃ· δεξιτρῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυρ τόξα.
 αὐτοῖσι δ' ἄρ' ἐβηνε παρ' ἄγατα μειδιόωσα
 ἐν ῥοπαλιζομένην· ταχέως δ' ἔκπιπτον οἵ σόι.
 δακρυόεα δ' ἔπητα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια
 ἢ ῥά θ' ὑπ' ἔρικος κοῖλιν ἐσέπλεον πέτρην
 χιραμόν· ὃ δ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν.
 ὣς ἢ δακρυόεα φύγεν· λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 λιτῷ δὲ προσέειπε δαῖκρος ἀργυρότης·
 Λιτοῖ· ἐγὼ δὲ τοι ὅττοι μάχης ὁμαδ' ὄρα λείον δὲ
 πληκτίξω· ἀλόχοισι διὸς νεφελή γέεται.
 εἰ καὶ μάλα πρόφρατα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατ' ἡφίβηφι.
 ὧς ἄρ' ἔφη λιτῷ δὲ σιωπῶντο καμπύλα τόξα.
 πεπλιότ' ἄλλουδ' ἄλλα μετὰ προφάσει· κοτίνε·

ἡ μὲν τὸ ξαλβῶσα πάλιν κίε θυγατέρος ἦς·
 ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκενε διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 διακρυόεσσι δὲ πατρὸς ἐφέζετο γένεσσι κῆρη·
 ἅμφί δ' ἄρ' ἁμβρόσιος ἑανὸς ἔρεμε πλὴν δὲ προτὶ οἶ·
 εἶλε πατὴρ κρονίδης· καὶ ἀνῆρετο ἡδὺ γελᾶσθαι·

Τ ἴς σύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος ἔραυιῶνων·
 μαφιδίως ὥς δ' τι κερκὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ·
 τόνδ' αὖτε προσέειπεν ἔϋσεφανος κελαιδηνή·
 σὴ μ' ἄλλος συφέλιξε πάτρ' λουκῶλενος ἦρη·
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νῆκος ἐφῆπται·

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 αὐτὰρ ἀπόλλων φοῖβος ἐδύσετο ἵλιον ἱρήν·
 μέμβλετο γάρ οἱ τῆχος εὐδμήτοιο πόληος·
 μὴ δαναοὶ πέρσσαν ὑπὲρ μῆρον ἡματι κένω·
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 οἱ μὲν χωόμενοι· οἱ δὲ μέγα κυδιδόωντες·
 καὶ δ' ἔζον παρὰ πατρὶ κελαϊνεφῇ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἔρως ὁ μῶς αὐτὰς τ' ὄλεεν καὶ μῶνυ χάσ' ἱππας·
 ὥς δ' ὅτε κερκὸς ἱὼν εἰς ἔρανὸν ἀνρῶν ἵκενοι·
 ἄσπετος αἰθομένους θεῶν δὲ ἐμῆνις ἀνῆκε·
 πᾶσι δ' ἐθικε πόνον πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκε·
 ὥς Ἀχιλλεύς ἔρως αἰ πόνον καὶ κῆδ' ἐθικεν·
 εἰσήκει δ' ὀγέρων πρίαμος θεῖν ἐπὶ πύργῳ·
 εἴδ' ἐνόησ' Ἀχιλλεῖα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ,
 πρῶτον ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες· ὅδε τις αἰκὴ
 γίνεθ'· ὅδ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βᾶνε χαμᾶζε·
 ἔθρουσαν παρὰ τείχος ἀγκλειτὸς πυλαῶντος·
 πεπλάμενός ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ' ἄσόμε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἡ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἴη δ' ὅδε κλονέων· νῦν οἱ ἴω λαοὶ ἐσοῦσθαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ τείχος ἀναπνύσσωσιν ἀλέντ' ὄν·
 αὐτὶς ἐπ' ἄψ' θέμεναι στανίδας πυκινῶς ἄρ' ἀρύσας·
 δῖδ' αὖ γὰρ μὴ ἕλος ἀνὴρ· ὅς τ' ἔχ' ἄλῃται·
 ὧς ἐφάθ'· οἷδ' ἀνεσάν τε πύλας· καὶ ἀπῶσαν ὀχλῆας·
 αἱ δὲ πετάσθ' ἴσαν τούξ' ἀν φάος· αὐτὰρ ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε· βῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλοιο·
 οἷδ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο·
 δίφ' ηἱ κερφαλέοι κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
 φῶγον· ὃ δὲ σφειδανὸν ἔφεπ' ἔχ' ἑλ' ἀνὰ δὲ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατρῇ· ἰδυέαινε δὲ κῆρος ἄρ' ἔσθαι·
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον βροῖν ἔλον ἔσθ' ἀχιλῶν·
 εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ἀγῆνορα δῖον ἀνῆκε,
 φῶτ' ἀντίνωρος ἔον ἀμύμονά τε κρατρὸν τε·
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε· παρ δὲ οἱ αὐτὸς
 ἔσθ' ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλοιο,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεχέλυτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν ἀχιλῆα πολίπορθον·
 ἔσθ'· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι ἐγὼν· ἔμην κεν ἀπὸ κρατρῆς ἀχιλῆος
 φάγω τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντα·
 αἰρήσει με καὶ ὥς καὶ ἀνάλκιδος δειρορμήσει·
 εἶδ' ἂν ἐγὼ τέτυκ' ἔμην ὑποκλονέεσθαι ἐκώσω
 πηλείδῃ ἀχιλῆϊ· ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
 φάγω πρὸς πεδίον ἱλῆιον ὄφρ' ἀν' ἱκώμαι
 ἴδης τε κτὴν μὲν κατὰ τε βωπῆα δύνω,
 ἱσπερίος δ' ἀν' ἔπειτα λοισάμενος ποταμῶν,
 ἰδρῶ ἀποφυχθεὶς ποτὶ ἴλιον ἀπονεοίμην·
 αἴψα τίη μοι ταῦτα φίλος διελίξαι θυμὸς·
 μὴ μὲ ἀπαφρόμενον, πέλιος πεδίοιο δὲ ποίησιν·

καὶ με μεταξὺς μάρτυ ταχέως πόλεων·
 οὐκ ἔτ' ἐπὶ τ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
 αἶψα γὰρ κρατῆρὸς πρὶ πάντων ἔσ' ἀνθρώπων·
 εἶδ' ἔκιν' οἱ προπάρειθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θνήσκω τῶνδε χρώς ὁξεί' χαλκῷ·
 ἐν δὲ ἴα φυγὴ θνήσκον δὲ ἐφ' ἅσ' ἀνθρώποι
 ἔμειδον· αὐτὰρ οἱ κρονίδης ζεὺς κῦδος ὁπάσῃ·
 ὧς εἰπὼν ἀχιλλῆα ἀλγὸς μένεν ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὥρμα' πολέμῳ· ἦ δὲ μάχεσθαι·
 οὔτε πάρος οἱ βλαβήεις ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θιρήτορος ἐναντίη· οὐδ' ἔτι θυμῷ
 ταρβῆς οὐδ' φοβέται· ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκύνῃ·
 ἔπρ' γὰρ φθάσει μιν ἡ δαΐδα ἢ βάλῃσιν·
 αἰψά τε καὶ πρὶ δαυρὶ πεπαρμένην ἀπολήγει
 ἀλκῆς πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ δαμῆναι,
 ὥς ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς δῖος ἀγένητορ·
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσασθαι ἀχιλλῆος·
 αἰψὸν δ' ἔρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔχει πάντοτε ἴσθιν·
 ἔχει δ' αὐτοῖο τιτύσκει καὶ μετ' αὐτῇ·
 ἦ δὴ πῦρ μέλ' ἐοικὼς ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλλῆος
 ἦματι τῷ δὲ πόλιν πέρσεν ῥῶων ἀγέρωχων
 νηπύτῳ· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετάσσεται ἀλγέ' ἐπ' αὐτῇ·
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες ἦσαν·
 οἳ κεν πρόσθε φίλων κλέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
 ἦλιον εἰρυσόμεσθαι· σὺ δ' ἐλθέεις πότμον ἐφέπει·
 ὧ δ' ἔπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολέμιος·
 ἦ ῥά κ' οὐκ ὁξύν' ἀκοντὰ βαρύνῃς χειρὸς ἀφῆκε·
 καὶ ῥ' ἐβάλε κνήμην ὑπὸ γόνατος, ὅδ' ἀφάμαρτεν·
 ἀμφὶ δὲ μιν κνημὶς νεοτάκτα κασιτέρωιο
 σμῆρ δαλέον κοινάβησε πάλιν δ' αὖτ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσεν

ΙΛΙΑΔΟΣ.

βλημένον δὲ ἐτέρησε θεὸς δ' ἠρύχθη δ' ὤρα·
 πηλὴ δὲ ὤρμησάτ' ἀγένορος ἀντιθέοιο·
 αὐτὸς δὲ τ' ἔασεν ἀπόλλων κ' ὕδρος ἄρεσθαι·
 αἰὲ μιν ἐξήρπαξε κέλυφε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
 ἡσυχίον δ' ἄρα μιν πολέμῳ ἐκτεμπε νέεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ πηλείωνα δόλῳ ἀποέρχασθε λαῶν·
 αὐτῷ γάρ ῥ' ἐκέρχοντο ἀγένορι πάντα ἔοικώς·
 ἔστι πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέστυτο ποσσὶ διώκειν·
 ἕως δ' ὅν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
 σρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα σέμανδρον·
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ γὰρ ἔβηλεν ἀπόλλων,
 ὥς αἰὲ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσσὶν ἐοῖσιν,
 τόφρ' ἄλλοι προῶν πεφοβη μένοι ἦλθον ὁ μίλῳ·
 ἀπασι τοῖσι πρὸτ' ἄστυ πόλιν δ' ἐμπλητο ἀλέντων·
 ὅς ῥ' ἄρα τοῖσι ἔτλαν πόλιος καὶ τήχεος ἐκὺς
 μέναι ἔτ' ἀμύλησ καὶ γνώσθαι, ὥς τε πεφύροισι·
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· αἰὲ ἀπασιώως ἐσέχρωτο
 ὅς πόλιν, ὃν τινὰ τῶν γε πόδ' ἐκ καὶ γῆνα σώσαν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΟΜΗ ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Τὸν βῶον ἐγκλησθέντων εἰς πύλιν, μόνος
 ἔκτωρ ὑπομείνας ἀχιλλεῖα· τὸ μὲν πρῶτον φά
 ρει· ἔπειτα δὲ ἀνδίσταται ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ
 ἀναιρεῖται· ἐξ αὐτῆς δὲ αὐτὸν τὸ ἄρματος ἀχιλλεῖ· διὰ
 τὸ πηλὸν ἐπὶ τὸν καύσασμον ἔλκει· οἱ δὲ κατὰ πύλιν
 αὐτὸν ὁδύροντες ταῦτα ὁρῶντες ἐγκλησμένοι·

Χῖδ' ἄρα βῆς πρὶ τῆχος ἄγων, κτάνεν ἔκρη Ἀχιλλεύς·

Σ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυγότες
ἤνυτε νεβροῖ.

ὦ ἴδρυ' ἀπεφύχοντο, πτόντ' ἀκίον
τό τε δίψαν.

κεκλιμένοι καλῶσιν ἐπάλξεσιν·
αὐτὰρ ὦ χαιοὶ

τείχεος ἄκρον ἴσαν σάκε' ὦμοισι κλίναντες·
ἔκρη δ' αὐτὲ μέναι ὁλοὴ μοῖρ ἐπέδησεν·
ἱλὶς προπάροιθε πυλάων τε σκαυάων·

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα φοῖβος ἀπόλλων·

Τ ἰππεμε πηλῆος ἧε ποσὶν ταχέεσσιν διώκης·

αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον ὕδ' ἐνὶ πώμῃ
ἔγνωσ' ὡς θεὸς εἰμι· σὺ δ' ἄσπερ χεῖς ἰδμεαίνης·
ἦ νύ τοι ὕτι μέλλει βῶν πόνος, ὅς ἐφόβησας,
οἱ δ' ἦτοι εἰς ἄστυ ἄλυν· σὺ δὲ δῶρο λιάσῃς,
ὃ μὲν με κτανέης ἐπεὶ ὕ τοι μὀρσιμός εἰμι·

Τ ὃν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἔβλαψάς μ' ἐκέρβε θεῶν ὀλοώτατε πάντων·

ἐνθάδε νῦν βέβας ἄρ' αἶψα τείχεος ἦν' ἔτι πολλοὶ

ῥῆγαν ὀδῆε εἶλον πρὶν ἱλίον εἰσαφικέσθαι·

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο τὸς δ' ἐσάωσας

ῥηιδίως ἐπεὶ ὕτι τίσιν ῥ' ἐδίδεσας ὀπίσω·

ἦ σ' ἂν τισαίμην ἥ μοι δαυαμὶς γε παρείη·

Ω εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει·

συνάμηνος ὡς θ' ἴππος ἀεθλοφάρος σὺν ὀχέσφιν·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὅς ῥά τε ῥῆα θέησι τι ταῖνό μένος πεδίοιο·
 ὥς ἄχιλλός λαίηρὰ πόδας κῆρ γύνατ' ἐνώμα·
 τόν δ' ὁ γέρων πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 παμφάνονθ' ὥς τ' ἄσέρ' ἐπ' αὐμένον πεδίοιο·
 ὅς ῥά τ' ὁπώρας ῥσιν ὀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄσρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὅν τε κ' ὠρίωνος ἐπὶ κλισίῃν κηλεύειν·
 λαμπρότατος μὲν ὄγ' ἔστι κηκὼν δὲ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὥς τὸ χαλκὸς ἔλαμπε πρὶ σῆθεσι θεόντος·
 ὦ μωξεν δ' ὁ γέρων κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χρυσὶν·
 ὑψόσ' ἀναχόμενος μέγα δ' οἰμώξας ἐγερῶναι,
 λιαόμενος φίλον υἱὸν, ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
 ῥσῆς ἀμωρὸν μεμαῶς ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 τόν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 ἔκτορ μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τόν
 ὅιος ἄνδρ' ἄλλων ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσσης·
 πιλείωνι δαμῆς ἐπειὴ πολὺ φέρτερός εἶμι
 χέτλιος· αἶψ' εἰ θεοῖς φίλος τοι αὐτὸν δὲ γένοιτο·
 ὅσσον ἐμοὶ, τάχα κέν ἐκωύθῃς κῆρ γυῖες ἔδονται·
 κείμενον ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθαι·
 ὅς μ' ἔω' πολλῶν τε κῆρ ἐσθλῶν ὄνιν ἐθικε
 κτείνων· κῆρ πρὸς νήσων ἐπὶ πηλεοπέδων·
 κῆρ γὰρ ναῦ δύο ταῖδε λυκάονα κῆρ πολύδωρον,
 ὃ δαῖμαί μ' ἵδεν ζώων εἰς ἄστυ ἀλάντων·
 τὴν μοι λαοθάλ' ἔνετο κρείσσεια γυναικῶν·
 αἷ' εἰ ἰδὼς ξύοσι μετὰ στρατῷ ἢ τ' αὖ ἐπειτα,
 χαλκῷ τε χρυσῷ τε ἀπολυσόμιν'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παῖδ' ὁ γέρων ὄτομα κλυτὸς ἄλκιος·
 οἷον ἦδ' ἡδὴ τιθῆσθαι κῆρ ἐν αὐτῷ λαῷ δέ μοισιν,

ἄλγος ἐ μὲν θυμῷ τε καὶ μητέρι τοῖ τεκόνμεθα.
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινωθαδιώτρων ἄλγος
 ἔσσεται· ἦν μὲν καὶ σὺ θάνης ἀχιλῆϊ δαμασθῆς.
 αἰὲν ὁ σέρχεο τέχνη ἐ μὲν τέκος ὄφρα σώσῃς
 ῥῶας καὶ ῥῶας μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 πηλείδῃ· αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμβλῆς.
 πρὸς δὲ μετὸν δύσνον ἐτι φρονέοντ' ἐλέαιρε
 δύσμορον· ὃν ῥά πατὴρ κρονίδης ἐπὶ γήραος ἔδω.
 αἶσῃ ἐν ὀργαλέῃ φθίσει, καὶ καὶ πόλλ' ἐπιδόντα.
 ἔχας τ' ὀλλυμένους ἐλκυσθῆσας τεύχεα καὶ
 καὶ θαλάμους καὶ αἶζομένους καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα ποτὶ γαίῃ· ἐν αἰνῇ δνιοπῆτι.
 ἔλκομένους τε νύκτας ὀλοῖς ὑπὸ χερσὶν ἀχαιῶν.
 αὐτόν δ' αὖ πύματόν με κινῶσι πρῶτησι θύρῃσιν
 ὤμισαί ἐρύσσιν ἐπὶ κέτις ὀξείῃ χαλκῷ
 τυφάσῃ ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐν θυμὸν ἐλπιτα,
 ὅς τ' ὀρέφον ἐν μεγάροισι ῥαπεζῆας πυλαῶν.
 οἳ κ' ἐ μὲν αἶμα πιόντες ἀλύσσοντες πρὶ θυμῷ
 κῆρσιν ἐν προθύροισι· νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν
 ἀρηιηταμένω δαδῶν γένω ὀξείῃ χαλκῷ
 κῆρσιν· πάντα δὲ καλὰ θανόντι πρὸ ὀπίφανει.
 αἰὲν ὅτε δὴ πολίον τε κέρη πολίον τε γένειον.
 αἰδῶ τ' αἰχμῶσι κινῶς κταμένοιο γέροντος,
 τῶν δὴ οἰκτιστὸν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ἦ ῥ' ὁ γέρων πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἔδ' ἐκ κρηθρὸν θυμὸν ἐπειθε.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέσας
 κόλπον ἀνιέμενη· ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέχε.
 καὶ μιν δακρυχέσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἔκρηρ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἶθεο καὶ μὲν ἐλέησον

ΥΛΙΑΔΟΣ

αὐτὴν εἴ ποτέ τοι λαβὴν δέα μαξὶν ἐπέχον·
 τῶν μνησαί φίλον τέκνον· ἄμωι δὲ δῆιον ἄνδρα·
 τείχεος ἐνδοίων· μὴ δὲ πρόμος ἵστασο τάτῳ
 χέτλιος· ἔτῳ γάρ σε κητακτάνῃ, ὅσέ τ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος· ὃν τέκον αὐτὴ
 ἔδ' ἄλοχος πολυδωρος· ἀνδρεὶ δὲ σε μέγα νῶϊν
 ὄργων παρὰ νηυσὶ καὶ δὲ ταχέως κητέδονται·
 ὥς τῶγε κλαῖον τε προσανδήτην φίλον υἱόν,
 πολλὰ λισομένω· ἔδ' ἔκρυθι θυμὸν ἔπειθον·
 αἶψ' ὅ γε μίμν' ἀχιλῆα πελώριον ἄσπονδόντα·
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χεῖρ' ὀρέετο ἄνδρα μένησι
 βεβρωκὼς κηκτὸ φάρμακ'· ἔδου δὲ τεμιν χόλος αἰνός·
 σμυδαλέον δὲ δίδορκεν ἐλυσσόμνος πρὶ χεῖρ'·
 ὥς ἐκτὼρ ἄσβεστον ἔχων μένος ὕπεχώρη·
 πύργῳ ἐπὶ πρῶχοντι φεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
 ὦ μοι ἐγὼν εἰ μὲν κε πύλας κητήχεα δύω
 πηλυδάμασ μοι πρῶτος ἐλεχέην ἀναθήσει·
 ὅς μ' ἐκέλευε πρῶσι ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι,
 εὐχθ' ὕπ' τὴν δ' ὀλοῖν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος ἀχιλλεύς·
 αἶψ' ἐγὼ ἔπιθόμην· ἢ τ' αὖ πολυκέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλισα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν·
 αἰδέομαι ἔγωγε καὶ ῥωγῶ ἄλῃς ἐλκεσιπέπλυν·
 μή ποτέ τις εἴπῃσι κηκαῖτος ἄλλος ἐμῆς,
 ἐκτὼρ ἢ φιβίῃφι πιδήσας ὤλισε λαόν·
 ὥς ἐρείσιν ἐμοὶ δὲ τότ' αὖ πολυκέρδιον εἶν·
 αὐτὴν ἢ ἀχιλῆα κητακτάναντα νείεσθαι·
 ἢ ἔκτε αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πέληος·
 κηδὴν αὖτις κηταθείωμαι ὀμφαλόεσσα·
 κηκόρυθα βριαρὴν δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας·
 αὐτὸν

αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω·
καὶ οἱ ὑπόχωμαι ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
πάντα μάλ' ὅσσ' Ἀλέξανδρος κούρης ἐν νηυσὶν
ἦγάγεο· προῖν δ' ἦτ' ἐπλετο νέκυος ὄρχη
δωσέμεν ἃ βρείθησιν ἄγειν, ἅμα δ' ἄμφι δ' Ἀχαιοῖς
ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι ὅσα τε πόλιν ἦδε κέκυθε·
φρσίν δ' αὖ μετόπισθε γυρσίων ὄρκον ἔλωμαι·
μή τι κατὰ χρῦφιν ἀνδρῶν πάντα δάσασθαι
καὶ πῖσιν ὅσιν πολίεθρον ἐπήραρον ἐνὸς ἐείργῃ·
αἰεὶ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξαο θυμὸς,
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰὼν ὅδ' ἔμ' ἐλεῖς,
ἔδ' ἐτι μ' αἰδέσεται· κτενέει δέ με γυμνὸν ἔόντα,
αὐτὸς ὥς τε γυνῆος ἐπ' ἡμῶν τούχῃα δύω·
ἔμ' ὅπως νῦν ἔστιν ἄπ' ὄρνυος ἔδ' ἀπὸ πέτρης
τῷ ὀαριζέμεναι ἅ τε παρθένος ἠὶ θεός τε·
παρθένος ἠὶ θεός τ' ὀαρίζεον ἀνιόων·
βέλτερον αὐτ' ἐρίδι ξανταυνέμεν ὅππ' ἰτάχισσε
εἶδομεν, ὅππ' ὀτέρῳ κεν Ὀλύμπιος ὄχος ὀρέξῃ·
ὥς ὥρμαινε μένων· ὅδ' οἱ ἄλκον ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
ἵσος ἐναλίω κορυθαῖχι πολέμισσιν·
σείων πηλεΐδα μελίνην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
δαινῆν· ἄμφι δέ χαλκὸς ἐλάμπετο ἵκελος αὐτῇ,
ἢ πυρὸς αἰθομένοιο ἢ ἡλίου ἀνιόντος·
ἤκτορα δ' ὥς ἐνόησεν ἔλεβρός· ἔδ' ἄρ' ἔτ' ἐτλη
αὖθι μένειν· ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
πηλῆδης δ' ἐπόρυσσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς,
ἠὲ κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πέτεσσιν·
ῥηδίως οἴμισε μετὰ φήρωνά πέλειαν·
ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὅδ' ἐπ' ὕθεν ὅξ' ὑπεληκώς·
ταρφέ' ἐπαΐει· ἐλέειν τέ θ' ἐθυμὸς ἀνώγει·

ΗΗ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὥς ἄρ' ὅτ' ἐμμεμαώς ἰδὺς πέτερ' ἤρσει δ' ἔκτορ.
 τείχεος ὑπὸ βῶων λαίφηρὰ δὲ γένα τ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἔρινον ἠνέμόεντα,
 τείχεος αἰὲν ὑπὲρ κατ' ἀμαξίον ἐλούοντο.
 κρηνῶ δ' ἵκνοντο καλλιρρόω· ἐνθα δὲ πιναὶ
 ποταμοὶ ἀναΐκοντο σὺν μάνδρῳ δινήεντος.
 ἡλὸν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ρέει ἀμφὶ δὲ κρηνὸς
 γίνεταί· ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἡ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει εἰκῆα χαλάζη.
 ἢ χιόνι φυχῆ· ἢ ἐξ ὕδατος κρυτάλλῳ.
 ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλωτοὶ ἀνέδον ἐγγὺς ἔασσι
 κελοὶ λαΐνεοι ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 πλωέσκον βῶων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρον,
 κοπρὶν ἐπ' ἑρήνης πρὶν ἐλθεῖν ἦσ' ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδράμέτην φάων ὅδ' ὀπίσθε δινῶν.
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφραγε δῖωκε δὲ μιν μέγ' ἀμύνων
 κερταλίμως ἐπεὶ ἄχ' ἱερήιον ἦ δὲ βοήην.
 δρυνύσθην ἄτε ποσσὶν ἀέθλια γίνεταί· ἀνδρῶν.
 αἰνὰ πρὶ φυχῆς θεὸν ἔκροτος ἰπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀθλοφόροι πρὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι,
 ῥίμφα μάλα προχωῶσι· τὸ δὲ μῖγα κῆται ἀέθλον
 ἢ ῥίπος ἢ γυνὴ ἀνδρὸς κατατιθῆναι,
 ὥς τὸ ῥίς πρὶ ἀμοιο πόλιν πρὶ δινῆεσσι.
 κερταλίμοισι πόδες νιθεοὶ δὲ τε πάντες ὁρῶντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 ὦ πόποι· ἢ φίλον ἀνδρᾶ διωκόμενον πρὶ τείχεος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 ἔκροτος ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκκειν,
 ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀποτάτῃ, καὶ αὖτέ ἐστι δῖος ἀχιλλεύς.

ἔστυ πρὶ πριάμοιο ποσὶν ταχέεαι διώκει·

αἷ' ἄγε τε φράξεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε,

ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σῴσομεν, ἥέ μιν ἦδη

πηνελόη ἀχιλῆϊ δαμάσομεν ἐσθλὸν ἔόντα·

Τ ὄν δ' αὖτε προσέειπε θεὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ πάτερ ἄρ' ἡκέραυνε κελενεφές οἶον ἔρπες·

ἄνδρα θνητὸν ἔόντα πάλας πεπρωμένον αἴσῃ,

αἶψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσυχέος ἐξαναλῦσαι;

ἔρδ'· ἀτὰρ ἔ' τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι·

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

θάρσει προηγομένη φίλον τέκος ὃ νύ τοι θυμῷ

πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος ῥῆναι·

ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλεῖρ, μὴ δέ τ' ἐρώει·

Ως εἰπὼν ὤρωε πάρος μεμαῖναν Ἀθήνην·

βῆ δέ κ' ἐπ' ἐλύμποιο κερήνων αἴξασα·

ἔκτορα δ' ἀπαρχέες κλονέων ἔφεπ' ὠκύς ἀχιλλεύς·

ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται

ἄρσας ἐξ οὐνῆς διὰ τ' ἄγκυα καὶ διὰ βήλας,

τόν δ' εἰπέρ τε λάβησι καταπῆξας ὑπὸ θάμνῳ

αἰχμὰ τ' ἀνιχνύων θέξ' ἐμπεδὸν ὄφρα κεν οὖρῃ,

ὥς ἔκτωρ δ' ἄλθε ποδῶκεα πηλείωνα·

Θυάκι δ' ὀρμήσθε πυλάων Δαρδανιάων

ἀντίον αἰξασθαι εὐδμήτους ἐπὶ πύργῳ·

εἰπὼς οἱ κεθύπρθεν ἀλάλκοιεν βελέεαι,

τοιαῖα μιν προπάρειθεν ἀποσρέψασκε παράτας

πρὸς πεδίον γ' αὐτὸς δέ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ,

ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ ὃ διώταται φύγοντα διώκειν

ἔτ' ἄρ' ὅτ' ὃν διώταται ὑποφύγῃ, ἔθ' ὃ διώκειν·

ὥς δ' ὅτ' ὃν διώτατο μάρψαι ποσὶν ἔθ' ὃ δ' ἀλύξει·

πῶς δέ κεν ἔκτωρ κῆρυξ ὑπεξέφυγεν θανάτοιο

ΥΑΥΑΔΟΣ

εἰ μή τι πῆματόν τε, καὶ οὐ σαρὴν ἦν τιτ' ἀπόλλων
 εἴηθεν ὅς οἱ ἐπῶροι μένος λατφιδά τε γυναι-
 λαοῖσιν δ' ἀνένυσε κερήατι δῖος ἀχιλλεύς.
 εἰ δ' εἰαῖ εἶδωαι ἐπὶ ἔκκριπικρά βέλεμνα
 μή τις κῦδος ἄροισι βαλὼν, ὃ δὲ δούτρος ἔλθοι.
 εἰς ὅτε δὴ τ' τέταρτοι ἐπὶ κρουῖς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα.
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο.
 πλὴν καὶ ἀχιλλεύς, τὴν δ' ἔκκρος ἱποδάμοιο.
 ἔλκε' ἢ μέγα λαβὼν ῥέπε δ' ἔκτορος ἄσιμον ἦμαρ.
 ὤχετο δ' ἔς αἰῖλοιο λίπεν δὲ ἐφ' οἴβος ἀπόλλων.
 πηλείωνας δ' ἔκτανε θεὰ γλαυκῶπις ἄθνη.
 ἀχῶ δ' ἰσαμένη, ἔπειτ' ἠρόεντα προσνύδα.
 καὶ δὴ νῶϊ γ' ἔολπα δὴ φίλε φαίδιμ' ἀχιλλεῦ,
 οἴσασθαι μέγα κῦδος ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
 ἔκτορα δεινῶν τε μάχης ἄτον πρὸς ἔοντα,
 καὶ οἱ νῶϊ τι γ' ἔτι πεφυτμένον ἄμμι γενέσθαι,
 καὶ δ' εἴκεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκέρχρος ἀπόλλων,
 προπροκυλινδόμενος παρὸς διὸς αἰγίοχοιο.
 εἰς σὺ καὶ νῶϊ σῆθι καὶ ἄμπευε τόνδε δ' ἐγώ τω
 οἴχομένῃ πεπιθήσω, ἄναντίβιον μαχέσασθαι.
 οἷς φάτ' ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπῆθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 σῆ δ' ἔρ' ἐπὶ μελὶνς χηλκογλῶχτος ἱριθεῖς.
 ἦ δ' ἄρα κεν καὶ ἔλεπε, κηχίσατο δ' ἔκτορα δῖος,
 δειφ' οἴβῳ εἰκῆα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
 ἀχῶ δ' ἰσαμένη ἔπειτ' ἠρόεντα προσνύδα.
 ἠθεῖ' ἢ μάλα δῆσε βιζέται ὠκύς ἀχιλλεύς,
 αἶψα πρὶ πριάμοιο ποσὶν ταχέως δινῶν.
 εἰς αἶε δὴ σῶμα, καὶ ἐλεξώμεθα μένοντες.
 ἦν δ' αὖτε προσίειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτορ·

δ' ἰφίφοβ' ἦν δ' ἐμοὶ τὸ πάρος πολυφίλτατος ἦν θά
 γνωτῶν· ὅς ἐκείβη ἢ δὲ πρίαμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι
 δ' ἔτλης ἐμῷ ἔννεκ' ἐπὶ Ἰδῶν ὀφθαλμοῖσι
 τέχεος ἐξελθῶν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἡθέῃ ἢ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 αἰῶνός ἐξ ἧς γεννέμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 αὖθις μένιν· τοῖον γὰρ ὑποπομέουσιν ἅπαντες
 αἰὲς ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πίνθει λυγρῷ
 νῦν δ' ἴθυσ με μαῶτε μαχόμεθα μὴ δέ τι δ' ἔρων
 ἔσω φειδωλή· ἵνα εἶδομεν ἥκεν Ἀχιλλεύς
 νῦν κατὰ κτείναν· ἑναρὰ βροτόεντα φέρηται
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥκεν σῶ δ' ὕρῃ δαμείν·

Ως φασμένη καὶ κερδοσαῖα ἡγήσατο Ἀθήνη·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἑκτωρ·
 ἔσ' ἔτι πηλὸς ἢ ἐφοβήσομαι ὥς τὸ πάρος περ·
 ἦϊς περὶ ἄστυ μέγα πρίαμ' ἴδον, ἢ δέ ποτ' ἔτλην
 μέναι ἐπ' ἐχόμενον νῦν αὖτ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε
 σῆμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν ἦκεν ἀλοίμην
 αἰὲς ἄγε δούρο θεὸς ἐπιδόμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἄρμωνιάων
 εἰ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαλιν ἀδ' ἐκὼ· αἶκιν ἐμοὶ ἴδα
 δῶκε καὶ μωνίην· σὴν δέ τι χὴν ἀφ' ἑλῶμαι
 αἰὲς ἐπεὶ ἄρ' ἐσεσσυλήσω κλυτὰ τάχ' ἐκ Ἀχιλλεύς,
 νεκρὸν ἀχαιῶσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζῃ
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἑκτορ· μή μοι ἄλασε σσημοσαῖας ἀγόρουε
 ὥς ἢ κ' ἔστ' ἀέεσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὅδ' ἄνθρωποι τε καὶ ἄρνεσθ' ὁμόφρονά θυμὸν ἔχουσιν,
 αἷμα καὶ φρονέουσι διαμπερές ἀμύλοισιν·
 ὥς δ' ἔσ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήωμαι, ὅτε τινῶν
 ὄρνια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἔτρώην πεσόντα
 αἰμαρὸς ἄσαι ἄρνα ταλαύρινον πολέμισιν,
 παντοίης δ' ἔρεπ' ἐμὴ μνήσκεο νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔλθαι καὶ θαρσαλέον πολέμισιν·
 οἷ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δὲ σε παλλὰς ἀθήνη
 ἔχει ἐμῷ δαμάσσει· νῦν δ' ἄθροα πάντ' ἀποτίσσει
 μήδ' ἐμῶν ἐτόρων· ὅς ἐκτανθεῖ ἔχει θύων·
 ἢ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν πρᾶξι δοκιχόσκιον ἔχος·
 καὶ τὸ ἰδὼν ἅντα ἰδὼν ἠλώαφ φαίδιμος ἔκτωρ
 ἔξερχ' ἰδὼν προΐδων· τόδ' ὑπέρπικρ' ἁλκίον ἔχος·
 ἐν γαῖῃ δ' ἐπ' αἶγι ἀναδ' ἤρπασε παλλὰς ἀθήνη·
 αἶψ' δ' ἀχιλῆϊ δίδου λάβε δ' ἔκπρ' ἀποιμένα λαῶν·
 ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα πηλεΐωνα·
 ἢ μβροτῶν δ' ἄρα πῶτι θεῶν ἐπὶ κελ' ἀχιλλῶ
 ἔκ δ' ἰδὼς ἠΐδης ἦν ἐμὸν μόρον ἢ τοι ἔφης γέ·
 ἀμάρτις δότι πῆς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλεο μύθων·
 ὄφρα σ' ὑποδράσας μίνεος ἀλκῆς τι λαδοίμην·
 ὃ μὲν μοι φάροντι μεταφρέτω ἐν δόρῳ πύξεαι·
 αἶψ' ἰδὼς με μαῶτι διὰ σῆθεσφιν ἔλασσον·
 οἷ τοι ἔδωκε θεὸς νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔχος ἄλανε
 ἁλκίον, ὥς δ' ἡμῖν σὺ ἐν χροῖ πάν' κομίσαιο·
 καὶ κεν ἐλαφρότ' ὅς πόλεμος ῥῶμαι γένοιτο
 σῶο καὶ ταφθι μένοιο, σὺ γὰρ σφίσι πῆμα μέγιστον·
 ἢ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν πρᾶξι δοκιχόσκιον ἔχος·
 καὶ βάλε πηλεΐδα μέσον σάκος, δ' ἄρ' ἀμάαρτε·
 τῆλε δ' ἀπεπλάσθη σάκος δόρυ χάσας δ' ἔκτωρ·
 ὅππ' ῥά οἱ βέλος ὦκ' ἐτάσσει ἔκφυγε χερὸς·

[illegible]

ΙΛΙΔΟΣ

καλὰ τὰ παρὸ κλισο βίην ἐκάρηξε κατὰ κτῆας·
φαίνεται δ' ἡ κληίδες ἀπ' ὧμων αὐχέν' ἔχουσι
λακκοῖν, ἵκα τε ψυχῆς ὠκιστος ὁ λειψός,
τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαώς ἔλασ' ἔχει δῖος Ἀχιλλεύς·
ἀντικυρὸν δ' ἀπαλῶς διὰ χένος ἡλὺθ' ἀκωνή·
ἔδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴν τὰ με χαλκοβάρβα
ὄφρα τί μιν προτίηποι ἀμειβόμενος ἐπέειπεν·
ἦριπτε δ' ἐν κόνι' ἡ δ' ἐπύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
ἐκτορ' ἀτάρ περ ἐφασα παρὸ κλη' ἐξεναρίζων·
σῶς ἔσεσθ' ἐμέ δ' ὅδ' ἐπὶ ξέοντος σφιν ἔόντα,
νῆπιε τοῖο δ' ἀνδρὸς ἀοανητὴρ μέγ' ἀμύνων
νῆυσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ἐγὼ μετόπιθε λεγέμεναι,
ὅς τοι γυναικὶ ἔλυσσας ἐλὺν καὶ ὧς ἡ δ' ὀϊωνοί
ἐλκήσουσ' αἰὶνῶς, ἦν δὲ κτερίῃσιν Ἀχαιοί·

Τὸν δ' ὀλιγόδρανέων προσέφη κορυθαίολος ἑκτορ·
αἴσω μ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γυνῶν σῶν τε τοιήων·
μή με ἴα παρὰ νηυσὶ καὶ ἀσ' καταδάξαι Ἀχαιῶν·
αἷμα σὺ καὶ χαλκὸν τε ἄλγος χρυσόν τε δέδεξο
δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
σῶμα δὲ οἶκός δ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
ῤῶες καὶ ῤῶων ἄλοχοι, λελάχουσι θανόντα·

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μή με κῦον γυνῶν γυνάξω, μηδὲ πημάτων·
αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὧ μ' ἀποταμείδων κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργασ·
ὧς ἢ κ' ἔσθ' ὅς σῃς γε καὶ ἀσ' κρυφαλῆς ἀπαλάμῃ
ἔδ' εἶπεν δεικνύς τε καὶ εἰσοσινύριτ' ἀποινα
ῤῥῶσ' ἐνθα δ' ἄγοντες, ὑπόχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
ἔδ' εἶπεν σάουρον χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνέροι
δαρδανίδης πρίαμος, ἔδ' ὧς σὶ γε πότνια μήτηρ,

ἐπιμένει χέειαι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή.

ἀλλὰ καὶ τὸ κῆρ οἶωνοὶ χεῖρα πάντα δάσονται.

Γ ὃν δὲ χεῖρα θνήσκων προσέφη κορυβαίολος ἑκτωρ.

ἦ σὺ σὺ γινώσκων προτιόσσομαι, ὃ δ' ἄρ' ἔμελλον

πείσειν. ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

φράζεο νῦν μή τοι θεῶν μῆνιμα γένωμαι

ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε πάρῃς καὶ φῶϊ βος ἀπόλλων,

ἔσθλόν ἐόντ' ὀλέσωσιν, καὶ σκαῖσι πύλησιν.

Ω ἄρα μιν ἔπόντα, τέλος θανάτοιο χέλυφε.

ψυχὴ δ' ἐκ θεῶν πλάμενη, αἴθερος δὲ βεβήκει

ὃν πότμον γούσσα, λιπὺς ἀνδροπῆτα, καὶ ἦβην.

τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήυδα δῖος Ἀχιλλεύς.

Γ ἔθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τό τε δέξομαι, ὃ πότε κεν δῆ

εἶα ἐθέλῃ τελέσαι, ἦ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

ἦ γὰρ καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύνατο χάλκεον ἔγχος.

καὶ τό γ' ἀνυσθεν ἔβηχ', ὃ δ' ἄπ' ὤμων τούχ' ἐσύλα

αἵματόεντ' ἄλλοι δὲ πρίορα μὲν ἦεν Ἀχαιῶν,

οἱ καὶ θηήσαντο φυνὴν καὶ ἔδος ἀγνῶν

ἑκτορος. ὃ δ' ἄρα οἱ τίς ἀνσπῆτί γε παρέσθι

ὦ δὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ὅς πλησίον ἄλλον

ὦ πόποι· ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσσει

ἑκτωρ, ἦ ὃ τέ νῦν ἀσ' ἐνέπρησε πυρὶ κηλέω.

ὥς ἄρα τίς εἶπεσκε, καὶ ἔθήσασκε παραπύς.

τόν δ' ἔπει ἐξενάρηξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

παῖς ἐν Ἀχαιῶσιν· ἔπει πῆρόντ' ἀγόρευεν.

Ω φίλοι δαυρείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες

ἔπει δὴ τόν δ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.

ὃς καὶ πόλιν ἔρδεσκειν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι.

ἦ δ' ἄγε τὰ μὲν πόλιν σωτάρχεσι περικυβήμεν.

ἔφρακε τι γινώμεν βρώων γόνον ὅντιν' ἔχουσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄλκην τόδ' ἐπεσόντες,
 ἢ ἐμὴν μεμύασι καὶ ἔκτορος ἔκ' ἐόντος.
 εἰ μὲν τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς·
 κείτ' ἀπὸ νῆας νέμυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
 Πάροκλος· τὸ δ' ἔκ' ἐπιλήσομαι ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 ζῶοισιν μετέω· καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρῃ.
 εἰδὲ θαρόντων πρὸ καταλήθοντ' ἐν αἰΐδα,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κῆρθι φίλον μεμνήσομ' ἐταίρων.
 νῦν δ' ἄλ' ἀείδοντες παῖδ' ἡνίοχα κῆροι Ἀχαιῶν·
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νέωμεθα· τόνδε δ' ἄγωμεν·
 ἥρ' ἀμείβεσθαι μέγα κῆδος· ἐπέφρονε γὰρ ἔκτορα δῖον·
 ὃν βῶδ' ἀπὸ κατὰ ἄστυ θεῶν ὡς ἀχετόωντο
 ἢ ῥὰ καὶ ἔκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέβηκε τίοντες·
 ὃς σφυρὸν ἐκ πτέρυγος βοέας δ' ἐξῆπ' ἐν μάχῃ.
 ἐκ δ' ἴφροιο δ' ἔλυσεν· κῆρ δ' ἔλκεται ἔασι.
 ὃς δ' ἴφρον δ' ἀναβὰς ἀνάτε κλυτὰ τάχ' ἐταίρων,
 μάστιγι δ' ἐλάαν· τὸ δ' ἔκ' ἄκουτε τιτίεσθιν·
 τὸ δ' ἦν ἐλκομένον κοῖσας· ἀμφὶ δ' ἔχεται
 κυάνεαι πίπταντο· κῆρ δ' ἄπαν ἐν κοίῃσι
 κῆρτος πάρος χαρὶν· τότε δ' ἐλὼν δισμενέει
 δῶκεν ἀγκύρωσθαι ἐν παρὶδι γαίῃ.
 ὡς τὸ μὲν κελόντο κῆρ ἄπαν· ἡ δ' ἐνὶ μῆτρ
 τίλλε κόμην· ἀπὸ δ' ἐλπίσιν ἔρριψε καλὴν πρην
 πλόσσι· κῆρτος δ' ἐμὰ μέγα παῖδ' ἐσιδύσα·
 ὃ μωγεῖν δ' ἐλκεν· πατὴρ φίλος ἀμφὶ δ' ἐλαοὶ
 κωκυτῷ τ' ἔχοντο καὶ οἱ μοῖν κατὰ ἄστυ·
 τῷ δ' ἐμὰς· ἄρ' ἔτι· ἐναλίγκιοι ὡτὶ ἄπασα
 ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' ἄκρης·
 λαοὶ μὲν ῥὰ γέροντα μάλιστα ἔχον ἀχαλῶντα·

ἔξελθῆν με μαῶτα πυλάων θαρδανιάων.

πάντας δ' ἑλλιτάνουε κυλινδρόδους κατὰ κόπρον.

ἔξονο μακλήδην ὄνο μάων ἄνδρα ἔχον.

χέσθ' ἐφίλοι καὶ μ' οἶον ἑάσατε κηδόμενοι πρ,

ἔξελθόντα πόληος ἑκάδ' ἐπὶ νῆας ἄχαιων,

λίανο μ' ἄνερα τέκν' ἀτάσθαλον ὄβριμον δ' ἄνδρα.

ἦν πως ἡλικίην ἀδέσμευται, ἦδ' ἐλεήσει

γῆρας· καὶ δὲ νυτῶδε πατὴρ τοιόςδε τέτυκται

παιδὲ· ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔπρεπε πῆμα γενέσθαι

πρωσί· μάστιθα δ' ἐμοὶ πρὶ πάντων ἄλγ' ἐβηκε.

τόσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτεινε παιθεύοντάς.

τῶν πάντων δ' τόσον ὀδύρομαι ἄχνημένος πρ,

ὥς ἐνός· ὃ μ' ἄχος ὀξὺ κατὰίσεται αἶσος εἶσω

ἔκτρος· ὥς ὅφειλε θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι.

τῶ κεκορεσάμεθα κλαίοντές τε μυρομένω τε,

μήτηρ δ' ἦ μιν ἔτικτε δυσάμμορος· ἦδ' ἐγὼ αὐτός.

ὧς ἔφαρ κλαίων· ἐπὶ δ' ἐστιάχοντα πολίται.

βῶῃσιν δ' ἐκέβη ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο.

Ἴ ἐκνον· ἐγὼ δ' ἄλῃ τίνυ βείομαι αἰνὰ παθῶσα,

σὺ ἀποτεθνηῶτος· ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας

ὀχλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκειο· πᾶσι τ' ὄνταρ

βρωσί τε καὶ πρῶῃσιν κατὰ πόλιν· οἷ σέ θεὸν ὦς

δειδέχατ'· ἦ γὰρ κέσφι μάλα μέγα κῆδος ἐκείνα

ζῶδες ἐὼν· νῦν αὖθις θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.

ὧς ἔφατο κλαίον· ἄλοχος δ' ἔπειτι πέπυσσιν

ἔκτρος· ὃ γάρ οἱ τις ἐπίτῃμος ἄγγελος ἐλθὼν

ἦπτε· ὅπῃ ῥα οἱ πόσις ἐκτόθι μίμνε πυλάων.

αἶψ' ἦ γ' ἰσὺν ἤφαινε μυχῷ δόμῃς ὑψιλοῖο.

δίπλας μαρμαρέην ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἐπαγε.

πέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοχέμοις κατὰ δῶμα,

ΥΛΙΛΔΟΣ

ἄμφι πυρὶ πῆσαι βίποδα μέγα, ὄφρα πέλοιτο
 ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοήσαντι
 νηπίη· ὃ δ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα πῆλε λοετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κωκυτὲ δ' ἤκησε κηροῖ μωγῆς ἀπὸ πύργου·
 ἧς δ' ἐλελίχθη γῆα· χαμᾶς δὲ αἱ ἐκπεσε κρηνὶς·
 ἦ δ' αὖτις δμῶσιν εὖ πλοκόμεοισι μετηύδα·
 Δ αὖτε δύω μοι ἐπεθον· ἰδὼ μὲν ὅτιν' ἔργα τέτυκται·
 αἰδοίης ἐκρυῆς ὅπως ἔκλυον· ἐν δέ μοι αὐτῇ·
 σῆθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σῶμα· νέρθε δὲ γῆτα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τί κηκὼν πριάμοιο τέκεαι·
 αἶ γάρ ἄπ' ἄκτος ἦν ἐμῷ ἔπος· ἀνὰ μάλ' αἰνῶς
 δαίδω, μὴ δὴ μοι θρασυῶν ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,
 μῦνον ἄποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δίηται
 καὶ δὴ μιν κατὰ πύργου ὠρηγορίης ἀλεγεινῆς,
 ἡμιν ἔχεσκε· ἐπὶ ὑποτῶν πηλοῦ καὶ ἀνδρῶν
 ἀνὰ πολὺ προβέεσκε, τὸν δ' ὄν μένος ὕδενι εἰκωτ·
 Ως φασμένη, μετάρσιον δαίαντο μαινάδι' ἴση
 παλλομένη κραδίη· ἄμα δ' ἄμφι πολλοὶ κίον αὐτῇ·
 αὐτὰρ ἐπὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὁμίλον,
 ἔσθι παπῆνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἑλκόμενον πρόθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέως, κούρας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἦν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐριβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 ἦριπι δ' εἰς ὀπίσω· ἀπὸ δὲ φυγὴν ἐκέρχυναν·
 ἦλλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖρας ματὰ σιγαλόεντα,
 ἄμπτυκα κεκρύφαλον τε ἡ δὲ πηλοῦ ἀναδίσμην·
 κρήδεμνον θ' ὁρᾷ αἱ δῶκε χρυσῇ ἀφροδίτῃ
 ἡματι τῷ, ὃ τε μετ' ἀνδράσιν ἡγάριδ' ἔκτορ
 ἐκ δόμου ἡπίωνος ἐπὶ πόρε μυρία ἔδωκε

ἄμφι δὲ μιν γαλόω τε καὶ ἑνατέρεσσι ἄλλοις ἔσαν·
αἱ δὲ μετὰ σφίσι ἐχον ἄτυζομένην ἀπολέσθαι·
ἣ δ' ἔπειθ' αὖ ἀμπνυτο καὶ ὅτ' φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ φῶσιν ἔειπεν·

ἔκτορ· ἐγὼ δὴ σῆνος ἴῃ ἄρα γινόμεθ' αἴσῃ
ἀμφοτέρω· σὺ γὰρ ἐν βροίῃ πριάμεσθαι δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ θήβησιν, ὑποπλάκῃ ὑληέσῃ,
ἐν δόμῳ ἡετίωνος· ὅ μ' εἴ προφει τυτθὸν ἔδσαν
δύσμορος ἀνόμορον, ὥς μὴ ὥφραλε τεκνέσθαι·
νῦν δὲ σὺ γὰρ αἰΐδαο δόμους ὑπὸ κούθεσι γαίης
ἔρχεαι· αὐτὰρ ἐμὲ συγρῶ ἐν πένθεϊ λείπῃς
χῆρην ἐν μεγάροισιν· παῖς δ' ἐτινήπιος αὐτῶς·
ὅν τέκομεν σὺ τ' ἐρώτε δύσάμμοροι ὅτε σὺ τέτῳ
ἔλασαι ἔκτορ ὄνειαρ ἔπειθ' ἄνεσ, ὅτε σοὶ ὅτος
ἦν πρὶν πόλεμόν γε φύγῃ πολὺ δακρυῷ ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τέτῳ γε πόνοσ καὶ κῆδ' ὀπίσω
ἔσαντ' ἄλλοι γάρ οἱ ἀπυρίανσιν ἄρ' ἔρασ·
ἦ μαρ δ' ὄρφανικόν, παναφήλικθ' παῖδα τίθῃσι·
πάντα δ' ὕπερ μνήμῃς διδάκρωται δὲ παρειαί·
δουόμενος δ' ἐτ' ἀνέσι παῖς ὅτ' πατρὸς ἐταίρου·
ἄλλον γὰρ χλαῖνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τίς τυτθὸν ἐπέχε·
χέλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπρώην δ' ἔκ' ἐδίηνε·
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαυτός ἐσφύελεξ·
χρσὶ πεπληγὼς, καὶ ὄνειδίοισιν ἐρίων·
ἔρ' ὅτ' ὅτως ὅσος γε πατὴρ μεταδάνυται ἡ μῖν·
δακρυόεις δὲ τ' ἄνῃσι παῖς ὅτ' μητέρα χῆρην
ἀσυνάναξ· ὅς πρὶν γὰρ ἐπὶ γένεσσι πατρὸς
μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαι τό τε νηπιαχούων

ΓΛΙΛΔΟΣ

αὐτὸς δὲ ἐν λένβοισιν ἐν ἀγκυλίῳ τιθῆναι,
 αὐτὸς δὲ μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' αὖ πολλὰ πάθῃσι φίλῳ ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν
 ἀτυάναξ· ὃν πρῶτες ἐπὶ κλησὶν κηλέουσιν.
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσ' οὐλὰς καὶ τείχεα μάχρ'·
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν νόσφι ρηῖν
 αἰόλαι οὐλαὶ ἔδονται· ἐπὶ δὲ κῆρ κορέσονται
 θυμὸν ἀτάρτοις ἥματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χρυσῷ γυναικῶν.
 οἷος ἦτοί τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλεῶ.
 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος· ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς.
 οἷος πρὸς βρών καὶ βρωιάδων κλέος εἶναι.
 οὐδ' ἔφαθ' κλαίονσ' ἐπὶ δὲ σενάχον γυναικες.

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗ- ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ

αὐτὸς δὲ τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς τελεῶσι
 μεταδίδωσι παρὸ κλη· τυραννίσας καὶ σφά-
 ξας ἐπ' αὐτῷ δουραδὲ καὶ πρῶτ' οὖς νεανίσκους καὶ κῆρ
 τὰς καὶ ἰππύς καὶ ἄλλα ἱερεῖα ἔπειτα καὶ ἀγῶνας ἐπὶ
 τάφῳ ποιῶν· ἐν ᾧ νικᾷ, ἱπποῖς μὲν διομήδης· δρόμῳ
 δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ἔτι οὗτος ὁ ἀγὼν δια-
 λύεται.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Χει δαναοῖς ἄλωνα διδὺς ἐτέλειεν Ἀχιλλεύς.

Σ οἶδ' ὅν σενάχοντ' ἐπὶ τὰ πτόλιον·
αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἑλλήσπον-
τον ἴκοντο·
οἶδ' ὅν ἄρ' ἐσκήδνατορ ἐὼν ἐπὶ νῆα
ἔκχυστο.

μυρμιδόνας δ' ἔκ' εἶα ἀποσκήδνασθαι Ἀχιλλεύς.
ὧς ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετῴδα.
Μ υρμιδόνες ταχύπωλοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι.
μὴ δὴ πω ὑπ' ὀχέσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους·
ὧς αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπετον ἰόντες,
πάτροκλον κλαίω μῦθον· ὁ γὰρ γέρας ὅτι θανόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι, δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
ὧς ἔφαθ' οἱ δ' ὦ μωξάν ἀολλέες ἤρχετο Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ βίης πρὶ νεκρὸν εὐβρίχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι μετὰ δίσφι θέτις γόον ἱμῶν ὥρσαν·
δύοντο φάμαθοι· δύοντο δὲ τούχαι φωτῶν
δάκρυοι· τοῖον γὰρ πόθεον μήτωρα φόβοιο·
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδιν' ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενοι σῆθεσιν ἐταῖρων·
Χ αῖρε μοι ὦ πάτροκλε· καὶ εἴναι αἰδέομαι δόμοισι·
πάντα γὰρ ἦδη σοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην·
ἔκρηκα δ' αὖρ' ἐρύσας δώσθην κυσὶν ὦμα δάσασθαι·
δῶδε καὶ δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδείροσθ' μήσθην.

ΛΙΛΔΟΣ

ζῶων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοισι χολωθῆς·
 ἦ ῥά κ' ἐκπράδ' ἴον ἀεικέα μήδεα ῥέξα·
 πρηνέα πάρ λεχέεσσι μῆνοιτιάδαο τανύαυτο
 ἐν κονίῃσ'· οἳ δ' ἐν τε ἄρω πλίσσονται ἔχουσι·
 χάλκεα μαρμαίροντα· λύνοντο δὲ μώνυχας ἵππους·
 κελδρίξον παρὰ νηὶ ποδῶκεος ἀακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μῆνομέα δαῖνυ·
 πολλοὶ μὲν βόεσσιν ὄρε' ἔχθρον ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαξόμενοι πολλοὶ δ' οἳ δὲ καὶ μιν κελδρὸν αἶγας·
 πολλοὶ δ' ὄρεσιν ὄδοντες ὑπὸ θαλέθοντο ἀλοιφῇ
 δόμενοι τανύοντο δὲ φλογὸς ἠφάστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυι κοτυλῦρυτον ἔρρεν ἄμα·
 αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδῶκεα πηλείωνα·
 εἰς ἀγαμέμνονα δ' ἴον ἄγον βασιλῆος ἀχαιῶν·
 σπασθ' ἄρπετι θόντες ἐταῖρον χωόμενον κῆρ·
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόσσης,
 αὐτίκα κυρύκεσσι ληνυθόγγοισι κέλευσεν,
 ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι ῥίποδα μέγαν, ἣ πεπίθοιτο
 πηλὴ δὴν λίσσασθαι ἀποβρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνήτο συρῶς· ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοῖεν·
 ἦ μά' εἴη ὅς τις τε θιῶν ὑπὸ πῦρος, καὶ ἄριστος·
 ὃ θέμις ἐπὶ λαιρὰ κερήατος ἄνθρωποι κείσθαι·
 πρὶν γ' οἱ πάροκλον θέλδουαι πυρὶ σῆμα τε χῶσαι
 κήραταί τε κόμην, ἢ περ ὅ μ' ἴτι δαῖτρον ὦδε
 ἔξει τ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωῆσι μετείω·
 αἴ μ' ἦτοι μὲν γὰρ συρῶν πρὸς μάχῃσιν αὐτί·
 ἥωθεν δ' ὄρωον ἀναξάνδρων ἀγάμεμνον,
 ἔλινε τ' ἀξέμεναι παρὰ τε χεῖρ' ὡς ἐπιήκει
 τεκρὸν ἔχοντα νείεσθαι, ὑπὸ ξόφον ἠρῶντα·
 ὄφρ' ἦτοι τῶτον μὲν ἐπιφάσῃ ἀπάμαρην πῦρ
 θάωον

θάλασσαν ἀπ' ὀφθαλμῶν· λαοί, δ' ἐπὶ ἔργα βράπων τάδε·
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο·
 ἑαυ μένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντο δὲ ἔκυσσι.
 δαίνωντ'· ὅδε τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν, καὶ κῆρ κέοντο δὲ ἔβαν κλισίην δὲ ἔκυσσε
 πηλὴ δῆς δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κῆτο βαρυσενάων πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καὶ θαρῶ ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύεσκον.
 οὗτε ἦν ὕπνος ἐ' μαρπτε λῦων μελεδήματα θυμῷ
 νήδυμος ἀμφιχυθῆς· μάλα γὰρ κἀμέ φασίδιμα γῆα·
 ἔκτορ' ἐπαΐων προτὶ ἵλιον ἦνε μόεσσιν
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ παρσκληῆος δειλοῖο
 πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὀμματα κατὰ κῆρ,
 καὶ φωνήν· καὶ τοῖα πρὶ χροῖ ἔματα ἔστο
 σὴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς κῆρον εἶπεν·
 εὐδεις αὐτὰρ ἐμείο λελασμένος ἐπὶ λυαῖ χιλλῶ·
 ἔ μιν μὲν ζῶντος ἀκήδεις, ἀμὰ θανάοντος·
 θάπτε δ' ἔπι με τάχιστα· πύλας αἰδοῦσθαι.
 ἤλθε' με ἔργουσι ψυχὰς εἰδῶλα καὶ μόντων·
 ὅδε' με πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο εἴωσιν·
 αὐτὸς αὐτὸς ἀλάλημαι ἂν ὠρυπυλὲς αἰδοῦσθαι.
 καί μοι δὸς πλὴν χερσὶν ὀλοφύρομαι· ὅ γὰρ ἔτ' αὐτὶς
 νίωσμαι ἐξ αἰδοῦσθαι, ἐπὶν με πυρὸς λελάχητε.
 ἔ μιν γὰρ ξωοὶ γε φίλων ἀπάνανθεν ἑταίρων
 βαλὰς ἐξ ὀμῶσι βαλόντο· αὐτὸς δ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχευε συγρῆν, ἢ πρὶ λῆχε γεινόμηνον πρὶ.
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπὶ γέμελ' ἀχιλλῶ·
 τέλει ὅτ' ἦν ζῶων ἀνιγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω καὶ ἐφύσομαι αἶνε πίθαι,

ΙΛΙΑΔΟΣ

μή ἐμὰ σῶν ἀπάνου τιθή μιναι ὅς τ' ἀχιλλεύ·
 αἶψ' αὖ μὲν ὡς ἐβράφη μιν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν·
 αὐτὲ μὲν τυτθὸν ἰόντα μενοίτιος ἐξ ὀπότερος,
 ἦγαγεν ὑμέτρῳ δ' ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς·
 ἦ μάτι τῷ, ὅτε πᾶσα κατέκτανον ἀμφιδάμακτος
 νήπιος ἐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χαλωθείς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἰππότεα πηλοῖα·
 ἔβρεφέ τ' ἐν δυκέως· καὶ σὸν θράποντ' ὀνόμηνεν·
 ὡς δὲ καὶ ὅς τ' ἐα νῶϊν ὁ μὴ σορὸς ἀμφικλυῖτοι·
 χρύσεος ἀφιφορῶν, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ·
 Ἴδ' ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 τί τί μοι ἦθείη κεφαλὴ δούρ' ἐλήλυθας·
 καί μοι ταῦτα ἔκαστα ἐπιτέλλεαι αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις·
 αἶψά μοι ἄλκον σῆβι μίνωσθ' πρὸ ἀμφιβαλόντε
 ἐμὴλης, ὁλοοῖο τε ταρπώμεσθαι γόοιο·
 ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
 ὁ δ' ἔλαβε· φυγὴ δὲ κατὰ χερσὶν ἦν τε καὶ πόρ
 ὡς χερσὶν τε προῖχα· ταφῶν δ' ἀνόρουσε ἀχιλλεύς·
 χερσὶν τε συμπλατῆσιν ἔπος δ' ὁλοφύδοντ' ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἦ ῥα τίς ὄϊ καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι
 φυγὴ καὶ ἔδωλον· ἀτὰρ φρένός ἐκ ἐνὶ πᾶσιν
 παννυχίη γάρ μοι πάρος κληῖος δειλοῖο·
 φυγὴ ἐφείσκει γόῳσά τε μυρομένη τε
 καί μοι ἔκαστα ἐπιτέλλειν· εἴ κ' ἐλθὼν δὲ θέσμιον αὐτῷ·
 ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφίμβον ὦρε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάτο ῥοδόδακτυλος ἠώς·
 ἀμφὶ νέεσσι λεινὸν ἀτὰρ κρήων ἀκαμίνων,
 ἔρῃας τ' ὠφραὶ καὶ ἀνέρας ἐξέειπε ὕλην
 πάντας ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' αὖτ' ἰσθλὸς ἐρώρει

μηριόνης θράπων ἀγαπήνορος ἰδομένηος·
 οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεσσιν ἐχοντὲς,
 σφιδάς τ' ὑπλήκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἔρῃσιν κείον αὐτῶν·
 πολλά δ' ἀπαντὰ κῆταντα πάραντ' αὖτε δόχμιά τ' ἦλθον
 αἷον· ὅτε δὴ κνημὲς προσέβαν πολιπίδακος Ἰδης,
 αὐτὶ δ' ἔρα δρυὺς ὑψικόμους ταναΐκῃ χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέεσσαι,
 πῆπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσοντες ἄχαιοί,
 ἦ κδεον ἢ μιδόνων· ταὶ δὲ χθόνα πασι δατύνον·
 ἐλδόμεναι περὶ οἷο διὰ ῥωπήϊα πυκνά·
 πάντες δ' ὑλοτόμοι φηγὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
 μηριόνης θράπων ἀγαπήνορος ἰδομένηος·
 κῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπιχρῶν ἐν ἄρ' ἀχιλλεύῃ
 φράσασθαι παρδόκλῳ μέγα ἠρίον· ἢ δὲ οἱ αὐτῷ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακῆμβαλον ἄσπερον ὕλην,
 εἰατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ ἀχιλλεύῃ
 αὐτὶ κῆ μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
 χαλκὸν ζώννυσθαι· ξυῖξαι δ' ὕπ' ὀχέσφιν ἔκτανον,
 ἱππῶν δ' οἱ δ' ὠρνυτο καὶ ἐν τούχεσιν ἔδωκον·
 αἶν δ' ἔβαν ἐν δ' ἴφροισι παραβῆται, ἠγίοχοί τε·
 πρόσθε μὲν ἱππῆες μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν
 μύριοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον πάροκλον ἑτάεροι·
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κῆταίνουσαν ὥς ἐπέβαλλον
 κερρόμενοι· ὁππότε δὲ κέρη ἔχε δῖος ἀχιλλεύς·
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδώς δὲ·
 οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκοντο, ὅθι σφίσι πέφραδ' ἀχιλλεύς,
 κῆθθεσαν· αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην
 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρης δῖος ἀχιλλεύς·
 τὰς ἀπάνυθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεχείρατο χαίτην
 πῆν ῥα σαρξὶ χερσὶ ποταμῷ πρέφει πηλεθόωσαν·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὁ χθρῆσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πότῃ·
 Σ βρ χθρῆ ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἠρήσατο πηλὸς.
 κῆσε με νοσήσαντα φίλην δὲ παρὶδὰ γαῖαν,
 σοί τε κόμην κρέην, ῥέξενθ' ἱρὴν ἐκτόμβην.
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἰρύσειν
 δὲ πηγᾶς· ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήης.
 ὡς ἠρᾶθ' ὁ γέρων· σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ' εἰπὲς ἔνδομα γέ φίλην ἐς παρὶδὰ γαῖαν.
 παρὸ κλῶ ἠρώτ' κόμην ὁπάσαιμι φέρεσθαι.
 ὧς εἰπὼν ἐν χρσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕψ' ἱμβρον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νύκ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτ' ἀγαμέμνονι εἶπε παρασάς·
 Ἄ βρείδη· σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς ἀχαιῶν
 πύσσονται μύθοισι· γόοιο μὲν δὲ καὶ ἄσαι
 νῦν δ' ἄρ' οὐ πυρκαϊῆς σιέδασον, καὶ δὴ πνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι· τὰ δέ τ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
 κῆδεός θ' ἐνέμεν· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγροὶ ἀμμι μενόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόλ' ἀμυσσεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα, λαὸν μὲν σιέδασεν κατὰ νῆας ἐῖσας·
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νῆας ὕλην·
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκτόμπεδον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ·
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῦε
 πρόσθε πυρῆς, ἔδρὸν τε καὶ ἀμφοτέρων· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μετὰ θυμὸς ἀχιλλεύς,
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· πρὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆας.
 ἐν δὲ τίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφοφορῆας,
 πρὸς λέχεα κλίνων· τί σურας δ' ἑρκαὶ χεῖρας ἵππευ
 ἑαυμένως ἐλέβαλε πυρῇ μεγάλα σταχίζων.

ἐννέα τῷ γε ἄνακτι προπείθεσθαι κούδ' ἦσαν.
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλε πυρὴ δύο δαροτομήσας.
 δῶδε καὶ δὲ βῶων μεγαθύμων ἡέας ἐσλῆς.
 χαλκῷ δηϊόων· καὶ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο.
 ὦ μωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 χαῖρέ μοι ὦ πάρος κλε καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι.
 πάντας γὰρ ἦδη τοι τελέωτ' ἀποροῖεν ὑπέστην.
 δῶδε καὶ μὲν τῶν μεγαθύμων ἡέας ἐσλῆς.
 τὸς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· ἔκτορα δ' ὅτι
 δῶσω πρὶα μῖδην πυρὶ λαππέμεν, αἷμα κούεσιν.
 ὧς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἔκ κούδ' ἀμφοτέρωντο.
 αἷμα κούεσθαι μὲν ἀλαλκε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη.
 ἦματα καὶ νύκτας· ῥοδόνετι δὲ χρίεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ· ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλευσάων.
 τῷ δ' ἐπικυάνεον νέφος ἦγαγε φοῖβος ἀπὸ ἁλῶν,
 ἔρανόθεν πεδίον δὲ· καὶ λυφε δὲ χῶρον ἀπάντα.
 ὄσον ἐπὶ χε νέκυσ μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
 σκῆλη ἀμφιπριχόα ἵνεσιν ἦδ' ἐμέεσιν.
 ἦ δὲ πυρὶ πάρος κλε καίετο τεθνηῶτος.
 ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τὰς ἀπάνανθε πυρὴς δροῖς ἦρ' αὖτ' ἀνέμοισι
 βορέη καὶ ξεφύρω καὶ ὑπέχετο ἱερά κελεύ.
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπ' αἶ λιλάνανθε
 ἐλθέμεν ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθῶτο νεκρὸν.
 ὕλη τ' ἐσθλὸν καὶ ἡδύμην· ὥκ' αὖ δ' ἱρις
 ὄφρα ἄισα μετὰ γέλος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα ξεφύροισι δυσσεύς ἀθρόοι ἐνδον
 εἰλαπίνην δαίνωτο· θέεσα δὲ ἱρις ἐπέστη.
 βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ· τοῖ δ' ὧς ἵδον ὀφθαλμοῖσι,

Γ Λ Υ Α Δ Ο Σ

πάντες ἀνὴρ ἄνθρωπον τέμιν' ἔχουσιν
 ἔδ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνὴρ ἄνθρωπον, ἔπειτα δὲ μῦθον·
 ἔχ' ἔδος· εἴμι γὰρ αὖθις ἐπὶ ὠκεανῷ ῥέεθρον
 αἰθιόπων ὅς γ' αἶαν, ὅθι ῥέ' ἔσ' ἐκτόμβας
 ὁθιότων, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδράσωμαι ἱρώων
 αἰὲν Ἀχιλλεύς βορέην ἢ δὲ ζέφυρον κελαδαινὸν
 εἰλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπὶ χεῖρα ἰβὰ κελεύει,
 ὅφρα πυρὴν ὄρσῃτε καὶ ἡμῖναι· ἢ ἐνὶ ἡγῆται
 πάροκλος· ὅν πάντες ἀναστεινὰ χερσὶν ἀχαιῶν
 ἡμῶν ἄρ' ὡς ἔπῃσα, ἀπεβήσετο· τοῖο δ' ὄρεοντο,
 ἢ χ' ἢ θεασσέσθ' ἡνέρεα κλονέοντε πάροιθεν·
 αἶψα δὲ πόντον ἔχοντο ἀήμενοι· ὦρτο δὲ κῦμα
 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· βροῖν δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην·
 ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην· μέγα δ' ἰάχε θεοπιδάεες τῦρ·
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρὴς ἄμυδρις φλόγ' ἔβαλλον,
 φουσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννουχος ὤκυς Ἀχιλλεύς,
 χρυσέος ἐκ κρητῆρος ἔχων δὲ πᾶσ' ἀμφικύπελλοι,
 οἶνον ἀφυσόμενος χαμάδις χεῖρ' ἰδὼν δὲ γαῖαν
 ψυχὴν κτελέσμεν πάροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατὴρ ἢ παῖδός ὁδύρεται ὅσα καίων
 συμφοῖς, ὅς τε θανὼν δόλως ἀνάχνηται τοκῆος,
 ὡς Ἀχιλλεύς ἐτάρχοιο ὁδύρετο ὅσα καίων,
 ἐρπύλων παρὰ πυρκαϊῇ ἢ ἀδινὰ σιναχίζων·
 ἦμος δ' ἑωσφόρος ἦσι φῶς ἐρέει ἐπὶ γαῖαν,
 ὅν τε μεταροκόπετλος ὑπὲρ ἄλλα κίθναται ἡώς,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμάρκινετο, παύσατο δὲ φλόξ·
 οἱ δ' ἄντε μοι πάλιν αὖτις ἔβαιν' οἶκόν δ' ἐνέσθαι,
 θρηνίον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔειπεν οἶδ' ματὶ θυῶν·
 πηλὴ δὲ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσι λιαθεῖς,
 κλέινθῃ κτε μὴν ἔτι δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρεσσι·

οἷοι δ' ἄμφ' ἄρ' εἰώνα ἄολλέος ἡγρέθοντο·

τῶν μιν ἐπὶ χομένων ὁ μάδος καὶ δὲ πὸς ἔγχετο·

ἔξτε δ' ὀρθωθείς καί σφρασσὶ πρὸς μῦθον εἶπεν·

Ἄ δέ μιν τε καὶ ἄλλοι δ' ὀρίσῃς παναχάων·

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσας ἄθοπι οἶνω

πᾶσαν, ὁ πόων ἐπέχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα,

ὅσ' αὖ παρ' ὅ κλοισι λυοῖσι τιάδαο λέγων μὲν,

δὴ διακινώσκοντες δ' ὀριφραδέα δὲ τέτυκται·

ἐν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρὴ τοῖ δ' ἄλλοι ἄνυσθεν

ἔχατ' ἡ καὶ οὐκ ἐπὶ μίξ' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·

καὶ τὰ μὲν ἐν χυρσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι διήμῳ

θείο μὲν εἰσὶ κεν αὐτὸς ἐγὼ αἶδι καὶ ὠμῶμαι·

τύμβον δ' ὅ μάλ' ἀπολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,

ὅ μιν ἐπιημέα τοῖον ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοῖ·

ἄρ' αὖ δ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι· οἶκον ἐμῶ

δαῦτροι ἐννήεαι πολυκλήσι λίπναι·

ὧς ἔφαθ'· οἷοι δ' ἐπίθοντο ποδῶν ἐπιπείωνι·

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσας ἄθοπι οἶνω

πόων ἐπιφλοῖ ἦλθε βαθῆα δὲ καὶ πρὸς τέφρῃ·

κλαίοντες δ' ἐτάρους ἐννέος ὅσ' αὖ λαοκῶ,

ἄλλεγον δὲ χυρσέην φιάλῃν καὶ δίπλακι διήμῳ·

ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἄν' ὤλιτι καλυψάν·

τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο

ἄμφ' πυρὴν ἔθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχοντες·

χρῶντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίων· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,

αὐτὸς λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν ἄρ' αὖ ἀγῶνα·

νηῶν δ' ἔφερ' ἄεθλα λέβητάς τε φρίποδάς τε·

ἵππους θ' ἡμιόνας τε βοῶν τ' ἵφθιμα κέρηνα·

ἦ δὲ γυναικῶν τε εὐζώνων, πολίων τε σίδηρον·

ἔπειτα μὲν πρῶτα ποδῶν ἐσιν ἀγλά' ἄεθλα

ΙΛΙΑΔΟΣ

θῆκε γυναικὶς ἀγαθὰ ἀμύμονα ἔργ' ἐδίψαν,
 καὶ τρίποδ' ὠπέντα δύω καὶ εἰκοσὶ μέτρον
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἑπὶ οὐκ ἔθηκεν
 ἑξέτε' ἀλμῆπν βρέφος ἡμίονον κνέυσαν.
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν τέσσαρα μέτρα κεχανδόντα λακκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 πέμπῳ δ' ἀμφότερον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν·
 ἥνδ' ὀρθὸς καὶ μεῦθον ἐν δ' ὀρχοῖσιν εἶπεν·
 ἀβρίδῃτε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ·
 ἱππῆας τὰ δ' ἀέθλα δειδυμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι·
 εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄλλῳ ἀθλάνοι μὲν ἀχαιοὶ
 ἦ τ' ἀνὲγ' ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃν τε φροίμην·
 ἴσε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἄρετῇ πριβάλλετον ἱπποῖ·
 ἀθάνα τοί τε γὰρ εἰσι ποσειδάων δέ τοι' αὐτὸς·
 παρὶ ἐμῷ πηλῇ ὅδ' αὐτ' ἐμοὶ ἐσθ' ἐνάλιξεν·
 αἶψ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μελέω καὶ μῶνυχός ἐστι ποῖ·
 τοῖς γὰρ αἰὲς ἐσθλὸν ἀπάλεσαν ἡνίοχοιο
 ἦ τίς οὐ σφῶν μάλα πολλάκις ὕμνοι ἔλασσεν
 χαϊτῶν κατέχευε λείων ὕδατι λευκῷ·
 τὸν τῶν ἐσθότ' ἐπὶ πένθειτον· ἦ δὲ δὲ σφιν
 χαῖται ἐρηρέσσεται· τὰ δ' ἔσκατον ἀχινυμένω κῆρ·
 ἄλλοι δὲ σέλλεσθε κατὰ πρᾶκ' ὅς τις ἀχαιῶν
 ἱπποισὶν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλιτοῖσιν·
 ὅς φάτο πηλεΐδης ταχέως δ' ἱππῆος ἔρδεν·
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν ἦ μνηστος·
 ὅς μιν τε φίλος ἦδ' ὅς ἐπὶ ποσσὶν ἐκίχεν·
 τῷ δ' ἐπὶ τυδείδῃς ὦρτο κρατὶ δὲ διομήδῃς·
 ἔπειθε δὲ βῶν ὕπαικ' ἑζόν ἔς ποτ' ἀπὸ νύκτα
 ἀνείκον· ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξέσσαντο ἀπὸ λῶν·

τῷ δ' ἄρ' ἐπαφρείδης ὦρτο ξανθὸς μελέαος
 διογενὴς· ὕπρ' δὲ ζυγὸν ἦραγεν ὠκείας ἵππους·
 αἶθην πλὴν ἀγαμέμνονέν· ἦν ἔόντε πόδαρχον·
 ἦν ἀγαμέμνονι δῶκε ἀχισιῶδης ἐχέπυλος
 δῶρ' ἵνα μὴ οἱ ἐποιθ' ὕπρ' ἵλιον ἦνεμόεσσαν,
 αὐτὴν αὐτὴν τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
 ζῶς ἄφρονος· νῆαίεν δ' ὅγ' ἐν αὐρυχόρῳ σικυῶνι·
 ἦν πόθ' ὕπρ' ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμον ἰχανόωσαν·
 ἀντίλοχος δὲ τέταρτος· εὐφριχὰς ὠπλίσαθ' ἵππους,
 νέσπορος ἀλλὰ δὲ ἕως ὑπρ' θύμοιο ἀνακτος
 τῆς νηληϊάδαο· πυλινεὲς δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δὲ οἱ ἀχι παρατάς,
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
 ἀντίλοχ' ἦτοι μέν σε νέον πρ' ἔόντ' ἐφίλησαν
 ζῶς τε ποσειδάων τε καὶ ἵπποσιώας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ κέν σε διδάσκει μὲν ἔτι μάλα χρεῶ·
 θάλα γὰρ αὐτῷ πρὶ τέρμαθ' ἐλίσσει μὲν ἀμύστοι ἵπποι
 βάρδιςσι θείην, τῷ τ' ὀϊωλόγῳ ἔσεσθαι·
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν, ἀφάρτροι· ὅδ' αὖ μὲν αὐτοῖ,
 πλείονα ἴσασι σέθεν αὐτὸς μητίσασθαι·
 αὐτὸν ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοῖαν· ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἀέθλα·
 μή τι τοι δρυτοτόμος μέγ' ἀμύνων, ἢ ἐβίηφι·
 μή τι δ' αὐτὴ κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ἦ αὖ θοὴν ἰθαῦς ἐρεχθόμενὴν ἀνέμοισι·
 μή τι δ' ἡνίοχος πριγνέται ἡνίοχοιο·
 αὐτὸς δὲ μέν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς·
 ἀφραδέος ἐπὶ πολλὸν ἐλίεσθαι ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἵπποι δὲ πλανώνται ἀνὰ δρόμον· ὅδ' αὖ κατ' ἵχει·
 ὅς δ' αὖ καὶ κέρδιε γὰρ ἡ ἐλαύνων ἡσυχὰς ἵππους·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἀλλ' ἔρμ' ὀρόων σρέφει ἐπ' ὕθην, ὅδ' ἔ' λήθει,
 ὅπως ἔ' πρῶτον ταυῦσιν βυβόισιν ἱμάσιν·
 αὐτὸν ἔ' χη ἀσφαλῆως καὶ τὸν πρῶτοντα δοκῶναι·
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ὀφθαλμοῖς ὅδ' σε λήσει·
 ἔσκηκε ξύλον αὖτον ὅσοντ' ὀργῇ, ὅπερ αἴης·
 ἢ θρῦος ἢ πάσης· τὸ μὲν ἂν καταπύθεται ὁ μὲν βρῶ·
 λαῖε δέ τ' ἐκείτ' ἔθνη ἐρηρέδαται δύο λυκῶ·
 ἐν ξυωχῇσιν ὅδ' ἄλγος δ' ἱππόδρομος ἀμφὶς·
 ἦτοι σῆμα βροτοῖο πάλλει κατατεθνηῖος·
 ἢ τόγε νύνα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 τῷ σὺ μάλ' ἐχρήμασ' ἐλάαν χερσὶν ἄρμα καὶ ἵππους·
 αὐτὸς δέ κλινθῆναι εὐπλέετ' ἐνὶ δίφρῳ·
 ἢ κ' ἐπ' ὀπίσθερά τοιν' ἄταρ τὸν δεξιὸν ἱππῶν
 κένσαι ὁμοκλήσας, ἥξει τέ οἱ ἡνία χερσὶν·
 ἐν νύμφῃ δέ τοι ἵππος ὀπίσθερος ἐχρημθῆτα·
 ὥς αὐτοὶ πλήμνητε δοῦνται ἄλλον ἱκέσθαι
 κύνες ποιοῦσι, λίθος δ' ἀλέεσθαι ἐπαυρῆν,
 μή πως ἵππος τε πρῶτης κατὰ δ' ἄρματα ἄξει·
 χάρμα δέ τοις ἄλλοισιν ἐλεχέην δέ σοι αὐτῷ
 ἔσεται· ἀγαθὸς φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἴη·
 εἰ γὰρ ἔ' ἐν νύμφῃ κατεξέλασθη δαδῶν·
 ὅκ' ἔ' ὅς κ' ἔ' ἔλθοι μετὰ λυγροῖς, ὅδ' ἐπείλασθαι·
 ὅδ' ἔ' ἔλκεν μετόπισθεν δροῖονα δῖον ἑλάντο·
 ἀδρόν τε ταχὺ ἵππον ὅς ἐκ θεῶν γένος ἦεν·
 ἢ τὸς λαομέδοις· οἱ ἐνθάδε τέπασσεν ἱσθλοὶ·
 ὧς εἰπὼν ἔειπε νηλεὺς ἄτ' ἐνὶ χάρῃ
 ἔξεν' ἱππῶν καὶ δὴ ἔχεν πείρατ' ἔχεν·
 μηριότης δ' ἄρα πέμπτος εὐρυχάσων κλισιάδ' ἵππος,
 αὐτὸν ἔβαν ὅς δ' ἴφρως ἐν δὲ κλήρῳ ἐβάλλοντο·

πάλ' Ἀχιλλεύς ἐν δὲ κλῆρος θόρε νεστορίδαο
 ἀντιλόχῳ· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Ὀδυσσεύς·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀλκίονος θυριλῆος ἀνέλαος·
 τῷ δ' ἐπὶ μυριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕστατος αὐτὸς,
 τυδείδης δ' ἔχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππῳ·
 σὺν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 πηλόθεν ἐν λήῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἴσιν·
 ἀντίθεον φοίνικα δ' ἀόνα παρὸς εἶο·
 ὧς μενέωρ δρόμον καὶ ἀληθείην ἀποείποι·
 οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστρεσ' αἶρσαν,
 πέπλητόν θ' ἱμάσιν· ὁ μὲν κλισίαν τ' ἐπέειπεν
 ἐαυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησον πεδίῳ,
 νόσφι νεῶν ταχέως· ὅτ' ὅτε σέρνοισι κονίην
 ἵστατ' ἀγρομένη ὥς τε νέφος ἢ ἐθύελλα·
 χαῖται δ' ἐρρῶντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 ἄρματα δ' ἄλλο τε μὲν χθονὶ πάλιν αὖτε πρυμνοῖσιν·
 ἄλλο τε δ' αἰξάσκει μετ' ὄρεα τοῖσ' ἐλαττοῖσιν
 ἔστασαν ἐν δίφροισι· πάταγε δὲ θυμὸς ἐκείνων,
 νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἐκείνων
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ·
 αἴψ' ὅτε δ' ἡ πύμαρν τέλειον δρόμον ὥκέσθ' ἵπποι·
 αἴψ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δ' ἡ ἀρετὴ ἐκείνων
 φαίνεται· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθην δρόμος, ὥκα δ' ἐπείτα·
 αἰφρητιάδαο ποδῶκεσθ' ἐκφρονὶ ἵπποι·
 τὰς δὲ μετεξέφρον' διομήδεος ἄρσενος ἵπποι
 βῶντο, ὅτε πολλὸν ἀνυσθ' ἔσαν· ἀλλὰ μάλ' ἐπ' ὕψος·
 αἰεὶ τὸρ δίφρα ἐπιβησομένοισιν εἴητην·
 πνοιῇ δ' ὀμήλοιο μετάφρενον αἰρέετ' ὦμον
 θέρμετ' ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέοντες·
 καὶ νύ κεν ἢ παρέλαα ἢ ἀμφήρισον ἐθίκεν,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὃ μὴ τυδείος υἱὸς κοτέσαστο φῶιβος ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ ἐν χειρῶν ἐβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χροομένοισι·
 ὅσῃς τὰς ἰδὺ ὅρα ἔτι κῆρ πολὺ μᾶλλον ἰύσασθαι.
 οἷδ' οἱ ἐβλάβησαν ἄνδρ' κέντροιο θέοντες.
 ἦ δ' ἄρ' ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' ἀπόλλων
 τυδείδην· μάλα δ' ὤκησ' μετέαυτο ποιμένα λαῶν.
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
 ἦ δὲ μετ' ἀδμήτην υἱὸν κοτέσθ' ἐβεβήκει.
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὸς ξυγόν· αἰδὲ οἱ ἵπποι·
 ἀμφὶς δ' οὗ δροαμέτην ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτός δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη.
 ἀνῆλθ' ἄσπετος πρὶ δρυφῶν, σῶμα τε ῥίνας τε.
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 δακρυόφιν κλάσεν· θαλρῆ δὲ οἱ ἔχετο φωνή.
 τυδείδης δὲ παρὰ ῥέεσσι ἔχε μῶνυ χάσιν ἵππων.
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλλετο ἐν ἰσθμῷ ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος, κῆρ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀργείδῃς ἔχε ξανθὸς ἰθυσέλαος.
 ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλειε παρὸς ἑοῖο
 ἔμβητον, κῆρ σφῶϊ τιτάνετον ὅππῃ τάχιστα.
 ἦτοι ἰδὺ κῆρτοισιν ἐρίζετο ὅτι κελύων
 τυδείδῃ ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν ἀθήνῃ
 πῶς ὠρεξε τάχος, κῆρ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππων δ' ἀργείδαο κίχοντε μὴ δὲ λίπησθον
 περπαλίμως· μὴ σφῶν ἐλεγχέην καταχῶν.
 αἶθρ' ὅθι λυγρὰ τὴν λίπεσθαι φέριστοι.
 ὦ δὲ γὰρ ἐξερέω κῆρ μὴν τετελεσμένον ἔσθαι.
 ἦ σφῶν κομιδὴν παρὰ νέεσσι ποιμένι λαῶν
 ἔσται· αὐτίκα δ' ὕμμι κατακτινῆθ' ἐξ ἑλάνης.

αἱ κ' ἀποκηδήσαντε φρώμεθα χεῖρον ἀέθλον·
 αἷ' ἐφομαρτῆτον, καὶ σπύδιον ὅπ'ι τάχιστα·
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥ δ' ἐνοήσω,
 σκινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, ὃ δ' ἐμε λήσει·
 ὧς ἐφαθ' οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἐπήτα,
 σῖνος ὁ δ' αὖ κοίλης ἴδεν ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 ῥωχμὸς ἔην γαίης ἥ χειμέριον ἅλ' ἐν ὕδωρ,
 ἐξέρρηξεν ὁ δ' οἶο· βάθωε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇρ' ἔχεν μενέλαος ἀμαρτοχίης ἀλεείνων·
 ἀντίλοχον δὲ παραβέβας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 ἐκ τὸς ὁ δ' αὖ ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
 ἀβείδης δ' ἐδίδεισε, καὶ ἀντιλόχῳ ἐγεγώνη·
 αἰντίλοχ', ἀφραδέως ἵππ' ἄξεαι· αἷ' ἀνέχ' ἵππους·
 σκινωπὸς γὰρ ὁ δὸς· τάχα δ' αὐρυτέρη παρελάσεις·
 μή πως ἀμφοτέρως δηλήσεις, ἄρματι κύρσας·
 ὧς ἐφατ' ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
 κέντρον ἐπισπέρχων, ὥς ἐκ αἴοντι εἰοικώς·
 ὅσα δὲ δίσκ' ἔρα κατ' ὠμαδίῳ πέλονται
 ἔντ' αἰξινὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πεφρῶμενος ἥβης,
 τόσον ἐπιδραμέτην· αἶδ' ἠρώησαν ὀπίσω
 ἀβείδω αὐτὸς τὸρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν·
 μή πως συγχεῖρσαιεν ὁ δ' αὖ ἐνὶ μώνυχας ἵπποι,
 δίφρος τ' ἀντρέφειαν εὐπλεκέας· κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπηγόμενοι πρὶ νίκης
 τὸν καὶ νηκείων προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 ἀντίλοχ' ἅτις σῆο βροτῶν ὀλωτὸς ἄλλος·
 ἔρρ' ἐπεὶ ὅσ' ἐτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι ἀχαιοί·
 αἷ' ὅμ' ἐμὴν ὕδ' ὥς αὐτὸρ ὄρκε οἴσῃ ἀέθλον·
 ὧς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλειτο φῶναισιν τε·

ΙΛΙΑΔΟΣ

μή μοι ἐρύκεσθον μή δ' ἔσταιν ἄχνη μένων κῆρ,
 φθίσονται τύτοισι πόδες καὶ γῆνα καὶ μόντα,
 ἢ ὅ μιν ἄμρω γὰρ ἀτέμβονται νεόπυρος.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν·
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην· τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο·
 ὄρχηοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι ῥσορόωντο
 ἱππας· τοὶ δὲ πέροντο μονίοντες πεδίοιο·
 πρῶτος δ' ἴδο μιν βῆ κρητῶν ἄγος ἐφράσατο ἱππας·
 ἦσθ· ἦρ ἐκὺς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν πείρῳ πῆ·
 τοῖο δ' ἄνυσθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκνέσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἱππὸν ὄριπρεπέα πρῦχοντα
 ὅς τ' ἄλλο τόσον φθίνεσθ' ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λυκὸν σῆμ' ἐτέτυκε πρίφροχον ἠὲ τε μήνη·
 σῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ὀρχείοισιν ἔειπεν·
 ὧ φίλοι ὀρχείων ἡγήρεσθε, ἢ δὲ μέδοντες·
 οἶος ἐγὼν ἱππας ἀνάζομαι ἢ καὶ ὅ μιν
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παρότρφοι ἔμμεναι ἱπποῖ·
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πρὸ αὐτῶ
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κείσε γέ φέρτραι ἦσαν·
 ἦτοι ἦρ τὰ πρῶτα ἴδον πρὶ τέρμα βαλνύσας·
 νῦν δ' ὕπῳ δυνάμαι ἰδέειν πάντη δὲ μοι ὄσσε
 τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπῶνερν ῥσορόωντι·
 ἢ ἐπὶ ἡνίοχον φύγον ἡνία, ὃ δὲ δαδάθη
 αὖ χεθέην πρὶ τέρμα καὶ ὃ κ' ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἔνθα μιν ἐκ πεσέειν ὀΐω σύνθ' ἄρματα ἄξαι·
 αἱ δ' ἐξηρώσαν, ἐπεὶ μένος ἔλαβε θυμὸν·
 αἰχμὰ ἰδούσθαι καὶ ὅ μιν ἀναπαύειν ὃ δ' ἐγὼ γὰρ
 αὖ διακινώσκω δοκέει δὲ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ·
 αἰτωλὸς γενεὴν· μετὰ δ' ὀρχείοισιν ἀνάσσει·
 τυδείας ἱπποδάμου υἱὸς κρατρεὺς διομήδης·

πὸν δ' αἰχρῶς ἐνένισσεν οἴλῃος ταχὺς αἰῶς
 ἰδομένοισι τὶ πάρος λαβρύνει· αἶ δὲ τ' ἀνύθεν
 ἵπποι ἄρσι ποδῶ πολέος πεδίοιο δίενται·
 ὅτε νεώτατος εἰς μετ' ὀργείοισι πῶν,
 ὅτε τοι δ' ἐύταχον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
 οἷον αἶ μύθοις λαβρύνει, ὅδε τις γῆ
 λαβραγόρην ἐίδυαι· πάρα γὰρ καὶ ὁ μείνων β' ἄλλοι·
 ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παρόιτ'· αἶ τὸ πάρος πρ
 οῦ μήλα· ἐν δ' αὖτος ἔχων οὐληρα βέβηκε·

Τὸν δὲ χολώσάμενος κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνυδα
 αἶαν νήκει ἄρισε, κακοφραδὲς ἄλλα τε πάντα
 δάει· ὀργίων ὅτι τοι νόος ἔστιν ἀπηνής·
 δῶρο νῦν ἢ τρίποδος πρὶδόμεθον, ἢ ἐλέβητος·
 ἵσσυρα δ' ἄρ' εἶδην ἀγαμέμνονα θέομεν ἄμφω·
 ὅππότεροι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων·

Ως ἔφατ' ὠρνυτο δ' αὐτίκ' οἴολῃος ταχὺς αἰῶς·
 χλωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείβεσθαι ἐπέειπε·
 καὶ νῦν δὲ πρὸτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἄμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάρ' μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέειπε
 αἶαν ἰδομένοισι τε καὶ οἷς ἐπεὶ ὅδε εἰοικε·
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτα γέρε' οἶ·
 οἷον ὅ μιν ἐν ἄλῃσι καθήμενοι εἰσοράσασθε
 ἵππων· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπ' ἰγρόμενοι πρὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τό τε δὲ γνώσεσθε ἑκάστος
 ἵππων ὀργίων, οἱ δ' οὐτ' οἱ δὲ τὸ πάροιθεν·

Ως φάτο· τυδείδης δὲ μάλα χερσὶν ἦλθε διῶκων·
 μάστιγι δ' αἶν' ἐλαυνε κατωμαδὸν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι,
 ὑπόσ' ἀειρέσθην ῥίμῃα πρήσαντε κέλευθον·
 αἶψ' ὁ γ' ἠϊόχον κονίης ῥαθιάμιγξ' ἐβαλλον·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα, καὶ αἰτέρῳ τῷ
 ἵπποις ὠκυπόδεσιν ἐπέβριχον· ὃ δὲ τε πολλὰ
 γίνετ' ἐπὶ αἰώρων ἄρμα προχὴν κατόπιον
 ἐν λεπῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπύλον τε πέεσθιν·
 σὴ δὲ μέσῳ ἐν ἄγωνι πολὺς δ' ἀνεκλήκειν ἰδρῶς
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμάζε·
 αὐτὸς δ' ἔκ διφροιο χαμαὶ θόρετα μφανόνωντος·
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγὸν ὃ δὲ μάψεν
 ἵφθιμος φένελος· αἶψ' αὐμένως λάβ' ἄεθλον·
 δῶκε δ' ἄγρην ἐτάροισιν ὑπὲρ βύμοισι γυνῶκε·
 καὶ βίποδ' ὠτῶνεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππου
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀντίλοχος νηλεὺς ἔλασεν ἵππου,
 κέρδεσιν ὅτι τάχει γε παραφθάμενος λευέλαον·
 αἶψα καὶ ὡς μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππου·
 ὅσον δὲ βροχὴ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα τ' ἀνάκτα
 ἔλκησιν πεδίῳιο τεταινόμενος σῶν ὄχεσφιν·
 τῷ μὲν τε φάουσιν ἐπὶ αἰώων βίχθ' ἀκραι
 ὑραῖαι, ὃ δ' ἐτ' ἄχι μάλα βέχθ' ὅδε τι πολλὴ
 χώρῃ μεσηγὺς πολέος πεδίῳιο θέοντος·
 τόσον δ' ἡ μενέλαος ἀμύμονος ἀντιλόχοιο
 ἀγέειτ' ἀτὰρ ταπρῶπα καὶ ὅτ' εἰσκαρὰ λείπειτο,
 αἶψα μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦν
 ἵππου πῆς ἀγαμεμνονέης καλλιβίχθ' αἶδης·
 ὃ δ' ἔκ' ἐτι προτέρῳ γένει· ὁδός μιν ἀμφοτέροισι,
 τῷ κέν μιν παρέλαα· ὃ δ' ἀμφὴρ ἴσθιν·
 αὐτὰρ μηριόνης θράκων ἐὺς ἰσομενέος·
 λείπειτ' ἀρακλῆος μενέλαος δὲ πρὸς ἱρῶν·
 βάρδισι πλὴν γάρ οἱ ἴσαν καλλιβίχθ' ἵπποι·
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρ' ἐν ἄγωνι·
 ὃ δὲ δ' ἀμύτοιο πανύστατος ἦλθεν ἄλλων·
 ἔλκων

ἔλκων ἄρματα καὶ ἐλαύνων πρόσθεν ἵππῳ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τὰς δ' ἠδ' ἄρ' αἰετοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.
 Λαῖος ἀνὴρ ὠρίσθης ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 αἷμα γὰρ δὴ οἱ δῶκεν ἀέθλιον ὥς ἐπεικέες
 δούτερ' ἄτάρ τ' αὖ πρῶτα φερέσθω τυσλὸς υἱός.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.
 καὶ νύ κεν οἱ πόρρ' ἵππον ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί.
 εἰ μὴ ἄρ' ἀντίλοχος μεγαθύμος νέετορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλλεὺς δέ κη' ἠμείψατ' ἀνασῆς.
 ὧς Ἀχιλλεὺς μάλα τοι κεχολώσεται αἶψα τελέεης
 τότ' ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσασθαι ἄεθλον.
 τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ τάχ' ἵππῳ.
 αὐτός τ' ἔσθλός ἐών· αἷμα γὰρ ὤφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖ χεῖσθαι· τό κεν ἔτι πανύστατος ἦλθε δινύκων.
 εἴ μιν οἰκτῆρεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἔστι τοι ἄν' κλισίῃ χρυσὸς πολὺς ἔστι δὲ χαλκός
 καὶ πρόβατ' εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μείζον ἄεθλον.
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον.
 ἢ καὶ αὐτίκα νῦν ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 ἦν δ' ἐγὼ δώσω· πρὶ δ' αὐτῆς περικυβήτω
 ἀνδρῶν ὅς κε θέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεαι μάχεσθαι.
 ὧς φάτο· μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 χαίρων ἀντιλόχῳ ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 καὶ μιν ἀμφιβόλῃος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἀντίλοχε· εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκαθεν ἄλλο
 εὐμήλῳ ἐπισθῆναι, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ τελέσω.
 δώσω δὲ θώρηκα τὸν ἄσπεροπαῖον Ἀπῆρρον
 χαλκῆον· ὃ πρὶ χεῖμα φάγνυ' ἐκατιέροιο.

ΤΑΥΤΑΔΟΣ.

κ.μφιδι δίνηται· πολέος δ' οἱ ἄξιός ἐστι·
 ἦ ρά· κ' αὖτ' αὖτ' ἐλθόντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρῳ,
 οἷσέ μιν κλισίῃθεν· ὅδ' ὤχετο καὶ οἱ ἐνδ' ἔκει·
 αὐτὸς δ' ἐν χ'ρσὶ τίθει· ὅδ' ἐδ' ἔλατο χαίρων·
 τοῖσι δ' ἐκ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ἀντιλόχῳ ἄμορον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κ' ἤρυξ
 χ'ρσὶ σκῆπτρον ἐθηκε, σιωπῇσά τ' ἐκέλευσεν
 ἄρ' ἔειπε· ὅδ' ἐπ' ἔγχετο μετ' ἑνὶ δαΐδ' ὁσέως φῶς·
 ἀντίλοχ' ἐπρόθετο πεπνυμένε πῶιον ἐρεξάσ·
 ἦ χ'ρσ' αὖτ' ἐμὴν ἄρετ' ἐν βλάτῃ δ' ἐμοὶ ἵππῃς,
 τῆς σὺς πρόθετο βαλὼν· οἱ τοὶ πολὺ χέρον δ' ἦσαν·
 αὐτὸς ἄρετ' ἄρ' ἔειπε· ἦ γὰρ ἐν δ' ἐμὴν μέδοντ' ἐν,
 ὅδ' ἐμὸν ἀμφοτέροισι δικάζετε μὴ δ' ἐπ' ἄρ' ὤν·
 μή ποτέ τις εἴπῃσιν ἀχάων χαλκοχιτώνων·
 ἀντίλοχον φάνεαι βινσάμινος ἐλθέας,
 οἷχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χέρον δ' ἦσαν·
 ἦ ποτε αὖτ' ἐκ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ἦ δ' αὖτ' ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ἀλλ' ὅτ' ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ἀντίλοχ' ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων,
 τῆς ἵππων προπαύειτο καὶ ἄρ' ἔειπε, αὐτὰρ ἵμαθ' ἔπει·
 χ'ρσὶν ἐκ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ἵππων ἀφ' ἑλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ὅ μιν θυμὸν ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 ὅν δ' αὖτ' ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίστοιχ' ἦν δα·
 ἀνέχεται νῦν πολλὸν πρὸς ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 σῆο ἀνέχεται νῦν πολλὸν πρὸς ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·
 δαΐδ' οἶα νέεσθαι ἀνδρὸς ὑπὲρ βασιλῆα τιλέσθαι·
 κραιπνότερος μὲν γὰρ ἐλθὼν αὖτ' ἐλθέας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάων·

πῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δὲ τοι αὖρος
 δώσω πλὴν ἄρομην· εἰ κῆνύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μῆζον ἀπαιτήσῃς· ἄφαρ κέ τοι αὐτίκῃ δύναι
 βυλοίμην ἢ σοί γε διοξέφες ἤματα πάντα,
 ἐκ θυμῷ πεσείην κῆρ δάεμοσιν ἔναι ἀλιτροῖς·
 ἦ ῥὰ κῆρ ἵππον ἄγων μεγαθύμῳ νέστορος ἔδος·
 ἐν χέρεσσι τίθει μενελάῳ· τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθῃ ὥσείτε πρὶ σαχύνεσσιν ἐέρση
 λήϊς ἀλδήσκοντος ὅτε φρέσσιν ἄρῃαι,
 ὥς ἄρα σοι μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθῃ.
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτα προσηύδα·
 ἀντίλοχε· νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὖρος
 χυόμενος ἐπεὶ ὅτι παρήγορος ὅδ' αἰεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 βέλτρων αὖτ' ἀλέσθαι ἀμείνονας ἢ προπύγῃ·
 ὅ γάρ κ' ἐν μετὰ χ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπρηνεν ἀχαιῶν·
 οἷμά σ' ἄρα δὴ πόλλ' ἐπαθὼς κῆρ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς κῆρ ἀδελφεὸς εἶνεκ' ἐμῆο.
 πῶ τοι λισσομένῳ ἐπιπέσομαι, ἦ δὲ κῆρ ἵππον
 δώσω ἐμήν πρ' ἔσσαν, ἵνα γνῶσι κῆρ οἶδῃ,
 ὥς ἐμὸς ὅποτε θυμὸς ὑπὲρ φίλος κῆρ ἀπηνῆς·
 ἦ ῥὰ κῆρ ἀντιλόχοιο νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ·
 ἵππον ἄγειν· ὅδ' ἐπὶ σταλέβηθ' ἔλε παμφανόωντα
 μηριόνης δ' ἀνέειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρας, ὥς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπε τ' αἰθλον
 ἀμφίθεος φιάλῃ τὴν νέστορι δῶκεν ἀχιλλεύς,
 ἄργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, κῆρ εἶπε παρασῆς,
 τῇ νῦν κῆρ σοὶ τὰς γέρονται μήλιον ἔσω,
 παρ' ὀκλοῖο τάφῳ μνῆμ' ἐμμεναι· ὅ γάρ ἐτ' αὐτὸν

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὅφει ἐν ὁργίοισι δίδωμι δὲ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτὸς ὃ γὰρ πύξ γε μαχήσεται· ὅδ' παλαίσεις,
 ὅδ' ἔ' ἀκοντισὴν ἐν δύσει, ὅδ' πόδευαι
 θούσει. ἦ δὲ γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἰκάνει·
 ὦ δ' ἄπ' ὧν ἐν χερσὶ τίθει· ὅδ' ἐδέξατο χαίρων·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ὃ γὰρ ἔ' ἐμπεδα γῆα φίλος πόδες· ὅδ' τι χῆρ' ὅς
 ὦμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί·
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 ὥς ὁπότε κρόντος ἀμαρτυνέα θάππον ἐπειοὶ
 βυπρασίῳ· παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἐνθ' ὃ τις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ' ὅτ' ἄρ' ἐπείωρ,
 ὅτ' αὐτῶν πυλίων ὅτ' αἰτωλῶν μεγαθύμων·
 πύξ μὲν ἐνίκησα κλυτὰ μῆδεα ἥνοπος ἱόν·
 ἀγκυλὸν δὲ πάλιν πλουρῶνιον ὅς μοι ἀείσει·
 ἴφικλον δὲ πόδευαι παρίδραμον ἰσθλὸν ἰόντα·
 θυρίδ' ὅπ' ἐββαλον φυλῆά τε καὶ πολύδωρον·
 οἰοισὶν μ' ἴπποισι παρήλασαν ἀκρόϊωτε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγασσάμενοι τριῖνί κης,
 οὐδέ κε δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφ' ἔειπες ἄεθλα·
 οἳ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἐμπεδὸν ἠνιόχευεν·
 ἐμπεδὸν ἠνιόχευ' ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
 ὥς ποτ' ἔσθ'· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντισώμενοι
 ἔργων τοιούτων, ἐμὲ δὲ γῆρ' ἡγήσεται λυγρῶ
 πέθεισθαι· τότε δ' αὖτε μετέπειπον ἠρώμενοι·
 αἰὲν ἴθι καὶ σὸν ἱταῖρον ἄεθλοισι κτρείζεις·
 σὲ γὰρ δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι· χαίρει δὲ μοι ἦτορ,
 ὥς μιν αἰεὶ μέμνησαι ἐκείνους ὅδ' σι λήθω

τιμῆς· ἥς τέ μ' εἰοικε τετιμῆσθαι μετ' ἀχαιῶν·
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶν δ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν·
 Ως φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολλὰ καὶ ὄμιλον ἀχαιῶν
 ὥχετ' ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε νηλεέσσο·
 αὐτὰρ ὁ, πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλον·
 ἡμίονον ταλαβρὺν ἄγων κατέσθισ' ἐν αἰῶνι
 ἐξετέλλε μῆτιν ἢ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθῃ δέπας ἀμφικύπελλον·
 σὴ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἄρχοισιν ἔειπεν·
 Ἄβρ' ἴδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί·
 ἄνδρες δύω πρὶ τῶν δε κελεύομεν ὥς πρ' ἄοισω
 πύξ μάλα ἀναχόμενω πέπληγέμεν· ὧ δέ' ἀπόλλων
 δῶκε καὶ μονίην· γνώσει δὲ κ' πάντες ἀχαιοί·
 ἡμίονον ταλαβρὺν ἄγων, κλισίην δὲ νεέσσω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·
 Ως ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε·
 εἰδὼς πυγμαχίης ἧδ' ἀπανοπήος ἐπειός·
 ἄφατο δ' ἡμιόνου ταλαβρὺ φώνησέν τε·
 ἄαρον ἴτω, ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' ἔφη μίτιν' ἀξέμεν ἄλλον ἀχαιῶν,
 πνυμὴ νικῆσαντ' ἐπεὶ ὄχλομαι εἶναι ἀριστος·
 ἢ ἔχ' ἄλλος ὅτι μάχης ἐπιδούμαι· ἔδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαήμενα φῶτα γενέσθαι·
 ὧ δὲ πῶρ ἐξέβρω καὶ τετελεσμένον ἔσται
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω, σιωπὴ δ' ἄρα ἔξω·
 κηδεμόνες δέ' οἱ ἐνθάδ', ἀολλέες αὖθι μενόντων·
 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χρσὶ δαμέντα·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ἀργύαλος δέ' οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς·

ΙΛΙΑΔΟΣ

μνηστῆρας ἔδος ταλαονίδαο ἀνακτος·
 ὃς ποτε θήβας δ' ἦλθε δεδυπόρος οἰδιπόδα
 ὅς τ' ἄφρον' ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκη καὶ δμῶνας·
 ὃν ἰδὼν τυδείδης δυρικλὺς ἀμφοτερόν τε
 θαρσαλὺν ἔπεισιν· μέγα δ' αὐτῷ βύλετο νίκη.
 Ζῶμα δ' οἱ πρῶτον παρακῆμβάλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας ἑὺδμήτας βοὸς ἀγραύλοιο·
 τῷ δὲ ζῶσα μένω βήτην ὅς μ' ἐλκον ἀγῶνα.
 ἄντα δ' ἀναχομένω χρυσὶ σιβαρῆσιν, ἅμ' ἄμφω
 σάω' ἔπεισον· σάω δέ σφι βαρῆσαι χεῖρας ἔμιχθιν·
 δεινὸς δὲ χρόματος γενῶν γένετ' ἔρρεδ' ἰδρῶς
 πάνθ' ἐν ἐκ μελέων· ἐπιδ' ὀρνυτο θῆρας ἔπειός·
 κόφε δὲ παπῆνάτα παρήιον ἔδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἔστηκεν αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ ἰπτεφαίδιμα γῆα·
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς βορέω ἀναπάλεται ἰχθυὸς
 θιν' ἐν φυκίοεντι· μέλας δὲ ἡ κοῦμα καλύφει·
 ὥς κληθεὶς ἀνέπαλτ', αὐτὰρ μετὰ θυμὸς ἔπειός·
 χρυσὶ λαβῶν ὠρῶσι φίλοι δ' ἄμφω ἔταροι
 οἳ μιν ἄγον δ' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδαςιν·
 ἅμα παχὺ πύοντα κῆρυ βάλλονθ' ἑτίρωσι·
 καὶ δ' ἄλλοφροῖόντα μετὰ σφίσιν ἔσαν ἄγοντες·
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον·
 Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα καὶ ταχέϊα θῆκεν αἶθλα
 δεινὸν ἰδὼς δαναοῖσι παλασμοσύνῃς ἀλεγεινῇς,
 τῷ ἰδὼν νικῆσαντι μέγα κ' ἵπποδ' ἰμτυριβήτην·
 ὃν δὲ δυνάμει βόιον ἐν σφίσι τῶν Ἀχαιῶν
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναικ' ὅς μ' ἐσσι νικῆν·
 πολλάδ' ἐπίσχε' ἔργα τῶν δὲ ἱπποπόδας·
 οἳ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπε.

ὄρνυθ' οἱ καὶ τὰτα θέλων κρήσειαθον·

Σ' ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας·
 αὐτὸς δ' οὐδὲ πολὺ μῆτις ἀνίστατο κέρδεια ἦδ' ὤς·
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βόηην ὅθ' μέσων ἀγῶνα
 ἀγκυρὰς δ' ἀμύλων λαβέην χρυσὴν σιβαρῆσιν·
 ὥς δ' ὅτ' ἀμείβοντες τὺς γε κληῖρας ἦραρε τέκτων·
 δώματος ὑψηλοῖο βίαν ἀνέμων ἀλεείνων·
 τεξίγαι δ' ἄρα νῶτα θρασειῶν ἀπ' χειρῶν
 ἐλκόμεναι σερέως· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς·
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλουράς τε καὶ ὤμους
 κίματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἶψ'
 νίκης ἰέσθην ῥίποδος πέρι ποιητῆος·
 ὅτ' οὐδὲν δαύατο σφῆλαι ἔδρετε πελάγαι·
 ἔτ' αἶας δαύατο κρατὲρ δ' ἔχεν ἴσ' οὐδὲν ὄσος·
 αἶψ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίστατο εὐκνήμηδας ἀχαιῶς·
 δὴ τό τε μιν προσέειπε μέγας τελαμώνιος αἶας
 διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ·
 ἦ μ' ἀνδρὲρ, ἦ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖθις πάντα μελήσει·
 Σ' εἰπὼν ἀνέειπε δόλῳ δ' ὀλέθετ' Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὅππῃ κώληπα τυχῶν ὑπέλυσε δὲ γῆα·
 καὶ δ' ἐβαλ' ἐξ ὀπίσω· ἐπὶ δὲ σῆθεσιν Ὀδυσσεύς
 κέππεσε· λαοὶ δ' αὖθις οὐντό τε θάμβησάν τε·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνείρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπ' ἡβονὸς ἔδρετ' αἶρε
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κέππεσαν ἄμφω
 πλησίον ἀμύλοισι μίανθησαν δὲ κονίην
 καὶ νύκε' ἄρ' ἴτον αὖτις ἀναιξάντες πάλαμον·
 ἥ μὴ ἀχιλλεύς αὖτ' ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
 μηκέτ' ἐφίξεαθον μὴ δὲ φίβεαθε κρηόισι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

νίκη δ' αμφοτέροισιν αέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντ' εἰς
 ἔρχεσθ' ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλῶσιν ἀχαιοί.
 ὧς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα κλυτὸν, ἦ δ' ἐπὶ
 καίρ' ἀπομορξαμένω κοινὴν δύσαντο χιτῶνας·
 πηλὴ δ' ἦν δ' αἶψ' ἄλλα τίθῃ ταχυπῆρος αέθλια,
 δρυῖρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέγα
 χάνδανεν. αὐτὰρ κέλλεθ' ἐνίκη' πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλὸν· ἐπὶ σιδόνεσσι πολυδαίδαλοισι δ' ἠσκησαν·
 φοῖνικεσσι δ' αἶνον ἄνδρ' ἐπ' ἠεροδία πόνῳ.
 ᾗσαν δ' ἐν λιμένεσσι θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκεν·
 ἧος δὲ πριάμοιο λυκίσονος ὦνον ἔδωκε,
 παρβόκλῳ ἠρωῖ ἠησονίδης ἄννης
 καὶ τὸν ἀχιλλεύς θῆκεν αέθλιον δ' ἐτάροιο.
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 θαντέρῳ δ' αὖ βῶν θῆκε μέγαν καὶ πτόνα διαμῆν·
 ἢ μιτάλαντον δὲ χρυσῷ λοισθῇ ἔθηκε.
 εἴη δὲ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν δρυείοισιν ἔειπεν·
 ὀρινοῦσθ' οἱ καὶ τῶν αἰθλου πηρήσεισθε.
 ὧς ἔφατ' ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ὀϊλῆος ταχὺς αἶας
 ἂν δ' ὀδυσεὺς πολὺμητις· ἔπειτα δὲ νέεσθ' ἦδ' εἰς
 ἀντίλοχος· ὁ δ' αὖτε νέεσθ' ὅσιν πᾶστας ἐνίκη·
 εἰ δὲ μεταστοιχέσθ' ἠμῆνι δὲ τέρματ' ἀχιλλεύς·
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύκτας τίταρ δρομοὶ ὥκε δ' ἔπειτα
 ἔκ φρ' ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δ' ὀδυσσεύς·
 αἶχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τι γυναικός· ἐὺζῶνοιο
 σῆθεος ὅτι κενὼν, ὅντ' αὖ μάλα χειρὶ ταυῖαν
 πηνίον ἐξέλευσεν παρὲν μίτον ἀχόθι δ' ἵκει
 σῆθεος, ὥς· ὀδυσεὺς θέει ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὁ πιαθεῖν
 ἵχθια τύπῃ πόσεισι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτ' μέγα δῖος Ὀδυσσεύς·
 αἰεὶ ῥίμφρα θέων ἰάχον δ' ἐπιπάντοσ' ἀχαιοί·
 νίκης ἰεμένω, μάλα δὲ σπύδοντι κέλαιον·
 αἶψ' ὅτε δὴ πύμαρν τέλεον ὁρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεύς,
 αἶψ' ἔτ' ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι, ὃν κατὰ θυμόν·
 κλυθὶ θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόθοσ' ἔλθε ποδοῖν·
 ὦ σ' ἔφατ' αὐχόμενος· τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς αθήνη·
 γῆα δ' ἐβηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπέρθεν·
 αἶψ' ὅτε δὴ τὰ χ' ἔμελλον ἐπαῖξεσθαι ἄεθλον·
 ἐνθ' ἄσπετον ὄλυσσε θέων· βλάψεν γὰρ αθήνη·
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων·
 οὗς ἐπιπαρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκυς ἀχιλλεύς·
 ἐνθ' ὄνθε βοέεσσι πληρὸν, σῶματε ῥίνας τε
 κρηττὸν αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῶν ἔλε φαίδιμος αἰεὶ·
 εἴη δὲ κέρασ' μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραυλίου·
 ὄνθον ἀποπύων· μετὰ δ' ἄρ' αἰετοῖσιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι· ἦ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἦ τ' πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἦ δ' ἐπαρήγει·
 ὦ σ' ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντοσ' ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ὠ γέλασαν·
 ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λιοθήϊον ἔκφ' ἄεθλον
 μεσδίων, καὶ μῦθον ἐν ἄρ' αἰετοῖσιν ἔειπεν·
 εἴ δόσιν ὕμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι ὥς ἔτι καὶ νῦν
 αἰθάνατοι τιμῶσι παλαιότερος ἀνθρώπων·
 αἰεὶ γὰρ ἐμὲ ὀλίγον προγενέστερός εἴην·
 εἴρος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἐμμεναι· ἄρ' ἀλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδθήσασθε ἀχαιοῖς, εἰ μὴ ἀχιλλεύς·
 ὦ σ' φάτο· κῦδηνεν δὲ ποδῶν καὶ πηλῶν κα·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τὸν δ' Ἀχιλλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἄντίλοχ', ὅ μιν τοι μέλειος εἰρήσεται αἶνος,
 αἰνῆά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσὸν ἐπιθήσω·
 ὥς γ' ἔπων, ἐν χερσὶ τίθῃ, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ λυγρὸν δολιχόσκιον ἔχος
 θῆκε δὲ ἀγῶνα φέρων κατ' ἀσπίδα καὶ βυβάλειαν·
 τούχια σαρπηδόντος· ἅ μιν Πάροκλος ἀπηνύρα·
 εἴη δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἄρ' αἰετοῖσιν ἔειπεν·
 ἄνδρες δύνω πρὶ τῶν δὲ κελεύομεν, ὧ πρ' ὀείσω
 τούχια ἐσθλὰ μένω ταμείσιν ἡρώεσσιν ἐλόντε
 ἀμύλων προπαροίθεν ὁμίλῃς πληθύνειν·
 ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροάκελόν·
 φαύση δ' ἐν δίνων δία τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα
 τῷ λυγρὸν ἐγὼ δώσω· ῥ' δὲ φάσγανον ἄρ' ὑρόηλον
 καλὸν, θρηϊκίον, ῥ' λυγρὸν ἀεροπαῖον ἀπηνύρον
 τούχια δ' ἀμφοτέρω ξωλήναι ταῦτα φρέσων
 καί σφιν δ' αὖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν·
 ὣς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας
 ἂν δ' ἄρα, τυδείδης ὦρτο κρατερὸς διομήδης·
 οἳ δ' ἔπειτα ὦν ἐκείρθη ὁμίλῃς θωρήχοντες,
 ὃς μέσον ἀμφοτέρων σιμῖπτε μεμαῶτε μάχεσθαι·
 δεινὸν δ' ὅχ' ὀμίλῃς θάμβος δ' ἔχει πάντα ἀχαιῶς·
 αἰνῶν τε δὴ χιτῶν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰσότης·
 ποῖς λυγρὸν ἐπὶ ἔσαν ῥίς δὲ χιτῶν ὠρμήθησαν·
 ἐνθ' αἶας λυγρὸν ἐπὶ ἔσαν κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσθη
 κύε· ἡ δὲ χρὸς ἴκεν· ἔρυσ' γὰρ ἐνδοθὶ θώρηξ·
 τυδείδης δ' ἄρ' ἐπὶ ἔσαν ὑπὲρ σάκος μεγαλοῖο,
 αἶν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαιῖον δ' ὀρθὸς ἀκωνῆ·
 καὶ τότε τὴν δὴν αἶαντι πρὶ δ' αἰετοῖσιν ἔειπεν·

παυσάμενός ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι·
 αὐτὰρ τυδείδῃ δῶκε μέγα φάσγανον ἥρως
 σὺν πολεῶντε φέρων, καὶ εὖ δ' ἰμῆτ' ὀϊστοῖσι
 αὐτὰρ Πηλεΐδῃς θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον·
 δ' ἔν' ἔπειν λυγρὴν ῥίπασκε μέγα σθένος ἠετίωνος·
 αἴψ' ἦτοί τ' ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 τὸν δ' ἄγε τ' ἐννήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι·
 εἴ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀρχαίοισιν ἔειπεν
 ὄρνυσθ' οἱ καὶ τέττα ἀέθλα περήσεσθε.
 εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πτόνδ' ἄργοι
 ἔξει μιν, καὶ πέντε πριπλομένους ἐνιαυτὸς
 χρεώμενος· ὃ μὲν γὰρ οἱ ἄτε μβόλῃος γε σιδήρεα
 ποιμήν, ὃ δ' ὄροπ' ἔσ' ὅς πολὺν αἶψ' ἀπαρέξει·
 ὧς ἔφατ'· ὧρ' δ' ἔπειτα μιν ἐπὶ πόλεμος πολυπόιησεν
 αὐτὸς λεοντῆος κρατρὸν μένος ἀντιθέοιο·
 αὐτὸς δ' αἶψ' ὀϊστοῖσι τελαμῶνιάδῃς καὶ δῖος ἔπειρος·
 ἔξθῃς δ' ἴσαντο σόλον δ' ἔλε δῖος ἔπρηνος·
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντ' ὃς Ἀχαιοί·
 δούρως αὐτ' ἀφένκε λεοντῆα, ὃς ὅς ἄρ' ἦος
 τ' ῥίπ' αὐτ' ἔρριψε μέγας τελαμῶνιος αἶψ'·
 λυγρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα
 αἴψ' ὅτε δὴ σόλον ἔλε μενεπτόλεμος πολυπόιησεν,
 ὅσον τίς τ' ἔρριψε κελεύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 ἦ δ' ἐθ' ἐλαιομένη πέτεται διὰ βῶς ἀγλαΐας·
 πόλιν παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοί δ' ἐβόησαν·
 ἀνδάντ' ὃς ἔταροι πολυπόιησεν κρατρῶιο·
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφρον βασιλῆος ἀέθλον·
 αὐτὰρ ὃ τ' ἐν τῇσι τίθει ἰόντα σίδηρον·
 καὶ δ' ἐτίθει, δέχεσθ' μὲν πελέκει δέχεσθ' ἡμιπέλεκτι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἰσὺν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο,
 τηλὺ ἐπὶ φαιμάθοιο ἐκ δὲ προήρωνά πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός· ἥς ἄρ' ἀνώγει,
 ποξέειν· ὃς μὲν κε βάλῃ ζήρωνα τέλῃαν.
 πάντα δ' αἰετοῦ μοῖρος πελέκεας κλισίην δεφρέσθω.
 ὃς δὲ κε μηρίνθοιο τύχῃ ὄρνιθος ἀμαρτῶν.
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἶσεται ἡμιπέλεκτος.
 ὧς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα βίη τούκοιο ἀνακτος.
 ἀνδ' ἄρα μηριόνης θράσων εὖς ἰδοιδυῆος.
 κλήρης δ' ὦν κωέη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντ' οὖ.
 τούκος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν αὐτίκα δῖόν,
 ἥ κεν ἐπικρατέως, ὃ δ' ἠπείλησεν ἀνακτι
 ὄρνων πρωτογόνων ῥέξεν κλειτὴν ἐκτόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγρε γὰρ οἱ τό γ' ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πᾶρ πόδα, τῇ δὲ δὲ τ' ὄρνις.
 ἀντικρὺ δ' ἄπ' οὐ μῆρινθον τά με πικρὸς οἶσός.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἦγε πρὸς ὕραν ὃν, ἡ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν αὐτὰρ κελάδισαν ἀχαιοί.
 σαρχόδουος δ' ἄρα μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς
 τόξον· αὐτὰρ δὴ οἷσιν ἔχει πάλαι ὡς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἱκνέσθω ἀπόλλωνι,
 ὄρνων πρωτογόνων ῥέξεν κλειτὴν ἐκτόμβην.
 ὕψι δ' οὐ καὶ νεφέων ἱετο ζήρωνα πέλειαν.
 πῆν ῥ' ὅ γε δινύουσιν ὕπ' ἡβύροιο βάλε μίανην.
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος, τὸ μὲν ἄψ' ἐπὶ γαῖῃ
 πρόσθεν μηριόναο πᾶσι ποδός αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἰσὺ ἐφ' ἐξομένη νηὸς κυανοπρώροιο.
 αὐχὲν ἀπικρέμασιν, σιωδὲ πῆδ' ἀπυπνὰ λίαθεν.
 ὠκύς δ' ἔκ' ἐκ μελίων θυμὸς πᾶσι τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς

κῆπεσε λαοὶ δ' αὖθις τὸ τε θάμβισάν τε.
 ἄνδ' ἄρα μηριόνης πελέκεα δ' ἐκ πάντας ἄγρε·
 τῷ κρος δ' ἡμιπέλεκτε φέρει κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ πηλείδης κῆτά μιν δολιχόσκιον ἔχου,
 κῆ δ' ἐλέβητ' ἄπυρον βοῶς ἄξιον ἀνθεμόεντα
 θῆκ' ὅς αἰὼνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμονες ἄνδρες ἀνέστην.
 ἄνδ' ἄρα μηριόνης θράπων ἐὺς ἰδομένης.
 τοῖσι δ' ἐκὼς μετέειπε ποδάρης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀ ῥέ μιν ἰδὼν τὸν ὅσον προβέβηκες ἀπάντων·
 ἦ δ' ὅσον δαμάμε τε κῆς ἡμασιν ἔπαιον ἄριστος.
 οὐκὰ σὺ μιν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχου· αὐτὰρ δόρυ μηριόνη ἥρωϊ πῶρω μιν.
 εἰ σύ γε σὺ θυμῷ ἐθέλεις κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 Ως ἔφατ' ὅδ' ἀπὶ θῆσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 δῶκε δὲ μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρωες
 ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου πρὶ κῆλλες ἄεθλον.

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Εὐς κηδόμενος ἔκτρος θέτιν πρὸς Ἀχιλλέως
πέμπει ὅπως ἀποδῶ τὸ ἥρωος τὸ σῶμα· ἴριν
δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν
νεκρὸν τῆ παιδὸς ἀπολάβοι· ὁ δὲ προτεμθὲς ὑπὲρ ἑρ-
μῆ· καὶ κομίσας τὰς ἑλληνικὰς φύλακας, παρὰ
γίνεται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ ἰκετεύσας αὐτὸν
τὸν ἀπολαμβάνει τὸν ἵον· καὶ ἄνα
κομίσας εἰς τὴν πόλιν,
θάπτει, καὶ ἑπ' αὐτὸν
τῷ δῆϊπονι
ἄγῃ·

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΠΑΥΩΔΙΑΣ

Ω πρίαμος νέκυ' ἤα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεΐ·

Ἦρ δ' ἄγων· λαοὶ δὲ θεὰς ἐπὶ
νῆας ἔκαστοι·

Λ

ἰσκίδναν τ' ἵεναι τοὶ μὲν δόρ-
ποιο μέδοντο,
ἦπνε τε γλυκερῶ τερπήμεναι,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς·

κλαῖε φίλῃ ἐτάρῃ μεμνημένος, ὅδ' ἐ μιν ἦπνος
ἦρξ πανδραμάτωρ, αἷ' ἐσρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
πατρόκλη ποθέων ἀνδροπῆτά τε καὶ μένος ἠὺ
ἦδ' ὁ πόσα πολύπασσε σκῶ αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγιστα
ἀνδρῶν τε πολέμευς ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος, θαλρὸν καταδάκρυον εἶβεν·
ἄλλοτ' ἐπὶ πλουρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἦπιος, ἄλλοτε δὲ πρηνὴς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς·
δινύεσκε Ἀλκίον παρὰ θῖν' ἁλὸς· ὅδ' ἐ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλλα τ' ἠϊόνας τε·
αἷ' ὅγ' ἐπεξούρξεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
ἔκτορα δ' ἐλκεσθαι δησάσκειν δέφρεσ' ὀπίσθεν·
τοῖς δ' ἐρύσας πρὶ σῆμα μενοιτιάδαο θανόντος·
αὐτὶς ἐν κλισίῃ παύεσκεν· τόνδε δ' ἔασκεν
ἐν κόνι' ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' ἀπὸλλων
πᾶσαν ἀεικήν ἄπεχε· χροὶ φῶτ' ἐλεάρων·
καὶ τεθνηὶό τά περ· πρὶ δ' ἀγίδι πάντα χέλυπτε
χρυσήν· ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυσάων·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὥς δ' ἰδὼν ἔκτορα δῖον ἀείκεϊεν μελεαίνων·
 τὸν δ' ἐλεάρεσκον μάχης τ' ἐσορόωντες·
 κλέψαι δ' ὄφρ' ὤσκειον ἐϋσχοπον ἄργεφόντην·
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐνέδανεν, ἔδ' ἐποθ' ἦρ',
 ἔδ' ἐποσφάων ἔδ' ἐγλαυκώπιδι κύρῃ·
 αἷ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἶρῃ,
 καὶ πρίαμος καὶ λαὸς ἀλεξάνδρου γένε' ἄτης·
 ὃς νείκεας θεὰς ὅτε οἱ μέγαυλον ἵκοντο·
 πλὴν δ' ἦν ἡσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσίων ἀλεγεινὴν·
 αἷ' ὅτε δ' ἦρ' ἐκ τοῖο δυνωδεκέτη γένετ' ἠὲς·
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετιύδα φῶϊβος ἀπόλλων·
 Σ χέτλιοι ἐσὲ θεοὶ δηλήμονες, ἐνύποθ' ὕμιν
 ἔκτορ μιν ἔκκε βοῶν ἀγῶν τε τελέων·
 τῷ νῦν ἦν ἔτλητε νέκυν πρ' ἐόντα σαῶσαι,
 ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρει καὶ τέκεϊ ᾧ·
 καὶ πατέρι πρίαμῳ, λαοῖσι τε τοῖς κέ μιν ᾧ κε
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπιπτόρεα κτρίσειαν·
 αἷ' ὀλοῦ ἀχιλῆι θεοὶ βύλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ ἔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐκαίσι μοι ἔτι τόη μα
 γνα μῆτορ ἐνὶ στήθεσσι λέων δ' ὥς ἀγρία ὀδόν·
 ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγέτορι θυμῷ
 εἴξασθ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβουσιν·
 ὥς ἀχιλῆα ἔλεον μὲν ἀπώλειεν, ἔδ' οἱ ἀδῶς
 γίγεται ἦ τ' ἀνδρῶς μέγα σίνετα ἦ δ' ὀνίησι·
 μέλλει γάρ πε τις καὶ φίλτρον ἄλλοις ὀλέσσει·
 ἦ ἐκασίγνητος ὁ μογάρσιον ἦ καὶ ἔδον·
 αἷ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
 πλὴν ἔρ' μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν·
 αὐτὰρ ὃν ἔκτορα δῖον ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηνύρα,
 ἔπρω

ἵππων ἐξ ἅπλων πρὶ σῆμ' ἐτάροισι φίλοισι
 ἔλκει· ὃ μὴν οἱ τό γε κέλλιον ὃ δὲ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῷ πρ' εὐόντι νεμεσσηθῶμεν, οἳ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀγκίξει μενεαίνων·
 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη Λαονόλενος ἦρ·
 εἴη κεν καὶ τῷτο τεὸν ἔπος ἀργυρότοξε·
 ὃ δὴ ὁ μὴν Ἀχιλλεῖ, καὶ ἔκτορι θήσετε τιμήν·
 ἔκτωρ μὲν θνητός τε γαῖαν καὶ τε θήσατο μαχρόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἔβηθεῖς γόνος ἦν ἐγὼ αὐτῇ,
 θρέφατέ καὶ ἀτίτληα καὶ ἄνδροι πόρον παράκοιτιν
 Πηλεΐδης πρὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
 πάντες δ' ἀντιάσθε θεοὶ γάμῃ· ἐν δὲ σὺ τῷσι·
 Διάνυ', ἔχων φόρμιγγα καὶ κῶν ἔταρ' αἰὲν ἄπισσε·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 ἦρ μὴ δὴ πάμπαν ἀποσμήδμανε θεοῖσιν·
 ὃ μὲν γὰρ τιμὴν γε μὴ ἔσσεται· ἀλλὰ μὲν ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν ἱλίοισιν·
 ὥς γὰρ ἔμοι γ' ἔπει ὅτι φίλων ἡμάρτανε δώρων·
 ὃ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδυνέτο δαίης ἐΐσης·
 λοιβῆς τε κνίσης τε· γὰρ λάχον μὲν γέρας ἡμῶν·
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἔασομεν ὃ δέ πη ἔβη
 λάτρη Ἀχιλλεύος θρασυῖ ἔκτορα· ἦ γάρ οἱ αἶε
 μήτηρ παρ μέμβλωκεν ὁ μῶν νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 ἀλλ' ὅστις καλέσειε θεῶν θέτιν ἄλκον ἐμῆο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος ὥς κεν Ἀχιλλεύς
 δώρων ἐκ πριάμοιο λάχῃ, ἀπόθ' ἔκτορα λύσῃ·
 Ως ἔφατ' ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀΓελέεσσα
 μεσσηγὺς δὲ σάμῃ τε καὶ ἱμβρῇ παπαλοέσσῃ
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ ἐπεσονάχησε δὲ λίμνῃ·

ΓΑΥΑΔΟΣ

ἥ δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη δὲ βυαὸν ὄρυσεν·
 ἢ τε κῆτ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρασ' ἐμβεβαῖα·
 ἔρχεται ὠμυγῆσιν ἐπὶ χθυσὶ κῆρα φέρουσα·
 αὖρε δ' ἐπὶ σπῆι γλαφυρῶ θέτιν· ἀμφὶ δὲ τ' ἄλλα
 εἰαθ' ὀμυγρέεσθ' ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐπὶ μέσασιν
 κλαῖε μόρον δ' παιδὸς ἀμύμονονος, ὅς οἱ ἐμελλεν
 φθίσεσθ' ἐν βροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης·
 αἰχῆ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα ἴρις·
 ὄρσο θέτι· κῆλέει ζεῦ ἀφθιτα μήδεα ἔδωξ·
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ θέτις δ' ὀρυρόπεξα
 τίπτε με κῆνος ἄνωγε μέγας θεὸς ἀδίομαι δὲ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἀχέ' ἀκρητα θυμῷ·
 εἴμι μὲν, δ' ἄλλιον ἐπὸς ἕσσεται ὅππῃ κεν εἴποι·
Ως ἄρα φωνήσασα κέλυμ μ' ἔλεδ' ἄα θεῶων
 κυάνεον· τὴ δ' ἔτι μελάντρον ἐπλετο ἔοθος·
 βῆ δ' ἵέναι· πρόθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα ἴρις
 ἡγεῖτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφιλιάζετο κῆρ μαθαλάων·
 ἀκτὺν δ' εἰσαναβάσσει δὲ ἕρανδον ἀϊχθήτην·
 αὖρον δ' αὖρύσπετα κρονίδην· πρὶ δ' ἄλλοι ἀπαρτῶ
 ἔαθ' ὀμυγρέεσθ' μάκροσθ' θεοῖα ἐν ἐόντῶ·
 ἡ δ' ἄρα παρ' Διὶ πατρὶ κῆθέξετο εἴξε δ' ἀθήνη·
 ἦρι δὲ χρύσειον κελὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκε·
 καὶ ῥαῦφρην ἱπέεσσι, θέτις δ' ὠρεξε πῖσσα·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατέρ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἦλθε δὲ ἔλυμπόν δὲ θεὰ θέτι κηδομένη πρ·
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν οἶδ' ἀκῆ αὐτῶ·
 αἰγὰ κῆρ ὥς ἐρέω τὴ σ' εἵνεκ' ἀδύρο κῆλεσα·
 ἐν νῆμαρ δὴ νῆκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν,
 ἔκτρος ἀμφινέκνυ' κῆρ ἀχιλῆϊ πτολιπόρῳ·

κλέψαι δ' ὁπρωϊέσμον εὐσκόπον ὄρχειφόντην.
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδ' εἰ κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπω.
 αἰδῶ καὶ φιλόπτηα τεῖν μετόπισθε φυλάων.
 αἶψα μάλ' ὅτ' ἔρχαντο ἔλθε καὶ ἡγεῖσθ' ἐπίτελλον
 σκῦζεσθαι οἱ ἥπε θεὸς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 ἔκρη' ἔχρη παρὰ νηυσὶ κωρωνίσιν, ὅδ' ἀπέλυσεν
 αἶψα πῶς ἐμέτε δέειν ἀπόθ' ἔκρη λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ πριάμῳ μεγαλήτορι ἶριν ἐφίσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φρέσιν, τὰ κε θυμον ἰήνῃ.
 ὦς ἔφατ' ὅδ' ἀπίθισε θεὰ θέτις ὄρυγρόπεζα.
 βῆ δὲ κατ' ἑλόμετοιο κερήνων αἴξασα.
 ἔξεν δ' ὅτ' ἐκ κλισίην ὅτ' ἡέος ἐν δ' ἄρα τόν γε
 ἄνδ' Ἀδινὰ πεινέχοντα φίλοι δ' ἀμφοτέρων ἑταῖροι,
 ἔκρη μένως ἐπέοντο καὶ ἐνταῦθον ἄριστον.
 τοῖσι δ' ὅτ' ἰσ λείστος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέραν.
 ἦ δὲ μάλ' ἀγ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ.
 χειρὶ τέμιν κατέρεξε ἐπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχάων.
 σὴν ἔδραε κραδίην μεμνημένος ὅτ' ἐτίσιν.
 ὅτ' ὀνῆς ἀγαθὸν δὲ γαυακί' πρὶν ἐν φιλόπτη
 μίσγεσθ' ὅτ' ἴδρ' μοι δῆρὸν βέη· ἀνέ τοι ἦδη
 ἄλκι παρέστηκε θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἐμὲ μέθεν ξυῶς ὥκα· δῖος δὲ τοι ἄγγελός ἐμι.
 σκῦζεσθαι σοι φησὶ θεὸς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν.
 ἔκρη' ἔχρη παρὰ νηυσὶ κωρωνίσιν, ὅδ' ἀπέλυσεν.
 ἀνέ γὰρ δὴ λῦσον· νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

Τὴν δ' ἅπα μὲν βόλῃ προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τῇ δ' ἦν ὅς ἄποινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄροιτο·
 ἣ δ' ἠὲ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει·
 ὥς οἱ γὰρ νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀνὴλ' ἐπεὰ πῖβ' ὅεντ' ἀγόρευον·
 ἶριν δ' ὠρύσσει κρονίδης εἰς Ἴλιον ἶρην·
Βάσκει δ' ἶρι ταχὺ λιπῶσ' ἔδος Ἀλκίμοιο,
 ἄγγελον πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἰσὼ
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φρέμεν· τά κεν θυμὸν ἱήνη
 θῖον· μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα βῶων ἴτω ἀνὴρ·
 ἡρῦξ τις οἱ ἐποίτο βραϊτῆρος ὅς κ' ἰθαῦει
 ἡμιόνους καὶ ἅμα ξανὸν εὐπροχον· ἡ δὲ καὶ αὐτὶς
 νεκρὸν ἄροι προτὶ ἄστυ, ὃν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
 μὴ δέ τις οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μὴ δέ τις τάρβος·
 τοῖον γὰρ ὁ ἵππομόνον ὀπίσσω μὲν ἄρ' ἔφρονε τὴν·
 ὅς ἄξει εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσῃ·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀράῃσιν ἔσσω κλισίῃν Ἀχιλλεύς·
 ἅτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλης πάντας ἔρύξει·
 ἢ τε γὰρ ἔς ἄφρων, ἢ τ' ἀσκοπὸς ἢ τ' ἀλιπῆμων·
 οἷός μ' ἂν ἐνδυνέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·
Ως ἔφατ'· ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελένεσσα·
 ἶξεν δ' ὅτ' πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήντε γόον τε·
 παῖδ' ὅτ' μὲν πατέρ' ἅμφι καὶ θήλειοι ἐνδοθεν αὐλῆς·
 δάκρυσιν ἑματ' ἔφυρον· ὃ δ' ἐν μέσσοισι βραϊὸς
 ἐντυπὰς ἐν χλαῖνῃ κεκλυμένος· ἅμφι δὲ πολλὰ
 κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος·
 πλὴν ῥὰ κυλινδόλιδος κατεμόσατο χερσὶν ἑῇσι·
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶμα τ' ἡδὲ θυοὶ ὠδύροντο·

τῶν μιμνησκόμενοι, οἳ δὲ πολέες τε καὶ ἰσθαλοὶ
 χερσὶν ὑπ' ἄρχειν κέατο φυχῶς δλέσαντες.
 ἣ δὲ παρὰ πρίαμον διὸς ἄγγελος ἦδ' προσήλυτα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τόνδ' ἐπὶ πρόμος ἔλλαβε γῆα·
 © ἄρσ' ἀαρδανίῃ πρίαμε φρεσὶ μηδ' ἐτι τάρβει·
 ἦ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κερκὸν ὀδομένη τῶ δ' ἰκύνω,
 αἷ' ἀγαθὰ φρονέσας, διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι.
 ὅς σ' αὖ ἀνέσθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλεαίρει,
 λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος ἔκτορα δῖον·
 δῶρα δ' ἀχιλλῆϊ φρέμεν τά κε θυμὸν ἱήνη,
 οἷος· μὴ δὲ τις ἄλλος ἅμα βῶων ἴτω ἀνὴρ·
 κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γράττος· ὅς κεν ἰθιῷσι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐβόχον, ἦδ' ἐκ αὐτῆς
 νεκρὸν ἄροι προτὶ ἅπ' ἔκτανε δῖος ἀχιλλεύς·
 μηδ' ἐτι τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδ' ἐτι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὴς ἅμ' ἔφεται ἄρχει φόντης·
 ὅς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων ἀχιλλῆϊ πελάσῃ·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀράῃσιν ἔσω κλισίην ἀχιλλῆος,
 ἢ τ' αὖτ' ἐκτενέῃ, ἀπὸτ' ἄλλης πάντας ἐρύξει·
 ἔτε γὰρ ἔς ἀφρων ἢ τ' ἀσκοπος ἢ τ' ἀλιτήμων·
 αἶψά μάλ' ἐν δυνέως ἰκέτιω πεφιδήσεται ἀνδρός·
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἐπ' ἄσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα ἱρίς·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἦσ' ἅμαξαν εὐβόχον ἡμιονίην
 ὀπίσσαι ἠνώγα πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
 αὐτὸς δ' ὅτ' ἑτάλαμον κερτεβήσετο κηῶντα,
 κέδρινον ὑφόροφον, ὅς γλῆνεα πολλὰ κελάνθει·
 ὅτ' δ' ἄλοχον ἐκείβην ἐκλέατο φώνησέν τε·
 δαμονίη, διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

δῶρα δ' Ἀχιλλεῦς φρέμεντά κεν θυμὸν ἰήνη·
 αἰετὶ μοι τόδε εἶπε, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι·
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνῶγει,
 κῆρ δ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω σπᾶν ὑραὶ ἀχαιῶν·
 ὧς φάτο· κῶκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ μοι· πῇ δὴ τοι φρένας οἴχονθ' ἥς τ' ἴσθαι πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢ δ' οἷσιν ἀνάσσει·
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς δὲ ὀφθαλμὸς ὅς τοι πολέσσει καὶ ἐσθλὸς
 ἦέ σ' ἐξενάριξε· σιδήρειον κὺ τοι ἦτορ·
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσώφεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ὦ μνηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, ὅ γε ἔσ' ἐλπίσει·
 ἔδδ' τίς ἀδίσσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνάνθη
 ἦ μενοῖεν μεγάρω· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταῖη
 ρεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 ὄρνι ποδῶν κινῶσ' ἄσαι ἔων ἀπάνανθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ παρὰ κρατὶ τῷ· τὸ ἐγὼ μέσον ἦταρ ἔχοιμεν
 ἐσθλὸς μεναι προσφῦσα· τότ' ἀντιτὰ ἔργα γένοιτο
 παῖδός ἐμ'· ἐπεὶ ἔ' ἐκ κηλίζόμενόν γε κατέκταν,
 αἰχλὰ πρόβρων καὶ πωγῶν βαθυκόλπων
 ἔσχατόν· ἔτε φόβῳ μεμνημένον ἔτ' ἀλεωρῆς·
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων πρίαμος θεοειδής·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατὰ βρύχιν· κῆρ δὲ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐπὶ μεγάροισι κακὸς πέλας· ἔδδ' με πείσσει·
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θοοσκόοι ἢ ἰδῆσθαι,
 φῶδός κεν φαίμεν καὶ κοσφίζοιμεθα μάλλον·
 νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα θεὸς καὶ ἐσέδρακον ἀντήν,
 εἴ μοι καὶ ἔχ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰδὲ μοι αἴσα

τεθνάμεναι παρά νηυσὶν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 βύλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτῆναιεν Ἀχιλλεύς,
 ἄγκυς ἐλόντ' ἐμὸν υἱὸν· ἐπὶ δὲ γόος ἔξ' ἔρον ἦεν·
 ἦ· καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα καλὰ ἀνέωγεν·
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους·
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χαλκείας, τόσσας δὲ τάπητας·
 τόσσα δὲ φάρεα καὶ τόσσας δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 χρυσὸν δὲ σῆσας ἔφερεν δέκα πάντα ταλάντα·
 ἐκ δὲ δούρειον ἄσπεδος ἵππον· πίπυρα δὲ λέβητας·
 ἐκ δὲ δέκας πρὶ καλλῆς ὅσους θρήικας πόρον ἀνδρόων·
 ἐξείσιν δ' ἐλθόντι μέγα κτέρει· ὅτε νύ τοι περ
 φέσας ἐνὶ μεγάροισι γέρον· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ,
 λύσασθαι φίλον υἱὸν· ὃ δὲ φῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθήσεας ἀπέεργεν· ἔπειτα ἀχρῶσιν ἐνείων·
 ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεχέες· ὅτε νύ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἐνεστὶ γόος ὅτι μ' ἦλθε κηδήσονται·
 ἦ ἄνεός ὅτι μοι χρονίης ξυλὸν ἄλγε' ἔδωκε
 πᾶσι δ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον· ἀτὰρ γινώσεται καὶ ὕμμευ·
 ῥηότεροι γὰρ μάλλον ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 κείνους τεθνεῶντας ἀναρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κερᾶντομένην τε
 ἐφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαλὴν δόμον αἰῶδος ἔσω·
 ἦ· καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω,
 σπερχομένοισι γέροντος· ὃ δ' ὑἷαςιν οἷσιν ὁ μόκλος
 νεκρῶν ἐλεονόον τε πᾶριν τ' ἀγάθωνά τε δῖον,
 πάμμονά τ' ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε πολίπην·
 δηϊφροβόν τε καὶ ἰππόβοον καὶ δῖον ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραίος ὁ μοκλήσας ἐκέλευε·
 σπύσαστέ μοι καὶ τέκνα καὶ τιφόνες· αἰδ' ἄμα πάντες·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἤκροτος ὠφέλειτ' ἀντὶ θεῶν ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος· ἐπὶ τέκον ἦδ' ὄρις
 προῖη ἐν ἀργείῃ· τῶν δ' ἔτινα φημι λελῆσθαι
 μήσορά τ' ἀντίθεον καὶ βῶλιν ἐπιοχάρμην·
 ἔκπράθ' ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν· ὅδ' ἐώκει
 ἀνδρὸς γε θνητῶ πάϊς ἐμῶναι, ὅμῳ θεοῖο·
 τὸν μὲν ἀπώλεσ' ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείπειται·
 ψῦσά τ' ὄρχισαί τε χοροῖ τυπῆσιν ἄριστοι,
 ὄρνων ἢ δ' ἐρίων ἐπιδήμιοι ἄρπακτῆρες·
 ἐκ αὖ δῆ μοι ἄμαξαν ἐροπίσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε ἵνα πρῆσω μὲν ὁ δόιο·
 ὧς ἔραθ'· οἳ δ' ἄρα παρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 εἰς μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐπροχον ἡμιονίην,
 καλὴν πρωτοπαγῇ περίνθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς·
 καὶ δ' ἄρ' ἀπὸ παυαλόφιν ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνου·
 πύξινον ὀμφαλόεντ' αὖ οἰήεσθαι ὄρνους·
 ἐκ δ' ἔφρον ζυγὸν δέσμον ἄμα ξυγῶ ἐννεάπηχυον·
 καὶ τὸ μὲν αὖ κατέβησαν εὐξέσθ' ἐπὶ ῥυμῶ,
 πέζην· ἐπὶ πρώτη· ἐπὶ δὲ κρίνον ἔσορι βάλλον,
 ῥῖς δ' ἐκείρθεν ἔδυσαν ἐπ' ὀμφαλὸν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδυσαν ὑπὸ γλῶχινά δ' ἔνναμψαν·
 ἐκ θαλάμῳ δὲ φέροντες εὐξέσθ' ἐπ' ἀπῆνης,
 νῆον ἐκπρέψς κεφαλῆς ἀτρείσι ἀποινα·
 ζῆυξαν δ' ἡμιόνους κρατῶν πυγὰς ἐντεσιν ῥῖς
 τὸν ῥά ποτε πριάμῳ μῦσοι δῶσαν ἀγλαὰ δῶρα·
 ἵππους δὲ πριάμῳ ὑπαγον ζυγὸν ἦς ὁ γῆαιος
 αἰὼς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέσθ' ἐπὶ φάτιν·
 τῶ μὲν ζωνύοντι ἐν δώμασιν ὑφ' ἡλίοισι
 κῆρυξ καὶ πριάμος πυκινὰ φρεσὶ μέδ' ἔχοιτο·

ἀχιμόλον δὲ σφ' ἦλθ' ἐκείβη τετιηότι θυμῷ·
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χερσὶ μελιφρονα δεξιτρήφι,
 χρυσέῳ ἐν δέπαι ὄφρ' ἀλείψαντε κισίην·
 εἴδ' ἱππων προπάρειθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ σπείσον δι' παρὰ καὶ ὄχεο οἴκῳ δ' ἰκέσθαι
 αἶψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν ἐπειὰρ σέ γε θυμὸς
 ὄβριμ' ἐπὶ νῆας ἐμείο μὲν δ' ἐθέλεις·
 αἶψ' ὄχεο σύ γ' ἐπὶ πηγάς κελενεφεί κρονίωνι
 ἰδαίω· ὅς τε βροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται·
 αὐτῇ δ' οἶωνόν ταχυν ἄγγελον· ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἶωνόν καὶ αὖ κράτος ἔστι μέγιστον
 δεξιὸν ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πύσιμος ἐπὶ νῆας ἴης δαναῶν ταχυπώλων·
 εἰδὲ τοι εὖ δώσῃ ἐὼν ἄγγελον ὑρὺοπαξέε,
 εἴη αὖ ἐργαίῃ σ' ἐπὶ πηγάς ἐποβύσσασα κελόμην,
 νῆας ἐπ' ὀργῶν ἵεναι μάλα πρὸ μεμαῶτα·

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πρίαμος θεοειδής·
 ὦ γυναι εὖ μὲν τοι τόδ' ἐπιμένει ἀπιθήσω·
 ἐσθλὸν γὰρ δι' χεῖρας ἀναχέμεν αἶψ' ἐλεύσῃ·
 ἦ ῥὰ καὶ ἀμφίπολον τάμιν ὥρῳ ὄγραιος,
 χρυσὴν ὕδωρ ἐπιχῶναι ἀμύραν· ἡ δὲ παρέστη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόνθ' ἅμα χρυσὴν ἔχουσα·
 νιφάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο·
 ὄχετ' ἐπειτα σὰς μέσῳ ἔρκει λείβε δὲ οἶνον
 ὕρανὸν εἰσανιδῶν καὶ φωνήσας ἔπος ἤνυδα·

Ζ οὐ πάτρ' ἰδὲθιν μεδέων κύδισε μέγιστε
 δὸς μ' ὅτ' ἀχιλλῆος φίλον ἔλθῃν ἦδ' ἐλεεινόν·
 πέμψον δ' οἶωνόν ταχυν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατος οἶωνόν καὶ αὖ κράτος ἔστι μέγιστον

ΙΛΙΑΔΟΣ

δεξιὸν ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἰὼ δαναῶν ταχυπόλων·
 ὧς ἔφατ' ἀχόλῳτος, τὸ δ' ἔκλυε μητιέτα ξείνῳ.
 αὐτίκα δ' αἶψα ἦκε τελειότατον πετεινῶν
 μορφὸν θηριτῆρ' ὃν καὶ πρηνὸν καλέουσιν·
 ὅανδ' ὑφορόοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ ἐὺκλιῆς ἄραρχα,
 τόαν' ἄρα τὸ ἐκπρῆθεν ἔσαν περὰ ῥῆσιν
 δεξιὸς αἰξας ὑπὲρ ἄστεος, οἱ δὲ ἰδόντες,
 γήθησαν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
 σαρξ ὀρέμενος δ' ὁ γέρων ξέστον ἐπεβήσας δίφρῳ,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ ἀθρόης ἐριδύπῃ·
 πρόσθε μὲν ἡ μίονοι ἔλκον τεβάρηκλον ἀπίνην,
 τὰς ἰδῆος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅππῃθεν
 ἵπποι τῆς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλασε·
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥσπερ θάνατόν γε κιώντα·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν πεδίονδ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἀφορροῖ ποτὶ ἴλιον ἀπονέοντο,
 πᾶσι δὲ καὶ γαμβροὶ τῶν δ' ἔλαβον ἐνρύοπα ζῆν·
 οὗ πεδίον προφανέντε ἰδὼν δ' ἐλέησέ γέροντα·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐρμείαν ἔχον φίλον ἀντίον ἦυδα·
 ἐρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν εἰμι
 ἀνδρὶ ἑταιρίσσι, καί τ' ἐκλυβὲς ὦκ' ἐθέλωθα,
 βάσκη' ἴθι καὶ πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
 ὥς ἄρα· ὥς μὲν ἄρ' τις ἴδῃ μὲν ἄρ' τι νοήσῃ
 τῶν ἄλλων δαναῶν πρὶν πηλείωνα δ' ἰκέσθαι·
 ὧς ἔφατ' ὅδ' ἀπίθῃσι δαίερος ἀρχεφόντης·
 αὐτίκα δ' ἐπειθ' ὑπὸ ποντὶν ἐδήσατο καλὰ πείδιλα,

ἄμβροσια χρύσεια τὰ μιν φέρον ἥρωϊ ἐφ' ὕμνῳ.
 ἦ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοίῃς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμματα θέλει
 ὦν ἐθέλῃ· τὸ δ' αὐτὲ καὶ ὑπνώοντασ' ἐγέρει.
 τὴν μετὰ χρυσὴν ἔχων πέτετο κρατὺς δ' ὀρθόφροντις.
 αἶψα δ' ἄρα βόιν τε καὶ ἐλλάπον κνέϊκε νε.
 βῆ δ' εἶναι κέρω αἰσυνήτρει ἐοικώς.
 πρῶτον ὑπηνήτη τὸ πρὸ χαριεστάτη ἦβη.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα πάρεξ ἵλοιο ἔλασαν.
 εἴσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίσιεν.
 ἐν ποταμῷ δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσατο κῆρυξ
 ἐρμείαν· ποτὶ δὲ πρίαμον φάτο φώνησέν τε.
 Ϝ ράξεο δαρδανίῃ φραδύος νόος ἔργα τέτυκται.
 ἀνδρ' ὁρώ τάχα δ' ἄμμε διαρράϊσσεσθαι οἷω.
 αἰὲν ἄγε δὴ φόνω μιν ἐφ' ἵππων ἥ μιν ἐπύστα.
 γένων ἀφ' ἀμύδασι λιτανύσομεν αἶψ' ἐλεήσῃ.
 Ω ς φάτο· σὺ δὲ γέροντι νόος χυρ' ἰδέσθαι δ' αἰνῶς.
 ὀρθὰ δὲ ῥίχθ' ἔσαν ἐνι γναμπῶσι μέλαινα.
 εἴ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐπ' ὕθην ἐλθὼν,
 χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν.
 πῇ πάτερ ὦ δ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθαῶς
 νύκτα δ' ἄμβροσίν· ὅτε θ' ὀδύσει βροτοὶ ἄλλοι.
 εἴ δ' ἐσὺ γ' ἐδίδεσας μένεα πνέοντασ' ἀχαιῶς,
 οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν.
 τῶν εἴ τις σείδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 τόσα δ' ὀνέατ' ἀγροντα· τίς αὖ δῆτοι νόος ῥῆ.
 εἴτ' αὐτὸς νέος ἐσὶ γέρων δέ τοι ὅτος ὀπιθεῖ.
 ἐνδοῖ ἀπαμύαδαι ὅτε τις πρότρεος χαλκίηνῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

- αἷ' ἐγὼ ἔδην σε ῥέξω κρητὸν καὶ δέ κεν ἄλλον
 σὺ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δὲ σε πατρὶ εἴσκω·
- Τ** ὄνδ' ἡμέβετ' ἐπητα γέρων πρίαμος θεοφθής·
 ἔτω πη τάδ' ἐγὼ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
 αἷ' ἔτι τις καὶ ἐμῆο θεῶν ὑπερέχεθε χεῖρα·
 ὅς μοι τοῖον δ' ἦ κεν ὀδριπόρον ἀντιβολῆσαι
 αἴσιον· οἷος δ' ἦ σὺ δέμας καὶ ἔσθλος ἀνὴρ·
 πέπνυσά τέ νόον μακρόρων δ' ἔξεαι τοκῆων·
- Τ** ὄνδ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄρχειφόντης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κρητὰ μοῖραν ἐφ' ἑσά·
 αἷ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἄρκεέως κρητάλεξον·
 ἦέ πη ἐκ πέμπεῖς καὶ μήλια πολλὰ καὶ ἑσθλὰ
 ἀνδρῶν δὲ ἀμφοδαπνὸς ἵνα περτάδ' τοι σόα μίμνη·
 ἦ ἦ δὴ πάντες κρητάλ' ἐπεὶ ἴλιον ἱρήν
 δειδιότ'· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
 σὸς παῖς· ἔμην γάρ τι μάχης ἐπεδύετ' ἀχαιῶν·
- Τ** ὄνδ' ἡμέβετ' ἐπειτα γέρων πρίαμος θεοφθής·
 τίς δὲ σὺ εἰσιφέρῃς· τέων δ' ἔξεαι τοκῆων,
 ὅς μοι κρητὰ τὸν οἶτον ἀπότμ' ἀπαλὸς ἐνίσσ'·
- Τ** ὄνδ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄρχειφόντης·
 πρὸς ἐμῷ γράει καὶ εἴρεαι ἔκτορα δῖον·
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐπὶ κυδανέῳ,
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπως καὶ σὺ τ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας,
 ἄρχεις κτείνεσκε δαΐζων ὄξεί' χαλκῷ·
 ἦ μῆς δ' ἐσκότ'· οὐδ' οὐ μάλοισιν ἔγχεαι ἀχιλλεύῃ
 εἴα μάρνασθαι κηχολωμένος ἀβείωνι·
 πῶ γὰρ ἐγὼν θράπτων μίαν δ' ἦρα νηῦς εὐβρύχης·
 μυρμιδόνων δ' ἔξ' ἐμὴ πατὴρ δέ μοι δὲ πολύνκτορος·
 ἀφ' ἧς μὲν ὅδ' ἔστι γέρον δέ μοι ὡς σὺ πρῶτος·

ἔξ δὲ οἱ ἦν ἑλάνιν ἐγὼ δὲ τί ἔβρομος εἰμι
 τῶν μεταπαλλόλιδος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπειθαι·
 ναῦ δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν ἦῶθεν γὰρ
 θήσονται πρὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπτος ἀχαιοί·
 ἀχαλῶσι γὰρ οἱ γε κῆθήμενοι ὃ δὲ δαίαντα
 ἔχεν ἐκρυμμένους πολέμῳ βασιλῆος ἀχαιῶν·
 Ἦν δ' ἡμῖν βετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·
 ὃ μὲν δὴ θρόνων τιλιάδῳ ἀχιλλῆος
 ἦσ' ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατ' ἀλέξον
 ἢ ἔτι παρ νηεσσιν ἐμὸς πάϊς ἦέ μιν ἦδ' ἢ
 ἦσι κυσὶν μελεῖσι τὰ μὲν πρῶθι κεν ἀχιλλεύς·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε δαΐκτορος ὄρχειφόντης·
 ὦ γέρον ὅπως δὲ κῶες φάρον, ὃ δ' ὀϊωνοί,
 αἷ' ἔτι κῆτος κῆται ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι δουρὲς κέπη δέ οἱ ἦώς
 κειμένῳ· ὃ δὲ τί οἱ χρὼς σήπεται ὃ δὲ μιν ὕλαι
 ἔσθουσ', αἰ ῥά τε φῶτας ὄρηι φάγας κατέδυσιν·
 ἦ μὲν μιν πρὶ σῆμα ἔν' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέσῳ ἦώς ὃ τε δ' ἴα φανείη·
 ὃ δὲ μιν ἀχαιῶι, θεοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν·
 ὄιον ἐρσέης κῆται πρὶ δ' αἶμα νένιπται·
 ὃ δὲ ποθὶ μιὰ ρὸς σῶν δ' ἔλκεα πάντα μέμνηεν,
 ὅσ' ἐτύπη πολέες παρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν·
 ὥς τοι κήδονται μάκθρες θεοὶ ἦος ἔηος,
 καὶ νέκυός πρ' ἐόντος ἐπ' ἔσφι φίλος πρὶ κῆρι·
 ὦ φάτο· γήθησεν δ' ὃ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ τέκος ἦρ' ἀγαθὸν καὶ ἐγαίσιμα δῶρα διδύναι
 ἀθανάτοισι ἐπεὶ ὃ ποτ' ἐμὸς πάϊς ἦ ποτ' ἐήνγε
 λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ ὀλυμπόν' ἔχουσι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

τῷ οἱ ἐπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο' πρ' αἴσῃ
 αἷ' ἄγε δὴ τό δὲ δέξαι ἐμὸν πάρα καλὸν ἄλειψαν
 αὐτόν τε ῥῦσαι· πέμψον δὲ με σῶ γε θεοῖσιν
 ὄφρα κεν ὅς κλισίην πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκροτος Ὀρχειφόντης·
 Πειρᾷ ἐμῷ γράει νεωτέρῃ δὲ με πείσης,
 ὅς με κέλη σέο δῶρα παρέξ Ἀχιλλῆος ἔχεσθαι·
 ἦν γὰρ ἐγὼ δαΐδοικε καὶ αἰδέομαι πρὶ κῆρι
 συλῶειν, μή μοι κακὸν μετόπισθε γένῃται·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν ἄργος ἱκοίμην
 ἐν δυκέως ἐν νηὶ θαῖ, ἢ πεζὸς ὁ μαρτέων·
 οἷον ἄντιστοι πομπὴν ὀνυσσάμενος μαχίσσασθαι·
 ἦ· καὶ ἐπαΐξας ἐρίνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάξετο χερσὶν
 ἐν δ' ἐπ' ἀνδρῶν ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν·
 αἷ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο
 οἱ δὲ νέον πρὶ δόρπα φυλακὴν ἦρθε πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχανε Διάκροτος Ὀρχειφόντης
 πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὁ χῆδος
 ὅς δ' ἄρα γε πρίαμόν τε καὶ ἄλλα δῶρ ἐπ' Ἀπῆνης·
 αἷ' ὅτε δὲ κλισίην πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
 ὑψηλὴν, πῶς μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δῶρ' ἐλάτης κέρσαντες ἄταρ καθύπερθεν ἔρεφαν,
 λαχρήν τ' ὀροφον λεμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι·
 σταυροῖσιν πυκινῶσι· θύρην δ' ἔχε μῦθος ἐπιβλής
 ἑλά τινος· ἦν γὰρ καὶ ἐπιρρήσειον Ἀχαιοὶ
 ποῖς δ' ἀναδείκνυσεν μεγάλην κλισίαν θυράων
 πῶν ἄλλων· Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἐπιρρήσειον καὶ οἶος·

Δὴ ῥα τόθ' ἔρμειδ' ἐριάνιος ὤϊξε γέροντι·
 ὅς δ' ἀγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκει πιλῶνι·
 ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ φωνήσέν τε·
 ὦ γέρων ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυσθα
 ἔρμειδ'· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασεν·
 οἷ' ἦτοι καὶ ἐγὼ πάλιν ἔσομαι ὁδὸν Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμὸς δ' ἴσθιμι, νεμεσίων δὲ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧ δὲ βροτῶν ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 ταῦν δ' εἰσελθὼν λάβε γένατα πιλῶνος·
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἡνιόμοιο
 λίαιε καὶ τέκεος ἵνα οἱ σωθὺς θυμὸν ὀρίνης·
 ὦ δ' ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον
 ἔρμειδ'· πρίαμος δ' ἔξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε·
 ἰδῶν δὲ κατ' αὐθι λίπεν ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων,
 ἵπκας ἡμιόνας τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκῳ·
 τῇ δ' Ἀχιλλεύς ἔζεσκε δὴ φίλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεύατο· τῷ δὲ δούδιω
 ἦρως αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος ὄζος ἄρσιος
 ποίπνυον παρεόντε νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο ῥάπεξα·
 τὰς δ' ἔλαθ' ἔσελθωι πρίαμος μέγας· ἄχι δ' ἄρα σῆς·
 χρυσὸν Ἀχιλλῆος λάβε γένατα καὶ κύσε χεῖρας
 δ' ἡνῶς ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον ἦσαν·
 ὥς δ' ὅταν ἀνδρ' ἄτῃ πυκινὴ λάβῃ ὅς τ' ἐνὶ πάρῃ
 φῶτα κατὰ κτήνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον
 ἀνδρὸς ὅς ἀφνειὸν θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας·
 ὥς Ἀχιλλεύς θάμβησεν ἰδὼν πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι· ὅς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο·
 ἦν καὶ λιαιόδμος πρίαμος πρὸς μῦθον εἶπεν·

ΙΛΙΑΔΟΣ

μνήσσαι πατρὸς σείο θεῶς ἐπιείκιλ' Ἀχιλλεύῃ·
 πηλίκῃ, ὡς πρὶ ἐγὼν ὀλοῦν ἐπὶ γήραος ἔδω·
 καὶ μὲν πρὶ κῆνον πρὶναίεται ἀμφὶς ἑόντες·
 τείρεσθ' ὅδ' τις ἔστιν ἄρην καὶ λοιγὸν ἀμύσαι·
 αἶψ' ἦτοι κῆνος γε σέθεν ζῶντος ἀκύν·
 χαίρετ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα·
 ὀφθαλμοὺς φίλον ἕδ' ἄρ' ἰδὼν προΐθεν ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος ἐπεί τέκον ἦσθ' ὀρίσους,
 βροτῶν ἐν ὑρείῃ· τῶν δ' ἔτινα φημι λελείφθαι·
 πενήτηντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον ἦες ἀχαιῶν·
 ἐν νείᾳ καὶ δέκεσθαι μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν·
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτιμνον ἐνὶ μεγάροισι γυναικῆς·
 τῶν μὲν πολλῶν θῆρος ἄρης ὑπὸ γένετ' ἔλυσεν·
 ὅς δ' ἐμός οἷος ἔην ἔρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτὸς·
 ἦν σὺ πρῶν κτείνεσθαι ἀμυνόμενον πρὶ πάρις
 ἔκτορα· τὸ νῦν ἔνεχ' ἰκθύνω ἦσθ' ἀχαιῶν·
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπ' βροτῶν ἀποινα·
 αἶψ' αἰδέομαι θεὸς Ἀχιλλεύῃ αὐτόν τ' ἐλέησον·
 μνησάμενος σὺ πάρος· ἐγὼ δ' ἐλεγονότρός πρ·
 ἔτλην δ' οἷ' ἔγωγε ἐπιχθόνιος βροτῶν ἄλλος
 ἀνδρὸς παιδοφόνου, ποτὶ σῶμα χερσὶ ὀρέεσθαι·
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα παρὸς ὑφ' ἱμῶν ὤρσε γόοιο·
 ἀφάμενος δ' ἄρα χερσὶ ἀπώσατο ἥκε γέροντα·
 τὸ δ' ἐμνησαμένω, ὃ μὲν ἔκτορος ἀνδροφόνου,
 κλαῖν' ἀδινὰ προπαρόντι ποδῶν Ἀχιλλεύς·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖν' ἑὸν πατέρ' ἄλλοτε δ' αὖτε
 πάρος κλον· τῶν δ' ἐσυναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρε·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τιτάρπετο δῖος Ἀφιδεύς·
 καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἱμῶς ἡδ' ἀπὸ γῆων·
 αὐτίκ' αἶψ'

αὐτὴν ἄρ' ἑρόντα ὦρτο γέροντα δὲ χερὸς ἀνίστη,
 οἰκτῆρων πολὺν τε κέρη πολὺν τε γένειον.

Κ αἶμιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἅ δ' αἶψ' ἦ δὴ πολλὰ κεν ἄνχεο σὸν κατὰ θυμόν·
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ὅς σε ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὸς
 ἔχας ἐξενάριξα σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
 αἶψ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔλθ' ἐπὶ ἑρόντα· ἄλγεα δ' ἔμψης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἔασο μεν ἀχνύμενοί περ.
 ὃ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυερόιο γόοιο.
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δαλῶσι βροτοῖσι,
 ζῶειν ἀχνυμένους αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσὶ.
 δοιοὶ γάρ τε τίθαι κατακείται ἐν δῖος ὕδρι
 δῶρων, οἷα δίδωσι κακῶν ἕτερος δὲ ἑών.
 ὧ μὲν καὶ μίξας δῶν ζῶε τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
 ὧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δῶν λωβητὴν ἔθηκε.
 καί εἰ κακὴ βύβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει.
 φοιτᾷ δ' ὅτε θεοῖσι τετιμένος ὅτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ πηληϊΐθεοι δόσαν ἀγαθὰ δῶρα
 ἐκ γένετ' ἅπαντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο,
 ὅλβω τε πλὺτ' τε, ἄνακ' ἐδὲ μυρμιδόνεσσιν
 καὶ οἱ θνητῷ ἔόντι θεῶν πόισαν ἀκοίτιν.
 αἶψ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ἔτι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρηόντων,
 αἶψ' ἑὶνὰ παῖδα τέκεν παναώριον· ὃ δὲ νυ τόν γε
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα πλόθι πάτρη
 ἦμαι ἐνὶ προίῃ σέ τε κήδων ἦδ' ἐσάτέμνα.
 καὶ σέ γέρον ἑπρήν μιν ἀκρόμιν ὄλβιον εἶναι,

Γ Λ Ι Α Δ Ο Σ

ὅσσον λείβος ἄνω μάκρος ἔδος ἔνως ἑέρξει,
 καὶ φρυγίη καὶ πύθε καὶ ἐλλάποντος ἀπείρων·
 τῶν σε γέρον πλῆτ' τε καὶ ἡάσι φασὶ κεκείσθαι·
 αὐτὰρ ἐπὶ τοι κῆματόδ' ἤγαγον ἔρα νείων βε,
 αἰεὶ τοι πρὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε,
 ἀνχεο· μὴ δ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 ὃ γάρ τι πρήξεις ἀκασχόμενος ἦος ἥος,
 ὅδ' ἐμιν ἀνστήσῃς πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι·
Τ ὃν δ' ἡ μήβητ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδὴς·
 μή μέτω δ' ἑρόνον ἵξε διοφρέες ὄφρα κεν ἔκτωρ
 κείτῃ ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδὴς· ἀμὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
 πολλὰ τά τοι φέρομεν, σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόνκιον καὶ ἔλθοις
 σὴν δ' παρίδαι γαῖαν ἐπὶ μέγ' ἔα σπασ
 αὐτόν τε ζῶειν· καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο·
Τ ὃν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μηκέτι νῦν μὲ ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δὲ μοι ἄγγελος ἦλθε
 μήτηρ· ἢ μὲ ἔτεκεν, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σὲ γινώσκω πρίαμε φρεσὶν, ὅδ' ἐμὲ λήθεις·
 ὅππῃ θεῶν τις ἦγε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ὃ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ὅδ' ἐμὰ λ' ἡβῶν
 δ' ἔραον ὅδ' ἄρ' αὖτε φυλάκεις λάθῃ, ὅδ' ἐν ὀχλῷ
 ῥῆα μετοχλίσσῃς θυράων ἡ μετ' ἰδίων·
 τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸς ὀρέγῃ·
 μή σε γέρον δ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,
 καὶ ἱκέτην πρὸ ἰόντα Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἔφειμάς·
Ως ἔφατ'· ἔδδῃσε δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέθετο μύθῳ·
 πηλείδης δ' οἴκοιο λείων ὥς ἄλτο θυράζει

ἦν οἷος· ἅμα τῷ γε δυνὼ θράποντες ἔποντο·
 ἦρως αὐτομέδων τε καὶ ἀλκιμος, ὅς ῥα' μάλιστα
 τί' Ἀχιλλεὺς ἐτάρων μετὰ πάροκλόν γε θανόντα·
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λυόν ἵππους ἠμιόνας τε·
 ἐς δ' ἄραχον κήρυκε κελήτορα, τοῖο γέροντος·
 κελδ' ἐπὶ δίφρε ἔσαν εὐξέσου δ' ἄπ' Ἀπηνης
 ἦρεον ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπ' ῥέσι' ἄποινα·
 κελδ' ἐλίπον δύο φάρε' εὐνητόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκω πυκνέσσ' δῶν ὄικον δε φέρεσθαι·
 δμῳὰς δ' ἐκχέλεσσ' αἶσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' αἰεῖται·
 νόσφιν ἀφράσσ' ὥς μὴ πρίαμοσι δοιῶν·
 μὴ δ' ἰδὼν ἀχνυμένη κραδίη χόλον, ἣν ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν· Ἀχιλλεὺς δ' ὀρινθεὶ φίλοι ἦτορ·
 καὶ ἐκτακτείνε· δῖός δ' ἀλήπεται ἐφετμάς·
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ αἶσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ·
 ἀμφὶ δέ μιν φάρος κελὸν βάλλον ἢ δὲ χιτῶνα·
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰώρα·
 σὺ δ' ἐτάροι ἦσαν εὐξέσσην ἐπ' Ἀπηνην
 ὧ μοξεν τ' ἄρ' ἐπ' ἤτα· φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 μή μοι πάροκλε στυδμαίνεμεν αἶκε πύθαι
 εἰν αἰδός πρ' ἐὼν, ὅτι ἔκτορα δῖον ἔλυσαι
 παρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ὅμοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶν δ' ἀποδάσσομαι ὅσ' ἐπέοικεν·
 ἦ ῥα· καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦ' εἰ δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαδάλῳ ἔνθεν ἀνέστη
 τοίχε τ' ἐτέρη· ποτὶ δὲ πρίαμον φάτο μῦθον·
 ἔγὼ μὲν δὴ τοι λέλυται γέρον ὥς ἐκέλευες
 κεῖται δ' ἐν λεχέσσι ἅμα δ' ἠὲ φαινομένη φη
 ὄφρα αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ, μνησώμεθα δόρυ·

ΥΛΥΛΔΟΣ

工

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἦ ἴδῃ δὴ μὲν ἐθέλεις τελέσαι τάφον ἔκκριθ' ἴω
 ὦ δὲ κε μοι ῥέξων Ἀχιλλεὺς κεχαρισμένα θείης
 θῆσθαι γὰρ ὡς κετὰ ἄστυ ἐέλμεθα πηλόθι δ' ὕλην
 ἄξέμεν ἐξ ὄρεος μάλα δὲ προῦθε δὲ δάσιν.
 ἐννῆμαρ ἴδῃ καὶ ὦρον ἐνὶ μεγάροις τοάοιμεν.
 τῇ δὲ κῆτῃ δὲ καὶ θάπτοιμεν δάινυ τότε λαὸς.
 ἐν δὲ κῆτῃ δὲ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσασμεν.
 τῇ δὲ δυνωδὲ κῆτῃ πλοημίσσομεν εἴπῃ ἀνάγκη.
Ι ὄνδ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον πρίαμ' ὥς σὺ κελεύεις.
 γήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
Ω δ' ἄρα φωνήσας ἐπὶ κερπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλαβε δεξιτῆρ' ἢν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ ἴδῃ ἄρ' ἐν προσόμῳ δόμῃ αὐτόθι κοιμήσαντο
 κῆρυξ καὶ πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδ' ἔχοντες
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς οὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπνέων.
 τῷ δὲ βρισηὶς παρελέξατο Κηλεΐπάρῃος.
 ἄλλοι ἴδῃ ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυταί,
 αὔδον παννύχιοι μαλακῷ δὲ δμημένοι ὕπνῳ.
 αἰὲρ δ' ἔρμην ἐρίγχιον ὕπνος ἔμαρπτεν
 ὀρμαίνον τ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψῃ λαθὼν ἱερὸς πυλαῶρ' ὤς.
 οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ω γέρον δ' νύ τι σοῖε μέλει κερκιδὸν δῖον ἔθ' αὖθις
 ἀνδράσιν ἐν δῆλοισιν, ἔπεισ' ἔασιτ' Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν ἴδῃ φίλον ἕρον ἐλύσας πολλὰ δ' ἔδωκας.
 σῆο δὲ κεν ζῶν, καὶ τοῖς τόσσα δῶκεν ἄποινα,
 πᾶσι δὲ τοι μετόπισθε ληλεῖ μένοι, αἶψ' ἄρα μέμνηται
 γνώισ' ἀπείδης γνώωσι δὲ πάντις Ἀχαιοῖς.

Ως ἔφατ'· ἴδδαισιν δ' ὁ γέρων κήρυκε δ' ἀνίστη·
 τοῖσι δ' ἑρμείας ζυγὲς ἵππους ἡμιόνους τε·
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ σπράχον ὅδε τις ἔγνω·
 οἷός τε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο
 ξάνθου δινήεντος ὃν ἀθάνατος τέκερ ζυγός·
 ἑρμῆας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον·
 ἥως δὲ κρακόπιπλος ἐκίδναρ πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 οἷδ' εἰς ἄστυ ἑλών οἰμωγῇ τε σαναχῆϊ τε
 ἵππους ἡμιόνους δὲ νέκυας φέρον· ὅδε τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 οἷς ἄρα καταάνδρην ἱκέλη χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
 πέρραμον ῥ' σαναβάσσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν·
 ἔσατό' ἐν δ' ἄφρω κήρυκά τε ἀπυβοώτην·
 τόν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδδ' κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἐπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
 ὄψεσθε πρόωες καὶ βωτιάδες ἔκτορ' ἴοντες·
 εἴποτε καὶ ξιώντι μάχης ἐκνοσήσαντι
 χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλεψ' ἦν παντί τε δήμῳ·
 Ως ἔφατ'· ὅδε τις αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπετ' ἀνὴρ·
 ὅδε γυνὴ πάντας τὸν ἀάχετον ἵκετο πένθος·
 ἀλχὺ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι·
 πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 τιλλέσθην ἐπ' ἁμαξάν εὐρύροχον αἷξασαι
 ἀπ' ὀμένας κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίεσθ' ὁμιλος·
 καὶ νύκε δὴ πρόπαν ἥμαρ ὅτε ἠέλιον κατὰ δαῦτα,
 ἐκρραδακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων·
 ῥ' μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετῴδα·
 εἴξατέ μοι ὕρῳσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔσσεσθε κλαυθμοῖο ἐπὴν ἀγᾶργοι μὴ δόμονδε·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ὧς ἔφαθ'· οἳ δὲ διέειπον καὶ ἔειξαν Ἀθήνη·
 οἷο' ἐπὶ εἰ σάραρον κλυτὰ δῶματα, καὶ μὲν ἔπειτα
 πρὸ τοῖς ἐν λεχέσσι θέσαι παρὰ δ' εἶσαν αἰοδῶν
 θρήνων ἐξάρχασ', οἳ τε συνόεον αἰοδῶν·
 οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικῶν·
 ἣσιν δ' ἀνδρομάχη λονκώλενος ἦρχε γόοιο·
 ἔκτορος ἀνδροφόνου καὶ μετὰ χρυσὴν ἔχουσα,
 ἀνερ' ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δὲ μέν χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισι παῖς δ' ἔτι κήπιος αὐτῶς·
 ὃν τέκομεν σὺτ' ἐγώ τε δυσάμμοροι ἔδῃ μιν οἶω,
 ἥβην ἴξεσθαι πρὶν γὰρ πόλις ἦδὲ καὶ ἄλκιος
 πέσσειται, ἢ γὰρ ὄλωσας ἐπίσκοπος, ὃς τέ μιν αὐτῶς
 ῥύσκει, ἔχουσα δ' ἀλόχως κεδναῖς καὶ νήπια τέκνα·
 αἰδῆτοί τ' ἄρα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
 καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι σύ δ' αὐτέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔφεαι, ἐνθάκεν ἔργα ἀεικέα ἔργα γόοιο
 ἀεθλούων προὔεικας ἀμείλιχος, ἢ τίς ἀχαιῶν
 ῥίγῃ χερσὶ λῶν ἀπ' οὐρύσσῃ λυγρὸν ὀλεθρὸν
 χυδόμενος, ὃν τινὶ δῖος ἀδελφεὸν ἔκταται ἔκταρ·
 ἢ πατέρ' ἢ καὶ υἱὸν ἐπεὶ μάλα πολλοὶ ἀχαιῶν
 ἔκτορος ἐν παλάμῃσι δόχε' ἔλον ἀπὸ τοῦ ὀδῶν·
 ὃ γὰρ μέλιχος ἔσκε πατέρ' τεός ἐν δαί' λυγρῇ·
 τῷ κέ μιν λαοὶ ὀδύρονται κατὰ ἄστυ·
 δῶρ' οὐδὲ τοκῶσι γόον καὶ πένθος ἔθνηχες
 ἔκτορ' ἐμοὶ δὲ μάλιστα λιλύθειται ἄλκιος λυγρῶν
 ὃ γὰρ μοι θεήσκων λεχέων ἐν χερσὶν ὄρεξας
 ἠδὲ τι μοι ἔπειθ' πυκινὸν ἔπος ὃ τέ κεν αἶψ'
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσα·
 ὧς ἔφαθ' κλαίον ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικῶν·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

A circular library stamp from the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze. The text "BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE" is arranged in a circle around the word "FIRENZE" in the center.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ.
 Κάρας 2 liby D. J. D. Georgij Georgij
 72 Παναγιώτης Αλβανεύσης

5818225

